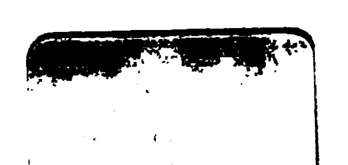

NYPL RESEARCH LIBRARIES
3 3433 08161626 4

BIBLIOTHÈQUE
GRECQUE VULGAIRE

TOME V

LA GUERRE DE TROIE

PAR CONSTANTIN HERMONIACOS

ANGERS, IMPRIMERIE A. BURDIN ET Cie, RUE GARNIER, 4.

Bibliothèque

Bibl. grecque vulgaire

ΙΛΙΑΔΟΣ ΡΑΨΩΙΔΙΑΙ ΚΔ'

LA GUERRE DE TROIE

POÈME DU XIVᵉ SIÈCLE EN VERS OCTOSYLLABES

PAR

CONSTANTIN HERMONIACOS

PUBLIÉ D'APRÈS LES MANUSCRITS DE LEYDE ET DE PARIS

PAR

ÉMILE LEGRAND

PROFESSEUR A L'ÉCOLE NATIONALE DES LANGUES ORIENTALES

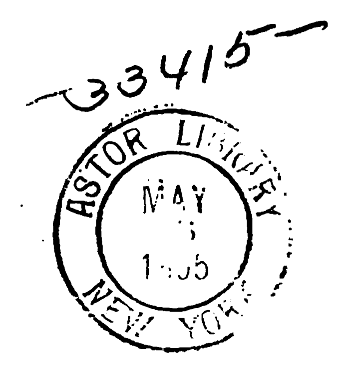
PARIS

J. MAISONNEUVE, LIBRAIRE-ÉDITEUR

25, QUAI VOLTAIRE, 25

—

1890

A M. JEAN PSICHARI

MAÎTRE DE CONFÉRENCES A L'ÉCOLE DES HAUTES-ÉTUDES

Mon cher collègue et ami,

C'est vous qui m'avez engagé à publier l'*Iliade* de Constantin Hermoniacos, et c'est grâce à votre bienveillante intervention que M. Étienne Zaphiropoulos a si libéralement contribué à l'impression de ce long poème. Ces raisons m'imposent l'agréable devoir d'inscrire votre nom en tête de cette préface, afin que, si la présente publication est appelée à rendre quelque service aux études néo-helléniques, vous ayez une juste part dans la reconnaissance des personnes qui les cultivent.

Je ne vous ai pas laissé ignorer, et vous pouvez, dès maintenant, vous rendre compte par vous-même, combien a été rude et rebutante ma tâche d'éditeur. J'ai longtemps hésité à m'en charger, vous le savez; et je ne l'ai entreprise que sur vos instances réitérées. Puissé-je n'être pas resté trop au-dessous de ce que vous attendiez de moi!

Tandis que j'étais occupé à transcrire ces monotones octosyllabes, à les collationner ensuite sur deux manuscrits, dont je relevais les innombrables variantes, à corriger enfin les épreuves typographiques, je ne pouvais m'empêcher de

songer à la revue que se proposait naguère de fonder un de nos bons amis, revue où devaient paraître de préférence les travaux qu'on ne lit pas (nous étions, vous devez en avoir gardé mémoire, au nombre des premiers abonnés) : et je me disais à part moi que si le projet n'eût pas échoué, l'*Iliade* d'Hermoniacos aurait incontestablement eu tous les droits à une place d'honneur dans ce périodique. Car, s'il est au monde un livre que jamais personne ne lira, c'est bien celui-ci ; et je ne crois pas trop m'avancer en affirmant que je conserverai longtemps le peu enviable privilège d'être le seul à avoir lu trois ou quatre fois les huit mille huit cents vers qui remplissent ce volume : car vous ne les lirez pas vous-même, vous qui m'avez tant pressé de les publier. Tout ce qu'il m'est permis d'espérer, c'est que, dans un avenir éloigné, quand les Grecs s'intéresseront davantage à leur langue médiévale, l'un d'eux, livrant à l'impression le manuscrit autographe d'Hermoniacos découvert au fond de quelque bibliothèque ignorée, dira tout le mal possible du téméraire qui vient d'avoir le triste courage de se faire l'éditeur de ces vingt-quatre mortelles rhapsodies.

Je dois pourtant ajouter que j'ai été puissamment soutenu dans l'accomplissement de cette ingrate besogne par l'intime conviction que le texte d'Hermoniacos vous serait utile pour vos études de prédilection. Vous ne serez pas assez ennemi de vous-même pour le lire, je le répète ; mais vous le parcourrez certainement la plume à la main, et je suis sûr qu'il vous fournira l'occasion d'ajouter plusieurs chapitres à vos excellents *Essais de grammaire historique néo-grecque*.

Il ne manquera pas de gens pour déclarer, sans s'occuper de chercher des arguments à l'appui de leurs assertions, que la langue employée par Constantin Hermoniacos est un idiome artificiel, un amalgame aussi monstrueux qu'arbitraire de grec ancien et de formes vulgaires. Vous ne serez sans doute pas de cet avis.

C'était assurément un très remarquable ignorant que Constantin Hermoniacos, peut-être quelque médicastre du genre de ces empiriques qui aujourd'hui encore, en Épire, expédient fort proprement leurs malades, sans autorisation de la Faculté [1]. Mais, en étudiant l'œuvre de ce piètre versificateur, j'ai été frappé d'un fait que je me permets de signaler à votre attention : quand Hermoniacos viole les règles les plus élémentaires de la syntaxe ancienne, il agit à bon escient, car presque toujours il pouvait procéder d'une autre façon. Ayant, en effet, sous les yeux les *Allégories de l'Iliade*, texte d'où sont bannis les gros solécismes, il transformait en octosyllabes les vers politiques de Jean Tzetzès, se bornant le plus souvent tantôt à opérer un léger changement de construction dans le premier hémistiche, tantôt à insérer dans le second un ou plusieurs monosyllabes de remplissage (tels que γάρ, γέ, γοῦν), affreuses chevilles qu'il n'a ni inventées, ni monopolisées, mais dont il a terriblement abusé. Si, la plupart du temps, rien n'empêchait Hermoniacos de suivre aussi servilement son modèle, pour quelle raison s'en est-il écarté? Était-ce pour le plaisir de se singulariser en commettant des solécismes tels que σὺν τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο, ou des barbarismes comme φυγῆναι, εἰσελθῆναι? Nous ne pouvons nous résoudre à le croire. Examinons, par exemple, les vers 159-160 de la IVe rhapsodie :

δεύτερος ἐκ τοὺς μεγίστους
τοὺς εἰς ἄκραν μακροτάτους.

Puisque, en une foule d'autres passages, Hermoniacos construit ἐκ avec le génitif, qu'est-ce qui s'opposait à ce que, dans celui-ci, il écrivît :

δεύτερος ἐκ τῶν μεγίστων
τῶν εἰς ἄκραν μακροτάτων ?

1. Ce qui me fait hasarder cette supposition, c'est le contenu du dernier chapitre de la XXIVe rhapsodie.

Rien, assurément. S'il ne l'a pas fait, c'est donc que la syntaxe d'alors admettait indifféremment le régime de ἐκ au génitif ou à l'accusatif. D'ailleurs, la préposition ἐκ ne devait pas avoir disparu de la langue parlée en Épire dans la première moitié du XIVe siècle, puisque nous l'y retrouvons encore aujourd'hui, avec une légère modification (ὀκ, ὀχ).

Autres exemples (Ire rhapsodie, vers 225) :

ἐν δὲ τὸ χρυσὸν τὸ μῆλον.

Il était facile à Hermoniacos d'écrire : ἐν δὲ τῷ χρυσῷ τῷ μήλῳ, puisque fort souvent ailleurs il fait usage du datif en pareille occurrence. Il en est de même de σὺν, qui est fréquemment suivi du génitif ou de l'accusatif. Ainsi, tandis que le vers 259 de la Ve rhapsodie se lit σὺν τῷ ἡμικύκλῳ τόξῳ, un peu plus loin, les vers 262-263 sont ainsi conçus :

σὺν τοῦ ἀπαιωρουμένου
τοῦ ὀλιγοστοῦ σιδήρου.

Pourquoi ici le génitif, lorsque le datif y était aussi parfaitement possible que quatre vers plus haut? Parce que la syntaxe de l'époque devait s'accommoder de l'un ou de l'autre cas. Le datif était d'ailleurs frappé à mort, condamné à une disparition prochaine et complète (sauf dans quelques rares hellénismes) : σὺν était-il resté plus vivace, en contractant des alliances qu'il avait toujours évitées dans l'antiquité? On serait tenté de le croire. Mais alors, dira-t-on, la langue grecque était donc devenue un véritable chaos? Je n'en disconviens pas. Mais est-il permis de considérer ce chaos comme l'œuvre d'un seul et unique écrivain? N'est-il pas plus raisonnable d'y voir le résultat d'une décomposition insensiblement progressive? Ce n'est pas exclusivement chez Hermoniacos que l'on rencontre ces prétendus solécismes : ils sont nombreux dans une foule de documents de la même époque, surtout dans les actes passés par-devant notaire

(contrats de mariage, testaments, etc., etc.). On peut donc en conclure que ces façons de s'exprimer existaient dans le langage usuel et n'avaient pas été créées par le caprice de tel ou tel.

Hermoniacos travaillait, du reste, sur un texte écrit dans cette langue que quelqu'un a appelée *normale* (ce qualificatif n'obtiendra pas votre suffrage, mon cher collègue, mais vous me le passerez pour une fois). Or, cette langue ne devait pas être accessible aux principicules de l'Épire. La trouvant trop élevée pour eux, ils donnèrent ordre à leur poète ordinaire de l'abaisser au niveau de leur entendement en la vulgarisant. La Muse de Tzetzès avait déjà bien piteuse mine, Hermoniacos la dépouilla de ses pauvres oripeaux byzantins, et, la nippant à la mode épirote, l'introduisit à la cour de Jean Comnène, lequel éprouvait le besoin de lire les hauts faits de la guerre de Troie. De bonne foi, est-il croyable que ce remaniement ait été rédigé dans une langue qui ne fût pas familière au petit prince qui l'avait commandé? Cela nous paraît inadmissible.

Constantin Hermoniacos a surtout mis à profit les *Allégories de l'Iliade* de Tzetzès; mais il a dû avoir sous les yeux un manuscrit de ce texte plus complet en certaines parties, que ceux utilisés dans l'édition donnée par Boissonade[1]. Il s'est, en outre, servi, je n'oserais dire du texte original de l'*Iliade* (était-il capable de le comprendre?) mais plutôt de quelque paraphrase du poème homérique.

Hermoniacos n'a pas toujours fidèlement traduit ses modèles : les contre-sens ne manquent pas dans son indigeste élucubration. J'en ai relevé plusieurs en note. Certains eussent été faciles à redresser, mais nous avons à dessein négligé ce soin, craignant, si nous les corrigions, de corriger

1. Tzetzæ allegoriæ Iliadis, accedunt Pselli allegoriæ quarum una inedita, curante Jo. Fr. Boissonade (Paris, 1841, 8°).

l'auteur lui-même. En voici un exemple choisi parmi beaucoup d'autres (Rhapsodie IV, vers 167-168) :

ἦτον τὸ ζαβὸν τοῦ πάχους
ὡς χοντροῦ πετροκαλάμου.

Dans le passage correspondant à celui-ci, Tzetzès donne le détail suivant sur la cuirasse de Diomède (*Allégories*, Prolégomènes, vers 695-699) :

οὗ τῶν ζαβῶν τὸ πάχος
εἰς ὄγκον ἦν ἰσόμετρον κονδύλου μεσαιτάτου.

De deux choses l'une : ou Hermoniacos avait sous les yeux un texte corrompu, ou il n'a pas compris ce que Tzetzès voulait dire (nous penchons pour cette dernière hypothèse). Quoi qu'il en soit, rien n'eût été plus simple que de corriger ainsi :

ἦτον τῶν ζαβῶν τὸ πάχος,

tandis que le vers tel que nous l'avons laissé (c'est-à-dire conforme aux trois manuscrits) ne signifie rien du tout.

On peut encore se demander si de pareils non-sens ne seraient pas attribuables aux copistes. Il est de mode, nous le savons, de transformer ces braves gens en boucs émissaires. Mais quelque ignares que l'on suppose les scribes des manuscrits de Leyde et de Paris (j'excepte celui du *Coislinianus 316*), on ne peut équitablement les mettre beaucoup au-dessous d'Hermoniacos ; je crois même que, en les rangeant sur la même ligne, on ne leur fera pas un excès d'honneur. Et, d'autre part, quand il s'agit d'un texte pareil, est-il bien prudent de trancher les difficultés avec tant d'assurance ? Dans cette langue en décomposition (ou, si l'on aime mieux, *in fieri*), on ne sait quel criterium invoquer pour justifier telle ou telle correction. On marche, dans une pénombre douteuse, sur un terrain semé de surprises.

J'ai beaucoup tâtonné, je vous l'avoue sans ambages; et, en désespoir de cause, j'ai pensé qu'il était plus sage de se montrer ultra-conservateur en cette matière, que de se laisser entraîner par les séduisantes doctrines de la critique radicale. Si j'eusse cédé à l'attrait de celles-ci, je me serais probablement avancé trop loin. J'ai cherché le juste milieu, sans réussir à le trouver. Si d'autres sont d'humeur à tenter l'aventure, je leur souhaite bonne chance. S'ils réussissent, j'applaudirai de tout cœur à leur succès. En attendant, je ne me repens pas d'avoir agi de la sorte. Si j'ai péché, ce n'est que par timidité. Le jour où l'on découvrira une autre famille de manuscrits, si tant est qu'elle existe, ce jour-là peut-être on saura si j'ai eu tort ou raison de pousser jusqu'au scrupule le respect d'un écrivain comme Hermoniacos.

Quoi qu'il arrive, on aura sous les yeux le texte complet des trois seuls manuscrits dont nous ayons eu connaissance; et, si jamais ce poème doit être réédité sur des bases nouvelles, nous avons la confiance que notre publication épargnera bien des pertes de temps au futur éditeur : car nous nous sommes appliqué à noter jusqu'aux moindres différences orthographiques.

Il me reste à dire quelques mots des trois manuscrits dont j'ai fait usage pour la présente édition.

1° *Le manuscrit de Leyde* (fonds Vulcanius, n° 93). Ce manuscrit appartient au xv° siècle. Il est le plus correct des trois, et a été exécuté par un copiste très soigneux. C'est grâce à l'inépuisable obligeance de l'aimable et savant directeur de la bibliothèque universitaire de Leyde, M. le docteur W.-N. Du Rieu, que ce manuscrit m'a été envoyé en communication à Paris. Que M. Du Rieu me permette de lui exprimer ici ma plus sincère reconnaissance pour l'exquise urbanité qu'il a mise à me rendre service en cette circonstance.

2° *Le Parisinus n° 444 du Supplément grec*. Également du xv° siècle, il paraît originaire de l'Italie méridionale et appar-

tient à la même famille que celui de Leyde. Plusieurs particularités, que j'ai relevées en note, semblent indiquer qu'il n'a pas été copié sur ce dernier, mais qu'ils dérivent plutôt l'un et l'autre d'un troisième actuellement inconnu.

3° *Le manuscrit 316 du fonds Coislin*. Il appartient, lui aussi, au xve siècle : il est toutefois postérieur à 1444, car on trouve en tête une relation de la bataille de Varna par un certain Paraspondylos Zoticos, témoin oculaire [1], et l'on sait que cette bataille fut livrée au mois de novembre de la susdite année. Quoique le copiste auquel on le doit n'eût aucune idée de l'orthographe, ce manuscrit fournit pourtant bon nombre de leçons préférables à celles des deux autres. Je ne serais pas étonné (abstraction faite de cette orthographe arbitraire et barbare) qu'il fût plus voisin de l'original que les copies de Leyde et de Paris.

D. Maurophrydès a, comme vous le savez, publié une notable portion du poème d'Hermoniacos [2]. « Le texte m'en a été fourni, écrit-il, par Spiridion Zambélios, qui l'avait tiré de je ne me souviens plus quelle bibliothèque d'Italie [3]. » La mémoire de Maurophrydès l'avait très mal servi. Zambélios avait tout simplement copié ce texte dans le manuscrit 444 du Supplément grec de Paris [4]. Veuillez, je vous prie, lire les notes des pages 273 et 363 du présent volume. Les nombreuses divergences que vous pourrez remarquer

1. J'ai publié ce texte dans ma *Collection de monuments pour servir à l'étude de la langue néo-hellénique*, nouvelle série, n° 5 (Paris, Maisonneuve, 1875, 8°).
2. Ἐκλογὴ μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης (Athènes, 1866, 8°), pp. 73 et suiv.
3. *Ibidem*, préface, p. 9.
4. C'est parce que je ne m'étais pas encore occupé du poème d'Hermoniacos en 1885, que je n'ai pu mentionner cette particularité dans ma *Bibliographie hellénique des* xve *et* xvie *siècles* (t. Ier, p. 192), parue la susdite année.

entre le texte que je publie et celui de l'édition donnée par Maurophrydès proviennent, dans ce dernier, des altérations que Zambélios lui a fait subir, conformément à la déplorable habitude, dont ce littérateur sans scrupule a été affligé toute sa vie.

Ai-je besoin de vous rappeler que c'est le poème d'Hermoniacos que Nicolas Lucanis a utilisé dans son *Iliade* vulgaire, publiée pour la première fois à Venise en 1526 ? Je n'ai, du reste, rien à ajouter aux détails que j'ai donnés à ce sujet dans ma *Bibliographie hellénique des* XVe *et* XVIe *siècles* (t. Ier, pp. 190 et suiv.).

Vous n'attendez pas de moi que je vous esquisse ici la biographie de Jean Comnène-Ange-Ducas et d'Anne, sa digne épouse. Si vous désirez vous édifier sur le compte de ces tyranneaux, protecteurs d'un écrivain de l'acabit d'Hermoniacos, vous aurez recours à l'ouvrage d'Aravantinos : Χρονογραφία τῆς Ἠπείρου (Athènes, 1856, 8°), t. Ier, pp. 113 et suiv. Je me bornerai à noter ici, pour fixer d'une façon très approximative, l'époque où écrivait Hermoniacos, que Jean II Comnène-Ange-Ducas, despote d'Épire, mourut en 1335, empoisonné par Anne, sa femme, à laquelle échut alors la tutelle de leur fils Nicéphore II.

Voilà, mon cher collègue et ami, tout ce que j'avais à dire sur l'*Iliade* d'Hermoniacos. Vous me pardonnerez de vous avoir fait attendre si longtemps un volume qui aurait dû paraître il y a deux ans. Vous savez par suite de quel concours de circonstances c'est aujourd'hui, seulement, que je puis vous l'offrir, en le recommandant à votre indulgence.

Paris, octobre 1889.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΡΜΟΝΙΑΚΟΥ

ΙΛΙΑΔΟΣ ΡΑΨΩΙΔΙΑΙ ΚΔ΄

Ms. de Leyde (Vulc. n° 93), f. 284 recto.
Ms. de Paris (Suppl. gr. n° 444), f. 8 recto.
Ms. Coislin n° 316, f. 21 verso.

Μετάφρασις ἱστορίας τινὸς ἁρμοδίας πρὸ Ὁμήρου,
σὺν αὐτῆς γὰρ ἀκολούθως ἔχων τοὺς πολέμους τῆς
Τροίας ἀπαραλλάκτως, καθὼς ὁ Ὅμηρος διηγεῖται
καὶ ἕτεροι ποιηταὶ τοὺς πολέμους καὶ τὴν
τοῦ δουρίου ἵππου κατασκευὴν· καὶ τὴν
ἀνάλωσιν τῆς αὐτῆς πόλεως καί τινα
μετὰ τὴν ἀνάλωσιν τῆς αὐτῆς Τροίας·
τὰ μετ' Ὅμηρον τὰ μὴ γραφὲν
ἐν αὐτὸ τοῦ Ὁμήρου βιβλίον
τὸ καλούμενον Ἰλιάδα.

Manuscrit de Leyde. ἱστόριαι τιναὶ ἁρμόδιαι. σὺν αὐτοῖς. ἀνάλλωσιν dans les deux endroits. τὰ μετ' ὁμήρου. ἐν αὐτῶ τοῦ ὁμήρου βιβλίου.

Manuscrit de Paris (*Suppl. gr.* n° 444). ετάφρασις (μ initial oublié par le rubricateur) ἱστόριαι τιναὶ ἁρμόδιαι. αὐτοῖς. ἀνάλλωσιν (les mots τῆς αὐτῆς πόλεως καί τινα μετὰ τὴν ἀνάλωσιν manquent). μετ' ὁμήρου. αὐτῶ. βιβλίου.

Manuscrit Coislin n° 316. ἱστορίαι τιναὶ ἁρμοδίαι. προ ὁμύρου. σὺν αὐτοῖς. ακολοῦθως ἔχωντα πολέμους. ἀπαραλάκτως καθῶς ὁ ὅμυρος διήγήται. ἕτεροι ποιῆται. κατασκεβὴν. καὶ τὴν ἀμετὰ την. τὰμετομύρου. αὐτῶ. ὁμύρου βιβλίου τὸ καλοῦμενον ἠλιᾶδα.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ ΙΛΙΑΔΟΣ ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

Τὴν διήγησιν Ὁμήρου
μεταθέσας εὐνοήτως
ἀπὸ τὴν ἀρχὴν εἰς τέλος,
ἐκ τῆς ἄλφα ῥαψῳδίας
ἕως γὰρ τὸ ῶ τὸ μέγα — Coislin, 22 recto.
ἐξ ἀξίωσιν δεσπότου
Κομνηνοῦ Ἀγγελοδούκα
Ἰωάννου τοῦ ἥρωου,
τοῦ τὴν δύσιν δεσποτεύων
ἐκ τὸν ὁρισμὸν κυρίου,
σὺν τῇ συλλεκτούσᾳ σώφρων,
τὴν εἰς ἄκραν σωφρονοῦσαν
κἐν τῷ νῷ κἐν τῇ δυνάμει
ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας,
τάς τε νῦν εὑρισκομένας

Manuscrit de Leyde. *Titre de départ.* Ce titre figure avant celui qui est reproduit page 1. — 11. συλλεκτοῦσα.

Manuscrit de Paris. *Titre de départ.* Il se trouve à la même place que dans le manuscrit de Leyde. — Vers 9 et 10 manquent. — 11. συλλεκτοῦσα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le *Titre de départ* manque dans ce ms. Vers 1. την διήγησιν ὁμύρου. — 2. εὐνοήτως. — 5. ἕως. ῶ. — 6. αξίωσιν. — 7. ἀγγελωδούκα. — 10. ἐκ των. — 11. σηλεκτούσα σώφρον. — 13. κεντῶν ὡκέν. — 14. ὑπερ. γυναίκας. — 15. εὑρισκομένας.

καὶ τὰς πρώην ὑμνουμένας·
τῆς ὡραίας καὶ παγκάλου — PARIS, 8 verso.
Ἄννης γοῦν τῆς βασιλίσσης,
τῆς καλῆς μου γοῦν κυρίας·
τῶν καλῶν αὐτῶν τῶν δύο
τῶν ὡραίων δεσποτῶν μου
τῶν φιλολογικωτάτων·
ἐπροστάχθην τοῦ πεζεῦσαι
ἐκ τὰς δυσκολούσας λέξεις
τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδίας
εἰς παντοίαν σαφηνείαν,
ἐπὶ τὸ σαφὲς ἐπίπαν·
ἵνα γοῦν γραμματισμένοι — LEYDE, 284 verso.
καὶ μὴ γραφικὰς παιδεύσεις
ἐδιδάχθησαν κἂν ὅλως
ἐπευκόλως νὰ νοοῦσι·
κἐκ τὸν ὁρισμὸν ἐτούτων
καὶ τὴν πρόσταξιν τῶν δύο
τῶν ἁγίων αὐθεντῶν μου
ἐσαφήνισα κἐποῖκα — COISLIN, 22 verso.
εἴ τι γὰρ ἐξεβασμένον·
ἐπροστάχθην νὰ συγγράψω,
ἐκ χειλέων δεσποτῶν μου,
τῶν Ἑλλήνων τὰς ἀνδρείας
τῶν ἀρίστων κατὰ ῥῆμα,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 26. παντίαν σαφηνίαν. — 27. ἐπεῖπαν. — 31. ἐπ' εὐχόλως (*sic*). — 35. ἐσαφήνησα. — 40. ἀρρίστων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 26. παντίαν σαφηνίαν. — 27. ἐπεῖπαν. — 29. παιδεύσης. — 31. ἐπ' εὐχόλως. — 32, 33 et 34 sont répétés deux fois, mais la première fois est biffée d'un trait de plume. — 35. ἐσαφήνησα. — 40. ἀρρίστων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. — Vers 16. πρόην. — 18. βασιλείσης. — 23. πεζεύσαι. — 25. ὁμύρου. — 26. παντίαν σαφηνίαν. — 28. ναγοῦν. — 29. μηγραφηκὰς πεδεύσις. — 30. ἐπευχώλος νανοοῦσιν. — 31. καὶ κατατὸν ὁρισμόν τὸν (ω above) (*sic*). — 33. δύό. — 35. ἐσαφήνησα κ' ἐπήκα. — 36. ἤτι. ἐξεβασμένων. — 37. να (toujours sans accent) συγράψω. — 39. ἐλλήνων. — 40. τῶν ἀρρίστων καταρρήμαν.

καὶ αὐτῶν τῶν ὀνομάτων
τῶν θανέντων ἐν πολέμοις,
καὶ τῶν φθορεῶν γὰρ τούτων.
Ὁ συγγράψας γοῦν ὑπάρχει
Κωνσταντῖνος δοῦλος τούτων
Ἑρμονιακὸς τὴν κλῆσιν
Ἰωάννου καὶ τῆς Ἄννης
τοῦ καλοῦ μου γὰρ δεσπότου
καὶ ὡραίας τῆς δεσποίνης.
Τὸ προοίμιον Ὁμήρου
συνταχθὲν κατ' ἀλφαβήτου,
ὅμοιως καὶ ῥαψῳδίας — Paris, 9 recto.
ἔχοντα τῆς βίβλου ὅλης
πράξεις τὰς τῆς Ἰλιάδος·
ἔχων ἡ γραφὴ γὰρ αὕτη
καὶ πολλὰ τὰ πρὸ Ὁμήρου
καὶ μετ' Ὅμηρόν τινά γαρ,
τὰ γοῦν πρέποντα εἰσφέρειν
πρὸς τὴν ἱστορίαν ταύτην
ὀκτωσύλλαβα γραφέντα.

Ἀκροστιχὶς ἀλφαβήτου
ἀπαράθραυστον τῆς βίβλου
βεβαιῶν τὰς ῥαψῳδίας
γενομένας ἐξ Ὁμήρου
διηγήσεις τῶν πολέμων
ἐκεινῶν τῶν γινομένων

Manuscrit de Leyde. Vers 43. φθοραιῶν. — 45. κωνσταντίνος. — 46. ἑρμονιακὸς. — 52. ὅμοιος κ' ἡ ῥαψωδίας. — 60. ὀκτοσύλλαβα.

Manuscrit de Paris. Vers 43. φθοραιῶν. — 45. κωνσταντίνος. — 46. ἑρμονιακὸς. — 52. ὅμοιος κ' ἡ ῥαψωδίας. — 55. γραφῆ. — 60. ὀκτοσύλλαβα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 41. ὀνομάτων. — 44. συνγράψας. — 45. κωνσταντίνος δούλος τοῦτων. — 46. ἑρμονιάκὸς τὴν κλήσιν. — 47. τοῖς. — 49. καὶ τῆς ὡραιάς δεσποίνης. — 50. προῆμιον ὁμύρου. — 52. ὅμιος κ' ἡραψωδίας. — 53. ἔχωντα. ὅλις. — 54. τῆς ἡλιἅδος τὰς πράξεις. — 55. γραφῆ. ἄυτη. — 56. ὁμύρου. — 57. ὅμυρου τινὰ γὰρ. — 61 manque. — 64. ομυρου. — 65. διήγίσης. — 66. ἐκεῖνον τὸν γενομένον.

ζητουμένων ἐν τῇ μάχῃ·
ἦλθον τοίνυν ἐν τῇ Τροίᾳ Coislin, 23 recto.
θυμουμένοι τὰς καρδίας
ἵνα νικηταὶ φανῶσι
κατὰ τῶν Τρωῶν τῶν τότε,
λέγων πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖνοι·
μείνομεν ἐνθάδε πάντες,
νικηφόροι νὰ φανοῦμεν
ξύμπαντες ἡμεῖς Ἀχαῖοι
ὅλοι πρὸς τὸν κόσμον τοῦτον
παρὰ μυριάδων πλοῦτον
ῥωμαιῶς γοῦν νὰ σταθοῦμεν
σὺν ταῖς ἄσπαις καὶ ταῖς λόγχαις
τούτων γοῦν τῶν Τρωαδίτων Leyde, 285 recto.
ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ταύτης
φέρομεν αὐτὴν εἰς οἶκον
χαιρομένην ἐν πατρίδι,
ψάλλοντες, προσευχομένοι,
ὢ τῆς δόξης σου, θεέ μου.
Αὗτοι γὰρ οἱ ἕξι στίχοι
οἱ πλησίον ἄνωθέν γε
τίθονται ἀκροστιχίδα
ἅμα σὺν τῶν ῥαψῳδίων,
τῶν τε εἴκοσι τεσσάρων
ἀλφαβήτου τῶν γραμμάτων
κάτωθεν τοῦ ἀλφαβήτου
συλλαβῶν τῶν ἀνὰ δύο.

Manuscrit de Leyde. 75. ξύνπαντες. — 86. ἐξ. — 90. εἰκοσσι (un des σ pointillé).
Manuscrit de Paris. Vers 75. ξύνπαντες. — 77. παρα. — 86. ἐξ. — 90. εἰκοσσι.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 67. τη μάχει. — 68. ἦλθων. — 69. θυμούμενει. — 70. φανῶσιν. — 71. τροῶν. — 72. ἐκείνοι. — 75. ξίνπαντες. — 77. πλούτων. — 79. τοῖς ἄσποις. — 80. τούτον οὖν τῶν τροαδίτων. — 82. φέρωμεν. — 83. χαιρωμένη. πατρίδα. — 84. πρὸς εὐχομένοι. — 85. θε ἔμου. — 86. οὗτοι. ἡ ἐξ. — 88. ἀκροστιχήδα. — 89. ἅμα συν. — 90. τών τε εἰκοσσι. — 93. συλαβῶν των ἀναδύό.

Πρῶτος λόγος ἔστιν οὗτος, — Paris, 9 verso.
ῥαψῳδία γὰρ τῆς ἄλφα.

Ἅπαντα τὰ τῆς Τροιᾶς γαρ
λόγους βούλομαι συντάξαι
φανερῶς τὰ τῶν πολέμων
ἅπερ ἔπραξαν γὰρ τότε,
ἵνα πάντες οἱ μαθόντες
(ὢ τῆς ἀφροσύνης τούτων)
καταγνώσωνται γὰρ τούτους·
ὥσπερ ὁ Μωσῆς γὰρ τότε — Coislin, 23 verso.
τήν τε ἄβυσσον ἀνοίξας,
καὶ τὰ μὴ φανέντα βάθη
ἐμφανίσθησαν τοῖς πᾶσιν.
Οὕτως βούλομαι κἐγώ γαρ
πρὸς τὴν σὴν γὰρ βασιλείαν
καὶ τοὺς ὑπὸ σοῦ γὰρ δούλους
τάς τε σκοτεινὰς γὰρ λέξεις
τῆς Ὁμήρου ῥαψῳδίας
ἐκ τοῦ βάθους τῆς σοφίας

Manuscrit de Leyde. Vers 3. τροιάς. — 9. καταγνώσονται. — 16 manque.

Manuscrit de Paris. Vers 3. τῆς manque. τροιάς. — 4. σὺν τάξαι. — 8. τούτον. καταγνώσονται. — 16 manque.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 1. ρότος (*sic*). ἐστὶν οῦτως. — 3. τροιὰς γὰρ. — 4. λόγον. — 5. τὰ τὸν. — 6. ἄπερ ἔγραψαν. — 7. μαθῶντες — 9. καχατὰ γνώσονται γὰρ τοῦτους. — 13. ἐμφανήσθεισαν. πάσιν. — οῦτως βοῦλωμαι καγῶ γαρ. — 17. πάντε σκοτεινὰς. — 18. ὁμύρου.

τῶν τε λέξεων ἐκείνου
τοὺς πολέμους κατὰ ῥῆμα
φθέγξαι καὶ σαφῆσαι πάντας
ἰδιωτικῶς τὴν φύσιν
ἵνα πάντες οἱ μὴ γνόντες
τὰς ποιητικὰς γὰρ λέξεις
μάθωσι τὰ τῶν πολέμων
τῶν ἐν Τροίᾳ γενομένων
περὶ τῆς Ἑλένης τότε.

ά. Περὶ τὴν πατρίδα καὶ γονέων Ὁμήρου. Coislin, 24 recto.

Πρέπει γὰρ μαθεῖν πρὸ πάντων
τοῦ Ὁμήρου γοῦν τὸ γένος.
Εἶχε Μέλητα πατέρα
καὶ μητέρα τὴν Κριθῆδα·
ἦτον γοῦν ὁ τόπος τούτων
ἐκ τὰς Θήβας τὰς μεγάλας
τὰς ἑκατονταπυλούσσας. Leyde, 285 verso.
Ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν γένναν Paris, 10 recto.
ἡ μητέρα τοῦ Ὁμήρου,
ἐμαντεύθηκεν ἡ μήτηρ
εἰς Ἀπόλλωνα Κρονίων
εἴπερ μέλλει γὰρ σωθῆναι.

Manuscrit de Leyde. Vers 22. σαφεῖσαι. — 23. ἠδιωτικῶς. — 24. γνῶντες. — 31. μελιτὰ. — 32. χριθήδα. — 35. ἑκατονταπυλούσας. — 40. ὕπερ.

Manuscrit de Paris. Vers 22. σαφεῖσαι. — 23. ἡδιωτικῶς. — 24. γνῶντες. — 31. μελιτὰ. — 32. χριθήδα. — 35. ἑκατονταπυλούσας. — 38. εμαντεύθηκεν (sans esprit sur l'ε initial). — 40. ὑπὲρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 20. ἐχοίνου. — 21. καταρῆμα. — 22. φθέξω. σαφείσαι. — 23. ἰδιώτικως την. — 24. μιγνῶντες. — 25. ποιήτικὰς. λέγξεις. — 26. μάθησιν. — 28. ἑλένης. — *Intitulé.* γωναίων. ὁμύρου. — 30. ὁμύρου. — 31, εἶχε μελιτὰ. — 32. χρηθήδα. — 33. ἦτον. τοῦτων. — 35 manque. — 36. ἦλθεν. — 39. ἀπόλωνα. — 40. ὑπερμέλει. σωθύναι.

Καὶ προσφοίβασμαν ἐρρέθη
λέγον πρὸς αὐτὴν τοιάδε·
μὴ φοβοῦ, γύναι, τὴν γένναν
τοῦ παθεῖν κακωτικόν γαρ·
ἀμὴ τὸ παιδίον τοῦτον
μέλλει γὰρ γενέσθαι μέγας
εἰς γραφὰς καὶ νοημάτων
ὡς οὐδεὶς ἄλλος γενέσθαι.
Εἴ τις γὰρ τοῦτον ἐξείπῃ
χάριν νοημάτων λόγον,
ἀπεντεῦθεν μέλλει κρῖναι
κατὰ τάξιν ὥσπερ ἔχει
εἴ τι νόημα ὑπάρχει·
ὅταν δὲ λόγον ἀκούσῃ
ἢ νοητικὸν γὰρ χάριν
καὶ μὴ δυνηθῆναι λῦσαι,
τότε γοῦν μέλλει τεθνάναι.

β'. Περὶ τὸ πῶς καὶ πόθεν ἐδιδάχθη ὁ Ὅμηρος τὴν σοφίαν.

Ἄκουσον καὶ τὴν σοφίαν
πόθεν γοῦν τὴν ἐδιδάχθη.
Ὁ γὰρ Κάδμων ἐδιδάχθη

Coislin, 24 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 41. πρὸσφήβασμαν ἐρέθη. — 42. λέγων. — 43. γῦναι. — 44. κακοτικόν. — 49. τούτων ἐξεῖπει. — 53. Il y avait d'abord νόημαν, mais le ν final a été gratté.

Manuscrit de Paris. Vers 41. προσφήβασμαν ἐρέθη. — 42. λέγων. — 43. γῦναι. — 44. κακοτικόν. — 45. τούτον. — 49. ἐξ εἴπει — 50. λόγων. — 51. ἀπ' ἐντεῦθεν. — 54. ὅτ' ἂν. — 57. τεθνᾶναι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 41. πρὸσφήβασμαν ἐρέθη. — 42. λέγων. τοιᾶδε. — 44. κὰκοτικόν γὰρ. — 45. τοῦτο. — 46. μέλει. — 47. νοήμάτων. — 48. οὐδεῖς. — 49. ἥτις. — 50. νοήμάτων λόγον. — 51. ἀπεντεύθεν. κρίναι. — 52. καταξίαν ὡς παρέχει. — 53. ἤτοι νόήμαν. — 55. ἢ manque. νοήτικὸν. — 56. μηδυνηθύναι λύσαι. — 57. μέλει. — *Intitulé.* ἐδιδάχθην. ὅμυρος. — 60. κάδμον ἐδιδάχθην.

ἐκ τὴν γνῶσιν τὴν οἰκείαν
κἐξ ἑτέρων ὅθεν ηὗρεν
καὶ θυμόσοφος ἐγένη·
κἐμαθήτευσεν ὁ Κάδμος
τὸν σοφώτατον Ὀλῖνον
καὶ ὁ Λῖνος τὸν Ὀρφέαν,
καὶ Ὀρφεὺς τὸν Προναπίδη·
καὶ διδάσκαλος Ὁμήρου
ἦτον γοῦν ὁ Προναπίδης·
καὶ ὁ Ὅμηρος μαθόντα
πάντα γοῦν τοῦ Προναπίδους.
θέλων καὶ πλεῖον νὰ μάθῃ
εἰς τὴν Αἴγυπτον ἀπῆλθεν,
κἐξετρύγησεν ἐκεῖσε
πάσης γὰρ σοφίας ἄνθος,
καὶ σοφὸς ὑπὲρ ἀνθρώπους
ἐγεγόνει γὰρ ἐκεῖνος.

γ'. Περὶ τῶν βίβλων τῶν ποιηθὲν ἐξ Ὁμήρου.

Καὶ τρισκαίδεκα βιβλία LEYDE, 286 r°. PARIS, 10 v°.
ἔγραψε σοφὰ γὰρ πάνυ·
Αἶγα τὲ καὶ τὴν Μαργίτην

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 61. τὴν οἰκεῖαν. — 63. ἐγένει. — 65. ἑλλήνων. — 66. λήνος. ὀρφαίαν. — 72. θέλω. — 78. τρεῖς καίδεκα. — 79. σοφᾶ. — 80. ἐγατὲ. μαργέτην.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 61. οἰκεῖαν. — 63. ἐγένει. — 65. σοφώτατον ἑλλήνων. — 66. λήνος. ὀρφαίαν. — 67. ὀρφεῦς. — 72. θέλω. πλοῖον. — 78. τρεῖς καίδεκα. *Intitulé*. ἑξ'. — 79. σοφᾶ. — 80. ἐγατὲ. μαργέτην.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 61. οἰκίαν. — 62. καὶ ξετέρων ὅθεν ἧυρεν. — 63. θυμῶ σοφω ἐγείνειν. — 64. καὶ μαθήτευσες. — 65. ολήνον. — 66. λήνος. ὀρφαίαν. — 67. προναπήδη. — 68. ὁμύρου. — 69. ἦτον γὰρ. προναπήδις. — 70. ὅμυρος. — 71. προναπήδη. — 72. θέλων δὲ και πλεῖον μάθη. — 74. καὶ ξετρύγησεν ἐκήσε. — 75. πάσις. — 76 et 77 manquent. — *Intitulé*. ποιηθέντων. ομύρου. — 78. τρεῖς καίδεκα. — 79. σοφᾶ. — 80. ἔγατε.

καὶ τὴν Ἐπιγόνων μάχην·
γράφει καὶ τὴν Θηβαΐδα
τὴν ἑκατοντάπυλόν γαρ·
ὅμοιως τὴν Οἰχαλίαν,
καὶ τὴν Κέκροπον ὡσαύτως,
καὶ τοὺς εἰς θεούς τε ὕμνους.
τοὺς ἑπτὰ τῶν ἑπτακίων,
ἔνι γὰρ μεγαλόβιβλος·
σὺν αὐτῷ τοὺς Ἐπικλίδας,
καὶ τὰς νυμφικὰς γὰρ ὕμνους,
ἔχων συγγραφὰς χιλίας· Coislin, 25 recto.
καὶ τὴν Βατραχομαχίαν,
τὴν προπαίδειαν τῆς βίβλου,
τὴν τῆς Ἰλιάδος μάχην·
εἶτα δωδεκάτην βίβλον
τὴν αὐτήν τε Ἰλιάδαν·
τὴν Ὀδύσσειαν ὡσαύτως
ἐξυστερινὴν γὰρ βίβλον.
Ταῦτα γοῦν τὰ δεκατρία
ἐσυνέγραψεν ἐκεῖνος.

δ'. Περὶ τῆς θανῆς Ὁμήρου.

Ἄκουσον καὶ τὴν θανήν του

Manuscrit de Leyde. Vers 81. ἐπὶ γόνων. — 84. ἰταλίαν. — 85. ὅμοιος. — 86. καὶ τὴν εἰς — 88. ἔνει. — 89. ἐπικλεῖδας. — 98. ἐξυστερηνῆ γὰρ βίβλος.

Manuscrit de Paris. Vers 81. ἐπὶ γόνων. — 83. ἑκατοντάπυλον γαρ. — 84. δμοιος τὴν ἰταλίαν. — 86. καὶ τὴν. — 88. ἔνει. — 89. ἐπικλείδας. — 97. ἢν (*sic*). ὡς αὔτως. — 98. ἐξυστερηνῆ. βίβλος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 81. ἐπίγονων. — 82. γράφη. θυβαΐδα. — 83. ἑκατωνταπηλόν. — 84. ὅμοιος τὴν ἠταλίαν. — 85. κέκροπων ὡς ἄυτως. — 86. καὶ τὴν. θεοῦς. — 87. ἐπτὰ. ἐπτακίων. — 88. ἕνα γὰρ μέγα βιβλίων. — 89. σῦν. ἐπὶ κλίδας. — 90. νυμφηκὰς τοὺς. — 93. προπαίδιαν. — 94. ἠλιάδὸς. — 96. ἠλιᾶδαν. — 97. την ὀδήσιάν ὡς ἀύτος. — 100. ἐκοῖνος. — *Intitulé*. ὁμύρου. — 101. θανεὶν.

πῶς τὸν ἐσυνέϐη τότε
πρὸς τὸ φοίϐασμα τοῦ μάντου.
Ἀϐλυώπησεν ἐκεῖνος
ἀπὸ τὸ πολὺν τὸ γῆρας·
χυνικῶς ἀκτημονεῖτο,
καὶ προόδῳ οὐκ ἐχρᾶτο
ὡς φιλόσοφος τῷ τότε·
κἐδιήρχετο παντόθεν
ἐκϐατρεύων κατὰ τόπον,
τάς τε χώρας τῆς Ἑλλάδος·
καὶ ποιήματα γὰρ λέγων,
ἐμανθάνασιν οἱ πάντες.
Παρερχόμενος γὰρ ἦλθε
καὶ περὶ τὴν Ἀρκαδίαν,
καὶ παραϐιϐάζων ἦλθεν
καὶ παρὰ τὴν παραλίαν.
Εὗρεν ἁλιεῖς ἐκεῖσε·
ἄγραν γὰρ οὐκ ἠγρευκότες,
ἐφθειρίζοντο γὰρ πάντες PARIS, 11 recto.
καὶ κατέκτενον τὰς φθεῖρας·
ὁ γὰρ Ὅμηρος, ἀκούσας COISLIN, 25 verso.
τῶν ἁλίων συλλαλούντων·
« ἄνδρες ἁλιεῖς γὰρ, εἶπεν, LEYDE, 286 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 103. φίϐασμα. — 104. αὐλιώπησεν. — 106. κοινικῶς ἀκτημονήτω. — 115. παρὰ. — 117. παραλλοίαν. — 120. ἐφθηρίζοντο. — 121. φθείρας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 103. φίϐασμα. — 104. αὐλιώπησεν. — 106. κοινικῶς ἀκτημονήτω. — 115. παρὰ. — 117. παραλλοίαν. — 120. ἐφθήριζοντο. — 121. φθείρας.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 102. ἐσυνευην. — 103. φίϐασμα. — 104. ἀυλιώπησεν ἐκύνος. — 105. πολλὴν. γεῖρας. — 106. χηνικῶς ἀκτοίμων ἦτων. — 107. καὶ πρόδδον οὐκεχράτο. — 108. τὸ. — 109. καὶ διῆρχετο. — 110. ἐκϐατρέϐων κατα. — 111. τὰς τε. ἐλάδος. — 112. ποιῆματα. — 114. ἦλθεν. — 115. παρὰ. — 116. παραϐιᾶζων ἦλθεν. — 117. παρατὴν παραλοίαν. — 118. ἔϐρεν ἀλιεῖς ἐκεῖσαι. — 120. καὶ φθηρίζωντο γὰρ τότε. — 121. κατέκτενων. φθείρας. — 122. ὅμυρος. — 123. ἀλλοίων συλλαλοῦντων. — 124. ἀλλιεῖς. εἶπεν.

ἄρκαδες γάρ, ἔχομέν τι; »
Ἀπεκρίθησαν αὐτόν γαρ·
« τοὺς ἀγρεύσαμεν ἐνταῦθα
οὐ γὰρ ἔχομεν εἰσέτι·
τὰς γὰρ μὴ ποσῶς πιάσας
ἔχομεν γὰρ μᾶλλον ταύτας. »
Ὅμηρος, ἀκούσας τούτων
καὶ ποσῶς γὰρ μὴ νοήσας,
ἐλυπήθηκεν ἀμέτρως·
καὶ στρεφόμενος ὀπίσω
ἐν τῇ χώρᾳ τῆς Ἀρκάδης
ἐξωλίσθησεν ἐκ λύπης,
καὶ εἰς πέτραν κεκρουκὼς γαρ,
τὴν αὐτοῦ πλευρὰν δεξίαν
ἐσυνέτριψεν αὐτίκα
κἐτελεύτησεν τριταῖος
πρὸς τὸν λόγον τοῦ μαντείου.

ἑ. Περὶ τῆς Ὁμήρου βίβλου
καὶ ἑτέρων πρὸ Ὁμήρου,
καὶ μετ' Ὅμηρον γὰρ πάλιν.

Καὶ κατὰ λεπτὸν γὰρ μάθε

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 125. ἔχωμέν τι. — 128. ἔχωμεν. — 130. ἔχωμεν. — 136. ἐξὸλίσθησεν. — 137. κεκρουκός. — 139. αὐτήκα. — 140. τριτέως. — *Intitulé*. Il faut remarquer que cet intitulé est en vers. — 142. καταλεπτὸν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 125. ἔχωμέντι. — 128. ἔχωμεν εἰς ἔτι. — 130. ἔχωμεν. ταῦτας. — 136. ἐξὸλίσθησεν. — 137. κεκρουκός. — 139. αὐτήκα. — 140. τριτέως. — *Intitulé*. προ. A la fin du second vers du présent intitulé, il y a βίβλων, qui est évidemment une glose de copiste. — 142. καταλεπτὸν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 126. απεκρήθεισαν αὐτὸν γάρ. — 127. τοῦς. — 128. οὐγάρ ἔχωμεν εἰς ἔτι. — 129. τάδε μὴ ποσῶς πιάσθέντα. — 130. ἔχωμεν. μάλλον. — 131. ὅμυρος. τούτον. — 132. μη νοῆσας. — 134. ὀπίσω. — 136. ἐξολίσθησεν. — 139. αὐτήκα. — 140. καὶ τελεύτησεν τριτέως. — 141. μαντίου. — *Intitulé*. ὁμύρου. κ' ἕτερων προμύρου (*sic*) βίβλων μετόμυρον. — 142. καταλεπτὸν.

τοῦ Ὁμήρου καὶ ἑτέρων
βίβλων ἄλλων πρὸ Ὁμήρου
καὶ μετ' Ὅμηρόν τινά γαρ·
ὅσα γοῦν ἐσυνεγράψαν
Εὐρεπίδης καὶ Λυκόφρων,
καὶ οἱ ἕτεροι σὺν τούτων
τὰ περὶ τῆς Τροίας τότε.
Ἐν γὰρ πόνῳ βραχυτάτῳ
περιέκλεισα τὰ πάντα,
ἐν στενῷ πεπλατυσμένα, COISLIN, 26 recto.
καὶ εὐνόητα τοῖς πᾶσι·
ὁ βουλόμενος ἐν ἄλλοις
τοῖς ἐκείνοις βίβλου ταύτης
τοῖς πολλοῖς ἀναγνωκέναι
τῶν ἐκείνων βιβλοθήκων,
οὐχ εὑρήσει τὶς ὁπόσα
ἐν πολλοῖς βιβλίοις γάρ γε,
τμήμασι μικροῖς μεγάλοις,
ὡς τὸ πόνημα ἐτοῦτο.
Κἔνεκεν αὐτοῦ γὰρ μᾶλλον PARIS, 11 verso.
εὐεργέτησον κἀμοί γαρ
δωρεὰν, ὡς εὐεργέται,
τῆς ψυχῆς τῆς σῆς ἀξίως
σῶν τῶν βασιλικωτάτων·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 144. προομήρου. — 145. τὴν ἄγαρ. — 149. ἄλλοι τὰ περὶ. — 150. λόγων. — 152. πεπλατΰσμένῳ. — 154. βουλώμενος. — 157. βιβλωθήκων. — 158. εὑρίσει. — 162. ἔνεκεν. — 166. βασιλικοτάτων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 144. προομήρου. — 145. τὴν ἄγαρ. — 149. ἄλλοι τὰ περὶ (le premier mot est de trop). — 152. πεπλατυσμένῳ. — 154. βουλώμενος. — 157. βιβλωθήκων. — 158. εὑρίσει. — 162. ἔνεκεν — 163. καμοί. — 166. βασιλικοτάτων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 143. ὁμύρου. ἑτέρων (*sic*). — 144. ὁμύρου. — 145. μετόμυρον τινὰ γαρ. — 146. ὅσα γὰρ. — 147. εὑριπήδης. — 148. κἕτεροι σὺν τούτων ἄλλοι. — 151. περὶ ἔκλησα. — 152. πεπλατυσμένω. — 153. εὐνόητα. πάσιν. — 155. ἐκοῖνων. — 156. τῆς πολλοῖς. — 157. ἐκοῖνων βιβλοθήκας. — 158. οὐχευρίσει τῖς. — 161. ὦ. πόνημαν ετούτον. — 162. κένεκεν. μάλλον. — 163. καμοῖ γαρ. — 164. δωραιὰν. — 166. βασιληκοτάτων.

ἵνα πάντες οἱ μαθόντες — LEYDE, 287 recto.
ἐπαινέσουν καὶ δοξάσουν
τὴν τῶν σῶν γὰρ βασιλείαν
ἕνεκεν τοῦ δώρου τούτου.
Ἔστω τῷ θεῷ γὰρ χάρις
τὸν φιλάνθρωπον καὶ θεῖον
καὶ τὸ κράτος σας χαρίσῃ,
σὺν παισὶ καὶ τοῖς ἐγγόνοις
τὴν εὐεργεσίαν ταύτην
εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων
μέχρι τέρματος ἡλίου.

ϛ'. Ὅρα τοῦ μύθου τοῦ κατασκευασθέντος χρυσοῦ μήλου.

Πρῶτον ἄκουσον τὸν μῦθον
τὸν ἐπλέξασιν Ἀχαῖοι
κατὰ τῆς Τροιᾶς γὰρ τότε,
ἔνι δὲ ψευδὴς ὁ μῦθος· — COISLIN, 26 verso.
καὶ κατόπιν γὰρ νἀκούσῃ
ἡ καλή σας βασιλεία
τὴν ἀλήθειαν ὡς ἔχει.
Ἤδη δ' ἄρχομαι τοῦ λέγειν
καὶ τὸ ψεῦδος γὰρ τοῦ μύθου,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 169. βασιλείων. — 174. ἐγκόνοις. — 180. τροιάς. — 181. ἔνει δὲ ψευδῆς ὁ μύθος. — 182. κατόπην. νἀκούσῃ. — 185. ἔδει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 169. βασιλείων. — 170. ἔνεκεν. — 173. κράτοσας. — 174. ἐγκόνοις. — 177. ηλίου. — *Intitulé*. Au lieu de ὅρα, il faut très probablement lire περὶ. — 180. τροιὰς. — 181. ἔνει δὲ ψευδῆς ὁ μύθος. — 182. κατόπην. νἀκούση. — 185. ἔδει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 169. βασιλείων. — 170. ἔνεκεν. — 172. καιθεῖον. — 173. κράτωσας χαρίσει. — 174. συν. ἐγκόνοις. — 176. ἀιῶνον. — *Intitulé*. μύλου. — 178. πρότον ἀκούσον τὸν μύθον. — 179. τῶν. ἀχαίοι. — 180. κατατροίας γὰρ τὸ τότε. — 181. ἔνη δὲ ψευδὲς ὁ μύθος. — 182. καὶ κατόπη γὰρ ἀκούσης. — 185. ἔδει δάρχομαι. — 186. ψεύδος.

κατηγόρημαν Ἀμύδης
ἐν γὰρ τούτοις ἐπιφέρει.
Γάμος γὰρ, οἱ μῦθοι γράφουν,
ἔντιμός γαρ ἐγεγόνει
τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτης
τῆς τε θυγατρὸς Νηρέως·
ἐκαλέσασιν τὰς τρεῖς γαρ
τὰς ἀρίστας γοῦν τὰς θέας
εἴς τε τὸν ῥηθέντα γάμον·
Ἥρα γάρ γουν, τὴν γλαυκώπην
Ἀθηνᾶ σὺν Ἀφροδίτῃ·
βασιλὶς ἐξ ὧν ἡ Ἥρα
τῆς ἀνδρείας γὰρ ὑπῆρχεν·
φρόνησιν καὶ τὴν σοφίαν
Ἀθηνᾶ πάλιν ἐκράτει·
τὸν δὲ ἔρωτα καὶ πόθον
ἐκατεῖχεν Ἀφροδίτη.
Κατὰ τοὺς ψευδοὺς γὰρ μύθους
καὶ τὰς δόξας τῶν Ἑλλήνων,
οὐκ ἐκάλεσαν τὴν Ἔριν PARIS, 12 recto.
ἵνα μὴ φιλονεικία
ἐν τῷ γάμῳ γὰρ ἐκείνῳ
ἀναμίξῃ πρὸς τὴν φύσιν
ἥνπερ γάρ ἐχειν ἡ Ἔρις·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 187. κατ' ἠγόριμαν. — 189. οἱ μυθογράφουν. — 192. τῆς τῆς θυγατρὸς. — 195. οἷς. — 198. βασιλεῖς. — 201. ἐκράτη. — 209. ἀναμήξει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 187. κατ' ἠγόριμαν. — 189. οἱ μυθογράφουν. — 190. ἔντιμος γὰρ. — 192. τῆς τῆς θυγατρὸς. — 195. οἷς. — 196. ἦρα. — 198. βασιλεῖς. ἦρα. — 201. ἐκράτη. — 209. ἀναμήξει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 187. κατοιγόρημαν μηδεὶς γαρ. — 188. ἐπὶ φέρει. — 189. οἱ μείθυ γραφοῦν (*sic*). — 190. ἔντημος γὰρ ἐγεγώνη. — 192. νυρέως. — 193. τοῦς τρεῖς. — 195. εἰς τε. — 196. ὁγὰρ ραγοῦν τὴν γλαυκόπην. — 197. ἀθηνὰ συν αφροδίτην. — 198. βασιλεῖς ἐξ ὧν ἡ ἦρα. — 199. ὑπήρχεν. — 201. ἀθηνὰ. ἐκράτη. — 202 et 203 manquent. — 204. κατατοὺς. — 205. ἐλλήνων. — 206. οὐκεκάλεσαν τὴν ἔρην. — 207. φιλονικία. — 208. ἐκοῖνω. — 209. ἀναμήξει. — 210. ἦνπερ γὰρ ἔχει ἡ ἔρεις.

τὰς δὲ τρεῖς δὲ μόνας ταύτας
ἐκαλέσασιν ἐντίμως
εἰς τὸν γάμον γὰρ ἐκεῖνον, Leyde, 287 verso.
ἵνα τὸν γαβρὸν ἡ Ἥρα
τὴν ἀνδρείαν τε παρέξῃ ·
φρόνησιν ἡ Ἀθηνᾶ γαρ Coislin, 27 recto.
τοῦτον γοῦν ἐπιβραβεύσῃ ·
τὴν χρυσῆν γὰρ Ἀφροδίτην,
ὅπως γὰρ εἰς πόθον βάλῃ
τοὺς νεόνυμφους γὰρ τότε.
Χαλεπῆς γὰρ βασκανίας
ἡ Ἴερις πληρωθεῖσα
ἔποικεν χρυσὸν γὰρ μῆλον,
πανεξαίρετον, ὡραῖον ·
ἐν δὲ τὸ χρυσὸν τὸ μῆλον
ἔγραψεν γραφὴν ἐν τοῦτο ·
« τῶν θεῶν ἡ κρειττοτέρα
ἂς ἐπάρῃ γοῦν τὸ μῆλον. »
Καὶ κατέχουσα τὸ μῆλον
ἐν χερσί, λαθραίως ῥίπτει
ἐκ τὸ στέγος ἀπὸ πάνω
μέσον τῶν τριῶν γὰρ τούτων
καὶ τῶν ὅλων μεγιστάνων.

Manuscrit de Leyde. Vers 214. γαυρὸν. — 215. παρέξει. — 217. ἐπιβραβεύσει. — 218. χρυσὴν. — 219. βάλει. — 222. ἡ ἴερης. — 223. ἔπηκεν. μῦλον. — 227. κριτωτέρα. — 228. ἁς. μῦλον. — 230. λαθρέως ῥύπτει. — 231. γέγος. — 232. μέσων.
Manuscrit de Paris. Vers 214. γαυρὸν. — 215. παρέξει. — 217. ἐπιβραβεύσει. — 218. χρυσὴν. — 219. βάλλει. — 222. ἴερης. — 223. ἔπηκεν. μῦλον. — 227. κριτωτέρα. — 228. ἁς (toujours ainsi). μῦλον. — 230. λαθρέως ῥύπτει. — 231. γέγος. — 232. μέσων.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 211. δαιμόνας. — 212. ἐντοίμως. — 213. ἐκοῖνον. — 214. νατὸν γαυρὸν ἡ ἦρα. — 215. παρέξει. — 216. ἀθηνὰ γὰρ. — 217. τούτον (γοῦν manque) ἐπὶ βραβεύσει. — 218. τὴν χρυσὶν. ἀφροδήτην. — 219. βάλλει. — 220. τοῦς νεὄνυμφας. — 221. χαλκιπῆς γὰρ βασκανοίας. — 222. ἡ ἡ ἔρεις πληρωθήσα. — 223. ἔπηκεν. μύλον. — 224. πανεξαίρετων ὡραίων, — 225. μύλον. — 226. γραφῆν ἐν τούτο. — 227. κριττοτέρα. — 228. ἁς. μύλον. — 229. μύλον. — 230. λαθρέως ῥύπτη. — 231. πάνου. — 232. τοῦτων.

Καὶ τὰ γράμματα γὰρ γνοῦσαι
τί σημαίνουν καὶ δηλοῦσιν,
ἤρξαντο φιλονεικεῖν γαρ
καὶ ταράσσεσθαι μεγάλως,
λέγων πρὸς αὐταῖς ἀλλήλων
ἡ καθέμια πολλά γαρ
ὑπερέχει γοῦν τῶν ἄλλων.
Ἅμα γὰρ εὐθὺς ὁρμῶσι
καὶ πρὸς οὐρανὸν ὑπάγουν
καὶ τῷ Δίι Κρονιῶνι
δείκνυσι τὸ μῆλον, ταῦτα
πρὸς αὐτὸν παρακλητεύων
δοῦναι γὰρ τὴν κρειττοτέραν
τὸ χρυσοῦν αὐτὸ τὸ μῆλον. Coislin, 28 verso.
Τηνικαῦτα γοῦν ἐκεῖνος
εἰς Ἀλέξανδρον τὰς πέμπει,
λέγων πρὸς αὐτὰς τοιαῦτα·
« κάλλιστα γὰρ ἔχει κρῖναι Paris, 12 verso.
ὁ Ἀλέξανδρος τὴν κρείττων. »
Ὥρμησαν οἱ τρεῖς εὐθύς γαρ
μὲ τὸ μῆλον εἰς τὸν Πάριν·

Manuscrit de Leyde. Vers 236. φιλονειχήν. — 243. τὸ δίη χρονιώνη. — 246. κριτοτέραν. — 247. μῦλον. — 248. τοινικαῦτα. — 251. κάλιστα. κρίναι. — 252. κρεῖττον. — 253. ὅρμησαν.

Manuscrit de Paris. Vers 234. γνοῦσα. — 236. φιλονεικήν. — 241. ὁρμῆσι. — 243. τὸ δίη χρονιώνη. — 246. κριτοτέραν. — 247. μῦλον. — 248. τοινηκαῦτα. — 251. κάλιστα. κρίναι. — 252. κρεῖττον. — 253. ὅρμησαν. εὐθὺς γὰρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 234. γνούσαι. — 235. συμμένουν. — 236. ἤρξαντο φιλονικὴν γὰρ. — 237. ταράσσασθαι. — 241. ἅμα. ὁρμωσει. — 242. οὐρανών. — 243. καὶ τὸ δίή χρονιὄνη. — 244. μύλον ταύτα. — 246. δούναι. κριτοτέραν. — [Au folio 28 recto se trouvent répétés les vers 215-244. Voici les différences d'orthographe que nous y remarquons : 216. ἀθῆναγαρ. — 217. γοῦν ne manque pas, comme au folio 27 recto. — 221. Il y a βασκανίας. — 226. Il y a γραφὴν. — 228. ἐπάρει. — 230. ρύπτει. — 231. απὸ. — 234. Il y a γνοῦσαι. — 235. δειλούσιν. — 236. ἤρξατο. — 237. ταράσασθαι. — 241. εὐθεῖς ορμώσι. — 242. Il y a οὐρανόν. — 243. δίη. — 244. Il y a ταῦτα]. — 247. αὐτῶ. μύλον. — 248. τοινικαύταγουν ἐκοῖνος. — 250. τοιάυτα. — 251. μάλλιστα (γὰρ manque). κρίναι. — 252. κρίττον. — 253. ὅρμησαν εὐθὺς οἱ τρεῖς γαρ. — 254. μύλον.

διηγήσαντο τὰ πάντα
ὅλα γὰρ μετ' ἀληθείας,
καὶ δεικνύουσι τὸ μῆλον,
καὶ τὴν πρόσταξιν ἐκείνου
ἀμφοτέρως διηγοῦνται — Leyde, 288 recto.
τὸν Ἀλέξανδρον ὡς εἶπεν.
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος αὐτίκα
πρὸς ἐκείνας γὰρ ἀντεῖπεν·
« τώρα νῦν ἐάσατέ με
ἵνα τῇ νυκτὶ σκεφθῶμεν·
πρόφρονες πρωὶ δὲ πρός με
καὶ οἱ τρεῖς καταλαβοῦσαι,
ἔχετε τὴν ἡμετέραν
ἅμα γὰρ ἀκοῦσαι κρίσιν. »
Καὶ τοὺς λόγους Ἀλεξάνδρου
ἐπαινέσασι μεγάλως·
Ὡς ἐκέλευσεν ἀπῆλθον
πρός τε τὴν μονὴν τὴν τούτων.
Ἀπατητικῶς εἶθ' οὕτως
προσαποστέλλουν κρυφίως,
μηδαμῶς μιὰ τῆς ἄλλης — Coislin, 29 recto.
μὴ γινώσκουσα τί πράττει.
Κατὰ πρῶτον μὲν ἡ Ἥρα

Manuscrit de Leyde. Vers 259. ἀμφοτέραις. — 261. αὐτήκα. — 262. ἐκεῖνας. — 263. τόρα. — 267. ὑμετέραν. — 271. ἀπῆλθων. — 273. εἰθ' οὕτως. — 274. προσαποστελλῶν. — 275. μιᾶ.

Manuscrit de Paris. Vers 259. ἀμφοτέραις. — 261. ἀλλέξανδρος αὐτήκα. — 262. ἐκεῖνας. — 263. τόρα. — 267. ἔχεται (sic). ὑμετέραν. — 271. ἀπῆλθων. — 272. μονηντὴν. — 273. εἰθ' οὕτως. — 274. πρὸς ἀποστελλῶν. — 275. μιᾶ. — 276. πράττη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 255. διήγήσαντο. — 256. ὅλλα γὰρ μετὰληθεῖας. — 257. δεικνύουσιν. μύλον. — 258. ἐκοίνου. — 259. ἀμφοτέρος διήγοῦνται. — 260. τῶν. εἶπεν. — 261. αὐτήκα. — 262. ἐκοίνας. ἀντείπεν. — 263. τόρα νῦν ἐάσατaίμε. — 264. τη. — 265. προΐ. — 267. ἔχεται τὴν ἡμ' ἐτέραν. — 268. ἅμα. ἀκούσαι. — 269. τοῦς. — 270. ἐπαινέσασιν. — 271. ἀπήλθον. — 272. τούτον. — 273. κατὰπατηκῶς εἰθούτως. — 274. πρὸς ἀπὸ στέλλων κρυφύως. — 275. μὴ δαμῶς μιά της ἄλλης. — 276. γυνόσκουσα τὶ πράτει. — 277. πρότον. εἶρα.

μηνυεῖ τοιαῦτα τοῦτον·
« ἂν τὸ πάγκαλον τὸ μῆλον
δώσῃς τοῦτο πρὸς ἐμένα,
τὸ χρυσὸν τὸ γεγραμμένον,
ἀντὶ τούτου γάρ σοι δίδω
τὴν ἀνδρείαν καὶ τὴν τόλμην. »
Πάλιν δὲ κρυφίως γράφει
Ἀθηνᾶ γὰρ πρὸς ἐκεῖνον·
« ἂν γοῦν δώσῃς μοι τὸ μῆλον,
πᾶσαν γὰρ σοφίαν δίδω
ὑπερβαίνοντα θαλάσσης
καὶ τὸν ψάμμον γὰρ ἐκείνης·
κὴ σοφία σου γὰρ πάντας Leyde, 288 verso.
καταβάλλει γοῦν φρονίμους. »
Σὺν αὐτῆς γοῦν Ἀφροδίτῃ
γράφει πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« ἂν ἐμοὶ τὸ μῆλον δώσῃς,
καὶ τιμῆς με γοῦν παρέξῃς,
ἀντὶ τούτου γάρ σοι δώσω
τόν τε ἔρωτα καὶ πόθον·
δώσω σοι καὶ τὴν Ἑλένην, Paris, 13 recto.
τὴν κλεινὴν γὰρ καὶ κουρτέσαν,
τὴν βοόφθαλμον ἐκείνην,
τὴν φαιδρότερον γοῦν λάμπων

Manuscrit de Leyde. Vers 280. δώσεις. — 286. δώσεις. — 287. πᾶσι. — 291. φρονήμους. — 292. αὐτοῖς. — 294. δώσεις. — 299. κληνὴν. — 301. φαιδρότεραν.

Manuscrit de Paris. Vers 278. μηνηεῖ. — 279. ἀν. — 280. δώσεις. — 286. ἄν γουν δώσεις. — 287. πᾶσι. —288. ὑπὲρβαίνοντα. — 289. ψᾶμμον. — 291. φρονήμως. — 292. αὐτοῖς. — 294. ἀν δώσεις. — 299. κληνὴν. — 301. φαιδρότεραν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 278. μηνεῖ τιᾶυτα τούτον. — 279. μύλον. — 280. δόσεις τούτο πρὸς ἐμέναν. — 281. γεγραμμένων. — 282. ἀντὶ τούτο γὰρ σειδώσω. — 284. κρειφύως γράφη. — 285. ἀθηνὰ. ἐκοῖνον. — 286. ἀν. δόσεις. μύλον. — 287. πάσαν. — 289. ψάμον. — 290. σοφίασου. — 291. καταβάλλει τοὺς φρονήμους. — 293. γράφη. τοιᾶυτα. — 294. ἀν. μύλον δώσεις. — 295. παρέξεις. — 296. τοῦτο γὰρ σοι. — 298. δῶσω. ἐλένην. — 299. κληνὴ. — 300. βοδφθαλμον ἐκεῖνην. — 301. φαιδρότεραν.

τῆς τε φεραυγοῦς σελήνης,
τήν τε στίλβουσαν ἀκτῖναν
ὑπὲρ πάσας τὰς γυναῖκας,
τάς τε νῦν εὑρισκομένας Coislin, 29 verso.
ἐν γὰρ τῷ αἰῶνι τούτῳ,
γαμετὴν τοῦ Μενελάου
ἐπευκόλως συμπαρέξω. »
Ὁ λαμπρὸς ἀκούσας τοῦτον
ὁ Ἀλέξανδρος τὸν λόγον,
τὴν ψυχὴν κατεμαλάχθην
καὶ καρδιακῶς ἐπλήγην·
τὴν ἰσχὺν γοῦν παραβλέψας
καὶ ἀνδρείαν καὶ τὴν τόλμην·
κεὶς οὐδὲν τὴν γνῶσιν πᾶσαν
προσδοκήσας καὶ σοφίαν,
τῆς μαχλάδος Ἀφροδίτης
προτιμήσας γοῦν τὸ δῶρον.
Ἔρως γάρ, καλῶς τις ἔφη,
πέφυκε τυφλὸς γὰρ ἅπας.
Μετὰ τὴν παραδρομὴν γαρ
τῆς ἡμέρας γὰρ ἐκείνης
ἣν Ἀλέξανδρος ἐξεῖπεν,
ἤλθασιν οἱ τρεῖς πρὸς τοῦτον
σὺν τοῦ μήλου τοῦ χρυσοῦ γαρ·
κεὶς τὰς χεῖρας Ἀλεξάνδρου

Manuscrit de Leyde. Vers 303. στήλβουσαν ἀκτίνων. — 306. τοῦτο. — 308. ἐπ' εὐκόλως. — 309. λαμπρῶς. — 315. 'εἰς (sic). — 319. τίς.

Manuscrit de Paris. Vers 303. στήλβουσαν ἀκτίνων. — 306. τοῦτο. — 308. ἐπ' εὐκόλως. — 309. λαμπρῶς. — 315. κ' manque. — 319. τίς. — 323. ἐξ εἶπεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 302. φεραυγοὺς. — 303. στήλβουσαν ἀκτίνων. — 304. γυναίκας. — 305. τὰς τε νὴν εὑρισκωμένας. — 308. σοι παρέξω (qui paraît être une leçon meilleure que συμπαρέξω). — 309. τούτον. — 312. καρδιάκως. — 313. ἰσχὺν. παρεβλέψας. — 315. γνώσιν πάσαν. — 316. πρὸς δοκήσας. — 318. πρὸ τημίσας. δώρον. — 319. τίς. — 320. πέφηκε. ἅπας. — 322. ἐκεῖνης. — 323. ἐξεῖπεν. — 324. ἤλθασιν οἱ τροῖς πρὸς τούτον. — 325. μύλου. — 326. τας χείρας.

τίθωσιν αὐτὸ αὐτίκα·
ταῖς χερσὶν δὲ ταῖς ἰδίαις
ἔλαβεν ἐντιμοτάτως,
κὲν χερσὶ τῆς Ἀφροδίτης
ἀποτίθεται συντόμως·
κἔνεκεν τούτη δεδώκει — **Leyde, 289 recto.**
τὴν Ἑλένην πρὸς τὰς χεῖρας
Ἀλεξάνδρου γοῦν τοῦ Πάρη.
Κἐσυνέβηκεν ἡ μάχη — **Coislin, 30 recto.**
εἰς τὴν Τροίαν γὰρ τὸ τότε
ἐκ τὴν ἀφορμὴν τῆς Ἔρης.
Ταῦτα γράφουσιν οἱ μῦθοι
περὶ τῆς Τροιᾶς τὴν μάχην,
ἔστιν δὲ τελέως ψεῦδος·
τὴν δ' ἀλήθειαν ὡς ἔχει
ἀπ' ἀρχῆς ἄρξομαι λέγειν, — **Paris, 13 verso.**
καὶ τὰ πάντα σαφηνίσω,
εὐσεβεῖς μου γὰρ δεσπόται.

ζ'. Παράδειγμα ἐκ γενεαλογίας ὅτι ψευδὴς ὁ μῦθος.

Ὅταν ὁ Πηλεὺς ἐζεύχθη
τὴν μητέραν Ἀχιλλέως,
τότε γοῦν ὁ Λαομέδων

Manuscrit de Leyde. Vers 327. αὐτήκα. — 337. ἔρις. — 338. γράφωσιν, et au-dessus de ω la correction ου, à l'encre rouge. μύθοι. — 339. τροιάς τῆς. — *Intitulé.* ψευδεῖς. — 345. πηλεῦς.

Manuscrit de Paris. Vers 327. αὐτῆκα. — 337. ἔρις. — 338. μύθοι. — 339. τροιὰς. — *Intitulé.* ψευδεῖς. — 345. πηλεῦς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 327. αὐτῶ ἀυτήκα. — 328. χερσὶ. ἰδίαις. — 329. ἐντιμωτάτως. — 330. κενχερσὶ. — 331. ἀπὸτήθεται σύντόμως. — 332. κ manque. ἔνεκεν. δεδώκη. — 333. ἐλένην. — 335. καὶ συνέβηκεν. — 337. ἔρεις. — 338. γράφωσιν. μύθοι. — 339. τροίας. — 340. τελείως ψεύδος. — 341. τὴν δὲ. — 342. ἀπαρχῆς ἄρξωμαι. — 344. εὐσεβεῖς γὰρ μου δεσπόται. — *Intitulé.* παράδιγμα. ψευδὲς. — 345. ἐζεύχθην. — 346. ἀχειλέως. — 347. λαώμέδων.

τὸν Πριάμον ἐμφανίσας
ἀπὸ γέννας ἐν τῷ κόσμῳ
τὸν σπορέαν Ἀλεξάνδρου,
ὡς ὁ Εὐριπίδης γράφει
εἰς τὸν ἕβδομον γὰρ λόγον,
εἰς τὰς γενεαλογίας
τῶν κρειττόνων γὰρ Ἑλλήνων·
πῶς γὰρ ἔκρινεν ὁ Πάρις
εἰς τὸν γάμον τοῦ πατρός γαρ
τοῦ ἀνδρείου Ἀχιλλέως,
καὶ τὸ μῆλον ἐδεδώκει
πρὸ τοῦ γεννηθῆναι τοῦτον;
Ψεῦδος γὰρ καὶ λῆρος ἐστι,
τὸ γὰρ ἀληθὲς γαρ τοῦτο·

η. Περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάρη μαντείαν, γένναν καὶ ἀνατροφήν.

Λαομέδοντος υἱός γαρ
ὁ Πριάμος γὰρ ἐκεῖνος
εἶχε σύζυγον Ἑκάβην,
τήν τε παῖδα τοῦ Κισσέως·
χρηματίσασα γὰρ μήτηρ — Coislin, 30 verso.
ἐκ σπορᾶς γὰρ τοῦ Πριάμου

Manuscrit de Leyde. Vers 349. ὑπογένας. — *Intitulé.* πάρι. — 365. κησέως. — 366. χρηματήσασα.

Manuscrit de Paris. Vers 349. γένας. — 360. ἔστιν. — *Intitulé.* πάρι. — 365. κησέως. — 366. χρηματήσασα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 348. πρίαμον. — 349. ὑπὸ γένας. — 351. εὐριπήδης γράφη. — 352. ἔβδομων. — 353. γενεάλογίας. — 354. κριττόνων. ἐλλήνων. — 355. πάρης. — 357. ἀνδρειόυ ἀχιλέως. — 358. μύλον ἐδεδώκη. — 359. πρότου γεννηθύναι τούτον. — 360. ψεύδος. κὰι λήρος ἔστιν. — 361. τούτο. — *Intitulé.* μαντίαν γέναν. — 362. λαδμέδοντος υἰὼς γὰρ. — 363. πρίαμος. ἐκείνος. — 364. σύζηγον ἐκάβην. — 365. τὴν τε πάιδα τοῦ κησέως. — 366. χρηματήσασα. — 367. σπορὰς. πριᾶμου.

παῖδας γοῦν δεκαεννέα
[ἀπεκύησεν Ἑκάβη].
Τέλος γὰρ τοῦ πρώτου λόγου,
ῥαψῳδία γὰρ τῆς βῆτα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 368. πάιδας. δεκαέννέα. — 369. Il manque certainement. dans les trois manuscrits, quelque chose d'analogue à notre essai de restitution. — 370. πρότου. — 371. ραψωδίαγάρ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Βούλομαι μαντείαν εἴπειν
ἦν γὰρ ἐγεγόνει τότε
τὰ κατὰ καιρὸν ἐκεῖνον·
ἅπερ γοῦν ὁ Φοῖβος εἶπεν
ἀπαράθραυστα γὰρ ὅλα· Leyde, 289 verso.
νὰ προσέξετε τοῦ μάντου
νὰ θαυμάσετε πολλά γαρ,
ὅσα γὰρ οὗτος ἐξεῖπεν,
ὑπεξέβησαν ὁμοίως.
Καὶ κατὰ γαστρὸς γὰρ εἶχε,
καὶ πρὸς γὰρ τὸ τίκτειν οὖσα,
φρικωδέστατον γὰρ ὄναρ Paris, 14 recto.
βλέπει γὰρ κατὰ τοὺς ὕπνους·
κύουσα δαλὸν ἐδόκει
ἄνθρακας καὶ φλόγαν πέμπων·
ἀκτινοβολίας γέμον

Manuscrit de Leyde. Le titre manque. — Vers 4. φῆβος. — 7. θαυμάσεται (ε sur αι) (*sic*). — 8. ἐξ εἶπεν. — 12. φρικοδέστατον. — 16. γέμων.

Manuscrit de Paris. Le titre manque. — Vers 3. τόν κατα. — 4. φῆβος. — 5. γαρ. — 7. θαυμάσεται (ε sur αι) (*sic*). — 8. ἐξ εἶπεν. — 12. φρικοδέστατον. — 16. γέμων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. — Vers 1. μαντίαν εἴπειν. — 2. ἦν. ἐγεγώνει. — 3. κὰιρὸν ἐκείνον. — 4. ἅπερ γοῦν ὁ βήθος. — 6 manque. — 7. θαυμάσεται πολλὰ γὰρ. — 8. οὗτως. — 10. εἶχεν. — 11. τὸ τίκτην οὖσα. — 12. φρικοδέστατον γὰρ ὄναρ. — 13. τοῦς. — 14. ἐδῶκη. — 16. γέμων.

γύρωθεν τὸ πῦρ ἐκεῖνον
τὴν Τροιὰν καὶ τὴν Φρυγίαν
καὶ τὰς τούτων πέλας ἄλλας,
ἐκατέκαυσεν τὰ πάντα
ἐκ πυρὸς καυστικωτάτου
καὶ ἀνάλωσεν τὰ πάντα.
Ὁ δὲ Πρίαμος ἀκούσας
τοῦτο γὰρ ἐκ τῆς Ἑκάβης
ἐν τοῖς μάντεσιν κινεῖται
καὶ τὸ ὄνειρον γὰρ λέγει.
Τηνικαῦτα τὸ μαντεῖον
ἔφησεν χαμὸν τοῦ τόπου,
τοῦ παιδὸς ἐξ ἀφορμῆς γαρ — Coislin, 31 recto.
τοῦ τε μέλλοντος γεννᾶσθαι·
τοῦτο γοῦν μέλλει γενέσθαι
ἐν δυέδις δεκαπέντε
ἔτεσιν τοῦ τικτομένου.
Ὁ πατὴρ ἀκούσας τοῦτο
μετὰ τῆς μητρὸς γὰρ τάσσει
μετὰ γὰρ τὸ γεννηθῆναι
ἀκωλύτως φθεῖραι τοῦτο.
Τὸ γὰρ προκεχυρωμένον
καὶ μελλόμενον γάρ, λέγω.
ἀδυνάτως γὰρ ὑπάρχει

Manuscrit de Leyde. Vers 17. γύροθεν. — 21. καυστικοτάτου. — 27. τοινικαῦτα. — 30. γενᾶσθαι. — 34. τούτω. — 37. ἀκολύτως. — 38. προκεκηρομένον.

Manuscrit de Paris. Vers 17. γύροθεν. — 20. κατέκαυσεν. — 21. καυστικοτάτου. — 27. τοινικαῦτα. — 30. γενᾶσθαι. — 34. τούτω. — 37. ἀκολύτως. — 38. προκεκηρομένον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 17. ἐκοίνου. — 19. τούτον πολλὰς ἄλας. — 20. ἐκατέκαυσε. — 21. καυστηκωτάτου. — 23. πρίαμως. — 24. ἐκάβης. — 26. ὄνηρον. — 27. τίνικαύτα τὸ μαντίον. — 28. ἔφησε. — 29. 'ἀφορμῆς (*sic*). — 30. τοῦτο μέλωντος γενέσθαι. — 31 manque. — 32. διόδης. — 34. τούτο. — 35. τάσει. — 36. γεννηθύναι. — 37. ἀκολήτως φθείραι τούτον. — 38. προκερωμένον (*sic*). — 39. μελόμενων. — 40. ἀδυνάτος.

τοῦ γὰρ μήπω τελεσθῆναι.
Ὡς γὰρ προῦκυψεν τὸ βρέφος
ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ἑκάβης
εὐχαράκτηρον ουκάτι,
ὅλον γὰρ ὡραϊσμένον,
φείδονται, κατελεοῦν το,
δάκνονται καὶ τὴν καρδίαν,
καὶ πρὸς θάνατον οὐ δίδουν.
Ῥίπτουσιν αὐτὸν εἰς ἄλσος,
ἵνα τοῦτον καταφάγουν
τὰ θηρία τοῦ δρυμῶνος.
Τηνικαῦτα τὸν εὑρίσκουν
τοῦ γὰρ Πάρεσι ποιμένες — Leyde, 290 recto.
κεἰς τὸν Πάρεσιν ὑπάγουν
καὶ τὸ βρέφος ἐμφανίζουν·
καὶ κατῴκτειρεν ἐτοῦτο — Paris, 14 verso.
καὶ γαλακτοτρέφουσίν τον,
Πάριν γὰρ κατονομάζουν.
Καὶ πρὸς μείρακα ἐλθόντα,
ὁ Πριάμος ἐγνωρίσας
περὶ τοῦ παιδίου τότε, — Coislin, 31 verso.
στέλλει γὰρ κἐπαίρνει τοῦτο,
κεἰς τὸ ὄρος τὸ τῆς Ἴδης
ἐξαπέστειλεν ἐκεῖσε

Manuscrit de Leyde. Vers 44. οὐκάτη. — 46. καὶ τελεοῦν. — 47. δάκνωνται. — 49. ῥύπτουσιν. ἄλσος. — 50. κατὰφάγουν. — 52. τοινικαῦτα. — 53. ποιμαίνες. — 58. κατ' ὀνομάζουν. — 59. μύραχα. — 62. κ'ἐπέρνη.

Manuscrit de Paris. Vers 44. οὐκάτη. — 46. καὶ τελεοῦν. — 47. δάκνωνται. — 49. ῥύπτουσιν. ἄλσος. — 52. τοινικαῦτα. — 53. πάρισι ποιμαίνες. — 58. κατ' ὀνομάζουν. — 59. μύραχα. — 62. κ' ἐπέρνη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 41. τουγὰρ μήπο τελεσθήναι. — 42. πρόκυψεν. — 43. ἐκ τὴν μρ̄άν. ἐκάβης. — 44. ὀκάτι. — 46. κατελεοῦντω. — 49. ῥύπτουσιν ἀυτῶν. — 50. τούτον κατὰ φάγουν. — 51. δριμώνος. — 52. τοινικαύτα τὸ εὑρίσκουν. — 53. τ^ο^ν (*sic*). ποιμέναις. — 56. κατήκτειρεν ἐτούτο. — 57. γαλατοτρέφουσίν το. — 59. μύρακαν ἐλθῶντα. — 60. πριάμως. — 62. στέλει καὶ πέρνη τούτο. — 63. ὄρος. ἴδης. — 64. ἐκεῖσαι.

μετ' ἐπιμελείας πάσης.
Τῶν γραμμάτων τὴν σοφίαν
καὶ τὴν στρατιὰν δοκίμως
οὐκ ἀμελεστέρως εἶχεν.

θ'. Ὅρα πόσας ὀνομασίας εἶχεν ὁ Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις.

Σημασίας ὀνομάτων
πενταχῶς εἶχεν ἐκεῖνος·
ἐκ τοῦ πάππου Λαομέδων,
ἐκ δὲ τοῦ πατρὸς Πριάμος,
ἐκ δὲ τοῦ ποιμένος Πάρις,
κἐκ τὸ ὄρος τὸ τῆς Ἴδης
ὠνομάσθην γὰρ Ἰδαῖος,
κἐκ βρεφῶν Ἀλέξανδρός γαρ·
καὶ τριάκοντα χρονῶν γαρ
ἐτελείωσεν ἐκεῖσε
εἰς τὸ ὄρος τὸ τῆς Ἴδης.
Καὶ νομίσας ὁ πατήρ του
ὅτι πέφευγεν τὴν βλάβην
πρὸς τὸ φοίβασμα τοῦ μάντου
τῶν ἐτῶν γὰρ τῶν τριάντα
ἀποστέλνει γοῦν καὶ φέρνουν
τὸν Ἀλέξανδρον ἐν οἴκῳ,

Manuscrit de Leyde. Vers 73. ποιμαίνος. — 75. ὀνομάσθην. ἰδέως. — 78. ἐτελείωθεν (*sic*). — 80. νομήσας. — 82. φήβασμα.

Manuscrit de Paris. Vers 73. ποιμαίνος. — 75. ὀνομάσθην. ἰδέως. — 78. ἐτελείωθεν ἀνεῖσε. — 80. νομήσας. — 82. φήβασμα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 65. ἐπειμελίας. — 66. τῆν. — 67. την. — 68. οὐκαμελεστέρως. — *Intitulé.* ὀνομασίας ἦχεν. — 69. σημάσιας (*sic*) ὀνομάτων. — 70. ἐκοίνος. — 71. πάπου λαδμέδων — 72. πριᾶμως. — 74. κ' ἐκτο ὄρος. — 75. ὀνομάστην. ἰδέος. — 76. κεκδεφόν (*sic*) ἀλεξανδρός. — 77. τριᾶκωντα. — 78. ἐτελεῖώσεν ἐκοῖσαι. — 79. ὄρος. ἴδης. — 80. νομήσας. — 82. φίβασμαν. — 83. τριᾶντα. — 84. ἀπὸστέλει. — 85. οἶκω.

καὶ συνέστιον αὐτόν γαρ
ἐπαρέλαβεν αὐτίκα.
Τὰ γὰρ ῥήματα τῆς τύχης
ἀμετάκλωστα γὰρ εἶναι,
καὶ τὸ κυρωθὲν καθάπαξ
οὐ γὰρ εἶν' ἀναλυθῆναι·
μαχηστεὶς μετ' Ὁμογνύου — COISLIN, 32 recto.
ἐδιέφθειρεν ἐκεῖνον,
οὐχ ὁρμαῖς γὰρ ἐκουσίαις
ἀλλ' ἐκ τοῦ συμβεβηκότος.
Τοῦ χρησμοῦ τὴν σημασίαν
μὴ νοήσαντες κἂν ὅλως
μετὰ δύο καὶ τριάντα — LEYDE, 290 v°. PARIS, 15 r°.
τῶν χρονῶν μέλλει γενέσθαι
ἡ ἀρχὴ γὰρ τῶν κινδύνων
ἐξ αἰτίας Ἀλεξάνδρου.

ι. Περὶ τῆς ἀποβάσεως τοῦ μαντεύματος.

Τὸ δισδύο δεκαπέντε
τῶν δυὸ δεκαπεντάδων,
κατὰ τῶν ῥητόρων σχῆμα
τὸ αὐτὸ ἐκ παραλλήλου

Manuscrit de Leyde. Vers 87. αὐτῆκα. — 89. ἀμετάκλοστα. — 90. κηρωθὲν. — 91. ἦν. — 92. μαχιστῆς. — 94. οὐχ' ὁρμαῖς. — 101. ἐξ' ἐτείας.

Manuscrit de Paris. Vers 87. ἀυτῆκα. — 88. τυχης (sans accent). — 89. ἀμετάκλοστα. — 90. κηρωθὲν. — 91. ἦν. — 92. μαχιστῆς. — 95. συμβεβηκότως. 101. ἐξ' ἐτείας. — 105. παρ' ἀλλήλου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 87. αὐτήκα. — 88. τα. τηστείχης. — 89. ἀμετάκλοστα. — 91. ἦν ἀναληθύναι. — 92. μαχιστῆς μετομογνίου. — 93. ἐδιέφθειρεν ἐκείνον. — 94. οὐχ' ὡρμαῖς γὰρ ἐκουσίας. — 95. συμβεβηκότως. — 96. χρυσμοῦ. συμασίαν. — 97. νοῆσαντες. — 98. μεταδύό. τριἄντα. — 99. μέλει. — 101. ἐξετείας. — *Intitulé.* ἀπὸ φάσεως. — 102. δισδύό. — 103. δύό. — 104. σχήμα. — 105. αὐτῶ.

ὑπολάβασιν ἐκεῖνοι
ὡς βεβαίων γὰρ τῶν χρόνων
ταύτης τῆς τριακοντάδος,
μὴ νοήσαντες κἂν ὅλως
τοῦ μαντείου γὰρ τὸ σχῆμα.
Οἱ χρησμοὶ γὰρ καὶ ὄνειροι,
τὰ ἐτούτων πλεῖον τέλη
ἀποφαίνονται αἱ κρίσεις·
τὸ γὰρ δὶς δύο σημαίνει,
καὶ τὰς δύο δεκαπέντε
τριαντάδα μίαν λέγει·
ἤγουν τὸ μαντεῖον εἶπεν
ἐν τριακοστῷ δευτέρῳ
ἔτει τοῦ παιδίου τούτου,
ὁ δαλὸς ὅθεν ἐφάνη
κατακαίοντα τὸν τόπον,
ἡ ἀρχὴ μέλλει γενέσθαι
ἡ φθορὰ τῆς περιχώρου
τῆς Τροιᾶς καὶ τῆς Φρυγίας
καὶ τῶν πέριξ γὰρ ἐτούτων.

Manuscrit de Leyde. Vers 112. πλείων. — 120. ὁ δ' ἀλῶς. — 121. κατακέοντα.

Manuscrit de Paris. Vers 106. ἀπολαβασιν. — 111. ὀνείροι. — 112. πλείων. — 120. δ' ἀλῶς. — 121. κατακέοντα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 106. ἐκοῖνοι. — 108. τριάκωντάδος. — 109. νοῆσαντες κᾶν. — 110. μαντίου. σχήμα. — 111. χρισμοὶ. όννίροι. — 112. τα πλεῖων ἐτέλη τούτον. — 113. ἀπὸ φάινοντες άι κρίσης. — 114. δὺς. σημένη. — 115. δὑό. — 116. τριάντάδα μίαν λέγεται. — 117. ἦγουν. μαντίον. — 119. ἔτι. — 120. δαλῶς. — 121. κατακέοντα. — 122. ἀρχῆ. — 123. περὶ χῶρου. — 124. τρίας. — 125. τὸν ἐτούτον.

ιά. Περὶ τοῦ Πάριδος τὴν ἀποστολὴν — Coislin, 32 verso.
ἐν τῷ ναῷ Δαφνείῳ, ἵνα τὸν φόνον
τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ διὰ θυσιῶν ἐξιλεώσῃ,
ὡσαύτως καὶ τῶν μελλόντων συμβαίνειν κακῶν ἐξ αὐτοῦ.

Τὴν γὰρ ὀκτακαιδεκάτην
τοῦ μηνὸς γὰρ Ἰουνίου
τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν
ὁ πατήρ του τὸν κελεύει
τὰ πρὸς τὴν Ἑλλάδα πλεῦσαι
ἵνα συμφορῶν γὰρ λῦσαι
ἐν Ἀπόλλωνι Δαφνείῳ,
εἴς τε τὸν ναὸν τοῦ Χρύσου,
εἰς τὸ μέρος τοῦ Σωλόνου.
Φρύγας ἑκατὸν γὰρ ἄνδρας — Paris, 15 verso.
στρατιώτας τῶν ἁρμάτων
μετ' αὐτοῦ γὰρ ἐδεδώκει
μετὰ πέντε γοῦν κατέργων,
σὺν γραμμάτων γὰρ καὶ δώρων — Leyde, 291 recto.
πρὸς τοὺς βασιλεῖς Ἑλλάδος
καὶ πρὸς κρείττονας τοπάρχας.
Καὶ πληρώσας τὴν θυσίαν
εἰς τὴν Σπάρτην ἐδιέβην

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* δαφνίῳ. φῶνον. ἐξίλεώσει. συμβαίνει. — Vers 129. πατὴρ τοῦτον. — 131. λύσαι. — 132. δαφνίῳ. — 136. ἁρμάτων. — 137. μετ' αὐτῶν.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* δαφνίω. φῶνον. ἐξίλεώσει. — Vers 126. οκτακαιδεκάτην (sans esprit). — 131. λύσαι. — 132. δαφνίῳ. — 136. ἁρμάτων (ce mot est toujours écrit avec l'esprit rude). — 137. αὐτῶν. — 140. ἑλλάδως.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ἐπιστολὴν. δαφνίω. διά. ἐξιλεῶσει. ὥς αὐτὸς. μελώντων. ἐξ αὐτοῦ manquent. — Vers 126. ὀκτακαὶδεκάτην. — 127. μινὸς. ἰουνίου. — 129. πρί (= πατρί). — 130. ἐλάδαν πλεύσαι. — 131. λύσαι. — 132. ἀπόλωνι δαφνίω. — 133. ἧσθαι. — 134. σολόνου (*sic*). Il faut peut-être lire Σαλώνου. — 135. ἑκατῶν. — 136. στρατιῶτας. — 138. γοῦν. — 139. συν. δόρων. — 140. ἐλάδως. — 141. κρίττονας τὸ πάρχας. — 142. πληρῶσας την. — 143. την. ἐδιἄβην.

μετὰ νήων γὰρ τεσσάρων ·
ἡ δὲ μία συνετρίβη,
σύμβολον γὰρ τοῦ κινδύνου
ἦτον ἡ τριφθεῖσα νῆα.
Τὸν Μενέλαον εὑρίσκει
τὰ πρὸς Κρήτην ἀποπλέειν
ἔμελλεν ἐκεῖνος θῦσαι — Coislin, 33 recto.
τῷ Κατρέϊ γὰρ τῷ πάππῳ ·
καὶ τὰ γράμματα παρέσχε
σὺν τῶν δώρων τῶν πεφθέντων.
Ἔπλευσεν αὐτὸς πρὸς Κρήτην,
ἵνα τὴν θυσίαν ποίσῃ ·
τὸν δ' Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν
ἐκατέλειψεν ἐν οἴκοις
ἕως οὗ στραφῆναι πάλιν,
εἶτα γοῦν νὰ τὸν ἐκπέμψῃ
μετὰ δώρων πάλιν οὗτος
εἰς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα.

ιβ'. Περὶ τῶν γονέων καὶ πατρίδος Ἑλένης.

Ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ
ἦτον γὰρ τοπάρχης τίς γαρ ·

Manuscrit de Leyde. Vers 148. εὑρίσκη. — 149. ἀπὸ πλέειν. — 151. κρατώει. — 155. ποΐσει. — 157. ἐκατ' ἔλειψεν. — 159. ἐκπέμψει. — *Intitulé*. πατριδων.

Manuscrit de Paris. Vers 148. εὑρίσκη. — 149. ἀπὸ πλέειν. — 151. κρατώει. — 155. ποίσει. — 157. ἐκατ' ἔλειψεν. — 159. ἐκπέμψει. — *Intitulé*. πατρίδων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 144. μετανοιων γὰρ τεσάρων. — ἡδεμία. — 146. συμβολὸν (*sic*). — 147. ἦτον ἡ φθαρεῖσα νοία. — 148. εὑρίσκει. — 149. κρίτην ἀποπλέην. — 150. ἔμελεν ἐκοῖνος θύσαι. — 151. κρατώεὶ. — 153. συν. δῶρων. πεμφθέντων. — 154. κρίτην. — 155. π' ἤσει. — 156. δ' manque — 157. ἐκατέλυψεν ἐνίκης. — 158. ἕώς οὗ στραφεῖναι. — 159. ἐκπέψει. — 160. δόρων. οὗτως. — 161. ἑάυτοῦ. — *Intitulé*. περϊ. γοναίων. ἐλένης. — 162. λακιδαιμονία. — 163. ἦτον γὰρ τὸ πάρχεις.

Πίνδαρος τὴν σημασίαν
τοῦ ὀνόματος ὑπῆρχεν,
καλλιγένειαν γυνὴν γαρ
εἶχεν γαμετὴν ἐκεῖνος·
καὶ θυγάτηρ τὴν Ἑλένην
καλλιπάρειον πολλά γαρ
εἶχε τὸν καιρὸν ἐκεῖνον.
Καὶ ποσῶν πολλῶν τὸ μέτρος
γυναικῶν γὰρ τῶν ὡραίων
ὑπερεῖχε γὰρ ἐκείνη
τὸν κατὰ καιρὸν ἐκεῖνον·
ἐσυνέζευξεν αὐτή γαρ
μὲ υἱὸν γὰρ τοῦ Ἀτρέως
τὸν Μενέλαον αὐτόν γαρ.

ιγ'. Περὶ τῶν ἐτῶν τοῦ Πάριδος καὶ κάλλους αὐτοῦ.

Καὶ τριάκοντα μὲν δύο PARIS, 16 r°. COISLIN, 33 v°.
ἦτον γοῦν χρονῶν ὁ Πάρις,
εὔμορφος, ὡραῖος πάνυ,
καὶ λευκὸς καὶ καλοῆλιξ,
καὶ χρυσόθριξ καὶ δασύθριξ, LEYDE, 291 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 166. χαληγένειαν. — 169. καλλιπάριον. πολλὰ γάρ. — 173. ὑπὲρεῖχε. — 175. αὐτῆ. — 181. χαλούληξ. — 182. χρυσόθρυξ. δασήθρυξ.
MANUSCRIT DE PARIS. Vers 166. χαληγένειαν. — 169. καλλιπάριον πολλὰ γάρ. — 173. ὑπὲρ εἶχε. — 175. αὐτῆ. — 176 με (sans accent, toujours ainsi). — 181. χαλούληξ. — 182. χρυσόθρυξ. δασήθρυξ.
MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. 164. πήνδαρος. συμασίαν. — 165. ὀνόματος ὑπήρχεν. — 166. χαλληγένιαν γυνή. — 167. εἶχεν, ἐκοίνος. — 168. θυγατέραν τὴν ἐλένην. — 169. χαληπάριον. — 170. εἶχεν. κερὸν ἐκοίνον. — 172. γαρ. — 173. ὑπερήχε. — 174. κατακερὸν γὰρ τότε. — 176. με (toujours sans accent). — 177. μὲν Ἔλαον. — *Intitulé*. χάλως. — 178. τριᾶκωντα. — 179. ἦτον. — 180. ὡραίως πάνη. — 181. λευκῶς. καλολούληξ. — 182. χρυσόθρηξ. δασήθρηξ.

χαροπρόσωπος τὴν ὄψιν,
καὶ τὸ ἦθος μειδιῶντα,
εὔλαλος, συντομολόγος.

ιδ'. Ὅρα τὸ πῶς καὶ πότε ἠράσθη τὴν Ἑλένην.

Καὶ βλεψάμενος Ἑλένην
τὸ γὰρ δειλινὸν ἐκ κήπῳ
μετὰ τῶν αὐτῆς δουλίδων
καὶ μὲ γυναικῶν ἑτέρων
εὐγενίδων τῶν ἐκεῖσε,
εἰς τὸν ἔρωταν ἐκείνης
ἐκατετυφλώθην ἅμα.

ιέ. Ὅρα τὰ κάλλη τῆς Ἑλένης.

Ἦν εἴκοσι ἕξι τότε
τῶν χρονῶν τῇ ἡλικίᾳ·
εἶχε γὰρ τὴν σάρκαν ὅλην
ὑπὲρ χίονα λευκόχρουν,
κὐπερτρύφερον τὸ σῶμα
καὶ τὴν ἡλικίαν ξένην,
τὰς τῆς κεφαλῆς γὰρ τρίχας
ὥσπερ μάλαγμα χρυσίου·
τὸ δὲ μέτωπον ἐκείνης

Manuscrit de Leyde. Vers 184. μηδιῶντα. — 187. δηληνὸν. — 192. ἅμα. — 193. εἰκοσιέξη. — 197. ὑπερτριφερὸν. — 201. μέτοπον.

Manuscrit de Paris. Vers 184. μηδιῶντα. — *Intitulé.* ἠράσθη. — 187. δηληνὸν. — 192. ἅμα. — 193. εἰκοσιέξη. — 197. ὑπὲρ τριφερὸν. — 201. μέτοπον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 183. ὄψιν. — 184. ἦθος μηδιὅντα. — 185. σὺν τὸ μολόγως. — *Intitulé.* ὅρα πὸς καὶ πότε ὁ πάρις ἠράσθην. — 186. ἐλένην. — 187. δηλινὸν. κύπω. — 188. αυτῆς δουλήδων. — 189. ἑτέρων. — 190. ἐκεῖσαι. — 192. ἐκατετυφλόθη ἄμα. — *Intitulé.* κάλλει. ἐλένης. — 193. ἦν ἠκοσι ἕξη. — 194. χρόνων τὴν ἡλικίαν. — 195. ἦχε. — 196. ὑπερ χίῶνα λευκῶφρουν (*sic*). — 197. τῶ. — 199. τὴς. — 200. ὅσπερ μάλαμαν. — 201. μέτοπον.

ἀπερίεργον ὑπῆρχεν
εἰς τὴν ὡραιότητάν του·
ὦτα γὰρ οὔτε βραχία,
οὔτε μείζονα γὰρ ἦσαν,
οὔτε γὰρ ἐγηγερμένα,
ἀλλ' εἰς πᾶσαν εὐρυθμίαν
ἐδιέπρασσεν ἡ φύσις. Coislin, 34 recto.
Ἡ γὰρ ἄλογος ἡ φύσις,
γράφουσιν οἱ παλαιοί γαρ,
κατὰ λόγον πάντα ποίει.
Οὕτως ἐν αὐτοῖς ἐκείνη
εἰς παντοίαν ὡραιότην
ἐτελεσιούργησέν τα·
τὰς δ' ὀφρῦς ὡραίας πάνυ
ἀνανεύων εἰς τὸ ὕψος,
χαμαροειδῆ τὸ σχῆμα·
ὀφθαλμοὺς ὡραίους ἔχων, Paris, 16 verso.
γλυκυτάτους ἐν τῇ ὄψει,
καὶ χαριτοπροσωποῦσα·
τὰς δ' αὐγὰς δὲ τῶν τοιούτων,
τίς γοῦν τῶν ἀνθρώπων εἴπῃ;
ὡραιόφθαλμος εἰς ἄχρον, Leyde, 292 recto.
οἱ μυκτῆρες καὶ τὰ χείλη

Manuscrit de Leyde. Vers 207. εὐριθμίαν. — 209. ἄλλογος. — 215. ὀσφρῦς. — 217. χαμαροϊδῆ. — 220. χαροτοπροσωπούσα. — 222. εἴπει.

Manuscrit de Paris. Vers 202. υπῆρχεν (sans esprit). — 207. εὐριθμίαν. — 208. ἐδιέπλασεν. — 209. ἄλλογος. — 211. καταλόγον. — 215. ὀσφρὺς. — 217. χαμαροϊδῆ. — 220. χαροτοπροσωπούσα. — 222. εἴπει. — 223. ραιόφθαλμος (*sic*, ὠ a été oublié par le rubricateur).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 202. ἀπεριέργων ὑπήρχεν. — 203. ὡραιωτητάν του. — 204. τὰ γὰρ (blanc) οὗται. βραχύα. — 205. οὗται μίζονα. ἦσαν. — 206. οὗται. ἐγειγερμένα. — 207. ἠσπάσαν εὐριθμίαν. — 208. ἐδιἔπλασεν. — 209. ἄλληλος. — 210. παλεοῖ. — 211. πειῆ. — 212. οὗτως. — 213. παντίαν ὠραιῶτην. — 214. ἐτελεσιοῦργησέν τα. — 215. δοφρὺς. — 216. ἀναβαίνων. — 217. χαμαρωήδῆ. σχήμα. — 219. γλυκητάτους. ὄψη. — 220. χαροτοπροσωποῦσα. — 221. δαυγὰς. τὸν τοιοῦτον. — 222. γοῦν. ἀνθρόπων εἴπῃ. — 223. ὡραιῶφθαλμος. — 224. οἱ μηκτεῖρες. ταχεῖλη.

σὺν τὸ στόμα τορνευμένα.
ἀνθηρόχειλος τὰ χεῖλη,
εὔχειλη κατὰ τὸ πρέπον,
κατὰ πᾶσαν συμμετρίαν·
καὶ οἱ ὅδοντες ὁμοίως
εὐαρμόστως πεπηγμένοι·
εἶχον δὲ τὴν στίλβαν αὔτη:
ὡς ὑπέρλευκον καὶ στίλβον
ὡραιοκαλομαργάρων
ἄσπιλων καὶ ἀκιβδήλων,
ἐκ ῥιζῶν μέχρι τραπέζων·
τὸν δὲ πῶγον τίς ἐξείπῃ;
ἐκ πασῶν γὰρ τῶν γυναίων
τῶν ἐκ καλλονῆς ἐν κόσμῳ
ἀμωμήτως γὰρ ὑπῆρχεν·
τὸ πυρσόλευκον μαγούλων, Coislin, 34 verso.
τὸ τῆς ὡραιότης εἶδος,
τίς δυνήσεται γὰρ εἴπει,
τὴν τελεσιουργηθεῖσαν
ὡραιότηταν τὴν τούτων;
τὸ δὲ κάλλος τοῦ προσώπου
τὸ τῆς χαρακτῆρος ὅλον
οὐ δυνήσεται κἂν ὅλως
ὥσπερ εἶχε νὰ τὸ εἴπῃ·

Manuscrit de Leyde. Vers 230. πεπυγμένοι. — 231. στείλβαν ἄυτη. — 232. στεῖλβον. — 234. ἄσπηλον. ἀκυβδῆλον. — 236. ἐξεῖπει. — 244. τούτου. — 248. εἴπει.

Manuscrit de Paris. Vers 228. συμετρίαν. — 230. πεπυγμένοι. — 231. στήλβαν αὔτη. — 232. στεῖλβον. — 234. ἄσπηλον. ἀκυβδῆλον. — 236. ἐξ εἴπει. — 244. τούτου. — 248. εἴπει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 225. στῶμα τορνεμένα. — 226. ἀνθηρώχηλος. — 227. πρέπων. — 228. πάσαν. — 229. ὀδῶντες. — 230. πεποιγμένη. — 231. ἦχον. ἀύτη. — 232. στίλβων. — 233. ὡραιώκαλωμαργάρων. — 234. ἄσπηλον ἀκυβδύλων. — 235. μέχρη. — 236. πόγων. ἐξείπει. — 237. γυναίκον. — 238. καλωνῆς. — 239. ἀμιμήτως. ὑπήρχεν. — 240. πυρσῶλευκων. — 241. ὡραιότης εἶδος. — 242. τῖς. εἴπη. — 243. τελεσιούργηθήσαν. — 244. την. — 245. κάλλως. προσῶπου. — 246. χαρακτήρως — 247. κὰν. — 248. ὅσπερ εἶχεννατὸ εἴπη.

τράχηλον σὺν τῷ αὐχένι
χρυσταλλοειδῆ τριγύρου,
καλλιτράχηλος ἐπίπαν
οὔτε περιεπτυγμένος,
οὔτε γὰρ πρὸς εὐεξίαν.
Καὶ οἱ ὦμοι γὰρ ὁμοίως
πεπηγμένοι κατὰ τάξιν·
οἱ ὠλένες ὥσπερ γάλα
ἐξ ὀνύχων ἕως ὤμων·
στέρνα εὔμαλα γὰρ πάνυ
συντὰ τῶν μασθῶν ὁμοίως
σφόδρα γὰρ εἰς εὐταξίαν·
τὰς πλευρὰς ὡραιοκάλλους — PARIS, 17 recto.
στρογγυλοειδεῖς οὐκάτι
ὡς τὸ πρέπον ἐν τῇ θέσει·
τὸ ἐπίθεμα τῆς ζώνης
συντὰ τῆς γαστέρας τούτης
ὡραιόκαλλον γὰρ λίαν,
ὡς οὐδεὶς γάρ γε τοιοῦτον
ἐθεάσατο γὰρ τότε·
οἱ δὲ πόδες γὰρ ἐκείνης, — LEYDE, 292 verso.
ὡς ὁ Ὅμηρος γὰρ γράφει,

Manuscrit de Leyde. Vers 250. χρισταλοϊδῆ. — 251. καλητράχηλος. — 252. περιεπτυσμένος. — 254. ὤμοι. — 258. ὠλέναις. — 262. στρογγηλοϊδεῖς οὐκάτη. — 263. πρέπων. — 265. σὺν τὰ. — 266. ὡραιόκαλον. — 267. τοιούτων. — 270. γράφη.

Manuscrit de Paris. Vers 250. χρισταλοϊδῆ. — 251. καλητράχηλος. — 252. περιεπτυσμένος. — 254. ὤμοι. — 256. ὠλέναις. — 259. σὺν τὰ (toujours ainsi). — 262. στρογγηλοϊδεῖς οὐκάτη. — 265. τοῦτης. — 266. ὡραιόκαλον. — 267. γαρ (sans accent). τοιούτων. — 269. δε (sans accent). — 270. γράφη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 249. συν. — 250. χρισταλωΐδῆ. — — 251. καλητράχηλος ἐπείπαν. — 252. οὔτε περὶ ἐπτισμένος. — 253. οὔτε. — 254. ὦμοι. — 255. πεποιγμένοι κατατάξιν. — 256 manque. — 257. ἐξονύχων ἕώς ὄμων. — 258. εὐγαλὰγαρ. — 259. μαστῶν. — 261. ὡραίους κάλους. — 262. στρογγηλωήδεῖς ὀκάτη. — 263. ὥς. πρέπων. θέσι. — 264. ἐπείθεμαν. — 265. σὺν τατοῖς. τούτοις. — 266. ὡραιῶκαλλων. — 267. οὐδεῖς γὰρ τε τοιοῦτον. — 268. ἐθεᾶσατο. — 269. ὁ δὲ. ἐκύνης. — 270. ὁμύρος (*sic*). γράφη.

εἰς τῆς ποίσεως τὰ ἔπη,
ἀργυρόπεζαν γὰρ θέαν
ἐκ τῆς τῶν Ἑλλήνων θέας
τὰς πρὸς τηλαυγείαν τούτων,
λέγει γὰρ πρὸς ἔπαινόν της, Coislin, 35 recto.
τὴν ὁμοίαν στίλβαν εἶχεν
ἡ Ἑλένη μὲ τὴν θέαν,
ἀπαράμιλλη τοὺς πόδας
καὶ καλλίτερπνος γὰρ πάσας
τῶν ὡραίων γὰρ γυναίων,
μέχρι καὶ δακτύλων ἄκρων
καὶ αὐτῶν γοῦν τῶν ὀνύχων
ὑπερεῖχεν γὰρ τὰς ἄλλας·
ἀμιμήτως γὰρ τὸ κάλλος
ἐπαλάμησεν ἡ φύσις
εἰς τὸ σῶμα τῆς Ἑλένης
τὸν καιρὸν τὸν κατὰ τότε·
κὐπεράνω πάντων τούτων
καὶ μελιρρυτοφωνοῦσα
καὶ καλόηθος οὐκάτι·
ὅσον γοῦν γὰρ διαφέρει
ἡ ὁλόγομος σελήνη
τῶν νυκτερινῶν ἀστέρων,
τόσον γὰρ ὑπῆρχεν αὕτη

Manuscrit de Leyde. Vers 271. ποΐσεως τὰ ἔποι. — 274. τηλαυγεῖαν. — 276. στήλβαν. — 277. με. — 278. ἀπαράμυλη. — 284. ἀμημήτως. — 289. μελιρρητοφωνοῦσα. — 290. οὐκάτη.

Manuscrit de Paris. Vers 271. ἔποι. — 274. τηλαυγεῖαν. — 276. στήλβαν. — 278. ἀπαράμυλητούς. — 279. Il faut peut-être lire καλλίπτερνος. — 284. ἀμημήτως. — 289. μελιρρητοφωνοῦσα. — 290. οὐκάτη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 271. πίστεως. ἔπει. — 273. ἐλλήνων. — 274. τυλαυγίαν. — 276. την. — 277. ἐλένη. — 278. ἀπαράμιλοι. — 279. καλήτερπνοσ. πάσα. — 280. γυναίκων. — 281. δακτύλον ἄκρον. — 282. ὀνύχων. — 283. ὑπερήχεν. — 284. κάλος. — 286. ἐλένης. — 289. μελειρητοφωνοῦσα. — 290. καλόηθος οὐκάτη. — 291. γὰρ γοῦν διάφερει. — 292. σελύνη. — 294. ἐπήχεν ἀύτη.

τῶν γε γυναικῶν ὡραίων
ἀπὸ κορυφῆς εἰς ἄκρον
ἕνα γὰρ παρ' ἕνα μέλος
ὡραιόκαλλος τὰ πάντα·
τόσον γὰρ ἦτον ὡραία,
οἵτινες αὐτὴν ἐβλέπαν
ἄνδρες, λέγω, καὶ γυναῖκες,
εὐφροσύνην αἱ καρδίαι
ἐλαμβάναν ἐκ τὴν ὄψιν,
καὶ τυραννισμὸν ἡγοῦντο
τοῦ μὴ βλέπειν γὰρ ἐκείνης — Paris, 17 verso.
τὴν φαιδρότηταν τοῦ κάλλους·
ὁ εἰπὼν καλῶς γὰρ εἶπεν — Coislin, 35 verso.
πρῶτον εἶδος τὸ τοῦ κόσμου
αἴτιον τυραννισμοῦ γαρ.
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος Ἑλένην
οὖσα κατιδὼν τοιαύτην
ταύτης ἔρωτος ἐπλήγη·
Ὁ γὰρ ἔρως ὁ δυνάστης — Leyde, 293 recto.
ὁ φονεὺς γὰρ ὁ ψυχάρπαξ
πάντας ἐν χειρὶ γὰρ ἔχει
καὶ μικρούς τε καὶ μεγάλους,
καὶ δυνάστας δυναστεύει,
καὶ τυράννους τυραννίζει,

Manuscrit de Leyde. Vers 297. μέλλος. — 298. ὡραιόκαλος. — 304. τυραννυσμὸν ἡγοῦντο. — 309. ἅγιον. — 311. κατ' ἰδών. — 312. ἐπλήγει. — 313. αἶρος. — 314. φωνεῦς.

Manuscrit de Paris. Vers 297. μέλλος. — 298. ὡραιόκαλος. — 304. τυραννυσμὸν ἡγοῦντο. — 309. ἅγιον — 312. ἐπλήγει. — 313. αἶρος. — 314. φωνεῦς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 295. τῶν τε. — 296. κορηφῆς. — 2. ἕνα γὰρ παρένα. — 298. ὡραιὅκαλος. — 299. τόσων. ἦτον. — 300. οἵτοινες. — 301. γυναίκες. — 302. ἀι. — 303. ἐλαμβαναν. ὅψιν. — 304. ἡγοῦντο. — 305. βλέπην. — 306. την. — 307. εἰπῶν καλλός γαρ ἔιπεν. — 308. πρότον εἶδως. — 309. ἅγιον τυρανισμοῦ. — 310. ἐλένην. — 311. κατιδῶν τοιάύτην. — 312. ἐπλήγην. — 314. φωνεὺς. ψυχ' ἅρπαξ. — 316. μικροὺς τε. μεγάλλους. — 318. τυρανους τυρανίζει.

καὶ τοὺς βασιλεῖς δουλόνει,
καὶ δεσπότας γοῦν δεσπόζει.
Τὸ γὰρ πάθος τοῦ ἐρώτου
ἐπεκάθισεν ἐπάνω
εἰς ψυχὴν τοῦ Ἀλεξάνδρου,
καὶ πυρπόλει πάντα ταύτην
καὶ τοῦ ζῆν οὐ συνεχώρει,
καὶ πρὸς λόγους κινηθεὶς γαρ
πρὸς αὐτὴν ὡραιωμένην
ἄρχεται κατονομάζειν·
δέσποινα, ψυχὴν γὰρ λέγει
καὶ καρδίαν ἐδικήν του,
αἴσθησιν καὶ κουφισμόν γαρ,
καὶ ἀναψυχὴν καὶ δρόσον,
καὶ πυρσὸν καὶ φῶς καὶ αἴγλην
προσεκάλει τῶν ὀμμάτων,
ὡς ἡ συνηθεία ἔχει
τῆς γὰρ ἐρωτοληψίας.
Τῶν ὡραίων γὰρ σωμάτων
εἰς ἀγάπην οἱ ἀνθρῶποι
εὐκολώτερον ἐμπίπτουν.
Καὶ πρὸς τὸ τυχεῖν ἐκείνης Coislin, 36 recto.
ἐμετήρχετο γὰρ πάντα
οὕτη δὲ τοὺς λόγους τούτου

Manuscrit de Leyde. Vers 319. δουλώνη. — 321. αἰρώτου. — 322. ἐπ' ἐκάθισεν. — 326. κυνηθείς. — 327. ὡραιομένην. — 328. κατ' ὀνομάζειν. — 331. ἔσθησιν. — 334. πρὸς ἐκάλλει. ὀμάτων. — 336. αἰρωτοληψείας. — 341. ἐμετ' ἤρχετο.

Manuscrit de Paris. Vers 319. δουλώνη. — 321. αἰρώτου. — 322. ἐπ' ἐκάθισεν. — 326. κυνηθείς. — 327. ὡραιομένην. — 328. κατ' ὀνομάζειν. — 331. ἔσθησιν. — 334. πρὸς ἐκάλλει. ὀμάτων. — 336. αἰρωτοληψείας. — 341. ἐμετ' ἤρχετο.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 319. βασιλεὺς δουλώνι. — 322. ἐπὲκάθησεν ἐπάνου. — 324. πυρπόλη. ταῦτην. — 325. τουζὴν. συνεχῶρει. — 326. κυνηθεῖς γουν. — 327. ὡραἶσμένην. — 328. κατὸνομάζειν. — 331. ἔσθησιν. — 332. δρόσσον. — 334. πρὸς ἐκάλλει τωνομμάτων. — 335. ωγὰρ συνηθεία. — 336. ἀιροτολυψίας. — 337. ὁραίων γαρ βομάτων. (*sic*). — 338. ἀνθρώποι. — 339. εὐκολότερων. — 340. τυχὴν. — 342. οὗτοι. τοῦτου.

οὐκ ἐδέξατο κἂν ὅλως
τοῦ ἀκοῦσαι περὶ πάθους
τῆς μοιχείας τῆς κακίστης·
ἀλλὰ τοῦ καλοῦ συζύγου,
ἄνδρα γὰρ τὸν τῆς ἐκείνης
τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα
ἐλογίζετο γὰρ πάντα·
καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχήν τε — Paris, 18 recto.
ἐν νυκτὶ γὰρ καὶ ἡμέρᾳ
ἐφαντάζετον ἐκεῖνον
καὶ λογίζετο γὰρ λῆρον
τούς τε λόγους γὰρ ἐκείνου,
κεἰς τὸν νοῦν τὴν φλυαρίαν
ἔλεγεν τοὺς λόγους τούτου
δι' αὐτῶν ἀπρέπων δέ τι.
Οὐ γὰρ εἶπεν πρὸς οἰκέτην
ἀλλ' ἐν γὰρ αὐτῆς καὶ μόνον
προσεφύλαττεν τὴν χρῆσιν
καὶ κατὰ τὸν νοῦν γὰρ πάντα
τόν τε ἄνδρα καθορῶσα
δι' αὐτὸν καὶ μὴ παρόντα
πανταχοῦ φυλαττομένη.
Τέλος τοῦ δευτέρου λόγου, — Leyde, 293 verso.
ῥαψῳδία γὰρ τῆς γάμμα.

Manuscrit de Leyde. Vers 345. μοιχίας. — 360. πρὸς ἐφύλαττεν. χρύσιν. — 362. καθ' ὁρῶσα. — 363. αὐτῶν.

Manuscrit de Paris. Vers 345. μοιχίας. — 351. ἐνυκτὶ. — 355. κἐὶ τὸν. — 360. προσέφύλαττεν. χρύσιν. — 362. καθ' ὁρῶσα. — 363. αὐτῶν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 343. οὐκεδέξατο κὰν. — 345. μοιχίας. κακήστης. — 347. ἄλλα. — 348. ἐκύνης. — 350. καὶ τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν. — 352. ἐκείνου. — 353. λήρων. — 354. τοὺς τε. ἐκοίνου. — 355. κὸἰς. φλοιάρίαν. — 356. τοῦτου. — 357. δέ τε. — 358. εἶπεν. εἰκέτην. — 360. πρὸς ἐφύλαττεν. χρύσιν — 362. καθ' ὁρῶσα. — 363. διαὐτῶν. μη παρῶντα.

ILIADE DE CONSTANTIN HERMONIACOS

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΓΑΜΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Γαμετὴ γὰρ σωφρονοῦσα,
ἅπαντες αὐτὴν δοξάζουν·
μέγα κῦδος εἰς τὸν κόσμον,
μάθε γάρ, ἡ σώφρων ἔχει·
ἀπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ πρῶτον
γίνεται δεδοξασμένη　　　　Coislin, 36 verso.
ἀπὸ γὰρ τὸν κόσμον ὅλον·
ῥᾷον γὰρ μετὰ ὁσίας
δέχεται θεὸς γὰρ ταύτην,
ἐλεῶν τὴν σωφρονοῦσαν
συμπαθῶσαν ὑπὲρ ἄλλας.
Ἔχων ἔρωταν δ' ἐκεῖνος
τὸν κακὸν ψυχοσπαράκτην,
τὸν τοὺς καίων τοὺς ποθοῦντας
ἄνευ τε πυρὰν καὶ φλόγαν,
τέμνουσαν καὶ δίχα σπάθην

Manuscrit de Leyde. Vers 3. κῆδος. — 12. αἴρωταν. — 14. κέων. — 15. πυρᾶν.

Manuscrit de Paris. Le titre manque. Vers 1. γαμετῆ. — 3. κῆδος. — 12. αἴρωταν. — 14. κέων. — 15. πυρᾶν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 1. ἄμε τὴν γὰρ σοφρονούσα. — 2. ἄπαντες. ἀυτὴν. — 3. κῆδος. — 4 manque. — 5, 6 et 7 sont ainsi disposés : ἀπὸ γὰρ τοῦ κόσμου δλον * γύνεται δεδοξασμένοι * ἀπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ πρότον. — 8. ράον. — 10. ἔλεον. σωφρονούσαν. — 11. συμπαθώσα ὕπερ ἄλλων. — 12. ἔρωτα. ἐκείνος. — 13. κακῶν. — 14. καίον. ποθοῦντας. — 15. πειρὰν.

τὴν καρδίαν καὶ νεφρούς γαρ,
καὶ τὸν νοῦν γὰρ δαπανῶντα
καὶ ψυχὴν καὶ τὰς αἰσθήσεις.
Ὁ μὲν νοῦς γὰρ τοῦ ἐρῶντος
ὁμοιάζει μεθυόντος·
οὐδεμίαν στερεότην
ἀμφοτέροις χρειττοτέραν
εἷς γὰρ ἔχει τοῦ ἑτέρου·
ὁ ἐρῶν γὰρ ὁμοιάζει
μέθην γὰρ ἀναμφιβόλως·
ὁ δέ γε μεθύων πάλιν
ἔμφορος εἰς ἔρον ἔνι,
ἄμφω γὰρ τῶν δύο τούτων
ἐν φρονίμοις ἐνυπάρχει.
Καὶ βλεψάμενος ἐκεῖνος
τοῦ μὴ θέλοντα προκύψαι
εἰς τὸν ἔρωταν ἐκεῖνον,
ἐμετεχειρίσθην πέντε
ἐκ τὰς χρείττονας γυναῖκας
τὰς ἐμπιστευμένας ταύτης
μετὰ δώρων πολυτίμων
κὐποσχέσεων μεγάλων.

PARIS, 18 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 20. αἰρῶντος. — 21. ὁμιάζει μεθὑόντως. — 22. οὐδὲ μίαν στερεώτην. — 23. κριττοτέραν. — 25. αἰρῶν. ὁμιάζει. — 26. μέθυν. — 28. αἶρον ἔνει. — 30. φρονήμοις ἐν ὑπάρχει. — 33. αἶρωταν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 20. αἰρόντος. — 21. ὁμιάζει μεθυόντως. — 22. οὐδὲ μίαν στερεώτην. — 23. κριττοτέραν. — 25. αἰρὼν. ὑμιάζει. — 27. ὁ δε γε. — 28. αἶρον ἔνει. — 30. φρονήμοις ἐν ὑπάρχει. — 33. αἶρωταν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 17. νεφροὺς γαρ. — 19. ἐσθήσεις. — 20. αἰρόντος. — 21. ὁμιᾰζη μεθηὅντος. — 22. στερεὤτην. — 23. ἀμφωτέροις κριττοτέραν. — 24. ἧς. ἐτέρου. — 25. αἶρων ὁμιᾰζει. — 26. μεθῆν. ἀναμφηβόλως. — 27. ὁ δε γε μεθείων. — 28. ἔμφορως. ἀίρον ἔχει. — 29. δύὁ τούτον. — 30. φρονήμοις ἐν ὑπάρχει. — 31. ἐκοίνος. — 32. μηθέλωντα. — 33. αἶρωταν ἐκοῖνον. — 34. ἐμετεχερίσθη. — 35. κρίττονας γυναίκας. — 36. ἐμπηστευμένας ταὒτης. — 37. μετα δώρων πολλυτίμων.

ιϛʹ. Ὅρα τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης.

Τηνικαῦτα τὴν ἁρπάζει Coislin, 37 recto.
τὸ μεσίνυκτον ἐξαίφνης
ἐν ποσότητι χρημάτων
κἂν τριῶν κιντηναρίων
χρυσιοῦ μάλαγμα τότε, Leyde, 294 recto.
καὶ μεθ' ἕτερων κοσμίων
πολυτίμητων ὡσαύτως
ὅσον ἔδραξαν ἐκεῖνες,
κεὶς τὰς νῆας τὴν ἐμβάζει,
καὶ φυγὰς γὰρ ἐγεγόνει
μετ' ἐκείνας τὰς γυναῖκας.
Ἐκτραπεὶς ἐκ τῆς φερούσης
τῆς πορείας πρὸς τὴν Τροίαν
καὶ δεινοῖς πολυταράχοις
πνεύμασιν εὑρίσκουν τοῦτον·
ἐνωρμίσατό γὰρ μόλις
μέχρι μῆνας δίς γαρ πέντε
τῶν στομάτων τῶν τοῦ Νείλου
ἔνθα γὰρ ναὸς ὑπάρχει
τοῦ ἡρώου Ἡρακλείου,

Manuscrit de Leyde. Vers 39. τοινικαῦτα. — 40. ἐξ ἔφνης. — 41. ποσώτητι. — 45. ὡς αὕτως. — 46. ἐκείναις. — 49. γυναίκας. — 50. ἐκτραπῆς. — 54. ἐνορμήσατο. μώλυς. — 55. μέχρη μήνας. — 56. τὸν τοῦ.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* ὅρα. ἁρπαγὴν. ἐλλένης. — 39. τοινικαῦτα. — 40. ἐξ ἔφνης. — 41. ποσώτητι. — 45. πολυτίμητον ὡς αὕτως. — 46: ἐκείναις. — 50. ἐκτραπῆς. — 54. ἐνορμήσατο. μώλυς. — 55. μέχρη μήνας. — 56. τὸν τοῦ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ἁρπαγὶν. ἐλένης. — 39. τοινικαύτα την ἀρπάζει. — 40. μεσάνυκτον ἐξέφνης. — 41. ποσῶτητι χριμάτων. — 42. κάν. κεντηναρίων. — 43. χρυσίου μάλαγμαν. — 44. μεθέτερων. — 45. πολλυτίμητων ὡς ἀύτως. — 46. ἐκείναις. — 47. κεὶς τας νίας. — 48. ἐγεγόνη. — 49. γυναίκας. — 50. ἐκτραπῆς. φεροῦσης. — 52. δυνοῖς πολυταράχεις. — 53. πνεύμα σὺν εὑρίσκουν τότε. — 54. ἐνορμήσαντο. μόλης. — 55. μήνας δὶς (γαρ manque). — 56. στωμάτων.

καὶ πρὸς τῶν αὐτοῦ φευγόντων
συμπαθείαν γὰρ πορίζει
πάντων τῶν κινδυνευόντων
ἐξ ἀρχῆς οὕτως ἐτάχθην,
ὁ ναὸς ὅταν ἐκτίσθη,
ἐπὶ τῷ ναῷ γὰρ τούτῳ
κατεφύγαν ὑπὸ δέους.
Οἱ δὲ Πάριδι φευγόντων
καὶ τῶν συμπλεόντων τούτου
πρὸς αὐτὸν πολλὰς ἐκπέμψας
ὕβρεις τὲ καὶ λοιδορίας·
τὰ δεινὰ γὰρ τραγῳδοῦντες Leyde, 294 v°. Coisl., 37 v°.
τά τε παρ' αὐτοῦ πραχθέντα,
τὴν ἀσέβειαν, τὴν ὕβριν
τοῦ καλοῦ γὰρ ξενοδόχου,
ἁρπαγμὸν τῆς γυναικός τε Paris, 19 recto.
ὁμοιῶς καὶ τῶν χρημάτων
οὕτω ἀληθῶς ὁ πόθος
ὁ καλὸς γοῦν καὶ βεβαῖος,
τῶν γὰρ ἔξωθεν πιπτόντων
ἀλγεινῶν τε καὶ ἡδέων
καὶ τὴν ὕβριν τῶν ἀνθρώπων,
πάντων γὰρ ὑπερφρονεῖ γαρ
τὸ βουλόμενον· πρὸς ἓν δε

Manuscrit de Leyde. Vers 60. πορήζει. — 63. ἐκτήσθη. — 65. δαίους. — 66. πάριδοι. — 67. τούτων. — 69. ὕβροις. — 75. ὁμοιώς και. — 77. βεβαίως. — 78. ἔξοθεν. — 79. ἀλγινῶν. ἰδέων. — 81. ὑπερφρονή.

Manuscrit de Paris. Vers 59. τὸν. — 60. πορήζει. — 65. δαίους. — 66. οἱδε πάριδοι. — 67. τούτων. — 69. ὕβροις. — 72. ὕβρην. — 75. ὁμοιώς και. — 77. βεβαίως. — 78. ἔξοθεν. — 79. ἀλγινῶν τε καὶ ἰδέων. — 81. ὑπερφρονή.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 59. τὸν. — 60. πορρίζει. — 61. κινδυνευώντων. — 62. ἐξαρχῆς οὕτως ἐτάχθη. — 65. δαίους. — 66. οἱ δὲ πάριδοι φυγόντων. — 67. συμπλεὅντων τόυτων. — 68. ἐκ μέψας. — 69. ὕβρις τε κὰι λοιδωρίας. — 70. δυνὰ. τραγοδοῦντες. — 71. τὰτε. — 74. ἀρπαγμὸν. — 75. ὁμοίως. — 76. οὕτως ἀληθώς. — 77. βεβαιως. — 79. ἀλγινών. ἰδέων. — 81. ὑπερφρονῆ. — 82. βουλόμενων. ἕνδε.

καὶ ὁρᾷ γὰρ καὶ συννεύει,
καὶ τὸ φρόνημαν ἐκεῖσε
ὅλον γὰρ καταναγκάζει.
Ταῦτα γοῦν Πρωτεὺς ἀκούει
ὅ τε βασιλεὺς Αἰγύπτου,
καὶ μετάπεμπτος ἐγίνη
ὁ Ἀλέξανδρος πρὸς τοῦτον
σὺν τῇ γυναικὶ καὶ κόσμου
καὶ σὺν τοῖς συνεπομένοις·
ἐπυνθάνετο γὰρ ὅμως
τίς γὰρ ἡ γυνή, καὶ πόθεν
ἀφελόμενος, καὶ τίνος
ταύτην γοῦν περιπλανᾶτο.
Καὶ συνέπλαττεν ὁ Πάρις
ψεῦδος γὰρ συνθέτοις λόγοις.
Ὁ δὲ γὰρ Πρωτεὺς πρὸς Πάριν
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθην·
« ἄφες τὰς ψευδολογίας·
προκεχύρωτο εἰ μή μοι
ἀναιρεῖν μηδένα ξένον
τῶν γὰρ ὑπὸ κλυδωνίου
χαλεποῦ χειμαζομένων — Coislin, 38 recto.
καὶ κἀντεῦθεν ῥιπτουμένων,

Manuscrit de Leyde. Vers 82. ἔνδε. — 83. συνέδει. — 84. ἐκεῖσαι. — 93. γυνῆ. — 95. περιπλανάτω. — 97. ψευδογαρσυνθέτοις. — 99. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 101. ἡμήμει. — 102. μηδένα. — 103. ὑποκλυδωνείον. — 104. χαλαιποῦ.

Manuscrit de Paris. Vers 82. ἔνδε. — 83. γαρ. συνέδει. — 84. ἐκεῖσαι. — 92. ὁμως. — 93. γυνῆ. — 95. περιπλανάτω. — 97. ψευδογαρσυνθέτοις. — 99. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 101. ἡμήμει. — 102. μηδένα. — 103. ὑποκλυδωνείου. — 104. χαλαιποῦ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 83. καὶ ὁρὰ γαρ ἐσυνέδη. — 84. ἐκείσαι. — 85. κατὰ ναγκάσει. — 86. προτεὺς ἀκούεἰ. — 88. καὶ μετάπεμπτως ἐγύνη. — 90. γυναικῆ. — 91. καὶ τοῖς σὺν συνεπομένοις. — 92. ἐπήνθανετο. — 93. τίς γὰρ ἡ γυνὴ καὶ τίνος. — 94. ἀφελόμενος καὶ πόθεν. — 95. περὶ πλανάτο. — 97. ψευδογὰρσυνθέτεις. — 98. προτεὺς. — 99. οὔτως. — 101. ἡμίμει. — 102. ἀνερεῖν μὴ δένα δέξον (sic). — 102. ὑποκληδονίων. — 103. χαλαιποῦ χημαζομένων. — 105. καὶ χανταύθα ρυπτουμένων.

πάμπολλαις δειναῖς βασάνοις
ἔμελλες λαβεῖν ἐνθάδε

ιζʹ. Ὅρα τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Πρωτέως, ὅταν ἐπίασεν τὸν Πάριν μετὰ τῆς Ἑλένης. LEYDE, 295 r°.

πῶς ἀχάριστος ἐφάνης
πρὸς αὐτὸν τὸν εὐεργέτην·
καὶ θεσμοὺς γὰρ τῆς φιλίας,
ἀδιάντροπε, λυκόφρων,
ἐκατέλυσας, κακόφρων,
ἄφιλε φίλε φιλίας,
πῶς φαινόμενος γὰρ φίλος
ἄφιλος ἐφάνης φίλος,
καὶ τὸν φίλον φενακίσας
ἐφαυλίστην ἡ φαυλότης
τῆς φιλίας σου γάρ, φίλε,
τῆς γὰρ φαύλης φαινομένης PARIS, 19 verso.
ὑπὸ τῶν φιλῶν φιλίας
φιλητὸν αὐτοῦ φονεύειν
ὡς φιλτάτοι νὰ φιλοῦσιν
πρὸς σωφρονισμὸν τῶν φίλων
ἣν οἱ φίλοι πρὸς τοὺς φίλους
φιλικῶς φιλευομένοι

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 106. παμπολαις (*sic*, avec un trait au-dessous du λ). — *Intitulé*. ὀνιδυσμὸν. —115. ἐφάνεις. — 117. ἐφαυλήστην.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 106. πάμπολαις. — *Intitulé*. ὀνιδυσμὸν. ὅτάν. — 113. φιλε (sans accent). — 115. ἐφάνεις. — 117. ἐφαυλήστην.— 125. φιλευομένη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 106. πὰν πολλαῖς (δειναῖς manque) βασάνεις. — 107. ἔμελες. — *Intitulé*. ὀνιδησμὸν. προταίως. τῆς ἐλένης. — 108. πῶς ἀχαρίστως ἐφάνεις. — 110. δεσμοῦς. φιλεῖας. — 111. ἀδιάντροπε λυκόφρον. — 112. κακόφρον. — 113. φιλεῖας. — 116. φεναχήσας. — 117. ἐφαυλήστην. — 120. τὸν φιλόν. — 121. φίλει τὸν αὐτὸν φωνεύειν. — 122. να φιλούσιν. — 123. σοφρονησμὸν. — 125. φιλειχῶς φιλευομένει.

φιλικῶς γὰρ νὰ φιλῶσιν
καὶ μηδὲ ποσῶς ἀφίλως
πρὸς τοὺς φίλους φιλιοῦσθαι
οἱ φιλευομένοι φίλοι
τὰ πρὸς φύσιν τῆς φιλίας. »
Καὶ σὺν ἀπειλαῖς τὸν Πάριν
καὶ μεθ' ὑβριτὰς μεγάλας
ἀπεδίωξεν ἐτοῦτον, Coislin, 38 verso.
καὶ ὑπέστρεψεν κεναῖς γαρ
ταῖς χερσὶ πρὸς τὴν πατρίδα·
οὐδὲ γὰρ δακτύλῳ ἄκρῳ
τῆς Ἑλένης ἡδονῆς γαρ
εἶδεν γὰρ ὁ Πάρις ὅλως·
τέλειον γὰρ ἕνα χρόνον
ἐκινδύνευεν ὁ Πάρις
μέσον γὰρ ἐν τῇ θαλάσσῃ
ἕως οὗ 'ς τὴν Τροίαν ἦλθεν.
Τύχαι γὰρ ὑπερηφάνεις
τὰ ναυάγια μετ' ἄλλων
ἔχουσιν ὑπὲρ τῶν ἄλλων.
Τῶν δὲ Τρώων αἱ γυναῖκες
κατεπλάγησαν ἰδόντες
τό τε κάλλος τῆς Ἑλένης·
ἡ δ' Ἑκάβη κατεφίλει Leyde, 295 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 132. ὑβρητὰς. — 134. κεναίς. — 138. ἴδεν. — 142. 'στὴν. — 143. ὑπερηφάνοις. — 144. ναβάγια.

Manuscrit de Paris. Vers 127. μὴδὲ. — 132. ὕβρητας. — 134. κεναίς. — 138. ἴδεν. — 143. ὑπερηφάνοις. — 144. ναβάγια. — 148. ἐλλένης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 126. φιλειχῶς. να. — 127. μηδεποσῶς ἀφίλος. — 128. τους. φιλειοῦσθαι. — 129. εἰ φιλευωμένοι φίλοι. — 131. συναπειλαῖς. — 132. μεθ' ὕβηρτάς (*sic*). — 133. ἀπεδιώξεν. — 134. καὶ νές γαρ. — 136. ουδὲ. ἄκρον. — 137. ἐλένης ἡδονής γαρ. — 138. πάρης. — 139. ἕνα. — 140. πάρης. — 141. μεσόν. — 142. ἕως οὗ τὴν τροίαν ἦλθεν. — 143. ὑπερηφάνοις. — 144. ταναβάγι ἀμετ' ἄλων. — 145. υπερ. — 146. τρόων οἱ γυναίκες. — 147. οἱ δόντες. — 148. τὸν τε κάλως τῆς ἐλένης. — 149. ἡ δὲ χάβη κατεφίλη.

ταύτην γοῦν περιλαβοῦσα,
τὴν στοργὴν ἀρρήτως σχοῦσα
καὶ τὸ σέβας πρὸς ἐκείνην
ἀμιμήτως γοῦν ἐδείχνει.
Οἱ γὰρ Ἕλληνες μαθόντες
πέμπουσιν εὐθὺς εἰς Τροίαν
πρέσβεις εὐγενεῖς γὰρ λίαν,
ἵνα ταύτην ἀναλάβουν·
τὸν Ἀκάμαντα γὰρ πρῶτον,
σὺν αὐτῷ τὸν Διομήδην
ἀποστέλλουσιν αὐτίκα·
τὸν σοφὸν γὰρ Παλαμήδην
ἀποστεῖλαν ἐκ δευτέρου,
εἶτα γοῦν τὸν Ἀγαμέμνων
τὸν πρωτάδελφον ἐκείνου Coislin, 39 recto.
τοῦ χαώσαντος Ἑλένην
συντὰ τοῦ καλοῦ Δυσσέως,
γράμματα τῆς Κλυτομνήστρης
φέροντα πρὸς τὴν Ἑλένην
ἐκ τὴν σύννυμφον ἐκείνης·
ὁ δ' Ἀντίμαχος οὐκάτις Paris, 20 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 152. πρὸς ἐκείνει. — 153. ἐδείχνη. — 156. πρέσβυς. — 160. αὐτοῖκα. — 161. παλαμίδην. — 162. ἀποστεῖλαν. — 166. σὺν τὰ. δυσσέος. — 167. κλητομνήστρης. — 169 manque, mais est remplacé par une dittographie du vers 166. — 170. οὐκάτης.

Manuscrit de Paris. Vers 153. ἐδείχνη. — 156. πρέσβυς. — 160. αὐτοίκα. — 161. παλαμίδην. — 162. ἀποστεῖλαν.— 166. σὺν τὰ. καλλοῦ δυσσέος. — 167, 168 et 169 manquent. — 170. ἀντήμαχος οὐκάτης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 150. περὶ λαβοῦσα. — 151. στωργὴν. σχοῦσα. — 152. ἐκύνην. — 153. ἀμημΐτως. ἐνδήχνη. — 154. ἕλληνες μαθῶντες. — 156. εὐγενῆς. — 158. τῶν. πρότον. — 159. συν αὐτῶ. δυόμίδην. — 160. ἀπὲ στέλουσιν αὐτοίκα. — 161. παλαμίδην. — 162. ἀπὲ στεῖλαν ἐν (*sic*) δευτέρου. — 163. εἶτα γοῦν τῶν ἀγαμέμνον. — 164. προτάδελφον. — 165. χαῶσαντος ἐλένην. — 166. συντατου καλλοῦ δυσέως. — 167. κλημεμνήστρης. — 168. φέρωντα. ἐλένην. — 169. σύνυμφον ἐκύνης. — 170. ὁ δαντίμαχος ὀκάτης.

τούτους ἔμελλεν γὰρ κτεῖναι
προτραπεὶς ἐξ Ἀλεξάνδρου
δοῦναι χρήματα πολλά γαρ·
ὁ δ' Ἀντήνωρ γὰρ ἀκούσας
ἀπεκρούσατο τὸν φόνον,
καὶ τερπνὰ καὶ πλεῖστα δῶρα
ἐδεδώκασιν ἐκεῖνον
ὅταν ἔλαβαν τὴν πόλιν,
καὶ τοὺς συγγενοὺς καὶ φίλους
ὅσους γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος
μὲ τὰ πράγματά τους ὅλα
γραφικῶς γοῦν ἐμφανίσας,
ἀπεγλύτωσεν τοὺς ὅλους·
ὥσπερ γοῦν καὶ τοῦ Αἰνεία,
τοῦ υἱοῦ γὰρ τοῦ Ἀχίσου,
διὰ τὴν καλήν του πρᾶξιν
πρὸς τὸν ἄριστον πατέρα.

ιή. Ὅρα τὸ μήνυμα τῶν Ἑλλήνων ἵνα ἐν τῇ μάχῃ τῆς Τροίας συναχθῶσιν.

Ἐκ δυσμῶν γοῦν καὶ θαλάσσης,
ἔκ τε τοῦ βορρᾶ καὶ νότου
πάντες γὰρ εἰς ἓν συνῆλθον
τὰ πρὸς πόλεμον τῶν Τρώων·

Manuscrit de Leyde. Vers 172. προτραπῆς. — 179. συγκενοὺς. — 181. μετὰ. — 185. ἀχήσου. — 186. πράξιν. — *Intitulé.* μήνημα. — 189. ἔκ τε τὲ βορᾶς.

Manuscrit de Paris. Vers 172. προτραπῆς. — 176. δώρα. — 179. συγκενοὺς. — 181. μετὰ. — 185. ἀχήσου. — 186. πράξιν. — *Intitulé.* μήνημα. — 189. ἔκτε τὲ βορᾶς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 171. ἔμελεν. κτίναι. — 172. προτροπῆς ἐξ'. — 173. δοὺναι. — 174. ὁ δαντίνορ γὰν (*sic*). — 175. φώνον. — 176. τερπνὰ καὶ πλήστα δώρα. — 177. ἐκείνον. — 178. πόλην. — 180. εἶχεν ἐκοίνος. — 181. μετὰ. ὅλλα. — 182. γραφηκῶς. — 183. ἀπεγλύτωσέν τους. — 184. καὶ τὰ ἐνοία. — 185. ἀγχήσει. — 186. διὰτὴν. πράξιν. — *Intitulé.* ὅρα μύνιμαν. ἐλλήνων ἵνα (*sic*). μάχη τροίας. — 189. ἔκτοτι βορὰς καὶ νώτου. — 190. εἰσήλθων. — 191. τὸν τρόων.

εἶχαν γὰρ φρικώδους ὅρκους — Leyde, 296 recto.
πάντες Ἕλληνες ὁμοῦ γαρ
πρὸ καιροῦ πολλοῦ ταχθέντας
τοῦ συμβοηθεῖν ἀλλήλοις,
καὶ πολλὰ πικρὸν ἡγοῦντο — Coislin, 39 verso.
τοῦ συμφέρεσθαι τὸ γένος
τῶν Ἑλλήνων γοῦν τῶν τότε,
ἀπὸ τὲ φυλῆς ἑτέρας
ὑβριζέσθαι γὰρ κἂν ὅλως·
κἔνεκεν τοῦ ὅρκου τούτου
ἐπροθύμησαν οἱ πάντες,
ὁμοιῶς γοῦν καὶ Σισήγωρ
γράφει γὰρ ὅτι ὠμόσαν
τὸν πατέρα τῆς Ἑλένης
τῶν Ἑλλήνων οἱ τοπάρχοι
ἂν συμβῇ τυχὸν ἐν τούτοις
ὕβριταν πρὸς τὴν Ἑλένην,
τῆς βοώπης γοῦν ἐκείνης
νὰ γυρεύσουν τὴν τιμήν της·
κἔνεκεν τῆς ὕβρης τούτου
τοῦ καλοῦ γὰρ Μενελάου,
καὶ τοῦ Πίνδαρος τὸν ὅρκον,
ἐσυνάχθησαν οἱ πάντες;

Manuscrit de Leyde. Vers 192. ηχαν. φρυχώδους ὄρκους. — 194. ταχθέντος. — 199. ἀποτὲ. — 201. ὄρκου. — 204. ὁμώσαν. — 207. τυχὼν. — 208. ὕβρηταν. — 212. μελάου, et au-dessus, d'une main moderne, νε. — 213. ὄρκον.

Manuscrit de Paris. Vers 192. ἦχαν. ὄρκους. — 194. ταχθέντος. — 199. ἀποτὲ. — 201. ὄρκου. — 204. ὁμώσαν. — 205. ἐλλένης. — 207. τυχὼν. — 208. ὕβρηταν. ἐλλένην. — 213. ὄρκον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 192. ἦχαν γὰρ φρικώδοις. — 193. ἕλληνες. — 194. προκαιροῦ. ταχθέντος, — 195. τοῦ συμβοήθεῖν ἀλλήλους. — 197. συμφθεῖρεσθαι τοῦ γένους. — 198. ἐλλήνων. — 199. ἀπό τε φιλῆς ἑτέρας. — 200. τοῦ μὴ βρήζεσθαι κὰν. — 201. κ' ἔνεκεν. ὄρκου. — 203. ὁμοίος. συσήγορ. — 204. ὁμώσαν. — 205. ἐλένης. — 206. ἐλλήνων. — 207 se trouve après 208 : 207. ἀνσυμβὴ. ἐτούτοις. — 208. ὕβριτα. ἐλένην. — 209. βοώπης. — 210. να. — 211. κ' ἔνεκεν. ὕβρης. — 212. μενὲλάου — 213. πήνδαρος.

ὥσπερ γὰρ Ὀρφεὺς ἐκεῖνος
κιθαρίζων τὴν κιθάραν,
ἅπαντα τὰ τῶν ἀψύχων
ἐμψυχοῦντο τηνικαῦτα
ἐκ τῆς ἡδονῆς τοῦ μέλους. PARIS, 20 verso.
μετὰ πάσης εὐθυμίας
καὶ χαρᾶς ὑπεραπείρου
ἀκλουθοῦσαν τὸν Ὀρφέαν·
οὕτως ἅπαντες τὸ τότε
τῶν Ἑλλήνων ἡ στρατεία
ἐπροθύμουν κατὰ Τροίας
πρὸς παραλαβὴν ἐκείνης.
Δέκα χρόνοι γοῦν ἐδράμαν
ἐκ τὴν ἁρπαγὴν Ἑλένης
ἕως οὗ 'ς τὴν Τροίαν ἦλθον
σὺν ναυσὶ γὰρ τότε πάντες COISLIN, 40 recto.
κατὰ Βοιωτίαν τόπον
ἤγουν ἐν Εὐρίπῳ χώρᾳ
ἐσυνάχθησαν γὰρ τότε·
καὶ Αὐλίδαν ὠνομάσαν
τὸ τοπεῖον γὰρ ἐκεῖνον.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 215. ὀρφεῦς. — 218. τοινικαῦτα. — 219. μέλλους. — 221. ὑπὲρ ἀπείρου. — 222. ἀκλουθοῦσιν τὸν ὀρφαίαν. — 226. παραλαβεῖν. — 228. ἐλλένης. — 231. καταβιωτίαντίαν (*sic*). Une main moderne a biffé le premier τίαν. — 234. ὀνομάσαν. — 235. τοποῖον.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 215. ὀρφεῦς. — 218. τοινικαῦτα. — 219. μέλλους. — 221. ὑπὲρ ἀπείρου. — 222. ἀκλουθοῦσιν. ὀρφαίαν. — 226. παραλαβεῖν. — 229. ἐλλένης. — 231. καταβιωτίαν. — 234. ὀνομάσαν. — 235. τοποῖον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 215. ὀρφεὺς ἐκείνος. — 216. κηθαρίζων. — 217. ἅπαντα (τὰ manque). — 218. ἐψυχοῦντο τοινικάυτα. — 219. ἡδωνῆς. — 221. καὶ χαρὰς ὑπερ ἀπεῖρου. — 222. ἀκλουθούσαν. ὀρφαίαν. — 223. ουτως ἅπαντες. — 224. ἐλλήνων. στρατία. — 225. παραλαβεῖν ἐκύνης. — 227. γοῦν. — 228. ἁρπαγὴν ἐλένης. — 229. ἕως. ἦλθων. — 230. συν ἀυσὶ. — 231. καταβιώτίαν. — 232. ἤγουν ἐν ευρήππω χώραν. — 233. ἐσυνάχθησαν. — 234. ἀυλήδαν ὀνομάσαν. — 235. τοπίον. ἐκείνον.

ιϐ'. Ὅρα τὰς σημασίας τῶν συναχθέντων χρειττόνων Ἑλλήνων.

Ὁ δ' Ἀχίλλιος ἀκούσας,
ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Πηλέως,
φέρνει στράτευμα Βουλγάρων, Leyde, 296 verso.
Οὔγγρων γὰρ καὶ Μυρμιδόνων
ἀριθμὸν πεντακοσίους
μετ' αὐτῶν καὶ δισχιλίων,
καὶ πενήντα νήων στόλον
ἐκ τὴν Φθίαν γὰρ ὑπῆρχεν.
Βασιλεῖς γὰρ σταίνουν δύο
τῶν Ἑλλήνων οἱ κρατοῦντες
ἵνα βασιλεύουν τούτους
εἰς τῆς Τροίας γὰρ τὴν μάχην,
τὸν κλεινὸν γοῦν Ἀγαμέμνων
σὺν αὐτοῦ τοῦ Μενελάου·
ὁμόπατροι κὀμομήτροι
ἦσαν γὰρ οἱ δύο τοῦτοι.
Οἱ γὰρ πλείονες γὰρ λέγουν

Manuscrit de Leyde. — *Intitulé.* χριττόνων. Vers 236. ἀχίλληος. — 239. οὔγκρων. — 240. πενταχοσίων avec la correction ους au-dessus de ων. — 242. πενύντα. — 243. φθείαν. — 244. στένουν. — 248. κληνὸν. ἀγαμέμνον. — 251. τούτοι. — 252. πλείωνες.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* χριττόνων. — Vers 236. ἀχίλληος. — 239. οὔγκρων. — 240. ἀρίθμων. — 242. πενύντα. στόλων. — 243. φθείαν. — 244. στένουν. — 248. κληνὸν. ἀγαμέμνον. — 250. καὶ ὁμομήτροι. — 251. τούτοι. — 252. πλείωνες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* σιμασίας. χριττόνων ἐλλήνων. — Vers 236. ἀχίλιος. — 237. πηλαίως. — 238. φέρνη στράτευμαν βλουγάρων (*sic*). — 239. οὔγκρων. μυρμυδόνων. — 241. δισχίλιον. — 242. νοίων στόλων. — 243. φθεῖαν. ὑπήρχεν. — 244. στένουν δύό. — 245. ἐλλήνων. Après ce vers, on trouve le suivant : ὅπερ ἔταξαν ἐξάμφνω (*sic*). — 248. κλινὸν. ἀγαμέμνον. — 219. αὐτοῦ (*sic*). μενὲλάου. — 250. ὁμοπατροι καὶ μομήτροι. — 251. ἦσαν. δύὸ οὗτοι. — 252. πλειῶνες.

'Αερώπης εἶναι παῖδες
ἐξ 'Ατρέου φυτοσπόρου·
ἔννομος πατὴρ γὰρ τούτων
καθ' ἑτέρους δὲ Πλειστένης,
καὶ μητέραν τὴν Κλεώνην
λέγουσιν ὅτ' εἶχαν τοῦτοι.

'Ενθάδε ἄρχονται αἱ νῆες ἑνὸς ἑκάστου.

'Ο αὐτὸς γοῦν 'Αγαμέμνων
ναυαρχίαν ἑκατόν γαρ
μακρεόνων ξύλων εἶχεν,
καὶ Μενέλαος ἑξήντα· Coislin, 40 verso.
Νέστωρ σὺν τῷ Πολυμήδῃ
εἶχαν ἐνενήντα νῆας·
ὁ γὰρ Αἴας ὁ Λοκρός γε Paris, 21 recto.
ἔκ τε νήσου Σαλαμῖνος
δώδεκα νηὰς ἐκράτει·
καὶ Πηνέλεος σὺν Λήτῳ
καὶ σοφῷ τ' 'Αρκεσιλάῳ,

Manuscrit de Leyde. Vers 255. ἔνομος. — 256. πληστένους. — 258. ἦχαν. — 261. ἦχεν. — 263. τὸ πολυμήδη. — 264. ἦχαν ἐνενύντα. — 266. νύσσου σαλαμῆνος. — 267. ἐκράτη. — 268. πηνέλεως. — 269. ταρκεσιλάω.

Manuscrit de Paris. Vers 255. ἔνομος. — 256. πληστένους. — 258. ἦχαν τούτοι. — *Intitulé*. ἑνὸς ἑκάστου. — 261. ἦχεν. — 263. τὸ. — 264. ἦχαν. ἐνενύντα. — 266. νύσσου σαλαμῆνος. — 267. ἐκράτη. — 268. πηνέλεως.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 253. ἦναι παῖδες. — 254. φιτοσπόρου. — 255. ἔνομος πατρί (ms. πρί) γαρ τούτον. — 256. δὺπληστένους. — 257. μητέρα. κλεῶνην. — 258. εἴχαν τούτο. — *Intitulé* manque. — 259. ὁ manque. ἀγαμέμνον. — 260. ναβαρχίαν ἑκατόν γαρ. — 261. μακρεõνων. ἦχεν. — 262. και μενἔλαος ἑξήντα. — 263. νέστορ συν τὸ πολημίδη. — 264. ἦχαν. νοίας. — 266. ἐκ τε νύσου σαλαμήνως. — 267. νοιὰς. — 268. πηνἔλαος. — 269. καὶ σοφώταρ καὶ συλάω.

μὲ τὸν Κλόνιον Προθήνωρ
εἶχαν γὰρ πενήντα νῆας·
Ἔλμαχος μετὰ Σκαλάβου
εἶχαν γὰρ δὶς δεκαπέντε·
ὁ δ' Ἐπίστρατος καὶ Χίων
ἤρχοντο Φωκέων τοῦτοι,
τεσσαράκοντα γὰρ στόλον
ἐδεσπόζασιν ὁλκάδων·
Τελαμώνιος ὁ Αἴας
τεσσαράκοντα ὁλκάδες·
πλεῖον τοῦ Λοκροῦ κατεῖχεν
ξύλα γὰρ ὁ Ἐλεφήνωρ
τεσσαράκοντα γὰρ εἶχεν·
ὁ Μνησίμαχος γὰρ πάλιν
τῶν πεντήκοντα γὰρ πλοίων,
εἶχεν κάτεργα μεγάλα LEYDE, 297 recto.
ὥσπερ καὶ τῶν ἄλλων πάντων·
ὁ δὲ μέγας Διομήδης
ὁ καλὸς γοῦν ὁ κουρτέσης
ὀγδοήκοντα γὰρ ξύλα
τῶν Ἀργείων ἐναυάρχει·
Ἀγαπήνωρ γοῦν ὁ μέγας

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 271. ἦχαν. πενύντα νήας. — 273. δισδεκαπέντε. — 274. χίον. — 275. φακέων τούτοι. — 277. ὁλκάδων. — 279. ὁλκάδες. — 280. κατῆχεν. — 282. ἦχεν. — 284. πλείων. — 285. ἦχεν. — 290. ἀργίων ἐναυάρχη.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 271. ἦχαν. — 273. ἦχαν γὰρ δισδεκαπέντε. — 274. χίον. — 275. φακέων τούτοι. — 277. ὁλκάδων. — 278. τελάμώνιος. — 279. ὁλκάδες. — 280. κατῆχεν. — 282. γοῦν ἦχεν. — 284. πλείων. — 285. ἦχεν. — 290. ἀργίων ἐναυάρχη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 270. πηθύνορ. — 271. νοίας. — 274. ὁ δὲ πίστρατος καὶ χέον. — 275. ἦρχαν τὸν φακέον τούτοι. — 276. τεσσαράκωντα γὰρ στόλου. — 277. ὁλκάδων. — 278. τελαμόνιος. — 279. ὁλκάδες. — 280. πλοίον. κατείχεν. — 281. ξύλα γοῦν ὁ ἐλενήφορ (*sic*). — 282. τεσσάρακωντα. εἶχεν. — 283. ἀμνησίμαχος. — 287. δυομίδης. — 288. κουρτέσεις. — 289. ὀγδοήκοντα. — 290. ἀργύων ἐναβάρχει. — 291. ἀγαπήνορ γοῦν.

εἶχεν γὰρ νῆας ἑξήντα
μετὰ ἵππων ἐκλεκτῶν γαρ·
τοῦ δ' Αὐδίου βασιλέως
ὁ υἱὸς Ἀγαθογένης
μετὰ Μάριδος καὶ Ξένου
ξύλα γοῦν ἡγεμονεῦαν Coislin, 41 recto.
τεσσαράκοντα τεσσάρων,
ἄνευ τῶν μικρῶν τῶν εἶχαν·
ὁ δὲ Μέγης, τοῦ Φυλέως
ὁ υἱὸς καὶ τῆς Ἁγνήτης,
τεσσαράκοντα γὰρ νῆας
ἐδεσπότευεν ἐκεῖνος·
ἄρχων ἦν τοῦ Δολιχίου
καὶ τῶν νήσων Ἐχινάδων
καὶ περὶ τὸν Ἀχελῶον
καὶ τῶν πέριξ γὰρ ἐτούτων·
Ὀδυσσεὺς ὁ τοῦ Λαέρτου
δωδεκάπλοιον γὰρ εἶχεν,
Ζακυνθίων γὰρ ὑπῆρχεν·
ὁ δὲ Θύασος καὶ Γόργης
τεσσαράκοντα γὰρ νῆας

Manuscrit de Leyde. Vers 292. ἦχεν γὰρ νήας ἐξήντα. — 293. γάρ. — 297. ἡγεμονέβαν. — 298. τῶν σσαράκοντα (*sic*). — 299. ἦχαν. — 300. μέγας. — 302. νήας. — 303. ἐδεσπότεβεν. — 304. δωληχίου. — 305. ἐχηνάδων. — 306. τῶν ἀχελώων. — 309. δεδωκάπλοιον (*sic*). ἦχεν. — 310. ζακινθίων. — 312. νήας.

Manuscrit de Paris. Vers 292. ἦχεν. νήας ἐξήντα. — 293. γάρ. — 295. υἱος (sans acc.). — 296. μεταμάριδος. — 297. ἡγεμονάβαν. — 298. τῶν σσαράκοντα (*sic*). — 299. ἦχαν. — 300. μέγας. — 302. νήας. — 304. δωληχίου. — 305. ἐχηνάδων. — 306. ἀχελώων. — 309. δεδωκάπλοιον. ἦχεν. — 310. ζακινθίων. — 312. νήας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 292. νοίας ἐξήντα. — 293. ἐκλεκτόν. — 294. ἀυγίου. — 297. γοῦν ἡγεμονεύαν. — 298. τῶν σαράκοντα — 299. μικρῶν τὸν μέγαν. — 300. μέγας. φιλαίως. — 301. καὶ τοῖς σαγίτης. — 302. νοίας. — 303. ἐκείνος. — 304. ἦν. — 305. καὶ τῶν ἴσων ἔχειν ἄδων. — 306. τῶν ἀγγελόων. — 307. καὶ τὸν περηξ τόπον τούτον. — 308. ὁ δὲ ζευς ὁ τοῦ λαέρτου. — 309. δώδεκα πλοιῶν γὰρ εἶχεν. — 310. ζακινθίον γὰρ ὑπήρχεν. — 311. ὁ δὲ θήάσος. — 312. τεσσαράκωντα. νοίας.

εἴχασιν ἐξ Ἰταλίας·
ἐκ δὲ πόλεως τῆς Κρήτης — PARIS, 21 verso.
ἑκατὸν νῆας ἐκράτουν
ὁ δ' Ἰδομενεὺς γὰρ πάλιν
σὺν αὐτῷ τῷ Μηριόνῃ,
ὀγδοήκοντα γὰρ πλοίων
συντεπαρυπῆρχε στόλος·
ὁ Τληπόλεμος Ῥοδίων
τῶν πλοίων ἄρχων ἐννέα·
ὁ Νιρεὺς ὁ τοῦ Χαρόπου,
ὡραιότερος ὁ πάντων,
πλοίων γὰρ τριῶν ὑπῆρχεν.
Ἄντιπος ἦν τοῦ Φειδίππου
τοῦ τε Θεσσαλοῦ τεχνία
τὴν Ἡσύριον καὶ Χόον
καὶ τὴν Καρπαθίων ἦρχον,
κύριοι ξύλων τριάντα.
Πρωτοσίλαος ὁ Πρύτης
τεσσαράκοντα ὁλκάδας, — COISLIN, 41 verso.
τούτου γὰρ ὑπῆρχεν στόλος. — LEYDE, 297 verso.
Ἔδμηλος ὁ τοῦ Ἀδμήτου
εἶχεν γὰρ ἕνδεκα πλοῖα·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 313. ἤχασιν. — 315. νήας. — 316. ἡδομενεὺς. — 317. μυριῶνι. — 319. σύν τε παρ' ὑπῆρχε. — 320. ῥωδίων. — 322. χαρώπου. — 325. φαδίππου. — 331. ὁλκάδας, et au-dessus, à l'encre rouge, la glose νῆες. — 334. ἦχεν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 313. ἤχασιν. — 316. ἡδομενεὺς. — 317. μυριῶνι. — 319. σύντεπαρ' ὑπῆρχε. — 320. ῥωδίων. — 322. χαρώπου. — 325. φαδίππου. — 331. ὀνῆες (au lieu de ὁλκάδας). — 334. ἦχεν. ἔνδεκα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 313. ἤχασιν ἐξεταλίας. — 314. κρίτης. — 315. ἑκάτονοίας. — 316. ὁδηδομονεὺς. — 317. αὐτῶ. μυριῶνι. — 318. ὀγδοήκοντα. πλσίον. — 319. σὺν τῶ πὰρ' ἠπήρχε. — 320. ρωδίων. — 321. ἐν πλοίων. — 322. νειρεὺς. χαρῶπου. — 323. ὡραιότερος. — 324. πλείων. ὑπήρχεν. — 325. ἦν του φιδίπου. — 326. θεσαλοῦ τεχνεία. — 327. ἡσύριων. — 328. κραπαθίον (*sic*) ἦρχον. — 329. κύρι οἱ. τριᾶντα. — 330. προτοσέλαος ὁ πρίτης. — 331. τεσαράκωντα ὀλκάδες. — 332. ἠπήρχεν. — 333. ὄδμηλος. — 334. εἶχεν ἔνδεκα γοῦν πλοία.

Ποίαντος ὁ Φιλοκτήτης
μετὰ καὶ τοῦ Δημονάσου
εἴχασιν ἑπτὰ γὰρ ξύλα·
ἦσαν γὰρ ἀπὸ Μεθώνης.
Ποδαλείριος ὡσαύτως
μετ' αὐτὸν γοῦν τὸν Μαχάων
ἰατροὶ γοῦν τῶν Ἑλλήνων,
εἶν' γενναῖοι στρατιῶται
παῖδες οὖν τοῦ Ἱππογόνου
ἐκατήρχοντο Τρικκαίων,
στόλον ἔχοντες ἐκ πλοίων
ἀριθμὸν τριακοντάδος·
ὁ δ' Εὐρύπυλος ἐκεῖνος
εἶχε γὰρ τῶν Ὀρμενίων
καὶ τὰς χώρας 'ξ Ὑπερείας
τεσσαράκοντα ὁλκάδες
τόν τε στόλον κεκτημένος·
Λεοντεὺς ὁ τοῦ Κορώνου,
τεσσαράκοντα γὰρ τούτοις
στόλος γὰρ ὑπῆρχεν πλοίων.
Τέλος γοῦν τοῦ τρίτου λόγου,
ῥαψῳδία γὰρ τῆς δέλτα.

Manuscrit de Leyde. Vers 335. πίαντος ὁ φιλοκτίτης. — 337. ἤχασιν. — 341. οἰΐτροὶ (*sic*). — 342. ἦν. — 343. ὑπογόνου. — 344. τρικαίων. — 348. ἦχε. ὀρμενίων. — 349. ξητερίας. — 350. ὀλκάδες. — 352. κορόνου. — 354. στόλου.

Manuscrit de Paris. Vers 335. πίαντος ὁ φιλοκτίτης. — 338. ἤχασιν ἐπτὰ. — 339. ἀπομεθώνης. — 341. οἰΐτροὶ. ἐλλήνων. — 342. ἦν. — 343. ὑπογόνου. — 344. τρικαίων. — 348. ἦχε. — 349. ξητερίας. — 350. ὀλκάδες. — 352. κορόνου. — 354. στόλου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 335. πιάντος ὁ φιλοκτίτης. — 336. με καὶ τοῦ μηδονάσου. — 337. εἶχασιν ἐπτὰ. — 338. ἦσαν. μοθώνης. — 339. ποδαλήριος ὡς ἄυτος. — 340. μετ' αυτῶν. τῶν. — 341. οἱ ἰτροὶ γοῦν. ἐλλήνων. — 342. στρατιῶτες ἦν γεναίοι. — 343. παίδες οὖν. ὑπὸ γόνου. — 344. τρικαίων. — 345. στόλων ἔχωντες. — 347. ὀδευρίπηλος ἐκείνος. — 348. ἦχε. — 349. χῶρας ξητερίας. — 350. τεσσαράκωντα ὀλκάδες. — 351. στόλων. — 352. λέωντες. — 354. στόλου γὰρ. πλοία. — 355. γοῦν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Δένδρεσι λευκὸς ὑπῆρχεν· Paris, 22 recto.
ἔφερεν νηὰς πενῆντα·
Λεσδιοὺς γὰρ ἵππους εἶχεν,
ταχυδρόμους γὰρ, ὡραίους,
ἀπαράμιλλους τῶν ἄλλων
ποταποὺς γὰρ νὰ σᾶς εἴπω,
ὥσπερ ἄνεμος αὐτός τε
τῶν ποδῶν ἐπάρσεις τούτων,
οὕτως γὰρ ποδῶν ἐκεῖσε Coislin, 42 recto.
ἀποπέτονταν ἐκεῖναι.
Ὁ Γουνεὺς ὁ τῆς Ὀχήτης
στόλον εἴκοσι ὁλκάδων
πρός τε δύο κεκτημένος·
ὁ δὲ Πρόθοος Μαγνήτων
ἐναυάρχει γάρ τε στόλον
τεσσαράκοντα ὁλκάδων·
ὁ δὲ Μάρων γὰρ, ὁ πρῶτος
ὁ υἱὸς τῆς Σινωπίδος,

Manuscrit de Leyde. Titre. στοιχείου manque. — Vers 2. νηᾶς πενύντα.— 3. ἦχεν. — 5. ἀπαράμελους. — 6. σὰς. — 8. ἐπάρσεις. — 9. ποδεῖν. — 10. ἀπὸ πέτοντα. — 11. γονεὺς. — 12. ὁλκάδων. — 15. ἐναυάρχη. — 16. ὁλκάδων. — 18. συνοπόδος.
Manuscrit de Paris. Titre. στοιχείου manque. — Vers 2. νηᾶς. — 3. ἦχεν. — 5. ἀπαράμελους. — 6. να σας. — 8. ἐπάρσεις — 9. ποδεῖν. — 10. ἀπὸπέτοντα. — 11. γονεὺς. — 12. ὁλκάδων. — 15. ἐναυάρχη. — 16. ὁλκάδων. — 18. συνοπόδος.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. — Vers 1. δένδερσι (*sic*). ὑπεῖρχεν. — 2. ἔφερε νοίας πενύντα. — 3. λεσβίους. εἶχεν. — 4. ὡραίως. — 5. ἀπαράμυλος. — 6. εἴκω. — 7. ὥσπεράμμος. — 8. ἐπάρσις τούτον. — 9. οὗτος puis οὕτως. ποδεῖν ἐκείσαι. — 10. ἀπὸ πέτωνταν ἐκείνα. — 11. γονεὺς. ὀχήτης. — 12. στόλων ἤκοσι ὁλκάδων. — 13. δυόκεκτιμένος. — 14. πρόθω ὡς. — 15. ἐναβάρχη. στόλων. — 16. τεσσαράκωντα ὁλκάδων. — 17. μάρον. πρότος. — 18. συνοπήδος.

εἶχεν νῆας ὀγδοήντα·
καὶ ὁ δεύτερος ἐτούτου
ἄλλες γάρ γουν δεκαπέντε,
ἐν τῷ ἅμα γὰρ ἀπῆγαν
ἐξ ἀποστολῆς μητρός τους,
ὑπεξούσιοι γὰρ ἦσαν·
ὁ δὲ παῖς τοῦ Κλειθηνόρου
εἶχεν νῆας γὰρ ἐκεῖνος
εἴκοσι κἑπτὰ τῶν ἄνω·
ὁ Βρηχήνωρ ἐκ Κερκύρας
εἶχε νῆας δεκοκτὼ γαρ·
οἱ καθ' Ὅμηρον γὰρ οὗτοι
τῶν Ἑλλήνων ἡγεμόνες·
τῶν δὲ παρακάτω τούτων
οὐκ ἠθέλησε νὰ γράψῃ
τὰς ὀνομασίας τούτων·
τῶν δ' εὐτελεστέρων τούτων
ὑπερείχασιν τῶν πρώτων
τῶν νηῶν αἱ συμμαχίαι
τὰς ἠφέρασιν ἐκεῖσε·
πάντες γὰρ οἵτινες εἶχαν
πλοῦτον γάρ τινα τυχόντα

Manuscrit de Leyde. Vers 19. ἦχεν νήας ὀγδοήντα. — 21. ἄλλαις. — 22. ἅμα. — 25. κληθηνόρου. — 26. ἦχεν νήας. — 29. ἦχε νήας δεκ' ὀκτώ. — 33. γράψει. — 36. ὑπερήχασιν. — 38. τὴν. — 39. ἦχαν.

Manuscrit de Paris. Vers 19. ἦχεν νήας. — 21. ἄλλαις. — 25. κληθηνόρου. — 26. ἦχεν νήας. — 29. ἦχεν νήας. — 32. τούτον. — 33. γράψει. — 36. ὑπερήχασιν. — 38. τὴν — 39. ἦχαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 19. νεῖας. ὑγδοῆντα. — 21. ἄλλαις γὰρ γοῦν. — 22. ἄμα. ἀπήγαν. — 23. ἐξ' ἀποστολεῖς. — 24. ὑπεξούσιοὶ γὰρ ἧσαν. — 25. κληθηνόρου. — 26. εἶχεν γὰρ ἐκοίνος νοίας. — 27. ἧκοσι κ' ἐπτὰ τον ἄνω. — 28. ἀβρηχήνορ. — 29. ἧχεν νοίας δεκ' ὀκτῶ γαρ. — 30. ὅμυρον. οὗτοι. — 31. ἐλλήνων οἱγεμόνες. — 32. τοῦτον. — 33. οὐκηθέλησεν νὰ γράψει. — 34. ὀνομασίας τούτον. — 35. δευτελεστέρων. — 36. ὑπερήχασιν. πρότον. — 37. νοιῶν. συμμαχσίαι. — 38. τὴν ἐφέρασιν ἐκείσαι. — 39. εἶχαν. — 40 manque.

εἰς στρατεἰαν τὴν τυχοῦσαν
ἐκ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων
ἅπαντες οἰκείᾳ γνώμῃ
ἐσυνέδραμον ἐν Τροίᾳ — Coislin, 42 verso.
πρὸς βοήθειαν τοῦ γένους·
οἱ γὰρ Ἕλληνες τῷ τότε — Paris, 22 verso.
ὕβριν γὰρ μεγάλην εἶχον
τοῦ νικῆσαι τὶς ἐκ τούτων·
ὁ γὰρ συναχθεὶς γὰρ στόλος
ἐκ τῶν μακροτάτων νήων
οὔτε τοὺς ἐρέτας ἔχων
λείποντος τὰς ναύας τούτων
καὶ τῶν φορτικῶν ἐτούτων.
Ἦν αὐτὸς ὁ πᾶς γὰρ στόλος
τῶν τε μακροτάτων νήων
ὀγδοήκοντα σὺν ἕξι
τῶν χιλίων ἑκατόν τε·
κατ' ἀρχὰς ἡ σύναξίς των,
ὡς γὰρ Τζέτζης διηγεῖται,
τῶν δ' ἀρμάτων γοῦν ἄνθρωποι
ἐν ἐκείνῃ τῇ Αὐλίδι
τῶν γὰρ τότε συναχθέντων
λεῖπον τούτων ἐπροσῆλθαν

Manuscrit de Leyde. Vers 41. στρατίαν. — 43. οικεῖα. — 47. ὕδρυν. ῆχον. — 51. αιρέτας. — 52. λοίποντος. — 60. ἀρμάτων. — 63. λίπον τοῦτον.

Manuscrit de Paris. Vers 41. στρατίαν. — 43. οἰκεῖα. — 46. ἕλληνες. — 47. ὕβρην. ῆχον. — 51. αἰρέτας. — 52. λοίποντος. — 55. νηων (sans accent). — 59. τζέτζη (*sic*). — 60. ἀρμάτων (ce mot porte toujours l'esprit rude). — 63. λίπον τοῦτον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 41. στρατίαν την τυχούσαν. — 42. ἐκ τοῦ γένους. ἑλλήνων. — 43. ἅπαντες οἰκία. — 45. βοῆθειαν. — 46. Ἕλληνες τὸ. — 47. ῆχων. — 48. τὸ νικήσας. τούτον. — 49. συναχθῆς. — 50. νοίων. — 51. ὄντε. αἰρέτας. — 52. λοίποντος ξύλον στρογγεῖλον. — 54. ῆν. — 55. μακροτάτον νοίων. — 56. ὀγδοῆκοντα συνἕξη. — 57. ἑκατῶν. — 59. διήγήται. — 60. δαρμάτω:. ἀνοί. — 61. ἐκύνη τῆ αὐλήδη. — 63. λίπον. ἐπρὸς ῆλθαν.

πάλιν ἐν τῇ Τροίᾳ τότε
δισχιλίες χιλιάδες
καὶ διακοσίες ἄλλες LEYDE, 298 verso.
καὶ πενήντα μετὰ τούτων,
ὑπερβαῖναν δὲ καὶ τούτων
ὕστερον δὲ πάλιν ἦλθαν
μυριάκις μυριάδες
εἰς τὴν Τροίαν γὰρ κατόπιν·
κὕστερον μέλλεις ἀκοῦσαι
πῶς γὰρ οὖν τοὺς ἀριθμῆσαν·
οἱ δὲ βασιλεῖς ἐτούτων
τῶν πεντηκοντάδων πλοίων
ἐδεσπότευον τοὺς πάντας COISLIN, 43 recto.
τῶν γὰρ εὐγενῶν τὰς νῆας
ἐκ τῶν λόγιων τῶν τότε
καὶ τῶν ἐν ἀνδρείᾳ πάντων
καί τινων τῶν ὑπὲρ πλοῦτον
ὑμνουμένων ἐν τῷ κόσμῳ,
καὶ τῶν βασιλέων τούτων
ἐσυνέγραψαν ἐνταῦθα·
τὰ δὲ πλοῖα τῶν ἑτέρων
τὰ πανάπειρα καὶ πλεῖστα
τῶν Ἑλλήνων γὰρ τὰ πλήθη

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 65. δισχιλίαις. — 66. διακοσίας ἄλλας. — 67. πενύντα. — 68. ὑπερβαίναν. — 71. κατόπην. — 72. ἀκούσαι. — 73. ἀριθμήσαν. — 76. ἐδεσπότευων. — 77. νήας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 65. δισχιλίαις. — 66. διακοσίας ἄλλας. — 67. πενύντα. — 68. ὑπερβαίναν. — 71. κατόπην. — 72. ἀκούσαι. — 73. ἀριθμήσαν. — 74. ετούτων (sans esprit). — 76. ἐδεσπότευων. — 77. νήας. — 79. ανδρεία (sans esprit).

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 65. δισχιλίαις χιλιᾶδες. — 66. διάκοσίαις ἄλαις. — 67. τούτον. — 68. ὑπερβαίναν. — 69. ἦλθαν. — 70. μυριᾶδες. — 71. την. κατόπην. — 72. κ' ἤστερων μέλης ἀκούσαι. — 73. οῦν. ἀριθμήσαν. — 76. ἐδεσπότευων. — 77. τῶν εὐγενῶν γοῦν τὰς πλοίας (*sic*). — 78. των λόγιον. — 79. ανδρεία. — 80. καὶ τινῶν. ὑπερπλούτον. — 83. ἐσυνέγραψεν ἐνταύθα. — 84. ταδὲ πλοίων τῶν ἑτέρων. — 85. πλήστα. — 86. ἐλλήνων. πλήθει.

τὰ γὰρ σωρευθέντα τότε
εἰς τῆς Τροίας γὰρ τὴν μάχην
οὐδὲ εἷς ἀπὸ τοὺς πρώην
τοὺς δεινοὺς γὰρ συγγραφέας
ἐδυνήθη νὰ συγγράψῃ
τῶν γὰρ ὀνομάτων τούτων
ὅλας γὰρ τὰς σημασίας
καταχράτως γὰρ τῶν πάντων.

Paris, 23 recto.

κ'. Περὶ τὰς μορφὰς καὶ ὄψεις τῶν χρειττοτέρων.

Μάνθανε καὶ τὰς μορφάς γαρ
τῶν ἀριστοτέρων πάντων.
Βασιλεὺς ὁ Ἀγαμέμνων
δασυγένειος γὰρ μέγας
καὶ λευκὸς ἀλλὰ μελάνθριξ.
Μέγας καὶ γλαυκὸς ὁ Νέστωρ
καὶ ὑπόπυρρος ὑπῆρχεν,
μακροπρόσωπος, μακρόρριν,
καὶ παμφρόνιμος, λευκόθριξ.
Παῖς Ἀντίλοχος ἐτούτου

Manuscrit de Leyde. Vers 89. οὐδε.— 91. συγγράψει. — 94. Il faut peut-être écrire κατὰ κράτος. — *Intitulé*. κρϊττοτέρων. — 98. δασιγένειος. — 101. ὑπόπυρος. — 102. μακρόριν.

Manuscrit de Paris. Vers 88. μαχην (sans accent). — 89. οὐδε (sans accent). — 91. συγγράψει. — *Intitulé*. κριττοτέρων. — 95. γάρ. — 98. δασιγένειος. — 101. ὑπόπυρος. — 102.μακρόριν. — 103. πανφρόνιμος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 88. εἷς τε τῆς τροίαστην μάχην. — 89. οὐδε εἷς. πρόην. — 90. δυνούς. — 91. ἐδυνήθει να συγράψει. — 92. ὀνομάτων. — 93. συμμασίας. — 94. καταχράτος. — *Intitulé*. ὄψις. κριττοτέρων. — 95. γὰρ. — 97. ἀγαμέμνον. — 98. δασιγένιος. — 99. ἀλλαμελάθριξ. — 100. γλαυκῶς. νέστορ. — 101. ὑπόπυρος ὑπήρχεν. — 102. μακρόριν. — 103. πανφρόνημος.

καὶ γλαυκὸς γὰρ καὶ μακρόρριν — Coislin, 43 verso.
καὶ λευκὸς καὶ καλοήθης,
καὶ εὐτράπηλος, εὔηλιξ,
δρομικὸς, ξανθὸς, καλλίθριξ, — Leyde, 299 recto.
καὶ πολλὰ γρηγοροφθάλμων,
εὐανάστρεπτος συντόμως,
κἐρυθρίων γὰρ εὐκόλως.
Ἀχιλλεὺς γὰρ μακροσκέλης
καὶ ὑπόσπανος ὑπῆρχεν,
καὶ πυρρὸς, λευκὸς, ξανθόθριξ
καὶ δασύθριξ καὶ μακρόρριν·
γυναικὸς προσώπου φέρων,
καὶ φαιδρὸς καὶ γουργοβλέπων,
γλυκοφῶνος, ταχυδρόμος
(ταχυπόδαρον γὰρ ἵππον
ἐκατέφθαζεν ἐν δρόμῳ),
καὶ πικρόθυμος, ὀργίλος.
Γέρων φρόνιμος ὁ Φοῖνιξ,
μέσος γὰρ τὴν ἡλικίαν,
εὐχαράκτηρος, μακρόθριξ,
καὶ μελίχρους τὴν ἰδέαν,

Manuscrit de Leyde. Vers 105. γλευκὸς. μακρόριν. — 106. καλοήθεις. — 107. εὐτράπυλος. — 108. καλήθριξ. — 111. καὶ ῥυθρίων. — 112. μακροσχέλης. — 114. πυρὸς. — 115. δασίθριξ καὶ μακρόριν. — 118. γλυκοφώνος ταχυδρόμως. — 120. ἐκατεύθαζεν. — 122. φρόνημος. νέστωρ.

Manuscrit de Paris. Vers. 105. γλευκὸς. μακρόριν. — 106. καλοήθεις. — 107. εὐτράπυλος ευήλιξ (sans esprit.) — 108. καλήθριξ. — 111. καὶ ῥυθρίων. — 112. μακροσχέλης. — 114. πυρὸς. — 115. καὶ δασύθριξ manque. — 118. γλυκοφώνος ταχυδρόμως. — 119. ἵππον. — 120. ἐκατεύθαζεν. — 122. ὁ νέστωρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers. 105. γλευκὸς. μακρόριν. — 106. καλοῆθεις. — 107. ευτράπηλος εὐήληξ. — 108. δρομηκῶς. καλήθρηξ. — 109. γρηγοροφθάλμον. — 110. ευανάτρεπτως. — 111. καιρυθρίον. — 112. ἀχιλεὺς. μακροσκέλεις. — 113. ὑπήρχεν. — 114. πυρὸς. — 115. δασίθριξ. μακρόριν. — 117. γοργοβλέπων. — 118. γλυκοφώνος ταχυδρόμως. — 119. τὰχυ πόδαρόν γαρ. — 120. ἐκατεύθαζεν. — 121. πυκρόθυμος ὀργήλος. — 122. γέρον φρόνημος ὁ νέστωρ. — 125. ἰδαίων.

συντομόδακρος τὴν φύσιν,
καὶ πολλὰ θλιβεροψύχων·
τοῦ γὰρ στρατηγοῦ Νεστόρου
μητροξάδελφος ὑπῆρχεν
Ἀχιλλέως τοῦ Πηλείδους.
Ὁ δὲ Πάτροκλος μεσῆλιξ,
καὶ ὑπόπυρρος, μεσίθριξ,
καὶ προκοίλιος, εὐπώγων,
καὶ τὴν θέαν εὐειδὴς γαρ·
ὑπεξούσιος ὑπῆρχεν
Ἀχιλλέως τοῦ Πηλείδους. Coislin, 44 recto.
Τελαμώνιος ὁ Αἴας,
τῶν Ἑλλήνων γὰρ ὁ πύργος,
καλοσύνθετος ἦν, μέγας Paris, 23 verso.
καὶ πλατύσγουρος, μελάνθριξ,
τὴν γενείαδαν ὡραῖος,
καὶ ὀργίλως ὑποβλέπων,
σύμπαντας νικῶν τῷ κάλλει
πλὴν τοῦ Ἀχιλλέως μόνου
καὶ αὐτοῦ τοῦ Ὀνιρέως.
Ὁ δὲ γὰρ Λοχρὸς ὁ Αἴας
ἦν μακρός τε καὶ μελίχρους,

Manuscrit de Leyde. Vers 129. μητρὸ ξάλδελφος (*sic*). — 130. πηλίδους. Ce vers me paraît être une dittographie et, par conséquent, à supprimer. Voy. le vers 136. — 131. μεσήλιξ. — 132. ὑπόπϋρος μεσύθριξ — 133. προκύλιος εὐπόγων. — 134. θέσιν. — 136. πηλίδους. — 138. πϋργος. — 141. γενίαδαν. — 142. ὀργύλως.

Manuscrit de Paris. Vers 128. γαρ (sans accent). — 130. πηλίδους. — 131. πάντροχλος μεσήλιξ. — 132. ὑπόπυρος μεσύθριξ. — 133. προκύλιος εὐπόγων. — 134. θέσιν εὐηδείς. — 136. πηλίδους. — 138. πϋργος. — 142. ὀργήλως. — 147. ἧν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 126. σὺν τομόδωρος την. — 127. θλιβερωψύχων. — 128. στρατιγοῦ. — 129. ὑπήρχεν. — 130. πηλήδους. — 131. πάντρουχλος μεσίλυξ. — 132. ὑπόπυρος μεσίθρυξ. — 133. πρὸς κύλιος εὐπόγων. — 134. θέσιν εὐηδεῖς. — 135. ὑπεξούσιως ὑπήρχεν. — 136. πηλιδους. — 137. τελαμόνιος. — 138. ἐλλήνων. — 139. καλωσύνθετος ἧν. — 140. κατίσγουοος. — 141. την γενϊᾶδαν ὡραίος. — 142. ὀργίλος ὑπὸ βλέπων. — 143. σύμπαντοὲ νικῶν το κάλει. — 144. μόνον. — 145. ὀντ̨ρέως. — 146. λακρὸς. — 147. ἧν.

καὶ στραβόσγουρος, μελάνθριξ,
καὶ μακρὸς ἐν τῷ προσώπῳ,
καὶ πηδητικὸς γρηγόρως,
κεὐπερίστρεπτος αὐτίκα.
Ἦν ὁ Μενεσθεὺς μεσῆλιξ,
φρόνιμος καὶ ταχυπόρος,
ἔμπειρος καὶ στρατηγίας,
ἀπαράμιλλος ἱππότης
ὑπὲρ τοὺς ἐκεῖσε πάντας·
Ὁ δὲ μέγας Διομήδης — LEYDE, 299 verso.
ἦν τετράγωνος τὸ σῶμα,
δεύτερος ἐκ τοὺς μεγίστους
τοὺς εἰς ἄκραν μακροτάτους,
σιμοτράχηλος, σιμός γαρ,
καὶ ξανθὸς τὴν γενειάδαν.
Ὁ γὰρ λούριξ γὰρ ἐτούτου
ἐν ὑστέροις ἐφευρέθη
λάρνακος τινὸς γὰρ ἔσω
ἐν τῇ χώρᾳ Λογγιβάρδων·
ἦτον τὸ ζαβὸν τοῦ πάχους
ὡς χοντροῦ πετροκαλάμου· — COISLIN, 44 verso.
τῷ τῆς Ἀθηνᾶς ναῷ γαρ
ἐκρεμάσασιν ὡς θαῦμα

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 151. αὐτῆκα. — 152. μεσύληξ. — 153. φρόνημος. — 154. στρατΐγίας. — 155. ἀπαράμελος ὑπότης. — 158. ἦν. — 161. σημότράχηλος συμός. — 162. ξὰνθὸς. γενιάδαν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 151. αὐτήκα. — 152. ἦν. μεσύληξ. — 153. φρόνημος. — 154. στρατιγίας. — 155. ἀπαράμελος ὑπότης. — 158. ἦν. — 161. σημοτράχηλος συμός. — 162. γενιάδαν. — 166. λόγγιβάρδων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 148. στραβὸς σγουρὸς μελάθριξ. — 150. πηδητικῶς γρηγορῶς (*sic*). — 151. κευπερίστρεπτως αὐτήκα. — 152. ἦν ὁ μὲνεστεὺς μεσύληξ. — 153. φρόνημος. — 154. στρατιλάτης. — 155. ἀπαράμιλος ὑπότης. — 156. ὑπερ τοῦ σεκείσε. — 157. διόμήδυς. — 158. ἦν. — 159. τοῦς. — 160. τοῦς. — 161. σημοτράχηλος συμός. — 162. την γενιᾰδαν. — 163. Le second γὰρ manque. ἐτοῦτου. — 164. ὑστέρεις. — 165. γαρ. — 166. λογγηβάρδη. — 167. εἶτον τὸν ζαβὸν τουπάχος. — 169. ἀθηνὰς. γὰρ. — 170. θαύμα.

πρὸς ἐμφάνειαν ἐκείνου
τῆς καλῆς του τῆς ἀνδρείας·
ἔσταινεν λίτρας, ὡς λέγουν,
τριακὸς ἑξῆντα πέντε.
Ὁ δ' Εὐρύαλος πλατύς γαρ
ἦν καὶ μέγας κατὰ μῆκος,
καὶ χοντρόσαρκος τὸ σῶμα,
εὐχαράκτηρος, μακρόθριξ,
καὶ εὐπρόσωπος τὴν θέαν.
Ἦν Σθενέλαος εὐῆλιξ.
εὐχαράκτηρος, ὡραῖος,
ἀναιδής, δειλὸς, ὑβρίζων,
καὶ εὐστήρικτος τὰς φρένας.
Ἦν γὰρ Ὀδυσσεὺς μεσῆλιξ,
καὶ λευκός τε καὶ προγάστωρ,
στρεβλογνώμων καὶ ἁπλόθριξ, Paris, 24 recto.
καὶ μακρόρριν καὶ πικρός τε.
Ἦν περίεργος ὁ Θόας,
καὶ λεπτὸς καὶ μεσοῆλιξ,
καὶ ὑπόγλαυκος καὶ σγοῦρος,
καὶ εὐσύμβολος καὶ νέος.
Ὁ δ' Ἰδομενεὺς γὰρ μέσος

Manuscrit de Leyde. Vers 172. χαλής. — 173. ἔστενεν λύτρας. — 174. ἐξυνταπέντε. — 175. εὐρίαλος. — 176. ἦν μῖχος. — 179. θέσιν. — 180. ἦν. εὐήλιξ. — 182. δηλὸς. — 184. μεσήλιξ. — 185. προγάστορ. — 186. στριβλογνώμων. ἀπλώθριξ. — 187. μακρόριν. — 189. μεσοήλιξ.

Manuscrit de Paris. Vers 172. χαλής. — 173. ἔστενεν λύτρας. — 174. ἐξηντα (sans accent). — 175. εὐρίαλος. — 176. ἦν. μῖχος. — 178. μακρόθρυξ. — 179. θέσιν. — 180. ἦν. εὐήλιξ. — 182. δηλὸς. — 184. ἦν. ὀδυσσεὺς μεσήλιξ. — 185. προγάστορ. — 186. στριβλογνώμων. ἀπλώθριξ. — 187. μακρόριν. — 188. ἦν. — 189. μεσοήλιξ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 171. ἐμφανείαν. — 172. χαλὴς. — 173. ἔστενεν γὰρ λέγουν λύτρας. — 174. τριάκὸς ἐξητα (*sic*). — 175. ὁ δὲ βρίαλλος. — 176. ἦν και. κάτα μήκος. — 177. τῶ σώμα. — 180. ἦν. — 181. εὐχαράκτηρως ὡραίος. — 182. ἀνεδοῖς διλὸς. — 183. φραίνας. — 184. ἦν. ὀδυσεὺς μεσίλιξ. — 185. προγάστορ. — 186. στριγλωγνώμον καὶ ἀπλόθριξ. — 187. μακρόριν. — 188. ἦν περίεργος ὁ θώας. — 189. λεπτος. μεσοῆλιξ. — 190. σγούρος. — 191. καὶ εὐσύβουλος καὶ νέως. — 192. ὁ διδωμονεύς.

τῶν χρονῶν ὑπῆρχεν τότε
καὶ τὴν ἡλικίαν πρῶτος,
καὶ κοντόθριξ, δασυπώγων.
Ὁ Μηρίονης ἀγκύλην
τήν τε ῥῖναν γὰρ ὑπῆρχεν,
καὶ πλατὺς, κοντὸς γὰρ ἦτον,
σγουρὸς, εὔθριξ καὶ εὐπώγων. COISLIN, 45 recto.
Εὔμηλος, ὡραῖος πάνυ,
καὶ εὐπαίδευτος, εὐῆλιξ,
καὶ τὴν κόμην γοῦν χρυσίζων·
τῆς Ἀλκήστιδος ἀρίστης,
τῆς ὡραίας καὶ σωφρόνης,
παῖς πρωτότοκος ὑπῆρχεν·
ἥτις δέδωκεν τὸ σῶμα
τοῦ θανεῖν ὑπὲρ συζύγου.
Φιλοκτήτης γὰρ εὐμήχης, LEYDE, 300 recto.
σύνοφρυς ὑπῆρχεν μέγας.
Ὁλοπόλιος ὁ Κάλχας,
καὶ μικρὸς τῇ ἡλικίᾳ,
καὶ λεπτὸς, λευκὸς τὸ σῶμα,
ἅμα δὲ καὶ δασυχαίτης·
Κάτων τε καὶ Παλαμήδης,
καὶ ὁ Τζέτζης γὰρ σὺν τούτοις,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 195. δασειπόγων. — 196. ἀγγήλυν. Il faut sans doute lire ἀγκύλος. — 197. ῥίναν. — 199. ὑπόγων. — 201. εὐήλιξ. — 203. ἀλκίστιδος. — 208. εὐμίκης. — 209. σύνοφρϋς. — 213. ᾅμα. δασυχέτης. — 214. κάτον. παλαμίδης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 195. δασειπόγων. — 196. ἀγγήλην. — 197. ῥίναν. — 199. ἔνθριξ. ὑπόγων. — 201. εὐήλιξ. — 203. ἀλκίστιδος. — 208. εὐμίκης. — 209. σύνοφρις. — 213. δασυχέτης. — 214. κάτον. παλαμίδης.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 193. ὑπήρχεν. — 194. την. πρότος. — 195. δασῦπόγων. — 196. μυριδ̃νις ἀγγείλην. — 197. την τερίναν. ὑπήρχεν. — 198. ἦτον. — 199. σγούρος εὔριξ (*sic*) καὶ ὑπόγων. — 200. ὡραίος. — 201. εὐπίδευτος εὐήλιξ. — 202. την κόμην γὰρ. — 203. ἀλκήστηδος. — 204. σοφρόνης. — 205. ὑπήρχεν. — 206. σώμα. — 207. ὑπερ. — 208. φυλωκτίστης. — 209. σύνοφρις ὑπήρχεν. — 210. ὁλοπόλλιος. — 211. τὴν ἡλικίαν. — 212. λεπτῶς. σώμα. — 213. ἅμα. δασιχέτης. — 214. κάτον. παλαμίδης.

τὴν κορμόπλασιν ὁμοίαν,
καὶ εὐτράχηλοι, ὡραῖοι,
καὶ μακρόρρινοι συμμέτρως
σὺν ῥισὶ καὶ τοῖς προσώποις,
καὶ λεπτοὶ καὶ γλαυκοφθάλμοι,
καὶ καλόχροοι τὴν ὄψιν,
καὶ πυρρότριχες οἱ οὖλοι·
καὶ τὸ σῶμα καὶ τῇ γνώμῃ
ὁμοιάζουσιν οἱ τρεῖς γαρ,
λείποντος τῶν μαθημάτων,
τὴν σοφίαν Παλαμήδους.
Καὶ τὸν Ἔπειον γὰρ μάθε
τίς γὰρ ἦν κατὰ τὴν θέαν·
εὔχαρις, λευκὸς, ὡραῖος,
μέγας ἦν εἰς ἡλικίαν, COISLIN, 45 verso.
καὶ ξανθὸς γὰρ καὶ δασύθριξ,
καὶ δειλὸς ὑπὲρ ἐλάφους·
ἄριστος μηχανητής γαρ, PARIS, 24 verso.
καὶ πυγμάχος καὶ γενναῖος.
Ὁ Περσίλοχος ἦν μέσος,
καὶ χοντρὸς καὶ κοιλιάρης,
καὶ στραβόχειλος ὀλίγον,
καὶ στερρὸς ἐν τῇ δυνάμει.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 218. μακρόρινοι. — 222. πυρότριχες. ὄυλοι. — 225. λοίποντος. — 226. παλαμίδους. — 227. ἔπιον. — 233. μοιχανητής. — 234. πηγμάχως. — 235. περσύλοχος ἦν. — 237. στραβόχϋλος. — 238. στερὸς.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 218. μακρόρινοι. — 222. πυρότριχες. οὖλοι. — 225. λοίποντος. — 226. παλαμίδους. — 227. ἔπιαν. — 233. μοιχανητής. — 234. πηγμάχως γὰρ γενναίως. — 235. περσύλοχος ἦν. — 237. σγραβόχϋλος. — 238. στερὸς.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 216. την. ὁμείαν. — 217. καὶ τράχηλει ὡραίοι. — 218. μακρόρινοι συμέτρως. — 219. συνρισὶ. — 221. και καλόχροοὶ την ὄψιν. — 222. καὶ πυρότριχες. ὀύλοι. — 223. σώμα. — 224. ὁμειάζουσιν. τρείς γαρ. — 225. λοίποντος. — 226. παλαμίδους. — 227. ἔπιον. — 228. ἦν κατατην. — 229. λευκῶς ὡραίως. — 230. ἦν. — 231. ξανθός δε καὶ δασίθριξ. — 232. δηλὸς ὕπερ. — 233. μηχανητίς. — 234. πηγμάχος. γενναίος. — 235. περσύλογος ἦν. — 236. χονδρὸς. κυλιᾶρης. — 237. ὀλύγον. — 238. στερὸς. δυνάνάμη (*sic*).

Ὁ Ἀντίλοχος γὰρ ἦτον
τολμητέας καὶ προπέτης,
καὶ λιγνὸς καὶ μακροῆλιξ.
Ὁ Λεφήνωρ τῆς Εὐρίπου
πλατυμάγουλος, σιμός γαρ,
καὶ λευκὸς καὶ ξανθογένης,
καὶ χρυσίζοντα τὴν τρίχαν·
ὁ δὲ παῖς τοῦ Δημοκόου
μεσοῆλιξ γὰρ ὑπῆρχεν
καὶ μακρύρριν καὶ λιγνός γαρ
καὶ πρεκνὸς ἐν τῷ προσώπῳ.
Ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Ἡμβράσου
Πύρρος γὰρ ἀπὸ τῆς Αἴνου
ἦτον φαλακρὸς καὶ μέγας,
καὶ σοφὸς καὶ τολμητέας,
ἦν τῶν γὰρ Θρακῶν αὐθέντης·
ὁ δὲ Πύρρος ἦν ἱππότης,
ἐκ τοὺς πρώτους γὰρ ἱππότας,
καὶ λιγνὸς καὶ καλοῆλιξ, **Leyde, 300 verso.**
καὶ ξανθόθριξ, μελαπώγων.
Ὁ δὲ Σημοσεὺς ἐκεῖνος
ἦτον ὄργιλος, θυμώδης, **Coislin, 46 recto.**

Manuscrit de Leyde. Vers 241. λυγνὸς. μακροήλιξ. — 242. λεφήνορ. — 243. συμός. — 246. ὁ δ' ὁ παῖς. — 247. μεσοήλιξ. — 248. μακρόριν. λυγνὸς. — 249. πρεκνῶς. — 251. πῦρος. — 254. ἣν. — 255. πῆρος. ὑπότης. — 256. ὑπότας. — 257. λυγνὸς. — 258. μελαπόγων. — 260. θυμώτης.

Manuscrit de Paris. Vers 241. λυγνὸς. μακροήλιξ. — 242. εὐρήπου. — 243. συμός. — 246. ὁ δ' ὁ παῖς. — 247. μεσοήλιξ. — 248. μακρόριν. λυγρός. — 249. πρεκνῶς. — 251. πῦρος. — 254. ἦν. — 255. πῆρος. ὑπότης. — 256. ὑπότας. — 257. λυγνὸς. καλοήλιξ. — 258. μελαπόγων. — 259. δημοσεὺς. — 260. θυμώτης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 239. ἦτον. — 240. τολμηταίως. — 241. λυγνὸς. μακροῆλιξ. — 242. ἐλεφήνορ. — 245. την. — 247. μεσοῆλιξ. ὑπήρχεν. — 248. μακρόριν. ληγνός. — 249. τὼ. — 251. πύρος. αίνου. — 252. ἦτον μέλας. — 253. σοφως. τολμηταίας. — 254. ἥν. — 255. πύρος ἣν ὑπότης. — 256. τοῦς πρότους. ὑπότας. — 257. καλοῆλιξ. — 258. μελαπόγων. — 259. οδὲ συμο(ω)σεὺς (*sic*) ἐκοίνος. — 260. ἦτον ὄργιλος θυμότης.

καὶ κοντὸς καὶ γλαυκοφθάλμων,
καὶ τὸν πώγωνα πυρρώδης,
ὅμοιός γαρ καὶ τὰς τρίχας.
Πρωτεσίλαος ἀνήρ γαρ
τῆς καλῆς Λαοδαμείας,
τολμηρὸς, ὡραῖος, νέος,
καὶ καλὸς, μακρὸς, οὐλόθριξ,
καὶ εὐσύνθετος, μελάνθριξ.
Λαοδάμειαν ἀφῆκεν
νύμφην γὰρ ἐν τῷ θαλάμῳ·
κἐν τῇ μάχῃ γὰρ κινεῖται
σὺν τοῖς Ἕλλησιν εἰς Τροίαν·
πρῶτος τῶν λοιπῶν γὰρ πίπτει,
προσπηδήσας πάντων πρῶτος.
Καὶ σαράκοντα ’ξ Ἑλλήνων
ἔγραψαν πρὸς μνήμην μόνον
τῶν λογιωτέρων τούτων
τὰς νηὰς γοῦν τὰς ἠφέραν
καὶ τριάκοντα γὰρ ὄψεις
καὶ ἀνδρείας γοῦν καὶ γνώμας
τῶν φανέντων γοῦν ἐκείνων·
ὁμοιῶς ἐκ τῆς Τροιᾶς δε Paris, 25 recto.
ἐσυνέγραψαν ὀλίγους

Manuscrit de Leyde. Vers 262. πόγονα πυρώδης. — 265. λαομεδίας. — 268. μελάνθραξ. — 269. λαοδάμιαν. — 275. ἐξ’. — 280. γνῶμας. — 282. ὁμοιώς. —

Manuscrit de Paris. Vers 262. πόγονα πυρώδης. – 265. λαομεδίας. — 268. μελάνθραξ (*sic*). — 269. λαοδάμιαν. — 275. ἐξ’. — 278. ἡφέραν. — 280. γνῶμας. — 282. μοιώς (*sic*, le ὁ a été oublié par le rubricateur). τροιάς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 262. πόγωνα πειρώδης. — 263. δμοιος γὰρ. — 264. προτοσύλαος. — 265. λαδμεδίας. — 266. ὡραίος. — 267. οὐλόρυξ (*sic*). — 268. ἐνσύνθετος. — 269. λαόδάμιαν ἀφήκεν. — 270. νύμφη. — 271. κεντη. κυνήται. — 272. ἕλησιν. — 273. πρότος. — 274. πρὸς πηδήσας. πρότον. — 275. σαράκωντά ’ξελλήνων. — 276 et 277. L’ordre de ces deux vers est interverti dans le ms. 316 Coislin : 277. λογιώτέρων. — 278. τᾶς νοιὰς. ἡφέραν. — 279. τριἄκοντα. δψις. — 280. γνῶμας. — 281. ἐκείνον. — 282. ὁμοίος. τριὰς γαρ. — 283. ὀλύγους.

τὰ πρὸς μνήμην γὰρ τῆς Τροίας.
Εἰς δὲ Μύριναν τὴν πόλιν
οὖσαν γάρ, πλησίον Τροίας
καθωπλίσθησαν ἐλθόντες
καὶ τὴν μάχην γὰρ κινοῦσιν.

κά. Ὅρα ποῦ ἀπῆγαν ἵνα πεζεύσουν πρῶτον ὅταν ἀπῆγαν εἰς τὴν Τροίαν.

Οἱ δὲ Τρῶες οὐκ ἀφῆκαν — Coislin, 46 verso.
τοὺς γὰρ Ἕλληνας ἐκβῆναι
ἀπὸ τῶν ὁλκάδων τούτων.
Πρῶτον γάρ μοι γοῦν λεκτέον
καὶ τοὺς ἡγεμόνας τούτων,
προχωρήσομεν γὰρ τότε
τὰ πρεπόντως πρὸς τὴν μάχην.
Οἱ γὰρ σύμμαχοι τῶν Τρώων
εὐγενεῖς καὶ μεγιστᾶνοι
εἴκοσι ἑπτὰ γὰρ ἦσαν
βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνες
ἄνευ γοῦν τῶν συναχθέντων — Leyde, 301 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 284. τὰς πρὸς. — 287. καθοπλήσθησαν. — *Intitulé*. ὅταν ἀπήγαν. — 291. ὁλκάδων. — 294. τούτων (au lieu de τότε, que je restitue d'après Tzetzès, *Allégories*, Prolégomènes, vers 787). — 297. μεγιστάνοι. — 298. εἰκοσιεπτὰ.

Manuscrit de Paris. Vers 284. τὰς. 285. ἰς (*sic*, le ε a été oublié par le rubricateur). — 287. αθοπλήσθησαν (*sic*, le κ a été oublié aussi par le rubricateur). — *Intitulé*. ἀπήγαν (le second). — 291. ὀλκάδων. — 292. λεκτέων. — 294. τούτων. — 297. μεγιστάνοι. — 298. εἰκοσιεπτὰ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 284. τὰς πρὸς. της. — 285 et 286 manquent. — 287. καθοπλήσθησαν ἐλθώντες. — 288. την. κεινούσι. — *Intitulé*. ἀπήγαν νὰ. πρότον. ἀπείγαν. — 289. οἱ δὲ τρόες οὐκαφήκαν. — 290. ἕλληνας ἐκβήναι. — 291. ὁλκάδων. — 292. πρότον γὰρ μοι. λεκτέων. — 294. προχωρίσωμεν. τοῦτων. — 295. πρεπῶντος. — 296. τρόων. — 297. εὐγενῆς. μεγιστάνοι. — 298. ἤκοσι ἑπτὰ. εἶσαν. — 300. γοῦν.

τῶν ὑστέρως ἀπελθόντων.
Καὶ τὰς τούτων κλήσεις σκόπει,
ὡς καὶ τῶν Ἑλλήνων εἶπον.
Ἦν γὰρ Ἕκτωρ τοῦ Πριάμου
παῖς γὰρ πρῶτος τῆς Ἑκάβης,
εὔογκος, μακρὸς γὰρ πάνυ
καὶ μελάγχρους τὴν ἰδέαν,
εὔρρις τε, σγουρὸς, μελάνθριξ,
καὶ κοντόθριξ καὶ εὐπώγων,
στεναρὸς ἐν τῇ δυνάμει
καὶ βαρύφωνος ὑπῆρχεν,
φοβερὸς γὰρ ἐν πολέμοις·
κἄνπερ γὰρ ἐγὼ σιγήσω,
οὗτος βασιλεὺς τῶν Τρώων.
Ὁ Αἰνείας τοῦ Ἀγχίσου
ὁ υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης,
εὔσαρκος, κονδὸς, πυρράκης,
καὶ γλαυκὸς, λευκὸς καὶ εὔρρις,
πλατυπρόσωπος, εὐπώγων, Coislin, 47 recto.
φρόνιμος καὶ ἀναφάλας·
Ὁ Ἐχέπολος ὡραῖος
καὶ κατάλευκος οὐκάτι

Manuscrit de Leyde. Vers 302. κλίσεις. — 308. εὔρης. — 311. βαρύψονος. — 313. κἄμπερ. — 315. ἀγχήσου. — 316. ἀφροδήτης. — 317. πυράκϊς. — 318. εὔρυς. — 319. εὐπόγων. — 320. φρόνημος. — 322. οὐκάτη.

Manuscrit de Paris. Vers 302. κλίσεις. — 304. ἦν. ἔκτωρ. — 305. ἐκάβης. — 308. εὔρης. — 309. εὐπόγων. — 311. βαρύφονος. — 313. κάμπερ. — 315. ἀγχήσου. — 316. ἀφροδήτης. — 317. πυράκις. — 318. εὔρυς. — 319. εὐπόγων. — 322. οὐκάτη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 302. τούτον. — 303. ὥς. ἐλλήνων. — 304. τοῦ γὰρ πρίαμου ἦν ἔκτωρ. — 305. πρότος. ἐκάβης. — 306. εὔογγος. — 307. ἰδέαν. — 308. ἄριστος σγουρὸς. — 309. κλονθόθριξ (*sic*) καὶ εὐπόγων. — 311. βαρίφωνος ὑπήρχεν. — 312. φοβερῶς. — 313. κάμπερ. ἐγὼ συγήσω. — 314. οὗτως. τρόων. — 315. ὁ ἐννοίας του. — 317. κοντῶς πειράκις. — 318. εὔρης. — 319. εὐπόγων. — 320. φρόνημος. — 321. ἐχέπολως (*sic*) ὡραίως. — 322. καταλευκὸς (*sic*) οὐκάτη.

καὶ ξανθὸς καὶ ξανθογένης,
καὶ γλαυκόφθαλμος ἐπίπαν,
καὶ τὴν ἡλικίαν μέσος,
καὶ προπέτης ἐν ταῖς μάχαις.
Ὁμοιῶς καὶ ὁ Ἀγήνωρ
μέγας καὶ λιγνὸς ὑπῆρχεν,
καὶ μελάντερος τὸ σῶμα, Paris, 25 verso.
κἰσχυρὸς καὶ τολμητέας.
Ὁ δὲ Πίνδαρος Λυκάων
πρόσωπον ὡραῖον εἶχεν,
καὶ λεπτὸς καὶ γουργοήθης,
παὶ τὴν ἡλικίαν μέσος,
εὐστοχώτατος τοξότης,
καὶ μελίχρους καὶ μελάνθριξ,
στρατηγὸς τῶν Ζελιώτων.
Τέλος τοῦ τετάρτου λόγου,
τῆς τοῦ ε γὰρ ῥαψῳδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 324. ἐπῖπαν. — 327. ἐγήρωρ. — 328. λυγνὸς. — 336. μελύχρους. — 337. ζελιότων.

Manuscrit de Paris. Vers 323. καὶ ξανθὸς (deux fois, la seconde biffée d'un trait de plume par une main plus récente). ξανθογενης (sans accent). — 324. ἐπῖπαν. — 327. ομοιῶς. ἐγήρωρ. 328. λυγνὸς. — 336. μελύχρους. — 337. ζελιότων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 325. την. — 327. ὁμοίος. ἐγείνορ. — 328. λυγνὸς ὑπήρχεν. — 329. σώμα. — 330. κ' ἴσχυρος. τολμιταίας. — 331. πάνδαρος. — 332. ὡραίων ἦχεν. — 333. λεπτῶς. γουργοήθης. — 334. την. — 335. εὐστοχότατος δοξότης. — 336. μελλίχρους. μελάνθρηξ. — 337. καὶ στρατιγῶς τῶν ζελιότων. — 339. γὰρ manque.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ἔνεδος ὁ καλιππότης
κοντοπίπλατος γὰρ ἦτον,
ὥραιος τὴν ὄψιν πάνυ,
μακροπρόσωπος ὀλίγον,
Νίρεως υἱὸς ὑπῆρχεν,
ἥμερην μητέραν εἶχε.
Ὁ δὲ Ἄνδραστος κατεῖχεν — Leyde, 301 verso.
τὴν μεγάλην γὰρ Λαμψάκην,
ὥραιος καὐτὸς ὁμοίως.
Ὁ δὲ Ἄμφιος ἐκράτει
τὰ τῆς πόλεως Περκούσης·
εὔκοιλος, κοντὸς ὑπῆρχεν.
καὶ σιμὸς καὶ ἀλληθώρης, — Coislin, 47 verso.
ἦτον καὶ λευκὸς τὴν σάρκαν.
Ὁ δὲ Ἄσιος Ὑρτάκου

Manuscrit de Leyde. Vers 1. καλιπότης. — 6. ἦχε. — 7. κατῆχεν. — 12. εὔκυλος. — 13. σημὸς. ἀλληθόρης. — 15. ἄρσιος ἡρτάχου.

Manuscrit de Paris. *Titre.* στοιχίου. Vers 1. καλιπότης. — 6. ἦχε. — 7. κατῆχεν. — 9. ὤραιος. — 12. εὔκυλος. — 13. συμὸς. ἀλληθόρης. — 15. ο δε ἄρσιος ἡρτάκου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. ἔνδος ὁ καληπότης. — 2. κοντεπίπλατος. ἥτον. — 3. ὁραίως. ὄψιν. — 4. μακροπρόσοπος ὀλῆγον. — 5. νήρεως ὑπήρχεν. — 6. ἡμέραν. εἶχεν. — 7. ὁδι. κατήχεν. — 8. την μεγάλιν. — 9. ωραίος κἀὐτὸς ὁμοίος. — 11. περκοῦσης. — 12. ἐνλικὸς. ὑπήρχεν. — 13. σημὸ ς. ἀληθώρις. — 14. ἦτον δὲ. — 15. ἄρσιος ἡρτάκον.

ὁ υἱὸς γὰρ τῆς Ἀρήχης
τῶν Βυδήνων καὶ Σηστίων
καὶ τῶν Περκωσίων ἦρχεν·
ἦτον δὲ μακρὸς τὸ μῆκος
καὶ λευκόχροος γὰρ λίαν.
Ὁ δ' Ἱππόθοος καὶ Πύλος
οὗτοι γὰρ υἱοὶ τοῦ Λήθου
Πελασγῶν τῶν Λαρισσαίων
εἶχαν γὰρ τὴν στρατηγίαν.
Ὁ δὲ Πείρως καὶ Ἀκάμας
τῶν Θρακῶν Ἑλλησποντίων
αὐθεντεύασιν ἐκεῖνοι.
Εὔφημος τῶν Μαρωνείτων,
ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Τροιζήνου.
Ὁ Πυραίχμης τῶν Παιόνων,
ἤγουν τῶν Οὐγγρῶν τὸ γένος,
ἦρχεν γὰρ αὐτοὺς ἐκεῖνος,
καὶ μακρὸς, πλατὺς καὶ μέγας,
καὶ στραβόχειλος ὀλίγον.
Στρατηγὸς τῶν Παφλαγόνων

Manuscrit de Leyde. Vers 17. τὴν βιδήνην σισίων. — 18. περκοσίων. — 21. ἠπόθωος. πῆλος. — 22. λίθου. — 23. πέλας γὰρ τῶν λαρισέων. — 24. ἦχαν. — 25. πῆρος. — 26. θρακῶν καὶ λησπονδίων. — 27. αὐθεντέβασιν. — 28. μαρονήτων. — 29. τριζήνου. — 30. τῶν ἐν βρέχμοις. — 31. οὐγκρῶν. — 34. στραβόχηλος.

Manuscrit de Paris. Vers 17. βιδήνην. σισίων. — 18. περκοσίων. — 20. λευκόχρωος. — 21. ἠπόθωος. πῆλος. — 22. υἱοὶ manque. — λίθου. — 23. πέλας γὰρ τῶν λαρισέων. — 24. ἦχαν. — 25. πῆρος. — 26. θρακῶν καὶ λησπονδίων. — 27. ἀφεντέβασιν. — 28. μαρονήτων. — 29. τριζήνου. — 30. τῶν ἐν βρέχμοις. — 31. οὐγκρῶν. — 34. στραβόχηλος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 16. ἀρίχης. — 17. βηδίνην. σισίον. — 18. περκοσίων ἦρχε. — 19. ἦτον. τομήκος. — 20. καὶ λευκόχροώς. — 21. ὁ δὲ πήθωος. πήλος. — 22. οὗτοι. υἱοί. — 23. πέλας γὰρ των λαρισέων. — 24. ἤχασιν τὴν στρατιγίαν. — 25. πύρος. — 26. θρακῶν καὶ λισπονδίων. — 27. αὐθεντέβασιν ἐκύνοι. — 28. μαρωνήτων. — 29. τριζήνου. — 30. τῶν ἐν βρέχμοις τῶν παιῶνον. — 31. ἤγουν. οὐγκρῶν. — 32. ἦρχε. ἀυτοῦς ἐκεῖνος. — 34. στραβήχηλος ὀλύγον. 35. στρατιγὸς.

Πυλεόνης γὰρ ὑπῆρχεν,
ὥραιος εἰς θέαν ὅλως
καὶ παμφρόνιμος ἐν πᾶσι.
Ὀλυμπήνων καὶ Προυσήνων
ὁ Κριθόνιος ἐκράτει·
ἦτον δὲ χωλὸς ὀλίγον
καὶ τὴν ἡλικίαν μέσος.
ὁ δ' Ἀσκάνιος καὶ Φόρκυς — **Paris**, 26 recto.
τῶν Φρυγῶν ἐστρατηλάτουν·
ὁ δ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης — **Coislin**, 48 recto.
τῶν Καρῶν καὶ Μιλησίων
ηὐθεντεύασιν στρατείαν·
ὁ δὲ Σαρπηδὼν καὶ Γλαῦκος
τῶν τε Παταρέων ἦρχον.
Κἕτεροι πολλοὶ γὰρ λίαν
πρὸς τὴν Τροίαν ἐσυμμάχουν,
οὓς κατ' ὄνομα οὐ λέγω,
ἵνα μὴ πολυλογοῦμεν.
Οὗτοι στρατηγοὶ μὲν ἦσαν — **Leyde**, 302 recto.
ὑπὸ θάλασσαν ἐλθόντες,
συνδραμόντες γὰρ ἐν ὅπλοις
πρὸς βοήθειαν τῶν Τρώων.

Manuscrit de Leyde. Vers 37. θέσιν. — 39. ὀλιμπίνων καὶ προυσίνων. — 40. ἐκράτη. — 43. ἀκόνιος. φόρκης. — 45. καὶ νέστωρ. — 46. μυλησίων. — 47. στρατίαν. — 49. πετανέων. — 56. σύνδραμόντες.

Manuscrit de Paris. Vers 37. θέσιν. — 39. ὀλιμπίνων. προυσίνων. — 40. ἐκράτη. — 41. ὀλίγων. — 43. ἀκόνιος. φόρκης. — 45. νέστωρ. — 46. μυλησίων. — 47. στρατίαν. — 49. πετανέων. — 52. τοῦς (*sic*). Le τ résulte d'une bévue du rubricateur. — 54. οὗτοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers. 36. πυλαιδνης. ὑπήρχεν. — 37. ὁραίως. θέσιν. — 38. πανφρόνημος. πάσι. — 39. ὀλυμπίνων. Le ρ de προυσίνων est écrit à l'encre rouge. — 40. ὁ κρηθόνιος. — 41. ἦτον δε χολὸς ὀλύγον. — 42. ἀκόνιος. φόρκις. — 43. φριγῶν ἀιστρατιλάτουν. — 44. ἀφήμαχος. νέστορ. — 45. μυλησιων. — 46. ἠμφθεντέβασιν (*sic*) στρατίαν. — 47. σαρπιδῶν. γλαύκος. — 48. πεντανέων ἦρχον. — 50. κ' ἕτεροι πολλοῖ. — 51. την. ἐσυμάχουν. —52. οὑς κὰ'τόνομαν οὐ. — 53. πολοιλογούμεν. — 54. οὑτοι στρατιγοί. ἦσαν. — 55. ὑπο. ἐλθῶντες. — 57. βοήθειαν. τρόων.

κβ'. Περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ λαληθέντος τότε· ὁ ἐξελθὼν πρῶτος εἰς τὸν πόλεμον μέλλει τεθνάναι.

Τὰ στρατεύματα γὰρ ἄμφω
τῶν Τρωῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων
κατὰ πρόσωπον σταθέντες
οὐκ ἐμάχοντο κἂν ὅλως·
φόβος γὰρ χρησμῳδημάτων
ἐπεφόβησεν Ἀχαίους.
Ἦν γὰρ γοῦν χρησμὸς γὰρ λέγων
τὸν γὰρ ἄρξοντα τὴν μάχην
εἰς τὴν Τροίαν ἀπελθόντων
πρῶτος γὰρ θανεῖν ἐκεῖνος.
Πρωτεσίλαος ἰδόντα
τῶν Ἑλλήνων τὴν δειλίαν
θάνατον ζωῆς ἀδόξου
τὸν ἐν δόξῃ προτιμήσας,
προπηδᾷ μόνος πρὸ πάντων — Coislin, 48 verso.
κατὰ τῶν Τρωῶν εἰς μάχην·
ὀκτακαίδεκα γὰρ ἄνδρας

Manuscrit de Leyde. Vers 62. χρησμοδοτάτου. — 63. ἐπεφόβησαν. — 64. ἦν. — 68. πρωτοσίλαος εἰδόντα. — 69. δειλείαν. — 71. τῶν.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* χρισμοῦ. — Vers 59. ἑλληνων (sans accent). — 60. κατα (sans accent). — 62. χρησμοδοτάτου. — 63. ἐπεφόβησαν αχαίους. — 64. ἦν. — 68. πρωτοσίλαος εἰδόντα. — 71. τῶν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* χρυσμοῦ. τότε ὁ εὐγῶν εἰς τὸν πόλεμον πρότος μέλλει. — Vers 58. στρατεύμα (*sic*). — 59. τροῶν. ἑλλήνων. — 60. καταπρόσωπα. — 61. οὐκεμάχοντο κἂν ὅλος. — 62. χρησμοδυτάτου. — 63. ἐπεφώβησεν ἀγχαίους. — 64. ἦν χρησμὸς γὰρ τότε λέγων. — 67. πρότος. ἐκείνος. — 68. προτοσύλαος ἰδώντα. — 69. ἑλλήνων την. — 70. θάνατος. — 71. τῶν. προτιμίσας. — 72. προπηδαμόνος προ. — 73. τροῶν. φουσάτου (toujours avec un seul σ). — 74. ὀκτῶ καὶ δέκα.

ὁλοσκότωτους ἐποῖκεν
ἐκ τῶν Τρώων τοῦ φουσσάτου,
λείποντος τῶν λαβωμένων.
Βλέπων γὰρ Αἰνείας τοῦτον
σὺν Ἕκτορου, τρέχουν ἅμα
μεθ' ἑτέρων ἀριστέων
καὶ παρέπεσαν αὐτόν τε
κἔξω τῆς ζωῆς ἐποῖκαν·
καὶ τὸν θάνατον ἐγεύθη
πρὸ τῶν ἄλλων γὰρ ἐκεῖνος,
τῇ δὲ μνήμῃ ζῇ γὰρ πλέον
ὁ καλὸς, ὁ τολμητέας·
ἔνδον τὴν ἀποτυχίαν
πᾶς ὁπου σκοπεῖ δειλαίνει·
φοβερὸς γὰρ ἐν τῇ μάχῃ PARIS, 26 verso.
λέγω δὴ καὶ εἰς ἀνδρείαν
γένος γὰρ εἰς ἡλικίαν
οὐδὲ ἓν γὰρ ἡσυχάζει
ἄνευ τῶν βρεφῶν καὶ μόνων
ὁπ' οὐδὲν γὰρ δυσωπεῖται
ἐν κινδύνοις γὰρ θανάτου·
τοὺς δὲ τολμητέας ἄνδρας

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 75. ὁλοσκότοτους ἐπῆκεν. — 76. φουσάτου (est toujours écrit avec un seul σ). — 77. λίποντος. λαβομένων. — 79. ἅμα (toujours ainsi). — 80. ἀρριστέρων. — 81. παρ' ἔπεσαν. — 82. ἐπῆκαν. — 88. δειλένει. — 90. δεῖ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 75. ὁλοσκότοτους ἐπῆκεν. — 76. φουσάτου (toujours avec un seul σ). — 77. λίποντος. λαβομένων. — 79. συν (sans accent). — 80. ἀρριστέων. — 81. παρ' ἔπεσαν. — 82. πῆκαν. — 85. πλέων. — 88. δειλένει. 90. δὲ. — 93. μόνον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 75. ὁλοσκότω τοῦς ἐποίκεν. — 76. τρόων. — 77. λίποντος τὸν λαβομένων. — 78. βλέπον. τούτων. — 79. συνεκτώρου τρέχων ἅμα. — 80. μεθετέρων ἀρηστέων. — 82. ἐπήκαν. — 83. θανατον. — 84. πρότων. ἐκεῖνος. — 85. ζή. πλείον. — 86. τολμηταίας. — 88. ὅπουσκόπει δειλένη. — 89. φοβερῶς. — 90. δῆ. ἀνδρίαν. — 92. οὐδε ἒν γὰρ είσυχάζει. — 93. μόνον. — 94. δυσωπείται. — 95. ἐκ. — 96. τοῦ δὲ τολμηταίας.

καὶ τοὺς ὄρους ὑπερβαίνουν
ἐπαινεῖ γὰρ καὶ δοξάζει
ἔν τε τῇ ζωῇ γὰρ τούτων
μετὰ θάνατον γὰρ πάλιν — Leyde, 302 verso.
πρέπει δ' ἀνεγκωμιάζειν.
Καὶ θαρρήσαντες αὐτίκα
ἐξεδράμασιν τῶν πλοίων
ἔξω 'ς τὴν στερρὰν τεθέντες
καὶ τὸν πόλεμον συνάπτουν,
πλοίων γὰρ ὁρώντων ἔξι.
καὶ τὸ αἷμαν ἀμφοτέρων
ἔβρυσεν ἐν τῷ πολέμῳ
ὥσπερ χείμαρροι χειμῶνος — Coislin, 49 recto.
ἐν καιρῷ γὰρ πολυμβρίας.

κγ'. Ὅρα τὴν πρώτην τροπὴν τῶν Τρώων.

Τρέπουνται οἱ Τρῶες τότε
καὶ δραμόντες πρὸς τὴν Τροίαν
ἔκλεισαν τὰς πύλας ἅμα.
Ἡ δὲ σύζυγος μαθοῦσα
τοῦ καλοῦ Πρωτεσιλάου
τὴν ἀναίρεσιν ἐκείνου

Manuscrit de Leyde. Vers 101. δ'ἀνέγκομιάζειν. — 102. θαρήσαντες αὐτῆκα. — 103. ἐξ ἐδράμασιν. — 104. ἐξωστὴν στερὰν. — 106. ὁρόντων ἔξ. — 113. ἔκλῦσαν.

Manuscrit de Paris. Vers. 101. δ'ἀνέγκομιάζειν. — 102. θαρήσαντες αὐτῆκα. — 103. ἐξ ἐδράμασιν. — 104. στερὰν. — 106. ὁρόντων ἔξ. — 109. χιμῶνος. — 113. ἔκλυσαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin, Vers 97. ὑπερϐαινων. — 99. ζωή. τούτου. — 100. θάνατων δὲ. — 101. πρέπει γὰρ ἐγκομιἄζειν. — 102. θαρίσαντες αὐτήκα. — 104. στηνστερὰν. — 106. ὀρόντων ἔξη. — 107. αἵμαν. — 108. ἔϐρησεν. — 109. χοίμαροι χοιμόνος. — 110. κερῶ πολλΰβροχίας. — *Intitulé*. πρότην. τρόων. — 111. τρέποντες. τρόες. — 112. δραμώντες. — 113. ἅμα. — 115. προτεσῖλάου. — 116. ἀνέραισιν ἐκοίνου.

τοῦ καλοῦ της τοῦ συζύγου,
στολισμένη γοῦν ὑπῆρχεν,
ἔκρουσεν αὐτὴ μαχαίρᾳ
καὶ κατέβη πρὸς τὸν ᾅδην,
τῷ καλῷ νύμφη νυμφίῳ
ἐθελοῦσα συμπαρεῖναι,
ἡ καλόνυμφος γὰρ νύμφη
καὶ καλόσαρκος ἐκείνη·
τὸ τῆς ὄψεως γὰρ εἶδος
ἐν ἐσόπτρῳ γὰρ δεικνύται·
ἐπεὶ δέ γε τοὺς κινδύνους
καὶ τοὺς πρόθυμους θανάτους
τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος φαίνει.
Μετὰ τοὺς πολέμους τούτους
ἀπεθάρρησαν τὰ μέρη
καὶ δεκαεπτὰ πολέμους
ὅμοιους τῆς πρώτης μάχης
ἐν τριάκοντα ἡμέρας
ἐπολέμησαν ἐξ ἄμφω
κἐσκοτώθησαν γὰρ πρῶτοι
εὐγενεῖς καὶ μεγιστᾶνοι
ἐκ τοὺς Τρωαδίτας τότε
ὀκτακόσοι ὀγδοήντα·

Manuscrit de Leyde. Vers 117. καλού. — 118. στολησμένη. ὑπῆρχον. — 119. αὐτῇ. — 121. καλονυμφωνυμφίῳ. — 122. συμπαρῆναι. — 125. ἦδος. — 129. ἦδος. — 137. μεγιστάνοι. — 139. ὀκτακόσ'οι.

Manuscrit de Paris. Vers 117. καλού. συζήγου. — 118. στολησμένη. — 121. καλονυμφωνυμφίῳ. — 122. συμπαρῆναι. — 125. ἦδος. — 126. ἐσώπτρῳ. — 127. ἐπειδέ. — 129. ἦδος. — 132. δεκαὲπτὰ. — 136. ἐσκοτόθησαν. — 137. μεγιστάνοι. — 139. ὀκτακόσὸι (*sic*).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 118. στολησμένη γὰρ ὑπήρχεν. — 119. αὐτῇ. — 120. ἅδην. — 121. τω καλλόνυμφω. — 122. ἐθελούσα σηνπαρήναι. — 123. καλλῶνυμφος. — 124. καλλόσαρκος. — 125. ὢ τῆς ὄψεως γὰρ ἦδος. — 126. ἐσόπτορ (*sic*). δεικνήται. — 127. ἐπὶ δέ γε. — 128. προθύμους. — 129. ψυχής. εἶδος. — 131. μέρει. — 132. δεκαὲπτὰ. — 133. ὁμείως. πρότης. — 134. τριᾶκοντα. — 135. ἐξάμφω. — 136. καὶ σκοτώθησαν. πρότοι. — 137. μεγϊστάνοι. — 138. τροάδίτας. — 139. ὀκτακόσοι ὀγδοῆντα.

ἐκ δὲ τῶν Ἑλλήνων πάλιν — PARIS, 27 recto.
ἐκ τοὺς εὐγενεῖς ἐκείνων
ἐνναχὸς γὰρ ὀγδοήντα
καὶ τριῶν σὺν τούτοις ἄνω·
ἐκ δὲ τοὺς δευτέρους τούτων — COISLIN, 49 verso.
τῶν μερῶν ἐξ ἀμφοτέρων
ὑπεράπειροι καὶ πλεῖστοι· — LEYDE, 303 recto.
τῶν δὲ παρακάτω τούτων
σωρειαὶ πολλὲς ὑπῆρχον·
γράφει γὰρ ἱστορικός τις
χιλιάδες δεκαδύο
σὺν δυσὶν ἐπάνω τούτων,
λείποντος τῶν μεγιστάνων,
ἐφονεύθησαν γὰρ τότε
ἐν τοῖς ἑπτακαιδεκάτοις
τοῖς πολέμοις ἅπερ λέγω·
εἰς αὐτοὺς γὰρ τοὺς πολέμους
Ἀχιλλεὺς γὰρ ἐξ Ἑλλήνων
κἐκ τῶν Τρώων γὰρ ὁ Ἕκτωρ
ἐφονεύσασιν πολλοὺς γαρ
ἐκ τοὺς ἀντιμαχομένους·
ἀπαντήθησαν πολλάκις
εἰς τοὺς δεκαπτὰ πολέμους
Ἀχιλλεὺς μετὰ Ἑκτόρου

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 146. πλείστοι. — 148. σοριαὶ πολλαῖς. — 152. λοίποντος. — 154. ἑπταχαιδεκάτης. — 157. ἐξ' ἑλλήνων. — 163. ἐκτώρου.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 142. ἐνναχὸς. — 146. πλείστοι. — 148. σοριαὶ πολλαῖς υπῆρχον (sans esprit). — 152. λοίποντος. — 154. ἕπταχαίδεκατες. — 157. ἐξ'. — 163. ἐκτώρου.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 140. ἐλλήνων. — 141. τοῦς. — 142. ἐναχός. ὀγδοῆντα. — 144. τοῦς. τούτον. — 145. ἐξαφνοτέρον (ω) (sic). — 146. ὑπεράπειροι. πλείστοι. — 147. των. τούτον. — 148. σορῖαὶ πολλαὶς ὑπήρχων. — 149. γράφη. ἱστορῖκὸς τις. — 150. χϊλϊάδες. — 151. συνδυσὶν. τούτον. — 152. λοῖποντος. — 153. ἐφωνεύθησαν. — 154. ἐπτὰ καὶ δεκάτοις. — 155. ἄπερ. — 156. τοῦσ. — 157. ἀχϊλεὺς. ἐξ'. — 158. τρόων. ἕκτωρ. — 159. ἐφωνεύσασιν πολλοὺς γὰρ. — 160. ἀντημαχομένους. — 162 et 163 manquent.

κεῖς τὸν ἄλλον ἐπεφώνουν
τοῦ μὴ μαχηστῆναι τούτοις·
μετὰ τοὺς πολέμους τούτους
ἐσυνέβην πάλιν ἄλλος
πόλεμος ἐκ τῆς Σινδόνου.
Ποσειδώνιος ὁ Κύκνος
μετὰ τῶν Σκαμανδρονίκων
ἐμαχήσθησαν τὴν νύκταν
τὸν καλὸν γοῦν Ἀχιλλέαν
μετὰ τὸν λαόν του ὅλον.

κδ'. Ὅρα τὴν νυκτομαχίαν τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος.

Coislin, 50 recto.

Ὁ Πηλεὺς γοῦν τηνικαῦτα
ὁ ἐγρήγορος τῆς μάχης
Ποσειδώνιον γὰρ κτείνει
συντὰ τῶν Σκαμανδρονίκων,
ἦλθαν πρὸς αὐτὸν τὴν νύκταν·
μόνον γὰρ κἂν ἑβδομήντα
καὶ τριῶν ἐπάνω τούτων
ἐγλυτῶσαν τοῦ θανάτου

Manuscrit de Leyde. Vers 164. ἐπ' ἐφώνουν. — 165. μαχιστῆναι. — 169. κήκνος. — 174. τοινικαῦτα. — 176. ποσειδόνιον. κτίνει. — 177. σὺν τὰ. — 181. ἐγλητώσαν.

Manuscrit de Paris. Vers 164. κ' εἰς. ἐπ' ἐφώνουν. — 165. μαχιστῆνάι (*sic*). — 169. κήκνος. — 174. τοινικαῦτα. — 176. ποσειδόνιον. κτίνει. — 177. σὺν τὰ. — 181. ἐγλητώσαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 164. εἶς. ἐπεφώνη. — 165. μαχισθύναι. — 166. μετὰ τῶν πολέμων τούτων. — 167. ἐσυνέβειν. — 168. τῆς ἐνόδου. — 169. ποσιδώνιος. — 171 ἐμαχήσθήσαν (*sic*). — 172. γοῦν ἀχίλέα. — 173. λαὄν. Après ce vers, on trouve le suivant : τοινικαύτα γοῦν ἀχίλλης. — *Intitulé*. Le premier τοῦ manque. ποσιδώνος. — 174. τοινικαύτα. — 176. ποσιδόνιον γαρ κτίνει — 177. συντατὸν. — 178. ἦλθαν. — 179. κὰν ἑβδομήντα. — 181. ἐγλητώσαν.

ἀπὸ τὰς ἑπτὰ συντάξεις
τῶν τὴν ἔνεδραν ποιήσας·
ἐκ δὲ μέρος Ἀχιλλέως
τετρακόσοι ὀγδοήντα
μετὰ καὶ ὀκτὼ σὺν τούτων
ἐσκοτώθησαν ἐκεῖσε
ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ PARIS, 27 verso.
τῆς νυκτερινῆς γὰρ μάχης
τῆς ἐξαίφνης γενομένης,
ἄνευ γοῦν τῶν λαβωμένων.
Ἀχιλλεὺς γοῦν ἐλαβώθην LEYDE, 303 verso.
πέντε γὰρ λαβωματέας
τρεῖς ἐν τῷ προσώπῳ μόνον,
δύο γὰρ μετὰ φασγάνου,
καὶ μετὰ ξυστοῦ γὰρ ἄλλην
κἐν τῇ κνήμῃ σαγιττέαν
κἐν τοῖς νώτοις γὰρ λογχέαν.
Ὁ δὲ Πάτροκλος ῥαβδέαν
ἐν προσώποις ἐλαβώθην,
καὶ μετὰ φασγάνου ἄλλην,
κἐν τῷ στήθει κονταρέαν,
καὶ εἰς τὸν ταρσὸν μὲ βέλος.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 185. τετρακόσι. — 187. ἐσκοτόθησαν. — 191. λαβομένων. — 192. ἐλαβόθην. — 193. λαβοματαίας. — 196. ξιστοῦ. — 197. κνύμη σαγιταίαν. — 198. νότοις. — 202. στήθη.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 185. τετρακόσι. — 187. ἐσκοτόθησαν ἐκεῖσαι. — 190. ἐξάφνης. — 191. λαβομένων. — 192. ἐλαβόθην. — 193. λαβοματαίας. — 195. μετα (sans accent). — 196. ξιστοῦ. — 197. κνύμη σαγιταίαν. — 198. νότοις. γχέαν (*sic*); le scribe a oublié les deux premières lettres. — 201. μετα (sans accent). — 202. στήθη. — 203. με (toujours sans accent).

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 182. ἑπτὰ συντάξις. — 183. την. ποιῆσας. 184. — ἀχιλέως. — 185. τετρακόσιοι ὑγδοῆντα. — 186. ὀκτῶ συν τούτον. — 187. ἐσκοτῶθησαν ἐκείσαι. — 190. ἐξέφνης γενομένοις. — 191. ἄν εὐγοῦν. λαβομένων. — 192. γοῦν ἐλαβόθην. — 193. λαβοματαίας. — 194. μόνων. — 195. δυό. — 196. μετ' ἄξιστού γαρ. — 197 et 198. L'ordre de ces deux vers est interverti. — 197. κνίμει σαγιταίαν. — 198. νότοις. λογχαίαν. — 199. πάντροκλος. — 200. ἐλαβόθη. — 202. στήθη κονταραίαν. — 203. με.

Καὶ διὰ τῆς νίκης ταύτης
ἐθαρρήσασιν αὐτίκα — Coislin, 50 verso.
κἔπλεξαν πλεκτὰς οἱ ὅλοι,
καὶ σκηνὰς καὶ κατοικίας
ἐκατήρτησαν οἱ πάντες
καὶ παρέπεσαν τὴν Τροίαν.

κέ. Περὶ τῆς παραπέσεως τῆς Τροίας.

Καὶ παρέμειναν οἱ πλεῖστοι
εἰς τὴν πόρθησιν τῆς Τροίας·
ἄλλοι δὲ τῶν περιχώρων
τῶν Τρωῶν γὰρ ἐξεπόρθουν,
θέμενοι φρικώδους ὅρκους
μηδὲ τὸ τυχὸν γὰρ κρύπτει
ἐξ αὐτῶν τῶν κουρσεμένων.
Ἀχιλλεὺς σὺν Παλαμήδῃ
τῷ τὰ γράμματα εὑρόντι,
καὶ πεττῶν (ἤγουν ταυλίων)
καὶ τὴν ἄριστην σοφίαν
τὴν ἐν πᾶσι συντελοῦσα
τῶν καλῶν γὰρ μαθημάτων

Manuscrit de Leyde. 205. αὐτῆκα. — 212. ἄλλη. περιχόρων. — 213. τροῶν. — 214. φρικόδους ὄρκους. — 215. μὴ δὲ. τυχὼν. — 216. κουρσιμέων. — 218. ὁ τὰ γράμματα εὑρόντα. — 219. πετῶν. ταυλίον. — 221. τοῖς.

Manuscrit de Paris. Vers 205. αὐτῆκα. — 207. σκηναί. — 212. ἄλλη. περιχόρων. — 213. τροῶν. — 214. φρικόδους. — 215. μηδὲ. τυχὼν. — 216. ἐξ'. κουρσιμέων. — 218. ὁ τὰ γράμματα εὑρόντα. — .219. πετῶν. — 221. τοῖς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. 204. διάτῆς. — 205. ἐθαρίσασιν αὐτοίκα. — 206. πλεκτᾶς. — 207. σκυνὰς. — 209. τῆν. — *Intitulé*. περῒ. παρατάσεως. — 210. πλήστοι. — 212. περὶ χώρων. — 213. τροῶν. — 214. φρικώδοις ὅρκοις. — 215. μὴ δὲ. κρύπτην. — 216. ἐξάὐτῶν τῶν χρουσιμένων. — 217. ἀχιλεὺς. — 218. ὅ τὰ γράμματα εὑρώντα. — 219. πεντανιγοῦν. — 220. την ἄρριστον. — 221. τοῖς ἐν πάσι συντελούσα. — 222. καλών. — 223. ἄριθμητικείς.

τὸ τοῖς ἀριθμητικοῖς γαρ·
ἀλλὰ δὴ γὰρ καὶ τὴν τζάγκραν
τὴν ἐκπέμπουσαν τὰ βέλη,
τοὺς πικροὺς γὰρ ὀϊστούς τε·
ἐκ τὴν γνῶσιν γὰρ ἐτούτου
ἐφευρέθηκεν γὰρ τότε
εἰς τὴν μάχην τῆς Τροιᾶς τε.
Ὥσπερ γὰρ ὁ Λάμεχ εὗρεν
τόν τε τόξον ἐκ νοός τε,
οὕτως γοῦν ὁ Παλαμήδης
εὗρεν γὰρ τὴν λεγομένην
τζάγκραν γὰρ ἔκ τε σοφίας.
Ἡ γὰρ συσκευὴ γοῦν αὕτης
ἔστιν γὰρ οὕτως, ὡς λέγουν.

Coislin, 51 recto.
Leyde, 304 recto.

Paris, 28 recto.

κϛʹ. Ὅρα τὴν κατασκευὴν τῆς τζάγκρας.

Κάμπυλος ὁ τόξος ἔστιν
καὶ ἀντίχειρος γὰρ ξύλον
συνδεσμεύων μέσον τούτων
ὥσπερ γὰρ γραμμὴν ὁμοίαν
τὴν τοῦ ταῦ ἀπαραλλάκτως

Manuscrit de Leyde. Vers 224. δεῖ. — 229. τροιάς. — 231. νοῶς. — 235. συσκευῆ. — 237. Ce vers est entièrement écrit à l'encre rouge. κάμπηλος.

Manuscrit de Paris. Vers 224. δεῖ. — 229. τροιάς. — 231. νοῶς. — 234. L'accent de τζάγκραν est à l'encre rouge. — 235. συσκευῆ. — 237. κάμπηλος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 224. ἀλλαδή γαρ. την τζάγραν. — 225. την. — 226. τοῦς. ὀἷστούς. — 227. την γνώσιν. — 229. τροιὰς. — 230. εὗρεν. — 231. νοῶστε — 232. οὗτως. — 233. εὗρεν. λεγωμένην. — 234. τζάγραν ἔκτοτε σοφίας. — 235. ἧγαρ συσκευή γοῦν ἀύτοις. — 236. οὗτος. λέγω. — *Intitulé.* κατασκευεῖν. τζάγρας. — 237. κάμπηλος. — 239. συνδεσμεύωμυ (*sic*). — 240. γραμὴν. — 241. ἀπαραλάκτος.

καὶ σωλὴν μέσον ποιοῦσιν ·
ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ ταύτης
θέτουν γὰρ κρίκον ὡς σκάλαν
παρομοίαν ἱππικήν τε ·
καὶ τὸν ποῦν τὸν δεξιόν τε
θέτει γὰρ ἐντὸς τοῦ κρίκου
ὁ κατέχων γὰρ ἐκείνην
καὶ τὴν ζώνην στερεμνίαν ·
ζώνην γὰρ περιδεσμεῖται
κἔμπροσθεν ὑπὸ γαστέραν
ἐκ τοῦ στερεμνίου λούρου
ἡμισφαίριον γὰρ κρίκον
σιδηρὸν ἀπαιωροῦσιν,
κεἰς τὸ μέσον τῆς νευρᾶς τε
ἀποτίθονται γὰρ τοῦτο
καὶ τὸν πόδαν ἀνατείνει
τὰ πρὸς χθόνα καταρρέων
σὺν τῷ ἡμικύκλῳ τόξῳ ·
ἐν δὲ τῇ χειρὶ τανύζει
τῇ δεξίᾳ οὖν ἐκεῖνος
σὺν τοῦ ἀπαιωρουμένου
τοῦ ὀλιγοστοῦ σιδήρου

Manuscrit de Leyde. Vers 242. σολὴν. — 245. παρ' ὁμοίαν. — 251. κ' ἔνμπροσθεν (*sic*). — 253. ἡμισφέριον. — 254. ἀπεωροῦσιν. — 255. νευράς. — 256. ἀποτίθοντε. — 257. ἀνατίνει. — 258. καταῤέων. — 262. ἀπαιορουμένου.

Manuscrit de Paris. Vers 242. σολὴν. — 245. παρ' ὁμοίαν. — 251. κ' ἔνμπροσθεν (*sic*) ὑπο (sans accent). — 253. ἡμισφέριον. — 254. ἀπεωροῦσιν. — 255. νευράς. — 256. ἀποτίθοντε. — 257. ἀνατίνει. — 258. καταῤέων. — 259. ἡμικύκλῳ. — 262. ἀπαιορουμένου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 242. σολὴν. πειοῦσιν. — 245. ἵππίκην (*sic*). — 246. ποῦν τον δεξιῶν. — 247. θέτι. — 249. κ' ἐν τηζώνη στερεμνίαν. — 250. ζώνη γὰρ περὶ δεσμείται. — 251. κ' ἔπροσθεν (*sic*). — 252. καὶ τοῦ στερεμνίου λόγου. — 253. ἡμεῖς φέρειον γὰρ κρήκον. — 254. ἀπὲ ωρούσιν. — 255. κ' εἰς. νευράς. — 256. ἀπὸ τήθονται. τούτον. — 257. ἀνατίνει. — 258. καταρέων. — 259. συν. — 260. τανίζει. — 261. δεξιὰ γοῦν ἐκείνος. — 262. συν τῶ ἀπὲ ὡρουμένου. — 263. ὀλιγοστοῦ.

τοῦ ἡμισφαιρίου κύκλου
ὅνπερ προεπάνω ἔφη — Coislin, 51 verso.
τὴν νευρὰν μάλα γενναίως
καὶ τῷ κατευθεῖ γὰρ ξύλῳ
τῷ κατέχων γὰρ τὴν τζάγκραν
πρὸς τὴν γῆν ὠθίζει τοῦτο
μετὰ τῆς χειρὸς τῆς ἄλλης,
τῆς ἀριστερᾶς γὰρ λέγω,
πρὸς βοήθειαν τῆς ζώνης
καὶ τοῦ δεξιοῦ ποδός τε·
θέτουν γοῦν νευρὰν ἐν κώκῃ,
κἐν αὐτῇ γὰρ τῇ σωλήνῃ,
τὴν προέφην γὰρ ἐπάνω,
τὴν κατεύθειαν μὲ στάφνης
γεγλυμμένην ἐν τῷ ξύλῳ·
ἀποτίθονται γὰρ βέλη — Leyde, 304 verso.
μέσον τῆς σωλήνης ταύτης
ἐν τῷ μήκει βραχυτάτῳ
καὶ μεστότερα γὰρ πλέον
οϊστὸν τοῦ ἐν τῷ Λάμεχ
ἐφευρόντες ἐν τῷ τόξῳ
καὶ τὰ ξίφη τῶν σιδήρων
ἰσχυρότερα γὰρ τόξου

Manuscrit de Leyde. Vers 264. ἡμισφερίου. — 265. ἔφει. — 266. μάλλα. — 267. τὸ κατευθῆ. — 268. τὸ. — 269. ὠθήζει. — 274. κόκη. — 275. σολήνη. — 277. με. — 279. βέλει. — 280. σολήνης. — 281. μίκει.

Manuscrit de Paris. Vers 264. ἡμισφερίου. — 265. ἔφει. — 266. μάλλα γεναίως. — 267. τὸ κατευθῆ. — 268. τὸ. — 269. ὠθήζει. — 274. κόκη. — 275. σολήνη. — 278. γεγλυμένην. — 279. βέλει. — 280. σολήνης. — 281. μίκει. — 282. πλέων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 264. ἡμίσφιρίου. — 265. προεπάνω ἔφην. — 266. τὴν εὐρὰν μαλλα. — 267. καὶ τὸ κατευθὴ γὰρ ξύλων. — 268. τὸ κατέχον. τζάγραν. — 269. τηνγὴν ὠθίζει τούτο. — 271. ἀριστεράς γαρ. — 272. βοῆθειαν. — 273. δέξιοῦ (*sic*). — 274. θέτουν γὰρ νευραν ἐν κόκη. — 275. αὐτή γαρ. σολήνει. — 276. προέφην. — 277. με. — 278. γεγλυμένην. — 279. ἀπὸ τίθονται. — 280. σολύνης. — 281. μίκει. — 282. μεσόστερα. πλέων. — 283. οἱστὸν τὸν ἐν του. — 284. ἐφευρόντων ἐν τῶ ξύλω. — 285. ταξίφει. — 286. ἰσχυρότερα.

ἔχουσι κατὰ τὸ πρέπον PARIS, 23 verso.
ἀξιόμαχα πολέμου ·
καὶ τὸ ὄργανον γὰρ θέτουν
ὕπτιον ὡς ἄν τις εἴπῃ,
καὶ μετά τινος σκανδάλου
ἡ νευρὰ γὰρ ἀποπέμπει
μετὰ ῥώμης σφοδροτάτης
καὶ τὰ βέλεμνα ἐκπέμπει,
καὶ πεσόντα ὅπου τύχῃ
οὐκ εἰς τοὔμπαλιν ἐκπίπτει,
ἀλλ' ἀσπίδα περονίζει
καὶ τὰς κάσεις γὰρ ὁμοίως ·
εἰ δ' εἰς θώρακαν ἐμπέσῃ
βαρυσίδηρον γὰρ λέγω,
ἢ περνᾷ τοῦτον ὁμοίως, COISLIN, 52 recto.
ἢ συντρίβεται τὸ βέλος
ἀπὸ τῆς σφοδρᾶς τε ῥύμης
(οὕτως γὰρ πετᾷ σφοδρῶς γαρ
ἀκατάσχετος γὰρ τούτου
ἡ φορὰ) τὸ τῆς τοξίας ·
τὸ μὲν βέλος γὰρ τῆς τζάγκρας
δαιμονίον ἔστιν οὕτως ·
ὁ δὲ πειρασθεὶς ἐκ τούτου

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 290. εἴπει. — 292. ἀπὸ πέμπει. — 295. τύχει. — 297. ἀλλὰ σπίδα περωνίζη. — 299. εἰς δὲ. ἐμπέσει. — 301. περὰ, et un ν sur le ρ. — 304. σφοδρὸς. — 308. δαιμονίων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 290. εἴπει. — 292. ἀπὸ πέμπει. — 295. τύχει. — 296. τούμπαλιν. — 297. ἀλλὰ σπίδα περωνίζη. — 299. εἰς δὲ. ἐμπέσει. — 301. πεζὰ. — 304. γάρ (le second). — 308. δαιμονίων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 287. ἔχουσιν. πρέπων. — 288. ἀξιῶμαχα. — 289. ὄργανον. — 290. ὕπτυον. εἴπη. — 291. μετὰτεινὸς. — 292. νευρὰ γαρ ἀπὸ πέμπη. — 293 et 294 manquent. — 295. πεσῶντα. τύχει. — 296. εἲς (*sic*) τούμπαλιν. — 297. ἀλλα σπεῖρα περωνήζει. — 298. ὁμοίος. — 299. εισδε. ἐμπέσει. — 301. ὑπερὰ τούτων ὁμοίος. — 302. ἡ. — 303. σφοδράς. — 304. οὗτως. πετὰ σφοδρώς. — 307. ὁ μὲν βέλλος γουν τῆς τζάγρας. — 308. δαιμονίων. ὄντως. — 309. πειρασθεῖς.

τρῶσιν γὰρ ἐν τόπῳ πού γε
ἀθλιώτατος ὑπάρχει,
ὁ δὲ τόπῳ θανασίμῳ
ἀναισθήτως ἀποθνήσκει.
Ἐξ αὐτῆς γὰρ τῆς μεθόδου
ἔποικεν καὶ τὰς μεγάλας
τὰς μὲ τόρνον γομωζούσας
κἕτερας μεθόδους ἄλλας·
εὗρεν γὰρ αὐτὸς ἐκεῖσε
τὰς πρὸς μάχην συντελούσας
καὶ ζυγοὺς καὶ παρατάξεις
καὶ σὺν τούτοις ἄλλα πόσα·
ὁ ἐφευρετὴς ἐκεῖνος
ἐσυστράτευεν γὰρ ἅμα
μετ' αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα·
καὶ πορθεῖ μὲν Παλαμήδης
τοῦ Κυκνίου γὰρ τὴν πόλιν
καὶ τὴν Κόβαρτον καὶ Βῶμον
καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Κυκνίου LEYDE, 305 recto.
ἐν τῇ μάχῃ γὰρ ἀνεῖλεν·
καὶ τὴν Γλαύκην τὴν ὡραίαν,
τήν τε θυγατέραν τούτου,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 310. ποῦ. — 311. ἀθλιότατος. — 313. ἀνεσθήτως. — 314. 'ἐξ. — 315. ἔπηκεν. — 318. ἐκεῖσαι. — 319. τὰ. — 320. ζυγοῦς. — 323. Ici ἅμα n'est pas, comme ailleurs, écrit avec un ι souscrit sous le premier α = ᾅμα. — 325. παλαμίδης. — 327. βόμον, peut-être κόμον, car, dans ce manuscrit, la forme paléographique du β est facile à confondre avec un κ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 310. ποῦ. — 311. ἀθλιότατος. — 313. ἀνεσθήτως. — 315. ἔπηκεν. — 318. ἐκεῖσαι. — 319. τὰ. — 320. ζυγοῦς. — 322. εφευρετὴς (sans esprit). — 323. ἐσυστράτεβεν. — 325. παλαμίδης. — 327. βόμον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 310. τρόσιν. τού γε. — 311. ἀθλιὅτατος. — 312. ἧδεν τόπω. — 313. ἀνεστήτος ἀπὸ θνήσκει. — 314. κ' ἐξ. — 315. ἔποικε. — 316. με. γομοζούσας. — 317. ἕτερας. — 318. εὗρεν. αὐτοὺς ἐκείσαι. — 319. σὺν τελούσας. — 320. παράταξεις (*sic*). — 321. συν. — 322. ἐκοίνος. — 323. ἅμα. — 324. μετ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ πηλαίως. — 325. πορθήν. παλαμίδης. — 326. πόλην. — 327. κόκαρτον. κόμον. — 328. παίδας. — 329. ἀνείλεν. — 331. τὴν τε θύγατέραν (*sic*).

τὴν πολλὰ εὐπρεπεστέραν,
ἤγαγεν αὐτὴν αὐτίκα — Coislin, 52 verso.
σὺν τοῖς ἄλλοις οὖν λαφύροις
μέσον πάντων τῶν Ἑλλήνων ·
ἕνδεκα χρονῶν ὑπῆρχεν.
Ὁ δὲ μέγας γοῦν ὁ Αἴας — Paris, 29 recto.
τήν τε Θράκην γοῦν ἀπῆρεν
καὶ Τευθράκιαν τὴν πόλιν,
καὶ τοῦ Τεύθρου θυγατέραν
τὴν Τεκμῆσσαν τὴν ὡραίαν
τὴν μακρὰν καὶ λεπτοτάτην,
τὴν εὐόφθαλμον, κουρτέσαν,
τὴν παρθένον καὶ φρονίμην,
καὶ καλόστολον εἰς μῆκος.
Πάντων τῶν στρατῶν γὰρ μέσον
ἐπαρέθετο καὶ τοῦτος ·
ἦτον γὰρ εἰς ἥβην αὕτη
ἑπτακαίδεκα τῶν χρόνων.
Καί λοιποὶ σὺν τούτοις ὅλοι
ἔφερον τὰ κούρση μέσον
ἵνα μὴ φθείρουν τὸν ὅρκον,
τὸ τυχὸν νὰ μὴ κρατῶσιν ·
κἕτεροι πολλὰς γυναῖκας

Manuscrit de Leyde. Vers 341. τήντεκμήσαν. — 344. φρονήμην. — 345. μῖχος. — 348. ἡσήβῆ. — 349. τὸν χρόνον. — 350. κὀίλιποὶ. — 352. ὅρκον. — 353. τυχὼν. — 354. γυναίκας.

Manuscrit de Paris. Vers 336. ἕνδεκα. — 339. τ' εὐθράκιαν. — 341. τεκμήσαν. — 344. φρονήμην. — 345. μῖχος. — 348. ἡ σήβη. — 349. ἑπτακαίδεκα τὸν χρόνον. — 350. οἱ λιποὶ. — 352. ὅρκον. — 353. τυχὼν. να (toujours sans accent).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 333. ἤγαγεν ἀυτὴν αὐτήκα. — 335. ἐλλήνων. — 336. ἕνδεκα. ὑπήρχεν. — 338. τὴν τεθρακην γὰρ ἀπείρεν. — 339. καὶ τ' ἐὐθράκιαν την πόλην. — 340. καὶ τοῦ τούτου θυγατέραν. — 341. τεκμήσαν. — 342. λεπτωτάτην. — 343. κουρτέσσαν. — 344. φρονήμην. — 345. καλλόστολον εἰς μίκως. — 346. γαρ. — 347. τούτος. — 348. ἤτον. ἀύτη. — 349. ἑπτὰ καὶ δέκα. — 350. καὶ λοιποὶ. ὅλλοι. — 351. κούρσει. — 352. φθεῖρουν. — 353. τυχόν να. — 354. κ' ἕτεροι. γυναίκας.

ἤφεραν ὡραίας τότε,
πανεξαίρετας εἰς θέαν.
Ἀχιλλεὺς σὺν Παλαμήδῃ,
ὡς ἐξέφημεν ἐπάνω,
λεηλάτωσαν τὰς χώρας·
εἴκοσι καὶ τρεῖς γὰρ πόλεις
ἐπορθήσασιν οἱ δύο
τάς τε συμμαχούσας Τροίαν·

Coislin, 53 recto.

κζ'. Περὶ τῶν κάστρων τῶν κερδεθέντων παρὰ Ἀχιλλέως καὶ Παλαμήδους.

τὴν Φωκαίαν γὰρ καὶ Λέσβον,
Κολοφῶν, Κλαζομενείαν,
καὶ τὴν Κύμην καὶ τὴν Σμύρνην,
τὴν Αἰγίαλον καὶ Τῆνον,
καὶ τὰς ἑκατὸν τὰς πόλεις·
Ἀτραμύττην καὶ τὴν Σίδην,
Λέλαιον καὶ τὴν Κολώνην,
Ἔνδιόν τε σὺν Λαρίσσῃ·

Manuscrit de Leyde. Vers 357. παλαμίδη. — 358. ἐξ ἔφημεν. — *Intitulé.* καστρῶν. — 363. φωκέαν. — 364. κλοζωμενείαν. — 365. κήμην. καὶ σμιένην. — 366. αἰγίαλλον. πήνην. — 367. τὴν ἕκατον τὴν πόλιν. — 368. ἀτραμήτην. — 369. λέλαιον. — 370. ἔνδιον σὺν λαρινήσει.

Manuscrit de Paris. Vers 357. παλαμίδη. — 358. ἐξ ἔφημεν. — *Intitulé.* παλαμίδους. — 363. φωκέαν. — 364. κλοζωμενείαν. — 365. κήμην. σμιένην. — 366. αἰγίαλλον. πήνειν. — 367. καὶ τὴν ἕκατον τὴν πόλιν. Il s'agit de *la Crète aux cent villes;* mais Hermoniacos a pris ἑκατὸν pour un nom propre et en a fait un proparoxyton. — 368. ἀτραμήτην. — 369. λέλαιον. — 370. ἔνδιον σὺν λαρινήσει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 355. ἤφεραν. — 356. πανὲξέρετας. — 357. παλαμίδη. — 358. ἐξέφηκεν. — 359. λεήλάτησαν. — 360. ἤκοσι. γαρ πόλλης. — 361. δύό. — 362. τὰς τε συμαχούσας. — *Intitulé.* τὸν κάστρον. παρα. παλαμίδους. — 363. την. — 364. κολοφοὶ κλοζωμανίαν. — 365. κείμην καὶ σμϊάίνειν. — 366. ἐγίάλον. πίνειν. — 367. καὶ τὴν ἕκατον τὴν πόλιν. — 368. ἀτραμήτην. την. — 369. λέλεον. — 370. ἔνδιον σὺν λαρινείσει.

Πήδασον σὺν Θήβῃ, Χρύσαν,
Αἴνεόν τε καὶ τὴν Πῖνον,
Ἀχιλλεὺς κατεῖχεν ταύτας
σὺν αὐτοῦ τοῦ Παλαμήδους, Leyde, 305 verso.
καὶ τὰς ἕτερας πλησίον
τὰς πρὸς Φώκην καὶ τὴν Λέσβον.
Εἶχεν γὰρ ὁ Παλαμήδης
τὴν μητέρα Κλυμενείαν·
ὁ δὲ φυτοσπόρος τούτου
μέγας καὶ σοφὸς ὑπῆρχεν,
ὠνομάζετον δ' ἐκεῖνος
Ναύπλιος καὶ πειθορρήτωρ·
κεἰς τοὺς Ἕλληνας ἠφέραν Paris, 29 verso.
λάφυρα πολλὰ γὰρ τοῦτοι
καἰχμαλώτιδας γυναῖκας
ἐπροσήγαγεν ἐκεῖσε·
ἐκ τὴν Λέσβην θυγατέραν
Φόρβαντος τοῦ βασιλέως
τοὔνομα τὴν Διομήδαν·
ἔκ τε τῶν Θηβῶν ἑτέραν
τὴν πυλοεκατοντάδα

Manuscrit de Leyde. Vers 371. θηβαγεῦσαι. — 372. ἔννεόν. σπῆνον. — 373. κατῆχεν. — 374. παλαμίδους. — 377. παλαμίδης. — 378. κλημενείαν. — 381. ὀνομάζετον — 382. ναύπλριος. πειθορήτορ. — 384. τούτοι. — 385. κ' ἐχμαλώτιδας. — 388. φόρφαντος.

Manuscrit de Paris. Vers 371. θηβαγεῦσαι. — 372. ἔννεόν. σπῆνον. — 373. κατῆχεν ταῦτας. — 374. παλαμίδους. — 375. πλησίων. — 376. προς (sans accent). — 377. ἦχεν. παλαμίδης. — 378. κλημενεῖαν. — 380. σοφῶς. — 381. ὀνομάζετον. — 382. ναύπλοιος καὶ πειθορήτορ. — 384. τούτοι. — 385. κ' ἐχμαλώτιδας. — 388. φόρφαντος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 371. συνθυβαγεύσαι. — 372. ἔναι ὄντε καὶ την σπήνον. — 373. κατήχεν. — 374. παλαμίδους. — 375. ἕτερας πλησίων. — 377. ἧχεν. παλαμίδης. — 378. την μρά (et un trait horizontal au-dessus du ρ) κλειμενείαν. — 379. ὁ δὲ φητοσπόρως τοῦτου — 380. ὑπήρχεν. — 381. ὀνομάζετον. ἐκείνος. — 382. ναύπλοιος καὶ πειθορήτωρ. — 383 καὶ τὴς ἕλλησιν ἠφέραν. — 384. τούτοι. — 385. κ' ἐχμαλώτιδας γυναίκας. — 386. ἐκείσαι. — 387. τῆς. — 389. τὸὔνομα. διόμίδα. — 390. τον. ἑτέροι. — 391. τὴν πηλῶ ἑκατοντάδαν.

τὴν ὡραίαν γὰρ Πλακείαν
καὶ σοφὴν ὑπὲρ πολλάς γαρ,
Ἠετίωνος γυναῖκα — Coislin, 53 verso.
τῶν Κιλίκων βασιλέα·
τὸν Ἐτίωνα γὰρ κτείνας
καὶ στρατείαν τῶν Κιλίκων·
καὶ τὸν βασιλέα τούτων
ἐκατέκτειναν γὰρ τότε
οἱ τῶν συγγενῶν αὐτίκα·
ἐξωνήσαντό τινές γουν
τὴν Πλακείαν γὰρ ἐκείνην.
Ἐκ γὰρ Χρύσης Χρυσηΐδα
τήν τε Χρύσου θυγατέρα·
ἐκ πατρονομίας γάρ γουν
ἔλαβεν αὐτὴ τὴν κλῆσιν·
ἣν τὸ ὄνομα γὰρ αὔτης
Ἀστυνόμη καλουμένη·
καὶ εἰς τὸ κοινὸν γὰρ ταύτην
σύν τε τοῖς κοινοῖς λαφύροις
συμπαρέθετο καὶ ταύτην
ὡς οἱ στρατηγοὶ γὰρ ἄλλοι·
καὶ τὴν Λύρνησον ποθήσας

Manuscrit de Leyde. Vers 395. κυλίκων. — 397. τοῦ κυλίκου. — 398. τοῦτον. — 400. αὐτῆκα — 401. ἐξ ὠνήσαντο. — 403. χρυσιῆδα. — 406. αὐτῇ. — 407. ἧν. — 408. ἀστηνώπη. — 409. τὸν. ταύτης. — 411. ταύτης. — 413. λήρνησον.

Manuscrit de Paris. Vers 394. ἡετίωνος. — 395. κυλίκων. — 397. τοῦ κυλίκου. — 398. τοῦτον. — 400. αὐτῆκα. — 401. ἐξ ὠνήσαντο. — 403. χρυσιῆδα. — 406. αὐτῇ. — 407. ἥν. — 408. ἀστηνώπη. — 409. τὸν. ταύτης. — 411. ταύτης. — 413. λήρνησον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 392. πλακίαν. — 393. σοφῆν ὑπερ. — 394. ἡ ἐτίονος γυναίκα. — 395 κηλίκων βασιλαία. — 396. τὸν ἔτιον ἀγὰρ κτίνας. — 397. στρατίαν. κυλίκων. — 399. ἐκατέκτιναν. — 400. σὒγγγενῶν (*sic*, avec trois γ) αὐτοίκα. — 401. ἐξονήσαντο τοινὲς γαρ. — 402. πλακίαν. ἐκύνην. — 403. χρυσιῆδα. — 404. τὴν τε. θυγατέραν. — 405. πατρωνομίας. — 406. κλήσιν. — 407. ἣν. ὄνομα. — 408. ἀστηνόπη. — 409. τὸν κοινόν γαρ ταύτης. — 410. κυνοῖς λαφήροις. — 411. ταύτης. — 412. ὡς. στρατιγοὶ.

τήν τε πόλιν τοῦ Βρισέως,
καὶ τὸν Μύνητα γὰρ κτείνας
τῆς Βρισήιδος τὸν ἄνδρα,
τήν τε θυγατέραν τούτου
Ἱπποδάμειαν ἀπῆρεν·
ἐκ μητρὸς τὴν κλῆσιν εἶχε,
καὶ Βρισῆδαν ἐκαλοῦσαν·
ἐρωτεύθηκεν τοῦ κάλλους
καὶ τοῦ πόθου γὰρ φλεχθέντος
κατεφρόνησεν τὸν ὅρκον. Leyde, 306 recto.
Ἀχιλλεὺς γοῦν ὁ γουργόπους
τὰς συνθήκας παραβαίνει
καὶ παρασπονδεῖ γὰρ τοῦτον·
ἔνδοθεν γὰρ κρύπτει ταύτην
ἔν τε μέρει κατοικίας· Coislin, 54 recto.
δῶρον γὰρ λαβὼν ὡραῖον
ὅπερ γὰρ αὐτὸς ἐπόθει.
Φυλακάτωρας ποθοῦντα
ἄπιστος ἐν τῇ φυλάξει
μᾶλλον γὰρ ἐν μοναξίᾳ
εὐρηκὼς αὐτὸ τὸ σῶμα
τὸ ἐρώμενον γὰρ μόνος· Paris, 30 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 414. βρῦσέως. — 415. μήνιτα. — 416. βρῦσιηδος. — 418. ὑποδάμειαν ἀπῆραν. — 419. κλίσιν ἦχε. — 420. βρῦσίδαν. — 421. αἰρωτεύθηκεν. — 422. φλεχθέντων. — 423. ὅρχον. — 426. παρασποδὴν (*sic*). — 431. φυλακάτωροις. — 434. εὐρικὼς. αὐτῷ. — 435. αἰρόμενον.

Manuscrit de Paris. Vers 415. μήνιτα. — 416. βρυσίηδος. — 418. ὑποδάμειαν. — 419. κλῖσιν ἦχε. — 420. βρυσίδαν. — 421. αἰρωτεύθηκεν. — 422. φλεχθέντων. — 423. κατέφρονησεν (*sic*, et l'accent biffé sur l'ο). ὅρχον. — 426. παρασποδήν (*sic*). — 427. ταῦτα. — 431. φυλακάτοροις (*sic*, et un ω sur le premier ο). — 434. εὐρικὼς αὐτῷ. — 435. αἰρόμενον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 414. τὴν τε πόλην. βρυσέως. — 415. μήνητα. — 416. βρυσίειδος. — 417. τὴν. — 418. ὑπὸ δάμιαν ἀπείραν. — 419. ἐκ πατρὸς κλήσιν ἔχων. — 420. βρυσίδαν ἐκαλούσαν. — 421. ἐρωτευθηκεν τοῦς κάλους. — 424 manque. — 425. σὺν θήκας. — 426. καὶ παρασποδῆ γαρ τούτον. — 427. ἔνδωθεν. — 429. δόρων. λαβῶν ὡραίων. — 430. ὅνπερ. ἐπόθη. — 431. φυλακάτοροις. — 432. ἄπιστως. — 433. μάλλον. — 434. εὐρικῶς. αὐτῶ τῶ. — 435. ἐρῶμενον.

ἀναφλέγεται γὰρ πλέον
ὅταν μονωμένος ἔνι
ἀμφοτέρως μὲ τὸ σῶμα
τὸ ποθούμενον ἐκεῖσε.
Καὶ τὸ στράτευμα μαθόντα
ἐταράχθηκεν μεγάλως·
θόρυβος καὶ ταραχὴ γαρ
'ς τὸ φουσσᾶτον ἐγεγόνει,
κεὶς βουλὴν πάντες καθέζουν,
λέγουν πρὸς αὐτοὺς ἀλλήλων
πῶς γὰρ καὶ ἐκ ποίῳ τρόπῳ
οὕτως γὰρ αὐτεξουσίως
ἐδιέκρινεν αὐτός τε
τοῦ καταφρονεῖν τὸν ὅρκον.
Κἔταξαν οἱ πάντες ἅμα
τοῦ μὴ στρατηγεῖν ἐκεῖνον.
Ὁ δὲ γὰρ Δυσσεὺς δριμάνας
μᾶλλον γὰρ τοὺς λόγους πλεῖον
(τῷ πανσόφῳ Παλαμήδῃ
Ὀδυσσεὺς ἐχθρὸς ὑπῆρχεν),
ἔλεγεν τοῖς βασιλεῦσι·
« θέλει γὰρ τὴν βασιλείαν
καὶ γυρεύει νὰ θηρεύσῃ,

Manuscrit de Leyde. Vers 437. μονομένος ἔνει. — 438. μετὸ. — 442. θόρυμβος. — 446. πίῳ. — 449. ὄρχον. — 451. στρατιγεῖν. — 452. δρυμάνας. — 454. παλαμίδη. — 458. θηρεύσει.

Manuscrit de Paris Vers 436. πλέων. — 437. μονομένος. — 442. θόρυμβος (que l'on pourrait peut-être conserver). — 446. πίω. — 449. ὄρχον. — 451. στρατιγεῖν. — 452. δρυμάνας. — 454. παλαμίδη. — 455. ὀδυσσεὺς. — 458. νὰ (est ici surmonté de l'accent) θηρεύσει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 436. πλέων. — 437. μονομένος ἔνει. — 438. ἀμφωτέρος μετὸ σώμα. — 439. τοποθοῦμενων ἐκείσαι. — 442. θώρηβος. — 443. στοφουσάτον ἐγεγώνει. — 444. κεὶς. παντες. καθήζουν. — 446. πείω. — 447. οὕτως γὰρ αὐτ' ἐξουσίως. — 448. ἐδιἔκρινεν αὐτοὺς τε. — 449. καταφρονήν. — 450. ἅμα. — 451. μη. ἐκείνον. — 452. δυσεὺς. — 453. μάλλον. πλήννων. — 454. παλαμίδη. — 455. ὀδυσεὺς. ὑπήρχεν. — 456. ἔλεγε. βασιλεύσιν. — 457. θέλη. — 458. γυρεύη να θηρεύσει.

ὅταν γοῦν καιρὸν γὰρ εὕρῃ
μετὰ συνεργείας γάρ γουν
τοῦ κλεινοῦ γὰρ Ἀχιλλέως·
Τέλος γὰρ τοῦ πέμπτου λόγου,
ῥαψῳδία γὰρ τῆς ζῆτα.

Manuscrit de Leyde. Vers 459. εὕρει. — 461. κλινοῦ. — 463. βῆτα. Sur le β on a placé un ζ à l'encre rouge.

Manuscrit de Paris. Vers 459. εὕρει. — 461. κλινοῦ. — 462. πρώτου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 459. εὕρει. — 461. κλινοῦ γαρ. — 463. ζητά.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΖΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Coislin, 54 verso.

Leyde, 306 verso.

Ζήτησιν μεγάλην εἶχεν,
ἦν γὰρ τοῦτον καταλῦσαι
τὸν καλὸν γὰρ Παλαμήδην
ἀκατάπαυστα γὰρ τότε
νοῦν γὰρ ἔβαλεν αὐτός γαρ
ἀχαρίστως Ὀδυσσεύς τε
ἀπανθρώπως τοῦτον κτεῖναι.

κή. Περὶ τὴν μελέτην τοῦ θανάτου Παλαμήδους, καὶ περὶ τῶν ὄψεων καὶ ὡραιοτήτων αἰχμαλώτων γυναικῶν.

Τοιγαροῦν τὸν Παλαμήδην
πρέπει γὰρ φονεῦσαι τοῦτον,
καὶ τὴν κόρην Ἀχιλλέως

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* βῆτα (à l'encre rouge); sur le β est tracé un ζ à l'encre noire. — Vers 1. ἦχεν. — 2. ἦν. καταλύσαι. — 3. παλαμίδην. — 7. ἀπ' ἀνθρώπων. κτεῖναι. — *Intitulé.* παλαμίδους. — 8. τί γὰρ οὖν. παλαμίδην.

Manuscrit de Paris. Vers 1. ἦχεν. — 2. ἥν. καταλύσαι. — 3. παλαμίδην. — 7. ἀπ' ανθρώπων. κτεῖναι. — *Intitulé.* παλαμίδους. — 8. τί γὰρ οὖν. παλαμίδην. — 10. αχιλλέως (sans esprit).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé* manque. Vers 1. εἶχεν. — 2. ἦν. τούτων καταλύσαι. — 3. τῶν καλλόν τε παλαμίδην. — 5. ἔλαβεν. — 6. ὁ ἀχάριστος δυσεὺς γαρ. — 7. ἀπ' ἀνῶς. κτεῖναι. — *Intitulé.* περι. ὄψεων. ὀρεωτητων αἰχμαλώ (*sic*). — 8. τι γὰρ οὖν τὸν παλαμίδην. — 9. φωνεύσαι τούτον. — 10. την κόριν αχιλλέως.

τὴν ὡραιωμένην ταύτην
λάβειν γὰρ ἐξ ἀποτόμου
εἴς τε τὸ κοινὸν ὡς τἄλλα.
Πρῶτον γὰρ ἂς εἴπω τούτων
τὰς μορφὰς ὁποίας ἦσαν
γυναικῶν τῶν αἰχμαλώτων PARIS, 30 verso.
ὧν γὰρ εἶπον ἀνωτέρω·
καὶ τὸν θάνατον γὰρ τότε
προσερῶ τοῦ Παλαμήδους,
τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κόρης
καὶ τὴν ἔχθραν Ἀχιλλέως
καὶ τὸ πῶς γράφει τὴν μῆνιν
Ὅμηρος τοῦ Παλαμήδους
ἐξ αὐτοῦ γὰρ τοῦ Δυσσέως.
Παρελάσαμεν γὰρ λίαν
τρίβου γὰρ πολλοῖς ἀγνώστου,
εἶτα γὰρ πρὸς τὴν πλατεῖαν
τοῦ Ὁμήρου στράταν, λέγω,
ἔλθωμεν τὸ κατ' εὐθεῖαν
ὑπὸ πλάτους μετ' ἀμάξης
γνώριμον τοῖς πᾶσι γένει.
Μάνθανε λοιπὸν τὴν θέαν COISLIN, 55 recto.
τῶνδε γὰρ τῶν αἰχμαλώτων.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 11. ὠραιομένην. — 13. ἧτε. — 19. πρὸς αἰρώτου παλαμίδους. — 22. μήνην. — 23. παλαμίδους. — 26. πολλῆς ἀγνώς τε. — 30. μετὰ μάξης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 13. ἧτε. — 19. πρὸς αἰρώτου παλαμίδους. — 22. το (sans acc.) μήνην. — 23. παλαμίδους. — 26. πολλῆς ἀγνώς τε. — 27. πλατεῖαν. — 29. εὐθείαν. — 30. μετὰ μάξης.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 11. ὠραιόμένην. — 12. αποτόμου. — 13. ἧτε τὸν κοινόν ὡς τάλλα. — 14. πρότον γὰρ ἁς εἶπω. — 15. ὁπίαις ἦσαν. — 17. ὥν γαρ εἶπω ἀνωτέρω. — 18. γαρ. — 19. προ αἰρώτου παλαμίδους. — 20. ἀφερέσιν (*sic*). — 21. την ἔχραν (*sic*). — 22. τοπῶς γραφή τὴν μύνην. — 23. δμυρος τοῦ παλαμίδους. — 24. ἐξ'. δύσεως (*sic*). — 25. παρελάψαμεν. — 26. πολλῆς ἀγνῶστου. — 27. πλατίαν. — 28. τὴν δμύρου. — 29. τῶ κατευθείαν. — 30. μετὰ μάξης. — 31. γνώριμωγ. πάσι γένη. — 33. τῶν δὲ γοῦν τῶν αἰχμαλώτον.

Διομήδα ἦν θυγάτηρ
Φόρβαντος τοῦ βασιλέως,
εἰκοσάχρονος παρθένος,
εὔστολη τὴν ἡλικίαν
καὶ κατάλευκη τὴν σάρκα,
καὶ γλαυκόφθαλμη, ξανθόθριξ,
πρόσωπον στρογγύλον ἔχων,
καὶ μεσόπαχος οὐκάτι,
καὶ καλόηθος γὰρ πάνυ,
καὶ ὑπόσιμος ὀλίγον,
ὀφθαλμοὺς μεγάλους ἔχων.
Χρυσηῒς ἡ Ἀστυνόμη
ἡ θυγάτηρ γὰρ τοῦ Χρύσου
ἕνα καί δεκα χρονῶν γαρ
καὶ παρθένος οὖσα τότε
κοκκινόλευκος ὑπῆρχεν,
καὶ ξανθή, κοντή, λεπτή τε,
καὶ χρυσότριχος γὰρ πάνυ,
καὶ μικρόμαστος καὶ εὔρριν,
καὶ εὐπρόσωπος, βοώπη,
καὶ σοφίαν ἱκανήν γαρ
ἐδιδάχθην ἐκ πατρός της·
καὶ τὸ ἦθος γὰρ ὑπῆρχεν
ὡραιόκαλον οὐκάτι.

LEYDE, 307 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 35. φόρφαντος. — 40. στρογγῦλον. — 41. οὐκάτη. — 43. ὑπόσυμος. — 45. χρυσιῆς ἡ ἀστεινώπη. — 47. καίδεκα. — 49. κοκκηνόευκος. — 50. ξανθῆ. — 51. χρυσότρυχος. — 52. εὔριν. — 57. οὐκάτη.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 40. στρογγῦλον. — 41. οὐκάτη. — 43. ὑπόσυμος. — 45. χρυσιῆς ἡ ἀστεινώπη. — 47. ἕνακαίδεκα. — 49. κοκκηνόλευκος. — 50. ξανθῆ. λεπτῆ. — 51. χρυσότρυχος. — 52. ἐύρϊν. — 57. οὐκάτη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 34. διόμήδα ἦν. — 35. φάρφαντος. — 36. ἡκοσάχρονος. — 38. καταλευχή. — 40. στρογγύλων. — 41. καὶ μεσώπαχος οὐκάτη. — 42. καλόήθος. — 43. ὀλύγον. — 44. ὀφθαλμοῦς. — 45. ρησϊεῖς οἱ ἀστηνόμοι. — 47. ἑνακαίδεκα χρονών. — 48. οὖσα. — 49. κοκοινόλευκος ὑπήρχεν. — 51. χρυσότρυχος. — 52. εὐρϊν. — 53. ευπρόσωπος βοῶπη. — 54. ἡκανήν. — 55. ἐδειδάχθην. — 56. ἦθος. ὑπήρχεν. — 57. ὡραιῶκαλλον οὐκάτη.

Ἱπποδάμεια δὲ πάλιν,
ἡ θυγάτηρ τοῦ Βρισέως,
εἰκοσιενὸς χρονῶν γαρ
οὖσα γὰρ τὴν ἡλικίαν
ἦν τοῦ Μύνητος μνηστή γαρ
τῶν Λελέγων Βασιλέως·
ἦν καλλίμαστος, λευκή γαρ, **Paris, 31 recto.**
εὐστολώτατος καὶ εὔρριν,
καὶ φιλόγελως τὸ ἦθος,
βλέφαρον κεχλοϊσμένον, **Coislin, 55 verso.**
καὶ ὀφρῦς συνδεδεμένη.
Ἀχιλλεὺς γοῦν ἀποκρύψας,
ὡς γὰρ ἔφην ἀνωτέρω,
ἦν τὸ στράτευμα ποιήσας
τοῦ μεγάλως ταραχθῆναι,
καὶ αὐτὸν γὰρ παραστεῖλαι,
τοῦ μὴ στρατηγεῖν Ἑλλήνων
ὡς κακὸν καὶ ὀλεθρέαν,
καὶ ὡς ἄσπονδον γὰρ ὅρκου,
καὶ σοφὸν τὸν Παλαμήδην
ὥς γε δι' αὐτὸν φονεύσας.
Τόσος ἦν ὁ Παλαμήδης
ὑπὲρ τὴν σοφίαν τούτου,

Manuscrit de Leyde. Vers 59. βρῦσέως. — 60. χρονός. — 62. μύνητος. — 64. ἦν καλήμαστος. — 65. εὐστολότατος. εὔρειν. — 66. φιλόγελος. — 68. ὀφρυν σὺν δεδεμένοι. — 71. ἦν. — 73. παραστεῖλε. — 77. παλαμίδην. — 79. παλαμίδης.

Manuscrit de Paris. Vers 59. βρυσέως. —60. χρονός. —64. ἦνκ αλήμαστος.— 65. εὐστολότατος. εὔρειν. — 66. φιλόγελος. — 68. ὀφρὺν σὺν δεδεμένοι. — 70. ἀνοτέρω. — 71. ἦν. — 73. παραστεῖλε. — 76. ὅρκου — 77. παλαμίδην. -- 79. παλαμίδης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 58. ὑποδάμια. — 59. βρΰσέως. — 60. ἡκοσιενὸς. — 62. ἦν. μήνητος. — 63. των. βασιλέα. — 64. ἦν καλλήμαστος. — 65. εὐστολότατη καὶ εὔριν. — 66. φιλόγερος. ἦθος. — 67. καὶ χλοϊσμένον. — 68. ὀφρὴν σὺν δεδυμένη. — 69. ἀχιλεὺς. ἀπὸ κρύψας. — 71. ἦν. ποιήσας. — 72. τοὺς. ταραχθῦναι. — 73. παραστεῖλαι. — 74. τοῦ μη στρατιγοῖν ἐλλήνων. — 75. ὀλεθρέα. — 78. φωνεύσας. — 79. ὅσος ἦν. παλαμίδης. — 80. ὑπερ την.

τοῦ Δυσσέως γὰρ γοῦν λέγω,
ὅσον ἥλιος σελήνην.
Ὁ γὰρ φθόνος τίκτει πάντα
ἔριδας καὶ μάχας πλείστας,
καὶ θανάτους ἀναγκάζει,
καὶ συμφέρον γὰρ οὐ βλέπει.
Ἔρριξεν αὐτὸς πρὸς αὖτον
τάχα πρὸς σοφίας γνῶσιν,
ὡς πρὸς φῶς σκότος ὑπῆρχεν,
καὶ τὰ πρὸς ὑγείαν νόσος,
πρὸς ὀσφράδιον Ἰνδίας
κόπρος γὰρ δυσωδεστάτη.
οὕτως ἔοικεν ἐκεῖνος
μετ' αὐτὸν τὸν πολυμῆτιν
τὸν περίεργον Δυσσέαν.
Ἀβουλήτως οἱ ἄνθρωποι — Leyde, 307 recto.
σὺν τοῖς πταίσμασιν τοῖς ἄλλοις
ἔχωσι καὶ τοῦτο πλεῖον,
τούς τε κρείττονας μισῶσι.
καὶ τοὺς χείρονας φιλοῦσιν.
Ἡ γὰρ πάνσοφος καρδία — Coislin, 56 recto.
ὁ τοιοῦτος Παλαμήδης·

Manuscrit de Leyde. Vers 81. δυσσέος. — 82. σελήνη. — 86. σῦμφέρων. — 87. ἔρρηξεν. — 91. ἰδίας. — 92. δῦσοδεστάτη. — 93. ἔηκεν. — 94. πολυμήτην. — 100. χείρωνας. — 101. πρόσωπος. — 102. παλαμίδης.

Manuscrit de Paris. 81. δυσσέος. — 84. ἔρειδας. — 86. συμφέρων. — 87. ἔρρηξεν. ἄυτον. — 91. ἰδίας. — 92. δυσοδεστάτη. — 93. ἔηκεν. — 94. πολυμήτην. — 95. περίεγον (*sic*, le scribe a oublié le ρ). — 96. ἄνοί. — 99. μισώ with σ written above (*sic*). — 100. χείρωνας. — 101. πρόσωπος. — 102. παλαμίδης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 81. δυσέως. — 82. σελύνης. — 83. γαρ. — 84. ἔρριδας. πλεῖστας. — 86. συμφέρων. οὐ. — 87. ἔρρηξεν. αὖτον. — 88. γνώσιν. — 89. ὑπήρχεν. — 90. ὑγίαν νόσσος. — 91. ὀσφάδιον ινδύας. — 92. δυσωδεστάτου. — 93. οὕτως ἔοικεν ἐκείνος. — 94. πολυμήτην. — 95. περίεργον δυσέα. — 96. ἀβουλήτος οἱ ἄνοί. — 98. ἔχουσι. πλεῖον. — 99. τοὺς τε κρίττονας μυσῶσι. — 100. φύλούσειν. — 101. ἡ manque. πάνσοφος καρδια. — 102. ῎σ (*sic*, une sorte de sigma [ou peut-être le sigle paléographique de αν] précédé d'un esprit doux et d'un accent aigu et surmonté d'un tréma) οὗτος παλαμήδης.

ἦν εὐόμιλος καὶ πρᾶος
καὶ τὸ ἦθος ταπεινός γαρ·
ὡς τὸ ἴδιον γὰρ σῶμα
ὅλους ὁμοιοὺς ἐφίλει,
κἐφιλεῖτον ὑπὸ πάντων
κἐτιμᾶτον παρὰ πᾶσιν
κατὰ γοῦν πολλοὺς τοὺς τρόπους,
ἕνα μὲν ὡς ἰατρόν γαρ,
ἄλλον δὲ πάλιν ὡς μάντιν
καὶ ὡς εὐγενῆν ὁμοίως.
ἦτον δὲ κεἰς τἄρματά του
ὑπερδέξιος τῶν ἄλλων.
κἔνεκεν τῆς στρατηγίας — Paris, 31 verso.
ἡ στρατεία γὰρ ἐπόθει·
καὶ ἡ ὄψις του ὡραία,
ὑπερεῖχεν δὲ πολλούς γαρ.
καὶ καλόηθος τὰ ἤθη
κἔνεκεν αὐτῶν γὰρ τούτων
ἐποθεῖτον ὑπὸ πάντων.
Τὸ γὰρ παίδευμα σοφίας
καὶ τὸ εὐγενὲς γὰρ ἦθος
καὶ τῆς ὄψεως τὸ κάλλος
ἅπαντας εἰς ἔρον ἕλκει,

Manuscrit de Leyde. Vers 103. ἧν. — 105. εἴδιον. — 106. ὀφείλει. — 107. ἐφιλήτον. — 108. ἐτιμάτον. — 112. εὐγενὴν. — 115. στρατηγείας. — 116. στρατία. ἐπόθη. — 118. ὑπερῆχεν. — 121. ἐποθήτον. — 125. αἴρων (écrit ἄιῶρ).

Manuscrit de Paris. Vers 103. ἧν εὐόμηλος. — 105. εἴδιον. — 106. ὑμοιοῦς. — 107. ἐφιλήτον. — 108. ἐτιμάτον. — 112. εὐγενὴν. — 113. εἰτ' (*sic*). — 115. στρατηγείας. — 116. στρατία. ἐπόθη. — 118. ὑπερῆχεν. — 121. ἐποθήτον. — 125. αἴρων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 103. ἡν ευόμυλος και πράος. — 104. ἤθος. — 105. ἴδιον γαρ σώμα. — 106. ὅμοιος ἐφύλη. — 107. και φυλήτων. — 108. τιμάται παρὰ πάσιν. — 109. κατα. — 110. ἕνα. ἰαντρόν. — 111. μάντην. — 112. εὐγενῆ ὁμοίος. — 113. ἧτον. τάρματάτου. — 115 et 116 manquent — 117. ὄψις. — 118. ὑπερείχεν γοῦν. — 119. καλόήθος ταῆθει. — 120. κένεκεν αὐτών γαρ τούτον. — 121. ἐπὸθήτων. — 122. το. πέδευμα. — 123. το. γαρ ἦθος. — 124. ὤψεως το — 125. ἄπαν(τας manque). αἴρων ἕλκει.

καὶ τὸ βάρβαρον γὰρ γένος
τὰ πρὸς οἶκτον γὰρ πορίζει.
Αὐκρασθῆτε γάρ, αὐθέντες,
κύριοί μου καὶ δεσπόται,
πόθεν ηὔξησεν ὁ φθόνος
a (ἦτον γὰρ ὁ φθόνος μέγας
b ἕνεκεν σοφίας τούτου)
ἀπ' αὐτὸν γὰρ τὸν Δυσσέαν
πρὸς τὸν Παλαμήδην τότε.
Ἐσυνέβη γὰρ καὶ τοῦτο
πάθος γὰρ εἰς τὸ φουσσᾶτον·
ἐπροσέρχοντο γὰρ λύκοι
εἴς τε τὰς σκηνὰς Ἑλλήνων, COISLIN, 56 verso.
ἥρπαζον ἐκ μέσου πάντων
τοὺς ἀνθρώπους τε καὶ κτήνη.
Θέλων δὲ Δυσσεὺς ἐρίζειν
τὸν σοφὸν τὸν Παλαμήδην
τὰ πρὸς ὄφελον Ἑλλήνων,
περισσοὺς λαβὼν τοξότας
πρὸς ἐκείνους γὰρ ἐχώρει LEYDE, 308 recto.
ἵνα πρὸς φθορὰν τοξεύουν
τὴν γενέαν γοῦν τῶν λύκων.
Ὁ σοφὸς ὁ Παλαμήδης
τὰ πρὸς στρατὸν γὰρ λέγει·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 129. δεσπότε. — 132. παλαμίδην. — 140. παλαμίδην. — 145. γενναίαν. — 146. παλαμίδης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 129. δεσπότε. — 130 *b*. ἕνεκεν. — 132. παλαμίδην. — 140. παλαμίδην. — 145. γενναίαν. — 146. παλαμίδης.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 126. το βάρβαρων. — 127. τα. ἦκτον. — 128. ἀυχραστήτε. — 129. κυροι οἶμου καὶ δεσπότες. — 130. ἠΰξισεν. — 130 *a*. ἦτον. — 130 *b*. ἕνεκεν. τούτον. — 131. δυσέα. — 132. παλαμίδην. — 133. ἐσυνέδη δὲ και τούτο. — 134. φουσάτων. — 135. ἐπρὸς ἔρχοντο. — 136. εἰς τας τε σκυνὰς ἐλλήνων. — 138. τοῦς. κτίνη. — 139. δυσεὺς ἐρίζην. — 140. τῶν σοφῶν τὸν παλαμίδην. — 141. πρὸς ὀφέλιαν ἐλλήνων. — 142. περὶ σοὺς λαβὸν. — 143. ἐχῶρει. — 145. γοῦν τὸν λύκον. — 146. παλαμίδης. — 147. στρατὸν deux fois.

« λοιμικῆς σημεῖον ἔνι
Ὀδυσσεὺς τί μετὰ τόξον
σφάττει γὰρ τοὺς λύκους θέλει ; »
Καὶ πρὸς τὸν Δυσσέα λέγει ·
« τοιγαροῦν ἂν καταλείψῃς
τοὺς τοξότας σὺν τῶν τόξων
καὶ πεισθῇς ἐμοῦ τοῖς λόγοις,
λάχανα βουλεύσου τούτους
ἀντὶ ἐδεσμάτων ἄλλων
τρώγειν, καὶ φλεβοτομεῖν γαρ,
κἐν θαλάσσῃ κολυμβίζειν,
φρονιμώτερος φανήσῃ
καὶ τοὺς λύκους ἀποπέμψεις,
περικόπτοντα τὴν νόσον
τήν τε μέλλουσαν γενέσθαι. »
Τοῦ ἀνδρὸς οὕτως εἰπόντος, PARIS, 32 recto.
ἐν φρεσὶ κεὶς νοῦν λαβόντες
ἅπαντες ἐποίουν οὕτως,
πανταχοῦ μετὰ μικρόν γαρ
τῆς τε νόσου γενομένης
ἄνοσον τὸ τῆς στρατείας, COISLIN, 57 recto.
τῶν πραξάντων ταῦτα τότε

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 148. ἔνει. — 149. τιμάται. — 152. τίγαροῦν. καταλήψεις. — 153. πιστεῖς. τοὺς λόγους. — 157. τρόγειν. — 159. φρονημότερος φανεῖσϊ. — 164. ἐνφραισι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 148. ἔνει. — 149. ὀδυσσεὺς (ὁ pourrait être considéré comme étant l'article) τιμάται. — 152. τίγαρ οὖν ἀν καταλή ψεις. — 153. τόξον. — 154. πιστεῖς. τοὺς λόγους. — 156. ἀντϊ. — 157. τρόγειν. — 159. φρονημότερος φανεῖσϊ. — 160. ἀπὸ πέμψεις. — 164. φραισι (*sic*, sans accent).

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 148. λοιμικοῖς σημίον ἔνει. — 149. ὀδυσεὺς τί μετὰ τόξον. — 150. σφάτει. θέλη. — 151. δυσέα. — 152. τὶ γὰρ οὖν ἐγκαταλήψεις. — 153. τοῦς. τὸν τόξον. — 154. πιστοῖς. τοὺς λόγους. — 155. λαχανα. τούτοις. — 157. τρόγειν. — 158. κἐνθαλάσση. — 159. φρονημότερος φανεῖσι. — 160. ἀπὸ πέμψεις. — 161. περὶ κόπτοντα. — 162. τὴν τε μέλουσαν. — 163. ὄντως. — 164. κοισνοῦν. — 165. ἅπαντες. οὕτως. — 167. νόσσου. — 168. ἄνωσον. στρατίας. — 169. τῶν πραξάντω (le ν final manque) τότε ταύτα.

ἐδιέβη τῶν Ἑλλήνων·
κἐδοξάσασιν οἱ πάντες
τοῦτον γὰρ ὥσπερ προφήτην.
Τὸν δὲ κότον Ὀδυσσεύς γαρ
ἔνδον τῆς καρδίας θέσας
τόν τε θάνατον αὐτοῦ γαρ
παντχχοῦ γὰρ ἐμελέτα.
Ἡ γὰρ δολερὰ ψυχή γαρ
ὑπὲρ τοῦ κακοῦ κυκέου
τοῦ ψυχροῦ δηλητηρίου
πικροτέρα γὰρ ὑπάρχει.
Τούς τε βασιλεῖς κινεῖ γαρ
εἰς τὸν φόνον Παλαμήδους
τοῦτον ἄξιον θανάτου
τόν τε ἄνθρωπον δεικνύων,
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« μηχανὲς ἐγὼ φροντίσω   Leyde, 308 verso.
μετ' εὐλόγους γὰρ αἰτίας
ὅπως γὰρ αὐτὸν κρατήσουν
τά τε πλήθη τῶν Ἑλλήνων
μετὰ προθυμίας πάσης. »

Manuscrit de Leyde. Vers 171. καὶ δοξάσουσιν. — 172. τούτου. — 175. θάνάτον ἀυτοῦ γάρ. — 178. κηκέου. — 179. δηλϊτηρίου. — 181. κεινῆ. — 182. παλαμίδους. — 184. δεικύων.

Manuscrit de Paris. Vers 171. καὶ δοξάσουσιν. — 172. τ.ύτου. — 173. ὀδυσσεὺς γάρ. — 174 et 175 manquent. — 178. κηκέου. — 179. δηλϊτηρίου. — 181. κεινῆ. — 182. παλαμίδους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 170. ἐδιέβη. ἐλλήνων. — 171. καὶ δοξάσασιν. — 172. τούτον. — 173. ὀδυσεὺς. — 175. τὸν τε. αὐτοῦ γαρ. — 176. πανταχούγαρ ἐμελέταν. — 177. δωλαιρα. — 178. ὑπερ. καλοῦ κηκέου. — 179. δειλοιτηρίου. — 180. πικρωτέρα. — 181. τοὺς τε. κυνεῖ. — 182. φώνον παλαμίδους. — 183. τούτον. — 184. δειχνύον. — 185. αὐτοὺς τειάυτα. — 186. μιχανaῖς ἐγῶ. — 187. αἰτείας. — 188. κρατίσουν. — 189. πλήθει. ἐλλήνων.

κθ'. Ὅρα τὴν μηχανὴν τοῦ Ὀδυσσέως πῶς τὸν σοφὸν Παλαμήδην ἐσκότωσεν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ.

Κἐκ τῶν Τρώων γὰρ λαβόντας
ἄνθρωπον ἐν μοναξίᾳ
χρήματα τῷ Σαρπηδόνι
τὰ πρὸς Τροίαν γὰρ κομίζουν.
τρωϊκὰ πείθουσι γράψαι
γράμματα πρὸς Παλαμήδην.
τάχα γοῦν πρὸς ἀπιστίαν　　Coislin, 57 verso.
καὶ φθορὰν γὰρ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ τὸν φέροντα μὲν αὖτα
ἀπεσφάξασιν ὁμοίως.
Καὶ τὸν χάρτην τὸν γραφέντα
δίδουσι τοῦ Παλαμήδους
δοῦλον γὰρ ἐκ τῶν οἰκείων,
ἐν γὰρ τῷ στρατῷ φυλάττων
τὰς σκηνὰς τοῦ Παλαμήδους
(διατρίβοντος ἐκείνου
εἰς τὴν μάχην τῆς Λεσβείας
μετ' αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέαν)

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* παλαμίδην. — Vers 191. τρόων. — 193. σαρπηδῶνι. — 194. κομήζουν. — 195. τροϊκὰ. — 196. παλαμίδην. — 199. αὗτα. — 200. ἀπ' ἐσφάξασιν. — 202. παλαμίδους. — 205. παλαμίδους. — 206. ἐκεῖνος.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* παλαμίδην ἐσκότοσεν. αἰτείας. — 191. τρόων. — 193. σαρπηδῶνι. — 194. κομήζουν. — 195. τροϊκά. — 196. παλαμίδην. — 199. αὗτα. — 200. ἀπ' ἐσφάξασιν. — 202. παλαμίδους. — 203. δούλων. — 205. σκηνας (sans accent). παλαμίδους. — 206. ἐκεῖνος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* τὴν μιχανὴν. δυσέως. παλαμίδην ἐσκότωσαν ἐξ' ἐτεἱας. — 191. κἀἰκτῶν τρόων. — 193. τὼ σαρπηδώνι. — 195. τροοῖκα πείθουσιν γράφην. — 196. παλαμίδην. — 197. ἀπειστίαν. — 198. καὶ φθορὰν γοῦν τὸν τῶν ἑλλήνων. — 199. μὲν ἄνδρα. — 200. ὁμοιος. — 202. δίδουσιν τοῦ παλαμίδου. — 203. οἰκίων. — 204. στρατω. — 205. σκῦνας. παλαμίδους. — 207. την. λεσβίας. — 208. μετ' ἀυτῶν τῶν ἀχιλλέα.

λέγων πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« εἰς τὴν κλίνην Παλαμήδους PARIS, 32 verso.
εἴπερ θέσεις τὸ χαρτίον,
δίδομέν σοι δῶρα πλεῖστα. »
Ὁ γὰρ δόλιος γὰρ δοῦλος
ὁ τοῦ Παλαμήδους τοῦτος
τόν τε χάρτην γοῦν λαμβάνει
κεὶς τὴν κλίνην Παλαμήδους
τηνικαῦτα γοῦν τὸν θέτει,
τὸ τοῦ δόλου τὸ χαρτίον.
Εὕρειν τὲ πιστὸν γὰρ δοῦλον,
ἀκριβὸν τοῦτο γενέσθαι·
τῶν δὲ φαύλων καὶ δυσκόλων
ἀναρίθμητα τὰ πλήθη.
Ὥσπερ γὰρ μεταλαμβάνει
ὁ πνεόντα γὰρ ἀέρας
δυσωδίας κεὐωδίας·
οὕτως γάρ γουν μεταδίδουν
τῶν τε φαύλων καὶ τῶν δέων
τῶν ἀνδρῶν αἱ ὁμιλίαι
πρὸς τοὺς πλησιαζομένους.
Εἶτα γράφουν πρὸς τὴν Λέσβον { COISLIN, 58 recto. LEYDE, 309 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 210. κλήνην παλαμίδους. — 211. ὑπερθέσεις. — 212. δίδωμέν. — 214. παλαμίδους. — 215. χάρτιν. — 216. κλήνην παλαμίδους. — 217. τοινικαῦτα. — 219. εὕρην. — 225. δυσοδίας καὶ βοδίας. — 226. μετὰ δίδουν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 210. κλήνην παλαμίδους. — 211. ὑπερθέσεις. χαρτίων. — 212. δίδωμεν. — 214. παλαμίδους. — 215. χάρτιν. — 216. κλήνην παλαμίδους. — 217. τοινικαῦτα. — 218. χαρτῖον. — 219. εὕρην. — 225. δυσοδίας καὶ βοδίας. — 226. μετὰ δίδουν. — 228. ὁμιλίαι. — 230. λέσβῖν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 209. τοιαῦτα. — 210. την κλήνην παλαμίδους. — 211. ὑπερθεσίς. — 212. δίδωμέν σοι δώρα πλήστα. — 213. δούλος. — 214. ὃ τοῦ παλαμίδους τούτος. — 216. την. παλαμίδους. — 217. τοινοικαύτα. — 219. εὔρειν τε πιστῶν γὰρ δούλον. — 220. τούτου. — 222. πλήθει. — 223. μετὰ λαμβάνει. — 224. ὑπνόωντα γὰρ ἀΐρως. — 225. καὶ βοδίας. — 226. οὗτως. — 227. τῶν φαύλων καὶ τῶν δαΐων. — 228. ἀι ὁμυλίαι. — 229. πλεισιάζομένους. — 230. την λέσβαν.

ἵνα Παλαμήδης φθάση
μηχανῶν ἐπὶ ποιήσει
τὰ πρὸς πόρθησιν τῆς Τροίας·
τοῦτο γὰρ οὐκ ἦν ὡς εἶπον,
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας ἦτον
ἵνα τοῦτον ἐκ τῶν φίλων
μετὰ μηχανῆς χωρίσουν
ἀβοήθητον γὰρ ὅπως
τόν τε φόνον κατεργάσουν.
Μετ' αὐτὴν τὴν μεθοδίαν
ἐχωρίσασιν τὸν φίλον
ἐκ τὸν Ἀχιλλέαν τότε.
Πρὸς τὸ στράτευμαν ὡς δ' ἦλθεν
εὐκοσμίως μετὰ τάξιν,
λέγει γὰρ τοῖς βασιλεῦσι·
« βασιλεῖς καὶ στρατηγοί γαρ,
τί γὰρ μηχανὰς ζητεῖτε;

λ'. Ὅρα τὴν δημηγορίαν Παλαμήδους, μὴ νοήσας τὴν σκευωρίαν τοῦ θανάτου του.

Μηχανὰς ἔχετε ζώσας·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 231. παλαμίδης φθάσει. — 232. μηχανὸν ἐπιποιήσει. — 235. ἐπαληθείας. — 237. χωρήσουν. — 241. ἐχωρήσασιν. — *Intitulé.* παλαμίδους. σκεωρίαν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 231. παλαμίδης φθάσει. — 232. μηχανὸν ἐπιποιήσει. — 235. ἐπαλληθείας. — 237. χωρήσουν. — 241. ἐχωρήσασιν. — 242. αχιλλέαν (sans accent). — *Intitulé.* παλαμίδους μη (sans accent). σκεωρίαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 231. ἵνα φθάσει πρὸς τὴν τροίαν. — 232. μηχανῶν γὰρ να ποιήσει. — 234. τούτο γὰρ οὐκεῖν ὡς εἶπον. — 235. ἐπαληθείας ἦτον. — 236. τούτον. τὸν φίλον. — 237. μιχανῆς. — 238. ἀβοήθητον. — 240. μεθωδιαν. — 242. ἐκ γὰρ αχιλλέως. — 243. ἦλθεν. — 244. εὐκοσμίος. τάξην. — 245. βασιλεύσι. — 246. στρατιγοὶ γαρ. — 247. ζητεῖται. — *Intitulé.* παλαμίδους μεινοῆσας τὴν σκαιώρίαν τοὺ θανάτου. Le dernier του manque. — 248. ἔχεται.

τοὺς γὰρ Αἴαντας τοὺς δύο,
τὸν σοφόν τε γὰρ Δυσσέαν,
καὶ τὸν Σίσυφον ὁμοίως,
καὶ τὸν Νέστορα ὡσαύτως,
καὶ τὸν τούτου θεῖον πάλιν
σὺν αὐτὸν τὸν Διομήδην
καὶ τοὺς ἑτέρους ἅπαντας
τοὺς καλοὺς γοῦν ἀριστέας,
τάς τε πόλεις πολεμίων PARIS, 33 recto.
ἐπιστάμενοι λαμβάνειν.
Εἰ δὲ χρείαν ἔχετέ γε
τὰ πρὸς μηχανῶν ἀψύχων COISLIN, 58 verso.
a [ἃς αἱ ἴδιαί μου χεῖρες]
τέχναις γὰρ δημιουργοῦσιν,
ἔχετε πεσεῖν ἐμέ γαρ
ἔμπροσθέν σας ἐν τῇ Τροίᾳ. »
Ὁ μὲν πάνσοφος τοιαῦτα
εἶπεν γὰρ ἀνὴρ ἐκεῖνος ·
τοῦ δὲ φθόνου καὶ τοῦ φόνου
καὶ τὸ ὄργανον τὸ μέγα
οὐκ ἐνόησεν ἐτοῦτος.
Ἡ διαβολὴ καὶ φήμη
συγγενῆ κακὰ γὰρ δύο,
καὶ θυγάτηρ γοῦν ἡ φήμη

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 251. σίσιφον. — 252. ὡς αὔτως. — 257. πολεμίζειν. — 259. ἤδικ' ἡμετέραν χρείαν. — 260. — 262. παισὶν. — 270. συγγενεῖ. — 271. φήμει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 251. σίσιφον. — 252. ὡς αὔτως. — 257. πολεμίζειν. — 259. ἤδικ' ἡμετέραν χρείαν. — 260. ἀψυχων (sans accent). — 260 *a*. Essai de restitution. — 262. παισὶν. — 270. συγγενεῖ. — 271. φήμει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 249. αἴας τὰς τοὺς δυό. — 250. δυσέα. — 251. σύσιφον ομίος. — 252. ὡς ἀύτος. — 253. θείον. — 254. αὐτῶν τὸν δυό μίδην. — 255. καὶ τοῦς ἕτερους ἀπάντας. — 256. καλλούς. — 257. πολεμίζουν. — 258. ἐπὶ στάμενοι. — 259. ἤδὲ κ' ἡμετέραν χρίαν. — 261. τέχναις. δημιόυργούσιν. — 262. ἔχεται πεσὶν. — 263. ἔμπροσθέ σας. τη. — 264. τοιάυτα. — 265. εἶπεν. ἀνῆρ ἐκείνος. — 266. φώνου. — 267. τὸ γὰρ ὄργανον. — 268. ενόησεν ἐτούτος. — 269. διάβολῆ. — 271. καὶ θυγάτριον γὰρ φήμη.

τῆς διαβολῆς ὑπάρχει
ὀξυτέρα γοῦν μαχαίρας, Leyde, 309 verso.
πειθανότερη Σειρήνων,
καὶ πυρὸς γὰρ σφοδροτέρα
ἡ διαβολὴ γὰρ ἔστιν·
ἡ δὲ φήμη πάλιν ἔνι
τῶν ὑδάτων ὑγροτέρα
καὶ πνευμάτων δριμυτέρα,
καὶ πτερῶν ταχυτοτέρα·
ὅταν οὖν τοξεύσῃ λόγον
ἡ διαβολὴ πρὸς τίνα,
ὥσπερ βέλος ἐξιπτάται,
κἠ γλυφὶς γέμει φαρμάκου,
τὸν ἀέρα φαρμακεύει
καὶ τιτρώσκει μὴ παρόντα.
εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸν πέμπουν,
καὶ τῶν ἀκουόντων πείθει
ταχυτάτως εἰς ὀργὴν γαρ·
μαίνεται πρὸς τὸν βληθέντα,
κεἰς ὀργὴν τοῦτον ἐξάπτει·
ἀκουστείτης δὲ τῆς φήμης
τοῦ τοξεύματος τοῦ τότε,
αἷμα ῥεῖ πολὺν εὐθὺς γαρ Coislin, 59 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 274. πειθανότεροι σΰρήνων. — 277. ἔνει. — 279. δρυμητέρα. — 281. τοξεύσει. — 283. ἐξηπτάται. — 284. κ'ἡγλυφῆς. — 285. φαρμακεύη. — 292. ἀκουστήσεις. — 294. αἷμαρεῖ.

Manuscrit de Paris. Vers 274. πειθανότεροι σΰρήνων. — 277. ἔνει. — 279. δρυμητέρα. — 281. τοξεύσει. — 282. προς (sans acc.). — 283. ἐξηπτάται. — 284. κ' ἡ γλυφῆς. — 285. φαρμακεύη. — 292. κουστήσεις (sic). — 294. αἷμαρεῖ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 272. διάβολῆς. — 273. ὀξύτερον. — 274. πειθανότεροι συρίον. — 276. διάβολῆ γᾶρ. — 277. φήμοι. ἔναι. — 279. δρυμητέρα. — 280 manque. — 281. γοῦν τοξεύσει. — 282. δηάβολή. — 283. βελος ἐξ' ἐπτάται. — 284. κ' ἢ γλυφῆς γέμη φαρμάκην. — 285. ἀἔρα φαρμακεύοι. — 286. τῆ τρόσκα μη. — 287. ἐκείνον. πέμπον. — 288. τὸν ἀκούοντα γὰρ πήθει. — 289. ταχυτάτος. — 290. μένεται. — 291. τούτον ἐξάπτη. — 292. ἀκουστήαεις καὶ τῆς φήμης. — 293. τὸ τότε. — 294. αἱ μαροῖ πολλῆν ἐυθὺς γὰρ.

κἐπιβλύζει πρὸς τὰ ὦτα
πάντων γοῦν τῶν ἐντυχόντων,
καὶ πνοὰς γὰρ πλείστας πέμπει·
κἐξιπτάται πρὸς ἀέραν
τῷ πτερῷ γὰρ τῷ τῆς γλώττης,
καὶ κινδύνους καὶ θανάτους
ἁρμοδίως φαινομένους
ἀπεργάζεται συντόμως.
Συγκινῶν λόγον ἐκ λόγου
τὰ πρὸς ὕβριν ἐξετράπη·
καὶ τὸ στράτευμα γὰρ ὅλον
ἐν ἐκείνῃ τῇ συνάξει
ὡς προδότην ἀπεκάλουν — Paris, 33 verso.
ἐξ αἰτίας τοῦ Δυσσέως.
Ὡς δ' ἠφέραν κἐκ τῆς κλίνης
τόν τε πεπλασμένον χάρτην,
τὸν σοφὸν, ὡς κύνα, λίθοις
κατεφθείρασιν γὰρ τότε,
ἐλιθάξασιν γὰρ μόνοι
Μυκηναῖοι καὶ Ζακύνθοι·
κτεινομένου γὰρ εἰπόντος
μόνον γὰρ τὸν λόγον τοῦτον·
« ἀληθῶς ἡ ἀλήθεια

Manuscrit de Leyde. Vers 296. εὐτυχούντων. — 298. ἐξύπτάται. — 303. συγκηνοῦν. — 304. ἐξ ἐτράπη. — 308. αἰτείας. — 309. κλήνης. — 314. μηκηνέοι. ζακήνθοι. — 317. ἀληθὼς.

Manuscrit de Paris. Vers 296. εὐτυχούντων. — 298. ἐξ' ἄπταται (*sic*). — 299. τὸ τῆς. — 300. θάνατους (*sic*). — 301. ἁρμοδίως. — 303. συγκηνοῦν. — 305. γαρ (sans accent). — 306. εκείνη (sans esprit). — 308. αἰτείας. — 309. ἠφέραν. κλήνης. — 314. μηκενέοι. ζακήνθοι. — 315. κτεινομένον. — 317. ἀληθὼς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 295. κ' ἐπὴύλίζει πρὸς τα ὦτα. — 296. εὐτιχοῦντων. — 297. πνωᾶς γὰρ πλήστας. — 298. κ'ἀιξυπτάται. ἀέρα. — 299. ὡς πτερῶ γὰρ τὸ τῆς. — 301. ἁρμοδίους. — 302. ἀπεργάζετο σὺν τόμως. — 303. σὺν κοινοῦν. — 306. ἐκύνη. — 307. ἀπὸ κάλουν. — 308. ἐξ' ἐτείας τοῦ δύσεως (*sic*). — 309. ἠφέραν ἐκ τῆς κλήνης. — 311. σοφον ὡς κὰι ναλίθοις. — 312. κατ' ἐφθήρασιν ἐκείνον. — 314. μηκηνέοι καὶ ζακίνθοι. — 315. εἰπόντος. — 316. τούτον.

ἡ τερπνὴ γὰρ δυστυχαίνει,
ὢ τῆς δυστυχίας ταύτης
τῆς καλῆς γοῦν ἀληθείας·
σὲ γὰρ γοῦν πενθῶ καὶ στένω,
σὺ γὰρ μοῦ προαπωλέσθης,
κὲν τῷ μόρῳ προϋπῆγες. » Leyde, 310 recto.
Κεὶς τὴν Λέσβον γὰρ ἀκούσας
Ἀχιλλεὺς τὰ πεπραχθέντα
ἐξαπόλυσεν τὴν μάχην, Coislin, 59 verso.
κεὶς τὴν Τροίαν γὰρ ἐστράφη,
κεὶς τὰς νῆας τὰς ἰδίας
ἐπεκάθισεν καὶ ἦτον
ἐκ τὴν θλῖψιν Παλαμήδους,
κἔτρεφεν ἐν τῇ καρδίᾳ
κότον γὰρ ἀπὸ τῆς λύπης.
Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀτρείδης
ἔτρεφεν γὰρ πάλιν κότον
κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως
χάριν τῆς ἐπιορκίας,
ἕνεκεν τῆς Βρισηΐδος.
Τέλος γὰρ τοῦ ἕκτου λόγου,
ῥαψῳδία γὰρ τῆς ἦτα.

Manuscrit de Leyde. Vers 318. δυστϊχαίνει. — 319. δυστιχείας. — 322. πρὸς ἀπολέσης. — 323. πρὸς ὑπῆγες. — 326. ἐξ ἀπόλησεν. — 328. νήας. — 329. ἥττον. — 330. θλίψιν παλαμίδους. — 337. βρισηῖδος.

Manuscrit de Paris. Vers 318. δυστιχαίνει. — 319. δυστιχείας. — 320. καλλῆς. — 322. σύγαρμου πρὸς ἀπολέσας (?). — 323. πρὸς ὑπῆγες. — 326. ἐξ ἀπόλησεν. — 328. νήας. — 329. ἥττον. — 330. θλίψιν παλαμίδους. — 337. ἕνεκεν. — 338. ἕκτου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 318. οἱ τερπνοῖ γὰρ δυστηχένη. — 319. ὢ τῆς διστειχίας. — 321. σὲ γὰρ γοῦν ποθῶ. — 322. μου προὰπὸλέσις. — 323. καὶν τῶ μόνω προήπήγες. — 324. λέσβαν. — 326. ἐξ' ἀπόλυσιν. — 327. την. — 328. τας νοίας. ἴδίας. — 329. ἐπεκάθησεν. ἦτον. — 330. παλαμίδους. — 333. ἀτρίδης. — 335. κ' ἀτ'. — 336. ἐπὶ όρκίας. — 337. ἕνεκεν τὴς βρῦσϊῆδος. — 338. ἔκτου. — 339. τῆς ἦτα manque.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ἡ Βρισῆδα γὰρ ἐκείνη
τὴν ἀρχὴν τῆς κακοσύνης
ἀποτέλεσεν τὸ τότε,
τέλος γὰρ καὶ ἀπιμία
γέγονεν εἰς τοὺς Ἀχαίους
ἐπεφώνει Ἀγαμέμνων·
« λάβωμεν τὴν Βρισηΐδα
ὡς καλοὶ γοῦν ἀριστέοι
καὶ φυλάσσοντες τοὺς ὅρκους. »
Καὶ μεθ' ἡμερῶν ὀλίγων
ἐσυνέβηκεν ἡ μάχη
εἰς τοὺς δύο σκληροτέρα
ἕνεκεν τῆς Χρυσηΐδος,
τοῦ τε Χρύσου θυγατέρα,
ὡς ὁ Ὅμηρος γὰρ λέγει,
καὶ προσώποιαν ποιεῖ γαρ   Paris, 34 recto

Manuscrit de Leyde. Vers 6. ἐπ' ἐφώνει. — 7. λάβομεν. βρισηΐδα. — 8. ἀρισταῖοι. — 14. τοῦ. — 15. ὁ manque. — 16. προσώπειαν.

Manuscrit de Paris. Vers 6. ἐπ' ἐφώνει. — 7. λάβομεν. — 8. ἀρισταῖοι. — 9. ὅρχους. — 13. ἕνεκεν. — 14. τοῦ. — 15. ὁ manque. γράφη. — 16. προσώπειαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. — Vers 1. βρυσίδα. — 2. ἀρχῆν. ἠκοσύνης. — 3. ἀπὸ τέλεσαν. — 5. γέγωνεν. ἀγχαίους. — 6. ἐπεφώνη. — 7. βρυσΐδα. — 8. χαλοῖ. ἀρισταίοι. — 10. μεθυμερῶν ὀλύγων. — 12. τοὺς. σκυροτέρους. — 13. ἕνεκεν. χρυσΐῆδος. — 15. ὅμυρος. — 16. καὶ προσώπειαν ποιῆγαρ.

πρὸς θεὰν γὰρ ἐρωτῶντα,
λέγων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

λά. Ὅρα τὴν ἀρχὴν τῆς ἀφηγήσεως τῆς ὁμηρικῆς βίβλου τῆς Ἰλιάδος.

Τὴν ὀργὴν ᾆδε καὶ λέγε, Coislin, 60 recto.
ὦ καλόφθαλμη κυρία,
Ἀχιλλέως τοῦ ἀνδρείου,
πῶς ἐγίνην ὀλεθρία,
καὶ τοὺς ἄριστους Ἀχαίους
πῶς τὰς θλίψεις πεποίηκεν,
καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν τοιούτων Leyde, 310 verso.
πῶς ἀπέστειλεν εἰς ᾅδην,
καὶ κυνέσι καὶ ὀρνέοις
πρὸς βορὰν τούτους ἐδῶκεν.
Εἶτα τούτων ἀκουσάντων,
ἡ καλόφθαλμος δεσποίνη
ἔφη πρὸς τὸν ἐρωτῶντα·
τοῦ Διὸς γὰρ ἐπληρώθη
ἤτοι γὰρ ἀνεβουλήθη.
Πρῶτον γὰρ ἐκχωρισθέντες
εἰς φιλονεικίαν ἦλθον

Manuscrit de Leyde. Vers 17. ἐρωτόντα. — 18. αὐτὸν. — *Intitulé*. ἀφυγήσεως. ὁμυρικῆς. — 27. κυνέσοι. — 31. ἐρωτόντα. — 33. ἂν ἐβουλήθη.

Manuscrit de Paris. Vers 17. προς. ἐρωτόντα. — 18. αὐτὸν. — *Intitulé*. ὅρα. ἀφυγήσεως. ὁμυριακῆς. — 21. ἀχειλλέως. — 22. ὀλεθρία. — 25. πολλους (sans accent). — 27. κυνέσοι. — 31. ἐρωτόντα. — 33. ἂν ἐβουλήθη. — 34. γοῦν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 17. πρὸς γὰρ θέαν ἐρωτόντα. — 18. λέγον. αὐτόν τοιαῦτα. — *Intitulé*. ἀφηγίσεως. ὁμυρικοῖς. ἠλιᾶδος. — 19. ὀργήν. — 20. καλλόφθαμοι. — 21. ἀνδρίου. — 22. ὀλεθρία. — 23. τοῦς. — 24. πεποιῆκεν. — 25. πολλοῦς. τζουτον (*sic*). — 26. πῶς ἀπήλθων εἰς τὸν ἅδην. — 27. καὶ κοιναῖς σοι καὶ ὀρναίοις. — 28. ἐδώκεν. — 30. ἡ κατόφθαλμη (*sic*). — 31. τῶν ἐρωτώντα. — 32. τοῦ δυὸ γὰρ ἐπληρῶθη. — 33. ἦτοι. — 34. πρότον. — 35. φιλονικείαν ἦλθων.

ὅ τε βασιλεὺς Ἀτρείδης
καὶ Ἀχίλλιος ταχύπους.
Τοὺς αὐτοὺς δὲ, δέσποινά μου,
τίς ἠρέθισεν τὴν ἔριν
καὶ τὴν μάχην ἐσυγκρότει;
Εἶτα πάλιν ἀπεκρίθη·
ὁ υἱὸς τῆς καλλιμάχου
τῆς Λητοῦς ἐνδοξοτάτης,
ὅπερ ἔχει φυτοσπόρον
τὸν Δίαν αὐτὸν τὸν μέγαν·
ὁ γὰρ βασιλεὺς αὐτός γαρ,
χολωθεὶς ἐν τῇ καρδίᾳ
ἐδιέγειρεν κακία
καὶ τὸ πλῆθος ἀπωλέστην
ἕνεκεν τὴν ὕβριν Χρύσου,
τοῦ Ἀπόλλωνος τὸν θύτην Coislin, 60 verso.
ὃν ἀτίμασεν Ἀτρείδης.
Ὁ γοῦν ἱερεὺς ὁ Χρύσης
ἦλθεν εἰς τὰς ναῦς Ἑλλήνων,
ἵν' αἰτήσῃ παρ' ἐκείνων
τὴν ἰδίαν θυγατέραν
καλλιπάρειον, ὡραίαν,
ἀργυροῦ γὰρ καὶ χρυσίου Paris, 34 verso.
φέρων πρὸς αὐτοὺς παντοῖα,

Manuscrit de Leyde. Vers 39. ἠρέθησεν. — 42. καλειμάχου. — 43. λυτοὺς. — 47. χολοθεὶς. — 49. ἀπολέστην. — 51. θήτην. — 55. αἰτήσει. — 57. καλιππάριον ὡραῖαν. — 59. παντία.

Manuscrit de Paris. Vers 38. αὐτούς δε. — 39. ἠρέθησεν. — 42. καλειμάχου. — 43. λυτοὺς. — 47. χολοθεὶς. — 49. ἀπολέστην. — 50. ἕνεχεν. — 51. θήτην. — 55. αἰτήσει. — 57. καλιπάριον ὡραῖαν. — 59. παντία.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 36. ἀτρίδης. — 38. τοῦς. δεσποινά μου. — 39. ἠρέθηκεν. — 41. ἀπὲ κρίθη. — 42. καλλημάχου. — 43. λυτοῦ. — 44. ὥσπερ εἶχεν φυτοσπόρων. — 47. χωλοθεῖς. — 48. ἐδΐἔγειρεν κακίαν. — 49. πλήθος ἀπὸ λέσιν. — 50. ἕνεκεν. — 51. ἀπόλωνος. — 52. ἀτοίμωσεν ἀτρίδης. — 53. ἱέρεὺς. — 54. ἦλθεν. ναὺς ἐλλήνων. — 55. ἠναιτήσει παρεκείνων. — 56. την ἰδίαν. — 57. καληπάριν τε ὡραίαν. — 59. αὐτοῦς παντία.

καὶ τὸ στέμμα γὰρ κατέχων
καὶ τὸ σκῆπτρον καὶ τὴν ῥάβδον
τοῦ θεοῦ του τοῦ ἰδίου,
καὶ δεινῶς παρακλητεύων
ἅπαντας τοὺς μεγιστάνους
a [μάλιστα τὸν Ἀγαμέμνων]
ἅμα σὺν τῷ αὐταδέλφῳ
λέγων πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα·

λϐ'. Ὅρα τὸν ἔπαινον τοῦ ἱερέως τοῦ Χρύσου, ὅταν ἐδόξαζεν τοὺς Ἕλληνας.

Leyde, 311 recto.

βασιλεῖς, παῖδες Ἀτρέοι,
ταρσοπέδιλοι, κουρτέσοι,
γαστροκνήμιδες, ὡραῖοι,
ὡραιόμορφοι εἰς θέαν,
ἀπαράμιλλοι ἐν ἵπποις,
ἀλλὰ δὴ κὲν τοῖς πεντάθλοις,
κὲν πολέμοις τολμηροί μου,
κὲν φρονήσει κὲν ἀνδρείᾳ,
ἐξοχώτατοι ἐν πᾶσι
πάντων τῶν ἐθνῶν τῶν ἄλλων·

Manuscrit de Leyde. Vers 62. θεού. — 68. ταρσοπέδηλοι. — 69. γαστροκνύμηδες. — 71. ἀπαράμηλοι.

Manuscrit de Paris. Vers 62. θεού. — 64 *a*. Restitution très plausible de Mauropherydès, Ἐκλογὴ μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης (*Athènes*, 1866, 8°), p. 121, en note. Il y a certainement là une lacune qui ne doit pas être de plus d'un vers ou deux. — 68. ταρσοπέδηλοι. — 69. γαστροκνύμηδες. — 71. ἀπαράμηλοι. — 74. ανδρεία (sans esprit).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 60. στέμα. — 61. σκήπτρον. την ραύδον. — 62. θ(εο)ύ ἰδίου. — 63. δεινὸς. — 64. ἅπαντας τοῦς. — 65. ἅμα σην. — 66. τοιἅυτα. — *Intitulé*. του ἱερέως χρύσου. ἕλληνας. — 67. ατρέοι. — 68. ταρσοπέδων οἱ κουρταίσοι. — 69. γαστροκνύμηδες ὡραίοι. — 70. ὡραιὅμορφοι. — 71. ἀπαράμιλοι.

καὶ ἐσεῖς χαριτωμένοι
πάντων τῶν Ἑλλήνων παῖδες,
ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ,
ὁ εἰς οὐρανοὺς οἰκοῦντα,
δῷ ὑμῖν πορθῆσαι ταύτην Coislin, 61 recto.
τοῦ Πριάμου γὰρ τὴν πόλιν,
εἶτα, τούτης πορθουμένης,
εἰς τὴν χώραν τὴν ἰδίαν
ὁ θεὸς νὰ ἀποσώσῃ
μετὰ πάσης εὐθυμίας
καὶ χαρᾶς ὑπεραπείρου!
Τὴν ἐμὴν δὲ θυγατέραν
τὴν πολλά μου ποθουμένην
ἀποδότε πρὸς ἐμέναν·
τὰ δὲ δῶρα τὰ κομίζω
δέξεσθέ τα κατὰ χάριν
κἐντραπῆτε καὶ τὸν Δίαν
τοῦ Ἀπόλλωνος πατέρα,
ὅπου δύναται τοξεύειν Leyde, 311 verso.
ὑπεράπειρα μακρέα
ὁ θεὸς γὰρ ὁ τοιοῦτος.
Οἱ μὲν Ἕλληνες οἱ ἄλλοι
ἐπεφήμησαν εὐθέως
κεὐαπόδεκτα τὰ δῶρα
ἔφησαν πάντα δεχθῆναι.

Manuscrit de Leyde. Vers 77. ἐσοῖς. — 81. δώϋμιν. — 84. ἀποσώσει. — 90. ἀποδῶτε. — 93. ἐντραπεῖτε. — 100. εὐαπόδεκτος.

Manuscrit de Paris. Vers 77. ἐσοῖς. — 81. δώϋμϊν. — 85. να (sans accent). — 93. ἐντραπεῖτε. — 98. εἰ. — 100. εὐαπόδεκτος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 73. τολμηρεί. — 74. φρονήσι. ανδρία. — 75. πάσι. — 77. ἐσείς χαριτομένοι. — 78. ἐλλήνων παίδες. — 80. οἰκούντα. — 81. δώἧμοι (deux fois). πορθήσαι — 82. πριᾰμου. πόλην, — 83. τούτοις πορθουμένοι. — 84. ἰδίαν. — 85. ὁ θεὸς να ὑπὸ σῶσει. — 86. πάσις. — 87. χαρὰς. — 90. ἀπὸ δότε. — 91. δώρα. — 92. δεξεσθέντα. — 93. ἐντραπήται. δίον. — 94. ἀπόλωνος. — 95. ὑπου δύνατε. — 97. τοιοῦτως. — 98. ἡ μὲν ἕλληνες. — 100. κ'ἐδαπόδεκτα τὰ δώρα. — 101. δεχθήναι.

PARIS, 35 recto.

λγ'. Περὶ τῆς ὕβρεως ἱερέως τοῦ Χρύσου ἀπὸ τοῦ
Ἀγαμέμνονος βασιλέως.

Ἀγαμέμνων τηνικαῦτα
τὴν καρδίαν ἐπικράνθη,
καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ γὰρ τούτου
ἀβλυώπησαν αὐτίκα,
καὶ δεινὸν λόγον ἐξεῖπεν
πρὸς τὸν ἱερέαν ταῦτα ·
« μηδαμῶς σε πλεῖον εὕρω
εἰς τὰς νῆας τῶν Ἑλλήνων
μηδὲ κἂν ποσῶς ἀργήσῃς
μέσον τοῦ φουσσάτου τούτου ·
καὶ ποσῶς οὐκ ὠφελήσει COISLIN, 61 verso.
καὶ τὸ σκῆπτρον καὶ τὸ στέμμα
τοῦ θεοῦ σου, τοῦ λατρεύεις ·
ταύτην σου τὴν θυγατέραν,
μέχρις ἂν εἰς γῆρας ἔλθῃ
ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ,
ἢ τεθνάνω ἢ τεθνάνῃ,
εἰς τὸν νοῦν μ' οὐδὲν ἠνεύει
ἵνα ταύτην ἀπολύσω ·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 102. τοινικαῦτα. — 105. ἀυλιόπησαν αὐτῆκα. — 106. ἐξ εἶπεν. — 109. νήας. — 110. ἀργήσεις. — 112. ὀφελήσει. — 116. μέχρης. γύρας. — 119. ἠνεύει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 102. τοινικαῦτα. — 105. αὐλιόπησαν αὐτήκα. — 106. ἐξεῖπεν. — 108. πλοῖον. — 109. νήας. — 110. ἠδὲ (le μ initial oublié par le rubricateur). ἀργήσεις. — 112. ὀφελήσει. — 116. μέχρης. γήρας. — 119. ἡ νεύει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* ἱερέως χρύσου. ἀγαμέμνου. — Vers 102. ἀγαμέμνον τοινικαύτα. — 104. ὀφθαλμοὶ. — 105. ἀυλιὅπησαν. — 106. και. ἐξοίπεν. — 107. ἱεραία οὕτως. — 108. πλοίον εὕρω. — 109. νοίας. ἑλλήνων. — 110. κἂν. ἀργύσεις. — 112. ωφελήσ(ει). — 113. τῶ σκύπτρον. στέμα. — 114. θ(εο)ύ. λατρέβης. — 116. ἂν εις γύρας. — 117. εἶκω. — 118 ή. ή. — 119. μου δὲν ἠνεύοιν. — 120. ἀπὸ λύσω.

καὶ μή μ' ἐρεθίσῃς πλεῖον,
ἵνα πορευθῇς ὑγίης
εἰς τὴν χώραν τὴν ἰδίαν·
ἄλλη πλείονα παρ' αὔτην
τὴν ἐμὴν κλίνην οὐ στρώνει,
οὐδὲ γὰρ τῶν ἀγκαλῶν μου
ἄλλη θέλει περιλάβει,
λείποντος τῆς Κλυτομνήστρας,
τῆς ἰδίας γυναικός μου. »

λδ'. Ὅρα τὴν ἀρὰν, ἤγουν τὴν κατάραν,
ἣν ἐκατηράσθη ἱερεὺς ὁ Χρύσης τοὺς Ἕλληνας· ἔχων ἡ τοιαύτη
ἀρὰ παρήχησιν καὶ ἐπιμονήν.

Καὶ ἀκούσας ταῦτα Χρύσης
ἐφοβήθη πάνυ λίαν,
κἐπορεύθηκεν αὐτίκα
ἡσυχῶς καὶ ἠρεμαίως
εἰς τὴν θάλασσαν αὐτίκα — Leyde, 312 recto.
καὶ πολλὰς ἀρὰς ἐξεῖπεν
πρὸς θεὸν καὶ βασιλέαν

Manuscrit de Leyde. Vers 121. μεβεθήσεις. — 122. πορευθεὶς ὑγείης. — 124. ἄλλην πλείωνα. — 128. λίποντος. κλητομνήστρας. — *Intitulé.* παρήχῢσιν. — 132. αὐτῆκα. — 133. ἡσυχῶς. ἠρεμαῖος. — 134. αὐτῆκα. — 135. ἀρᾶς ἐξ εἶπεν.

Manuscrit de Paris. Vers 121. μερέθησεις. — 122. πορευθεὶς ὑγείης. — 124. πλείωνα. — 126. οὐδε (pas d'accent). — 128. λίποντος. κλητομνήστρας. — 132. αὐτῆκα. — 133. ἡσυχῶς. ἠρεμαῖος. — 134. αὐτῆκα. — 135. ἐξεῖπεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 121. μη μερεθήσεις πλέον. — 122. πορευθεῖς ὑγίοις. — 123. ἰδίαν. — 124. πλήονα παρ ἀύτην. — 125. οὖ στρόνη. — 126. γὰρ manque. ἀγγαλῶν. — 127. θέλη περὶ λάβη. — 128. λίποντος. κλητομνήστρας. — 129. ἰδίας γῢναικος. — *Intitulé* (se trouve dans la marge inférieure). ἀραν. ἐκατειράσθην ἱέρεὺς ὁ χρύσος. ἕλληνας. Le reste manque. — 130. ταύτα. — 131. ἐφωβήθη. — 132. καὶ πορεύθηκεν ευθέως. — 133. ἠραιμαίας. — 134. αὐτοίκα. — 136. βασιλέα.

τὸν ἐλάτρευεν ἐκεῖνος,
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα ·
« τὸν γὰρ δοῦλόν σου τὸν Χρύσην
ὑπερμάχεσε, θεέ μου,
καὶ ἐπάκουσον ἐτοῦτον,
ἀργυρότοξε τοξότα ·
σὺ γὰρ οἶδας, κύριέ μου,
τὰς θυσίας μου τελείας
ἐλειτούργων πρὸς ἐσένα
καὶ παχέων γὰρ μερίων
καὶ γιδίων καὶ ταυρίων
κνίσσας εἰς τὸ πῦρ ἐποίουν
εἰς ὀσμὴν καὶ εὐωδίαν,
πρὸς τὴν σὴν δοξολογίαν
τώρα νῦν ἐπάκουσόν μου ·
ὅσους σταλαγμοὺς δακρύων
ἔχυσα καὶ μέλλω χύσαι,
τόσον γὰρ χαμὸν τοὺς χάσε
τοὺς χαλίφρονας Ἀχαίους,
τοὺς μὴ χάριτας χαρίτων
ἔχοντας ἐκ παροχῆς σου
χάριτας αὐτοὺς χαρίζεις,
καὶ τὴν χάριν ὥσπερ χάριν
ἀχαρίστην γὰρ οὐκ ἔχουν ·

{ Paris, 35 verso.
{ Coislin, 62 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 138. λέγον. — 143. σοὶ. — 147. γυδίων. — 148. κνήσας. — 151. τόρα. — 154. χάσαι. — 155. χαλήφρονας. — 156. τοῦ. — 157. παρωχήσου.

Manuscrt de Paris. Vers 137. τὸ. — 138. λέγον. — 143. σοὶ. — 147. γυδίων. — 148. κνήσας. — 151. τόρα. — 154. χάσαι. — 155. χαλήφρονας. — 156. τοῦ. — 157. παρωχήσου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 137. ἐλάτρεδεν ἐκοίνος. — 138. λέγω. τειαῦτα. — 139. δούλον. χρύσον. — 140. ὑπερ μάχησαι θε̄ ἔμου. — 141. ἐτούτων. — 143. οἱ γὰρ εἶδας κ̄έ ἐμου. — 144. τελίας. — 145. ἐλυτούργουν. ἐσέναν. — 147. γιδαίων. — 148. κνύσας. — 149. ὀσμὴν. εὐοδίαν. — 150 manque. — 151. τόρα. — 152. στεναγμοὺς. — 153. ἔχησα. μέλω χήσαι. — 155. χαλήφρονας ἀγχαίους. — 156. τοῦ. — 157. ἔχωντας ἐκ παροχήσου. — 159. χάρη ὥσπερ χάρην. — 160. ἀχαρήστοι. ουκέχουν.

χείρονα χειρόνων Χρύσου LEYDE, 312 verso.
εἰς τοὺς χείρονας Ἀχαίους
τοὺς ἀχάριστους ἐν χάρῃ,
ἵνα γοῦν χαρῶ γὰρ χάριν,
καὶ χρηστῶ χάριν εἰς χάρεις
τῶν ἀρχαίων σου χαρίτων,
ὅπως χαιρομένη Χρύση
ἡ ψυχή μου χαρμονοῦσα
τὰς·χρυσᾶς της ἐνηχήσεις
πρὸς τὴν χρῆσιν ἥνπερ χρήζεις,
χαριτόχαρτε χαρίτων. »
Ταῦτα δυσωπῶν ἐξεῖπεν.

λέ. Περὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος
κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

Τηνικαῦτα γοῦν Ἀπόλλων
ἐκ τοὺς οὐρανοὺς κατέβη
χολωμένος τὴν καρδίαν,
τόξον ἐν χερσὶ κατέχων
καὶ ἐν ὤμοισι φαρέτραν· COISLIN, 62 verso.
καὶ τὰ ξίφη τῆς φαρέτρας

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 161. χείρωνα. — 162. χείρωνας. — 165. χρυστῶ. εἰς χάρις. — 167. χρύσει. — 169. χρυσάστης ἐνηχύσεις. — 170. χρύσην. χρύζεις. — 172. ἐξ εἶπεν. — 173. τοινιχαῦτα. — 175. χολομένος. — 178. ξίφει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 161. χείρωνα. — 162. χείρωνας. — 165. χρυστῶ χάριν εἰς χάρις. — 167. χρύσει. — 169. χρυσάστης ἐνηχύσεις. — 170. χρύσην. χρύζεις. — 172. ἐξεῖπεν. — *Intitulé*. ἀπόλωνως. — 173. τοινιχαῦτα. — 175. χολομένος. — 177. ὤμισι. — 178. ξίφει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 161. χεῖρωνα. — 162. τοῦς χείρωνας ἀγχαίους. — 163. χάρη. — 165. χρυστῶ. εἰς χάρις. — 166. χαρίων. — 167. χαιρωμένη. — 168. χαρμονούσα. — 169. χρυσὰς τὰς. — 170. χρυσὴν. χρύσης. — 172. ταύτα δυσωπόν. — *Intitulé*. ἀπόλονος. τὸν ἐλλήνῶν. — 173. τοινιχαύτα. ἀπόλων. — 174. κατσύη. — 175. χωλομένος. — 177. νόμοισι.

ἔκλαξαν ἐντὸς ἀπίσω·
καὶ τὸ κάλλος ὅπερ εἶχεν
τοῦ προσώπου του ἡ ὄψις
εἰς τὸ μέλαν μετετράπη.
Καὶ μακρόθεν τοῦ φουσσάτου
ἐπεκάθισεν καὶ εἶδεν,
καὶ τὸ τόξον ἀνατείνει,
καὶ πικρὸν βέλος ἐκπέμπει
μέσον τῆς στρατείας ταύτης,
καὶ δεινὸν ἦχον ἠχίζει·
καὶ πολὺν κακὸν γὰρ κάμνει
ἡ νευρὰ τοῦ τοξαρίου.
Πρῶτον ἔφθειρεν οὐρῆας,
εἶτα τοὺς ταχεῖς γὰρ κύνας,
κἔκτοτ' ἤρξατο νὰ πέμπῃ — Paris, 36 recto.
πυκνοτέρως γὰρ τὰ βέλη,
καὶ πικρὰς σαγίττας πέμπει
μέσον στρατιᾶς Ἑλλήνων,
κἤρξαντο πολλοὶ τοῦ θνήσκειν
καὶ μικροὶ καὶ μείζονές τε.
Κἐφοβοῦντο νὰ τοὺς θάπτουν
διὰ σῆψιν καὶ τὴν ὕλην,

Manuscrit de Leyde. Vers 180. ἦχεν. — 182. μετετράπει. — 184. ἴδεν. — 185. ἀνατείνη. — 188. ἠχήζει. — 191. οὐρίας. — 192. ταχεῖς. — 193. πέμπει. — 195. σαγίτας. — 200. σύψιν.

Manuscrit de Paris. Vers 180. ἦχεν. — 181. ὄψι. — 182. μετετράπει. — 184. ἴδεν. — 185. ἀνατείνη. — 188. ἠχήζει. — 191. οὐρίας. — 192. εἶτ (α a été oublié). ταχεὶς. — 193. πέμπει. — 194. πηκνοτέρως. — 195. σαγίτας. — 199. να (sans accent). — 200. σύψιν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 179. ἔκραξαν. — 180. ἦχεν. — 181. ὄψις. — 182. μετ' ἐτράπη. — 183. μακρώθεν. — 184. ἐπεκάθησεν. ἴδεν. — 185. ἀνατοίνι. — 187. στρατιὰς. — 188. ἦχον ἠχίζει. — 189. καὶ κλαγκὴν μεγάλην πειῆ. — 190. τὸ ξαρίου. — 191. πρότον ἔφθηρεν οὐρίας. — 192. εἶτα. ταχὺς. — 193. κ' ἔκτοτε ἦρξε να πέμπει. — 194. πηκνοτέρος. — 195. καὶ πικρὰς τὰς σαγιταίας. — 196. στρατιὰς ἐλλήνων. — 198. μειζονές. — 199. καὶ φοβοῦντον να. — 200. διας ὕψιν. την.

ἵνα μ' εἰς φθορὰν πλειόν γαρ
τοῦ συμβῇ χάριν ἀέρος,
κεὶς τὸ πῦρ τοὺς ἐτεφρόναν.
Μεθ' ἡμέρας γοῦν ἐννέα,
τῆς δεκάτης πατουμένης,
συναθροίσθησαν τὰ πλήθη.
'Αχιλλέως συνεργοῦντες·
τὴν βουλὴν γὰρ τὴν τοιαύτην
ἡ λευκώλενος ἡ Ἥρη
ἐν φρεσὶ γὰρ 'Αχιλλέως
εἴσβαλεν ἐντὸς ἀπέσω·
ἡ τοιαύτη γὰρ ἡ Ἥρη
μέγιστην φροντίδαν εἶχεν
εἰς τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων,
καὶ καρδιακῶς ἐπόνει
περὶ τῆς φθορᾶς ἐκείνων.

{ Coislin, 63 recto.
{ Leyde, 313 recto.

λϛ'. Ὅρα τὴν δημηγορίαν 'Αχιλλέως τὴν πρώτην πρὸς τὸν βασιλέαν, ἐξ οὗ καὶ διὰ τῆς τοιαύτης δημηγορίας ἐσυνέβη ἡ ἄσπονδος μάχη μετὰ τοῦ βασιλέως 'Αγαμέμνονος.

Γενομένης γοῦν τῆς μάχης
ἡ συνάθροισις Ἑλλήνων,

Manuscrit de Leyde. Vers 202. συμβεῖ. — 209. λευκόλενος. ἵρη. — 210. φραισὶ. — 212. ἵρης. — *Intitulé*. πρώτου. ἀγαμέμνωνος.

Manuscrit de Paris. Vers 202. συμβεῖ. ἀέρως. — 209. λευκόλενος ἡ ἵρης. — 210. φραισὶ. — 212. ἵρης. — *Intitulé*. πρώτου. ἀγαμέμνων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 201. ἵνα μεἲς. πλοιῶν. — 202. αἴρος. — 203. ἐτεφρώναν. — 205. πατουμένοις. — 206. σὺν αθρήσθησαν. — 208. τηἀύτην. — 209. λευκόλενος ἡ ἵρεις. — 211. οἴσβαλεν. — 212. τοιᾰυτη. ἡ ἵρεις. — 213. εἶχεν. — 214. ἐλλήνων. — 215. καρδιάκὸς. — 216. φθορὰς ἐκοίνον. — *Intitulé*. την πρότην. βασιλέα ἐκ σοῦ. τειᾰυτης δημιγορίας. ἄσπονδως. ἀγαμέμνῶν. — 217. γινομένοις. — 218. συνάθρησης ἐλλήνων.

ἐσηχώθη μέσον τούτων
Ἀχιλλεὺς γοῦν ὁ γουργόπους
ἔφη πρὸς τὸν βασιλέα·
« ὦ καλοῦ πατρὸς γὰρ γόνε
τοῦ ἀρίστου γὰρ Ἀτρέως,
λοίμη γὰρ μεγάλη μέλλει
εἰς τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων·
ὀλιγοὶ μέλλουν στραφῆναι
εἰς τὰς χώρας τὰς ἰδίας,
ἄμφω γὰρ ἐκ τοῦ θανάτου
κἐκ τῆς ὀλεθρίας μάχης·
ἀμὴ λέγω γὰρ νὰ βροῦμεν
ἀληθῆν πούπετε μάντην
ἢ προγνώστην συκωτίων,
ἢ καλὸν ὀνειροκρίτην·
ὅτι γοῦν καὶ οἱ ὄνειροι
ἐκ θεοῦ εἶν' διδομένοι· COISLIN, 63 verso.
ἵνα πρὸς ἡμᾶς ἐξείπῃ PARIS, 36 verso.
τὴν χολὴν γὰρ τοῦ Ἀπόλλου,
ὑπὲρ θυσιὰς κατόμβων,
ἢ δι' αἴγων καὶ ἀρνίων
οὐκ ἐποίσαμεν θυσίας,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 219. ἐσυχόθη. — 226. μέλλειν. — 230. νὰ 'υροῦμεν. — 231. ἀληθὴν. — 232. σικοτίων. — 234. ὀνείροι. — 235. ἦν. — 236. ἐξ εἴπει. — 239. ἔγων. ἀρνόων. — 240. ἐπίσαμεν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 219. ἐσυχόθη. — 224. MAUROPHRYDÈS (Ἐκλογὴ μνημείων, page 127, note) conjecture λύμη. — 226. μέλλειν — 230. ναυροῦμεν. — 231. ἀληθὴν. — 232. σικοτίων. — 234. ὀνείροι. — 235. ἦν. — 236. ἐξεῖπει. — 239. ἔγων. ἀρνόων. — 240. ἐπίσταμεν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 219. ἐσυχόθη. τούτον. — 220. γὰρ ὁ γοργόπους. — 222. ὡς καλλοῦ. — 223. ατρέως. — 224. λήμη. μὲτ' (*sic*). — 225. ἐλλήνων. — 226. ὀλιγοὶ. στραφύναι. — 227. ἰδίας. — 229. ὀλεθρίας. — 230. ἀμὴ λόγον. ναυρούμεν. — 231. ἀληθὴν πούποτε μάντην. — 232. ἡ πρὸς γνώστην σικοτίον. — 233. ἡ καλλὸν ὀνηροκρίτην. — 234. ὀνήροι. — 235. ἦν δεδομένοι. 237. ἀπόλου. — 238. ὑπερ θύσιας κατάμβου. — 239. ἡ διέγων. ἀνόων. — 240. εποίκαμεν θυσίαν.

κἕνεκεν τούτου βαρεῖται. »
Καὶ φθεγξάμενος τοιαῦτα
καὶ χαμαὶ τὸ σκῆπτρον θέσας,
εἰς τὴν ἴδιαν καθέδραν
ἐπεκάθισεν αὐτίκα.
Εἶτα γὰρ εὐθὺς ἀνέστη
Θέστωρ ὁ οἰωνομάντις,
ὡς γινώσκων τά τε ὄντα
τὰ ἐσόμενα καὶ μέλλον·
καὶ διὰ τῶν φοιβασμάτων — LEYDE, 313 verso.
ἦτον ὁδηγὸς τῶν πάντων,
κἠγαποῦσαν τον οἱ πάντες,
κεἰς τὰς χεῖρας του τὸ σκῆπτρον
ὁμοίως αὐτὸ λαμβάνει·
μέσον γὰρ τοῦ πλήθους ὅλου
ἔφην ἐν αὐτοῖς φρονίμως·
« Ἀχιλλεῦ γὰρ θεοῦ φίλε,
θέλεις γὰρ εἰπεῖν καὶ φράσαι
τοῦ Ἀπόλλωνος τὴν μῆνιν
τοῦ θεοῦ τοῦ μακροβόλου.
Ἄκουσον τὴν αἴτησίν μου
ποῖσον ὅρκον πρὸς ἐμένα
μετὰ πάσης προθυμίας·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 241. βαρεῖτε. — 245. αὐτῆκα. — 246. ἐθὺς. — 247. οἰῶν ὁ μάντις. — 249. μέλλων. — 250. φηβασμάτων. — 252. ἠγαπούσαν. — 254. αὐτῶ. — 256. ἔφειν. φρονήμως. — 259. μήνϊν. — 262. ποῖσον.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 241. βαρεῖτε. — 245. αὐτῆκα. — 247. οἰῶν ὁ μάντις. — 249. μέλλων. — 250. φηβασμάτων. — 252. ἠγαπούσαν. — 253. σκήπτρον. — 256. ἔφειν ἐν αυτοῖς φρονήμως. — 258. εἰπῶν. — 259. μήνϊν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 241. κ' manque. ἕνεκεν τούτον βαροῖται. — 242. τοιἄυτα. — 243. χαμὲ. σκήπτρον. — 244. ἰδίαν. — 245. ἐπεκάθησεν αὐτοίκα. — 247. θεστορι ὁ μάντης. — 248. γινώσκον τατε ὄντα. — 249. ἐσώμενα. μέλων. — 250. διάτῶν φηβασμάτων. — 251. ἦτον. — 252. ἠγαπούσαν. — 253. χείρας. σκήπτρον. — 254. ὁμοίος αὐτῶ. — 255. ὅλον. — 256. αὐτοίς φρονήμος. — 257. ἀχιλεὺς (γὰρ manque). φύλε. — 258. εἰπεῖν. — 259. ἀπόλωνος την μήνην. — 260. θ(εο)ύ. μακροβούλου. — 261. την. — 262. ποίησον. ἐμέναν.

ὁ βουλόμενος ἐμέ γαρ
μαχησθῆναι διὰ τούτου
κατεπάνου του νὰ πάγης· Coislin, 64 recto.
ὅτι ξεύρω γὰρ 'ς τὸ μέσον
τῶν ἀρίστων γὰρ Ἑλλήνων
ὅπου μέλλει χολωθῆναι
ὅπερ ἔστιν μέγας πάντων
κἰσχυρὸς ἐν τοῖς Ἑλλήνοις
εἰς τοὺς ἀληθεῖς μου λόγους
ὅπερ μέλλω μέσον εἶπει·
ὅτι κρείσσων γὰρ ὑπάρχει
ὅ τε βασιλεὺς πρὸς δοῦλον
ὅταν θυμωθῇ πολλάκις·
εἰ γὰρ τὴν ἡμέραν ταύτην
κατασβέσει τὴν πικρίαν,
ἀλλὰ πάλιν μετὰ ταῦτα
τὸ μνησίκακον κρατεῖ το
εἰς τὸ ἴδιόν του στῆθος Paris, 37 recto.
ὅπως ἐν καιρῷ τελέσῃ.
Καὶ σὺν τούτοις ἀπεκρίθην
Ἀχιλλεὺς γὰρ ὁ ταχύπους
μετὰ πάσης προθυμίας·
« θάρσησε, καλέ μου μάντι,

Manuscrit de Leyde. Vers 266. κατ' ἀπάνου. να 'πάγεις. — 267. ἤτοι (au lieu de ὅτι). 'στὸ. — 269. ὅποῦ (sic). — 270. ὅπερ "στιν (sic). — 271. ἰσχυρῶς. — 274. κρεῖσσον. — 276. ἡ γὰρ. — 281. στήθους. — 282. τελέσει. — 286. θάρσεισε. —

Manuscrit de Paris. Vers 264. ὁ. — 266. νάπάγεις. — 257. ἤτοι. — 271. κ' εἰσχυρῶς. — 274. κρεῖσον. — 277. ἡ. — 281. ἰς (ε oublié par le rubricateur). τοῦ. — 282. τελέσει. — 286. θάρσεισε.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 265. μαχησθύναι. διὰ τοῦτο. — 266. κατὰ πάνου του να πάγεις. — 267. ἤτι. στο. — 268. ἐλλήνῶν. — 269. μέλη χολωθύναι. — 270. πάντῶν. — 271. κισχυρὸς. ἐλλήνοις. — 273. μέλων. εἶπειν. — 274. κρείσσον. — 275. δούλον. — 277. ἡμετέραν. — 278. κατὰ σβέσε. — 279. ταῦτα. — 280. κρατεῖτο. — 281. ἴδιον τοῦ στήθος. — 282. κερῶ τελέσεις. — 284. ἀχιλεὺς. — 286. θάρσεισε. πάντη.

κεἴ τι ξεύρεις ἐξ 'Απόλλου,
ὅλα 'πέ τα κατὰ ῥῆμα
καὶ βοήθησον τοὺς πάντας
ὅσον ἔν' τὸ δυνατόν σου ·
οὐδὲ εἷς ἐκ τῶν ἀρχόντων,
βλέποντα ἐμέναν ζῶντα,
δύναται ποσῶς ἁπλῶσαι
τὰς ἰδίας του τὰς χεῖρας
εἰς τὸν μάντιν τοῦ κυρίου
ἐκ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων,
οὐδ' ὁ βασιλεὺς ἀτός του — LEYDE, 314 recto.
ὁ κρειττότερος τῶν ὅλων. »

COISLIN, 64 verso.

λζ'. Ὥρα τὴν φανέρωσιν τῆς μήνης τοῦ 'Απόλλωνος διὰ στόματος τοῦ μάντη Κάλχα.

Καὶ σὺν τούτοις γὰρ θαρρήσας
ὁ πανάψογος ὁ μάντις,
ἤρξατο φθέγγεσθαι μέσον ·
« οὔτε γὰρ διὰ θυσίας
ἐχολώθην ἡ ψυχή του
οὔτε γάρ γουν δι' ἀρνίων,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 287. ἤτὶ ξεύρης. — 288. δλα πέτα. — 297. ἀτόστου. 298. κριτότερως. — *Intitulé*. μήνις. — 304. ἀρνόων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 287. κ'ἤτι ξεύρης. — 288. πέ (sans apostrophe). — 290. ἕν. — 298. κριτότερος. — *Intitulé*. μήνις. μάντι. — 304. ἀρνόων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 287. κ' ἤτη ξεύρης ἐξ' ἀπόλου. — 288. ὅλλα πέτα καταρήμα. — 289. τοῦς. — 290. ἐν τῷ δυνατόν. — 291. οὐδε εἷς. — 292. βλέπον γὰρ ἐμένα ζώντα. — 293. ποσὸς ἀπλῶσαι. — 294. ἰδίας. χεῖρας. — 295. μάντην. — 296. ἐλλήνων. — 297. οὐδὲ βασιλεὺς. — 298. κριττότερος τῶν ὅλλων. — *Intitulé*. την. μύνης. ἀπόλονως διάστώματος τοῦ μάντεος τοῦ κάλχα. — 299. τοῦτοις. — 300. πανόψογος. — 301. ἤρξαντο. — 302. οὔτε. διάθυσίας. — 303. εχώλαθηνη. — 304. οὔτε. γοῦν. διάρνόων.

οὔτε περὶ ἑκατόμβων,
ἀλλ' ὑπὲρ τὸν ἀρητῆραν
ὃν ἠτίμωσεν Ἀτρείδης,
καὶ τὴν κόρην οὐκ ἐδῶκεν
τὴν ἐκείνου θυγατέραν·
καὶ τὰ δῶρα γοῦν ἐκείνου
ἐκ τὰς χεῖρας ἀρητῆρος
οὐκ ἐδέχθηκεν κἂν ὅλως·
κἕνεκεν τῆς μήνης ταύτης
ἐξαπέστειλεν αὐτίκα
τὴν θανατηφόρον μοῖραν
ὡς αὐτοῦ καλὸν νὰ ἦτον
ἡ κακία τοῦ Ἀπόλλου·
ἀλλὰ πλεῖον ἄλλα δώσει
μέσον τοῦ φουσσάτου τούτου,
ἕως οὗ τὴν κόρην πέμψουν — Paris, 37 verso.
τὴν εὐόφθαλμον, ὡραίαν,
εἰς τὸν ἴδιον πατέρα
τὸν φιλοῦντ' αὐτὴν ἐξόχως,
ἄνευ δώρων τοῦ πατρός της·
καὶ θυσίαν ἑκατόμβην
ἵνα ποίσουν τὸν Ἀπόλλων·
τότε γάρ γε κατὰ βίαν
συμπαθεία νὰ μᾶς ἔλθῃ. »

Manuscrit de Leyde. Vers 308. ἐδώκεν. — 313. μήνις. — 314. αὐτῆκα. — 315. μύραν. — 323. ἐξ ὄχως. — 326. ποῖσουν. — 327. καταβίαν. — 328. μὰς ἔλθει.

Manuscrit de Paris. Vers 308. ἐδώκεν. — 313. μήνις. — 314. αὐτήκα. — 315. μύραν. — 323. ἐξ ὄχως. — 328. μὰς ἔλθει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. — 305. οὗτε. ἑκατόμβων. — 306. ὑπερ. ἀριτήραν. — 307. ὃν ἠτοίμωσε γαμέμνον. — 308. την κόριν. οὐκεδώκεν. — 309. ἐκοίνου. — 310. δώρα. ἐκοίνου. — 311. χείρας ἀρητήρως. — 312. οὐκηδέχθηκεν κὰν. — 313. κ' manque. ἔνεκεν τοῖς λύμης. — 314. αὐτοίκα. — 315. θανατηφόρων μύραν. — 316. καλλὸν να ἦτον. — 317. ἀπόλου. — 319. φουσάτου. — 320. ἕως οὗ την κόριν. — 322. ἴδιον. — 323. τοῦ φιλοῦν ταύτην. — 324. δόρων. — 325. ἑκατόμβην. — 326. ποίσουν τῶν ἀπόλων. — 327. μετὰ βίαν. — 328. συμπαθεῖαν ἀμας ἔλθῃ.

Ταῦτα γοῦν ὁ μάντις εἶπεν
καὶ τὸ σκῆπτρον ἀποθέσας,
'ς τὴν καθέδραν του καθίζει.
Εἶτα βασιλεὺς ἀνέστη
καὶ τὸ σκῆπτρον γοῦν λαμβάνει,
ὁ ἡμίθεος 'Ατρείδης
μετὰ λύπης γοῦν μεγάλης,
κή καλή του γὰρ ἡ ὄψις
εἰς τὸ μέλαν ἐμετέβην,
καὶ τῶν ὀφθαλμῶν τὸ κάλλος
ὡς τὴν φλόγαν ἐξανάψαν
μετὰ πάσης χολωσύνης.

Leyde, 314 verso.

λή. Περὶ τῆς ὕβρεως ἣν ὕβρισεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κάλχαν μάντιν.

Ἔφη πρὸς αὐτὸν τὸν Κάλχαν·
« πάντα γὰρ κακὰ μαντεύεις,
ἀγαθὸν ποτέ σ' οὐκ εἶπες·
τὰ γὰρ ἀγαπᾷ ψυχή σου,
ταῦτα σὺ πάντα μαντεύεις·
πῶς θεὸς μακροβόλος
δι' ἡμᾶς κατασκευάζει
πικριάς, λύπας μεγάλας

Manuscrit de Leyde. Vers 330. ἀπὸ θέσας. — 331. 'στὴν. καθήζει. — 334. ἡμήθεος. — 337. ἐμετεύειν. — 340. χολοσύνης. — *Intitulé*. ὕβρεος. ἥυρισεν. — 341. ἔφει. — 343. εἴπες. — 345. σοὶ. — 346. μακροβούλως.

Manuscrit de Paris. Vers 330. ἀπὸ θέσας. — 331. στὴν καθήζει. — 334. ἡμήθεος. — 337. ἐμετεύειν. — 340. χολοσύνης. — *Intitulé*. ὕβρεος. ηὕρισεν. — 341. ἔφει. — 343. ἔιπες. — 345. σοὶ. — 346. μακροβούλως.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 329. ταῦτα γοῦν. εἶπεν. — 330. σκήπτρον ἀπὸ θέσας. — 331. καθήζει. — 333. σκήπτρον. — 334. ἡμὶ θεὸς ἀτρίδη. — 336. κ' ἡ καλλή του. ὄψις. — 337. ἐμετεύειν. — 338. ὀφθαλμῶν τοῦ κάλλους. — 339. ἐξ' ἀνάψαν. — *Intitulé*. ἣν ὕβρυσεν. τὸν μάντην κάλχαν. — 343. ποτέ οὐκ' ἐίπες. — 344. ἀγαπὰ. — 345. ταύτα σοὶ. — 346. μακροβούλος. — 347. διήμὰς κατὰσκευάζει. — 348. λοίπας.

ἕνεκεν τῆς Χρυσηΐδος·
ὁμοιῶς κὐπὲρ τῶν δώρων
τῶν οὐκ ἐδεξάμην τότε
ἐκ τὰς χεῖρας ἀρητῆρος.
Λέγω βούλομαι νὰ ἔχω
ὑποκλίνην ἡμετέραν
τὴν ὡραίαν Χρυσηΐδα,
καὶ προκρίνω Κλυτομνήστρης
γυναικός μου τῆς ἰδίας,
τῆς ἐκ παρθενίας οὔσης.
Λέγεις δὲ 'πεικάζω τοῦτο
κρείσσων ταύτης οὐ γάρ ἐστιν
εἰς τὰς πάσας γοῦν γυναῖκας, **Paris, 38 recto.**
κεἰς τὰς πράξεις τῶν χειρῶν της,
οὐδ' εἰς τὴν κορμόπλασίν της,
ἀλλ' οὐδ' εἰς τὴν γνῶσιν ταύτης,
ἵνα γοῦν τὴν ὁμοιάσῃ.
Ταῦτα περπατεῖς καὶ λέγεις
μέσον τοῦ φουσσάτου πάντα·
ὅμως κρεῖττον γὰρ ὑπάρχει
ἀντιπέμψω 'ς τὰ δικά της,
ὅτι βούλομαι τοῦ σῶσαι

Manuscrit de Leyde. Vers 350. ὁμιῶς. — 354. ὑπὸ κλίνην. — 355. Au lieu de ce vers emprunté au ms. 316 Coislin le ms. de Leyde donne : ἄλλην ἀντ' αὐτῆς ὡραίαν. — 356. κλητομνήστρης. — 358. τὴν. — 359. πηκάζω τούτω. — 360. κρεῖσσον. — 365. ὁμοιάσι. — 369. ἀντὶ πέμψω 'στὰ.

Manuscrit de Paris. Vers 350. ὁμιῶς. — 354. ὑπὸ κλίνην. — 355. ἄλλην ἀντ' αὐτῆς ὡραίαν. — 356. κλητομνήστρης. — 358. τὴν. — 359. πηκάζω τούτω. — 360. κρεῖσσον. — 365. ὁμοιάσι. — 369. ἀντὶ πέμψω στὰ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 349. ἔνεκεν. χρυσοιῆδος. — 350. ὑπερ. δόρων. — 351. οὐκεδεξάμην. — 352. ἀριτήρως. — 353. να. — 354. ὑπὸ κλίνην. — 355. χρυσιῦδα. — 356. κλητομνήστρης. — 357. ἰδίας. — 358. τὴν. οὖσης. — 359. πικάζεις τούτο. — 360. κρίσσον. — 361. πόσας. γοῦν γυναίκας. — 362. κ' manque. — 363. οὐδὲ στὶν κορμοπλασίν της. — 364. ἄλλ' οὐδὲ στιν γνώσιν. — 365. ὁμοιᾶσει. — 366. ταύτα περπατῆς. — 367. φωσάτου. — 368. κρίττον. — 369. ἀντηπέψω. — 370. βούλωμαι.

τὸν λαὸν γὰρ τῶν Ἑλλήνων,
καὶ χαῶσαι γὰρ οὐ θέλω
τὴν περίφημον στρατείαν·
ἀπὸ τώρα γοῦν ἐκπέμπω
τὴν πολλά μου ποθουμένην.
Τέλος τοῦ ἑβδόμου λόγου,
ῥαψῳδία γὰρ τῆς θῆτα.

Manuscrit de Leyde. Vers 374. τόρα.
Manuscrit de Paris. Vers 373. στρατίαν. — 374. τόρα.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 371. ἐλλήνων. — 373. περίφημων στρατίαν. — 374. τόρα. ἐκπέμψω. — 376. ευδόμου. ραψωδία γὰρ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Θέλω γὰρ νὰ τὴν ἐκπέμψω
εἰς τὸν ἴδιον πατέρα.
Ταῦτα δὲ κατὰ τὴν ὥραν
ἅπαντες συσσωρευθῆτε
δοῦναι γὰρ ἄλλην ἀντ' αὔτης
ὅσον ἔν' τὸ δυνατόν σας
ὑπολάβετε τὸν νοῦν σας, LEYDE, 315 recto.
κατὰ τίνα τρόπον γάρ γε
ἄτιμος μέλλω γενέσθαι.
σεῖς δὲ πάντες γὰρ εὑρῆτε
ἀπεντεῦθεν δι' ἐμέναν
ἀντ' αὐτῆς τῆς καλοήθου
ἄλλην ἀνταξίαν ταύτης,
τοῦ μὴ γὰρ ἀτίμως εἶναι
μέσον πάντων τῶν Ἑλλήνων· COISLIN, 66 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Pour que l'acrostiche formé par les initiales des quatre premiers vers de cette rhapsodie fût exact, il faudrait η au lieu de ει au deuxième vers. A défaut de l'orthographe, le versificateur s'est contenté d'avoir un son identique à η. — Vers 4. συσορευθήτῳ. — 5. αὔτης. — 6. ἓν. — 10. σοῖς. εὕρεῖτε. — 14. ἦμαι.

MANUSCRIT DE PARIS. Titre. στοχείον (*sic*). Vers 4. συσορευθήτω. — 5. αὔτης. — 6. ἕν. δυνατό. — 10. σοῖς. εὕρεῖτε. — 14. ἦμαι.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Le titre manque. Vers 1. να. — 2. ἴδιον. — 3. ταύτα. — 4. ἅπαντες συσορευθύται. — 5. δούναι. ἐνταύτης. — 6. ἐν. τω. — 7. ὑπελάβεται. — 8. τείνα. — 9. μέλω. — 10. σοῖς. εὑρήται. — 11. ἀπεντεύθεν διέμένα. — 12. καλλον ἦθου. — 13. ἀύτης. — 14. ἀτοίμος ἦμε. — 15. ἐλλήνων.

ἀλλ' ἰδέτε γὰρ οἱ πάντες
μὲ τὴν γνώμην τοῦ φουσσάτου
ἅπαντες οἱ μεγιστᾶνοι
καὶ γυρεύσετε νὰ βρῆτε
ἄλλην ἀντ' αὐτῆς ὡραίαν,
νὰ δοθῇ γὰρ πρὸς ἐμέναν. »
Ὁ ποδάρκης εἶπεν ἅμα
ὁ Ἀχίλλιος ὁ μέγας
πρὸς τὸν βασιλέαν οὕτως·
« βασιλέως παῖς Ἀτρέου,
τί φιλεῖς τὰ δῶρα ταῦτα
πλεῖον πάντων τῶν Ἑλλήνων;
πῶς γὰρ πρέπει νὰ σὲ δώσουν — Paris, 38 verso.
τῶν Ἑλλήνων γὰρ τὸ γένος
δῶρα πάλιν ἐκ δευτέρου;
οὐδ' ηὑξεύρομεν εἰς τόπον
ἐναπόθετα χρημάτων
κείμενα κοινὰ τῶν πάντων
ἵνα σὲ φιλοφρονήσουν·
οὐδὲ πρέπον γὰρ ὑπάρχει
ἵνα πάλιν μεταστρέψουν
ἅπαντες τὰ μερτικά τους,
κἐκ δευτέρου μοιρασθῆναι

Manuscrit de Leyde. Vers 16. οἰδέτε. — 17. με τὴν. — 18. μεγιστάνοι. — 19. να 'ὑρῆτε. — 20. Voir la note 355 de la rhapsodie précédente, page 131. — 23. ἀχίλληος. — 26. φυλῆς. — 32. ἐν ἀπόθετα. — 35. πρέπων. — 38. μυρασθῆναι.

Manuscrit de Paris. Vers 16. ὀιδέτε. — 17. με. — 18. μεγιστάνοι. — 19. γυρεύσεται (et un ε sur αι) νάὑρῆτε. — 21. να. — 23. ἀχίλληος. — 26. φυλῆς. — 27. πλοῖον. — 28. νασεδόσουν. — 32. ἐν ἀπόθετα. — 34. σε. — 35. πρέπων. — 38. μυρασθῆναι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 16. οἰδέται. — 17. με την. — 18. ἅπαντες. μεγιστάνοι. — 19. γυρεύσεταινα υρίται. — 20. ἀνταυτῆς. — 21. ναδωθῄ. — 22. εἶπεν ἅμα. — 24. οὕτως. — 25. ἀτραίου. — 26. φιλῆς. δώρα τόσα. — 27. πλοίων. ἑλλήνων. — 28. να σε δόσουν. — 29. ἑλλήνων. — 30. δώρα. — 31. οὐδεξεύρωμεν. — 33. κεῖμενα. — 35. οὔδε πρέπων. — 36. μετὰ στρέψουν. — 37. ἅπαντες. μερτηκά. — 38. κ' manque. μυρασθύναι.

ἵνα λάβῃς ἀναλόγως
τὴν προτίμησιν ἀξίως·
ἀμὴ πρέπει σε νὰ πέμψῃς
τοῦ Χρυσοῦ τὴν θυγατέραν
ἵν' Ἀπόλλων θεραπεύσῃς.
Οἱ δ' Ἀχαῖοι τοῦτοι πάντες
ἅμα πάρουσι τὴν Τροίαν
καὶ τρισσάκις καὶ τετράκις
ἀντ' αὐτῆς τῆς Χρυσηΐδος
ἕτοιμοί 'ναι νὰ σὲ δώσουν. » Coislin, 66 verso.
Εἶτα πάλιν Ἀγαμέμνων Leyde, 315 verso.
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν ἔφη·
« ὦ θεόπεμπτε Ἀχίλλη,
μὴ κομπόνῃς γὰρ τὸν νοῦν σου·
δέν με θέλεις καταπείσῃ
ἡ βουλή σου νά 'χῃ γένῃ
ὅλην σὺ γὰρ τὴν τιμήν σου
εἰς ἐμένα δὲ βιάζεις
ἵνα στερηθῶ τὴν δόξαν
τὴν ἠξίωθην ἐνθάδε.
Τάξε γὰρ καὶ σὺ καὶ πάντες
ἵνα τὴν τιμήν μου ἔχω·
καὶ καθίσατε μεθ' ὅλοις,
ὡς καὶ παραπάνω εἶπον·

Manuscrit de Leyde. Vers 39. ἀναλλόγως. — 45. 'πάρουσι. — 47. χρυσηΐδος. — 48. ἑτιμοίνε. — 53. θέλης καταπήσει. — 54. νάχη γένει. — 59. τάξαι. — 61. ὅλλοις.

Manuscrit de Paris. Vers 39. ἀναλλόγως. — 44. τούτοι. — 48. ἕτοιμοίνε. — 53. θέλης καταπήσει. — 54. νάχει γένει. — 61. ὅλλοις.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 39. λάβεις. — 40. προτήμησιν. — 41. ἀμη. να πέμψεις. — 43. ἵναπόλλων θεραπεύσεις. — 44. οἱ δαγγαίοἱ τούτοι. — 45. ἅμα πάρουσιν. — 46. τρισάκις. — 47. ἀνταὐτῆς. χρυσιῆδος. — 48. ἕτοιμήνε νασε δόσουν. — 50. ἀχιλλέα. — 51. θεὅπεμπτε. — 52. μη κομπόνης γοῦν. — 53. θέλης κατὰ πίσειν. — 54. νάχοις. γένῃ manque. — 55. σοί. — 56. δε βιᾶζει — 58. τὴν (deux fois) ἠξιῶθην. — 59. τάξαι. σοί. — 60. την. — 61. καθήσαται. ὅλεις. — 62. παραπάνου εἶπον.

καὶ γυρεύσετε κηὑρέτε
ἀνταξίαν Χρυσηΐδος,
τῆς ὡραίας καὶ βοώπης,
ὡραΐζων καὶ κουρτέσαν,
καὶ σὺν τούτῳ νὰ τὴν πέμψω ·
εἰ δὲ δυσπετεῖτε τοῦτο,
ἐξ ἑτοίμου νὰ τὴν εὕρω
στανεὸ τῶν πάντων ὅλων.
ἢ τὴν σὴν τοῦ Ἀχιλλέως
ἢ τοῦ Αἴαντος ἀτοῦ του
ἀφαιρέσω τὴν τιμήν του · PARIS, 39 recto.
ἢ τοῦ ἄρχοντος Δυσσέως
τὴν παράκοιτιν εἰσφέρω
ἀντ' αὐτῆς τῆς Χρυσηΐδος,
κἂν καὶ χολωθῇ πολλάκις
Ὀδυσσεὺς ὁ πολυΐστωρ,
εἰς οὐδὲν βούλομαι τάξαι ·
ταῦτα μὲν ἔχωσιν οὕτως.
Τὸ τῆς ὄψεως γὰρ εἶδος COISLIN, 67 recto.
ἐν ἐσόπτρῳ γὰρ δεικνύει ·
ἐπὶ δὲ τὰς ὁμιλίας
τῆς ψυχῆς τὸ εἶδος φαίνει ·
ὅλα τὰ σοφὰ μὲν χείλη

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 64. χρυσηΐδος. — 68. ἡ. τούτω. — 69. ἐξ'. — 70. στανεῶ. — 72. ἀτούτου. — 75. παράκοιτην. — 78. πολυῆστωρ. — 81. ὁ. — 83. ὁμειλίας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 63. γυρεύσεται (et un ε sur αι) κὴὑρέτε. — 64. χρυσηΐδος. — 67. να. — 68. ἡ. τούτο. — 69. ἐξ'. — 70. στανεῶ. — 72. ἀτούτου. — 75. παράκοιτην. — 78. ὀδυσσεὺς ὁ πολυῆστωρ. — 81. ὁ (au lieu de τὸ). — 83. ὁμειλίας.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 63. γυρεύσαται κ'εὑρίται. — 64. χρυσιῆδος. — 65. βοῶπης. — 67. συν τούτο νά. — 68. ἰδὲ δυσπετεῖτε τούτο. — 69. ἐξετοίμως. την εὑρω. — 70. στανέώ. ὅλλων. — 71. ἡ. — 72. ἡ. ἀτούτου. — 73. (ἀ manque) φερέσω. — 74. ἧ. ἄρχωντος δυσέως. — 75. παράκιτην. — 76. χρυσιῆδος. — 77. κὰν. χολωθὴ. — 78. ὀδυσεὺς ὁ πολυῆστορ. — 79. οὑδεν. — 80. ταύτα. οὗτος. — 81. ὃ της ὦψεως. ἶδος. — 82. ἐνεσόπτορ (sic) γὰρ δειxνύται. — 83. ὁμυλίας. — 84. ψης (sic) ψυχῆς. ἦθος φένει. — 85. ὅλλα τα.

στάζουσιν ἡδίστους λόγους·
ὁ κακόηθος δὲ φάρυγξ
ἐξερεύγεται γοῦν μάχας.
Ἑτοιμάσωμεν δὲ νῆαν,
καὶ ἐντὸς δὲ τῆς θαλάσσης
τῆς ἐνδόξου καὶ ὡραίας
εἰσαγάγωμεν ἐπάνω·
κἐπιτήδειους ἐρέτας
συναθροίσωμεν εἰς αὔτους,
κεὶς Διὰν γὰρ ἑκατόμβην
θυσιάσωμεν αὐτίκα
ἕνεκεν τῆς Χρυσηΐδος — Leyde, 316 recto.
καλλιπάρειος, ὡραίας·
καὶ ἐμβάσωμεν γὰρ αὔτην
εἰς τὸ ξύλον ἐν θαλάσση
τὴν καλήν μου Χρυσηΐδα.
ἄρχων γὰρ τοῦ ξύλου νά 'νι
ὁ πανάριστος ὁ Αἴας,
ἢ Ἰδομενεὺς ὁ μέγας,
ἢ ὁ ἄρχων Κεφαλλῆνος
ὁ λαμπρότατος Δυσσεύς γαρ·
ἢ ἐσὲν, καλὲ Πηλείδη,

Manuscrit de Leyde. Vers 86. ἡδεῖς τοὺς, que l'on pourrait conserver. — 87. φάραγξ. — 89. δ' αἰνείαν. — 93. ἐπιτήδιους αἰρέτας. — 96. θυσιάσομεν αὐτῆκα. — 97. χρυσηΐδος. — 98. καλλιπάριος. — 101. χρυσηΐδα. — 102. νά 'νει. — 105. κεφαλῆνος. Peut-être faudrait-il corriger en Κεφαλλήνων.

Manuscrit de Paris. Vers 86. ἡδεῖς τοὺς. — 87. φάραγξ. — 89. δ' αἰνείαν. — 93. ἐπιτήδιους αἰρέτας. — 94. εἰσαύτους. — 96. θυσιάσομεν αὐτῆκα. — 97. χρυσηΐδος. — 98. καλλιπάριος. — 101. χρυσηΐδα. — 102. νάνει. — 105. κεφαλῆνος. — 107. Au lieu de ἐσὲν, il faudrait ἐσὺ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 86. ἡδὺς τοὺς. — 87. κακόηθος γὰρ φάρυξ (*sic*). — 88. ἐξερευγεται. — 89. ἐτοιμάσωμεν. νοίαν. — 90. ἐκτὸς. — 92. εἰς ἀγάγωμεν. — 93. ἐπὶ δήους γαρ ἐρέτας. — 94. αὔτους. — 95. κήσδιαν. ἐκατόμβην. — 96. θυσιάσωμεν ἀυτοίκα. — 97. ἔνεκεν χρυσιῆδος. — 98. καλληπάριος. — 99. γαρ αὔτην. — 101. την καλλήν μου χρυσιῆδα. — 102. ἄρχων δὲ τόυδε του ξύλου. — 104. ἡ ἰδομονεὺς. — 105. ἡ. κεφαλώνην. — 106. δυσεὺς. — 107. ἦ. πηλίδη.

φοβερώτατε Ἀχίλλη
ὑπὲρ πάντας γοῦν τοὺς ἄνδρας. »
Ἀχιλλεύς γαρ τηνικαῦτα,
ὁ ταχύς γουν εἰς τοὺς πόδας,
καταπληκτικῶς ἰδόντα
πρὸς τὸν βασιλέα λέγει·
« ἔπρεπεν ἡμῖν, Ἀτρείδη,
ἱερὰς θυσίας πρᾶξαι
πρὸς τὸν μακροβοῦλον Δίαν,
ὁμοιῶς κεὶς τὸν Ἀπόλλων — Paris, 39 verso.
ἕνεκεν τῶν ἁμαρτίων — Coislin, 67 recto.
τῶν διηνεκῶς πραττόντων
ἅπαντες ἡμεῖς Ἀχαῖοι
τὸν θυμὸν θεοῦ λυτρῶσαι
ἐκ ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ὅνπερ πάσχομεν ἐνθάδε,
καὶ πλεῖον φοβοῦμαι πάθειν.
Ὦ τοῦ θαύματος Ἀτρείδη,
ἐνδυμένε κύου γνώμη,
αἰσχροκέρδη καὶ πανοῦργε,
πῶς πανοῦργος ἡ στρατεία
τῶν μεγάθυμων Ἑλλήνων
τὸ τυχὸν μέλλουν ἀκοῦσαι
ἢ εἰς ἔγκρυμμαν ἐλθῶσιν

Manuscrit de Leyde. Vers 110. τοινικαῦτα. — 115. πράξαι. — 123. πάσχωμεν. — 127. πανούργε. — 129. μεγάθυμον. — 130. τειχὸν. — 131. ἔγκρημαν.

Manuscrit de Paris. Vers 110. τοινικαῦτα. — 115. πράξαι. — 117. ἀπώλλων. — 123. πάσχωμεν. — 125. ἀτρείδους. — 127. πανούργε. — 129. μεγάθυμον. — 130. τειχὸν. — 131. ἔγκρημαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 108. φωβερώτατε. — 109. ὑπερ. — 110. τοινικαύτα. — 112. ἰδῶντα. — 114. ἀτρίδη. — 115. ἱερὰς. πράξαι. — 116. μακροβούνων. — 117. ὁμοίος. ἀπόλων. — 118. ἕνεκεν. ἁμαρτίων. — 119. διήνεκῶς. — 120. ἅπαντες. οἱμεῖς ἀγχάιοι. — 123. ὅνπερ πάσχωμεν. — 124. πλοίον φοβούμαι μάθειν. — 125. ἀτρίδη. — 126. ἐνδυμέναι κύοὺ γνώμην. — 127. ἐσχροκέρδη. πανούργε. — 128. πανούργος. — 129. μεγέθημων ἑλλήνων. — 130. μέλων ἀκούσαι. — 131. ἡ εἰς ἔγκριμαν ἐλθούσιν.

ἢ εἰς πόλεμον σταθῆναι,
μετ' ἀνδρείας ἣν παρέχουν
ἕνεκεν τιμῆς καὶ δόξης
τῆς τε σῆς γὰρ βασιλείας·
οὐ λοιδόριαν καὶ ψόγον
ἔκ τινος γὰρ θέλουν ἔχῃ
ἕνεκεν τῆς ἠρεμίας
ἥνπερ μέλλουν ἠρεμῆσαι
τῆς καλῆς αὐτῶν στρατείας
οὐγαρδέποτε οἱ Τρῶες — LEYDE, 316 verso.
τῇ μεγαλοβώλῳ γῇ μου
Φερσαλίων καὶ Βλαχίαν
τὴν πολύκαρπον γὰρ αὐτήν,
τὴν πολλὰ ὡραιωμένην,
τὴν τρεφοῦσαν πλείστους ἄνδρας,
ἐκατέλυσαν καρπόν της.
Τόσον γὰρ μῆκος ἀπέχει
ἡ Τροιὰ τῆς Θετταλίας
ὅσον πρέπει νὰ νοήσῃς — COISLIN, 68 recto.
ὅτι δὲν τοὺς πρέπει μάχη
ἵνα μάχωνται οἱ Τρῶες
μὲ τὴν χώραν τῆς Βλαχίας,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 135. λιδώριαν. — 137. ἔχει. — 139. ἠρεμεῖσαι. — 142. μεγάλως βόλω. — 143. φερσαλόων. — 145. ὡραιομένην. — 148. μῖκος. — 150. νοήσεις. — 152. μάχοντεν. — 153. με.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 133. La vraie leçon est peut-être ἥνπερ ἔχουν. — 136. λιδώριαν. — 137. ἔχει. — 139. ἠρεμεῖσαι. — 141. οὐ γὰρ δέποτε. — 142. μεγάλως βόλω. — 143. φερσαλόων. — 148. γὰρ manque. μῖκος. — 149. τροιᾶ. — 150. νοήσεις. — 151. δὲν. — 152. μάχοντεν. — 153. με.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 132. ἡ, σταθῦναι. — 133. ἀνδρείαν ὅπερ εἶχουν. — 134. ἕνεκεν. — 135. βασιλεῖας. — 136. οὖ λυδωρίαν. ψώγον. — 137. ἔκτεινος. ἔχειν. — 138. ἕνεκεν. ἠρεμίας. — 139. ἥνπερ. ἠρεμήσαι. — 140. καλλῆς. στρατίας. — 141. τρόες. — 142. μεγάλως βόλω γήμου. — 143. φερσαλόων. — 144. ἀύτην. — 145 manque. — 146. τρεφούσαν. — 148. πόσων. μήκος ἀπέχειν. — 149. τρία. θεταλίας. — 150. πρέπειν ανοῆσεις. — 152. μάχωντε οἱ τρόες, — 153. μετὴν χῶραν.

καὶ πολλῶν μιλλίων τόπος
ἀναμέσον γὰρ χωρίζει
τὸ διάστημαν ἐτοῦτο·
ἀλλὰ διὰ σὲν, Ἀτρέα
ἀσυνείδητε, κερδόφρον,
ἠκολούθησαν [οἱ] Ἀχαῖοι, PARIS, 40 recto.
ἵνα σοὶ τιμὴν προσφέρουν
καὶ καλὴν δόξαν κομίσουν,
καὶ τιμωρητοὺς θανάτους
δι' ἐσὲν ἐπροεκρίναν,
Ἀγαμέμνων γνώμῃ κύνε,
ἣν λαμβάνουν ἐκ τοὺς Τρῶας
καθ' ἡμέραν οἱ καλοί μου·
οὐδὲ γὰρ ποσῶς φροντίζεις
ἵνα δείξῃς προσφιλίαν
εἰς τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων
οὐδ' ἐπιστροφὴν εἰς τούτους
ἕνεκεν ἀγάπης ἔργον
εἰς αὐτοὺς βουλεῦσαι δεῖξαι·
ἀλλὰ δὴ καὶ τὴν τιμήν μου
τοῦ λαβεῖν φθέγγεσαι ταύτην
μετὰ ἀπειλῆς ἀνδρείως·
ὅπερ εὗρον μετὰ κόπου

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 154. μυλίων. — 157. δἰάσὲν. — 158. ἀσυνήδιτε κερδόφρων. — 160. σὺ. — 162. τῖμωριτοὺς. — 165. τρόας. — 168. πρὸς φιλίαν. — 171. ἔργου. — 174. φθέγγεσθαι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 154. μυλίων. — 156. δι' ἀσὲν. — 157. ἀσυνήδιτε κερδόφρων. — 159. αχαῖοι. — 160. σὺ. — 161. αὶ (le κ a été oublié par le rubricateur). — 162. τϊμωριτοὺς. — 165. τρόας. — 171. ἔνεκεν. — 174. φθέγγεσθαι.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 154. μηλίων. — 155. χωρίζουν. — 156. διἄστημαν ἐτούτων. — 157. διάσὲν. — 158. ἀσυνήδιτε κερδώφρον. — 159. ἠκολούθησαν ἀγχαίοἰ. — 160. συν τιμὴν πρὸς φέρουν. — 161. καλλὴν. κομήσεις. — 162. καὶ τημὴν δὲ καὶ θανάτους. — 163. διέσὲν γὰρ ἐπροχρίναν. — 165. ἣν λαμβάνωὺς τοῦς τρόες. — 166. καλλοί. — 167. ποσός. — 168. δεῖξεις. — 169. ἐλλήνων. — 170. ἐπὶ στροφὴν. τοῦτους. — 171. ἔνεκεν. — 172. βούλεσαι δείξαι. — 173. δὲ. — 176. ἥνπερ εὗρον. κούπου.

καὶ μετὰ πολλοὺς πολέμους
μετ' αὐτῶν γοῦν τῶν Ἑλλήνων
τῶν συγκακοπαθητῶν μου·
οὐδὲ γὰρ ποτέ μου ἴσως
ἐπικούρσων ἐλαβόμην
ἐκ τὰ κάστρη γοῦν τὰ πῆρα Coislin, 68 verso.
ἐκ τοὺς κόπους τῶν Ἑλλήνων
ἰσομέτρως μετ' ἐσένα·
ἀλλὰ δεῖ γοῦν εἰς τὰς βίας
τῶν μεγάλων καὶ στερέων
καὶ παμπλούτων γὰρ καστρώων Leyde, 317 recto.
εἰς τὴν μάχην γὰρ ἐτούτων·
τὸ γὰρ ἐδικόν μου σῶμα
καὶ μὲ πόλεμον αἱ χεῖρες
αἱ ἡμέτερες γὰρ πάντα
πλέον ἄλλων ἐνεργῆσαν·
εἶτα τούτων πορθουμένων,
εἰς τὸν μοιρασμὸν, Ἀτρείδη,
τὰ πλειόνα σε τυγχάνουν·
εἰς ἐμένα δὲ τὸ λίγον
τὸ μὲ δίδουσιν Ἀχαῖοι,
μετ' εὐχαριστίας πάντων
καὶ τιμῆς τοῦτο λαμβάνω

Manuscrit de Leyde. Vers 181. ἐπὶ χούρσων. — 182. κάστροι γοῦν τα 'πῆρα. — 187. πανπλούτων. καστρόων. — 192. πλέων τῶν ἄλλων ἐνεργήσαν. — 194. μυρασμὸν ἀτρίδη. — 198. εὐχαριστείας.

Manuscrit de Paris. Vers 180. ἴσος. — 181. ἐπικούρσον. — 182. κάστροι. — 187. πανπλούτων. καστρόων. — 192. πλέω τῶν (ce mot est de trop et rend le vers hypermètre) ἄλλων ἐνεργήσαν. — 194. μυρασμὸν ἀτρίδη. — 198. εὐχαριστείας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 178. ἐλλήνων. — 179. συγκακωπαθητών. 180. ἴσος. — 181. ἐπὶ χούρσος ἐλαβόθην. — 182. ἐκ τὰς πόλεις τὰς ἐπείρα. — 183. ἐλλήνων. — 184. ἰσομέτρος μετὰ σέναν. — 185. δηγοῦν. βείας. — 187. καὶ πανπλούτων γὰρ καὶ κάστρων. — 188. μάχην τῶν ἐλλήνων. — 189. ἐδηκόν. σώμα. — 190. με πόλεμων αἰχείραις. — 191. οἱ ἡμέτεροι. — 192. πλέων. ἐνεργείσαν. — 194. τῶν μυρασμῶν ἀτρίδη. — 195. πλοίόνασε τυγχένουν. — 196. λύγον. — 197. ἀχαίοι. — 198. εὐχαριστεῖας. — 199. τούτον.

κεἰς τὰ ξύλα μου παγαίνω
μετὰ πόλεμον καὶ κόπον. »
Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀτρείδης
λόγον γὰρ ποσῶς οὐκ εἶπεν·
ἀλλὰ παραυτίκα πέμπει — Paris, 40 verso.
τὴν ὡραίαν Χρυσηίδα,
σὺν νηῒ τὸν Ὀδυσσέα
τοῦ κομίσαι γὰρ ἐκείνην
πρὸς τὸν ἴδιον πατέρα.

λθ'. Ὅρα τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Βρισηίδος τοῦ Ἀχιλλέως ἐκ τὰς νῆας αὐτοῦ, ἐξ ἀποστολῆς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνων.

Παρευθὺς τὸν Εὐρυβάτην
καὶ Ταλθύβιον μετ' αὖτον
πέμψας Ἀγαμέμνων, εἶπεν·
« εἰς τὰς νῆας Ἀχιλλέως
λάβετε τὴν Βρισηίδα
ἀντὶ τῆς ἐμῆς Χρυσῆδος, — Coislin, 69 recto.
μέχρις ἂν μὲ δώσουν ἄλλην

Manuscrit de Leyde. Vers 200. παγένω. — 204. παρ' αὐτῆκα. — 205. χρυσηΐδα. — 206. σύνοιεῖ. — 207. κομῆσαι. — *Intitulé*. ἀφέρεσιν. νοίας. — 209. παρ' ἐυθὸς. — 210. μεταῦτον. — 212. νήας. — 213. βρισηΐδα. — 215. με (toujours ainsi).
Manuscrit de Paris. Vers 200. παγένω. — 204. παρ' αὐτῆκα. — 205. χρυσηΐδα. — 206. σύνοιεῖ. — 207. κομῆσαι. — *Intitulé*. ὅρα. ἀφέρεσιν. νοίας. θαμέμνων. — 209. παρ' εὐθὺς. — 210. μεταῦτον. — 212. νήας. — 213. βρισηίδα. — 215. με.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 200. παγένω. — 202. ἀτρίδης. — 203. ὀυκ' ἐίπεν. — 204. παράυτοίκα. — 205. χρυσιῆδα. — 206. νοιεὶ τὸν ὀδυσέα. — 208. ἴδιον. — *Intitulé* (se trouve dans la marge inférieure). ἀφέρεσίν. βρισιεῖδος. ἀχιλέως ἀπο τὰς νείας. ἐξαποστολεῖς αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. — 209. παρ' ἐυθῆς. εὐριβάντην. — 210. ταλθίβιον μετ' ἀύτων. — 211 et 212 sont intervertis. 211. εἶπεν. — 212. νοίας. — 213. λαβεται την βρυσιῆδα. — 214. χρυσίδος. — 215. μεχρις ἀν μὴ δόσουν.

τῶν Ἑλλήνων τὸ φουσσᾶτον·
οὕτως δὲ νὰ τὴν φυλάττω
ὥσπερ ἡμετέραν νύμφην
τὰ πρὸς τάξιν ἐνεχύρου. »
Ἀπελθόντες γὰρ ἐκεῖνοι
τὸν Ἀχίλλιον οὐχ εὗρον,
τὴν Βρισηΐδαν ἐπῆραν
τὴν τιμὴν τοῦ Ἀχιλλέως·
εἰς τὸν Ἀγαμέμνων φέρνουν
ὡς ἐνέχυρον κρατοῦντα,
ἵνα φέρουν ἀντ' ἐκείνης
ὁμοίαν τῆς Χρυσηΐδος
ἡ στρατεία τῶν Ἑλλήνων.
Ὁ δ' Ἀχίλλιος, ἀκούσας
τὴν συμβᾶσαν ἀτιμίαν,
ἐλυπήθηκεν ἀμέτρως, LEYDE, 317 verso.
καὶ τοὺς ἰδιούς του φίλους
οὐκ ἠθέλησεν μιχθῆναι·
πορευθεὶς ἐν τῇ θαλάσσῃ
μετὰ θλίψεως μεγάλης
ἐκατέβην γὰρ ἐκεῖσε,
καὶ λυπούμενος καθίσας
ἐν τῇ παραθαλασσίᾳ,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 216. φουσάτον. — 219. ἐνεχείρου. — 221. ἀχίλληον. — 225. ἐνόχειρον (*sic*). — 227. χρυσηΐδος. — 229. ἀχίλληος. — 230. σύμβάσαν. 233. μηχθῆναι. — 236. ἐκεῖσαι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 216. φουσάτον (toujours avec un seul σ et l'accent aigu). — 219. ἐνεχείρου. — 220. ἐκείνοι. — 221. ἀχίλληον. οὐχεῦρον. — 225. ἐνόχειρον. — 227. χρυσηῖδος. — 229. ἀχίλληος. — 230. σύμβάσαν. — 233. μηχθῆναι. — 234. θαλάσῃ. — 235. μετα. — 236. ἐκεῖσαι. — 238. παραθαλασίᾳ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 216. τῶν ἐλλήνων τὰ φουσάτα. — 217. οὗτως. νατὴν φιλλάττω. — 218. ἡμετέρα. — 220. ἀπελθῶντες. ἐκύνοι. — 221. οὐχεύρων. — 222. βρυσιῆδα λαβόντες. — 225. ἐνέχειρον κρατοῦντα. — 226. ἀντεκύνης — 227. χρυσιῆδος. — 228. στρατία. ἐλλήνων. — 229. ἀχίλλιως. — 230. συμβάσαν ἀτοιμίαν. — 231. ἐλυπήθηκεν εἰς ἄκρος. — 232. ἰδίους. — 233. μηχθύναι. — 234. πορευθὺς. — 236. ἐκήσαι. — 237. λοιπούμενος καθήσας.

δακρυῶντα τὴν μητέραν
τὴν ὡραίαν καὶ ἠδεῖαν
ταῦτα πρὸς αὐτὴν ἐλάλει·
« βραχυχρόνιον τὴν γένναν
ἔγεινές με, μήτηρ, πάνυ,
καὶ τὸ τί λέγειν οὐκ ἔχω·
τὸ δὲ ἄτιμον, κυρία,
νὰ γεννήσῃς ἐν τῷ κόσμῳ
τίς οὐ μή σε κατακρίνῃ; COISLIN, 69 verso.
Τὴν Βρισήϊδαν ἐπῆρεν PARIS, 41 recto.
Ἀγαμέμνων τὴν τιμήν μου·
κἤξευρέ το, μήτηρ, τοῦτο,
ἐν καιρῷ γὰρ νὰ γυρεύσῃς
τὰ τῆς ἡμετέρας ὕβρης. »

μ΄. Περὶ τοῦ ὀνείρου ὅπερ Ἀγαμέμνων εἶδεν.

Καὶ συμβάντων τότε ταῦτα,
εἶδεν ὄναρ Ἀγαμέμνων,
τὸν καλόβουλον γὰρ Νέστωρ
θεωρεῖ τον ἐν τῷ ὕπνῳ,
λέγων πρὸς αὐτὸν γὰρ οὕτως·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 239. δακρυόντα. — 240. ἰδεῖαν. — 241. ἐλάλη. — 243. ἔγυμες. — 246. γεννήσεις. — 247. καταχρίνει. — 252. ὕβρις. — 254. ἴδεν. — 256. θεωρῆ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 239. δακρυόντα. — 240. ἰδεῖαν. — 241. ἐλάλη. — 243. ἔγυμές. — 246. ναγεννήσεις. κοσμῳ. — 247. καταχρίνει. — 249. τιμήν του. — 251. γυρεύσεις. — 252. ὕβρις. — 254. ἴδεν. — 256. θεωρῆ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 239. μητέρα. — 240. ὡραία. ἰδίαν. — 241. ταύτα. ἐλάλη. — 242. γέναν. — 243. ἐγυμαίς με. — 244. λεγειν οὐκέχω. — 247. μὴ σε κατακρίνει. — 248. βρυσίηδαν ἐπείρεν. — 249. ἀγαμέμνω. — 250. ἤξευρες. τούτο. — 251. κερῶ. — 252. ὕβρις. — *Intitulé*. περι. ὀνήρου. εἶδεν. — 253. ταύτα. — 254. ἴδεν ὄναρ. — 256. θεόρήτων (et un trait horizontal sous ό). τω. — 257. ὄντως.

« οὐ γὰρ πρέπει νὰ κοιμᾶσαι,
τοὺς γὰρ Ἕλληνας τοὺς πάντας
σὺν αὐτῷ τὸν Ἀχιλλέα
κίνησον ἐν τῷ πολέμῳ·
ὁ γὰρ κύριος ὁρίζει
τὴν Τροιὰν τὴν δοξασμένην
μέλλουν Ἕλληνες ἐπᾶραι
πλὴν μετὰ μηχανευμάτων
καὶ πολέμων ἁρμοδίων. »
Κὲκ τὸν ὕπνον ἐσηκώθη,
τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως
ἀνεπέμπασεν ὁ νοῦς του
ὡς ἐγένετον ἀπρέπως
ἐξ ἀπροσεξίας τότε
καὶ πρὸς τὸ φουσσᾶτον λέγει
ὅπερ ἐνυπνίοις εἶδεν, Leyde, 318 recto.
ταῦτα γοῦν εἶπεν τὸ πλῆθος
πρὸς κατηγορίαν οὕτως·
« οἱ μωροὶ γοῦν τοῖς ὀνείροις Coislin, 70 recto
εἰς τὸν νοῦν τους γὰρ πλουτοῦσιν
κομπωμένοι τῶν ὀνείρων. »
Ἄλλοι πάλιν οὕτως εἶπαν·
ὅσα τὰ τοῦ βίου εἶναι
τὰ τῶν ἐπιτηδευμάτων
ὅμοι τούτων οἱ ὄνειροι. »

Manuscrit de Leyde. Vers 262. ὡρίζει. — 264. ἐπάρην. — 267. ἐσυκόθη. — 271. ἐξ'. — 273. ἴδεν. — 278. κομπομένοι. — 282. ὅμ'οι. ὀνείροι.

Manuscrit de Paris. Vers 262. ὡρίζει. — 264. ἐπάραι. — 267. ἐσυκόθη. — 271. ἐξ'. — 273. ἴδεν. — 275. προς. — 278. κομπομένοι. — 282. ὅμ' οι. ὀνείροι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 258. οὐ. να κειμάσαι. — 259. Ἕλληνας. — 260. ἀὐτῶ. — 261. κείνησον. — 263. τροιᾶν. — 264. Ἕλληνες ἐπάριν. — 266. ἁρμοδίων. — 267. καὶ 'κτου ὕπνου ἐσυκόθη. — 269. ἀνεπέπαυσεν ὀνούς του. — 270. ἀπρέπων. — 271. ἐξ'. — 272. φωσατῶν. — 273. ἅπερ ἐνυπνίεις ἴδεν. — 274. ταύτα γοῦν εἶπεν. πλήθος. — 275. κατοιγορίαν οὗτος. — 276. οἱ μοροὶ. τοῖς ὀδνίροις (*sic*). — 277. νοῦν. πλατοῦσιν. — 278. κομπομένοι. ὀνήρων. — 279. οὗτως εἶπαν. — 280. ὅσα τοῦ. εἶναι. — 282. τοῦτον. ὀνήροι.

Ὥρμησαν οὕτως εἰπόντες
ἅπαντες οἱ στρατιῶται
εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

μά. Περὶ τοῦ ὁρμήματος τῶν Ἑλλήνων ὅταν ἐβουλήθησαν ἵνα στραφῶσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

Τῆς θαλάσσης δὲ πλησίον — Paris, 41 verso.
ἐσυνήχθησαν αὐτίκα,
μετὰ φόβου καὶ θορύβων
εἰς τὰς νῆας ἐσεβαῖναν
καὶ καθ' ἑαυτὸν ἐλάλουν ·
« πλεύσωμεν πρὸς τὰς πατρίδας,
τὴν Τροιὰν γὰρ οὐ πορθοῦμεν. »
Ὀδυσσεὺς εἰ μὴ κατεῖχεν
τῇ καλῇ γὰρ τῇ φρονήσει,
ἀποπλέαν γὰρ τὰ πλήθη,
τὴν Τροιὰν οὐκ ἐπορθοῦσαν ·
τοὺς ἀρίστους τοῦ φουσσάτου
μετὰ γλυκυτάτων λόγων
ὁμαλίζει τὰς καρδίας ·
τῆς δὲ παρακάτου τάξης

Manuscrit de Leyde. Vers 283. ὅρμησαν. — *Intitulé.* ὁρμήματος. — 287. αὐτῆκα. — 289. νήας ἐσεβέναν. — 299. ὁμαλίζει. — 300. παρὰ κάτου τάξεις.

Manuscrit de Paris. Vers 283. ὅρμησαν. — *Intitulé.* ὁρμήματος. — 285. Après ce vers se trouve celui que nous avons reporté plus loin sous le n° 292, qui est, croyons-nous, sa véritable place. — 286. πλησίων. — 287. αὐτῆκα. — 289. νήας ἐσεβέναν. — 290. καθ' ἑαυτὸν. Il faudrait peut-être lire καθ' ἑαυτοὺς, ou même καθ' ἑαυτῶν. — 295. ἀπὸ πλέαν. — 299. ὁμαλίζει. — 300. τάξις.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 283. ὅρμησαν οὕτως εἰπόντος. — 284. ἅπαντες. στρατιῶται. — 285. ἑαυτῶν. — 286. οὗ. — *Intitulé.* ἑλλήνων. ἐβουλεύθησαν να στραφώσιν. τᾶς. — 287. πλησίων. — 288. αὐτοίκα. — 289. θορύβου. — 290. τᾶς νοίας ἐσεβέναν. — 291. ἑαύτων. — 293. ὀδυσεὺς ἡμὴ κατύχεν. — 294. καλή. — 295. ἀπὸ πλέαν. — 296. την. ουκε πορθούσαν. — 298. γλυκιτάτον λόγον. — 300. τάξεις.

τῆς στρατείας γοῦν τὰ πλήθη
μετὰ ὕβρης καὶ μαστίγων.
Μετ' αὐτὴν τὴν μεθοδίαν
καὶ τὴν γνῶσιν ἥνπερ εἶχεν
ἐμετέστρεφεν τοὺς πάντας
μετὰ τῶν δημηγορίων
μετὰ πάσης προθυμίας
εἰς τὴν μάχην τοῦ πολέμου.
Τὸ γὰρ ἦθος γοῦν τὸ πρᾶον
καὶ τὸ προσηνὲς γὰρ ῥῆμα,
δύνανται ταῦτα μαλάξαι
καὶ τοὺς ἄγαν γὰρ λιθώδεις.
Οὕτως Ὀδυσσεὺς ποιήσας
ἐπὶ πᾶσιν ἐπαινήθη·
μετ' αὐτὸν δὲ ἐσυγκρότει
καὶ ὁ φρόνιμος ὁ Νέστωρ.

Coislin, 70 verso.

Leyde, 318 verso.

μϐ'. Ὅρα τὴν βουλὴν τὴν καθολικὴν ἣν ἐϐουλεύσαντο οἱ Ἕλληνες τὸν βασιλέαν τὸν Ἀγαμέμνων.

Τηνικαῦτα γοῦν ὑπάγουν
οἱ φρονίμοι τῶν Ἑλλήνων

Manuscrit de Leyde. Vers 302. ὕϐρις. — 304. ἦχεν. — 312. λιθόδοις. — 313. ὀδυσσεῦς. — 315. συνκρότει. — 316. φρόνημος. — 317. τοινικαῦτα. — 318. φρονήμοι.

Manuscrit de Paris. Vers 302. ὕϐρις. — 304. ἦχεν. — 306. των. — 312. λιθόδοις. — 313. ὀδυσσεῦς. — 315. ἐσυνκρότει. — 316. φρόνημος. — 317. τοινικαῦτα. — 318. φρονήμοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 301. στρατιὰς. πλήθει. — 302. ὕϐρις. — 303. μεθωδίαν. — 394. γνώσιν ἥνπερ εἶχεν. — 305. ἐμετ' ἤστεφεν (*sic*) τοῦς. — 306. δημιγορίων. — 309, 310, 311 et 312 manquent. — 313. οὕτως ὀδυσὺες ποιῆσας. — 314. ἐπὶ πάσιν ἐπαινήσει. — 315. μετ' αὐτῶν δὲ σύνεκρότει. — 316. φρόνημος. — *Intitulé.* ἣν εϐουλεύσαντο εἰ ἕλληνες τῶν βασιλέα (le reste manque). — 317. τοινικαύτα. — 318. φρονήμοι τῆς βουλῆς γαρ.

καὶ βουλὴν τὸν βασιλέαν
συμβουλεύονται μεγάλην,
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιάδε·
« πείθου, δέσποτα, φρονίμοις·
καὶ τὴν συμβουλὴν ἐκείνων
τὴν βουλεύονται μετ' ἔσε
μὴ ποσῶς τὴν ἀθετήσῃς,
ὅτι γίνεται πολλάκις
ἀπροσεξιὰ μεγάλη.
Ἔρχονταί τινες οἰκεῖοι — PARIS, 42 recto.
καὶ δημηγοροῦν ἐν μόνοις
μετ' ἐσὲν ἐν μοναξίᾳ,
καὶ τετραποδίζουν πάντας
τὰς βουλὰς γοῦν τῶν φρονίμων. »
Ὁ δὲ βασιλεὺς ἀκούσας
ηὐχαρίστησεν τοὺς λόγους
καὶ πρὸς ἑαυτοὺς γὰρ εἶπεν·
« μὰ τὸν Δίαν, ἄρχοντές μου,
μυριάκις τοῦτο πάσχω·
ἀλλὰ καὶ πολλὰ φρονίμοι
εἰς αὐτὸ τὸ πάθος πίπτουν·
καὶ μακάριος ἐκεῖνος
ὁ τὸν λογισμὸν συστήσας — COISLIN, 71 recto.
καὶ φυλάξας νὰ κρατῆται

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 321. τοιᾶδε. — 325. ἀθετήσεις. — 327. ἀπροσεξιᾶ. — 337. μυριάκεις. — 338. φρονήμοι. — 342. κρατεῖται.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 320. συμβουλεύωνται. — 321. τοιᾶδε. — 325. ἀθετήσεις. — 326. τι (ὅ a été oublié). ἀπροσεξιᾶ. — 337. μυριάκης. — 338. φρονήμοι. — 339. πίπτο (*sic*). — 342. κρατεῖται.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 319. τοῦ βασιλέα. — 320. συμβουλεύουνται (ω above ου) μεγάλοι. — 321. τὸιᾶδε. — 322. ποίθου. φρονήμος. — 323. ἐκείνον (*sic*). — 324. μετέσε. — 325. ἀθετίζεις. — 326. γύνεται. — 328. τοινὲς οἰκίοι. — 329. δημιγωροῦν ἐν μόνεις. — 330. μετὰ σὲν. — 331. τετραποδείζουν. — 332. φρονήμων. — 334. εὐχαρίστησεν. — 335. ἑαὐτοὺς. — 336. τον. ἄρχωντές. — 337. μυριᾶκις τούτο. — 338. φρονήμοι. — 340. ἐκοίνος. — 342. κρατείται.

εἰς τὰς συμβουλὰς φρονίμων.
Τοῦ δικαίου γὰρ τυχόντος,
καὶ τὸν βασιλέαν κλίνει
καὶ αὐτὸν τὸν πατριάρχην,
καὶ ὑπεροχὰς γὰρ πάσας. »
Εἶτα γοῦν πρὸς αὗτον εἶπαν·
« βουλευόμενος ἐνθύμου
παραδείγμασιν ἑτέροις
ἔκ τε τῶν ἀφανεστέρων
τῶν ποτὲ γοῦν διαβάντων·
νόει γοῦν τὰ θέλουν γένη,
καὶ βραδέως γοῦν βουλεύου,
καὶ ταχέως πράττε ταῦτα·
ἀγαθὸς γὰρ κυβερνήτης
τὸν πλοιὸν γοῦν διασώσει·
καὶ ποιμὴν πεπαιδευμένος
καὶ ὑπήκοος φρονίμως
τὰς ψυχὰς γοῦν κυβερνήσει. »
Μετὰ τὴν βουλὴν τὴν τότε
ἐσυνάξαν τοὺς φρονίμους
ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἐμπείρους, Leyde, 319 recto.
ἔφησαν βουλὴν τοιαύτην·
« τὸν στρατὸν χώρισον ὅλον,
τὰ γὰρ γένη μετὰ γένος,

Manuscrit de Leyde. Vers 353. γένει. — 357. τῶν πλοιῶν. — 359. φρονήμοις. — 362. φρονήμους. — 363. δεῖ. — 364. ἔφεισαν. — 365. χόρησον.

Manuscrit de Paris. Vers 348. αὗτον. — 351. Il serait peut-être préférable de lire εὐφανεστέρων. — 353. τα. γένοι. — 355. ταχέος. — 357. τῶν πλοιῶν. διασώσειι (sic). — 359. φρονήμοις. — 362. φρονήμους. — 363. δεῖ. — 364. ἔφεισαν. — 365. χόρησον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 343. φρονήμῶν. — 344, 345, 346 et 347 manquent. — 350. ἑτέρεις. — 351. ἀφανηστέρων. — 352. διάβάντων. — 353. νόεῖ. — 354. βραχέως. — 355. πράττε πάντα. — 356. ἀγαθὸς νῦν. — 357. τῶν πλοιῶν. διάσώζει. — 358. πεπεδευμένος. — 359. ὑπήκοως φρονήμοις. — 360. γοῦν διασώζει. — 361. βουλῆν την. — 362. φρονήμους. — 364. τοιάύτην.

καὶ τοῖς ἔθνοις σὺν τὰ ἔθνη· Paris, 42 verso.
κατὰ φύσιν γὰρ τὰ γένη
τὴν γε νέαν βοηθοῦσιν
τὸ δὲ γένος τῶν γλωσσῶν γαρ
ὅμοιως τὴν γλῶσσαν πάλιν,
καὶ σὺν τούτοις μέλλουν ἴδει
τίς ὑπάρχεις, Ἀγαμέμνον. »
Τέλος τοῦ ὀγδόου λόγου,
τῆς ἰῶτα ῥαψῳδίας.

La fin de ce discours se trouve au commencement de la rhapsodie suivante

Manuscrit de Leyde. Vers 367. Il faut peut-être lire : καὶ τὰ ἔθνη σὺν τοῖς ἔθνοις. — 370. γάρ.

Manuscrit de Paris. Vers 367. συντὰ. — 370. γάρ (avec accent). — 374. έλος (τ a été oublié).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 367. καὶ τοῖς ἔθνοις σὴν σὺν τὰ ἔθνη. — 369. γεναίαν βοήθώσιν. — 371. ὁμοίος τὴν γλώσσαν. — 372. τοῦτοις. ἴδει. — 373. ἀγαμέμνον. — 374. ὀγδόου. — 375. ἰῶτα manque.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

« Ἵνα φοϐηθοῦν οἱ πάντες,
ὢ τοῦ θαύματος Ἀτρείδη,
τὴν βουλὴν γὰρ τὴν ἀρίστην Coislin, 71 verso.
ἅπαντες οἱ ἀντιπάλοι
σύν τε τῶν συμμάχων τούτων
ὑπὸ πόλεμον μιχθέντες
νικηταὶ μέλλομεν γένη
τῇ καλῇ βουλῇ γὰρ ταύτῃ
ἣν γὰρ ἐϐουλεύθη νῦν γε. »
Ὁ δὲ βασιλεὺς, ἀκούσας
τὴν βουλὴν γὰρ τῶν φρονίμων
καὶ τοῦ Νέστορος τοὺς λόγους,
ὑπερθαύμασεν αὐτίκα·
ἡ γὰρ γνώμη τῶν γερόντων
ἀσφαλέστερη τῶν νέων,

Manuscrit de Leyde. Vers 6. μηχθέντες. — 7. μέλλωμεν γένει. — 11. φρονήμων — 13. αὐτῆκα. — 15. ἀσφαλέστεροι.

Manuscrit de Paris. Vers 5. τὺν (par inadvertance du rubricateur, qui a mis un τ au lieu d'un σ). — 6. μηχθέντες. — 7. μέλλωμεν γένει. — 11. φρονήμων. — 12. νέστωρος. — 13. αὐτῆκα. — 15. ἀσφαλέστεροι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 2. ἀτρίδη. — 4. ἅπαντες. — 5. τόυτῶν. — 6. μηχθέντες. — 7. μέλωμεν γένην. — 8. τὴν καλῇ βουλή γὰρ ἀύτη. — 9. ῆν γαρ ἐϐουλεύθη ῆ γε. Au lieu du vers 10, on lit dans ce ms. les deux suivants : ὁ δὲ βασιλεὺς ἀτρίδης πάραυτα γοῦν ὡς ἀκούσας. — 11. φρονήμων. — 12. νέστωρος. — 13. αὐτοίκα. — 14. οἱ γὰρ γνώμει. — 15. ἀσφαλέστεροι τὸν.

ὁμοιῶς καὶ τῶν ἐμπείρων.
Κήρυκες εὐθὺς ἐκπέμπει
τετραχόθεν κηρυκεύειν
τοῦ φουσσάτου μέσον ὅλου ·
λέγων γὰρ ὁ κῆρυξ οὕτως ·
« ἄρχοντες ὡραιωμένοι,
μετὰ τὴν τροφὴν αὐτίκα
ἅπαντες ἁρματωθῆτε. »
Βοῦν δὲ θύσας Ἀγαμέμνων
μετὰ καὶ πτηνῶν ὀρνίθων
καὶ γιδίων καὶ ἀρνίων
πρὸς βοήθειαν μαρμένης ·
ἄρχοντες ἑπτὰ τοὺς πρώτους — Paris, 43 recto.
προσκαλεῖ πρὸς τὴν θυσίαν,
τόν τε Νέστοραν τὸν γέρον
σὺν Ἰδομενέα Κρῆτα,
καὶ τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο, — Leyde, 319 verso.
καὶ τὸν μέγαν Διομήδην,
σὺν αὐτοῖς καὶ τὸν Δυσσέα,
καὶ τὸν Σίσυφον ἐκεῖνον.
Ὁ Μενέλαος ἀκούσας,
ὁ χαώσας τὴν Ἑλένην, — Coislin, 72 recto.
τὴν θυσίαν τελουμένην,
ἄνευ κάλεσιν εἰσῆλθεν ·

Manuscrit de Leyde. Vers 18. τετραώθεν κηρυκεύων. — 21. ὡραιομένοι. — 22. αὐτῆκα. — 23. ἁρματωθεῖτε. — 26. γηδίων. ἀρνόων. — 31. κρήτα. — 35. σύσιφον.

Manuscrit de Paris. Vers 17. τετραώθεν κηρυκεύων. — 21. ὡραιομένοι. — 22. αὐτῆκα. — 23. ἁρματωθεῖτε. — 26. γηδίων. ἀρνόων. — 28. ἐπτὰ. — 31. κρήτα. — 34. σΰναυτοῖς. — 35. σύσιφον. — 39. εἰσῆλθες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 16. ἐμπύρων. — 17. κύρικας. — 18. τἔτραῶθειν κυρικεύων. — 19. φωσάτου μέσων δλων. — 20. κύριξ οὗτως. — 21. ἄρχωντες ὡρκιδμένοι. — 22. αὐτοίκα. — 23. ἅπαντες ἁρματωθήται. — 26. ἀρνόων. — 27. βοἦθειαν. — 28. ἄρχωντας ἐπτὰ. πρότους. -- 29. τοὺς καλεῖ. — 30. νέστωρα. — 31. σὺνιδομένα ἐκρίττα. — 32. δύό. — 33. δυόμίδην. — 35. σύσιφον. — 36. ὁ μὲν ἔλαος. — 37. χαῶσας. ἐλένην. — 39. εἰσήλθεν.

Ἔφαγαν καὶ σηκωθῆκαν
κεἰς τὴν μάχην γὰρ ὡρμῆσαν·
γλυκυτέρα γοῦν ἡ μάχη
εἰς τοὺς ἅπαντας ἐφάνη
παρ' ἐλθεῖν εἰς τὰς πατρίδας.
Οἱ πεδίαδες ἐλάμψαν
ὥσπερ πῦρ ἀπὸ τῶν ὅπλων.
Ὥσπερ γὰρ χηνῶν ἀγέλαι
καὶ κυκνίων καὶ γεράνων
παρὰ τῶν πxρακαΐστρου
τὸν εἰς ποταμὸν Ἀσίας
συνxγόμενα παμπλήθη·
οὕτως ὁ στρατὸς Ἑλλήνων
τοῦ Σκαμάνδρου πεδιάδας
ἐπροθύμουν ἐν τῇ μάχῃ.
Οὕτως ἡ σωρεία ἦτον
ὥσπερ μυῖες ἐν τῷ γάλᾳ·
τόσον πλῆθος ἐσυνάχθην
εἰς τὴν μάχην γὰρ ἐκείνην.

Manuscrit de Leyde. Vers 40. συκοθῆκαν. — 41. ὁρμοῦσιν. — 43. ἐφάνει. — 47. χυνῶν. — 48. κυκνόων. — 55. σορία. — 56. μυίαις. Peut-être τὸ γάλα. Ce dernier mot n'a pas l'iota souscrit dans le manuscrit. — 57. ἐσυνάχθη.

Manuscrit de Paris. Vers 40. συκοθῆκαν. — 41. ὁρμοῦσαν. — 43. ἐφάνει. — 47. χῦνῶν. — 48. κυκνόων. — 49 et 50. Ces deux vers auraient besoin d'être corrigés; mais on risquerait peut-être en les modifiant de corriger l'auteur lui-même. Voici toutefois ce que je proposerais :

παρὰ τῶν ὀχθῶν Καΰστρου
τοῦ ποτάμου τῆς Ἀσίας

En accentuant ποτάμου, je ne prends pas une licence pareille à celles que se permet Hermoniacos, πόταμος (proparoxyton) n'étant pas inconnu dans le grec vulgaire médiéval. — 52. στρατος. — 55. σορία. — 56. μυίαις. γάλα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 40. ἐσικόθηκαν φαγώντες. — 41. ὁρμήσαν. — 42. γλυκιτέρα. — 43. ἅπαντας. — 44. παρελθεῖν. — 45. κ' ἔλαμψαν οἱ παιδιάδες. 46. πὺρ. — 47. χυνῶν. — 48. καὶ γυράνων καὶ κειχνόων. — 49. παρατῶν παρακαΐστρου. — 50. ποταμῶν. — 51. πὰν πλήθη. — 52. οὔτως. ἐλλήνῶν. — 53. παιδιᾶδες. — 55. οὗτος ἡ σορία ἦτον. — 56. μύαἰς. γάλλα. — 57. πλήθος. — 58. ἐκοίνον.

μγ'. Περὶ τῆς μεγάλης κινήσεως τοῦ πολέμου.

Ἐκινήσασιν οἱ Τρῶες **Leyde, 320 recto.**
μὲ φωνὰς καὶ μὲ θορύβους
καὶ ὀργάνων καὶ φλαμούλων·
τῶν δ' Ἑλλήνων τὸ φουσσᾶτον
μετὰ συστολῆς μεγάλης
καὶ μετ' εὐκοσμίας πάσης
ἐκινῆσαν πρὸς τοὺς Τρῶας·
τὸ δὲ χῶμαν ἐσηκώθην
ἐκ πεζῶν τε καὶ ἱππέων
ὡς ὀμίχλη πικροτάτη **Paris, 43 verso.**
μέχρι σφαῖραν οὐρανίαν. **Coislin, 72 verso.**

μδ'. Ὅρα τὸν πόλεμον τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἁρπάξαντος τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν ἄνδραν αὐτῆς τὸν Μενέλαον.

Ὁ δ' ἀνὴρ γοῦν τῆς Ἑλένης
ὁ κουρτέσης καὶ ὡραῖος
προσπηδήσας τοῦ φουσσάτου,

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* κοινήσεως. — Vers 59. ἐκοινήσασιν. — 60. θορύμβους. — 62. φουσάτον. — 65. ἐκοινήσαν. τρώας. — 66. χόμαν ἐσυκόθην. — 68. πυκροτάτη. — 69. σφέραν. — 72. πρὸς πηδήσας.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* κοινήσεως. — Vers 59. ἐκοινήσασιν. — 60. θορύμβους. — 65. ἐκοινήσαν. τρώας. — 66. χόμαν ἐσυκόθην. — 68. Il faut sans doute lire πυκνοτάτη. — 69. σφέραν. — *Intitulé.* ἁρπάξαντος. ἐλλένην. — 70. ἐλένης. — 71. ὥραιος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* κοινήσεως. — Vers 59. ἐκοινήσασιν. τρόες. — 60. με. με θορίμβους. — 61. ὀργάνων. — 62. ἐλλήνων. — 65. ἐκύνησαν. τρόας. — 66. χόμαν ἐσυκόθην. — 67. πεζόνται. — 68. ὡς ὀμίχλοι πη (le reste du vers manque). — 69. σφέραν. — *Intitulé.* ἁρπάξαντος. ἐλένην μετα ἄνδραν αὑτῆς (le reste manque). — 70. ὁδανῆρ. ἐλένης. — 71. ὡραίως. — 72. πρὸς πηδίσας.

τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν,
τὸν δραξάμενον Ἑλένην,
ἐπεζήτει μέσον πάντων
τοῦ μονομαχῆσαι τοῦτον,
λέγων πρὸς ἐκείνους· « πρέπει
τὴν Ἑλένην ἔχειν ἄνδραν
ἄξιον τοῦ κάλλους αὔτης, LEYDE, 320 verso.
φρόνιμον, σοφὸν καὶ μέγαν,
τολμηρὸν ἐν τοῖς πολέμοις,
καὶ εἰς κάλλος ἔχειν μοῖραν. »
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀκούσας
μετ' αὐτὸν μονομαχῆσαι,
ἐλεγχόμενος τοῦ πάθους
ἐδειλίασεν συντόμως,
καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου
ἠγριώθηκεν αὐτίκα.
Ἔλεγχος δεινὸς ὑπάρχει
ἡ συνείδησις αὐτὴ γαρ·
ὁ γὰρ πταίων φυσικῶς τε
πανταχοῦ πάντα δειλαίνει·
καὶ ἡ γλῶσσα γὰρ ναρκοῦται
καὶ τὰ νεῦρα παραλοῦνται.
Καὶ βλεψάμενος ὁ Ἕκτωρ
ὁ αὐτάδελφος ἐκείνου
τοῦ προσώπου του τὸ κάλλος

Manuscrit de Leyde Vers 78. ἐλλένην (avec deux points disposés horizontalement sous le premier λ). — 80. φρόνημον. — 82. μύραν. — 88. αὐτῆκα. — 90. συνήδησις αὐτῆ. — 92. δειλένει.

Manuscrit de Paris. Vers 78. ἐλένην. — 80. φρόνημον σοφῶν. — 81. τολμηρῶν. — 82. μύραν. — 83. ὀ. — 88. αὐτῆκα. — 90. συνήδησις αὐτῆ. — 92. δειλένει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 74. ἐλένην. — 76. μονομαχήσαι τοῦτον. — 78. ἐλένην ἔχην — 79. κάλους αὔτης. — 80. φρόνημον. — 82. κάλος. μύραν. — 84. μονομαχήσαι. — 85. τοὺς. — 86. ἐδειλίασε σύντόμως. — 87. ὄψις. — 88. ἡλοιώθηκεν. αὐτοίκα. — 89. δεινῶς. — 90. συνήδυσης αὐτοί γαρ. — 91. φυσικῶς γὰρ. — 92. δειλένη. — 93. ἀκούται. — 94. τα νευρα. — 95. ἔκτωρ. — 96. ἐκοίνου — 97. κάλος.

ὅτι κατεσβέστην ἅμα,
ἔφη ταῦτα πρὸς ἐκεῖνον·
« ὕπουλε, γυναικωτέ μου, Coislin, 73 recto.
εἴθε μοι τεθνάναι τότε
ὅταν εἰς τὴν γένναν ἦλθες
ἐκ κοιλίας γὰρ μητρός σου·
εἰ γὰρ θέλεις ἀναιρῆσαι,
ἄμε πρὸς Ἑλένης ἄνδραν,
νὰ γνωρίσῃς τὴν ἀνδρείαν Paris, 44 recto.
ἥνπερ ἔσχες μετ' ἐκεῖνον,
νὰ φανῇς μέσον τῶν πάντων
τίνος ἥρπαζες γυναῖκαν.
Τὸ γὰρ κάλλος καὶ ἡ κόμη Leyde, 321 recto.
τὰ τῆς Ἀφροδίτης δῶρα
καὶ ὀργάνοις τοῖς μαθοῦσεις
ἐκ τῆς ἐρωτοληψίας
εἰς αἰῶνας γὰρ τὴν ὕβριν
ἐκατήντησαν ἐσένα. »
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος πρὸς Ἕκτωρ
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθη·
« ὥσπερ πέλεκυς ὁ λόγος
κατακόπτει τὴν καρδίαν
τὴν ἐμὴν ἀναμφιβόλως,

Manuscrit de Leyde. Vers 100. γυναικοτέ. — 101. ἦθε. — 104. ἡ. ἀναιρεῖσαι. — 106. ἀνδρίαν. — 108. φανεῖς. — 111. ἀφροδήτης. — 112. ὀργάνης τῆς μαθούσης. — 113. ἀιροτοληψίας. — 114. αἰώνας. — 120. ἀναμφηβόλως.

Manuscrit de Paris. Vers 100. γυναικοτέ. — 101. ἦθε. τεθνάνε. — 104. ἡ γαρ θέλης ἀναιρεῖσαι. — 108. ναφανεῖς. — 111. ἀφροδήτης. — 112. ὀργάνης τῆς μαθούσης. — 113. ἀιροτοληψίας. — 118. πέλεκις. — 120. ἀναμφηβόλως.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 98. κατεσβήστιν ἅμα. — 99. ταύτα. ἐκείνον. — 100. ἴπουλε γΰναικοτέ μοι. — 101. ἦθε. — 102. γέναν ἦλθες. — 103. κειλίας τῆς μητρός σου. — 104. ἡ γὰρ θέλης ἀνερείσαι. — 105. ἐλένης ἄνδρα. — 106. να γνωρίσεις. — 107. ἥνπερ ἔχεις μὲ'τεκείνον. — 108. να φανεῖς. — 109. ἥρπαξες γυναίκαν. — 110. οἱ κόμοι. — 111. ἀφροδήτης δώρα. — 112. μαθούσης. — 113. ἐρωτολυψίας. — 116. ἕκτωρ. — 117. οὔτως. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 118. πέλεκης. — 119. κατακόπτη. — 120. ἀναμφηβόλος.

αὔτ' οἱ βριστικοί σου λόγοι
ἔμπλησάν μου γὰρ θρασύτην
τοῦ μονομαχῆσαι τοῦτον
τὸν Μενέλαον ἐμπρός σου·
τὸ δὲ κάλλος καὶ τὴν τρίχαν.
καὶ τῶν ἄλλων χαρισμάτων,
τῶν διδόντων ἐκ κυρίου,
μὴ ὀνείδιζε κἂν ὅλως·
ἀλλὰ τοὺς κακῶς εἰσπράττων
ὡς ἐμὲ τὸν μὴ φρονοῦντα
εἰ γὰρ βούλει μαχησθῆναι — Coislin, 73 verso
μετὰ μόνου Μενελάου,
στῆσον ὅρκον μετ' Ἑλλήνων
τοῦ μὴ μαχησθῆναι ὅλως,
ἅμα δὲ σὺν Μενελάου
μαχησόμεθα γὰρ μόνοι·
κεἴ τις ἐξ ἡμῶν νικήσῃ
ἂς ἐπάρῃ τὴν Ἑλένην
σὺν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις
καὶ τοῦ πλούτου τοῦ ἰδίου·
τὰ δὲ πλήθη τῶν Ἑλλήνων
εἰς ἰδίαν των πατρίδαν

Manuscrit de Leyde. Vers 121. αὔτ' οἱβρυστικοῖ. — 122. ἔμπλησάς. — 128. ὠνίδιζε κανόλως. — 131. ἡ — 133. ὅρκον. — 136. μαχησώμεθα. — 137. ἥτις ἐξ'. — 138. ἁς. ἐλλένην. — 142. τῶν πατρίδων.

Manuscrit de Paris. Vers 121. ἀυτοῖ βρυστικοῖ. — 122. ἔμπλησάς. — 128. ὠνιδίζε κανόλως. — 130. φρονότα. — 131. ἡ γάρ βούλει. — 133. στησον ὅρκον. ἐλλήνων. — 135. σΰν. — 136. μαχησώμεθα. — 137. ἥτις ἐξ'. νικήσει. — 138. ἁς. — 139. συν. — 142. τῶν πατρίδων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 121. ἀύτοι βριστηκοί. — 122. ἔμπλεσάς μοι. — 123. μονομαχῆσαι τούτων. — 125. το. κάλος. τρύχαν. — 127. διδῶντων. — 128. μη ὀνίδειζε. — 129. ἄλλα τοὺς κακοὺς. — 130. μη φρονούντα. — 131. ἡ γὰρ βούλη μαχησθύναι. — 132. μὲν ἐλάου. — 133. στήσον. ἐλλήνων. — 134. μαχησθύναι. — 135. ἅμα. συν. — 136. μαχησώμεθα. μόνει. — 137. κ' manque. ἥτις ἐξ'. νικήσει. — 138. ἁς ἐπάρει. ἐλένην. — 140. ἰδίου. — 141. πλήθει. ἐλλήνων. — 142. ἰδίας τῶν πατρίδων.

ἀπεντεῦθεν ἂς ὑπάγουν! »
Οὕτως εἶπεν γὰρ ὁ Πάρις,
ἠγαλλιάσθην ὁ Ἕκτωρ
καὶ τοὺς Ἕλληνας μηνύει
πρὸς μονομαχίαν τούτων
τῶν δυὸ τῶν ἐχθραινόντων Paris, 48 verso.
ὑπὲρ τῆς Ἑλένης ταύτης·
καὶ θεσάμενοι τοὺς ὅρκους
καὶ τοὺς λόγους βεβαιώσας
τὰ πρὸς πίστιν γὰρ ἐκείνων
καὶ χαρὰ τοῖς ὅλοις ἦλθεν
πᾶσιν δὴ τὰ τῶν Ἑλλήνων
σὺν τοῖς Τρώοις ἐπὶ τούτοις·
ἠρματώθησαν πολλάκις
πρὸς πλησίων καὶ ἀλλήλων.

Manuscrit de Leyde. Vers 143. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀς. — 144. πάρης. — 150 et 151. Ces deux vers sont ainsi conçus dans l'original :

καὶ θεσάμενοι τοὺς λόγους (β)
καὶ τοὺς ὅρκους (α) βεβαιώσας.

Le β et l'α qui figurent le premier sur λόγους, le second sur ὅρχους, sont écrits à l'encre rouge et indiquent que ces deux mots doivent prendre la place l'un de l'autre. — 157. πλησῖον.

Manuscrit de Paris. Vers 143. ἀπεντεύθεν ἀς. — 144. οὗτος. — 145. ἠγαλλιάσθην. — 147. τόυτον. — 150. τοὺς λόγους. — 151. τοὺς ὅρχους. (Cf. ci-dessus les vers 150 et 151 dans le manuscrit de Leyde. Les signes de mutation n'existent pas dans le manuscrit de Paris sur λόγους et ὅρχους, ce qui prouve peut-être que ce ms. n'a pas été copié sur le précédent, ou au moins que le copiste n'aurait pas compris la signification des deux susdits signes). — 154. ἐλλήνων. — 155. συν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 143. ἀπεντεύθεν. — 144. οὗτως πάριδῶς εἰπόντος. — 145. ἠγαλλιᾶσθειν. ἕκτωρ. — 146. τοῦς ἕλληνας μυνίεῖ. — 148. δύό. — 149. ὑπερ. ἐλένης. — 150. δεξάμενοι. — 151. βαιβεῶσας. — 152. πίστην. ἐκοίνων. — 153. ὅλλοις ἦλθεν. — 154. πάσιν. ἐλλήνων. — 155. σὶν. τρόοις. — 156. ἠρματώθησαν σὺν τόμως.

μέ. Ὅρα τὴν Ἑλένην τίναν ἐπεθύμει ἵνα νικήσῃ.

Ἡ δ' Ἑλένη καταγνοῦσα — LEYDE, 321 verso
τὴν μονομαχίαν τούτων,
ἡ καρδία της ἑλκύσθη — COISLIN, 74 recto.
πρὸς τὸν ἄνδραν της τὸν πρῶτον
ἀνεπέμπασεν ἡ μνήμη
τὴν φιλίαν τὴν προτέραν
καὶ τῆς χώρας τῆς ἰδίας
εἰς ἐνθύμιον ἀπῆλθεν·
καὶ λεπτὴν σκέπην ἐπάνω
εἰς τὴν κεφαλήν της θέτει,
καὶ λαβὼν γυναῖκας δύο
ἅμα μετ' αὐτῆς ὑπάγει
μετὰ δρόμου πρὸς τὸν πύργον·
ἐξ ὀμμάτων τῶν ὡραίων
δάκρυσιν πολλοῖς ἐκχύνει.
Ὁ δὲ Πρίαμος πλησίον
ὁ πατὴρ τοῦ Ἀλεξάνδρου
συγκαθίσας πρὸς Ἑλένην,
ἐπερώτα γοῦν ἐκείνην
τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων.

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* νικήσει. — Vers 163. πρωτέραν. — 170. πῦργον. — 171. ἐξ' ὀμάτων τῶν ὀρέων. — 176. ἐπ' ἐρῶτα.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* να νικήσει. — Vers 160. ἑλκύσθη. — 163. πρωτέραν. — 169. ὑπάγη. — 170. πυργον. — 171. ἐξ' ὀμάτων τῶν ὀρέων. — 173. πλησίων. — 174. ἀλλεξάνδρου. — 176. ἐπ' ἐρῶτα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* την ἑλένην τείναν ἐπεθύμην ἐκ των δυον να νικήση. — 158. ἑλένη γοῦν μαθοῦσα. — 159. τούτον. — 160. καρδιάτης ἑλκύσθη. — 161. ἄνδρα. πρότον. — 162. ἀνεπέπλασεν. — 164. τῆς ἴδίας. — 165. ἀπήλθεν. — 167. θέτη. — 168. καὶ λαβὼν δύο γυναίκας. — 169. ἅμα μετ' αὐτῶν ὑπάγη. — 170. δρόμον. — 171. ἐξ' ὀμάτων. — 172. πολλῆς ἐκπέμπει. — 175. συγκαθήσας. ἑλένην.

Τηνικαῦτα γοῦν Ἑλένη
δείχνει γοῦν τὸν Ἀγαμέμνων,
δεύτερον τὸν Ὀδυσσέα,
καὶ τὸν Αἴαντα ἐκ τρίτου·
ἐκ τετάρτου δ' ἑρμηνεύει
τὸν καλὸν Ἰδομενέα,
Νέστορα καὶ Διομήδην,
εἶτα πᾶσιν δὴ τοὺς ἄλλους·
Ὀδυσσεὺς ὁμοῦ σὺν Ἕκτωρ
θεματίζουσιν τοὺς κλήρους
ποῖος γὰρ ὁρμήσει πρῶτον — Paris, 45 recto.
πρὸς τὸν ἄλλον καταβῆναι.
Ἐκ τῆς κάσης πρῶτος κλῆρος
Ἀλεξάνδρου γὰρ ἐφάνη· — Coislin, 74 verso.
κεὶς τὸ μέσον γοῦν σταθέντες
ἔνοπλοι καὶ χρυσοφόροι,
τὸν Ἀλέξανδρον ὁρίζουν
εἰς Μενέλαον τὸν πρῶτον
καταβῆναι ἀμφιβόλως.
Εἶτα κατελθὼν εἰς αὖτον
ἔκρουσεν τὸ σάκος τούτου
καὶ συνέτριψεν τὴν λόγχην,
καὶ ποσῶς οὐκ ὠφελήθη
ἐκ τὸ δόσμα τὸ τῆς λόγχης.

Manuscrit de Leyde. Vers 178. τοινικαῦτα. — 179. δείχνη. — 183. ἠδομενέα. — 184. νέστωρα. — 185. δεῖ. — 186. ὀδυσσεῦς. — 197. αὗτον. — 198. σάκκος. — 200. ὀφελήθη.

Manuscrit de Paris. Vers 178. τοινικαῦτα. — 179. δείχνη. — 183. ἡδομενέα. — 184. νέστωρα. διϊομήδιν. — 185. δεῖ. — 185. σὺν. — 189. κατὰ βῆναι. — 197. αὗτον. — 198. ἔκρουσεν. τούτου. — 200. ουκοφελήθη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 177. ἀρρίστους. ἑλλήνων. — 178. τοινικαύτα. ἑλένη. — 179. δίχνη. — 180. ὀδυσέα. — 181. εκ. — 182. ἑρμηνεύσει. — 183. ἰδομενέα. — 184. διόμίδην. — 185. πάσιν. — 186. ὀδυσεὺς. συνέκτωρ. — 188. ποῖος. πρότον. — 189. καταβείναι. — 190. πρότος κλήρος. — 193. ἐνοπλοῖ. — 194. ἀλεξανδρον. — 195. μεν ἔλαον τὸ πρότον. — 196. καταβεῖναι. — 197. κατελθῶν. αὖτον. — 198. σάκκος. — 200. οὐκοφελήθην. — 201. ἐκ τοῦ δόσματος.

Ὁ Μενέλαος εἶθ' οὕτως
μὲ τὴν λόγχην συναντήσας,
ἔθραυσεν τὸ σάκος τούτου
καὶ τὴν πανοπλίαν πᾶσαν,
καὶ πρὸς τὸν λαγόνα τούτου — Leyde, 322 recto.
ἐπροσδίεδεν τὸ δόρυ·
τὸ κασίδιον εἶθ' οὕτως
κρούσας τοῦτο μὲ τὴν σπάθην,
συνετρίβηκεν ἡ σπάθη
τετραχῶς εἰς τὸ κασίδιν,
κἐκ τὸ χέριν ἐπετάσθη
ἅπαν τὸ τῆς σπάθης ὕλη,
κἐκρεμάσθην τὸ κασίδιν
ἐκ τὸν τράχηλον τοῦ Πάρι·
καὶ δραξάμενος ἐκ λούρου
ὁ Μενέλαος τὸν Πάριν
πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὸν σύρνει·
καὶ συρόμενος ἐκεῖσε,
ἐκ τῆς βίας γὰρ ὁ λοῦρος
ἐκκοπεὶς, ἔγλυσε τοῦτος·
εἰς τὸ κάστρον γὰρ δρομαῖος
'ς τὴν Ἑλένην ὑπαγαίνει, — Coislin, 75 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 202. εἰθοῦτως. — 203. μετὴν. συναντίσας. — 204. σάκκος. — 208. εἰθοῦτως. — 209. μετήν. — 211. κασίδην. — 212. χαίριν. — 214. κασίδην. — 221. ἐκκοπῆς. — 223. ὑπαγένει.

Manuscrit de Paris. Vers 202. εἰθοῦτως. — 203. με. συναντίσας. — 204. ἔθραυσεν. — 208. εἰθοῦτως. — 209. με. — 211. κασίδην. — 212. χαίρειν. — 214. κασίδην. — 221. ἐκκοπῆς. — 223. 'ς manque. ἑλενην ὑπαγένει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 202. ὁ μεν ἔλαος εἰθούτως. — 203. μετ' ἡς λόγχης σὺναντήσας. — 204. ἔθραυσε. σάκκος. — 205. πανοπλοίαν πάσαν. — 206. λεγόνα. — 207. πρὸς διέξηκεν. δώρου. — 208. εἰθούτως. — 209. τούτον μετὴν. — 211. τετραχός. — 212. ἐπετάσθην. κασίδην. — 213. ἅπαν το. ἧλη. — 214. ἐκρεμασθην. κασίδην. — 215. τῶν. — 218. ελληνας. σύρνη. — 219. συρώμενος ἐκείσαι. — 220. βείας. λούρος. — 221. ἐκοπῆς. τούτος. — 222. κεἰς. δρομαίως. — 223. στὴν ἑλένην ὑπαγένη.

κὲκ τὴν ἐκκοπὴν τοῦ λούρου
ἀπεξέβη τοῦ θανάτου.

PARIS, 45 verso.

μϛ'. Ὅρα τὴν κατηγορίαν ἣν ἐκατηγόρησεν ἡ Ἑλένη τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν μετὰ τὴν μονομαχίαν αὐτοῦ.

Ἡ δ' Ἑλένη καταγνοῦσα
ἔφην πρὸς τὸν Πάριν ταῦτα·
« δέν σε τό 'λεγα πολλάκις — LEYDE, 322 verso.
μετ' ἐκεῖνον μοναχός σου
εἰς τὸν πόλεμον μὴ σμίξῃς·
ὅτι κὲν ἑτέροις οἶδα
ἀριστείας τὰς ἐποῖκεν
ἀδιάτρωτος τὰς μάχας
μέσον ἰσχυρῶν Ἑλλήνων
ὅπου πόλεμος τὸν ηὗρεν.
Στρατιώτης νοῦν οὐκ ἔχων
τοὺς ἐμπίπτοντας εἰς μάχην
εἰς τὸν τάφον τὸν ὑπάγουν·
τὴν γὰρ ὕβριν ἣν ὑβρίσθης
εἰς αἰῶνας θέλει μένῃ·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 225. ἀπεξεύει. — 228. τ' ὄλεγα. — 230. σμήξεις. — 231. ἐνετέροις. — 232. ἐπῆκεν. — 233. ἀδιάντροπας τὰς μάχας, se trouve dans l'original après celui qui est chiffré ici 235. — 240. μένει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 225. ἀπεξεύει. — *Intitulé.* τὸν πάριν (qui n'est peut-être qu'une glose) manque. — 228. τ' ὄλεγα πολάκις. — 230. μησμήξης. — 232 ἐπῆκαν. — 233. ἀδιάντροπας (dans le manuscrit de Paris, ce vers figure après le 235e). — 234. ἰσχυρὸν. — 235. ἤῦρεν. — 239. τὴν ὑβρίσθης. — 240. μένει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 224. ἐκοπὴν. — 225. ἀπὲξέβην. — *Intitulé.* κατειγορίαν ἣν ἐκατειγόρισεν. ἐλένη. — 226. ἐλένη κατὰ γνοῦσα. — 227. ἔφη. ταύτα. — 228. δέν σε τόλεγα. — 229. μετ' ἐκείνον μοναχόσου. — 230. μησμήξης. — 231. καὶ νετέροις. — 232. ἀρρηστίας. ἐποίκεν. — 233. ἀδιἄτροτος. μαχας. — 234. μέσων ἰσχυρῶν ἐλλήνων. — 235. ὕβρεν. — 236. στρατιῶτις. οὐκέχων. — 239. τῆς ὑβρίστης. — 240. θέλη μένη.

ἀπεφύγαν καὶ τὰ μέλη
ἀπ' ἐσέναν τὰ δικά μου. »
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀκούσας
τὸ τυχὸν πρὸς τὴν Ἑλένην
ἐκ τῆς ἐντροπῆς οὐκ εἶπεν·
καὶ Μενέλαος αὐτίκα
ὡς ὁ λέων ἐβρυχήθη,
καὶ φθεγξάμενος ἐξεῖπεν·
« ἡ γὰρ νίκη Μενελάου
μάρτυρες ἐξ ἀμφοτέρων
τῶν Τρωϊῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων·
δότε μοι λοιπὸν τὸ χρῆμα,
δότε μοι καὶ τὴν Ἑλένην Coislin, 75 verso.
καὶ τὸ στέφος γοῦν τῆς νίκης,
ὡς οἱ νόμοι γοῦν κελεύουν. »
Οἱ δ' Ἀχαῖοι καθημένοι
βλέποντες τὴν ἀτοπίαν
τῆς ἐπιορκίας ταύτης,
πρὸς τὴν πόλιν γὰρ μηνοῦσιν
καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν
ὕβριν καταξίαν τοῦτον·
καὶ τὸ πῶς νὰ παραλάβουν
τὴν Τροίαν ἐζυγομάχουν.
Τὰ μεγάλα τῶν πραγμάτων Paris, 46 recto.
καὶ κατασκευῶν μεγάλων

Manuscrit de Leyde. Vers 241. ἀπ' ἐφύγαν. — 244. ἐλλένην. — 246. αὐτῆκα. — 248. ἐξεῖπεν. — 252. Le rubricateur avait d'abord écrit τότε, mais le premier τ a été surchargé d'un δ.

Manuscrit de Paris. Vers 241. ἀπ' ἐφύγαν. — 246. αὐτῆκα. — 248. ἐξεῖπεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 241. ἀπὸ φύγαν. τα μέλει. — 242. ἀπεσέναν τ' ἀδικά. — 244. ἐλένην. — 245. ἐντροπής ὀυκείπεν. — 246. αὐτοίκα. — 247. ὡς γὰρ λέων ἐβρυχήσθη. — 248. φθεξάμενος ἐξείπεν. — 250. ἐξ'. — 251. τροῶν. ἐλλήνων. — 252. μει λοιπῶν τοχρήμα. — 253. την ἐλένην. — 254. στέφος γαρ. — 255. ή. — 256. δαγχαίοι κάθημένοι. — 258. ἐπὶ ὀρκίας. — 259. πόλην. μυνούσιν. — 261. καταξίαν τούτον. — 262. να παρὰ λάβουν.

πρέπει τοῦ κατασκευάζειν
ὃν γὰρ πολυπλόκους φέρειν
τὰ πραττόμενα πρὸς πρᾶξιν
ἐξ ἀνάγκης γὰρ τὰ τέλη
ἐν μακρῷ γὰρ συμπεραίνειν
καὶ τῶν ἐν πολλῷ γὰρ χρόνῳ
συγχεόμενα πραγμάτων
εἰς ὀξὺν καιρὸν γὰρ ταῦτα
οὐ λυσιτελές τε λύειν.
Εὐπειθὴς ὁ Ἀγαμέμνων LEYDE, 323 recto.
εἰς τὴν σύμβασιν ἐκείνην
συνερέθιζεν τὰ πλήθη
ἵνα μαχηστοῦν γενναίως
πρὸς παραλαβὴν τῆς πόλης.
Καὶ πεζὸς ἀπῆγεν οὗτος
κατὰ τένταν ἡγεμόνος
καὶ τοὺς μὲν ἀνδρείους εἶπεν·
« μὴ ποσῶς γοῦν τὴν ἀνδρείαν
ἀτιμώσετε κἂν ὅλως·
ἀλλὰ μᾶλλον καὶ τοὺς ἄλλους
τοὺς ἡμῶν ῥαθυμοτέρους
ἐποτρύνετε πρὸς μάχην· COISLIN, 76 recto.
τὸν δὲ Μενεστέα τοῦτον

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 268. πράξιν. — 269. τέλει. — 273. ὀξὶν. — 275. εὐπηθεῖς. — 277. συνερήθηζεν. — 278. μαχιστοῦν. — 279. παραλαβεῖν. πόλις. — 284. ἀτιμώσεται χανόλως. — 286. ῥαθυμωτέρους. — 287. ἐπ' ὀτρίνεται.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 267. φέρον. — 268. πράξιν. — 269. ανάγκης. — 272. οὐγχεόμενα (erreur du rubricateur). — 273. ὀξὶν κὰιρὸν γαρ. — 275. εὐπηθεῖς. — 277. συνερέθηζεν. — 278. μαχιστοῦν. — 279. παραλαβεῖν. πόλις. — 280. ὁῦτως. — 284. ἀτιμώσεται κὰν ὁλως. — 286. ῥάθϋμωτέρους. — 287. ἐπ' ὀτρίνετε.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 267. πολυπλώκους. — 268. τάξιν. — 269. ἐξ' ἀνάγγης. — 270. συμπερένην. — 271. πολλῶ γοῦν χρόνον. — 272. συγχαιδμενα. — 273. ὀξὶν καιρῶνταύτα. — 274. λυσιτελες. — 275. λυπηθεῖς. — 277. συνερέθηζε. πλήθει. — 278. γεναίως. — 279. παρὰ λαβεῖν. — 280. ἀπείγεν οὗτως. — 282. ἀνδρείας εἶπεν. — 283. ποσὸς. — 284. ἀτοιμώσεται κὰν. — 285. μάλλον. τοῦς. — 286. τοῦς ραθυμωτέρους. — 287. ἐπροτρίνεται. — 288. τὸν δε μεναιστέα τούτον.

ἅμα γὰρ καὶ τὸν Δυσσέαν,
σὺν αὐτοῖς τὸν Διομήδην,
τὸν υἱὸν τὸν τοῦ Τυδέως,
καὶ τὸν Αἴαντα τὸν μέγαν,
καὶ τὸν Σίσυφον ὁμοίως
σὺν τῷ καλοβούλῳ Νέστωρ. »
Τί με λέγειν πρὸς ἐκείνους
πόσον τοὺς ἐταπεινώθην
εἰς δὲ τὸν λαὸν τὸν ἄλλον
τίς ἐξείπῃ τὰ τοὺς εἶπεν;
Αἱ γὰρ τῶν ἀνθρώπων φύσεις
ἔν τε τῷ καιρῷ τῆς βίας
ταπεινοῦνται πρὸς ἑτέρους
καὶ ὑπακοὴν ἐνδείχνουν
πρὸς ἐκείνους τοὺς ἐλπίζουν PARIS, 46 verso.
τοῦ λαβεῖν γὰρ βοηθείαν·
ὁ δ' ἀγὼν ἅμα παρέλθῃ,
οὐδαμῶς γὰρ τῶν χαρίτων
ἐνθυμοῦνται πρὸς ἐκείνους.
Τίνες δὲ γὰρ τοῦτ' ὑπάρχουν
τῶν καλῶν οὐ μεμνημένοι;
ἀσυνείδητοι γὰρ πρῶτον,
δεύτερον οἱ μὴ φρονοῦντες,
οἱ ποθούμενοι δὲ τρίτον

MANUSCRIT DE LEYDE, Vers 291. τιδέως. — 293. σύσηφον. — 298. ἐξεῖπει. — 305. παρέλθει. — 308. τούτοὶ 'πάρχουν. — 310. ἀσυνίδιτοι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 290. διομήδιν. — 291. τιδέως. — 293. σύσηφον. — 294. συν. — 298. ἐξείπει. — 301. τὰ πεινοῦνται. — 302. ἐνδείχνη. — 305. παρέλθει. — 308. τούτοὶ πάρχουν. — 310. ἀσυνήδιτοι γαρ. — 311. μη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 289. ἅμασὺντω ὀδυσέα. — 290. ἀὐτοῖς. διόμίδην. — 291. υἱὄν τε του δυσέως. — 293. σύσιφον ὁμοίος. — 294. καλωβούλω. — 296. πόσων. — 297. λαὄν. — 298. ἐξεῖπη. εἶπεν. — 299. αἰ. φύσις. — 300. ἐν κερῶ γὰρ τὸ τῆς βείας. — 301. ταποινοῦνται. ἑτέρους. — 302. ὑπακοῆν ἐνδύχνουν. — 303. ἐκοίνους τοῦς. — 304. βοήθείας. — 305. ὡς δ' ἀγῶν ἅμα. — 306. χαρίτῶν — 308. τοίνες. τούτοι πάρχουν. — 309. καλλῶν. μεμνουμένων. — 310. συνήδητοι. πρότον. — 312. ποιθώμενοι.

τὰς βουλὰς γὰρ τῶν μοχθήρων·
οἱ δὲ μνημονεύουν, εἶναι
οἱ θεοσεβεῖς γὰρ πρῶτον,
δεύτερον οἱ ποθουμένοι
τὰς ἀρίστας γοῦν τὰς γνώμας,
τρίτον γὰρ οἱ καλοβοῦλοι. Coislin, 76 verso.
Τῶν δὲ Τρώων καὶ Ἑλλήνων
τῶν σταθέντων ἐν πολέμῳ,
φοβερὸς θόρυβος ἦλθεν Leyde, 323 verso.
καὶ πολὺς κτύπος ἁρμάτων.

μζ'. Ὅρα τοῦ μεγάλου πολέμου τὴν ἀρχὴν ὅταν ἐταράχθη τῶν Ἑλλήνων τὸ φουσσᾶτον διὰ τὴν ἐπιορκίαν τῶν Τρώων, ὅταν ἐνίκησεν τὴν μονομαχίαν ὁ Μενέλαος τὸν Πάριν.

Καὶ φρικώδης γὰρ ἐγίνη
ἡ ἀνάμιξις ἐκείνη
ἐξ ἀμφοῖ τὰ τοῦ πολέμου.
Ὥσπερ ποταμὸς χειμῶνος
ἐκ ῥαγδαίας καὶ μεγάλης
ταραχῆς γοῦν οὐρανίας
ἀστραπώδης καὶ βροντώδης,

Manuscrit de Leyde. Vers 314. ἠδὲ μνημονεύων εἶμαι. — 318. καλοβοῦλοι. — 319. τρόων. — 321. θώρυβος. — 322. ἀρμάτων. — *Intitulé*. φουσάτον. — 324. ἀνάμηξεις. — 326. χϊμόνος. — 327. ῥαδίας. — 329. ἀστραπόδης.

Manuscrit de Paris. Vers 314. ἠδέ μνημονεύων εἶμαι. — 318. καλοβούλοι. — 319. τρόων. ἐλλήνων. — 321. θώρυβος. — *Intitulé*. φουσάτων. τρόων. — 324. ανάμηξης. — 326. ποταμοὶ χιμόνος. — 327. ῥαδίας. — 329. ἀστραπόδης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 314. ἡ δε. — 315. θεόσεβοῖς. πρότοι. — 316. δεύτεροι. ποιθωμένοι. — 318. ἡ καλοβούλη. — 319. τρόων. ἐλλήνων. — 321. Θόρηβως ἦρθη. — 322. πολλὺς κτύπως. Les vers 319, 320, 321 et 322 sont placés après l'intitulé. — *Intitulé*. εταράχθη. ἐλλήνων. διατὴν. τρόων. ἐνίκισεν. μοναμοναχίαν (*sic*). μενέλαως. — 323. φρικόδης. ἐγείνη. — 324. ἀνάμηξεις. — 325. ἐξανμφητὰ (*sic*). — 326. χειμόνος. — 328. ταραχῆς γὰρ. — 329. ἀστραπώδης.

μετὰ πλείστων γὰρ ὑδάτων
καταρρέον τὸ ποτάμι
ἐκ τοῦ ὕψους εἰς πετρώδη
κρημνιζόμενον ἐξ ὄρους
καὶ τὸν κτύπον μὴ φερόντων
ἀκουσθῆναι δι' ὠτίων,
ἡ ἀνάμιξις ἐκείνη Paris, 47 recto.
φανερῶς οὕτως ἐφάνη.
Τέλος τοῦ ἐννάτου λόγου,
ῥαψῳδία τε τῆς κάππα.

Manuscrit de Leyde Vers 331. καταρέων. ποτάμη. — 333. χρυμνιζόμενον. — 337. ἐμφάνει.

Manuscrit de Paris. Vers 331. χαταρέων. ποτάμη. — 333. κρὔμνιζόμενον. — 337. ἐμφάνει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 330. πλήστων. — 331. καταρέων. ποτάμην. — 332. ἐκ manque. ὕψος εῖς πετρόδη. — 333. κριμνηζόμενον. ὅρους. — 334. καὶ τῶν κτίπω μη φερῶντων. — 335. ἀκουστῆναι διότίον. — 336. ἀνάμηξεις τὸν τόπον. — 337. φανερὸς οὔτως ἐφάνει. — 338. ἐνάτου. — 339. κάπα.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΚΑΠΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Κατὰ πρόσωπον σταθέντες
ἅπαντες ἐξ ἀμφοτέρων
παρεκίνησαν τὴν μάχην
πρὸς τοὺς Τρωαδίτας αὖτοι
ἄσπονδον οἱ πάντες τότε
σὺν ἁρμάτων γὰρ καὶ ὅπλων
ὑπεξέβησαν αὐτίκα
λέγων ἐν αὐτοῖς τοιαῦτα·
« ἔλθωμεν μέχρι θανάτου — Coislin, 77 recto.
καὶ κατακοποῦμεν ἅμα. »
Καὶ Ἀντίλογχος τὸ πρῶτον
ἐν τῷ Ἐχεπώλῳ κρούσας
εἰς τὸ μέσον τοῦ μετώπου,
τὸν υἱὸν τοῦ Θαλασσίου
μετὰ λόγχης στερεμνίας
ἀναιρέθηκεν αὐτίκα.

Manuscrit de Leyde. Vers 3. παρ' ἐκείνησαν. — 4. αὖτοι. — 7. ὑπ' ἐξεύησαν αὐτῆκα. — 9. ἔλθομεν. — 11. χὰν. — 13. μετόπου. — 16. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 3. παρ' ἐκείνησαν. — 4. τροαδίτας αὖτοι. — 6. αρμάτων. — 7. ὑπ' ἐξεύησαν αὐτῆκα. — 9. ἔλθομεν. — 13. μετόπου. — 16. αὐτῆκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 2. ἄπαντες ἐξ'. — 3. παρεκύνησαν. — 4. τροαδήτας αὖτοι. — 6. αρμάτων. ὅπλῶν. — 7. αὐτοίκα. — 8. τοιαῦτα. — 10. νὰ κατακοπούμεν ἅμα. — 11. πρότον. — 13. μετόπου. — 14. υἱὸν. θαλασσήου. — 16 ἀνερέθηκεν. αὐτοίκα.

Ἅμα γὰρ τοῦτον ἐγίνη
ἀνεμίχθησαν ἐξ ἄμφω
κἔσυραν τὰς σπάθας ἔξω
ἀπὸ τῶν κουλέων ὅλοι·
ἐξ ἑτέρων κατ'ἀλλήλων — Leyde, 324 verso.
ὥσπερ ὠμοφάγοι λύκοι
ἐμαχήσθησαν γὰρ τότε·
οἱ ἱππεῖς γὰρ τοὺς ἱππίους
ἐκατέφθειραν γὰρ τότε·
καὶ πεζοὶ τοὺς χαμαιβάμων
ὁμοιῶς γὰρ ἐσκοτόναν·
τὸν Λεφήνοραν Εὐρίπου
τῆς αὐτῆς χώρας αὐθέντην,
μετὰ λόγχης τρώσας τοῦτον
κατὰ τὴν πλευρὰν Ἐγήνωρ
ἔκτανεν εὐθέως τοῦτον·
ἐν δὲ δόρυ μέγας Αἴας
Σιμωίσιον ἀνεῖλεν
κρούσας οὖν κατὰ τὸ στῆθος
ἀπεξέβη τῆς ζωῆς γαρ·
ἦτον γὰρ ὡραῖος πάνυ

Manuscrit de Leyde. Vers 17. ἐγίνει. — 21. καταλλήλων. — 22. ὀμοφάγοι. — 24. ἱπποῖς. — 26. χαμεβάμων. — 27. ὅμοιῶς (*sic*). — 28. λεφήρωναν. — 30. τρόσας. — 34. σιμωύσιον ἀνῆλεν. — 36. ἀπεξεύη.

Manuscrit de Paris. Vers 17. ἐγίνει. — 18. ἐξάμφω. — 19. τὰς πάθας. — 21. καταλλήλων. — 22. ὁμοφάγοι. — 24. ἱπποῖς. ἱππί (puis un sigle, au-dessus du second π, qui ressemble à un 6 de forme archaïque; il faut peut-être lire, malgré l'accent, ἱππίκους). — 26. χαμεβάμων. — 27. ὅμοιῶς (*sic*). — 28. λεφήρων ἀνευρίκου. — 30. τρόσας. — 34. σιμωύσιον ἀνῆλεν. — 35. κροῦσας. — 36. ἀπεξεύη. — 37. γαρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 17. ἅμα. τούτο ἐγύνειν. — 18. ἀνεμήχθησαν ἐξ'. — 19. σπάθεις. — 20. τὸν. ὅλλοι. — 21. κ' ἐξετέρων κατὰλλήλων. — 22. ὥς ὁμοφάγει. — 23. τοτότε. — 24. οἱ ἱπποίς. ἵππίους — 25. ἐκατέφθηραν αὐτοίκα. — 26. κ' ὀι πεζεὶ. χαμεβάμους. — 27. ὁμοίως. ἐσκοτώναν. — 28. λεφήρων ἀνευρίκου. — 30. τούτων. — 31. ἐγείνωρ. — 32. τούτων. — 33. δώρη. — 34. σιμωῦσιον ἀνείλεν. — 35. στήθος. — 36. ἀπὲ ξέβειν. — 37. ἦτον. ὡραίος.

καὶ παιδὶν εἰς ἡλικίαν.
Ὁ δὲ νόθος τοῦ Πριάμου — Leyde, 324 verso.
σύρνοντα τὸν Σιμωσέαν,
θέλων γὰρ γυμνῶσαι τοῦτον,
Λεύκονα τῶν Θρακησίων — Coislin, 77 verso.
ἐν βουβῶνι κτείνει τοῦτον.
Ὁ δ' αὐθέντης Δομοκόου
τὸν υἱὸν κτείνει Πριάμου·
πάλιν Ὀδυσσεὺς ἐν τούτοις
Νέρωνα τὸν Τρωαδίτην
κρούσαντα κατὰ μηλίγγου,
ἀπεντεῦθεν ἀπεφύγη·
ὁ δὲ Πείρως ὁ Ἰμβράσου
ὁ υἱὸς ἀπὸ τῆς Αἴνου
τῶν Θρακῶν ἡγεμονεύων
ἐκ τῶν παρελλησποντίων
τὸν Διόρεαν γὰρ κτείνας
τὸν υἱὸν Ἀμαρικέας·
τὸν δὲ στρατηγὸν Ἑλλήνων
τὸν καὶ Ἔπειον καλοῦντα
μετὰ λίθου γὰρ τραχέος
τὴν δεξίαν του τὴν κνήμην
ταύτην γοῦν ὁ Πείρως κόψας

Manuscrit de Leyde. Vers 40. συμωσέαν. — 43. βουβώνη κτείνη. — 45. κτείνη. — 47. τῶν τροαδήτων. — 48. μυλίγκου. — 49. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀπεψείγη. — 50. πῆρος ὁ ἡμβράσου. — 53. παραλισποντίων. — 57. ἔπιον. — 58. τραχέως. — 60. πεῖρος κόμψας.

Manuscrit de Paris. Vers 40. σΰμωσέαν. — 43. βουβώνη κτείνη. — 45. κτείνη. — 46. ὀδυσσεὺς. — 47. τροαδήτων. — 48. μηλίγκου. — 49. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀπεψίγη. — 50. πεῖρος δημβράσου. — 53. παραλισποντέων. — 57. ἔπϊον. — 58. τραχέως. — 60. πεῖρος κόμψας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 38. παιδὴν. — 39. πριᾶμου — 40. σύρωτα. συμωσέαν. — 41. θέλῶν. γυμνώσαι τούτον. — 42. τὸν θαρκησίον. — 43. βουβώνη κτείνη τούτον. — 44. ὁ δὲ νόθος δημοκόου. — 45. κτίνει πολέμου. — 46. ὀδυσεὺς. — 47. τροάδητην. — 48. μυλίγγου. — 49. ἀπεντεύθεν. — 50. πήρος. ἡμβράσου. — 53. παρὰ λεισποντίων. — 54. τὸν δὲ ὥραια γὰρ. — 55. υἱδν ἀμαρικαίας. — 56. τῶν δε στρατιγῶν ἐλλήνων. — 57. καλοῦντα. — 59. δεξιᾶν. κνύμην. — 60. πύρος.

ἐν τῇ γῇ καταπεσόντα,
ἕτερος μὲ λόγχην κρούσας
ἔντερα τὰ τούτου χύνει.
Πάλιν δὲ τοῦτον τὸν Πείρων
ἀποκτένει ταῦτα Θόας·
ἐν μαζῷ γὰρ δορατίσας
ἔπεσεν χαμαὶ πλαγίως·
εἶτα τὴν γαστέραν τούτου
καταστίξας μὲ τὴν λόγχην·
χἕτεροι πολλοὶ πολλούς γαρ
ἐκατέφθειραν ὁμοίως
ἐξονομαστοὺς τοπάρχας·
οὗτοι μὲν ἔπεσον τότε
ἄνδρες μὲν ἐξ ἡγεμόνων· Coislin, 78 recto.
τὰ δὲ πλήθη τῶν ἑτέρων
ἐκ τῆς παρακάτου τάξης
ἦσαν γὰρ πολλαὶ σωρείαι Paris, 48 recto.
ἔκ τε τῆς κοινῆς στρατείας
τί με λέγειν τίς ἀκούσειν
ὑπεράπειροι καὶ πλεῖστοι
οὐδὲ εἶς τοὺς ἐλογίσθην
εἰς τὸ ἀριθμῆσαι τούτους
εἰ μὴ συγγενεῖς ἂν εἶχαν

Manuscrit de Leyde. Vers 64. πεῖρον. — 69. κατατήξας μετὴν. — 72. ἐξ ὀνομαστοὺς. — 73. ἔπαισον. — 76. τάξις. — 77. εἶσαν. σορίαι. — 80. ὑπὲρ ἄπειροι. πλείστοι. — 83. εἰμὶ συγκενεῖς ἀν ἦχαν.

Manuscrit de Paris. Vers 64. πεῖρον. — 69. κατατὴν ξασμετὴν. — 72. εξονομαστοὺς (sans esprit). — 73. ἔπαισον. — 75. πλήθει. — 77. εἶσαν. σορίαι. — 79. ἀκούσιν. — 80. ὑπὲρ ἄπειροι κὰι πλείστοι. — 83. συγκενεῖς ἀν ἦχαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin Vers 62. ἕτερος με. — 63. τοῦτου χίνει. — 64. τούτον. πύρον. — 65. ἀπὸ κτίνει γὰρ ὁ θόας. — 66. δωρατίσας. — 67. χαμὲ πλαγίος. — 68. εἶτα. — 69. κατὰ τήξας μετὰ λόγχης. — 70. κ' ἕτεροι. πολλοὺς. — 71. ἐκατέφθηραν ὁμοίος. — 72. τὸ πάρχας. — 73. οὗτοι. — 74. ἄδρες γοῦν ἐξηγεμόνων. — 75. ἐτέρων. — 76. παρακάτω τάξεις. — 77. εἴσαν. στορίαι (*sic*). — 78. στρατίας. — 79. ἀκούσιν. — 80. ὑπερ ἄπεροι. πλήστοι. — 81. οὐδε εἷς. ἐλογήστην. — 82. ἀριθμήσαι. — 83. εἶμισυγγενῆς ἀνήχαν.

καὶ σφαττόμενοι πεπτῶκαν
ὅσους γὰρ ἐξεῖπον ἄνω·
τῆς δὲ μάχης αὐξανούσης.
βέλος ἔπεμψεν αὐτίκα
Πίνδαρος εἰς τὸ φουσσᾶτον,
καὶ Μενέλαον εὑρίσκει
εἰς τὸ μέρος τοῦ ζωστῆρος,
καὶ ὁ πόλεμος εἰς πλεῖον
συνερράγη πρὸς τὴν μάχην.

LEYDE, 325 verso.

μή. Ὅρα τοῦ Διομήδους τὴν αἴγλην καὶ λαμπηδόνα
τῶν ἁρμάτων, ἣν κατεσκεύασεν τότε· καὶ διὰ τῆς τοιαύτης μεθοδίας ἐδιέφθειρεν
πολλοὺς γενναίους ἐν τῇ μάχῃ ἐκείνῃ.

Θέλων δὲ γνωστῆναι τότε
τίς ἐστὶν ὁ Διομήδης
ἔποιχε τὸν τότε χρόνον
ἅρματα παραξενᾶτα
εἰς τὴν κάσιν χεὶς τὴν ἄσπιν
χεὶς τὴν πανοπλίαν ὅλην

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 84. σφαττώμενοι. — 85. ἐξ εἶπον. — 87. αὐτῆκα. — 88. πήνδαρος. φουσατον (*sic*). — 89. εὑρήσκει. — 92. συνερώγει. — *Intitulé.* λαμπηδῶνα. ἁρμάτων. κατ' ἐσκεύασεν. μεθωδίας. — 95. ἔπειχε. — 96. ἅρματα παραξενάτα. — 97. ἄσπην.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 85. ἐξ εἶπον. — 87. αὐτῆκα. — 88. πήνδαρος. φουσάτων. — 89. ἐυρίσκει. — 92. συνερώγει. — *Intitulé.* λαμπηδῶνα. τῆσάυτης μεθωδίας. γενέως τὴν μάχην ἐκείνην. — 95. ἔπειχε. — 96. παραξενάτα. — 97. ἄσπην.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 84. σφατώμενοι πεπτώκαν. — 85. ἐξείπον. — 87. ἔπεψεν ἀυτοίκα. — Les vers 88, 89, 90, 91 et 92 manquent. — *Intitulé.* διόμίδη. άίγλυν τῶν ἁρμάτων ἣν ἐκατασκεύασεν τότε. διατῆς τοιάυτης μεθωδίας ἔφθειρεν πολοὺς γεναίως. μάχη γὰρ ἐκείνη. — 93. γνωστήναι. — 94. τί. διόμίδης. — 95. ἔπισε. — 96. πάραξενάτα. — 97. την κάσιν. — 98. καὶ τὴν ὅλην πανοπλίαν.

ὡς κατόπτρου μεθοδίαν
φλόγαν ὡς πυρὸς ἐκπέμπων
ἀπαράμιλλον κυνάστρου
ἀκτινοβολῶν τριγύρου·
οὐ γὰρ ἔκαιεν ὡς φλόγα
ὡς τὸ κάτοπτρον ἐκεῖνον
Ἀρχιμήδους τοῦ ἀρχαίου
ὅπερ ἔφλεξεν ὁλκάδας
ἐκεινοῦ γὰρ τοῦ Μαρκέλλου — Coislin, 78 verso.
ἐξ ἡλίου λαμπηδόνος,
ἀλλ' εἰς πτόησιν καὶ φόβον
τῶν ἀντιμαχούντων τοῦτον·
ὥσπερ ἐμπηδήσας λέων
ἐν γὰρ πλήθει βουκολίων,
καὶ βοὸς αὐχένα κόψει — Paris, 48 verso.
ἢ δαμάλιν παχυτάτην,
διαρρήξει τηνικαῦτα
καὶ τὰ σπλάγχνα γοῦν ἐκπέμψει
ἐν τὸ δάπεδον αὐτίκα,
ἢ φθορὰν ἑτέραν ποίσει·
οὕτως γοῦν ὁ Διομήδης
ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ
μετ' ἐκείνων τῶν ἁρμάτων

Manuscrit de Leyde. Vers 99. μεθωδίαν. — 101. ἀπαράμυλον. — 102. ἀκτηνοβολῶν τρυγύρου. — 103. ἔκεεν. — 105. ἀρχιμίδους. — 106. ὀλκάδας. — 108. λαμπηδῶνος. — 109. πτώησιν. — 110. τούτων. — 112. πλήθει. — 115. τοινικαῦτα. — 117. τῷ. αὐτῆκα. — 118. πείσει. — 121. ἁρμάτων.

Manuscrit de Paris. Vers 101. ἀπαράμῦλον. — 102. τρυγύρου. — 103. γαρ ἔκεεν. — 105. ἀρχιμίδους. — 106. ὀλκάδας, — 108. λαμπηδῶνος. — 109. πτώησιν. — 110. τούτων. — 112. πλήθη. — 115. διαρρήξη τοινικαῦτα. — 116. σπλάχνα. — 117. τῶ. αὐτῆκα. — 118. πείσει. — 119. οὗτος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 99. ὡς κατόπρον μεθοδίαν. — 100. πειρὸς. — 101. ἀπαράμυλον. — 103. ουγαρ ἔκαιέν. — 104. ἐκοῖνον. — 106. ολκάδας. — 107. μαρκέλου. — 108. ἐξ'. — 109. εἰς πτώησιν. — 110. ἀντί μαχοῦντων τούτων. — 111. ὥσπερ ἐμπιδείσας. — 112. βουκολίον. — 114. εἰ δάμαλην. — 115. διάρρίξει τινεῖ ταῦτη. — 116. σπλάχνα. — 117. τῶ δάπεδων αὐτείκα. — 118. ἡ. ἐτέρα πήσει. — 119. οὗτως γὰρ γοῦν καὶ τιδίδεις.

ἐκατέφθειρεν τοὺς Τρῶας,
καὶ τοὺς δειλοτέρους τούτων
ἀπεδίωξεν ἐκ μάχης.
Πάρις ἔδραμεν ἐκ μάχης
εἰς τὸ μέσον τοῦ πολέμου,
τῷ γὰρ δόρει τὸν Φιγέα
ἐν τῷ στήθει κρούσας τοῦτον
τηνικαῦτα τὸν ἀνεῖλεν.
Ἀγαμέμνων μετὰ λόγχην
ἄρχοντα τῆς Βιθυνίας
τὸν καλούμενον Ὀδίαν
ἐν τοῖς μεταφρένοις κρούσας
ἐνεκρώθη παραυτίκα·
ὁ δ' Ἰδομενεὺς τὸν Φαῖστον
ἐν τοῖς ὤμοις τοῦτον τρώσας·
οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀρδίας
φίλος γνήσιος τοῦ Βώρου· COISLIN, 79 recto.
τὸν υἱὸν δὲ τοῦ Στροφίου
τὸν καλὸν γὰρ κυνηγέτην,
τὸν Σκαμάνδριον τὴν κλῆσιν,
ἔφθειρεν ὁ Ἀγαμέμνων.
φεύγων γὰρ ἐν δορατίῳ LEYDE, 326 recto.
ἔτρωσεν ἐν μεταφρένοις·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 122. τρώας. — 127. τὸ. δόρυ. φυγέα. — 129. τοινιακῦτα. — 131. βηθηνίας. — 133. μεταφραίνοις. — 134. παρ' αὐτῆκα. — 135. ἠδομενεὺς. φέστον. — 138. 6όρου. — 140. κινηγέτην. — 141. κλῖσιν. — 144. μεταφραίνοις.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 122. τρώας. — 127. τὸ. δόρυ. φΰγέα. — 128. στήθη. — 129. τοινικαῦτα. — 131. βηθηνίας. — 133. μεταφραίνοις. — 134. παρ' αὐτῆκα. — 135. ὁ δ' ἠδομενεὺς. φέστον. — 136. τρῶσας. — 138. 6όρου. — 140. κϊνηγέτην. — 143. δωρατίῳ. — 144. μεταφραίνοις.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 122. τρόας. — 123. δειλωτέρους τοῦτων. — 124. ἀπὲ δῖώξεν. — 125. πάρης. — 127. τὸ γὰρ δώρη. φυγέα. — 128. στήθη τούτον κρούσας. — 129. τοινικαύτα. ἀνείλεν. — 130. ἀγαμέμνω. λόγχης. — 131. ἄρχωντα. βηθηνίας. — 133. μετὰ φρένοις. — 134. παρ' ἀυτοίκα. — 135. ὁ δ' ἐδομενεὺς. φεύστον. — 136. ὅμοις τοῦτον. — 137. οὗτος ἦν. — 138. γνύσιος. 6όρου. — 141. κλήσιν. — 143. φεύγον ἐν τῶ δωρατίω. — 144. ἔτροσεν. μετὰ φρένοις.

Ναύπηγον τὸν Ἀλεξάνδρου
Μηριόνης κτείνει τοῦτον·
ἐν γλουτῷ κρούσας τῷ δόρει,
ἐξεπέρασεν αὐτίκα
τὸ γὰρ δόρυ πρὸς τὴν κύστιν·
ὁ δὲ Πίδεος ὁ μέγας
τοῦ Ἀντήνορος τὸν πρῶτον
νόθον τὸν υἱὸν ἐκείνου
ὄπισθεν τῆς κάρας τούτου
ἐν τὸ στόμα περονήσας·
ὁ δ' Εὐρύπυλος τὴν χεῖραν — PARIS, 49 recto.
Ὑψήνορος τεμὼν ἐν ξίφει
Δολοπίονος τὸν παῖδα
ἱερέαν τῆς Σκαμάνδρου·
οἱ δὲ δειλοτέροι τούτων
ἐκ τοὺς ἀντιμαχομένους
βλέποντες τοῦ Διομήδους
τὴν κατασκευὴν ἐκείνην
ἣν ἐν τοῖς ἁρμάτοις εἶχεν,
τὴν τῆς λαμπηδόνος αἴγλην
εἰς φυγὴν γὰρ ἐκινῆσαν·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 146. κτείνη. — 147. γλωττῷ. τὸ δόρυ. — 148. ἐξ ἐπέρασεν αὐτῆκα. — 149. κύστην. — 151. ἀντίνορος. — 154. τῷ. περωνήσας. — 159. δηλωτέροι. — 163. ἁρμάτοις ἦχεν. — 164. λαμπιδῶνος. — 165. ἐκινήσαν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 146. κτείνη τούτον. — 147. γλωττῶ. τὸ δόρυ. — 148. αὐτῆκα. — 149. κύστην. — 151. ἀντίνορος. — 154. τω. περωνήσας. — 155. εὐρύπυλος χειραν (sans accent). — 156. τεμων. — 157. τὴν χεῖραν (au lieu de τὸν παῖδα). — 158. τῆς καμάνδρου. — 159. δηλωτέροι. — 163. ἦχεν. — 164. λαμπιδῶνος. — 165. ἐκινήσαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 145. ἀλ' ἐξάνδρου. — 146. μυριόνης κτήνη τούτο. — 147. ἐν γλωττω. τῶ δώρη. — 148. ἐξ' ἐπέρασεν αὐτοίκα. — 149. τῶ γὰρ δώρη. κίστην. — 150. ὁ δ' ἐπίδεος. — 151. ἀντίνωρος. πρότον. — 152. υἶδν. — 153. ὄπισθεν. — 154. στόμα περωνίσας. — 155. ὁ δὲύρίπηλως. χείραν. — 156. τεμῶν. — 157. δωλοπιώνος. παίδαν. — 158. ἱέρέαν. τησκαμάνδρου. — 159. δειλωτέροι τούτον. — 161. διόμήδους. — 162. κατασκεδεῖν. — 163. ἦχεν. — 165. ἐκυνήσαν.

Πίνδαρος εὐθὺς τοξεύσας
ἔκρουσεν τὸν νῶμον τούτου,
κέκοψεν τόστοῦν τὸν κύκλον
τοῦ δεξίου του τῶν νώμων·
ὁ δὲ Στένελος αὐτίκα — LEYDE, 326 verso.
ἐξανέσπασεν τὸ βέλος — COISLIN, 79 verso.
καὶ σὺν τούτοις ἠγριώθην.

μθ'. Ὅρα τὴν λάβωσιν τοῦ Διομήδους καὶ τὸν θυμὸν καὶ ἀγριωγμὸν αὐτοῦ.

Καὶ μετὰ θυμοῦ μεγάλου
εἰς αὐτοὺς γὰρ καταβαίνει,
ὥσπερ χοῖρος ἐν τῇ λόγχῃ·
ἡ ψυχὴ γὰρ θυμωθεῖσα
ὥσπερ λυσσητὴς γὰρ χοῖρος
εἰς τοὺς εὖ φρονοῦντας κύνας,
κατατρώγει καὶ νικᾷ τους·
οὕτως γάρ γουν καταβαίνει
ὁ θυμὸς γὰρ ἐν τῇ μάχῃ,
ἐν καιρῷ τῷ τοῦ πολέμου
εἰς τοὺς ἀντιμαχομένους·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 166. πήνδαρος. — 167. νόμον. — 168. τὸ στοῦν. — 169. τὸν νόμον. — 170. αὐτῆκα. — 171. ἐξ ἀνέσπασεν. — 175. λόγχη. — 177. λύσει τίς κύως au lieu de χοῖρος. — 178. εὐφρονοῦντας. — 182. τὸ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 166. πήνδαρος. τὸ ξεύσας. — 167. νόμον. — 168. τὸ στοῦν. — 169. τὸν νόμων. — 170. αὐτῆκα. — 171. ἐξ ἀνέσπασεν. — 172. ἠγριώθην. — 175. λόγχη. — 176. ψχὴ (*sic*). — 177. λύσει τίς. κύων (au lieu de χοῖρος). — 178. εὐφρονοῦντας. — 179. κατατρώσει. νικά. — 182. τὸ τοῦ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 166. πήνδαρος. — 167. ὅμον. — 163. τὸ στοῦν τὸ κύκλουν. — 169. τοῦ ὅμου. — 170. αὐτοίκα. — 171. ἐξ' ἀνάσπασεν. — 172. ἀγριὤθην. — *Intitulé.* διόμίδους καὶ θυμῶν καὶ ἀγριώμῶν. — 174. κατεβένη. — 175. χοίρος. λόγχην. — 176. θυμωθήσα. — 177. λύσει τίς. κείον. — 178. εὐφρονοῦν τὰς κοίνας. — 179. κατὰ τρόγει. νικά. — 180. οὔτως. γοῦν. — 181. οθυμὸς. — 182. τὸ τοῦ. — 183. ἀντιμαχωμένους.

καὶ γλαγγίζεται τὸ δόρυ
μετὰ μήνης καὶ θυμοῦ γαρ ·
τὸν Ἀστύνοον ἀνεῖλεν
καὶ τὸν Πείνοραν σὺν τοῦτον,
ἐν τοῖς ὤμοις κλεῖδα πλήξας,
παρεκτὸς τεμὼν τῷ ξίφει
τὸ τῆς ῥάχεως τὸ στάχος.
Ὥσπερ ποταμὸς γὰρ μέγας — PARIS, 49 versò.
μετ' ὁρμῆς γὰρ καταβαίνων
καὶ μετὰ φορᾶς ῥεόντι, — LEYDE, 327 recto.
οὔτε γέφυροι κρατοῦσιν,
οὔτε δέματα τυχόντα ·
οὕτως γοῦν ὁ Διομήδης
τὰς κατασκευὰς τῶν Τρώων ·
ἐκ τῶν ἰσχυρῶν πολλούς γαρ
ἐκατέλυσεν γὰρ τότε ·
Ἄβαντα καὶ Πολυείδην
αὐταδέλφους γοῦν τοὺς δύο,
Εὐρυδάμαντος ἐκείνου
τοὺς υἱοὺς ὀνειροκρίτου
ἐκατέλυσεν αὐτίκα ·
καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Φαινόπου — COISLIN, 80 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 184. γλαγγήζεται. — 186. ἀστήνοον ἀνείλεν. — 187. πήνοραν. — 188. κλῆδα — 189. παρ' ἐκτὸς. τὸ. — 190. ῥάχεος. — 192. ὁρμοῖς. — 194. γέφυροι est la leçon des trois mss. — 195. δὲ μετὰ. — 200. πολυίδην. — 202. εὐριδάμαντος. — 203. ὀνειροχρήτου. — 204. αὐτῆκα. — 205. φενόπου.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 184. γλαγγύζεται. δορυ (sans accent). — 186. ἀστήνοον ἀνείλεν. — 187. πήνοραν. — 188. κλῆδα. — 189. παρ' ἐκτὸς τεμὸν τὸ. — 190. ῥάχεος. — 192. ὁρμοῖς. — 195. οὔτε δὲ μετὰ. — 196. ὅυτος. — 198. ἰσχῦρὸν. — 200. πολυΐδην. — 201. τὰς. — 202. εὐριδάμαντος ἐκείνος. — 204. αὐτῆκα. — 205. φενόπου.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 184. γλαγκύζεται τῶ δώρυ. — 185. μετα μύνης. — 186. ἀστήνοον ἀνείλεν. — 187. πήνορα. τούτοις. — 188. ὤμοις κλυδαπήξας. — 189. παρέκτός τεμῶν τὸ. — 192. ὁρμῆς. — 193. φθορᾶς ρεῶν τι. — 194. οὔτε. κρατούσιν. — 195. οὔτε δεύματα τυχώντα. — 196. οὔτως. διόμίδης. — 197. τᾶς. τρόων. — 198. ἰσχυρῶν πολούς. — 199. τὸ τότε. — 200. πολυΐδειν. — 201. αὐταδέλφους δύό. — 202. εὐριδάμαντος ἐκοίνου. — 203. τοῦς. ὀνηροκρίτου. — 204. αὐτοίκα. — 205. πέδας.

τόν τε Θόαν καὶ τὸν Ξάνθον·
καὶ τὸν Πάνδαρον σὺν τούτοις
ἀποκτένει· τηνικαῦτα
κρούσας τοῦτον ἐν τῇ ῥίνᾳ·
ἔθραυσεν καὶ τὸν Αἰνείαν
μετὰ λίθου ταλαντιαίου
τὴν κοτύλην θραύσας τούτου,
ἔτεμεν σὺν τὰς νευρώσεις
ἄμφω σὺν τὸ δέσμα τούτου·
καὶ τοὺς δύο ὁμογάστρους
τοὺς υἱοὺς γὰρ τοῦ Πριάμου
Χρόμιον καὶ τὸν Ἀχέμην
ἔξω τῆς ζωῆς ἐποῖκεν·
ἦσαν ὥραιοι τὴν θέαν.
Ἐκ τῆς αἴγλης γὰρ τὸ ἅρμα
καὶ τῆς λαμπηδόνος τούτου
οὐκ ἠδύνατο σιμῶσαι
τις ἐκ τῶν μαχιμωτάτων
πρὸς πλησιασμὸν τῆς μάχης
ἐκ τοὺς ἀντιπάλους ὅλους·
ἦτον δὲ καὶ πολεμάρχος
καὶ τὰ δύο συντελοῦντα
τοὺς ἀρίστους τῆς Τρωάδος
ἐδιέφθειρεν τοὺς γράφω.
Εἶτα βλέπων ὁ Σαρπήδης

Manuscrit de Leyde. Vers 208. τοινικαῦτα. — 209. τῆ ῥίνα. — 218. ἐπῆκεν. — 222. ἠδύναντο συμῶσε. — 223. τίς. μαχημοτάτων.

Manuscrit de Paris. Vers 208. τοινἴκαῦτα. — 209. τὸν τον (*sic*). — 213. τας νευρώσης. — 218. ἐπῆκεν. — 222. ἠδύναντο συμῶσε. — 223. τίς. μαχημοτάτων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 206. τὸν τε. — 207. πόνδαρον (*sic*). — 208. ἀπὸ κτήναι τοινικαῦτα. — 209. τούτον. τη. — 210. ἐννίαν. — 211. ταλαντέου. — 212. κοτίλην. — 213. ταῖς. — 214. ἄμφωσιν τὸ δόσμα. — 215. καὶ τοὺς ὁμογάστρους δυό. — 216. τοῦς. πριᾶμου. — 218. ἐποίκεν. — 219. ἦσαν ὠραιοί. — 220. αἰγλης. ἄρμα. — 221. τοῖς λαμπηδώνος. — 222. οὐκ· ἠδύνατο σημῶσαι. — 223. τίς γαρ ἐκ τῶν μαχητάτων. — 224. πλησίας μου τῆς. — 225. τοῦς. — 226. ἦτον. — 227. δυό σὺν τελοῦντα. — 228. τροᾶδος. — 229. ἐδιέφθηρεν. — 230. σαρπίδων.

τὴν ἀνήμερον κακίαν,
τὴν στρατείαν τῆς Τρωάδος — Paris, 50 recto.
ἐρεθίζει πρὸς τὴν μάχην
εἰς τὸ μάχεσθαι γενναίως·
τὴν εἰρήνην καὶ τὴν μάχην
οὐ προσίεται γὰρ τούτοις
τὴν τῶν ὀνομάτων πρᾶξιν,
ἀλλ' ὑπὸ τῶν κελευόντων
ἀληθέστερον γνωρίζειν.
Καὶ σὺν τούτοις 'Αγαμέμνων — Coislin, 80 verso. Leyde, 327 verso.
τὸν Δηκόωντα γὰρ κτείνει
τὸν υἱὸν τὸν τοῦ Περγάσου·
σὺν τὸ σάκος τὴν γαστέραν
τέμνει διὰ τρῶσιν μίαν.
'Ο Διклέους ὁ Αἰνείας
τὸν 'Ορσίλοχον σκοτόνει
σὺν αὐτῷ καὶ τὸν Κρηθῶνα·
τὸν Μενέλαον σὺν τούτοις
παρ' ὀλίγον ἐκατέλει,
εἰ μὴ σὺν αὐτῷ παρέστην
ὁ 'Αντίλοχος ὁ μέγας
πρὸς βοήθειαν ἐκείνου.
τὸν δὲ Παφλαγόνων ἄρχον

Manuscrit de Leyde. Vers 232. τροάδος. — 233. ἐρεθήζει. — 239. ἀλιθέστερον. — 241. δικόοντα. κτείνη. — 242. περγάμου. — 243. σάκκος. — 244. δι' ἀτρῶσιν. — 245. διклέος. — 246. ὀρσέλοχον. — 249. πα'ρ' (*sic*). ἐκατέλη. — 250. παρέστιν.

Manuscrit de Paris. Vers 232. τὴν κακίαν. — 233. ἐρεθήζει. — 237. πράξιν. — 238. ὑποτῶν κελευόντον. — 239. ἀλιθέστερον. — 241. δικόοντα κτείνη. — 242. περγάμου. — 243. σάκκος. — 244. δι' ἀτρῶσιν. — 246. ὀσέρλοχον. — 248. συν (sans accent). — 249. ἐκατέλη. — 250. παρέστιν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 232. τὴν στρατιὰν γὰρ τῆς κάστρου. — 233. ἐρεθήζει. την. — 234. μαχεσθαι γεναίως. — 235, 236, 237, 238 et 239 manquent. — 241. δυκόον τὰ γαρ κτήνη. — 242, 243, 244, 245 et 246 manquent. — 247. συν ἀὐτῶ. — 248. καὶ τὸν ἔκτωρα συν. — 249. παρολύγον. — 250. παρέστη. — 252. βοῆθειαν ἐκοίνου. — 253. τὸν δὲ πεφλαγόνων ἄρχων.

τὸν Πυλαιμενέα μέσον
ἐν τῇ ὠμοκλεῖδι τρώσας
μὲ τὴν λόγχην ἣν ἐκράτει·
ὁ δ' Ἀντίλοχος τὸν Μύδων,
τὸν ἡνίοχον τὸν τούτου,
τὸν τὸ ἅρμα κυβερνοῦντα
κατ' ἀρχὰς λαβόντα λίθῳ
εἰς τὸ μέσον τοῦ ἀγκῶνος
παρευθὺς ἐν τῷ μηλίγγι
ἀπεσκότωσεν ἐν ξίφει.
Μετὰ δὲ θυμὸν ὁ Ἕκτωρ
τὸν Ἀγχίαλον ἐκεῖνον
καὶ Μενέσταον σὺν τοῦτον
ἐδιέφθειρεν ἐν μάχῃ·
τὸν δ' Ἀμφίον γὰρ ὁ Αἴας
τὸν υἱὸν τὸν τοῦ Σελάγου
ἐν περόνῃ περονήσας,
ἀπεψύγῃ τηνικαῦτα·
καὶ μαχόμενος ἐν πᾶσιν — Paris, 50 verso.
τοῖς Τρωσὶν γὰρ σὺν Ἑκτόρου,
ἔπιπταν οἱ λόγχες τότε

Manuscrit de Leyde. Vers 254. πυλαιμοναία μέρον. — 255. ὤμῳ κλύδη. — 256. ἐκράτη. — 257. μῖδον. — 258. ὀινίοχον. — 260. λίθον. — 261. ἀγκόνος. — 262. μυλίγγει. — 265. ἀχίλαον. — 266. τούτοις. — 268. ἀλφίον. — 269. ⌐ τοῦ τε σελάου. — 270. περώνει περωνήσας. — 271. ἀπεψήγει τοινικαῦτα. — 273. ἔπυπταν.

Manuscrit de Paris. Vers 254. πϋλαιμοναία μέρον. — 255. τῶ ὤμῳ κλύδη. — 256. ἐκράτη. — 257. μῖδον. — 258. οἰνίοχον. — 260. λίθον. — 261. ἀγκόνος. — 262. μϋλίγγει. — 265. ἀχίλαον. — 266. σϋν (sans accent) τούτοις. — 268. ἀλφίον. — 269. τοῦ τε σελάου. — 270. περώνει περωνήσας. — 271. ἀπεψήγει τοινικαῦτα. — 274. ἔπϋπταν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 254. πυλαιμοναία. — 255. ὁμοκλήδη κρούσας. — 256. μετὴν. τὴν ἐκράτει. — 257. δαντίλοχος. μίδον. — 258. ἡνίόχον. — 259. ἅρμα κυβερνοῦντα. — 260. καταρχὰς λαβώντα λίθον. — 261. ἀγκόνος. — 262. μυλίγκει. — 263. ξίφη. — 264. θυμῶν. ἔκτωρ. — 265. ἀχίλαον ἐκοίνον. — 266. σ̓υν τούτον. — 267. ἐδιέφθηρεν. — 268. δαλφίον. — 269. υἱὸν τὸν τοῦ σελάου. — 270. περῶνη περωνίσας. — 271. τοινικαύτα. — 272. μαχώμενος. πάσι. — 273. τροσὶ. συνεκτόρω. — 274. λόγχαις.

ὡς ἐξ οὐρανοῦ χαλάζι
εἰς τὸν Αἴαντα παντόθεν.
Βλέπων ὁ Τυδείδης ταῦτα
ὁ πανάριστος ὁ μέγας
ἐδειλίασεν αὐτίκα LIN, 81 recto.
κεἰς φυγὴν γὰρ ἐχωρέθη·
ὁ δὲ Σαρπηδὼν ἐκπέμπει
εἰς τὸν Ἡρακλέα λόγχην
κρούσας ἐν αὐχένι τοῦτον,
ἐνεκρώθη παραυτίκα·
σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τὸν παῖδα
τῆς ὡραίας Ἀστυόχης,
καὶ μαχόμενος τὸ τότε
ἐλαβώθην ἐν τῷ μήρῳ,
καὶ δεινῶς λιγοθυμήσας LEYDE, 238 recto.
ἔπαυσεν τοῦ πολεμίζειν.
Τέλος τοῦ δεκάτου λόγου
ῥαψῳδίας γὰρ τῆς λάβδα.
Ἐκ δὲ νέων διδασκάλων
ἐτυμολογεῖται λάβδα,
θέτουν γὰρ καὶ βῆτα πλεῖον.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 275. χαλάζη. — 277. τιδίδης. — 279. αὐτῆκα. — 281. σαρπειδὼν. — 282. λόγχῃ. — 283. αὐχένει. — 284. παρ' αὐτῆκα. — 286. ἀστυνώχης. — 288. μύρῳ. — 292. λᾶβδα. — 293, 294 et 295. Ces trois vers se trouvent dans le ms. en tête de la rhapsodie suivante; mais il me semble préférable de les placer à la suite du vers 292. — 294. — ἐτϊμολογεῖται λᾶβδα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 275. ἐξ'. χαλάζη. — 277. ὅτι δίδης. — 279. αὐτῆκα. — 281. σαρπειδὼν. — 282. λόγχη. — 283. αὐχένει. — 284. παραὐτῆκα. — 286. ἀστυνώχης. — 288. μύρω. — 292. ῥάψῳδί (*sic*, la dernière syllabe manque). λᾶβδα. — 294. ἐτϊμολογεῖται λᾶβδα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 275. χαλάζη. — 277. τιδίδης ταύτα. — 279. αὐτοίκα. — 280. manque. — 281. ὁδε σαρπηδῶν. — 282. ἡρακλαίαλογχην. — 283. αὐχένει τούτον. — 284. ἐνεκρώθην παρ' αὐτοίκα. — 285. παίδα. — 286. ἀστηνόχης. — 288. ἐλαβόθην. μύρω. — 289. λυποθυμήσας. — 290. πολεμήζειν. — 292. ραψωδία. λάυδα. — 293. δε. διδασκάλον. — 294. καὶ τιμολογείται λάβδα. — 295. θέτο (*sic*). βήτα πλίων.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΛΑΒΔΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Λαβωμένος τῇ δυνάμει
ἀδυνάτως γὰρ ὑπάρχει,
μᾶλλον γὰρ αἱμορραγήσας
δειλιάζει τοῦ πολέμου
ἀπὸ τῆς αἱμορραίας·
τοῦ γὰρ ἴλιγγος ἐλθόντος
ῥᾷον σκοτισμὸς γεννᾶται·
ὅλος γὰρ ὁ νοῦς ἐκλείπει
ὑπὸ τῆς ῥοῆς τὸ αἷμα,
σύστασιν αἱ ἁρμονίαι
ἅπαντες τὸ πῶς οὐκ ἔχουν.

ν'. Ὅρα τὸν πόλεμον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ γένος τῶν Λυκίων.

Ἐκ δὲ τῶν Λυκίων πάλιν — PARIS, 51 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Titre. λᾶβδα. Vers 1. λαβομένος. — 3. μᾶλον. αἱμοραγήσας. — 5. αἱμοραΐας. — 6. ἥλιγκος. — 7. ῥᾶον. γενάται. — *Intitulé*. λυκαίων.
MANUSCRIT DE PARIS. Titre. λᾶυδα. Vers 1. λαβομένος. — 3. μᾶλον. αἱμοραγήσας. — 5. αἱμοραΐας. — — 6. ἥλιγκος. — 7. γενᾶται. — 8. νοὺς. — 11. ὀυκέχουν. — *Intitulé*. πολεμον (sans accent). λυκαίων.
MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Le titre manque. Vers 1. λαβομένος. — 2. ἀδυνάτος. — 3. βάλων. αἱμωραγίσας. — 4. διλιᾶζει. — 5. ἀιμῶραγίας. — 6. ἥλιγγος ἐλθῶντος. — 7. ρᾶον σκοπισμὸν γεννάται. — 8. νοὺς ἐκλείπη. — 9. ὑπο. ρωῆς. αἷμα. — 10. ἀι ἁρμονίαι. — 11. ἅπαντες. πὼς. ἐχουν. — *Intitulé*. δυσέως. εις το. τὸν λυκαίων. — 12. τὸν λυκίον.

Ὀδυσσεὺς ἐκ τὴν Ἰθάκην
εἰς τὸν πόλεμον ἐκεῖνον
ἔφθειρεν τοὺς κρειττοτέρους
ἐμπλακεὶς ἐν τῇ συντάξει
τῆς γενέας τῶν Λυκίων
τὸν Ἀλάστορα καὶ Κοίρον
καὶ τὸν Χρόμιον σὺν τούτοις, Coislin, 81 verso.
Ἄλκανδρόν τε καὶ Νοήμων,
Πρύτανίν τε καὶ Ἅλίον·
Ἕκτωρ δὲ τὸν Οἰνομάον,
καὶ τὸν Τρῆχον καὶ Ὀρέστην,
Τεύθραντα σὺν Ὀρεσβίου,
καὶ τὸν Ἕλενον σὺν τούτοις,
καὶ Περίφαντα ὡσαύτως,
τὸν υἱὸν τοῦ Ὀχησίου,
τούτους ἐν θυμῷ φονεύει.

νά. Ὅρα ὅταν ἐπανουργεύθην ὁ Διομήδης καὶ ἐλάβωσεν τὸν Ἕκτοραν.

Διομήδης δὲ κομπώσας
ἔφιππος ἐλθὼν πρὸς Ἕκτωρ

Manuscrit de Leyde. Vers 13. ὀδυσσεῦς. ἠθάκὴν. — 15. κριττοτέρους. — 16. ἱμπλακεῖς. — 17. λυκαίων. — 18. κῦρον. — 21. πρύτανήν. ἀλύων. — 22. ἔκτορα ἠνομαῦν. — 23. τρίχον. — 24. τέφθρον τὲ συνερεσβίου. — 25. ἔλενα. — 27. ὀρχησίου. — *Intitulé.* ἐλάβοσεν. — 29. κομπόσας.

Manuscrit de Paris. Vers 13. ὀδυσσεὺς. ἠθάκην. — 14. ἐκείνον. — 15. κριττο τέρους. — 16. ἐμπλακεῖς. — 17. λυκαίων. — 18. κῦρον. — 21. πρύτανήν. ἀλύων. — 22. ἔκτορα τὸν ἠνομᾶον. — 23. τρίχον. — 24. τέφθρον τὲ σῦνερεσβίου. — 25. ἔλενα. — 27. ὀρχῖσίου. — *Intitulé.* ἐλάβοσεν. — 29. κομπόσας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 13. ὀδυσεὺς ἐκ τῆς ἠθράκης. — 14. ἐκείνον. — 15. κριττοτέρους. — 16. ἐμπλακὶς ἐν τῆ δυνάμει. — 17. την λυκίαν. — 18. κήρον. — 20. ἄλκαδρόν. νοῆμων. — 21. πρύτανήν. ἀλύον. — 22. ἔκτωρα τὸν ἠνομάον. — 23. τρύχον. ὀρέστην. — 24. τέφρονται συνερεσβίου. — 25. ἔλενα συντούτοις. — 26. περίφανταν ὡσαύτος. — 27. του ἀρχησίου. — 28. τοῦτους. φοεύει (*sic*). — *Intitulé.* διομίδης. ἔκτωρα. — 29. διόμήδης. κομπόσας. — 30. ἔφηππος ἐλθῶν. ἔκτωρ.

κέκρουκεν εἰς κενεῶνα
τὸ προπύργιον τῆς Τροίας·
καὶ τὸ λάβωμαν ἰδόντες
ἅπαντες οἱ Τρωαδῖται
ἐταράχθησαν μεγάλως,
καὶ βοήσαντες αὐτίκα,
συναντήχησαν τὰ ὄρη·
βλέποντες τὸν Διομήδην
πῶς ἐμηχανεύθην τότε
ἐξ ἐπιβουλῆς πλαγίου
κἔτρωσεν τὸν ἀριστέα,
τὸν κρειττότερον τῆς Τροίας,
κῆρθη μέγα τὸ τῆς μάχης·
κἐπὶ τῆς αὐρίου μβαίνουν
μέσον ποταμῶν γὰρ δύο
τοῦ Σιμαίου καὶ τοῦ Ξάνθου.

νϐ'. Ὅρα την κατασκευὴν τῶν ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν τῶν μεγάλων φλαμούλων.

Τὸ γὰρ στράτευμα τοσοῦτον
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων

{ Paris, 51 verso.
{ Coislin, 82 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 31. κἔκρουκεν. καινεῶνα. — 33. λάβομαν. — 34. τρωαδῆται. — 36. αὐτῆκα. — 40. ἐξ'. — 42. κριττότερον. — 43. ἤρθει. — 46. σημαίου. — *Intitulé*. ἐξ. — 48. ἐξ ἀμροτέρων.

Manuscrit de Paris. Vers 31. κἔκρουκεν. καινεῶνα. — 32. προπυργϊον (sans accent). 33. λάβομαν. — 34. τρωαδήται. — 36. αὐτῆκα. — 38. δηομήδην. — 40. ἐξ'. — 42. κριττότερον. — 43. ῎ἤρθει. — 44. μβαίνων. — 46. σημαίου. — *Intitulé*. ἐξαμφοτέρων. — 47. τὸ σοῦτον. — 48. ἐξάμφοτέρων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 31. κέτρωσεν. κενεῶνα. — 32. τὸν. — 33. λάβομαν ἰδώντες. — 34. ἅπαντες. τροάδηται. — 36. βοῆσαντες αὐτοίκα. — 37. συναντίχησαν ταὄρη. — 38. βλέπωντες. διόμήδην. — 40. ἐξεπιβουλῆς. — 41. κέντρωσεν. — 42. κρυττότερον. — 43. κ' manque. ἦρθη. — 44. καὶ πιτῆς. — *Intitulé*. ἀμφωτέρων τῶν μεγάλων. — 47. γαρ. τὸσούτον. — 48. ἐξ' ἀμφοτέρων.

καὶ πυκνώσεις καὶ πυργώσεις
τόσον ἦν εἰς εἰκασμόν γαρ
ὡς τὰ νέφη τὰ μεγάλα.
Ἡ σημαία τοῦ Ἑκτόρου
ὑπερεῖχεν γὰρ τῶν Τρώων
ἀνυψοῦται νοῦς εἰς τούγαρ
παχεοῦ καὶ στερεμνίου
καὶ σιδηρωμένη γῦρον
εἰς τετράτροχον ἁμάξιν
μετὰ ἵππων ἐκλεκτῶν γαρ
ἦν ἡ νεμομένη τότε·
ὁμοιῶς καὶ τοῦ Ἀτρείδους
ἐν τετράσιν ὑποτρόχοις
ἑλκομένου βόων ζεῦγμα.
Μετὰ δώδεκα τοὺς πάντας
ἦν ἡ γνῶσις τῶν Ἑλλήνων
τῶν βοῶν γὰρ τιθωμένων
ἵνα μ' εἰς φυγὴν τραπῶσιν
ἕνεκεν ἀργίαν τούτων
ἦν κατάφρακτοι σιδήρων
ἅπαντες οἱ βόες αὗτοι
ἀπὸ κεφαλὴν εἰς πόδας

Manuscrit de Leyde. Vers 50. ἦν. ἰκασμόν. — 53. ὑπερῆχεν. — 54. ἀνύψοῦται. — 56. σιδηρομένοι γύρον. — 59. ἦν. — 62. ἑλκωμένου. — 64. ἦν. — 65. Il faut peut-être corriger en τεθειμένων. — 68. ἦν. Il faut sans doute écrire εἶν'. — 69. ἅυτοι.

Manuscrit de Paris. Vers 50. ἦν. ἰκασμόν. — 51. τα. — 52. ἐκτόρου. — 53. ὑπερῆχεν. — 54. ἀν ὑψοῦται. — 56. σιδηρομενοιγύρον. — 57. ἁμάξιν. — 59. ἦν. — 62. ἑλκωμένου. — 64. ἦν. ἑλλήνων. — 65. τιθομένων. — 68. ἦν. — 69. ἅυτοι — 70. ἀπο.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 50. ἦν εἰς ἠκασμῶν γαρ. — 51. ὡς τανέφη. — 52. σιμαία. ἐκτόρου. — 53. ὑπερῆχεν. τὼν τρόων. — 54. ἐνυψίτε. — 55. ταχεοῦ. — 56. σιδηρωμένη γύρων. — 57. ἀμάξιν. — 58. μετα ἵππον ἐκλεκτόν γαρ. — 59. ἦν ηνεμωμένη τώτε. — 60. ὁμοίος. ἀτρίδος. — 61. ὑπὸ τρόχοις. — 62. ἐλκομένων. ζεύγμα. — 64. ἦν. γνώσις. ἐλληνῶν. — 65. τἱθωμένων. — 66. φυγεῖν τραπώσιν. — 67. ἕνεκεν ἀγρίαν τούτον. — 68. ἦν καταφρακτοί. — 69. ἅπαντες. αὗτοι. — 70. κεφαλῆν.

ἵνα μὴ φθαροῦν ἐκ μάχης·
οἱ δεσπότες πάντες τούτων
σιδηροχιτῶνες ἦσαν
ἀπὸ κεφαλῆς εἰς πόδας
κὑποδυναικῆς ὁμοίως·
καὶ τἀνδύματα τῶν ἵππων — Leyde, 329 recto.
ὁμοιῶς καὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἅπαντες μασχαλιστῆρας,
κἐπὶ στέρνων καὶ λαγόνων
μηχανεύματα μεγάλα· — Coislin, 82 verso.
κεἰς τὰ μέτωπα γὰρ τούτων
προμετώπια καλά γαρ
ὡραιόκαλα εἰς εἶδος·
ὁ δὲ φρυγμαμὸς τῶν ἵππων
κατεκούφαινεν τοὺς πάντας·
ἡ δὲ στίλβα γοῦν τῶν ὅπλων — Paris, 52 recto.
ἐξ ἡλίου αὐγαζούση
καινοτέραν γοῦν τὴν θέαν
καὶ ἐμφόβησιν μεγάλην
ἐπολέμει τοῖς ὁρῶσιν·
καὶ συνηρρηγμένων τούτων
πάντες ἅμα δορατίζουν·

Manuscrit de Leyde. Vers 72. δ' ὑπότες. — 73. σιδηροχιτόνες. — 77. ὅμοιῶς (*sic*). — 78. μασχαληστήρας. — 79. λαγκόνων. — 81. μέτοπα. — 82. προμετόπια. — 84. φρυγμαμῶς. — 85. κατεκούφενεν. — 86. στῆλβα. — 87. αὐγαζούσης. — 91. συνηρηγμένων.

Manuscrit de Paris. Vers 72. οἱ δ' ὑπότες. — 73. σιδηροχιτόνες. — 76. τάνδήματα. ἵππων. — 77. ὅμοιῶς. — 78. ἄπαντες μαχαλιστήρας. — 79. ἐπιστέρνων. λαγκόνων. — 80. μὴ χανεύματα. — 81. μέτοπα. — 82. προμετόπια. — 84. φρυγμαμῶς. ἵππων. — 85. κατεκούφενεν. — 86. στῆλβα. ὅπλων. — 87. αὐγαζούσης. — 88. καὶ νοτέραν. — 91. σΰνηρηγμένων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 71. ἧνα. — 73. σιδηρωχιττώνες ἧσαν. — 75. ἵνα μὴ φθαροῦν ἐκ μάχης. — 76. τανδύματα. ἵππον. — 77. ὁμοίος. — 78. ἅπαντες μασχαλιστήρας. — 79. ἐπιστέρνων. — 81. μετόπα. — 82. προμετόπια. — 83. ὡραἰῶκαλλα. ἶδος. — 84. φρυγμαμὸς. — 85. κατεκούφυναι. — 86. γοῦν. — 87. ἐξ' ἡλίου αὐγαζούσις. — 88. καὶ νοτέραν. — 90. ἐπολέμη. — 91. συνηριγμένων. — 92. ἅμα δωρατίζουν.

καὶ μεγίστες γὰρ στοιβάδες
οἱ ἐπίμηκες γὰρ λόγχες
ἐγεγόνασιν γὰρ τότε·
εἶτα γοῦν τὰς σπάθας ἕλκουν
συντὰ τῶν ῥοπάλων πάντες
καὶ σκοτόδιν' οἱ πολλοί γαρ
ἐκ τοὺς ἵππους γὰρ ἐπίπταν·
ὥσπερ πῦρ ὅταν εἰς δάσος
εἰς τὴν χορυφὴν τοῦ ὄρους
ἀναφθῇ γὰρ κἐξανάψῃ,
καὶ μακρόθεν ἐπιλάμψῃ
καὶ τὸν τόπον γὰρ φωτίσῃ·
τῶν Ἑλλήνων ἐρχομένων
καὶ τῶν Τρώων σὺν τὸ τότε
ἐκ τῶν ὅπλων γὰρ ἡ αἴγλη
μέχρις οὐρανίαν σφαῖραν
ἐξακόντισεν τὴν φλόγα.
Τελαμώνιος ὁ μέγας
Αἴας τῶν Ἑλλήνων πύργος
τὸν Ἀκάμανταν ἀνεῖλεν,
τὸν τῆς Αἴνου ἡγεμόνα,
κατὰ μέτωπον τῷ δόρει — Coislin, 83 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 93. μεγίσταις. στυβάδες. — 94. επίμηκες (*sic*). λόγχαις. — 97. σὺν τὰ. — 98. σκοτόδηνοί. — 102. ἀναμφθεῖ. ἐξανάψαι. — 103 manque. — 104. φωτῖσαι. — 108. σφέραν. — 111. πῦργος. — 112. ἀκάμαντον ἀνῆλεν. — 114. μέτοπον τὸ δόρυ.

Manuscrit de Paris. Vers 93. στῦβάδες. — 94. λόγχαις. — 97. σὺν τα. — 98. σκοτόδηνοί. — 99. γαρ. — 102. ἀναμφθῆ. ἐξανάψαι. — 103 manque. — 104. τόπων. φωτῖσαι. — 108. σφέραν. — 110. τελαμόνϊος. — 111. πῦργος. — 112. ἀνῆλεν. — 114. μέτοπον τὸ δόρυ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 93. μεγίσταις. στυβάδες. — 94. λόγχαις. — 95 manque. — 96. γοῦν. ἕλκουν. — 97. σύντα. ρωπάλων. — 98. σκοτόδηνει πολλοὶ γαρ. — 101. κοριφῆν. ὄρους. — 102. ἀναυθῆ. ξανάψαι. — 103. ἐπιλάμψε. — 104. φωτίσει. — 105. ἑλλήνων ἐρχομένῶν. — 106. ἐρχομένῶν. τρόων. — 107. δπλον γὰρ καὶ αἴγλυ. — 108. σφέραν. — 110. τελαμόνιος. — 111. ἑλλήνων. — 112. ἀκάμαντον ἀνεῖλε. — 113. ἡγεμόνων. — 114. καταμέτοπον τὸ δώρυ.

περονήσας τηνικαῦτα·
Ἄξυλον ὁ Διομήδης
Τεύθρου τὸν υἱὸν ἐκείνου,
ἀδελφὸν τὸν Τεχμηέσσης
τῆς σωφρονωτάτης πάνυ,
τὸν τῆς πόλεως Ἀρίϐης
κύριον αὐτῆς τῆς χώρας,
ἐδιέφθειρεν συντόμως·
καὶ Καλήσιον ὡσαύτως, Leyde, 329 verso.
τὸν αὐτοῦ δοῦλον ἀνεῖλεν·
καὶ τὸν Βέλτιον καὶ Δρῆσον
ὁ Εὐρύαλος φονεύει·
Αἴσηπον σὺν τούτοις κτείνει, Paris, 52 verso.
καὶ τὸν Πήδασον αὐτίκα
τὸν υἱὸν τοῦ Βουκολέου
ἐκ τῆς Ἀϐαρϐάρας κόρης
τῆς ὡραίας καὶ χουρτέσας.
Ἀδελφὸς ἦν τοῦ Πριάμου
ἐξ ἰδίας παλλακίδος
ὁ Βουκόλεος ἐκεῖνος·
τὸν Ἀστύλαον εἰς ᾅδην
Πολυποίτης παραπέμπει·
Ἀρετάοναν ὁ Τεῦκρος·

Manuscrit de Leyde. Vers 115. περωνήσας τοινικαῦτα. — 118. τὸν τῆς ἐκ μέσης. — 119. σωφρονοτάτης. — 123. ὡς αὔτως. — 126. ἐϐρίαλος. — 127. ἔσηπον κτείνη. — 128. αὐτῆκα. — 134. ϐουκόλιος. — 135. ἀστήλαον. — 137. ἀρετῆοναν.

Manuscrit de Paris. Vers 115. περωνήσας τοινϊκαῦτα. — 118. τὸν τῆς ἐκμήσης. — 119. σωφρονοτάτης. — 123. ὡς ἀύτως. — 126. ἐϐρίαλος. — 127. ἔσηπον. κτείνη. — 128. αὐτῆκα. — 131. χουτέσας (*sic*). — 132. ἦν. — 133. παλακίδος. — 134. βουχόλϊος. — 135. ἀστήλαον. — 137. ἀρετήοναν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 115. περωνίσας τοινικαύτα. — 116. ἔξυλον ὁ διόμήδης. — 118. τὸν τῆς ἐκμήσεις. — 119. τοῖς σοφρονωτάτοις. — 120. τῶν. πόλεος ἀρήϐης. — 122. ἐδιἔφθειρεν συντόμος (ω) (*sic*). — 123. ὡς ἀύτος. — 124. δούλον. ἀνείλεν. — 125. ϐέλτιον. δρῆσον. — 126. εὐρίαλλος φονεύοι. — 127. ἔσηπον συν. κτείνη. — 128. ἀυτοίκα. — 132. ἦν τοῦ πριἄμου. — 133. ἐξιδίας παλακίδος. — 134. ἐκοίνος. — 135. ἄδην. — 136. πολληπίτης. — 137. ἀρεταίόναν. τεύκρος.

τὸν δὲ Ἄβρηρον αὐτίκα
ὁ Ἀντίλοχος φονεύει
τὸν εἰς Πήδασον οἰκοῦντα,
ἐν τῷ ποταμῷ Σατνίῳ·
ὁ δὲ Βῖτος γὰρ ἀνεῖλεν
Φύλακον μετὰ φασγάνου·
καὶ Εὐρύπυλος ὁμοίως
τὸν Μελάνθιον γὰρ κτείνει·
τὸν δ' Ἀνδράστιον γοῦν ζῶντα
ὁ Μενέλαος κατεῖχεν, Coislin, 83 verso.
ὁ χαώσας τὴν Ἑλένην·
ἐκ τοῦ ἅρματος πεσόντα
ἤθελε τοῦ σῶσαι τοῦτον·
Ἀγαμέμνων ἐκ τῆς λύπης
ἔκρουσεν ἐν λόγχῃ τοῦτον
εἰς τὸ μέρος τοῦ βουβῶνος,
κἐνεκρώθη τηνικαῦτα.

νγ'. Ὅρα τὴν ἄδικον σφαγὴν τοῦ Ἀδράστου· τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ, πῶς ἐμετέθη ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τρωαδίτας, καὶ ἐνικοῦσαν αὐτοὺς διὰ τὴν παράνομον σφαγὴν τοῦ πιασθέντος.

Καὶ τὸ θεῖον ἐθυμώθη
διὰ τὴν σφαγὴν Ἀδράστου·

Manuscrit de Leyde. Vers 138. αὔριρον αὐτῆκα. — 141. σατρίῳ. — 142. ἀνῆλεν. — 145. κτείνη. — 147. κατῆχεν. — 154. καὶ νεκρώθη τοινικαῦτα. — *Intitulé.* ἐμετεύει.

Manuscrit de Paris. Vers 138. ἀύρῖρον αὐτῆκα. — 141. σατρίῳ. — 142. ἀνῆλεν. — 145. κτείνη. — 147. κατῆχεν. — 149. ἄρματος πεσῶντα. — 154. καὶ νεκρώθη τοινῐ̈καῦτα. — *Intitulé.* ἐμετεύει ἡ νίκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 138. ἀύριον ἀυτοίκα. — 139. ἀντίλογχος. — 140. πίδας ἐνικούντα. — 141. σατρίῳ. — 142. δε. ἀνείλεν. — 144. εὐρίπηλος ὁμοίος. — 145. μελάθιον. κτήνη. — 146. ζώντα. — 147. κατήχεν. — 148. χαώσας την ἐλένην. — 149. ἄρματος πεσώντα. — 150. ἤθελων. σώσαι τούτον. — 152. τούτον. — 153. βοϐῶνος. — 154. κενεκρῶθη τοινικαύτα. — *Intitulé.* σφαγὶν. ἐμετεύην. ἐλλήνων. τροάδίτας. ἐνικούσαν. σφαγὶν. πιάσθέννος. — 155. θείον. — 156. διατὴν σφαγὶν. ἀδρά (*sic*).

κἔκλινε ζυγὸν Ἑλλήνων,
καὶ τῶν Τρωαδίτων ἅμα
ἀνεσήκωσεν εἰς ὕψος·
ἐν γὰρ τούτοις ὄντων τούτων — Paris, 53 recto
ἥλιος ἐντὸς εἰσδύνει
ἐν τῇ γῇ τῶν κατωτάτω,
καὶ κατέλαβεν ἡ νὺξ γαρ, — Leyde, 330 recto.
κἠσυχάσαν τοῦ πολέμου.

νδ'. Ὅρα τὴν μονομαχίαν ἣν ἔταξαν οἱ Ἕλληνες τὸν Διομήδην καὶ Γλαῦκον ποιῆσαι.

Κἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν
διαφαύσαντα ἡμέρα,
ἔταξαν γὰρ δύο μόνους
ἐκ τοὺς πρώτους ἀριστέας
ἄμφω τὸ νὰ πολεμήσουν·
τηνικαῦτα γοῦν χωρίζουν — Coislin, 84 recto.
Ἕλληνες τὸν Διομήδην,
οἱ δὲ Τρῶες τόν τε Γλαῦκον·
καὶ σταθέντες ἐν τῷ κάμπῳ

Manuscrit de Leyde. Vers 157. ἔκληνε. — 159. ἀνεσύκοσεν. — 160. ἐκ. — 162. κατοτάτω. — *Intitulé*. οἱ manque. — 166. διαφάβαντα. — 169. ναπολεμίσουν. — 170. τοινικαῦτα.

Manuscrit de Paris. Vers 157. ἔκληνε. — 159. ἀνεσύκοσεν. — 160. ἐκ. ὄντως. — 161. ἥληος. — 162. κατοτάτω. — 164. ἠσυχάσαν. ποέμου (*sic*). — *Intitulé*. την. ἔταξεν ἔλληνες. — 165. καὶ πὶ (puis κ' ἐπὶ, correction due au rubricateur). — 166. διαφάβαντα. — 169. τὸν ἀπολεμίσουν. — 170. τοινικαῦτα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 157. κέκλυναι ζυγὸς ἐλλήνων. — 158. τὸν τροάδιτον ἅμα. — 159. ἀνὲ σύκοσεν. — 160. ἐκ. ὅντων. — 164. κ' ἠσυγχάσαν. — *Intitulé*. την. ἔλληνες. δηόμίδην. τὸν γλαύκον ποιῆσαι. — 165. κ' ἀὶ πὶ. — 166. διάφάβαντα. — 167. δύό. — 168. πρότους. — 169. τον νὰ. — 170. τοινικαύτα. — 171. ἔλληνες. δυόμήδην. — 172. καὶ οἱ τροάδιται γλαύκον.

ἀντεπήλαυνον τοὺς ἵππους
πρὸς ἀλλήλων ἐν τῇ μάχῃ ·
ἐγνωρίσθησαν ἐκ λόγων,
εἶναι γὰρ παππόων φίλοι ·
πάππος ἦν Βελλεροφόντης
ὁ τοῦ Γλαύκου τῶν ἐκ Τρώων.
ὁ τὴν Ἄντειαν παρίδων
εἰς τὸν μανικόν της ἔρον,
τὴν γυναῖκα, λέγω, Προίτου,
ὁ καλὸς ἀνὴρ ὁ σώφρων
ὁ τὴν Χίμαιρα φονεύσας
μὲ τὸν Πήγασον τὸν ἵππον ·
ὁ Οἰνεὺς τοῦ Διομήδους
πάππος ἦν, κεῖχε φιλίαν
μὲ τὸν πάππον τὸν τοῦ Γλαύκου ·
ἀνταλλάττουσιν ἀλλήλων
τάς τε πανοπλίας ὅλας ·
κἔτυχεν τοῦ Διομήδους
χρυσοπάφυλος τὸ ἅρμα
ὁ δὲ Γλαῦκος χρυσοφόρος ·
τὴν χαλκῆν ἁρματωσίαν
μετὰ τῆς χρυσῆς ἀλλάσσει ·   PARIS, 53 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 174. ἀντ' ἐπήλαυνον. — 178. βελαροφόντης. — 180. ἄντιαν. — 181. αἴρων. — 182. πρίτου. — 183. σῶφρον. — 184. χῆρα γὰρ. — 186. ὁ ἦν εἴς. — 187. ἦχε. — 189. ἀντ' ἀλλάττουσιν. — 194. χαλκὴν ἁρματοσίαν. — 195. τὰ μετῆς.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 178. βελαροφόντις. — 179. ὁ τὸν. — 180. ἄντιαν. — 181. αἴρων. — 182. πρίτου. — 183. σώφρον. — 184. ὁ τὴν χῆρα γὰρ φονεύσας. — 185. με. ἵππον. — 186. ὁ ἦν εἴς τοῦ. — 187. ἦχεν. — 189. ἀντ' ἀλλάττουσιν. — 192. Il faudrait peut-être corriger en χρυσοπάφυλον, et en χρυσοφόρον au vers suivant. — 194. χαλκὴν ἁρματοσίαν — 195. τὰ μετῆς.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 174. ἀντεπίλαβον. τοῦς. — 176. λόγον. — 177. ἴναι. παπόων. — 178. πάπος ἦν βελαρωφάντης. — 179. ὁ τὰ γλαύκον τῶν ἐκτόρου. — 180. αἴτειάν. — 181. τὸ μανικὸν τῆς αἵρων. — 182. γυναίκα. πρίτου. — 183. καλλὸς. σόφρον. — 184. την χείρα. — 185. μετὸν. — 186. ὃ ἦν τοῦ δυόμίδους. — 187. πάπος. κ' εἴχεν. — 188. μετὸν πάπον. γλαῦκου. — 189. ἀνταλάσουσιν. — 190. πανόπλίας. — 191. κ' manque. διόμίδους. — 192. χρυσοπάφηλος. ἅρμα. — 193. γλαύκος. — 194. χαλκὴν ἀραρματωσίαν (*sic*). — 195. ὁ δὲ μετὰ τῆς χρυσῆς ἀλάσσει.

εἶτα τὴν χρυσῆν ὁ Γλαῦκος
μετὰ τῆς χαλκῆς ἀμείβει·
μετεστράφησαν εἶθ' οὕτως
μετὰ πάσης εὐφροσύνης
εἰς τοὺς ἰδιούς τους φίλους.

Leyde, 330 verso.
Coislin, 84 verso.

νέ. Ὅρα τὸν Ἕκτορα ὅταν ἀπῆγεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν, καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν ἵνα ἔβγῃ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅπως καταλείψῃ τὴν ὕβριν ἣν ὑβρίστην ἐν τῇ μονομαχίᾳ.

Ἅμα τούτου γενομένου,
πρὸς Ἀλέξανδρον ὁ Ἕκτωρ
προσελθὼν ὀτρύνει τοῦτον
ἵνα δράμουν πρὸς τοὺς ἔξω.
Τηνικαῦτα γοῦν ὁ Πάρις
εἰς τὴν νύμφην του παγαίνει
τὴν ὡραίαν Ἀνδρομάχην
ἵνα τοῦτον ἀρματώσῃ·
ἅρμασι χρυσοϋφέσιν
τὸν ἀρμάτωσεν ἐκείνη.
Πρὸς τὸν πόλεμον αὐτίκα

Manuscrit de Leyde. Vers 196. χρυσὴν. — 197. ἀμοίβει. — 198. μετ' ἐστράφεισαν εἰθ'. — *Intitulé.* εὔγει. καταλύψει. ὑβρίστιν. — 203. ὀτρίνει. — 205. τοινικαῦτα. — 206. νύμφη του'παγένει. — 208. ἀρματώσει. — 209. ἅρμασι. — 210. ἀρμάτωσεν. — 211. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 196. χρΰσὴν. — 197. ἀμοίβει. — 198. μ'ἐτεστράφεισαν εἰθ' δυτως. — *Intitulé.* ἠνάγκασεν. εὔγει. καταλήψει. ὑβρίστιν. — 203. ὀτρίνει. — 205. τοινικαῦτα. — 206. παγένη. — 208. ἀρματώσει. — 211. ρὸς (π oublié par le rubricateur). αὐτῆκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 196. χρυσίν. γλαύκος. — 197. ἀμήβεις. — 198. μετ' ἐστράφησαν οἱ θούτως. — 200. ἰδίους. — *Intitulé.* ἕκτορα. ἐπήγεν. τὸν ἰδίον ἀδελφὸν τὸν ἀλέξανδρον· ἠνάγκασεν. ἵνα σμηγή ἐν το πολέμο ἵνα καλύψει. τη μονομαχία αὐτοῦ. — 201. ἀματούτου ἐγνωμένου. — 202. ἕκτωρ. — 203. πρὸς ἐλθὼν ὀτρίνει τούτον. — 205. τοινηκαύτα. — 206. την. παγένη. — 208. τούτον ἀρματώσει. — 209. χρυσούφεσι. — 210. ἐχύνη. — 211. αὐτοίκα.

ὁ Ἀλέξανδρος ὑπάγει·
ἔστησεν γὰρ τοῦτον τότε
ἔμπροσθεν τῆς Ἀνδρομάχης
μὴ στραφῆν ἐκ τοῦ πολέμου
πλεῖον ὑβρισμένος οὕτως
ὡς ἐπὶ τοῦ Μενελάου·
ἀμὴ κρεῖσσον νὰ τεθνάνῃ
ἐκ τὴν ἐντροπὴν Ἑλένης,
ὅπερ ἐκατηγορήθην
ἀπ' ἐκείνης τῆς ὡραίας·
ἔλαμψεν ἐκ τῶν ἁρμάτων
ὡς ἡλίου δίκην σέλας·
γαυριούμενος ἀπῆλθεν
εἰς τὸν πόλεμον τῆς μάχης.
καί, τὴν κεφαλὴν ἐπάνω Coislin, 85 recto.
ἀνατείνων ἐπηρμένα
καὶ τὰς τρίχας ἐκτινάσσων, Paris, 54 recto.
ἔθεσε τὴν χάσιν ἄνω.
Ὥσπερ ἵππος ἐν τῇ φάτνῃ
ἱκανὸν χρόνον ἀργήσῃ,
εἶτα τὸν δεσμὸν γὰρ κόψας
κἐπὶ τὸ πεδίον δράμει
γαυριούμενος προθύμως
καὶ τοὺς πόδας ἐν ἀέρι
ἀνακράτως γάρ γουν παίων,

Manuscrit de Leyde Vers 212. ὑπάγη. — 215. στραφεῖν. — 216. ἠυρισμένως. — 218. τεθνάνει. — 222. ἁρμάτων. — 231. ἱκανῶν. ἀργήσει. — 235. ἀέρει. — 236. πέων.

Manuscrit de Paris. Vers — 215. στραφὴν. — 216. πλοῖον ἠυρϊσμένος. — 218. τεθνάνει. — 231. ἱκανῶν. ἀργήσει. — 233. παιδίον. — 235. ἀέρει. — 236. πέων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 212. ὑπάγι. — 213. ἔστησε καὶ τούτο τότε. — 214. Après ce vers on trouve le suivant : καὶ τῶν στρατευόμένων. — 216. {πλείον. οὗτως. — 218. κρείσσον να. — 219. ἐλένης. — 220. ὥσπερ ἐκατηγορίθην. — 221. ἀπεκείνης. — 224. γαυριοῦμενος ἀπήλθεν. — 226. κεφαλῆν. — 229. πυρμένα. — 228. τρύχας ἐκτεινάσσων. — 229. ἔθεσεν. — 231. ἱκανῶν χρόνῶν ἀργύσσει. — 233. παιδίον. — 234. γαυριοῦμενων. — 235. ἀέρῃ. — 236. ἀνακράτος. πέων.

καὶ τὴν κεφαλὴν κουφίζων,
καὶ τὴν χαίτην ἀγριαίνων,
κἕτερά τινα ποιοῦντα,
καὶ πρὸς ἵππους, ὅταν εὕρῃ,
φέρεται καὐτὸς ἐκεῖσε
ἀγαλλόμενος πρὸς αὔτους·
οὕτως γοῦν ὁ Πάρις τότε
ἔδραμεν ἐν τῷ πολέμῳ
γαυριούμενος εἰς μάχην,
καὶ τὸν Ἕκτοραν εὑρίσκει — Leyde, 331 recto.
εἰς τὰς πύλας τῆς Τροιᾶς δὲ
μετὰ στρατιᾶς ἑτέρας·
κεἰς τὸν πόλεμον ὁμοίως
μὲ καλὴν γὰρ προθυμίαν
ἔδραμεν ἁρματωμένος
κατὰ τῶν Ἑλλήνων τότε.
Τηνικαῦτα γοῦν ὁ Πάρις
τὸν Μενέστιον ἐξ Ἄρνης
ἔφθειρεν κατὰ τὸ πρῶτον,

Manuscrit de Leyde. Vers 238. χέτην. — 241. ἐκεῖσαι — 247. τροιάς. — 250 et 251. Ces deux vers sont ainsi conçus dans l'original :

ἔδραμεν ἁρματωμένος
μὲ καλὴν γὰρ προθυμίαν.

Les lettres α et β qui figurent, en rouge dans le manuscrit, au-dessus des lignes indiquent le changement que nous avons fait. — 253. τοινικαῦτα.

Manuscrit de Paris. Vers 238. χέτην. — 239. ἔτερά. — 240. προς ἵππους. — 246. ἕκτωραν εὑρίσκει. — 247. τροιάς. — 248. στρατϊὰς. — 250 et 251. ἔδραμεν ἁρματωμένος με καλὴν γαρ προθυμίαν. — 252. ἐλλήνων.

Manuscrt 316 du fonds Coislin. Vers 237. κουφήζων. — 238. χέτην ἀγριαίνων. — 239. (se trouve, dans ce ms., avant les deux précédents). κ' ἕτερα. ποιοῦντα. — 240. εὕρη. — 241. ἐκείσαι. — 242. ἀγαλόμενος. ἀύτους. — 243. οὗτως γοῦν. — 244. ἔδραμεν προθύμως πάνυ. Après ce vers on trouve le suivant : ὁπλησμένος φοβερός τε. — 245. γαυριοῦμενος. — 246. ἕκτοραν εὑρίσκει. — 247. τροίας γαρ. — 248. στρατιὰς γαρ μετὰ στρατίας ἑτέρας. — 249. ὁμοίος. — 250. με καλὴν γαρ προθυμίαν. — 251. ἔδραμεν ἐν τῶ πολέμω. — 252 manque. — 253. τεινικαύτα γοῦν. — 254. μενἔστιον ἐξάρνης. — 255. κὰτὰ τὸ πρότον.

τὸν υἱὸν τοῦ Ἀριθόου
ἐκ μητρὸς τῆς Φιλομήδας — Coislin, 85 verso.
τῆς καλῆς καὶ καλοήθου·
οὐ σὺν δόρατι καὶ τόξῳ
καὶ σὺν στόματι μαχαίρας,
ἀλλ' ἐν σιδηρῷ ῥοπάλῳ
ἐσυγκρότει γοῦν τὴν μάχην.
Ὁ δὲ Ἕκτωρ Ἠονέα
ἔκρουσεν πρὸς τὸν αὐχένα,
κἔξω τῆς ζωῆς ἐγίνη·
ὁ δὲ Γλαῦκος Ἰφινόον,
τὸν τοῦ Δεξιοῦ τὸν παῖδα,
χρούσας ἐν τῷ ὤμῳ τοῦτον — Paris, 54 verso.
μετὰ λόγχης, ἀνηρέθη.
Καὶ κοντεύω γοῦν τὸν λόγον,
ἵνα μὴ πολυλογοῦμεν·
ἐσκοτώθησαν πολλοί γαρ
ἐν ἐκείνῃ γοῦν τῇ μάχῃ
ἐκ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων
εὐγενεῖς καὶ μεγιστᾶνοι,
κἔφυγαν ἐκ τοῦ πολέμου,
κὐπερίσχυσαν οἱ Τρῶες.

Manuscrit de Leyde. Vers 257. φιλομίδας. — 262. ἐσυγκρώτει. — 263. ἠνωναία. — 265. ἐγίνει. — 266. τὸν διφίον (au lieu de Ἰφινόον (pour Ἰφίνοον), que je restitue d'après Tzetzès, *Allégories*, H, vers 9. — 270. κοντέβω. — 272. ἐσκοτόθησαν. — 275. μεγιστάνοι — 277. τρώες.

Manuscrit de Paris. Vers 257. φιλομίδας. — 259. σὺνδώρατι. — 262. ἐσὺγκρώτει. — 263. ἠνωναία. — 265. ἐγίνη. — 266. τὸν διφίον. — 270. λόγων. — 272. ἐσκοτόθησαν. — 274. ἐλλήνων. — 275. μεγιστάνοι. — 276. ἔφὺγεν. — 277. τρώες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 258. καλῆς. καλοῆθου. — 259. οὐσυνδώρατι ἡ τόξου. — 260. ἡ ἐν στώματι. — 261. ρωπάλω. — 262. γοῦν την. — 263. ἔκτωρ τὸν ὀναία. — 264. ἔκρουσε. — 265. ἐγύνη. — 266. γλαύκος τὸν δηφίον. — 267. πόδα. — 268. ὅμω τούτον. — 269. ἀνηρέθην. — 271. πολληλογούμεν. — 272. πολλοὶ γὰρ. — 273. εκείνη. — 274. ἐλλήνων. — 275. εὐγενῆς. μεγιστάνοι. — 277. τρόες.

νή. Περὶ τὴν ζήτησιν τῆς μονομαχίας τοῦ Ἑκτόρου πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Ὁ γὰρ Ἕκτωρ τηνικαῦτα
μέσον γοῦν τῶν στρατευμάτων
ἔφη γὰρ τοιούτους λόγους·
« Ἕλληνες, ἀκούσετέ μου,
τοὺς μὲν ὅρκους οὐκ ἀφῆκεν
ὁ θεὸς γὰρ πληρωθῆναι
ἵνα λάβετε τὴν Τροίαν,
ὡς ὠμόσετε γὰρ πάντες,
κἕνεκεν τοῦ ὅρκου τούτου
πάντα γὰρ προσκαρτερεῖτε·
ἀλλ' οὐδὲ ἡμᾶς ἀφῆκεν Coislin, 86 recto.
ἵνα φθείρωμεν τοὺς πάντας
ἐν ταῖς ἡμετέραις νήαις,
ὡς γὰρ θέλομεν πολλάκις·
αἱ βουλαὶ γὰρ τῶν ἀνθρώπων
ἄλλαι μὲν ἄλλαι τυγχάνουν,
καὶ ἡ ὄρεξις ἐτούτων· Leyde, 331 verso.
ἀλλοτρόπως δὲ θεός γουν
κρίνει καὶ συγκόπτει ταύτας.

Manuscrit de Leyde. Vers 278. τοινικαῦτα. — 282. ὄρχους. — 285. ὠμώσετε. — 288. οὐδ' ἡμᾶς. — 290. τοῖς. νῆες. — 294. ὄρεξης. — 296. ταῦτας.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* ἐκτόρου. — Vers 278. ἔκτωρ τοινἴκαῦτα. — 279. τὸν. — 282. ὄρχους ἀφηκεν. — 285. ὠμώσετε. — 286. ὄρκου. — 287. πρὸς καρτερεῖτε. — 288. οὐδ'. — 290. τοῖς. νῆες. — 294. ὄρεξης. — 296. ταῦτας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* μονομαχίας ἐκτόρου. ἕλληνας. — Vers 278. ἔκτορ τοῦ νικαύτα. — 279. μέσον γὰρ. — 280. τοιοῦτους. — 281. ἕλληνες ἀκοῦσατέ. — 282. τοὺς μεν. ἀφήκεν. — 283. πληρωθύναι. — 284. λάβεται. — 285. ὁμώσατε. — 286. ἔνεκεν. — 287. πρὸς καρτερεῖται. — 288. ἀλλόυδὲ. ἀφήκεν. — 290. ἐν τοῖς ἡμετέροις νείαις. — 291. θέλωμεν. — 292. αἰ. — 294. ὤρεξεις. — 295. ἀλλὸ 'τρόπως. — 296. συνκόπτη.

Νῦν γὰρ ἐξ ἡμῶν τῶν πάντων
τῶν κρειττόνων ἀριστέων
ἂς ἐλθῇ κατὰ τὴν ὥραν
μετ' ἐμὲ μονομαχῆσαι·
εἰ μὲν νικητὴς ἐκεῖνος
γίνεται τοῖς τοῦ πολέμου,
τὰ ἡμέτερα γὰρ ὅπλα
ἀπεντεῦθεν ἂς ἐπάρῃ
σὺν τὸ ἅρμα καὶ τὸν ἵππον·
τὸ δὲ σῶμα μου πεμψέτω
ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ
ἵν' ἐντίμως κηδευτῇ γαρ·
εἰ δὲ καὶ μεθ' ἵππων μόνοι,
ὁμοιῶς πάλιν ἂς γένῃ·
ἂς ἐπάρῃ γοῦν τὸν ἵππον
μετὰ τῶν ἁρμάτων ὅλων·
εἰ δὲ καὶ πεζὸς γὰρ βούλει,
πάλιν τἄρματ' ἂς ἐπάρῃ·
εἰ δὲ νικητὴς ἐγώ γαρ
ὁμοιῶς γοῦν νὰ ποιήσω.
Τέλος ἑνδεκάτου λόγου,
ῥαψῳδία τε τοῦ μῦ γε.

Paris, 55 recto.

La fin de ce discours se trouve au commencement de la rhapsodie suivante.

Manuscrit de Leyde. Vers 297. ἐξ'. — 299. ἀσελθεῖ. — 301. ἡ. — 302. τῆς. — 304. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀς ἐπάρει. — 305. τῶν ἵππων, qu'il faudrait peut-être conserver. — 306. σωμά μου. — 308. ἦν. κυδευτῆ. — 310. ἀς γένει. — 311. ἀς ἐπάρει. — 312. ἀρμάτων. — 313. ἡ. — 314. ἅρματ' ἀς πάρει. — 315. ἡ.

Manuscrit de Paris. Vers 297. ἐξ'. — 299. ἀσελθεῖ. — 301. ἡ. νικητῆς. — 302. τῆς τοῦ. — 304. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀς ἐπάρει. — 305. τῶ ἅρμα καὶ τῶν ἵππων. — 308. ἦν. — 309. ἡ. ἱππον. — 310. ἀς γένει. — 311. ἀς ἐπάρει. ἵππον. — 312. ὅλων. — 313. ἡ. — 314. ἀρματὰς πάρει — 315. ἡ. νικητῆς. — 316. γοῦν αποιήσω. — 318. μύ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 297. νὺν. ἐξ'. — 298. κριττόνων. — 299. ἀσ ἐλθὴ. — 300. μετ' ἐμὲν μονομαχείσαι. — 301. ἡ μὲν νικητῆς ἐκείνος. — 302. τῆς. — 304. ἀπεντεύθεν ἀσ. — 305. ἅρμα. — 306. τὸδε σώμα. — 307. εἶκω. — 308. ἦν ἐντοίμος κηδευτή. — 309. ἰδὲ καὶ μεθύππων. — 310. ὁμοίος. ἀς. — 311. ἀς. — 313. ἠδὲ. πεζοὶ γαρ βούλη. — 314. τέρματα ἀς πάρη. — 315. ἠδε νικητῆς. ἐγῶ. — 316. ὁμοίος. ποιήσω. — 317. τέλος τοῦ δεκάτου. — 318. τῆς μήγε.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΜΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Μὰ τὸν Δίαν γοῦν τὸν μέγαν,
ὑπὸ πάντων τῶν Τρωῶν τε
ταῦτα πάντα νὰ στεργχθῶσιν· Coislin, 86 verso.
οὐ κἀνεὶς γὰρ ἐκ τῶν Τρώων
ὑπερθέσει γοῦν τὸν ὅρκον,
τούτων γοῦν τῶν γενομένων. »
Οὕτως γὰρ εἶπεν ὁ Ἕκτωρ
ὑπὸ πλάτους τοῦ φουσσάτου·
Οἱ δ' Ἀχαῖοι δειλιοῦντες
οὔτε τὴν δειλίαν δείχνουν,
οὔτε τὴν μονομαχίαν
ἀποφθέγγονται πρὸς τοῦτον·
καὶ τῶν πάντων πτοηθέντων,
ὁ Μενέλαος ὡπλίσθην,
ὁ χαώσας τὴν Ἑλένην,
τὴν χιονοπέζαν ταύτην
καὶ καλλέσαρκον ἐκείνην·

Manuscrit de Leyde. Vers 2. τροών. — 4. κανεῖς. — 5. ὄρκον. — 12. ἀπεφθέγγοντε. — 13. πτωηθέντων. — 14. ὁπλήσθη.

Manuscrit de Paris. Vers 1. μα. — 2. τροών. — 3. να. — 4. κανεῖς. — 5. ὄρκον. — 8. ὑπο — 12. ἀπεφθέγγοντο. — 13. πτωηθέντων. — 14. ὀπλήσθη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. ματον. διάγουν. — 2. ὗπο. πάντῶν. τροῶν. — 3. ναστερχθόσιν. — 4. οὐκανοῖς. τρόων. — 5. ὑπερθέσι. ὄρκον. — 6. τούτον. τὸν. — 7. οὗτως. ἔκτορ. — 9. ἀγχαίοι δοιλιοῦνταις. — 10. οὗτε την. δύχνουν. — 11. οὗτε. — 12. ἀπὸ φθέγγονται. τούτον. — 13. πάντῶν πτωῆθέντων. — 14. ὑπλήσθην. — 15. χαῶσας. ἐλένην. — 16. χειώνοπέζαν. — 17. καλῶσαρκον.

τὴν στρατείαν τῶν Ἑλλήνων
μετὰ ὕβριν ὀνειδίζει·
« πῶς τὸν Ἕκτοραν φοβεῖσθε, LEYDE, 332 recto.
ἕναν ἄνθρωπον τοῦ κόσμου; »
Ἀναστὰς ὁ Νέστωρ τότε
ὁ παμφρόνιμος ὁ γέρων,
ὁ θειὸς γὰρ τοῦ ἑτέρου
τοῦ κλεινοῦ καὶ σοφωτάτου,
τοῦ ἀδελφιδοῦς ἐτούτου,
ἠναισχύντησεν ἐκεῖνον
κἐξαρμάτωσεν αὐτίκα, PARIS, 55 verso.
καὶ μεθ' ὕβρεως ἐκπέμπει.
Πρέπον γὰρ τοῖς διδασκάλοις
καὶ τοῖς ἅπασι φρονίμοις
τοὺς ὑστερημένους γνῶσιν,
καὶ τοὺς πίπτοντας εἰς πάθη,
καί τιν' ἄτοπα ποιοῦντα
ἅπαντας κατονειδίζει,
καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτούς γαρ COISLIN, 87 recto.
χάριν τῶν συμφέρων τούτων,
καὶ μεθ' ὕβρεως ἂν θέλουν.
Ἔταξαν ἄνδρας ἐννέα·
πρῶτος ἦν ὁ Ἀγαμέμνων,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 23. πανφρόνημος. — 25. κλινοῦ.σοφοτάτου. — 26. ἀδελφιδοὺς. — 27. ἠνεσχύντησεν. — 28. αὐτῆκα. — 30. πρέπων. — 31. φρονήμοις. — 32. ὑστεριμένους. — 38. ἀν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 18. ἐλλήνων. — 23. πανφρόνημος. — 24. ἐτέρου. — 25. κλινοῦ. σοφοτάτου. — 26. αδελφιδοὺς. — 27. ἦν ἐσχύντησεν. — 28. αὐτῆκα. — 30. πρέπων. — 31. φρονήμοις. — 34. καί τινα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 18. στρατίαν. ἐλλήνων. — 19. ὀνιδήζει. — 20. ἔκτωρα φωβήσθαι. — 21. ἕναν. — 23. παμφρόνημως. γέρον. — 24. θείος. ἐτέρου. — 25. κλινοῦ. — 26. ἀδελφηδοὺς. — 27. ἠνεσχύντησεν ἐκοίνον. — 28. κεξαρμάτωσεν αὐτοίκα. — 29. μεθήβρεώς. — 30. πρέπων. — 31. ἄπασι. — 32. ὑστεριμένους γνώσιν. — 33. πάθει. — 34. κέτεινα πολλὰ ποιοῦντα. — 35. ἅπαντας κατονιδίζει. — 37. σιμφέρων τούτον. — 38. μεθύβρεως ἀν. — 39. ἐνναία. — — 40. πρότος .ἦν.

δεύτερος ὁ Διομήδης,
καὶ τους Αἴαντας τοὺς δύο·
τὸν Ἰδομενέα πέμπτον,
καὶ Εὐρύπυλον ὁμοίως,
καὶ τὸν Θόαντα μετ' αὔτους·
ἔννατον καὶ τὸν Δυσσέαν,
τό τε παίγνιον Ὁμήρου
εἰς τὰς ἀριστοβουλίας·
ἔθεσαν αὐτοὶ τοὺς κλήρους,
καὶ τοῦ Αἴαντος ἐξῆλθεν
τοῦ παιδὸς τοῦ Τελαμῶνος.

νζ'. Ὅρα τὴν μονομαχίαν τοῦ Αἴαντος μετ' Ἑκτόρου.

Πρὸς τὸν Ἕκτορα κινήσας
ἰσχυρὸν δὲ σάκος ἔχων
ἔμπροσθεν αὐτοῦ κρατήσας,
ἐκ χειρῶν μετεσκευάσθην
τοῦ Τυχίου τοῦ Ὑλαίου,
βύρσας ἔχον ἑπτὰ βόων
στερεὰς, ὀχυρωτάτας,

Manuscrit de Leyde. Vers 45. αὔτους. — 46. ἔνατον, que l'on pourrait conserver. — 47. τόν τε πέγνιον. — 51. τελαμώνος. — 53. σάκκος. — 55. μετ' ἐσκευάσθην. — 56. εὐτυχέου. ἠλέου. — 57. βήρσας ἔχων ἐπταβόων. — 58. στερεᾶς ὠχειροτάτας.

Manuscrit de Paris. Vers 42. αἴαντας. — 45. αὔτους. — 46. ἕνα τον. — 47. τόν τε πέγνιον. — *Intitulé.* ἐκτόρου. — 53. σάκκος. — 54. ἔμπρσθεν (*sic*). — 55. μετ' ἐσκευάσθην. — 56. εὐτυχέου. ἠλέου. — 57. βήρσας ἔχων ἐπταβόων. — 58. στεφεᾶς ὠχειροτάτας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 41. διόμίδης. — 43. ἰδομενέαν πέμπων. — 44. εὐρίπηλον συντούτοις. — 45. θόάντα μετάύτους. — 46. ἔννατον τὸν ὀδυσέα. — 47. τὸν τε πέγνιον ὁμύρου. — 51. πεδὸς. τελαμόνως. — *Intitulé.* ορα. μετὰ τοῦ ἐκτόρου. — 52. ἔκτωρα. — 53. ἰσχυρὸν. — 55. χοιρῶν μετ' ἐσκεβάσθην. — 56. εὐτυχέου. ἠλέου. — 57. βήρσας. ἐπταβόων. — 58. ὀχειροτάτας.

ἄνω δὲ πασῶν τῶν βύρσων
σίδηρον ὡς δέρμαν εἶχεν.
Ἕκτωρ γὰρ κρούσας τὸ πρῶτον
τὴν τοῦ Αἴαντος ἀσπίδαν
μετὰ λόγχης στερεμνίας
κέκοψεν τὰς ἕξι βύρσας
καὶ τὸ πέταλον τὸ ἄνω·
ἐν δὲ τῇ ἑβδόμῃ βύρσῃ
ἐμποδίστηκεν τὸ δόρυ. Coislin, 87 verso.
Πάλιν Αἴας ἐκ δευτέρου Leyde, 332 v°. Paris, 56 r°.
πρὸς τὸν Ἕκτοραν ἐκπέμπει
λόγχην στερεμνίαν πάνυ·
κόπτει τούτου τὴν ἀσπίδαν
σὺν τὸν θώρακαν ὁμοίως·
καὶ λαπάραν πλησιάσας,
κλίνας τὸ πλευρὸν ὀλίγον,
ἀπεξέβηκεν τοῦ μόρου.
Ἐξανήσπασαν τὰ δόρη
ἐκ τῶν σκουταρίων ἄμφω·
πλήττει τοῦτον Ἕκτωρ πάλιν
ἐν τῷ σκουταρίῳ μέσον,
καὶ τὸ σίδηρον οὐ κόπτει,
καὶ συγκλίνεται τὸ δόρυ.
Αἴας πάλιν ἐκπηδήσας,

Manuscrit de Leyde. Vers 59. βήρσων. — 64. κ' ἔκοψεν. Il faut ou supprimer le κ', ou lire κέκοφεν; à moins, toutefois, que κέκοψεν ne soit un parfait de l'invention d'Hermoniacos. ἒξ βήρσας. — 66. βήρσῃ. — 74. κλήνας. — 75. ἀπ' ἐξέβηκεν. — 76. ἐξανίσπασαν. — 81. συγκλήνεται.

Manuscrit de Paris. Vers 59. βήρσων. — 64. ἒξ βήρσας. — 66. τῇ manque. βήρσῃ. — 74. κλήνας. ὀλίγον. — 75. ἀπὲξεύηκεν. — 76. ἐξανίσπασαν. — 81. συγκλήνεται. ἄιας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 59. βήρσων. — 60. εἶχεν. — 61. ἔκτορ γοῦν γὰρ κρούσας πρότον. — 62. αἰάντος ἀσπήδα. — 64. κέκοψε. ἔξει βήρσας. — 66. ἑβδόμη βήρση. — 67. δώρυ. — 69. ἔκτωραν. — 71. κόπτη. ἀσπήδα. — 72. ὁμοίος. — 73. λαμπάραν πλησιᾶσας. — 74 manque. — 75. ἀπὲξέβηκεν τοῦ τοῦ (*sic*). — 76. κἐξ' ἀνίσπασαν τα δώρη. — 78. πλήττη τούτον πάλιν ἔκτωρ. — 81. συγκλήνεται τῶ. 82. ἐκπηδίσας.

τὴν τοῦ Ἕκτορος ἀσπίδαν
ἐπερόνησεν αὐτίκα
σὺν τὸ μέρος τοῦ τραχήλου·
κὲκ τοῦ δόσματος τὴν κόψιν
αἱμορράγησεν τὸ αἷμα.
Τὸ δὲ λάβωμαν ὁ Ἕκτωρ
εἰς οὐδὲν γὰρ ἐλογίσθη,
καὶ σηκώσας μέγαν λίθον
ἔκρουσεν τὸ σάκος μέσον
εἰς τοῦ Αἴαντος τὰς χεῖρας,
κἦχος μόνον ἐκ τὸ δόσμα
ἐκ τὸ σάκος ἀπεξέβην,
βλάβην δὲ ποσῶς οὐκ εἶχεν.
Δεύτερον ὁ Αἴας βάλλει
μείζονα γὰρ λίθον τούτου
ἔπεμψε στερρῶς στρογγύλον,
τὴν ἀσπίδαν τούτου κρούει, Coislin, 88 recto.
μωλωπίζει καὶ τὸ γόνυ,
καὶ σὺν τοῦτο γονατίζει
ἀπὸ τῆς ὀξυπονίας·
στηριχθεὶς ἐν τῇ ἀσπίδι
σύντομος ὀρθὸς ἐστάθη·

Manuscrit de Leyde. Vers 84. ἐπερώνησεν αὐτῆκα. — 87. ἀιμορράγισεν. — 90. συκόσας. — 91. σάκκος. — 93. ἦχος. — 94. σάκκος ἀπεξεύειν. — 95. ἦχεν. — 97. μεῖζωνα. — 98. στερὸν στρογγῦλον. — 103. ἀσπίδει.

Manuscrit de Paris. Vers 84. ἐπερώνησεν αὐτῆκα. — 87. αἱμοράγισεν. — 89. ἐλογίσθην. — 90. συκόσας. — 91. σάκκος. μσέον (*sic*). — 93. δῆχος (*sic*). ἐκ τοῦ. — 94. σάκκος. ἀπεξεύειν. — 95. οὐκ' ἦχεν. — 97. μεῖζωνα. — 98. στερὸν στρογγῦλον. — 103. ἀσπίδει. — 104. Il serait peut-être préférable, malgré l'accent, d'écrire σύντομως. ὀρθῶς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 83. ἕκτωρος ἀσπήδαν. — 84. ἐπερώνισεν αὐτοίκα. — 85. τραχίλου. — 86. καὶ τοῦ. — 87. ἐμωράγισεν το αἷμα. — 88. ἕκτωρ. — 90. συκόσας. — 91. σάκκος. — 92. χείρας. — 93. ἧχος. το δόσμαν. — 94. σάκκος. — 95. λάβειν δὲ ποσὸς οὐκ ἦδεν. — 97. μείζωνα. λύθον. — 98. στερὸν στρογγίλον. — 99. ἀσπήδαν. κρουέι. — 100. μολοπήζει. γόνει. — 101. συντούτο γονατήζει. — 102. ὀξιπονείας. — 103. ἀσπήδει.

καὶ τὰς σπάθας ἀνατείνων
καὶ πλησίον γὰρ σταθέντες,
εἲς τὸν ποῦν τἄλλοῦ πατήσας, PARIS, 56 verso.
ὥσπερ ὠμοφάγοι λύκοι
ἐμαχήσθησαν γὰρ τότε·
ἐλαβώθησαν πλειστάκις,
καὶ παρὰ δαμὶν ὁ μόρος
ἔπεμπεν αὐτοὺς εἰς τάφον.
Ἂν οὐκ ἦτον ὁ Ἰδαῖος LEYDE, 333 recto.
σὺν αὐτῷ τῷ Ταλθυβίῳ
νἄμπουν μέσον νὰ χωρίσουν,
ἀποθνήσκασιν καὶ δύο
ἐκ τῆς ἄγαν προθυμίας·
ἡ δὲ νὺξ ἤδη τελέσθη
(καὶ τοῦ 'μήρου λέξιν λέγω),
ἤγουν γέγονεν ἡ νύξ γαρ·
μετὰ τὴν μονομαχίαν
καὶ τὴν χώρισιν ἐκείνων
δῶρα δίδωσιν ἀλλήλων.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 108. ὁμοφάγοι. — 110. ἐλαβόθησαν. — 111. δαμὴν. — 113. ἀν. εἶτον. — 114. ταλφιδίῳ, — 115. νάμπουν. χωρήσουν. — 118. ἴδει. — 119. τοῦ μύρου. — 122. χώρησιν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 106. πλησίων. — 107. εἰς. — 108. ὑμοφάγοι. — 110. ἐλαβόθησαν πλειστάκεις. — 111. δαμὴν. — 113. ἀν. εἶτον. — 114. αυτῷ. ταλφιδίῳ. — 115. νάμπουν μέσοναχωρήσουν. — 118. ἴδει. — 119. μύρου. — 122. χώρησιν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 105. σπαθας. — 106. πλησίων. — 107. τ' ἄλοῦ πατίσας. — 108. ὁμοφαγοι. — 109. ἐμαστήχθησαν τὸ τότε. — 110. ἐλαβόθησαν πληστάκις. — 111. παραδαμὴν. μόρως. — 113. ἀν οὐκ ἤτον ὁ ἰδαίως. — 114. τὸ ταλφηδίω. — 115. νάμπουν. ναχωρίσουν. — 116. ἀπὸ θνήσκασιν οἱ — 118. δε. ἤδει. — 119. του μύρου. — 120. ἤγουν γέγωνεν. — 122. χώρυσιν ἐκοίνων. — 123. δώρα. La forme δίδωσιν est ici un pluriel, pour δίδουσιν = διδοῦσιν.

νή. Ὅρα μετὰ τὴν μονομαχίαν τὰ δοθὲν δῶρα ἐξ ἀμφοτέρων ὁ Ἕκτωρ
καὶ ὁ Αἴας χάριν φιλίας· σπάθην ὁ Ἕκτωρ τὸν Αἴαντα δίδει·
ὁ δ' Αἴας τὸν Ἕκτορα ζώνην, ὃς μετὰ τῆς σπάθης ἐσφάγην ὁ Αἴας,
καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν ζώνην ἔσυραν θνητὸν ὄντα τὸν Ἕκτορα.

Τὸν γὰρ Αἴαντα πορίζει — Coislin, 88 verso.
ξίφος ὥραιον ὁ Ἕκτωρ
σὺν μαλαγματένῃ θήκῃ·
πάλιν Αἴας τῷ Ἑκτόρῳ
κοκκινόβαφη ζωστῆρα
σὺν μαλάγματος χρυσίου,
μετὰ λίθων πολυτίμων·
ἐν δὲ τούτῳ τῷ ζωστῆρι — Leyde, 333 verso.
μετ' ὀλίγον ἐδεσμεύθη
ἀπὸ Ἀχιλλέως Ἕκτωρ,
κἔσυράν τον μετὰ τοῦτο.
Πάλιν Αἴας ἐσκοτώθην
μὲ τὴν σπάθην τὴν δοθεῖσαν
ἐξ ἀνταμοιϐῆς ἐκείνου.
Αἴας Ἕλλησιν ἀπῆλθεν, — Paris, 57 recto.

Manuscrit de Leyde. *Intitulé*. δῶρα. — Vers 124. πορρήζει. — 126. σὺν μαλάγματ' ἔν' ἡ θύκη. — 128. κοκκηνόϐαφη. — 129. μαλαγματος (sans accent). — 135. ἐσκοτόθην. — 136. μετὴν. — 137. ἐξ'.

Manuscrit de Paris. Vers 124. πορρήζει. — 126. σὺν μαλάγματ' ἔν' ἡ θύκη (c'est-à-dire σὺν μαλάγματι ἔνι ἡ θήκη, *le fourreau est en or*), leçon qui pourrait se défendre. — 128. κοκκυνόϐαφη (l'accentuation correcte κοκκινοϐαφῆ ne fausserait pas le rythme). — 130. λίθον. — 131. τοῦτο τὸ. — 133. ἀχῖλέως ἕκτωρ. — 134. ἔσυρεν serait préférable. — 137. ανταμοιϐῆς. — 138. ἕλλησιν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. δωθὲν δῶρα εξ ἀμφωτέρον. ἕκτορ. ἐκτορ. αἴαντα ὁ δὲ αἴας. ἕκτορα. ὡς. τῆς αὐτῆς σπάθη ἐσφάγιν. ἔσυρεν ὁ ἀχιλεὺς θνητὸν ὄντα τῶν ἕκτορα. — Vers 124. πορρήζει. — 125. ὡραίων. ἕκτωρ. — 126. συν μαλαγματένην θήκην. — 127. ἐκτόρω. — 128. κοκηνόϐαφη ζωστήρα. — 129. συν. — 130. λίθον πολλυτίμων. — 131. δε. ζωστήρι. — 132. ὀλίγων. — 133. ἀχιλέως ἕκτωρ. — 134. καὶ συράντον μετὰ τούτου. Après ce vers, on lit le suivant : δειλὸν ὅτι τῶ ζωστήρι. — 136. μετην. δωθήσαν. — 137. ἐξανταμηϐεῖς. — 138. ἕλλησιν ἀπήλθεν.

ἐν δὲ τοῖς Τρωσὶν ὁ Ἕκτωρ,
καὶ πρὸς Ἀσκληπίους τρέχει.
Ὁ δὲ Νέστωρ λέγει τοῦτο,
μέσον πάντων τῶν Ἑλλήνων·
« τῶν σφαγέντων ἕναν τάφον
καὶ πυρὰν μίαν ἐν τούτοις
πρὸς ἀσφάλειαν τῶν ζώντων
ἂς ποιήσωμεν αὐτίκα. »
Λέγει πάλιν ὁ Ἀντήνωρ
ἔσω τῆς Τροιᾶς τοὺς Τρῶας
τὴν Ἑλένην ἀποδοῦναι
καὶ μὴ μάχεσθαι ματαίως,
μηδ' ἐπίορκοι κριθῶμεν
ὡς πατήσαντες τὸν ὅρκον.
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος ἀντεῖπεν
τὴν Ἑλένην μὴ δοθῆναι·
τὰ δὲ χρήματα πολλάκις
τὰ ἐξ Ἄργους ἂς δοθῶσιν,
κἄτερα πλείονα τούτων
ἂς δοθῶσιν πρὸς ἐκείνους.
Ἐπὶ τῆς αὐρίου στέλνουν
ἐκ τὸ κάστρον τὸν Ἰδαῖον,
καὶ τοὺς λόγους Ἀλεξάνδρου

COISLIN, 89 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 146. ἀς. αὐτῆκα. — 147. ἀντίνωρ. — 148. τρώας. — 150. μάχεσθε. — 151. μὴδ'. — 152. ὄρκον. — 154. δωθῆναι. — 156. ἐξ'. ἀς. — 158. ἀς. — 160. ἠδαίαν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 139. δε. — 140. προς. — 146. ἀς. αὐτῆκα. — 147. ἀντίνωρ. — 148. τοὺς τροιᾶς τῆς τρώας. — 150. μαχεσθε. — 151. μὴδ'. — 152. ὄρκον. — 154. δωθῆναι. — 156. ἐξ'. ἀς. — 157. ἔτερα. — 158. ἀς. — 159. αὐρὶ (la dernière syllabe oubliée). — 160. ἠδαῖαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 139. ἔκτωρ. — 141. τούτον. — 142. ἔσω τῶν ἐλλήνων πάντων. — 143. ἕνα. — 144. πειρὰν. — 145. ἀσφάλιαν. — 146. ἀσ ποιῆσωμεν αὐτοίκα. — 147. ἀντίνορ. — 148. τροιὰς τοὺς τροίας. — 149. ἐλένην ἀπὸ δοῦναι. — 150. καὶ μη μάχεσθαι κρυφίως. — 151. μηδὲ πίορκοι κρηθώμεν. — 153. ἀντίπεν. — 154. ἐλένην μηδωθύναι. — 156. ἐξάργους ἀς. — 157. κ' ἔτερα πλοίώνα. — 158. ἀς. ἐκεῖνους. — 159. ἐπι. — 160. ἰδαίαν. — 161. ἀλ' ἐξάνδρου.

πρὸς τοὺς Ἕλληνας τοὺς λέγει·
τὸν Κλεινίαν πάλιν πέμπουν
τῶν Ἑλλήνων οἱ πρωτίστοι
περὶ τῶν νεκρῶν σωμάτων,
καὶ τῶν μὲν νεκρῶν τὴν καῦσιν.
Ἅπαντες ἐδέξοντ' αὔτην,
τὴν δ' Ἑλένην τοῦ δοθῆναι
οὐκ ἀπόφεραν κἂν ὅλως·
αἶνος ἦν γὰρ τοῦ ἀκοῦσαι.
Καὶ πυρὰν καὶ τάφον ἕνα
ἐν μονοημέρῳ τόπῳ
ἀπεργάσαντο γὰρ τότε
ἅμα σὺν τοῖς Τρωαδίταις.

νθ'. Ὅρα ἐν τῷ μεγάλῳ πολέμῳ δειλίαν τῶν Ἑλλήνων ἐξ ἀντιδικίας θεοῦ.

Paris, 57 verso.
Leyde, 334 recto.

Ἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν
ἐξαπλώθηκεν ἡμέρα
ἐπὶ πάσης γῆς τὸ πλάτος·
ἀρματώθησαν Ἀχαῖοι
ἅμα σὺν αὐτοῖς καὶ Τρῶες·
κἔξω τῶν πυλῶν ἐξῆλθον

Manuscrit de Leyde. Vers 163. κληνίαν. — 167. ἐδέξωνταύτην. — 170. ἕνος ἦν. — *Intitulé.* ἐξ' — 176. ἐξ ἀπλώθηκεν. — 177. πᾶσι. — 178. ἁρματώθησαν. — 179. τρῶαις.

Manuscrit de Paris. Vers 163. κληνίαν. — 164. ἐλλήνων. προτήστοι. — 167. ἐδέξων ταύτην. — 170. ἐνος ἦν. — 171. ἕνα. — 172. μονοήμέρῳ. — *Intitulé.* ἐξαντιδικίας. — 176. ἐξάπλωθηκεν. — 177. πᾶσι. — 178. ἀχαίοι. — 180. ἐέξῆλθον (le premier ἐ a été surchargé d'un point à l'encre rouge).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 162. τοῦς ἕλληνας. — 163. κληνοίαν. — 164. ἐλλήνων. προτίστοι. — 165. περι. — 166. των. τῆν καύσιν. — 167. ἅπαντες ἐδέξον ταύτην. — 168. δελένην. δοθήναι. — 169. οὐκαπόφεραν κ'ᾶν. — 170. ἕνος ἦν γὰρ τοῦ ἐκτώρου. — 171. ἕναν. — 172. μονοήμέρω. — 173. ἀπεργάσαντο τὸ τότε. — 174. ἅμα γὰρ σὺν τροαδίταις. — *Intitulé.* εν τω. ἐλλήνων. αντιδικείας. — 175. επὶ. — 177. πάσι. — 178. ἀγχαίοί. — 179. ἅμα. κοιτρόες. — 180. κέξω. ἐξήλθων.

καὶ πεζοὶ καὶ καβαλλάροι
ὑπεράπειροι καὶ πλεῖστοι,
καὶ τὴν μάχην ἐξανάψαν
μέχρι γὰρ τῆς μεσημβρίας·
ἦν ἰσόπαλης ἡ μάχη
τῶν μερῶν ἐξ ἀμφοτέρων Coislin, 89 verso.
ἐξ ἀμφοῖν ἀναιρουμένων·
ἡ γὰρ τύχη τότε κλίνει
πρὸς βοήθειαν τῶν Τρώων·
καὶ τὰ γένη τῶν Ἑλλήνων
εἰς τροπὴν ἐκατηντῆσαν,
καὶ σὺν φόβῳ πάντες φεύγουν.
Ὥσπερ λέων τοῖς ὀδοῦσι
ἐν τοῖς φωλεοῖς ἐλάφου
τὰ τεκνία γὰρ μασήσας,
ἡ δὲ ἔλαφος ἰδοῦσα
θέλων γὰρ μὴ δυναμένη
βοηθῆσαι τοῖς φιλτάτοις
τοῦ κραταίου φοβουμένη
μήπως καὶ αὐτὴ φθαρῆναι·
οὕτως γοῦν κοὶ ἀντιπάλοι
ἤθελον τοῦ βοηθῆσαι

Manuscrit de Leyde. Vers 181. καβαλάροι. — 183. ἐξ ἀνάψαν. — 185. ἦν. — 187. ἐξ' ἀμφὴν. — 191. ἐκατηντήσαν. — 193. ὀδοῦσι. — 194. ἐλάφοις. — 195. μασίσας. — 198. βοηθεῖσαι. — 200. αὐτῇ. — 202. βοηθεῖσαι.

Manuscrit de Paris. Vers 181. καβαλάροι. — 182. ὑπὲρ ἀπειροι. — 184. μεσϊμβρίας. — 185. ἦν ἰσόπαλις (L'accentuation régulière ἰσοπαλὴς ne fausserait pas le rythme). — 186. ἐξαμφοτέρων. — 187. ἐξ' ἀμφὴν. — 191. ἐκαταντήσαν. — 193. ὥσπερ. ὀδοῦσι. — 194. ἐλάφοις. — 195. μασίσας. — 198. βοηθεῖσαι. — 199. κραταῖου. — 200. ἀντιφθαρῆναι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 181. καβαλάροι — 182. ὕπερ ἄπειροι. πλήστοι. — 183. ἐξ' ἀνάψαν. — 184. μέχρι τε τῆς μεσυμβρίας. — 185. κ' ἦν ἠσόπαλις. — 186. ἐξ' ἀμφωτέρων. — 187. ἐξ' ἀμφὴν. — 188. κλίνη. — 189. βοῆθειαν. τρόων. — 190. γένει. ἐλλήνων. — 191. ἐκαταντήσαν. — 192. συν. — 193. ὧς λέων τοῖς ὀδοῦσιν. — 194. φολαιοῖς ἐλάφοις. — 195. μασεῖσας. — 196. ἰδούσα. — 197. θέλων δὲ μὴ δυναμένων. — 198. βοήθείσαι. — 200. αὐτὴ manque. φθαρεῖναι. — 201. οὗτως γοῦν εἶ παντοπάλιν. — 202. ἤθελαν. βοήθήσαι.

κἐκ τὸν φόβον οὐκ ἰσχοῦσαν.
Ὁ δ' Ἰδομενεὺς, Ἀτρεΐδης,
ἅμα πρῶτον τοῦτ' οἱ δύο
σὺν τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο
καὶ ἑτέρων μεγιστάνων
καὶ μικρῶν τινῶν γενναίων.
εἰ γὰρ ἔλειπον σταθῆναι,
παντελῶς ἐκατελοῦντο·
ἐτοξεύθην ὁ Μαχάων Paris, 58 recto.
ὁ πολὺς γοῦν ἐν τῇ τέχνῃ
τῆς καλῆς ἰατρικῆς γαρ·
ἐφοβήθησαν Ἀχαῖοι
μήπως γὰρ οἱ Τρῶες τοῦτον
ἀναλάβωσιν κἐπάρουν
κἔχουν τον πρὸς ἰατρείας·
καὶ πρὸς Νέστοραν γὰρ λέγουν· Leyde, 334 verso.
« ἀναβίβασον Μαχάον
ἐν τοῖς ἅρμασι τοῖς σοῖς γε, Coislin, 90 recto.
κεἰς τὰς νῆας ἅμε τοῦτον,
καὶ τὸν πόλεμον γὰρ ἄφες.
Ἰατρὸς ἐν τοῖς ἀνθρώποις,
ὡς ἀτίμητον ἐν κόσμῳ
πρέπει νὰ τὸν ἐγκολπίζουν,
κρείττων γὰρ πολλῶν τυγχάνει

Manuscrit de Leyde. Vers 205. τουτ' (sans accent). — 208. γενέων. — 209. ἤ. ἔλυπον. — 211. μαχάον. — 217. ἰατρίας. — 219. ἀναβήβασον μαχᾶον. — 224. κόσμει.

Manuscrit de Paris. Vers 205. τουτ'. — 208. μικρὸν. γενέων. — 210. παντελως. — 211. μαχάον. — 215. τούτων. — 217. ἰατρίας. — 218. νέστωραν. — 219. ἀναβήβασον μαχῶν. — 220. ἄρμασι. — 225. ἐνκολπίζουν. — 226. κρεῖττον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 203. ουκησχούσαν. — 204. διδομενιὺς ἀτρίδης. — 205. ἅμα πρότον τούτοι δυό. — 206. συν. — 207. ἑτέρων. — 208. μικρῶν ἄλλων γεναίων. — 209. ἤγαρ ἔλοιπων σταθήναι. — 210. παντελὸς ἐκατελοῦντο. — 211. ἐτοξεύτην ὁ μαχάον. — 212. πολλής γαρ. — 213. ἰατρικὴς. — 214. ἀγχαίοι. — 215. γαρ. τρόες τούτον. — 217. ἰάτροίας. — 218. νέστορα. — 219. ἀναβήβασον. — 221. νοίας. τούτον.

τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ κόσμῳ,
ὅσοι γὰρ τέχνας ἐξεύρουν,
ἰατρὸς γὰρ ὑπερέχει·
τῶν τραυμάτων γὰρ τὰ βέλη
ἐξιᾶται γὰρ δοκίμως,
καὶ τὰ φυσικά γε πάθη
ἐν σοφίᾳ θεραπεύει,
καὶ ζωὴν ἀνθρώποις δίδει,
καὶ κρειττότερος ὑπάρχει. »
Καὶ ἁπλώσας γοῦν ὁ Νέστωρ
ἵνα τοῦτον ἀναλάβῃ,
ἐτοξεύθηκεν ὁ ἵππος
ὁ τὸ ἅρμα τούτου ἕλκων
ἅμα γὰρ αὐτὴν τὴν ὥραν·
καὶ λαβὼν τοῦτον ὁ Φρύκτωρ
εἰς τὸ ἴδιόν του ἅρμα,
εἰς τὰς νῆας τὸν ἀπῆγεν.

ξ'. Ὅρα ὅταν ἐτοξεύθην εἰς τὸ προσάγον ὁ ἵππος τοῦ Νέστορος,
καὶ ἕνεκεν τούτου ἤργησαν καὶ οἱ ἕτεροι ἵπποι PARIS, 58 verso.
τοῦ αὐτοῦ ἅρματος· καὶ δι' ὀλίγου ἔμελλεν τεθνάναι ἐκ τὰς χεῖρας
Ἑκτόρου, ἂν ἔλιπεν νὰ βοηθήσῃ αὐτὸν ὁ Διομήδης.

Παρὰ θέλημα γὰρ Νέστωρ

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 231. ἐξ ἴαται. — 235. κριττότερος. — 237. ἀναλάβει. — *Intitulé.* προσάγων. ἀν. βοηθήσει. — 244. παραθέλημα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 231. ἐξιᾶτε — 235. κριττότερος. — 236. ἀπλῶσας. — 242. ἅρμα. — *Intitulé.* προσάγων. νέστωρος. ἕτεροι. τεθνᾶναι. ἐκτώρου. ἀνέλιπεν να βοηθήσει. δημοήδης. — 244. παραθέλημαν γὰρ νἕστωρ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 229. ἰάτρὸς. ὑπὲρ ἔχει. — 230. πραγμάτων. — 231. ἐξη ἅται γοῦν. — 233. θεραπεύη. — 234. ζωῆν. δείδει. — 235. κριττότερως. — 236. ἀπλώσας. — 237. τούτον ἀναλάβει. — 238. ἐτοξεύτηκεν. — 239. ἅρμα. ἕλκον. — 240. ἅμα. — 241. λαβῶν. φρίκτωρ. — 242. ἐκ τοῦ ἰδιὄν του ἅρμα. — 243. κ' εἰς τὰς νοίας τὸν ἀπήγεν. — *Intitulé.* ἐτοξεύτην. προσάγων. νέ στωρος. ἔνεκεν. ἤργισαν. ἕτεροι. ἅρματος. διὀλύγου ἔμελων. χείρας ἐκτώρου. ἀνέλυπεν. βοήθήσει. διόμιδης. — 244. θέλημαν.

ἔμεινεν ἐν τῷ πολέμῳ.
εἰς προσάγον γὰρ ὁ ἵππος
ἐτοξεύθηκεν ἐκείνου
ἐκ τῆς κορυφῆς τῆς Τροίας Coislin, 90 verso.
ἐκ τὰς χεῖρας Ἀλεξάνδρου·
καὶ παρὰ μικροῦ ὁ Νέστωρ
ἐκ τοῦ Ἕκτορος τὰς χεῖρας
ἔμελλε τεθνάναι τότε.
Εἶδε γὰρ ὁ Διομήδης
φεύγοντα γὰρ τὸν Δυσσέαν,
καὶ φωνήσας πρὸς ἐκεῖνον,
λέγουν πρὸς τὸν Νέστωρ δράμουν
ἀμφοτέροι γὰρ οἱ δύο Leyde, 335 recto.
χάριν πλείονος ἰσχύος
ἵνα τοῦτον βοηθήσουν.
Οὐκ ἠμπόρεσεν κἂν ὅλως
τοῦτον γὰρ ἀνθυποστρέψαι,
καὶ στραφεὶς μόνος ἐκεῖνος
ἔσωσεν αὐτὸν ἐκ μόρου·
καὶ ἐλθὼν ἐκ τοῦ πολέμου
παρευθὺς τὸν λαβωμένον
ἵππον γὰρ γοῦν ἀποζεύει,
κἔζευξεν εὐθὺς γὰρ ἄλλον,
κεἰς τὸν πόλεμον ἐμβαίνει.

Manuscrit de Leyde. Vers 246. προσάγων. — 252. τεθνᾶναι. — 253. ἴδε. — 260. οὐχ' ἠπόρεσεν. — 261. ἀνθ' ὑποστρέψαι. — 265. παρ' εὐθύς. λαβομένον. — 268. ἐμβένει.

Manuscrit de Paris. Vers 246. προσάγων. — 251. ἕκτωρος. — 252. ἔμελε τεθνᾶνε. — 253. ἴδε. διμήδης (*sic*). — 255. ἐκείνων. — 256. τὸν ἔστωρ δράμον. — 260. οὐχ' ἠμπόρεσεν. — 265. παρ' εὐθύς. λαβομένον. — 266. ἵππον. — 268. τὸν (deux fois).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 246. πρὸς ἄγων. — 247. ἐτοξεύτηκεν. — 249. χείρας. — 250. παρα μικρὸν. — 251. ἕκτορος. χείρας. — 252. ἔμελεν. — 253. ἴδεν. δυόμίδης. — 254. φεύγοντα τὸν ὀδυσέα. — 255. ἐκείνον. — 258. πλήῶνος ἰσχύος. — 259. τούτον βοήθήσουν. — 260. κὰν. — 261. τούτον. ἀνθηποστρέψαι. — 262. στραφῆς. ἐκείνος. — 264. ἐλθῶν. — 265. παρεύθὺς τῶν λαβομένων. — 266. ἀπὸ ζεύει. — 267. κέζευξεν. — 268. ἐμβένει.

Ὁ δὲ Στένελος ἐν ἅρμα
λαβωθεὶς ἐν τῷ πολέμῳ,
καὶ στραφεὶς εἰς τὰς κατούνας,
τηνικαῦτα πέμπει τἄρμα
μέσον τοῦ φουσσάτου πάλιν·
κἐπεπήδησεν αὐτίκα
Εὐρυμέδων 'ς τὴν καροῦχαν·
συναντήσας Εὐρυμέδων
τὴν καροῦχαν γὰρ Ἑκτόρου,
ἀποκτένει γοῦν ἐν δόρει
τὸν ἡνίοχον Ἑκτόρου
πρὸς μαζὸν Ἡνιοπέα. PARIS, 59 recto.
Ὅτε γοῦν κινήσας Ἕκτωρ
κατ' ἀρχὰς τοῦ πολεμίζειν
καὶ ἡνίοχον ἐπάνω COISLIN, 91 recto.
'ς τὴν καροῦχαν ἀνεμβάζει,
θέλοντος τοῦ Διομήδους
πάλιν γὰρ ἀνδραγαθῆσαι,

Manuscrit de Leyde. Vers 269. στέναλος. — 272. τοινιχαῦτα. — 274. αὐτῆκα. — 275. εὗρεν μέδον 'στὴν καρούχαν. — 276. συναντίσας ἐυρεμέδον. — 277. καρούχαν. — 279. ὀινίοχον. — 280. ἡνιοπαία. — 283. ὀινίοχον. — 284. 'στὴν καρούχαν. — 286. ἀνδραγαθεῖσαι.

Manuscrit de Paris. Vers 269. στέναλος. ἐνάρμα. — 272. τοινιχαῦτα. — 274. αὐτῆκα. — 275. εὗρεν μέδον στὴν. — 276. συναντίσας ἑύρε μέδον. — 276. ἐκτώρου. — 278. δόρϋ. — 279. οἰνίοχον ἐκτῶρου. — 280. ἡνϊοπαῖα. — 282. καταρχὰς. — 283. οἰνίοχον. — 284. στὴν. — 285. δηομίδους. — 286. ἀνδραγαθήσαι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 269. ὁδε στέναλος ἐνάρμα. — 270. λαβοθεῖς. — 271. στραφεῖς. — 272. τοινιχαύτα. τ' ἄρμα. — 274. ἐπεπίδεισεν αὐτοίκα. — 275. εὕρων μέδον στην καρούχαν. — 276. εὗρε μέδον. — 277. καρούχαν. ἐκτόρου. — 278. ἀπὸ κτένει. δώρει. — 279. ἡνίόχον ἐκτόρου. — 280. ἡνιόπαία. — 281. κυνήσας ἔκτωρ. — 282. πολεμήζειν. — 283. ἡνίόχον. — 284. στην καρούχαν ἀναβάζει. — 285. διόμίδους. — 286. ἀνδραγαθήσαι.

ξά. Περὶ τῆς κεραυνώσεως τοῦ Τρωνίου καὶ τὴν δειλίαν τοῦ Διομήδους.

συναντᾷ βροντῇ φρικώδει
καὶ κεραύνωσις σὺν τούτοις
ἔφλεξεν ἵππους Τρωνίου,
κεἰς τοὺς πόδας τῶν ἀλόγων
εἰς τοῦ Διομήδους τἄρμα
ἐπλησίασεν ἐκεῖσε·
οἱ δὲ ἵπποι πτοηθέντες
κρύπτονται πρὸς τἄρματά του·
ἐκ δὲ τῶν χειρῶν Νεστόρου
ἔπεσαν ἡνίες ἅμα,
κἐξ ἑτέρους πλεῖστα ὅπλα
καὶ πρὸς τὴν φυγὴν ὑπάγει.
Δειλιάσας Διομήδης
ἐκ τῆς ἀστραπῆς ἐκείνης
εἰς τὰς νῆας γὰρ ὁρμίζει.
Ὥσπερ ποταμὸν γὰρ μέγαν — Leyde, 335 verso.
τὶς θαρρῶν περάσαι τοῦτον,
κεἰς τὴν μέσην βάθος εὕρῃ

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* χρόνου, au lieu de Τρωνίου. — Vers 287. φρϋκόδη. — 288. κεραύνωσι (qui pourrrait être conservé). — 291. διομήδου. — 293. πτωηθέντες. — 294. ἅρματά. — 296. οἱ νῆαις. — 297. ἐξετέρους. — 298. φυγῆν. — 301. ὁρμίζει. — 303. θαρρὼν. — 304. ἕυροι.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* χρόνου, au lieu de Τρωνίου. — Vers 287. φρικώδη. — 288. κεραύνωσι. — 289. ἵππους. — 291. διομήδου. — 293. πτωηθέντες. — 294. ἅρματά. — 295. χειρῶνεστόρου. — 296. οἱ νῆαις. — 297. ἐξετέρους. — 298. ὑπάγη. — 301. ὁρμίζει. — 304. εὗροι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* χερινόσεως. τρονίου. διομίδους. — Vers 287. συναντὰ. φρυκόδη. — 288. κεραύνοσον. — 289. κ'ἔφλεξεν. τρονίου. — 290. τὸν ἀλόγον. — 291. τοὺς διόμήδους ἄρμα. — 292. ἐπλησίασεν ἐκοίνος. — 293. πτωήθέντες. — 294. κρύπτωνται. — 295. νεστώρου. — 296. οἰνίαις ἅμα. — 297. κ'ἐξετέρους πλείστα. — 298. φυγεῖν. — 299. δηλειἄσας δϋομίδης. — 301 manque. — 302. ποταμὸς γὰρ ἐγμας. — 303. θαρῶν. — 304. βαθος εὖρει.

καὶ ῥοὴν τὴν μὴ θαρροῦσεν·
καὶ μὴ δυνηθεὶς πρὸς πόρον
καὶ τὸ ἔϐγα ἐκ τὸν ὄχθον
μὴ δυνάμενος εἰδέναι
καὶ δειλίασας ἐν τούτοις
ἀναδράμει γὰρ ὀπίσω·
οὕτως καὶ Τυδείδης τότε
δειλιάσας ἀπεστράφη.
Ἀνεϐίϐασεν ὁ Ἕκτωρ
καὶ φωνήσας πρὸς ἐκεῖνον·
« φεύγεις γάρ, υἱὲ Τυδέως; »
Καί, ἀκούσας ταῦτα, στράφη
εἰς τὸν πόλεμον αὐτίκα·
καὶ ϐροντῇ σὺν τούτοις ἅμα
πανηχώδη καὶ βροντώδη
τῶν Τρωῶν σημαίνει νίκην·
πάντες γὰρ ἐδειλιάσαν
τῶν Ἑλλήνων αἱ συντάξεις.

Paris, 59 verso.
Coislin, 91 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 305. θαρροῦσαν. 306. δυνηθεῖ. — 307. ἐῦγα. — 309. δειλιάσας. — 311. τιδήδης. — 312. ἀπ' ἐστράφη. — 314. φονήσας. — 315. τιδέος — 317. αὐτῆκα. — 319. πανηχόδη. — 320. τροῶν.

Manuscrit de Paris. Vers 305. θαρροῦσαν. — 307. εὖγα. — 309. εἰδαίνε. — 311. ουτως. τιδήδης. — 312. ἀπ' ἐστράφη. — 313. ἀναϐίϐασεν. — 315. τιδέος. — 317. αὐτῆκα. — 318. σὺν. — 319. πανηχόδη. — 320. τροῶν. νίκη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 305. ρωῆν. θαρούσαν. — 306. δυνηθεί (*sic*). — 307. εὔγαν. ὄκτον. — 308. ἰδέναι. — 309. διλιἄσας. — 310. ἀναδραμει. ὀπίσω. — 311. οὖτως. τιτίδης. — 312. δειλιἄσας ἀπέστράφη. — 313. ἀνεϐόησεν. ἔκτωρ. — 314 manque. — 315. τηδέως. — 316. ταύτα στράφην. — 317. πόλεμῶν. αὐτοίκα. — 318. βροντί σὶν. ἅμα. — 319. πανηχόθη (*sic*). βροντόδη. — 320. τροῶν σημένην. — 321. ἐδειλιἄσαν. — 322. ἐλλήνων αἱ.

ξδ'. Περὶ τῆς πυρκαϊᾶς τῶν νηῶν τῶν Ἑλλήνων,
ἣν ἔκαυσεν ὁ Ἕκτωρ μετὰ σκευῆς.

Καὶ σκευὴν ζητήσας Ἕκτωρ
καῦσε τῶν Ἑλλήνων νῆας·
καὶ λαβὼν τὸ πῦρ εἰς χεῖρας
ἔφλεξεν πολλὰς ἐκ τούτων.
Βλέπων δ' Ἀγαμέμνων τοῦτο
μετὰ ὕβρεων συσταίνει
τὰς συντάξεις τὰς φευγούσας,
λέγων πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα·
« τοῦ θανεῖν τάχιστα κρεῖττον
ἢ πολὺν κακὸν ζῆν χρόνον
ἐν καιρῷ πολυστενάκτῳ
καὶ πολυκινδύνῳ βίῳ·
οὐ δυνάμεθεν οἱ πάντες
μίαν δύναμιν Ἑκτόρου·
πόση γὰρ κατηγορία
μέλλει γένειν εἰς Ἀχαίους
ἀπὸ τῶν ὑστερογένων

Manuscrit de Leyde. Vers 328. συστένει. — 332. πολλὴν. — 333. πολλυστεναχτῶ avec deux points horizontaux sous le premier λ). — 335. δυνάμεθα, avec le dernier α pointillé et surmonté du signe paléographique qui signifie εν). — 336. ἐκτόρου.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* τῶνηῶν. ἐλήνων. ἔκτωρ. — Vers 324. κᾶνσε (*sic*). ἐλλήνων. — 328. σΰστένει. — 332. χρόνων. — 333. πολλΰστενάκτω. — 336. ἐκτόρου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* περι. πυρκαΐας τῶν υἱῶν. ἐλλήνῶν. ἐκαυσεν. ἔκτορ. — Vers 323. και. ζητίσας ἔκτωρ. — 324. ἔκαυ (*sic*) ἐλλήνων νοίας. 325. λαβῶν. χείρας. — 326. ἔφλεξαι πολλοὺς ἐν. — 327. τούτο. — 328. ὕβρεως συστένει. — 329. τὰς φευγούσας γοῦν συντάξεις. — 330. τοιᾶυτα. — 331. κρείττον. — 332. ἦ πολλὴν. ζὴν. — 333. κερῶ πολλυστενάτω (*sic*). — 334. πολλυκυνδύνω. — 335. δυ. — 336. ἐκτώρου. — 337. κατοιγορία. — 338. μέλλη γένη εἰς ἀγχαίους.

καὶ τοὺς νῦν εὑρισκομένους;
Τέλος δωδεκάτου λόγου·
ἡ τῆς νῦ γὰρ ῥαψῳδία.

Manuscrit de Paris. Vers 340. ἐυρισκομένους. — 342. γαρ.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 340. εὑρισκομένους. — 341. τέλος τοῦ δωδεκάτου. — 342. νή. ραψωδία.

Leyde, 326 recto.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΝΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Νικηταὶ πῶς νὰ φανῶμεν
ὑπὸ πόλεμον ἐν τούτοις
ἅπαντες ἡμεῖς Ἀχαῖοι
νὰ νικήσουσιν οἱ Τρῶες·
νῦν ὑμεῖς ἐν τῷ πολέμῳ
εἴδετε τὴν ὕβριν πάντες.

Coislin, 92 recto.
Paris, 60 recto.

ξγʹ. Περὶ τοῦ μόσχου τοῦ βασταζομένου ὑπὸ τῶν ὀνύχων ἀετοῦ καὶ ἔρριψεν αὐτὸ μέσον τοῦ φουσσάτου τῶν Ἑλλήνων.

Κἐστηρίζονταν ἐκείνους
ἀετὸς μόσχον ἐλάφου
βασταζόμενον καὶ ῥίπτει
μέσον ὅλου τοῦ φουσσάτου·

Manuscrit de Leyde. Vers 5. ἡμεῖς. — 6. ἴδετε. — 8. ἀετὸς. — 9. ρίπτει.

Manuscrit de Paris. *Titre.* αρχὴ. Vers 1. να. — 3. οἱμεῖς ἀχαίοι. — 4. να. τρώες. — 5. ἡμεῖς. πολεμῳ. — 6. ἴδετε. — *Intitulé.* του. του (les deux premiers). ἐλλήνων. — 8. μόσχου. — 10. ὅλου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. νίκηται. ναφανώμεν. — 2. τοῦτοις. — 3. ἅπαντες ὑμεῖς ἀγχαίοι. — 4. νανικῶσι γὰρ οἱ τρόες. — 5. ἡμεῖς. πὸλέμω. — 6. ἴδεται την. — *Intitulé.* ἐνύχων. ἔρρυψεν αὐτῶ. φοσάτου. ἐληνῶν. — 7. καὶ στηρίζονταν ἐκεῖνους. — 8. ἀέτὸς. — 9. βασταζόμενον ἐκρύπτη. — 10. ὅλον τοῦ φοσάτου μέσον.

ἀγαθὸν σημεῖον τοῦτο
τῶν Ἑλλήνων γὰρ ἡ νίκη.
Καὶ θαρρήσαντες τὰ πλήθη
κατὰ τῶν Τρωῶν ὥρμησαν
καὶ τὴν μάχην ἐξανάψαν.
Τηνικαῦτα Διομήδης
Φράδμονος τὸν παῖδα κτείνει
τὸν Ἀγέλαον τὴν κλῆσιν,
ἐν τοῖς μεταφρένοις κρούσας,
μὲ τὴν λόγχην περονήσας·
σὺν αὐτὸν δὲ καὶ τὰ πλήθη
ἐσεβαῖναν εἰς τοὺς Τρῶας·
οἱ Ἀτρεῖδες γοῦν οἱ δύο,
σὺν τοὺς Αἴαντας τοὺς δύο,
καὶ Ἰδομενεὺς σὺν τούτοις
Μηριόνης τε τοῦ Μόλου
σὺν τοῦ Εὐρυπύλου ταῦτα.
Ἔννατος ἐλθὼν ὁ Τεῦκρος
μετὰ ἰσχυρὸν γὰρ τόξον
τῇ τοῦ Αἴαντος ἀσπίδι
ἐπεκρύπτετο τοξεύων,
ὥσπερ ἐν μητρὸς ἀγκάλαις

Manuscrit de Leyde. Vers 14. ὁρμήσαν. — 16. τοινικαῦτα. — 18. κλίσιν. — 20. μετὴν. περωνήσας. — 21. συνχυτόν δε. — 22. ἐσεβαίναν. τρώας. — 23. ἀτρειδες. — 28. ἔννατος. — 31. ἐν τόξῳ.

Manuscrit de Paris. Vers 14. τροῶν ὁρμήσαν. — 16. τοινικαῦτα. — 17. παίδα κτίνει. — 18. κλίσιν. — 19. μετὰ φρένοις. — 20. με. — 22. ἐσεβαίναν. τρώας. — 23. ἀτρείδες. — 25. αὶ (κ oublié par le rubricateur). — 26. μηριόνις. μόνου. — 27. εὐριπίδου. — 28. τεύχρος. — 30. ἀσπίδη. — 31. ἐν τόξῳ (au lieu de τοξεύων, correction fournie par Tzetzès, *Allégories*, Θ, 107). — 32. ωὥσπερ (erreur du rubricateur).

Manuscrit 316 du fonds Coislin Vers 11. σημίον τούτο. — 12. ἐλλήνων. — 13. θαρεῖσαντες. — 14. τροῶν ὁρμήσαν. — 15. μάχη σὺν ἀνάψαν. — 16. τοινικαύτα δυόμίδης. — 17. πέδα κτίνει. — 18. κλήσιν. — 19. μετὰ φρένοις. — 20. μετην. περωνήσας. — 21. πλήθει. — 22. ἐσεβαίνουν. τρόας. — 23. ἀτρίδες. δυό. — 24. τοῦς αἰάντας. δυό. — 25. ἰδομενεὺς. — 26. μυριὅνεις. — 27. εὐριπήδου ταύτα. — 28. ἔνατος ἐλθῶν ὁ τεύχρος. — 29. ἰσχυροῦ. τόξου. — 30. τὸ. ἀσπήδη. — 31. ἐπεκρύπτετον.

ὅταν γοῦν ὁ παῖς φοβῆται.
Ἐκ τοὺς μεγιστάνους τότε
εἰς τὸν θάνατον ἐκπέμπει
κἂν ὀκτὼ τῶν ἀντιδίκων,
τὸν Ἀρχέλαον ἐκεῖνον
καὶ τὸν Ὅρμενον σὺν τούτου,
Δαίτορα σὺν Ὀφελέστην, Coislin, 92 verso.
Χρόμιον καὶ τὸν Ἀχέμην,
σὺν αὐτῶν καὶ Λυκοφόντην,
καὶ Μελάνιππον σὺν τούτοις,
καὶ τὸν Πολυαιμονίδην,
λείποντος τοὺς λαβωμένους
ἐκ τὸ τόξον γὰρ ἐκείνου.
Τοῦτον βλέπων Ἀγαμέμνων Paris, 60 verso.
εἰς χαρὰν μεγάλην ἦλθεν
ὑποσχέθηκεν καὶ δῶρα
πάμπολλα τοῦ δοῦναι τοῦτον,
εἴπερ Ἕκτορα τοξεύσει.
Εἶτα γὰρ ὁ Τεῦκρος λέγει
πρὸς τὸν Ἀγαμέμνων ταῦτα·
« ὅση δύναμίς μοι ἔστιν
οὐκ ἀμέλησα πόσως γαρ·
ἐν τῇ ὥρᾳ γὰρ ἐτούτῃ

Manuscrit de Leyde. Vers 33. φοβεῖται. — 38. ὅρμενα — 39. δέτορα συνοφελέτην. — 41. ληκοφάντα. — 43. πολυεμονίδην. — 44. λίποντος. λαβομένους. — 45. τῶ. — 50. ὑπὲρ. — 53. ὅσοι.

Manuscrit de Paris. Vers 33. φοβεῖται. — 34. κ (ἐ oublié par le rubricateur). — 36. ὀκτῶ. — 38. ὅρμενα. 39. δέτορα συνοφελέτην. — 41. λΰκοφάντα. — 42. σΰν. — 43. πολΰεμονίδην. — 44. λίποντος. λαβομένους. — 45. το. — 50. ὑπὲρ. — 52. ἀγαμέμνον. — 53. ὅσοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 33. γοῦν. φοβεῖται. — 36. κὰν ὀκτῶ. — 37. ἐκείνον. — 38. ὅρμενα συν τούτον. — 39. δέτωρα συνοφιλέτην. — 40. χρόμιον συν λυκοφάντην. — 41 manque. — 42. καὶ τον λανειπον σὺν τούτοις. — 43. πολυέμονίδην. — 44. λίποντος. λαβομένους. — 45. ἐκ τὸν. — 46. τούτον. — 47. ἦλθεν. — 48. ὑπὸ σχέθηκεν. δώρα. — 49. δούναι. τούτον. — 50. ὑπερ ἕκτωρα. — 51. τεύκρος — 53. ὅσοι. — 54. ουκαμέλησα.

ἔπεμψα γὰρ δέκα βέλη
κἐν σωμάτοις ὅλα γάρ γουν .
ἔβαλα τῶν ἀντιπάλων·
τοῦτον γὰρ τὸν λυσσητῆρα
οὐ γὰρ δύναμαι τοξεῦσαι
τὸν πολυφονέαν Ἕκτωρ. »
Εἶτα πάλιν βέλος πέμπει
πρὸς τὸν Ἕκτοραν αὐτίκα,
καὶ αὐτὸν ἀποτυχόντα
κτείνει τοῦ Πριάμου νόθον
παλλακῆς Καστιανείρης,
τῆς πανώραιας κουρτέσας,
Γοργοθίονα τὴν κλῆσιν,
ἐν τῷ στήθει κρούσας τοῦτον.
Εἶτα πάλιν ἄλλην πέμπει
πρὸς τὸν Ἕκτοραν σαγίτταν·
Ἀρχεπτόλεμον λαμβάνει
τὸν ἡνίοχον Ἑκτόρου· Coislin, 93 recto.
πίπτοντα ἐκ τἄρμα τοῦτος,
ἐταράχθησαν οἱ ἵπποι,
καὶ λυπούμενος ὁ Ἕκτωρ
ἐκατέβην ἐκ τὸ ἅρμα·
καὶ τοὺς ἵππους τὸν Βριόνην

Manuscrit de Leyde. Vers 59. λυσιτῆρα. — 63. αὐτῆκα. — 65. κτείνη. — 66. παλακῆς κασιανήρης. — 67. πανώρεχς. — 68. γοργοθίωντα. κλῖσιν. — 71. σαγίταν. — 72. λαμβόνει (*sic*). — 73. διvίοχον ἐκτόρου. — 77. ἐκατεύειν.

Manuscrit de Paris. Vers 59. λυσΐτῆρα. — 63. αὐτῆκα. — 65. κτείνη. — 66. παλακῆς κασΐανήροις. — 67. πανώρεας. — 68. γοργοθίωνα. κλῖσιν. — 71. σαγίταν. — 73. οἰνίοχον ἐκτόρου. — 77. ἐκατεύειν. — 78. ἵππους. Au lieu de τὸν Βριόνην, il faudrait lire Κεβριόνην.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 56. βέλους. — 58. ἔλαβα. — 59. τούτον δὲ τὸν λυσειτήρα. — 60. δύναμε τοξεύσας. — 61. τῶν πολληφωναία ἕκτωρ. — 62. εἶτα πέμπει πάλιν βέλος. — 63. ἕκτωραν αὐτοίκα. — 64. ἀπὸ τυχόντα. — 65. κτήνει. πριᾶμου μου νόθων. — 66. παλακὶς κασιάνήρης. — 67. τῆς ὡραίας καὶ κουρτέσας. — 68. γοργοθιῶνα. κλήσιν. — 69. εἰς τὸ στῆθος. τούτον. — 70. ἄλην. — 71. ἕκτωρα σαγίταν. — 72. ἀρχεπτώλεμον. — 73. ἐκτώρου. — 74. πίπτονταν ἐκ τάρματά τους. — 76. λοιπούμενος. ἕκτωρ. — 77. ἐκατεύην. ἅρμα. — 78. βριδνην.

τὸν αὐτάδελφόν του δίδει.
Θέλοντα ὁ Τεῦκρος πάλιν
βέλος πρὸς Ἑκτόρου πέμψαι.
λίθῳ κρούσας ἐν τῷ στήθῳ
ἔπεσεν αὐτὸς πεσόντα,
κἔδραμεν ὁ Μικιστέας
σὺν τοῦ Ἀλαστόρου ἅμα·
πρὸς τὰς νῆας τὸν ὑπάγουν
βασταζόμενον αὐτίκα·
τρέπουσιν καὶ πάλιν Τρῶες PARIS, 61 recto.
τοὺς γὰρ Ἕλληνας πρὸς μάχην.
Ὥσπερ συνεχεῖς γὰρ ὄντα
ἀστραπὲς γὰρ ἐν ἀέρι
καὶ βροχὴν γάρ γουν ῥαγδαίαν,
ἢ καὶ νιφετοῦ μεγάλου
τὸ προοίμιον ὑπάρχει·
οὕτως γὰρ πικρῶς στενάζων LEYDE, 337 recto.
ἐκ καρδίας Ἀγαμέμνων,
ἐπροεῖδεν ἡ ψυχή του
τὴν φθορὰν τὴν τῶν Ἑλλήνων
τὴν μελλοῦσαν γενομένην
ἐν ἐκείνῃ τῇ φθορᾷ γαρ.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 79. αὐτάδελφον τοῦ δίδη. — 80. τεῦχρον. — 87. αὐτῆχα. — 91. ἀστρακαῖς. ἀέρει. — 92. ῥαγδέαν. — 93. ἤ. νυμφετοῦ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 79. αὐτάδελφον τοῦ δίδη. — 80. μέλοντα (erreur du rubricateur). τευχρον. — 81. ἐκτώρου. — 83. ἔπεσεν. — 87. αὐτῆχα. — 91. ἀστραπαῖς. ἐναέρει. — 92. ῥαγδέαν. — 93. νῦμφετοῦ. — 97. καὶ προεῖδεν. — 99. μελοῦσαν. — 100. εκείνη. φθορά.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 80. τεύχρον. — 81. ἐκτόρου. πέμψας. — 82. τὸ (ω) (sic) στήθω. — 83. ἀυτῶν πεσῶντα. — 84. κέδραμεν ὁ μικησταίας. — 85. ἄμα. — 86. νοίας. — 87. αὐτοίκα. — 88. τρόες. — 89. ἔλληνας πρὸς νοίας. — 90. ὤτα. — 91. ἀστραπαῖς. ἀέρη. — 93. ἢ καὶ νυφετού. — 94. το προΐμιον. — 95. οὔτως. πικρὸς. — 97. ἐπροΐδεν. — 98. την τῶν ἐλλήνων. — 99. την μέλουσαν. — 100. ενεκείνη. φθορὰ.

ξδ'. Ὅρα τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρκαϊῶν καὶ τὸ μέτρον πῶς ἠριθμήθη φουσσᾶτον τῶν Τρωαδίτων.

Ἐθαρρήσασιν οἱ Τρῶες,
κἄξω γοῦν ἑστίας ἅπτουν,
καὶ τοὺς δείπνους τους ποιοῦσιν · Coislin, 93 verso.
καὶ τοὺς Ἕλληνας ἐτήρουν
ἵνα μ' εἰς φυγὴν τραπῶσιν
ὁ λαὸς σὺν τοῖς ὁλκάσιν
κατὰ τὴν ἑσπέραν ταύτην
ὥσπερ λάμπουσιν ἀστέρες
ἐν καιρῷ καθαρωτάτῳ
ἐν αἰθρίᾳ τοῦ ἀέρος.
Οὕτως τῶν νηῶν γὰρ μέσον
καὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Ξάνθου
αἱ πυραὶ τῶν Τρώων γάρ γε
ἐξανάψασιν ἐκεῖσε
εἰς ἐκεῖνο τὸ πεδίον ·
ἦσαν γὰρ πυραὶ χιλίαι
ἔν τε τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ,
ἐν πυρᾷ γὰρ τῇ ἑκάστῃ
κἂν πεντήκοντα γὰρ ἄνδρες ·

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* φουσάτον. τροαδίτων. — Vers 102. ἠστείας. — 106. ὀλκάσιν. — 110. ἐθρία. — 113. πυραῖ. — 114. ἐκεῖσαι. — 115. ἐκείνω. — 119. πυραῖς.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* ἠρίθμήθη. φουσάτων. — Vers 102. ἔξω. ἠστείας. — 103. τοὺς (au lieu de τους). — 106. — Il faut peut-être lire ταῖς. ὀλκάσϊν. — 108. αστέρες. — 110. ἐθρία. ἀέρος. — 113. τρώον. — 115. ἐκείνω. παιδίων. — 119. πῦραῖς γαρ (au lieu de γὰρ ἄνδρες, correction fournie par Tzetzès, *Allégories*, Θ, 200).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* τῶν ἀριθμῶν. πῦρκαΐων. ἠριθμήθειν τὸ φουσάτον (le reste manque). — Vers 101. ἐθαρεῖσασιν. τρόες. — 102. ἠστείας ἄπτουν. — 103. δίπνους. ποιοῦσιν. — 104. ἔλληνας ἐτύρουν. — 105. εἴς. τραπώσιν. — 106. λαὸς. ὀλκάσιν. — 107. την ἑσπέραν. — 109. κερῷ. — 110. αἰθρία. ἀέρος. — 111. οὕτως τῶνοιῶν. μέσων. — 113. αἰ. τρόων. — 114. ἐκείσαι. — 115. ἐκείνω τω παιδίον. — 116. ἦσαν. — 117. νυκτή ἐκύνη. — 118. πειρὰ. ἑκάστη. — 119. κὰν. πυραὶς γὰρ.

μερικὰ γὰρ κατὰ τόπον
ἐτυχάνασιν τὰ φῶτα.
χιλιάδες γὰρ πενήντα
ἠριθμήθησαν οἱ πάντες
τῶν πυρῶν αἱ λαμπηδόνες· Paris, 61 verso.
ἔν τε τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ
ἀγρυπνοῦσαν ἐν τοῖς φώτοις·
Ὑπερβάλλοντος δὲ φόβου
τῶν Ἑλλήνων ἡ στρατεία
ἐπενδύθησαν οἱ πάντες
ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτί γαρ.

ξέ. Ὅρα περὶ τῶν ἑτέρων φώτων τῶν Ἑλλήνων.

Ἄκουσον καὶ περὶ φώτων
ἄλλων γάρ γουν τῶν Ἑλλήνων
τὰ πρὸς ἀριθμὸν ἐκείνων.
Ὡς ἀπέστειλεν Ἀτρείδης
τὸν Ὀρέστην μὲ τὴν νάβαν
εἰς τὴν γαμετήν του τότε Leyde, 337 verso.
ἵνα φέρῃ γοῦν τοὺς ἵππους Coislin, 94 verso.
τοὺς ἀρίστους ὅπερ εἶχεν

Manuscrit de Leyde. Vers 120. μερικαῖς. — 127. φόβον. — 137. φέρει. — 138. ἦχεν.

Manuscrit de Paris. Vers 120. μερικαῖς. — 122. πενηντα. — 123. ἠρθμήθησαν (*sic*). — 124. αἰ. — 125. ἔν. — 127. φόβον. — 131. περι. — 135. με. — 137. ἵνα φέρει. ἵππους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 120. μερικαί γαρ. — 121. ταφώτα. — 122. χιλιᾶδες. — 123. ἠρηθμήθησαν. — 124. αἱ λαμπηδώναις. Après ce vers, on trouve le suivant : οὕτως εἰ τῶν τρόων τότε. — 125. τῆνυ (*sic*) ἐκύνη — 126. ἀγρηπνοῦσαν. — 127. ὑπερβάλωντος δὲ φόβον. — 128. ἐλλήνων. στρατία. — 130. ἐν ἐκείνη γὰρ τῆ νύκτα. — *Intitulé*. ὅρα manque. περι. ἑτέρων φώτον. ἐλλήνων. — 131. φώτον. — 132. ἄλλον. γοῦν. ἐλλήνων. — 133. τὰς. ἐκείνον. — 134. ἀτρίδης. — 135. μετὰ νῦν γὰρ τῶν ὀρέστην. — 137. φέρει.

ἱσταμένους εἰς τὰς φάτνας
εἰς τὴν μάχην τῆς Τροιᾶς γαρ,
ἐρωτῆσαν τὸν Ὀρέστην
πόσος γὰρ λαὸς νὰ ἔνι
εἰς τῆς Τροίας γὰρ τὴν μάχην.
Ἔφη πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖνος·
« ἀναρίθμητοι καὶ πλεῖστοι·
τίς νὰ τοὺς ἐξαριθμήσῃ;
ἐν γὰρ τελετῇ γοῦν μίᾳ
μετὰ ὀφθαλμοὺς οἰκείους
εἶδα γὰρ εἰς τόπους δέκα
γενομένας γοῦν ἱστίας
τῶν ἀνὰ πεντακοσίων
ἁπτομένας ὑπὸ μάκρους·
ἐν γὰρ πάσῃ γοῦν ἱστίᾳ
σούβλας εἶχεν γὰρ πενήντα·
εἶχεν δὲ τὸ ἓν σουβλίον
ἀπὸ βρωμισμένον κρέας
ἀνὰ δέκα τεμαχίων·
ταῦτα γοῦν ἐν τοῖς καρβούνοις
ὤπτησαν ἐνώπιόν μου,
ἐν δὲ τῷ ἑνὶ τεμάχει

Manuscrit de Leyde. Vers 140. τροιάς. — 141. ἐρωτήσαν. — 142. ἔνει. — 146. ἐξαριθμήσει. — 149. οἶδα. — 150. ἡστείας. — 151. ἀναπεντακοσίων. — 152. ἀπτωμένας. — 153. πᾶσι (*sic*). ἡστεία. — 154. ἦχεν. — 155. ἦχεν. — 156. βρομησμένον. — 157. ἀναδέκα. — 159. ὄπτυσαν. — 160. τὸ ἐνεῖ.

Manuscrit de Paris. Vers 139. εἰσταμένους — 140. τροάς. — 141. ἐρωτήσαν. — 142. νὰ ένει. — 144, 145 et 146 manquent. — 149. οἶδα. — 150. ηστείας. — 151. ἀνα. — 152. ἀπτωμένας. — 153. πᾶσι. ηστεία. — 154. ἦχεν. — 155. ἦχεν. — 156. βρομῑσμένων. — 157. ἀνε. — 159. ὄπτυσαν. — 160. τὸ ἐνεῖ τεμάχη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 139. τᾶς. — 140. την. τροιᾶς. — 141. ἐρωτήσαν. ὀρέστην. — 142. πόσως. να ἔνει. — 143. της. — 144. ἐκεῖνος. — 145. πλήστοι. — 146. να. ἐξαριθμήσει. — 147. τελετοί. — 148. μετα ὀφθαλμοὺς οἰκίους. — 149. οἶδα. — 150. γινομένας. ἡστείας. — 151. ἀναπενταχοσίων. — 152. ἀπτωμένας. — 153. πάσι. ἡστεία. — 154. ἧχε. — 155. ἧχεν. ἕν. — 156. ἀπὸ βρομισμένων χραίας. — 157. ἀναδέκατε μαχίων. — 158. αὖταν. — 159. ὄπτησαν ἐνόπιὄν μου. — 160. τὸ ἐνὶ τεμάχη.

ἦσαν ἄνδρες πέντε τούτοις
ἑστιάτορες εἰς ἕνα — PARIS, 62 recto.
λείποντος τῶν μεγιστάνων
καὶ τῶν δουλευτῶν γὰρ τούτων.
Ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν ἐρέτων
τῶν νηῶν κἀνεὶς οὐκ ἦτον·
ἤμουν γὰρ κἀγὼ δὲ τότε
ἑστιάτωρ ἐν ἐκείνοις. »
Γράφει γὰρ καὶ Ἰωάννης — COISLIN, 94 verso.
χρονικὸς Ἀντιοχεὺς γαρ
τοῦ φουσσάτου γὰρ τὸ μέτρον
ἔν τε τῇ δευτέρᾳ βίβλῳ,
εἰς τὸν ὄγδοον γὰρ τίτλον.
Τὸν γὰρ δεύτερον γὰρ χρόνον,
τῷ μηνὶ γοῦν τῷ μαίῳ,
ὥρισεν ὁ Ἀγαμέμνων
κἐτραφεύσασιν γὰρ τότε
κατὰ στρόγγυλον οὐκάτι
τόπον ἱκανὸν καὶ πλεῖστον·
ἐν ἐκείνῳ γοῦν τῷ τόπῳ
ἠριθμήσασιν τὸ πλῆθος
τῶν ἁρματοφόρων πάντων·
ἐσεβαίνασιν ἀπέσω

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 162. ἐστειάτορες. — 163. λίποντος. — 165. δεῖ αἱρέτων. — 166. χανεῖς. — 168. ἐστειάτωρ. — 176. ὅρισεν. — 178. καταστρόγγϋλον οὐκάτη. — 182. ἁρματοφόρων. — 183. ἐσεβένασιν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 162. ἡστειάτορες. — 163. λίποντος. — 164. γαρ τοῦτων. — 165. δεῖ. αἱρέτων. — 166. χανεῖς. — 168. ἐστειάτωρ. εκείνοις. — 170. χρονικῶς. — 176. ὅρισεν. — 178. οὐκάτη. — 180. ἐκείνω. — 183. ἐσεβένασιν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 161. ἦσαν. — 162. ἐστειἄτωρες. ἔνα. — 163. λίποντος. — 164. καὶ τὸν δουλευὸν γὰρ τοῦτον. — 165. δῆ. — 166. τῶν υἱὸν χανεῖς. οὐχήτον. — 167. ἦμον δὲ καγῶ γὰρ τότε. — 168. ἐσθιἄτωρ (*sic*). — 169. γράφη δὲ καὶ ἰώἄνης. — 170. χρονικῶς ἀντιόχεὺς γαρ. — 171. φωσάτου. — 173. ὄγδοόν. — 174. γοῦν χρόνον. — 175. μυνῆ. μαΐω. — 176. ὅρισεν. — 177. καὶ τραφεύσασιν γὰρ τόπον. — 178. κατὰ στρόγγιλον. — 179. ἡκανῶν. πλήστον. — 180. ἐνεκείνω. τὸ. — 181. ἠριθμήσασιν. πλήθος. — 183. ἐσεβένασιν.

καὶ τὸν κύκλον ἐγομόζαν·
κἐξεδαίνασιν ἐκεῖνοι
καὶ σεδαίνασιν γὰρ ἄλλοι
χίλιοι κἑπτὰ νομᾶτοι·
ἐγεγόνασιν γὰρ πόλοι
τοῦ φουσσάτου γὰρ τὸ πλῆθος
μετὰ καὶ τῶν μεγιστάνων·
ἐκ δὲ τούτων εἷς γὰρ πόλος
ἑπτακισχιλίους εἶχεν
καὶ πεντακοσίους ἄνω·
ἕτερος δὲ πάλιν λέγει
ποιητὴς περὶ τοῦ μέτρους
τοῦ φουσσάτου τῆς Τροιᾶς γαρ.

Paris, 62 verso.

Περὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ἑλλήνων· ἦσαν ὁμοῦ πάντες μυριάδες ἑπτακόσιες πεντήκοντα οἱ στρατεύσαντες κατὰ τῆς Τροίας.

Τῶν Ἑλλήνων ὅπου πῆγεν

Manuscrit de Leyde. Vers 185. ἐξευένασιν. — 186. σεβένασιν. — 187. γομάτοι. — 188. πόλλοι. — 191. πῶλος. — 192. ἦχεν. — 195. ποιητῆς. — 197. ὁπ' ὀυ (*sic*).

Manuscrit de Paris. Vers 185. ἐξεβένασιν ἐκεῖνοι. — 186. σεβένασιν. — 187. καὶ πτὰ γομάτοι (*sic*). — 188. πόλλοι. — 191. πῶλος. — 192. ἐπταχἴσχἰλίους. — 193. πενταχωσίους. — 194. ἕτερος. — 195. ποιητῆς. — 196. τροιάς. — *Intitulé* manque. — 197. ἐλλήνων ὁπὸὺ (*sic*). L'ordre des vers 197-202 me semble avoir été bouleversé. Il serait peut-être préférable de le rétablir comme il suit :

ἦτον ὁ λαὸς τῆς μάχης
τῶν Ἑλλήνων ὅπου πῆγεν
εἰς παράταξιν τῆς Τροίας
ἑπταχόσιες πενήντα
μυριάδες τῶν ἁρμάτων
καὶ πλειῶν ἀκόμη τούτων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 184. τῶν κύκλῶν ἐγομώσαν. — 185. καὶ ξιβένασιν ἐκείνοι. — 186. καί σεβένασιν. — 187. χιλιεῖ κ' ἐπτὰ γομάτοι (*sic*). — 188. πόλλοι. — 189. φωσάτου. πλήθος. — 191. τούτον εἰς γὰρ πόλλος. — 192. ἐπτάκις χιλίους. — 194. ἕτερος. — 195. ποιήτῆς. — 196. φωσάτου. τροίας. — *Intitulé* manque. — 197. ἐλλήνων ὁπου πήγεν.

ἑπτακόσιες πενῄντα
μυριάδες τῶν ἁρμάτων
ἦτον ὁ λαὸς τῆς μάχης
καὶ πλειῶν ἀκόμη τούτων
εἰς παράταξιν τῆς Τροίας.
Κατ' ἀρχὰς γοῦν ἐν τῇ μάχῃ
τὴν ποτὲ τῶν 'Επιγόνων
τήν τε Ὅμηρος γὰρ γράφει Coislin, 95 recto.
βίβλον μίαν ἐν ἐκείνῃ·
ὅτε γοῦν ἀρχὴν τὸ μέτρον
ἐκ τὸ πλῆθος τοῦ φουσσάτου
ἐφευρέθη ἐνματρίζειν
ἐν χαράκωμα τὰ πλήθη·
ὁμοιῶς γὰρ ἀπ' ἐκεῖνον
καὶ ὁ Ξέρξης καὶ 'Ατρείδης
ἐδιδάχθησαν αὐτίκα
ἐν χαράκωμα τὸ μέτρον
τὸ φουσσᾶτον ἀριθμοῦσιν.
Καὶ ὁ Ξέρξης γοῦν ὁμοίως
ὅταν ἦλθεν εἰς 'Αχαίους
νὰ μαχήσωνται τὸν τόπον
μετὰ πάμπληθα φουσσᾶτα,
ἐν χαράκωμα κἐκεῖνος

Manuscrit de Leyde. Vers 199. ἀρμάτων. — 200. εἶτον. — 209. ἐφ' εὑρέθη. — 210. χαράκομμα. — 213. αὐτῆκα. — 214. χαράκομμα. — 215. φουσάτον. — 218. μαχήσονται. — 219. πάμπλειθα φουσάτα. — 220. χαράκωμμα.

Manuscrit de Paris. Vers 198. ἑπταχώσιες πενῦντα. — 199. ἀρμάτων. — 200. εἶτον. — 204. τὴν ἐπϊγόνον. — 205. ὅμΰρος. — 206. ἐνεκείνη. — 207. τε (ὅ a été oublié). — 209. κ' ἐφ' εὑρέθη. — 210. χαράκομα. — 211. μοιῶς (ὁ a été oublié). ἐκείνον. — 212. ξέρζης (*sic*). — 213. κ' ἐδιδαχθησαν αὐτῆκα. — 214. χαράκομα. — 216. ξέρβης (*sic*). — 218. μαχήσονται.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 198. ἑπταχόσιες. — 199. μυριἄδες. — 201. πλειὸν. τούτον. — 203. καταρχὰς. — 204. τὴν. τὸν ἐπὶ γόνον. — 205. την τε ὅμυρος. γράφη. — 208. τοῦ πλήθους. — 209. ἐνματρίζειν. — 210. χαράκομα. πλήθει. — 211. ὁμοίος. ἀπεκείνον. — 212. ἀτρίδης. — 213. αὐτοίκα. — 214. χαράκομα τὸ μέτρω. — 215. φωσάτον ν' ἀρθμούσιν (*sic*). — 216. ὁμοίος. — 217. ἦλθεν. — 218. ναμαχήσεται. — 219. πάνπληθοι. — 220. χαράκομα καὶ κείνος.

τὸν λαόν του γὰρ ἐμέτρα·
ἀπ' ἐκείνων τῶν Ἑλλήνων
τήν τε μάχην Ἐπιγόνων
ἐδιδάχθηκεν κἐτοῦτος
τοῦ πολίσματος τὸ μέτρον. Leyde, 338 verso.
Ἄδεται καὶ λόγος ἄλλος
ἐν αὐτῷ τῷ βασιλεῖ τε
ὡς ἐμβαῖναν ἐν τῷ πόλῳ
ὁ λαὸς γοῦν τοῦ φουσσάτου,
καὶ τὸ πλῆθος τῆς στρατείας
ὑπεράπειρον ἐφάνη·
ἔλαβεν φρονίμους ἄνδρας
καὶ λογίους μετ' ἐκείνους
κεἰς ἀνάτακτον γὰρ τόπον
ἐπεκάθισεν καὶ εἶδεν
μετ' αὐτοὺς γὰρ τὸ φουσσᾶτον
καὶ πρὸς τοὺς λογίους εἶπεν Coislin, 95 verso.
καὶ τοὺς φρόνιμους ἐκείνους· Paris, 63 recto.
« βλέπετε γὰρ τούτους ὅλους
εἰς ἑξήκοντα γὰρ ἔτη
ἅπαντες αὐτοὶ γὰρ ὅλοι
οἱ πολλάκις πρὸς ὀλίγον
οὐδὲ εἷς γὰρ ἀπὸ τούτους

Manuscrit de Leyde. Vers 225. πολύσματος. — 228. ἐμβαίναν. πώλῳ. — 231. ἐφάνει. — 232. φρονήμους. — 235. ἴδεν. — 236. φουσάτον. — 238. φρόνημους. — 242. ἢ.

Manuscrit de Paris. Vers 225. πολύσματος. — 226. ἄδετε. — 228. ἐμβαίναν. — 231. ἐφάνει. — 235. ἴδεν. — 236. φουσάτων. — 238. φρόνημους. — 241. ὅλοι. — 242. ὀλίγον. — 243. οὐδεεῖς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 221. λαῦν. — 222. ἀπὲ κείνων. ἐλλήνων. — 223. ἐπὶ γόνων. — 224. τούτος. — 225. τοὺς πολύσματος τὸν. — 227. τω βασιλεῖται. — 228. ἐμβαίναν. τω πόλλω. — 229. ὁ αλὸς γάρ. φωσάτου. — 230. πλήθος. στρατίας. — 231. ὑπερ ἄπειρον. ἐφάνει. — 232. φρονήμους. — 233. ἐκείνον. — 234. καὶ εἰς ἄνακτον γὰρ τόπον. — 234. ἐπὲ κάθησεν καὶ ἴδεν. — 236. μὲτ' αὐτοῦς. — 237. λογίους λέγει. — 238. φρονήμους ἐκεῖνους. — 239. βλέπεται. ὅλλους. — 240. ἐξήκωντα. ἔτη. — 241. ἅπαντες. ὅλλοι. — 242. ὀλύγον. 243. ὀυδε εἷς. τοῦτους.

θέλει ζῇ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ,
κἐπλανούμεθεν οἱ πάντες
εἰς τοῦ κόσμου τὴν ἀπάτην. »
Καὶ τὴν γνώμην ἐθαυμάσαν
καὶ τὴν σύνεσιν ἐκείνου
πλεῖον γὰρ τῆς πλατανίδος
τῆς χρυσῆς γὰρ τῆς ἐποῖκεν,
καὶ τοῦ πλούτου του τοῦ ἄλλου.
Οἱ δ' Ἀχαῖοι φοβουμένοι
ἤθελον ἀναχωρῆσαι·
ἀνυπόμεινον τὸ πένθος
ἦλθε γὰρ τοὺς ἀριστέας.
Ὥσπερ ὁ βορεὺς ταράσσει
τήν τε θάλασσαν σὺν νότου
καὶ τὸ κῦμα περυψόνει·
ἐν αὐτοῖς μερίμναις οὕτως
κεἰς τὸν νοῦν ἐκυματοῦντο,
καὶ τὸ τί ποίσειν οὐκ εἶχον.
Βεβλημένος δὲ τῇ λύπῃ
ὁ παράξενος Ἀτρείδης
ὁ τὴν βασιλείαν ἔχων
ἐπροσκάλεσεν αὐτίκα
ἅπαντας τοὺς μεγιστάνους,

Manuscrit de Leyde. Vers 246. ἀπάτην. — 248. τήν deux fois. — 249. πλατανῖδος. — 250. ἐπῆκεν. — 258. περῦψώνει. — 259. μέριμνος. — 261. ποῖσιν. ἦχαν. — 262. βεβλημμένος. λύπει. — 265. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 245. ἐπλανοῦμεθεν. — 246. ἀπάτην. — 250. τοῖς ἐπῆκεν. — 251. τὸν του ἄλλου. — 252. ἀχαίοι. — 257. σῦνότου. — 258. περῦψώνει. — 259. ἐν'. μέριμνος. — 260. ἐκειματοῦντο. — 261. ποῖσιν. ἦχον. — 262. βεβλημένος. λῦπει. — 263. ἀτροίδης. — 265. αὐτῆκα.

Manuscrit du fonds Coislin. Vers 244. θέλη ζή. — 249. πλοίον γοῦν. — 230. ἐποίκεν. — 251. πλούτ' αὐτου τοῦ. — 252. οἱ δαγχαίοι φωβουμένοι. — 253. ἤθελων ἀναχωρίσαι. — 255. ἦλθεν. ἀρισταίας. — 256. ταράσει. — 257. θάλασαν σὺνότου. — 258. κύμα περιψώνει. — 259. ἐν αὐτοῖς. οὕτως. — 260. κ' manque. ἐκειματοῦντο. — 261. πείσειν. ἤχαν. — 262. λύπει. — 263. ἀτρίδης. — 264. δτην. — 265. ἐπρὸς κάλεσεν αὐτοίκα. — 266. ἅπαντας.

μετὰ λύπης λέγει ταῦτα·
« βασιλεῖς γενναιοτάτοι
τῶν Ἑλλήνων πεφιλμένοι,
ὁ Διὰς καὶ εἱμαρμένη
παντελῶς ἀντίδικοί μας.

Coislin, 96 recto.
Leyde 339 recto.

ξϛʹ. Ορα ὅταν ἐδειλίασαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἠβουλήθησαν νὰ φύγουν.

Φύγωμεν λοιπὸν, ὦ φίλοι,
σὺν τῶν πλοίων εἰς πατρίδας·
τὴν Τροιὰν γὰρ οὐ πορθοῦμεν. »
Ἡσυχάσασιν οἱ πάντες,
καὶ φησὶν ὁ Διομήδης·
« τὸ γὰρ γένος τῶν Ἑλλήνων — Paris, 63 verso.
οὐκ ἀπόλεμον ὑπάρχει·
καὶ ποσῶς μηδὲν ὑβρίζῃς
τῶν Ἀχαίων τὴν γενέαν.
Εἰ γὰρ βούλεσαι, σὺ μόνος
ὕπαγε εἰς τὴν πατρίδα
σὺν τὰς κομισάσας νῆας
ἃς ἐκ τῆς Μυκήνης ἔχεις·

Manuscrit de Leyde. Vers 268. γενναιωτάτοι. — 270. ἡμαρμένης. — 272. φύγομεν. — 278. ὑπάρχον. — 279. μὴ δὲν ὑβρίζεις. — 281. βούλεσέσοι. — 283. κομησάσεις. — 284. μηκόνης.

Manuscrit de Paris. Vers 269. πεφῖλμένη. — 270. ἡμαρμένης. — *Intitulé.* οἱβουλίθησαν να. — 272. φύγομεν. — 273. τῷ πλοῖον. — 275. οἱσυχάσασῖν. — 278. οὐκ'. ὑπάρχων. — 279. ὑβρίζεις. — 281. βούλεσέ σοι. — 283. κομισάσεις. — 284. μηκόνης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 267. ταύτα. — 268. γενεώτατοι. — 269. ἑλλήνων. — 270. καὶ ἡμαρμένη. — 271. ἀντιδηκοί. — *Intitulé.* ἐδειλίάσαν. ἕλληνες. — 272. φύγομεν. — 274. πορθούμεν. — 275. ἡσυγχάσασιν. — 276. φυσὶν. δυόμήδης. — 277. ἑλλήνων. — 278. οὐκ' ἀπόλεμων. — 279. ὑβρίζεις. — 280. ἀγχαίων. — 281. ἡ γαρ βούλεσσαι σὶ. — 282. ὕπαγ' εἰς τὴν σὴν πατρίδα. — 283. κομισάσης νοίας. — 284. ἃς. μικόνος ἔχης.

οἱ δ' Ἀχαῖοι καρτεροῦσιν
εἰς τὴν πόρθησιν τῆς Τροίας.
Εἰ δὲ καὶ μὴ τοῦτοι θέλουν
ἄς ὑπάγωσιν οἱ πάντες·
ὁ δὲ Στένελος μετ' ἔμε
'ς τὴν Τροιὰν νὰ καρτεροῦμεν.
Τῶν ἀνδρῶν τῶν τολμηρῶν γαρ
αἱ ψυχαὶ γὰρ οὐκ ἀφίνουν
πρὸς δειλίαν βουλευθῆναι·
τῶν δ' ἀνδρῶν τῶν δειλαινόντων
τὰ βουλεύματα δειλά γαρ. »
Καὶ θαυμάσαντες τὸν λόγον
ἀνεβόησαν οἱ πάντες
πᾶσαν δόξαν πρὸς ἐκεῖνον.

ξζ'. Ὅρα τὴν βουλὴν τοῦ Νέστορος πῶς ἐβουλεύσατο ἵνα τὸν Ἀχιλλέαν εἰρηνεύσουν πρῶτον, καὶ πῶς ἐβουλεύσατο ἵνα μαχησθῶσιν τότε.

Ἐσηκώθην γοῦν ὁ Νέστωρ, — Coislin, 96 verso.
μέσον πάντων οὕτως εἶπεν·
« τὴν γὰρ μάχην Ἀχιλλέως
μετ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως

Manuscrit de Leyde. Vers — 287. οἱ. — 288. ἅς. — 289. στέναλλος μετέμε. — 292. ἀφήνουν. — 293. δηλίαν. — 294. δηλενόντων. — 295. δηλά. — *Intitulé.* ἐβουλεύσαντο. ἐβουλεύσε τὸ (*sic*). — 299. ἐσικώθην.

Manuscrit de Paris. Vers 285. δαχαῖοι. — 287. οἱ. — 288. ἅς. — 289. στέναλλος μετέμε. — 292. ἀφήνο (*sic*). — 293. δηλίαν. — 294. δηλενόντων. — 295. δηλά. — *Intitulé.* νέστωρος. ἀχιλέαν. ἐβούλευσε τὸ. — 299. ἐσικῶθην.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 285. δαγχαίοἱ καρτερούσιν. — 286. την πόρθυσιν. — 287. οι. μη. τούτοι θέλων. — 288. ὑπάγουσιν. — 289. μετ' ἐμε. — 290. τροῖαν. καρτερούμεν. — 291. γαρ manque. — 292. ἀι οὐχ' ἀφήνουν. — 293. φωβηθύναι. — 294. δειλενόντων. — 298. πάσαν. ἐκείνον. — *Intitulé.* την. ἐβουλεύσαντο. εἰρυνεύσει πρότον. νὰ μαχησθώσιν. — 299. συκόθη. — 300. μέσσων. οὗτως εἶπεν. — 301. ἀχιλέως.

διορθώσατε συντόμως.
Νῦν δὲ φύλαξιν συντόμως
θέσωμεν ἐν τάφρῳ μεῖναι,
καὶ πολλὰς πυρὰς ἂς ἅψουν
ὑπὲρ τῆς νυκτὸς τῆς ὅλης·
ἡ γὰρ νύκτα τούτη χάνει
τὸν στρατὸν ἢ σῴζει τοῦτον. »
Οὕτως ὥρμησαν εἰπόντος
τὰ πρὸς φυλακὴν ἐν ὅπλοις·
ἑπτακόσοι τῶν ἁρμάτων
οἱ κρειττότεροι τῶν ἄλλων
σὺν ἑπτὰ γοῦν κεφαλάδων
ἀπεστάλησαν εἰς βίγλαν
διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης.
Ἦσαν δὲ τῶν ὀνομάτων
οἱ ὀνομασίαι αὗται·
Ἀφαρεὺς καὶ Μηριόνης
καὶ Δηίπυρος σὺν τούτοις,
Ἄλμενος καὶ Θρασυμήδης
σὺν τὸν μέγαν Λυκομήδην·
ἄναψαν ἐκεῖ τὴν πύραν

{ Leyde, 339 verso.
{ Paris, 64 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 305. θέσομεν. ταύρω. — 306. πῦρᾶς ἀς. — 310. ὅρμησαν. — 312. ἀρμάτων. — 313. κριττότεροι. — 315. βύγλαν. — 321. θρασιμήδης. — 324. πῦραν.

Manuscrit de Paris. Vers 305. ταύρω. — 306. ἀς ἅψουν. — 309. τούτον. — 310. ὅρμησαν οἱ πάντες (correction faite d'après Tzetzès, *Allégories*, IXe rhapsodie, vers 37). — 312. ἑπταχῶσι. — 313. κριττότεροι. — 314. μυνεπτὰ (*sic*, le μ est dû à une inadvertance du rubricateur). — 315. βύγλαν. — 318. J'ai conservé οἱ à dessein. — 319. ἀφορὰς. — 320. δηύπειρος σῦν. — 321. θρασιμήδης. — 323. πῦραν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin Vers 303. διὀρθώσαται. σὺν τόμως. — 304. νὺν. σὺν τόμως. — 305. ταύρω μεἰναι. — 306. πειρὰς ἀς ἅψουν. — 307. ὕπερ. — 308. χάνη. — 309. ἡ. τούτον. — 310. οὗτως ὅρμησαν. — 312. ἑπταχόσι. — 313. κριτότεροι. — 314. ἐπτὰ. — 315. ἀπὲ στάλησαν εἰς βύγλαν. — 316. διάτης. — 317. ἦσαν. ὀνομάτων. — 318. οἱ ὀνομασίαι ἀύται. Après ce vers, on trouve l'intitulé suivant : εἱ ἐν τῆ βύγλα ἀπελθῶντες ἕξ κεφαλάδες. — 319. ἀφορὰς. μυριδνης. — 320. διῆπειρος. — 321. θρασιμήδης. — 323. ἄψαν γὰρ ἐκεῖ. πείραν.

καὶ νυχτερινῶς σιτοῦνται·
οἱ δὲ μείναντες ὀπίσω
μετ' ἁρμάτων ἀγρυπνοῦσαν
ὑπὲρ τοῦ πολέμου φόβον.
Ἀγαμέμνων τηνικαῦτα
τὴν αὐτὴν ἐκείνην νύκταν
πρὸς τὸν Ἀχιλλέα πέμπει Coislin, 97 recto.

ξή. Ὅρα τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ τὰ δῶρα ἅπερ τὸν δίδει ἵνα τὸν ἡμερώσῃ, ὅπως μαχηστῇ τοὺς Τρῶας.

Αἴαντα καὶ τὸν Δυσσέα,
καὶ τὸν Φοίνικα τὸν μέγαν,
τὸν καλὸν ἐν τῇ συνέσει·
τρίποδας ἑπτὰ μὲν δοῦναι
ἀργυροῦς γοῦν τηνικαῦτα·
καὶ χρυσίου χιλιάδας
ἑβδομήντα νομισμάτων·
ἀργυροῦς εἴκοσι λέβεις
τοὺς καὶ πρὸς λουτρὸν χρησίμους·

Manuscrit de Leyde. Vers 324. νυχτορινοσητοῦνται. — 325. μήναντες. — 326. ἁρμάτων. — 328. τοινικαῦτα. — *Intitulé*. τρώας. — 332. φίνηκα. — 335. τοινικαῦτα. — 338. ἀργυρὰς εἰκοσιλεύεις. — 339. λουτροῦ.

Manuscrit de Paris. Vers 324. νϋχτορινὸ (*sic*) σϋτοῦνται. — 325. μήναντες ὑπίσω. — 328. τοινϊκαῦτα. — *Intitulé*. βασϊλεως. ἀχιλέα. ἡμερώσει. τρώας. — 331. αΐαντα. — 335. ἀργϋρὰς οὖν τοινικαῦτα. — 337. εὐδομήντα. — 338. ἀργϋρὰς εἰκοσΐ. — 339. λουτροῦ (Il y a λουτρὰ dans Tzetzès, *Allégories*, IX, vers 52).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 324. καὶ νυχτερινὸς σητοῦνται. — 325. ὀπίσω. — 326. ἀγριπνοῦσαν. — 327. ὑπερ. — 328. τοινικαύτα. — 330. ἀχιλαία. — *Intitulé*. την ἀπὸ στολὴν. ἀγαμέμνου βασιλέως. τα δώρα ἅπερ τον. νατον ἡμερώσει εἶνα μαχησθή. τρόας. — 331. δυσέα. — 332. φοίνικαν. — 333. καλλὸν. — 334. ἑπτὰ. δούναι. — 335. ἀργυρὰς. τοινικαύτα. — 336. χιλιᾶδας. — 337. εὐδομήντα. — 338. ἀργυρὰς ἦκοσι λεύεις. — 339. προλυτροῦ χρυσίμους.

ἀθλητὰς ἵππους ἐγκρίτους
δώδεκα σὺν τούτοις ὄντας
τῶν ἁρμάτων νικηφόρους·
καὶ ποικιλεργοὺς γυναῖκας
ἐκ τὰς ἀρίστας Λεσβίδας
εἰς τὸν ἀριθμὸν ἑπτάκις,
· τὴν Ποδάμειαν ὀγδόην — PARIS, 64 verso.
τὴν πολλὰ ὡραιωμένην·
δίδει καὶ τὴν Βρισηίδα
τὴν ἁβρόσαρκον ἐκείνην,
τὴν ἀπῆρεν ἐκ τὸν οἶκον
τοῦ καλοῦ γὰρ Ἀχιλλέως.
Ὁ δὲ βασιλεὺς ὀμόσας — LEYDE, 340 recto.
τί τὸ σύνολον ἐκείνην
τὸ τυχὸν μὴ συνειδέναι,
ἀλλ' ὡς ἀδελφὴν γνησίαν
ταύτην γοῦν ἐφυλαττόμην.
a Ἀχιλλεῖ δοθῆναι ταῦτα
b τότ' αὐτὸς καθυπεσχέθη·
πορθουμένης γὰρ τῆς Τροίας,
a πάλιν δὲ καθυπισχνεῖτο
ἀργυρίου καὶ χρυσίου

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 340. ἐγκρήτους. — 342. ἁρμάτων. — 347. ὡραιομένην. — 348. βρυσηΐδα. — 349. ἀυρόσαρκον. — 352. ὀμώσας. — 353. ἐκεῖνον. — 354. τυχόνμοι συνηδέναι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 341. σὺν. ὄντα. — 344. ἐκ. — 345. ἑπτάκις. — 346. πυδάμειαν. — 347. ὡραιομένην. — 348. βρυοΐδα. — 349. ἀυρόσαρχον. — 352. ὀμῶσας. — 353. ἐκεῖνον. — 354. μοι σύνηδέναι. — 356 *a* et *b* sont un essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, IX, vers 57. — 357. πορθουμένην γὰρ τὴν τροίαν. — 357 *a* est un essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, IX, vers 58.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 340. ἀθλιτὰς ἵππους ἐγγύτας. — 341. τούτοις εἶναι. — 343. ποικυλεργοὺς γυναίκας. — 344. ἄρηστας λεσβήδας. — 345. ἀριθμῶν ἑπτάκις. — 346. ποδάμιαν ὀγδόην. — 347. την. πολλὺ ὡραιόμένην. — 348. δήδει. την χρυσιῆδα. — 349. ἀυρόσαρκον. — 350. ἀπεῖραν. τῶν εἶχον. — 351. καλλοῦ. — 352. ὀμώσας. — 353. ἐκεῖνον. — 354. το. συνιδέναι. — 355. γνυσίαν. — 357. πορθουμένην δὲ την.

πάμπολλα τοῦ δοῦναι τοῦτον · Coislin, 97 verso.
καὶ τὰς τρωϊκὰς γυναῖκας
εἴκοσι σὺν τούτοις δοῦναι
ἐκ τὰς πρώτας γοῦν κουρτέσας ·
ὑποστρέψαντα πρὸς Ἄργος
καὶ γαβρὸν τοῦτον ποιῆσαι ·
ἐκ τὰς τρεῖς του θυγατέρας
τὴν ὀρέγεται νὰ πάρῃ,
τὴν Χρυσόθεμιν τὴν πρώτην,
εἴτε γοῦν τὴν Λαοδίκην,
ἢ τὴν μικροτέραν ταύτην
τὴν Φιάνασσαν ἐκείνην ·
καὶ προικὸς χάριν τοῦ γάμου
εἰς τὴν θάλασσαν κειμένας
πόλεις ἐκ τὰς κρειττοτέρας
δοῦν' ἑπτὰ τὸν Ἀχιλλέαν
Πήδασον, Φηράς, Αἰπείαν,
Ἄνθειαν, Ἐνόπην ἅμα,
Βοτανόην, Καρδαμύλην.
Καὶ χρυσίου καὶ ἀργύρου

Manuscrit de Leyde. Vers 364. γαυρὸν. — 367. χρυσόθεμην. — 370. φιάνασαν. — 373. κριττοτέρας. — 375. πίδασον φηβᾶς ἐπίαν. — 376. ἄνθιαν. — 377. καρδαμίλην.

Manuscrit de Paris. Vers 361. σὺν. — 362. πρῶτας. — 363. ἀποστρέψαντα (l'ἀ est une erreur du rubricateur). ἄργους. — 364. γαυρὸν. — 366. να. — 367. χρυσόθεμην. — 370. φιάνασαν (ce vers et le précédent sont écrits en marge, à l'encre rouge). — 371. πρϊκὸς. — 373. κρϊττοτέρας. — 374. δουναῖπτὰ. ἀχιλέαν. — 375. πίδασον. βηφὰς (et au-dessus φηβὰς) ἐπίαν. — 376. ἄνθιαν ἐνώπιν. — 377. βοτανόην καρδαμίλην.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 359. πὰν πολλὰ τούτον δωθήναι. — 360. ἐκ τὰς τροήκὰς γυναίκας. — 361. ἤκοσι. δούναι. — 362. πρότας. κουρτέσσας. — 363. ἀπὸ στρέψαντα. ἄργος. — 364. γαυρὸν τούτον ποιῆσει. — 366. τὴν ὡραίαν τε να. — 367. χρυσόμεθην. πρότην. — 368. την λαώδίκην. — 369. ἡ. — 370. φιάνασαν. — 371. πρικὸς. — 373. πόλις. κριττοτέρας. — 374. δοῦναι ἑπτὰ. ἀχιλλέα. — 375. πίδασον φηβὰς ἐπίαν. — 376. ἄνθιαν. ἐνώπην άμα. — 377. βοτανόην καὶ δαμίλην. Le vers de Tzetzès (*Allégories*, IX, 68) est ainsi conçu : τὴν βοτανώδη τε Ἱρὴν ὁμοῦ καὶ Καρδαμύλην. Il est clair que Hermoniacos a pris βοτανώδη pour un nom propre et ἱρὴν pour une épithète. Nous devons dire à sa décharge qu'il y a un ms. des *Allégories* qui donne βροτανόην (Voy. *ibid.*, note 68).

ὑπεράπειρα καὶ πλεῖστα
μετὰ λίθων καὶ μαργάρων,
πρὸς αὐτὸν πολλὰ γὰρ τάξας
ἵνα τοῦτον μεταβάλουν.
Ἀχιλλεὺς γὰρ πρὸς ἐκείνους
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθη·
« εἴ τις ἐν ἀνυπολήπτοις
ἀνυποληψίαν ποίσῃ,
οὐ συγκρίνεται 'ς τὸν κόσμον — Paris, 65 recto.
ἀνυπόληπτος ἐκεῖνος·
καὶ καλὸν ἡμῖν ὑπάρχει
θλίβειν γὰρ τοὺς θλίβοντάς με. »
Καὶ ἀκούσας οὗτοι ταῦτα — Coislin, 98 recto.
ἔφησαν πρὸς αὐτὸν οὕτως·

ξθ'. Ὅρα τί εἶπαν οἱ πρέσβεις τὸν Ἀχιλλέαν ἀπὸ λόγου τους
χάριν διδασκαλίας,
ὡσαύτως καὶ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ἀπόφασιν πρὸς αὐτούς.

« τὸν θυμόν σου γάρ, Ἀχίλλη, — Leyde, 340 verso.
μὴ τὸν ἐρεθίσῃς πλεῖον·

Manuscrit de Leyde. Vers 384. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 385. ἀνϋπολύπτοις. — 386. ἀνυπολυψίαν ποίσει (cette dernière syllabe est douteuse, peut-être y a-t-il ση). 387. 'στὸν. — 388. ἀνϋπόλυπτος. — 392. ἄυτον. — 393. ἀχίλλει. — 394. ἐρεθήσεις.

Manuscrit de Paris. Vers 381. γαρ. — 383. ἀχϊλεὐς. — 384. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 385. ἀνϋπολύπτοις. — 386. ἀνϋπολυψίαν ποίσει. — 388. ἀνϋπόλυπτος. — 392. ἄυτους. — *Intitulé.* ἀχιλέαν ἀπολόγου τους τὴν χάριν. ἀχϊλέως. — 394. ἐρεθήσεις.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 379. ὑπερ ἄπειρα. πλήστα. — 380. λίθο, μαργάρον. — 381. πράξας. — 382. τούτον μετὰ βάλουν. — 383. ἀχιλεὺς. — 384. οὗτως γοῦν ἀνταπεκρίθην. — 385. ἥτις ἓν ἀν ὑπὸ λύπτοις. — 386. καὶ ἀνυπὸ λυψίαν πείσι. — 387. οὐ σὺν γχρύνεται. — 388. ἀν' ὑπόλυπτως ἐκείνος. — 389. ἡμὴν. — 391. οὗτοι ταύτα. — 392. οὗτως. — *Intitulé.* εἶπον. πρέσβυς. διδασκαλείας. ὡς ἀύτος. την. αὗτους. — 394. ἐρεθήσης πλοίων.

τοῦτο γὰρ ἔνι τιμή σου.
Ὥσπερ γηγενὴς πολλάκις
καὶ αὐτὸς νὰ συνηρπάγη,
κεἰς συμπόσιον οὐκάπου
ὑπὸ οἴνου νὰ νικήθη
ἡ διάνοια γὰρ τούτου·
κἐσυνέβηκεν ἡ ὕβρη
τὴν ὑβρίστηκες γὰρ τότε.
Καὶ μὴ βλέπῃς μέν' τὴν ὕβριν,
ἀλλ' ἰδὲ καὶ τὴν τιμὴν γαρ
τὴν ἐτίμα γὰρ τὴν κόρην
ἕνεκεν τῆς σῆς φιλίας,
ἐλεγχόμενος τὸ πταῖσμα
ἔδιδεν τιμὴν ἐκείνην·
ἔπρεπε καὶ σὺ γὰρ τότε
τὴν κακὴν ἐπιορκίαν,
τὸν χαμὸν γὰρ τῆς ψυχῆς σου,
νὰ μηδὲν τὴν ἐνεργήσῃς·
τὸ γὰρ ψεῦδος, Ἀχιλλέα,
ἀφανίζει τὴν φιλίαν·
εἰ δὲ καὶ μεθ' ὅρκου ψεῦδος
ἄρνησις θεοῦ γὰρ ἔστιν·

Manuscrit de Leyde. Vers 395. ἔνει τιμῆ. — 396. γηγενεῖς. — 397. συνηρπάγει. — 401. ὕβρι. — 403. βλεπεισμὸν. — 407. τῷ. — 409. σὸι. — 412. μὴ δὲν. — 415. ἡ. ὅρκου.

Manuscrit de Paris. Vers 395. ἔνει τϊμῆ. — 396. γηγενεῖς. — 397. να. — 399. να. — 400. διάνοι (*sic*). Ce vers et les deux précédents sont écrits en caractères plus menus que le reste. — 401. ὕβρι. — 402. ὑβρῖστϊκες. — 403. βλεπεισμὸν. — 407. τῷ. — 412. ναμϊδὲν. — 413. ἀχϊλέα. — 414. φϊλείαν. — 415. ἡ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 395. τοὐτο γὰρ ἔν ἡ τιμή. — 396. γηνενῆς. — 397. νασυνηρπάγει. — 398. κ' εἰς ὑπόσιον. Après ce vers on trouve le suivant : καὶ συνέβηκεν ἡ ὕβρη. — 399. οἴνου. νικήσει. — 400. διᾶνοια. — 401. καὶ ἡ ὕβη γὰρ συνέβη. — 402. ὑβρήστηκες. — 403. βλέπης γὰρ τὴν. — 404. τιμὴν γὰρ. — 405. κόριν. — 406. ἕνεκεν. — 407. ἐλεγχώμενος. πταίσμα. — 408. ἔδειδεν. — 409. καὶ σοὶ. — 410. ἐπὶ ὀρκίαν. — 411 et 412. τὸν χαμὸν γὰρ ἀχιλλέα τῆς ψυχῆς σου μ' ἐνεργείσης. — 413. ψεύδος. — 414. ἀμφανίζει την. — 415. ἡ δὲ ψεύδος. — 416. ἄρνισεις.

κἐνθυμήθησε τὸ πταῖσμα
τό 'πταισες ἐσὺ γὰρ τότε
καὶ θεῷ καὶ τοῖς ἀνθρώποις·
κἔπρεπες ἀποστραφῆναι,
καὶ μὴ θλίβεσαι πολλά γαρ·
ὁ Πηλεὺς γὰρ ὁ πατήρ σου — Coislin, 98 verso.
νουθεσίας πόσας εἶπεν
ἐν ἡμέρᾳ γὰρ ἐκείνῃ
ὅταν σ' ἔπεμπεν εἰς Τροίαν,
λέγων πρὸς ἐσὲν τοιαῦτα· — Paris, 65 verso.
« ὁ θεὸς γὰρ δώσει νίκην,
σὺ δὲ, τέκνον, πάντα σκόπει
χαριέστατος νὰ εἶσαι,
καὶ ὑπήκοος εἰς ὅλους,
κἱλαρὸς ἐν τοῖς συντρόφοις,
καὶ τοὺς πάντας προηγοῦ τους. »
Οὕτως γὰρ ὁ γέρων εἶπε
νουθεσίας πρὸς ἐσέναν·
ἐπελάθου δὲ σὺ ταῦτα.
Νῦν γοῦν καὶ ἡμεῖς γὰρ πάλιν
ἀξιοῦμεν σοι πρὸς τοῦτο
ἵνα τὸν θυμὸν γὰρ παύσῃς
καὶ τὸν κόπον ἐκ καρδίας,
ἵνα γέροντες καὶ νέοι
εἰς ὑπερβολὴν τιμήσουν.

La suite de ce discours se trouve au commencement de la rhapsodie suivante.

Manuscrit de Leyde. Vers 418. τόπταισες. — 429. εἶσε. — 431. ἱλαρῶς. — 432. προηγούτους. — 434. ἐσένα. — 435. δέσοι. — 437. ἀξιούμεν. — 438. παύσεις.

Manuscrit de Paris. Vers 418. τόπταισες. — 420. ἀπὸ στραφῆναι. — 241. θλίβεσε. — 423. ὅτ' ἀν σέπεμπεν. — 428. δε. — 429. να εἶσε. — 431. ἱλαρῶς. — 435. δέ σοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 417. ἐνθυμηθεῖσαι. πταίσμα. — 418. τόπτεσες ἐσὶ. — 420. κ' manque. ἀπὸ στραφεῖναι. — 421. πολλὰ γαρ. — 423 et 424 sont intervertis : 423. νοθεσίας (*sic*). εἶπεν. — 425. σέπεμπεν. τρείαν. — 426. τοιαῦτα. — 427. δώη. — 429. χαριἔστατος να ἦσαι. — 430. ὑπήκοός. ὅλλους. — 431. κ'ἡλαρὸς. — 432. πρὸ ἡγούτους. — 433. οὔτως. εἶπεν. — 434. ἐσένα. — 435. ἐπελαθου δὲ σοι ταύτα. — 436. ὑμεῖς. — 437. τούτο. — 438. παύσις. — 439. κότον. — 440. γέρωντες. — 441. τιμήν σου.

Τέλος γὰρ τοῦ τρισκαιδέκα, LEYDE, 341 recto.
τῆς τοῦ ξῖ γὰρ ῥαψῳδίας.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 442. τρεῖς καὶ δέκα.
MANUSCRIT DE PARIS. Vers 442. τρεῖς κὰι δέκα.
MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 442. τέλος τοῦ τρὶς καὶ δεκάτου. — 443. ξί.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΞΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ξυνεπίνευσον, υἱέ μου,
ἵνα τιμηθῇς ἐν κόσμῳ·
γηγενεῖς γοῦν ἐν τῷ κόσμῳ
οὐ καλῶς γὰρ διαπράττουν
ὑπὸ πάντων ἀτιμοῦνται.
Νῦν γὰρ καλοσύνη πρᾶξε
τοῦ μὴ λάβῃς παρὰ πάντων
ἥντινα κακίστην φήμην.
Ὁ αἰὼν ὁ πανδαμάτωρ
τὰς κρειττότερας βουλάς γαρ
καὶ τὰς ἀγαθὰς γοῦν πράξεις
τὰς πλειῶν κατατυφλόνει
κἐμποδίζει μὴ γενέσθαι·

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* τοῦ. — Vers 1. ξυνεπήνευσον. — 2. τιμηθεὶς. — 6. καλλοσύνη (le premier λ est pointillé) πρᾶξαι. — 7. λάβεις. — 9. πανδαμάτορ. — 10. κριττοτέρας. — 12. κατκτυφλώνει.

Manuscrit de Paris. Titre. μυ (à l'encre rouge) et en surcharge sur le μ un ξ (à l'encre noire). — Vers 1. νῦν ἐπήνευσον (le premier ν de νῦν, l'accent de ce mot et l'esprit de l'ἐ du mot suivant sont dus au rubricateur, qui a oublié, en faisant cette correction inutile, que l'acrostiche exigeait absolument ξυνεπίνευσον). — 2. τιμηθεὶς. — 4. διὰ πράττουν. — 6. πράξαι. — 7. παρα. — 9. πανδαμάτορ. — 10. κριττοτέρας. — 12. κατατυφλώνει. — 13. μοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. υἱἕμου. — 2. τιμηθεῖς ἐν κόσμω. — 3. γηγενῆς. — 4. διὰπράττων. — 5. πάντων να τιμοῦνται. — 6. νὴν γὰρ καλωσύνη πράξαι. — 8. ῆντινα φήμην' κακήστην. — 9. ο αἰῶν. — 10. τὰς βουλὰς τὰς κρηττοτέρας. — 11. καὶ τὰς ἀγαθὰς τὰς πράξις. — 12. τὰ πλοιῶν κατατυφλώνει. — 13. καὶ μποδίζει.

εἰς δὲ τὰς χειρόνας πάσας — Coislin, 99 recto.
φθαλμικὸν κατασκευάζει
κεἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ θέτει,
καὶ τὴν ὀπτικὴν ἀνοίγει,
καὶ φωτίζονται αὐτίκα.
Μᾶλλον δὲ τότε τυφλοῦνται — Paris, 66 recto.
καὶ πλανοῦνται οἱ ἀγνῶστοι,
καὶ σεμβαίνουσιν ἀκρίτως
εἰς τὰς μὴ πρεπούσας πράξεις,
καὶ συμφθείρεται ὁ κόσμος,
κὕστερον ἀνανοοῦνται,
καὶ τὸ τί ποίσειν οὐκ ἔχουν. »
Ταῦτα μὲν εἴπασιν οὗτοι
πρὸς διδασκαλίαν τούτου
ἵνα γοῦν τὸν ἐπιστρέψουν.
Ὁ δὲ Φοῖνιξ γοῦν ὁ μέγας
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν λέγει
ὅμοιαν διδασκαλίαν
πρὸς σωφρονισμὸν γὰρ τούτου.
Ἐξ ἡμῶν γὰρ τῶν γονέων
ἡ φθορὰ γὰρ ἐσυνέβην
ἕνεκεν τοῦ μὴ φυλάξαι
τὴν καλὴν παραγγελίαν·

Manuscrit de Leyde. Vers 14. χειρώνας. — 18. φωτίζονται (et εν au-dessus de αι qui est pointillé) αὐτῆκα. — 19. τυφλοῦντε. — 20. πλανοῦντε. ἀγνώστοι. — 21. σεμβένουσιν. — 25. ποίσιν. — 29. φοῖνυξ. — 34. ἐσυνεύειν.

Manuscrit de Paris. Vers 14. χειρώνας. — 15. κατὰ σκευάζει. — 18. φωτίζων ἐναυτῆκα. — 20. πλανοῦντε οἱ ἀγνώστοι. — 21. σεμβένουσιν. — 22. τας. τάξις. — 25. ποίσιν. ἔχουν. — 29. φοῖνυξ. — 32. πρὸσ φρονισμὸν (*sic*). — 33. ξ (ἐ a été oublié par le rubricateur). — 34. ἐσῦνεύειν. — 35. κἔνεκεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers — 14. χειρώνας. — 15. φθαλμικῶν. — 16. ὀφθαλμοῦς. θέτη. — 17. ὀπτηκὴν ἀνοίγη. — 18. φωτίζωνται ἀυτοίκα. — 19. μάλλον. — 20. ἀγνώστοι. — 21. καὶ σὲ βένουσιν ἀκρύτως. — 22. μη. — 23. συμφήρεται (*sic*). — 24. ὕστερον ἀνανοοῦνται. — 25. π'ῆσιν οὐκέχουν. — 26. ταύτα. εἴπασιν οὗτοι. — 28. ἐπὶ στρέψουν. — 29. φοίνυξ γοῦν. — 31. ὅμειαν. — 32. σοφρονισμὸν. τοῦτου. — 33. εξ' ἡμῶν. γοναίων. — 34. ἐσυνέβη. — 35. ἕνεκεν. — 36. την.

ἀλλὰ ταύτην παρακούσας,
ἔταξε θεὸς γὰρ ἅμα
εἰς φθορὰν τὸν κόσμον εἶναι,
κεἰς φθορὰν θέλει παγαίνῃ.
Εἶτ' ἀκούσας Ἀχιλλεύς γαρ — Leyde, 341 verso.
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθη
πρὸς τοὺς εὐγενεῖς ἐκείνους·
« ἁμαρτάνει γοῦν ἐκεῖνος
καὶ τὸν οἶνον διαβάνει·
καὶ λοιπὸν ἂς εἴπω τοῦτο
μὴ ποσῶς ἐστὶν ὁ οἶνος
ἵνα μὴ μεθοῦν οἱ πάντες· — Coislin, 99 verso.
καὶ ὁ σίδηρος ἂς λείψῃ
ἵνα μὴ ποσῶς φονεύῃ·
μηδὲ νὺξ διὰ τοὺς κλέπτας,
μηδὲ φῶς διὰ τὰς μάχας·
ἀλλὰ δὴ καὶ αἱ γυναῖκες
ἐκ τὸν κόσμον γοῦν ἂς λείψουν,
δι' αὐτὴν γοῦν τὴν μοιχείαν·
ὁμοιῶς καὶ τοῖς ἑτέροις
τὰ δοθὲν ἐκ τοῦ κυρίου
ὅλα τὰ καλὰ τοῦ κόσμου,

Manuscrit de Leyde. Vers 37. παρηκούσας. — 40. παγένει. — 42. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 46. λιπὸν ἄς. — 49. ἄς λήψει. — 50. φονεύει. — 51. μὴ δὲ. — 52. μὴ δὲ. — 53. δεῖ. — 54. ἄς. — 55. μοιχίαν.

Manuscrit de Paris. Vers 37. λλὰ (ἀ a été oublié par le rubricateur). παρηκούσας. — 39. κεἰς (mais le κ, qui est à l'encre rouge, paraît avoir été légèrement effacé). — 41. εἶτακούσας ἀχιλεύς. — 44. ἐκείνος. — 46. ἄς. — 49. σήδηρος ἄς λήψει. — 50. φονεύει. — 51. μὴδε. — 52. μὴδὲ. — 53. δεῖ. — 54. ἄς λήψουν. — 55. μοιχίαν. — 56. ἑτέροις. — 58. τα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 37. ταῦτην παρὰκούσας. — 38. ἔταξαι. ἅμα. — 39. τοῦ κόσμου εἶναι. — 40. φθο (*sic*) θέλη παγένη. — 42. οὗτως. ἀνταπεκρύθη. — 43. εὐγενῆς. — 44. ἁμαρτάνειν. ἐκείνος. — 45. οἶνον διάβάνει. — 46. ἄς εἶπω τούτο. — 47. εἶνος. 49. ἄς λύψει. — 50. φωνεύσει. — 51. μὴ δὲ. διάτούς. — 52. μὴ δὲ. διάτὰς. — 53. δεῖ. αἰ γυναίκες. — 54. εἰς τὸν κόσμον γοῦν νὰ λύψουν. — 55. διάυτὴν. μηχίαν. — 56. ὁμοίος. ἑτέροις. — 57. δωθὲν. — 58. ὅλλὰ τα καλλὰ.

ὅλα πρέπει νὰ φθαρῶσιν, **Paris, 66 verso.**
τὰ πρὸς σύστασιν τῶν χρόνων
πρὸς τὴν γνώμην τῶν κακόφρων.
Ὦ τῆς ἄνοιας ἐκείνων,
ὢ καὶ τῆς παραπληξίας,
εἰ μὴ θάνατος ὑπῆρχεν,
ἑαυτοὺς γὰρ κατετρῶγαν
σύμπαντες ἐκ φειδωλίας·
μᾶλλον πλεῖον οἱ μεγάλοι
τοὺς μικροὺς ἤθελαν φάγῃ,
ὥσπερ οἱ μεγάλ' ἰχθύες
τὰ ἐλάττονα γὰρ τρώγουν
τῆς φυλῆς γοῦν τῶν ἰχθύων. »
Ταῦτα γοῦν εἶπεν πρὸς αὔτους
ἀπὸ λύπης τῆς καρδίας·
ἅπαξ γὰρ ψυχὴ πλησθεῖσα
ἀθυμίας κοσμικῆς γαρ
εἰς ἀκρόασιν γὰρ πᾶσαν
ἀνεπιτηδείως ἔχει.
Καὶ μεταστραφέντες οὗτοι
εἰς τὸν ἄριστον Ἀτρείδην
ἠνεφέρασιν αὐτίκα

Manuscrit de Leyde. Vers 60. τὰς πρὸς. — 64. εἰμὶ. — 65. κατετρώγαν. — 66. φιδολίας. — 70. τρόγουν, — 71. φιλῆς. — 74. ψυχῆ. — 76. πᾶσιν. — 77. ἀνεπιτἴδίως ἔχειν. — 80. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 59. να. — 60. τὰς προσύστασἴν τὸν χρόνον. — 65. ἑαὺτοὺς. κατετρώγαν. — 66. φἴδολίας. — 69. μεγάλοι χθύες. — 70. τὰελάττονα. τρόγουν. — 76. πᾶσιν. — 77. ἀνεπὶ τῇ δίως ἔχειν. — 78. μετὰ στραφέντες. — 79 et 80 manquent.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 59 et 60 sont intervertis. 59. ὅλλα. φθαρώσιν. — 60. τὰς. — 61. την κακώφρον. — 62. ῶ. ἐκεῖνων. — 63. ῶ. παρὰ πληξίας. — 64. εἰμὶ. ὑπήρχεν. — 65. ἑάυτοὺς γὰρ κατ' ἐτρώγαν. — 66. σύνπαντες ἐκ φιδολίας. — 67. μάλλων πλοίων. — 68. ἤθελον φάγειν. — 69. μεγάλοι 'χθύες. — 71. φιλῆς. ἰχθύων. — 72. ταύτα. εἶπεν. ἄυτους. — 74. ἅπαξ γὰρ ἡ ψυχῆ πληθήσα. — 75. κοσμικοῖς. — 76. ἀκρόασιν γὰρ πάντων. — 77. ἀνεπιτηδίως. — 78. μετὰστραφέντες οὗτοι. — 79. ἀτρέα. — 80. ἠνεφέρασιν αὐτοίκα.

ὅσα γὰρ ἐκεῖνος εἶπεν.
Καὶ πρὸς τοῦτον Διομήδης Coislin, 100 recto.
μετὰ λύπης οὕτως εἶπεν·
« τί παρακαλεῖς Ἀχίλλη;
τῆς φυλῆς τῶν ἀλαζόνων
ἔστιν ὁ ἀνὴρ ἐκεῖνος·
μᾶλλον πλεῖον τὸν ἐποῖκες
εἰς ἀλαζονίαν τώρα.
Ἂς ἀναπαυτοῦμεν ἅμα·
ὅταν δὲ τὸ φῶς ἡμέρας Leyde, 342 recto.
εἰς τὸν κόσμον ἐπιφαύσῃ,
τὸν λαὸν κίνησε πάντα
καὶ παράταξε πρὸς μάχην,
ἅμα σὺ σὺν τοῖς προμάχοις
πρόμαχος καὶ πρωτοστάτης·
καὶ θεὸς εἴ τι θελήσει,
ἂς ποιήσῃ πρὸς ἡμᾶς γαρ. »
Ἐπαινέσασιν οἱ πάντες
τὴν βουλὴν τοῦ Διομήδου,
καὶ εἰς τὰς σκηνὰς ἀπῆγαν
ἕκαστος ἀναπαυθῆναι.
Οἱ μὲν κεφαλάδες πάντες
ἠνεπαύοντο τὴν νύκταν·

Manuscrit de Leyde. Vers 84. ἀχίλλει. — 87. ἐπῆκες. — 88. τόρα. — 89. ἀς. — 91. ἐπιφαῦσι. — 93. παράταξαι. — 97. ἀς ποιήσει. — 98. ἐπαινέσασην.

Manuscrit de Paris. Vers 82. αὶ (κ oublié par le rubricateur). — 83. ὄντα (au lieu de οὕτως). — 84. ἀχίλλει. — 85. ἀλαζόνον. — 86. ἐκείνος. — 87. ἐπῆκες. — 88. τόρα. — 89. ἀς. τόρα (au lieu de ἅμα). — 91. ἐπιφαῦσει. — 93. παράταξαι. — 97. ἀς ποιήσει. — 100. τὰς κηνὰς ἐπῆγαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 81. ἐκείνος εἶπεν. — 82. τούτον διόμίδης. — 83. οὗτος εἶπεν. — 84. παρὰ καλῆς ἀχίλη. — 86. ἀνῆρ ἐκεῖνος. — 87. μάλλον πλοίον. ἐπίκες. — 88. τόρα. — 89. ἀς ἀναπαυτούμεν ἅμα. — 90. ἡμέρα. — 91. ἐπὶ φαύσει. — 92. κυνήσαι. — 94. ἅμα σὺν τοῖς προτομάχοις. — 95. πρόμαχος καὶ προτοστάτης. — 96. ὅτι θελήσει. — 97. ἀς ποιῆσει. — 99. διόμίδους. — 100. τὰς κοινὰς. — 101. ἕκαστος ἀναπαυθύναι. — 103. ἀναπαύτο (*sic*) τὴν νύκταν.

ὁ δὲ βασιλεὺς τῇ λύπῃ Paris, 67 recto.
τὸ τυχὸν οὐκ ἀνεπαύτη,
a συνεχῶς ἀπὸ καρδίας
b βροντηδὸν ἀναστενάζων·
c καὶ πυρκαϊὰς μὲν βλέπων
d ἀναρίθμους ἐν τοῖς Τρῶσι,
e ἐναρμόνιον δ' ἀκούων
f αὐλῶν μέλος καὶ συρίγγων,
g ἀπεθαύμαζε μεγάλως
h τῶν ἀνδρῶν τὸν θόρυβόν γε.
i Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς Ἀχαίους,
j κεὶς τὰς ναῦς αὐτῶν ἐμβλέψας,
k ἐκ τῆς ἑαυτοῦ προρρίζους
l κεφαλῆς ἀνέσπα τρίχας.
m Πολλὰ γοῦν λογιζομένῳ
n ἔδοξεν αὐτῷ νὰ ἔλθῃ
o πρὸς τὸν Νέστοραν αὐτίκα
p ἕνεκεν βουλῆς γενναίας,
λέοντος βαλὼν γὰρ δέρμα
ἵνα βλέπουσιν τὴν νύκταν
κἐγνωρίζουν τοῦτον ὅλοι.
a Καὶ λαβὼν αὐτοῦ τὸ δόρυ
b σύναμα καὶ τὸ ξιφάριν,
c πρὸς τὸν Νέστορα ποιεῖσθαι
d ἔμελλέ γε τὴν πορείαν,
e ὡς τοὺς φύλακας ἰδῶσι
f τοὺς παρὰ τὴν τάφρον ὄντας,
g μὴ τῷ ὕπνῳ κρατηθῶσι.

Manuscrit de Leyde. Vers 105. τυχών.

Manuscrit de Paris. Vers 104. λύπει. — 105 *a*-105 *p*. Il y a certainement ici une lacune, que j'ai essayé de combler d'après Tzetzès, *Allégories*, K, 2-10. — 107. βλέπουσϊ. — 108 *a*-108 *g*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, K, 12-15.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 104. βαβασιλεὺς (*sic*). — 105. τυχῶν οὐκ' ἀναπαύθη. — 106. θέλωντος βαλλῶν γαρ. — 107. την. — 108. τούτον ὅλλοι.

Καὶ Μενέλαος ὡσαύτως
ἄγρυπνος ὑπῆρχεν τότε
ἐν φροντίσι λυπημένος,
φοβιζόμενος μὴ πάθη
τῶν Ἑλλήνων τὸ φουσσᾶτον
τὶ κακωτικὸν τὸ τότε · Coislin, 100 verso.
καὶ παρδάλεως γὰρ δέρμα
πρὸς ἐπίγνωσιν φορέσας,
εἰς τοὺς ἄρχοντας ὑπάγουν
διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης ·
ἐξ ὀνόματος γὰρ κράζουν
τάς τε κλήσεις ἐκ πατρίδος
κἐξ ἰδίων ὀνομάτων ·
ἐσυνάχθησαν οἱ πάντες,
εἰς τὴν βίγλαν ὑπαγαίνουν,
καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς φυλάκων
πάντας γὰρ ἐν ὅπλοις ηὗραν
σύμπαντας ἐγρηγοροῦντας.
a Οὕσπερ κατιδὼν ὁ Νέστωρ,
b ὡς θαρσύνας, μάλα χαίρων
c διεπέρασε τὴν τάφρον
d σύν τε τοῖς λοιποῖς στρατάρχαις ·
e σὺν αὐτοῖς καὶ τοῦ Νεστόρου

Manuscrit de Leyde. Vers 109. ὡς αὔτως. — 111. φροντήσει. — 112. φοβηζίμενος. πάθει. — 113. φουσάτον. — 114. κακοτικὸν. — 119. ἐξ'. — 120. κλίσεις. — 121. ἐξιδίων. — 123. βύγλαν ὑπαγένουν.

Manuscrit de Paris. Vers 109. ὡς αὔτως. — 111. φροντήσει. — 112. φοβηζόμενος. — 114. κακοντικὸν. — 119. ονόματος. — 120. κλίσεις. — 121. ἐξιδίων. — 123. βύγλαν ὑπαγένουν. — 126 *a*-126 *h*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, K, 34-37.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 109. ὡς ἄυτος. — 110. ὑπήρχεντο τότε. — 111. φροντίσει. — 112. φοβηζόμενος. πάθει. — 113. τὸ φουσάτον τὸν τῶν ἐλλήνων. — 114. κακοτικὸν. — 117. κ' εἰς τοῦς ἄρχωντας. — 118. διάτῆς. — 119. ἐξονόματος. — 120. τὰς τε κλήσις. — 121. καὶ 'ξιδίων ὀνομάτων. — 122. ἐσυνήχθησαν. — 123. κεἰς την βύγλαν ὑπαγένουν. — 124. τοὺς ἄρχωντας φυλάσσουν. — 125. ηὗραν πάντας γρηγοροῦντας. — 126 manque.

f ὁ υἱὸς καὶ Μηριόνης.
g Καί, ἐδριασθέντων πάντων,
h πρὸς αὐτοὺς φησὶν ὁ Νέστωρ·

ϛ. Ὅρα ὅταν ἀπέστειλαν κατασκόπους οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Τρώων καὶ οἱ Τρῶες πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπαντήθησαν ἐκ παρ' ἐλπίδος, καὶ τί ἀπεφήνατο ὁ Νέστωρ.

« ἄνδρες Ἕλληνες καὶ φίλοι
εἴ τις τῶν θρασυκαρδίων
πρὸς τοὺς Τρῶας ἂς ὑπάγῃ
χάριν τοῦ κατασκοπῆσαι,
φέρειν πρὸς ἡμᾶς καὶ γλῶσσαν, LEYDE, 342 verso.
δῶρα πάμπολλα γὰρ δοῦναι
ἕνεκεν τῆς αὔτης πράξης. »
Ἡσυχάσασιν οἱ πάντες,
μόνος γὰρ ὁ Διομήδης
εἶπεν πρὸς αὐτοὺς αὐτίκα·
« ἡ ψυχὴ παρακινεῖ με PARIS, 67 verso.
εἰσελθεῖν εἰς τὸν στρατόν γαρ
τῶν ἀντικειμένων Τρώων·
ἀλλ' ἂς ἔλθῃ καὶ με' ἔμετ

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 129. τρώας ἀς ὑπάγει. — 133. πράξεις. — 134. ἠσιχάσασιν. — 136. αὐτῆκα. — 137. παραχεινῆμαι. — 138. εἰσελθὸν. — 140. ἀσέλθη. μετέμε.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* ἕλληνες. παρελπίδος. — Vers 129. τρώας ἀς ὑπάγει. — 132. πάμπολα. — 133. πράξεις. — 134. ἡσιχάσασιν. — 136. αὐτῆκα. — 137. παρακινοῦμαι. — 140. ἀς ἔλθη. μετέμε.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* ἕλληνες τὼν τρόων. τρόες. ἕλληνας. ἀπαντίθεισαν παρελπίδα τί ἀπὲ φύνατο ὁ νέστορ. — Vers 127. ἕληνες. — 128. ἧτι τῶν θρασὶ καρδίων. — 129. τρόας ἀς ὑπάγη. — 130. κατὰ σκοπίσαι. — 131. ἡμὰς. — 132. δώρα πάνπολλα γὰρ δούναι. — 133. ἕνεκεν. ἀύτης πράξεις. — 134. κ' ἡσυγχάσασιν. — 135. ὁ διόμίδης. — 136. εἶπεν. ἀυτοίκα. — 137. παρὰ κυνήμε. — 138. είς ἐλθεῖν εἰς τῶν στρατῶν γαρ. — 139. τῶν ἀντικημένων τρόων. — 140. ἆς ἔλθει κὰι μετέμε.

ὑπὲρ συντροφίας ἄλλος· Coislin, 101 recto.
οἱ γὰρ δύο, ἔφη τίς γουν,
ἀγαθώτεροι πολλά γαρ
ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ὑπάρχουν·
ὁ γὰρ εἷς τὸ μὴ νοήσῃ
ὁ γὰρ ἕτερος ῥᾳδίως
τὸ ζητούμενον εὑρίσκει·
εἴ τι δὲ μόνος νοήσει,
ἀσθενὲς ὅλως ὑπάρχει. »
Καὶ πολλῶν γὰρ ἐξ ἑτέρους
ἅμα τούτων ἀκουσάντων
ὥρμησαν νὰ πᾶν μὲ τοῦτον·
καὶ πολλῶν προθυμησάντων,
ἐπροέκρινεν Δυσσέαν.
Κ' ἡρματώθησαν αὐτίκα,
εἰς τοὺς Τρῶας ὑπαγαίνουν.
Πάλιν Ἕκτωρ κατασκόπους
πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐκπέμπει,
τὴν αὐτὴν νύκταν καὶ ὥραν,
ἄνδραν ἰσχυρὸν ἐκ Τρῶας
Δόλωνος υἱὸν τὸν πρῶτον,
λύκειον δορὰν φοροῦντα,

Manuscrit de Leyde. Vers 142. ἐφη. — 143. ἀγαθότεροι. — 145. μηνοήσει. — 148. ἤτι. — 149. ὅλος. — 150. πολλοὶ. — 152. ὅρμησαν. — 153. πολλοὶ. — 155. αὐτῆκα. — 156. τρώας ὑπαγένουν. — 160. τρώας. — 161. δώλονος. — 162. λύκιον δωρὰν φορόντα.

Manuscrit de Paris. Vers 141. ἄλλος. — 142, 143 et 144 manquent. — 145. ὁ γὰρ εἰς τὸ μη νοήσει. — 146. ἔτερος. — 147. εὑρίσκει. — 148. ὅτι (*sic*, au lieu de εἴ τι, par suite d'une erreur du rubricateur). — 149. ὅλος. — 150. πολλοὶ. ετέρους. — 152. ὅρμησαν. με. — 153. πολλοὶ. — 154. ἐπροέκριναν. — 155. αὐτῆκα. — 156. τρώας ὑπαγένουν. — 160. τρώας. — 161. δώλονος. — 162. λύκϊον δωρὰν φορόντα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 141. ὑπερσυντροφίας. — 142. τίς γοῦν. — 143. ἀγαθότεροι. — 144. ὑπερ. ἐνὸς. — 145. εἷς. νοῆσια. — 146. ἔτερος. — 147 et 148 manquent. — 150. ἐξ' ἐτέρους. — 151. ἅμα. — 152. ὅρμησαν να. μετ' αὗτον. — 154. ἐπροἔκρινεν δυσέαν. — 155. κ' manque. ἁρματώθησαν αὐτοίκα. — 156. κεῖς. τρόας ὑπαγένουν. — 157. ἕκτωρ κατὰ σκόπους. — 158. εἰς τοὺς ἕλληνας. — 159. ὥραν. — 160. ἰσχυρὸν ἐκ τρόας. — 161. δώλονος. πρότον. — 16 . λύκιον δωρᾶν.

Ἕκτωρ τάξας πρὸς ἐκεῖνον
δοῦναι γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως
ἅρματα σὺν καὶ τοῖς ἵπποις
καὶ δωρέας ἄλλας πλείστας
ἕνεκεν γλῶσσαν νὰ φέρῃ.
a Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
b ἐξ αὐτοῦ μαθόντες πάντα
c τὰ βουλεύματα τῶν Τρώων,
d πρῶτα μὲν τρανῶς γελῶσιν
e ὡς δι' ἵππους Ἀχιλλέως
f παρὰ Ἕκτορος ἐκείνῳ
g δωρεὰν ὑποσχεθέντας·
συναντήσαντες δ' αὐτίκα
κτείνουσιν οἱ δύο τοῦτον,
καὶ τὴν λύκειον ἀπῆραν
τὴν δορὰν γοῦν τὴν ἐφόρει·
ἤθελαν δὲ ζῶντα φέρειν
πρὸς ἐμφάνειαν τῶν πάντων
τάχα διὰ γλῶσσαν τοῦτον·
ἀντιστάθην γοῦν γενναίως COISLIN, 101 verso.
κἐφονεύθην ἐκ τοὺς δύο.
Καὶ θαρρήσαντες αὐτίκα LEYDE, 343 recto.
εἰς τὸ στράτευμα ἐλθόντες
πρὸς τοὺς Τρῶας, ἀναιροῦσιν PARIS, 68 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 166. δωραίας. — 167. φέρει. — 168. δ' manque. αὐτῆκα. — 170. λύκιον. — 171. δωρὰν. ἐφόρη. — 174. τούτων. — 177. αὐτῆκα. — 179. τρώας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 164. ἀχϊλέως. — 165. ἵπποις. — 166. δωραίας. πλεῖστας. — 167. ναφέρει. — 167 *a*-167 *g*. Essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, K, 55-58. — 168. δ' manque. αὐτῆκα. — 170. λύκϊον. — 171. δωρὰν. ἐφόρη. — 172. ἤθελαν — 177. αὐτῆκα. — 179. τρώας.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 163. ἕκτωρ. ἐκείνον. — 164. δούναι. — 166. δωρέαις ἄλλαις πλήσταις. — 167. ἕνεκεν γλώσσαν νὰ φέρει. — 168. συναντίσαντες (δ' manque) αὐτοίκα. — 169. δύό τούτον. — 170. λίκυον ἀπείραν. — 171. δωρὰν γαρ. ἐφόρην. — 172. ἤθελαν δὲ ζώντα τὸν φέρειν. — 173. ἐμφάνιαν. — 174. διά. τούτον. — 175. ἀντιστάθην δὲ γεναίως. — 177. θαρεῖσαντες αυτοίκα. — 178. στράτευμαν ἐλθόντες. — 179. τρόας ἀνεροῦσιν.

εὐγενεῖς δώδεκα Θρᾶκας
καὶ σὺν τούτοις καὶ τὸν Ῥῆσον,
τὸν ἐκείνων βασιλέαν,
ἔχων γὰρ χρυσὸν τὸ ἅρμα,
ἵππους γοῦν ἀπαραμίλλους,
λευκοτέρους γὰρ χιόνος
καὶ ἀνέμου ταχυτέρους·
εἶτα γοῦν ταῦτα λαβόντες
εἰς τὰ τῶν Ἑλλήνων πλήθη
ἀπεσώθησαν ἐκεῖνοι.
Τοὺς μὲν ἵππους εἰς τὰς φάτνας
Διομήδης τούτους ἅμα·
τοῦ δὲ Δόλωνος τὸ τόξον
συντὰ τῆς δορᾶς τοῦ λύκου
καὶ τὴν πανοπλίαν ὅλην,
Ὀδυσσεὺς ἀπῆγεν ταῦτα
εἰς τὸ ἴδιόν του ξύλον.
Ἐξανέτειλεν ἡμέρα
τοῖς ἀνθρώποις καὶ στοιχείοις·
καὶ τῆς μάχης κροτουμένης
γέγονεν δεινὸς γὰρ ἦχος·
ὁ δὲ πόλεμος Ἀχαίοις
παγγλυκύτερος ἐφάνη

Manuscrit de Leyde. Vers 180. θράκας. — 182. τῶν. — 184. ἀπαραμήλους. — 185. χιῶνος. — 192. δώλονος τὸν. — 193. σὺν τὰ. δωρᾶς. — 197. ἐξ ἀνετειλεν. — 202. πανγλυκύτερος.

Manuscrit de Paris. Vers 180. θράκας. — 181. κκαὶ (*sic*, erreur du rubricateur). — 183. ἅρμα. — 184. ἀπαραμήλους. — 185. χιῶνος. — 189. ἐκsίνοι. — 190. ἵππους. — 192. δώλονος τὸν. — 193. σὺντὰ. δωρᾶς. — 202. πανγλυκύτερος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 180. θράκας. — 181. ῥήσον. — 182. ἐκείνον. — 183. ἅρμα. — 184. ἵππους γὰρ ἀπαραμήλους. — 185. χιώνος. — 186. ταχιτέρους. — 187. εἶτα γοῦν ταύτα λαβώντες. — 188. ἐλλήνων πλήθοι. — 189. ἀπὲ σώθησαν ἐκείνοι. — 191. διόμίδους τούτους ἅμα. — 192. δώλονος τὸν τόξον. — 193. σὺν τὰ τῆς δωρᾶς. — 194. πανοπλοίαν. — 195. ὀδυσεὺς ἀπίγεν ταύτα. — 196. ἴδιον τὸ ξύλον. — 197. ἐξ' ἀνέτειλεν. — 198. στιχίοις. — 200. γέγωνεν. ἦχος. — 201. ἀγχαίοις. — 202. πανγλυκήτερος ἐφάνει.

τοῦ ἐν ταῖς ναυσὶ στραφῆναι
εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

οά. Περὶ τῶν ἁρμάτων ὧν ἡρματώθην ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ.

Ἡρματώθησαν οἱ πάντες — Coislin, 102 recto.
καὶ ὁ βασιλεὺς μετ' αὔτους·
ἐπενδύθηκεν ἐν πρώτοις
ἐν τοῖς πόδεσσι κνημῖδας,
κἐν τοῖς στήθεσι χιτῶνα,
σιδηρόφολον οὐκάτι
ξένης φύσεως σουσάνιν·
τοῦτο δέδωκεν Κινύρης
ὡς μὴ στρατιὰν στρατεύσῃ
κατὰ τῆς Τροιᾶς γὰρ τότε· — Paris, 68 verso.
δράκοντες ἐξ ὀροχάλκου
ἦσαν ἐν αὐτῷ γραμμένοι,
εἰς τὸν τράχηλον ἐκείνου
ὑφαπλοῦσθαι γὰρ δοκοῦντες·

Manuscrit de Leyde. Vers 203. τοῖς ἐν τοῖς. — *Intitulé.* ἁρμάτων. ἡρματώθην. — 205. ἡρματώθησαν. — 206. μεταύτους. — 208. πόδεσι κνυμίδας. — 210. οὐκάτη. — 211. σουσάνην. — 212. κυρίνης. — 213. ὃς. στρατειὰν στρατεύσει. — 215. δράκοντας ἐξοροχάλκου. — 218. ὑφ' ἁπλοῦσθαι. δοκοῦντας.

Manuscrit de Paris. Vers 203. τοῖς ἐν τοῖς ναυσὶ. — *Intitulé.* ἡρματώθην. εκείνω τω. — 205. ἡρματώθησαν. — 206. μεταύτους. — 208. πόδεσι κνύμίδας. — 209. κ manque. εἐν (*sic*, par erreur du rubricateur). — 210. οὐκάτη. — 211. σουσάνην. — 212. κυρίνης. — 213. μη στρατειὰν στρατεύσει. — 214. τροιὰς. — 215. δράκοντας ἐξοροχάλκους. Il faut peut-être lire ὀρειχάλκου. — 217. ἐκεινου. — 218. ὑφάπλουσθαι. δοκοῦντα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 203. τοῖς ναυσὶ στραφῆναι. — 204. ἑάυτὸν. — *Intitulé.* ὧν manque. ἡρματώθην. εκείνω. — 205. ἁρματώθησαν. — 206. αὔτους. — 207. πρώτεις. — 208. πόδεσι κνημίδας — 209. στήθεσι χιτώνας. — 210. σιδηρώφυλον. — 211. σουσάνην. — 212. τούτο. κυρίνης. — 213. στρατεύσει. — 214. τροιάς γαρ. — 215. δράκωντας. — 216. ἥσαν. γραμένοι. — 218. ὑφαπλούσθαι. δοκοῦντας.

ἐν δ' ἐξ ἑκατέρου μέρους
τρεῖς γοργόνας παρομοίας
εἶχεν γὰρ ἐκτυπωμένας · LEYDE, 343 verso.
ἔχων καὶ γραμμὰς ἑτέρας
ἄριστας καὶ παμποικίλας
τὰς ἀφίνω διὰ μῆκος,
ἵνα μὴ πολυλογοῦμεν.
Ζώννυται σπαθὶν ὡραῖον
μὲ χρυσῆν γὰρ ξιφοθήκην,
ἔχων γὰρ καὶ διαζώστην
μετὰ λίθων καὶ σμαράγδων,
καὶ λυχνίτων καὶ σαπφείρων,
καὶ μαργάρων πολυτίμων ·
ἀμφιβρόντητον ἀσπίδαν
ἔχουσαν τροχοὺς καὶ κύκλους
εἰς τὸν ἀριθμὸν γὰρ δέκα,
σκέπουσαν ὀμπρὸς ὀπίσω
ἐν τῷ δρόμῳ τοῦ πολέμου ·
ἔχων κεῖκοσι γὰρ ἥλους
ὀμφαλώδεις, καμωμένους COISLIN, 102 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE Vers 219. ἐν δ' ἐξεκατέρου. — 220. παρ' ὁμοίας. — 221. ἦχεν. ἐκτΰπομένας. — 224. ἀφήνω. — 226. ζώνηται σπαθὴν. — 227. χρΰσὴν. — 229. γὰρ. — 230. λυχνήτων. σαπφήρων. — 232. ἀμφιβρόντιτον ἀσπίδα. — 233. ἔχουσα. — 238. ὀμφαλώδης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 219. ἐν δ' ἐξεκατέρου. — 220. παρ' ὁμοίας. — 221. ἦχεν. ἐκτΰπομένας. — 222. ἔχων. γραμμᾶς. — 224. ἀφήνω διὰ μῆκος. — 226. ζώνηνται σπαθὴν ὡραῖον. — 227. χρΰσὴν ξίφοθήκην. — 228. διαζώνην. — 229. γὰρ (au lieu de καὶ). — 230. λυχνήτων. σαπφήρων. — 232. ἀμφιβρόντιτον (Il y a dans TZETZÈS, *Allégories*, Λ, 22, ἀμφιβρότην ; mais HERMONIACOS n'a pas entendu cette expression homérique et semble l'avoir prise pour un composé de ἀμφὶ et βροντή). ἀσπίδων. (*sic*). — 233. ἔχουσα. — 237. γαρ. — 238. ὀμφαλῶδη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 219. ἐν δὲ'ξεκατέρου. — 221. ἦχεν. ἐκτυπομένας. — 222. ἑτέρας. — 223. πανπικίλας. — 224. μίκως. — 226. ζῶνειται σπαθὴν ὡρέον. — 227. μεχρυσὶν γαρ. — 228. ἔχων δὲ καὶ διά ζώστην. — 229. λίθον γὰρ σμαράγδον. — 230. λυγχνίτων καὶ ζαμφήρων. — 231. πολλυτίμων. — 232. ἀσπήδα. — 233. ἔχουσα. — 234. τῶν ἀριθμῶν. — 235. ὀμπρὸς ὀπίσω. — 237. κήκοσι. — 238. ὀμφαλώδη.

ἐξ ἀμίαντου χρυσίου
κόκκινους μετὰ μεθόδου·
βεβαμμένον τὸ χρυσίον.
Ἐν τοῖς ὀμοφάλοις μέσον
τοῖς χρυσοκοκκίνοις τούτοις
ἄλλος ὀμφαλὸς ἦν μέγας
μέλανος ἐξ ὀροχάλκου·
τὸ λεγόμενον ῥασούκτιν
ἐκ γὰρ φύσει χαλκοχρύσου·
ὁ δὲ κρεμαστὴρ τοῦ σάκους
πολυτίμητος ὑπῆρχεν·
δράκοντα ἐξειργασμένον
κατασκευασμένον εἶχεν,
τριτοπρόσωπον, ὡραῖον,
ἄγριον τὸ βλέμμα ἔχων,
τὴν ἀρμάτωσιν ἀγρίαν.
Βλέπων ὁ λαὸς ἐτοῦτον,
ἐδειλίασαν οἱ πάντες
οἱ ἐξ ἑκατέρου μέρους.
Θέτει γοῦν ὡραίαν κάσιν
μὲ πολύολβον ῥιπίδιν,
τὸ οὐ δύναμαι γὰρ φθέγξαι,

Manuscrit de Leyde. Vers 239. ἐξαμίαν τοῦ. — 240. μεθόδων. — 241. βεβαμένον. — 243. τῆς χρυσοκοκκίνης ταύτης. — 244. μέλας. — 245. μέσον γὰρ ἐξ’. — 248. τοὺς σάκκους. — 250. ἐξ εἰργασμένον. — 251. ἦχεν. — 252. τριττοπρόσωπον. — 254. ἀρμάτωσιν. — 259. ῥηπίδην.

Manuscrit de Paris. Vers 239. ἐξαμῖαν τοῦ. — 240. μεθόδων. — 241. βεβαμένον. — 243. τῆς χρῦσοκοκκίνης ταύτης. — 244. μέλας. — 245. μέσον γὰρ ἐξ (restitué d'après Tzetzès, *Allégories*, Λ, 27). — 248. κρεμαστῆς. σάκκους. — 250. ἐξἐιργασμένον. — 251. ἦχεν. — 252. τρϊττοπρόσωπον. — 259. με. ῥηπίδων (*sic*).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 239. ἐξ ἀμίαντον. — 240. κόκηνους. — 241. βεβαμένον. — 242. ὀμοφάλοις. — 243. τῆς χρυσοκοκίνης ταύτης. — 244. ὀφθαλὸς ἦν. — 245. μέσον γὰρ ἐξ’ ὀροχάλκου. — 246. ρασούκτην. — 247. φύσιν. — 248. κρεμμαστὴρ. σάκκους. — 249. πολλυτίμητος ὑπήρχεν. — 250. ἐξηργασμένον. — 251. κατὰ σκευασμένον ἦχεν. — 252. τριτὸ πρόσωπον ὡραίων. — 253. βλέμαν. — 255. ἐν τούτοι — 257. ἐξεκατέρου. — 258. θέτι γοῦν. — 259. μεκολύόλβον ῥυπήδαν. — 260. γοῦν φθέγξαι.

εἰς τὴν κεφαλὴν του τότε.
Ὥσπερ ἔξοχος καὶ μέγας
περὶ τῶν βοῶν ἀγέλην
ταυρὸς ἰσχυρὸς γὰρ λίαν
εἰς τοὺς βόας μέσον πρέπει·
οὕτως γοῦν ὁ Ἀγαμέμνων
ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ
ἔξοχος ἐν ταῖς συντάξαις Leyde, 344 recto.
ἐπεφάνην εἰς τοὺς πάντας.
Ἐκινήσασιν οἱ πάντες
μετὰ προθυμίας πάσης
καὶ πεζοὶ καὶ καβαλλάροι·
ὅσα γὰρ φύλλα καὶ ἄνθη Coislin, 103 recto.
ἐν καιρῷ τῷ τῆς ἀνοίξης
γίνονται ἐπὶ τοῖς δένδροις,
τόσοι γὰρ κατὰ τῶν Τρώων
ἐξωρμήσασιν Ἀχαῖοι.
Ἡρματώθησαν καὶ Τρῶες,
καὶ πρὸ πάντων γὰρ ὁ Ἕκτωρ
μὲ τὸ στρογγυλὸν σκουτάριν
μέσον τους ἐμπαίνει πρῶτος.
Ὡς ὁ κύναστρος ἀστέρας
ἐγκρυπτόμενος πρὸς νέφη

Manuscrit de Leyde. Vers 263. ἀγέλη. — 271. πᾶσϊς. — 272. καβαλάροι. — 274. τὸ. — 277. ἐξ ὀρμήσασιν. — 278. ἡρματώθησαν. — 281. ἐμπένει. — 282. κύνα πρὸς.

Manuscrit de Paris. Vers 263. ἀγέλη. — 267. εκείνη. — 272. καβαλάροι. — 275. ἐπι. — 277. ἐξορμήσασιν ἀχαίοι. — 278. κοι. — 279. προ. — 280 με. σκουτάρην. — 281. ἐμπένει. — 282. κυναπρὸς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 262. ἔξ' όχως. — 263. ἀγέλη. — 264. ταύρως ἰσχυρὸς. — 266. οὔτως γὰρ. — 268. ἔξ' όχως. σὺν τάξεις. — 269. ἐπεφάνει. τοῦς. — 270. ἐκυνήσασιν οἱ. — 271. πᾶσης. — 272. πεζεὶ. καβαλάρει. — 273. ως γὰρ φύλαττε καὶ ἄνθη. — 274. κερῶ τὸ τῆς ἀνοίξεις. — 275. γίνωνται. — 276. τρόων. — 277. ἐξορμήσασιν ἀγχαίοι. — 278. ἁρματώθησαν κ' οἱ τρόες. — 279. προπάντων. ἔκτωρ. — 280. μεταστρογγυλὸν. — 281. μεσων (le μ est écrit en rouge sur un σ, car il y avait d'abord σέσων) τους ἐμπένει πρότος. — 282. ἀστέρος. — 283. ἐκρυπτώμενος.

κἐξερχόμενος ἐκλάμπει·
οὕτως Ἕκτωρ ἔμπροσθέν τους
εἰς τοὺς πάντας καθωρᾶτο
μάχεσθαι λαμπρῶς κελεύων
τοὺς Τρωὰς τὰ τοῦ πολέμου.
Ὥσπερ θερισταὶ πρὸς θέρος
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων
θεριζόμενοι τὰς στάχυς
τῶν κριθῶν ἢ καὶ τῶν σίτων
τὰ χειρόβολα συγκόπτουν
κἐν τῇ γῇ καταρρικτούντων·
οὕτως Ἕλληνες καὶ Τρῶες Paris, 69 verso.
συνεκόπτοντο ἀλλήλως
μέχρι μεσημβρίας τότε·
καὶ μετὰ τὴν μεσημβρίαν
γίνεται τροπὴ τῶν Τρώων·
ἐξωρμήσασιν Ἀχαΐοι,
καὶ τὸν Βήνορα φονεύει
Ἀγαμέμνων τηνικαῦτα·
εἶτα τρώσας Ὀϊλέαν
ἐν μετώπῳ μετὰ λόγχης,

Manuscrit de Leyde. Vers 284. ἐκλάμπη. — 287. μάχεται. — 288. τροιὰς. — 290. ἐξ ἀμφοτέρων. — 293. τὰχυρόβολα σὺν κόπτουν. — 297. μεσυμβρίας. — 298. μεσυμβρίαν. — 299. τροπῆ. τρόων. — 300 manque. — 301. γήνορα. — 302. τοινικαῦτα. — 303. ὀήλέαν. — 304. μετόπῳ.

Manuscrit de Paris. Vers 284. ἐκλάμπη. — 286. καθορᾶτο. — 287. ἄχετε (*sic*). — 288. τροιὰς. — 290. ἐξ ἀμφοτέρων. — 292. ἤκαι. — 293. χῦρόβολα συνκόπτουν. — 294. Il faut sans doute lire, malgré l'accentuation, καταρρικτοῦν τα. — 295. τρώες. — 297. μεσϊμβρίας. — 298. μεσϊμβρίαν. — 299. τροπῆ. τρόων. — 300. ἐξ ὁρμήσασιν. — 301. ʽγήνορα. — 302. τοινϊκαῦτα. — 303. ὁ ἠλέαν. — 304. μετόπω.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 285. οὗτως ἔμπροσθεν ὁ ἕκτωρ. — 286. τοῦς. καθ' ὁράτο. — 287. μάχεται λαμπρὸς. — 288. τοῦς τροίας. — 290. ἐξ' ἀμφωτέρων. — 291. ἐνρυζόμενοι τᾶς. — 292. ἤ. τὸν σίτον. — 293. τα. — 294. κἐκ manque. τῆ γή καταρικτότων. — 295. οὗτως ἕλληνες. τρόες. — 296. συνεκόπτοντων ἀλλήλων. — 297. μεσυμβρίας. — 298. μεσυμβρίαν. — 299. γύνεται. τρόων. — 300 manque. — 301. γήροpα. — 302. τοινικαύτα. — 303. τρόσας ὁ ἠλέαν. — 304. μετόπω.

καὶ τὸν Ἄντιφρον καὶ Ἴσον·
τὸν μὲν Ἴσον μὲ τὸ δόρυ,
τὸν δ' Ἀντίφρον μὲ τὸ ξίφος·
καὶ Ἱππόλοχον αὐτίκα — COISLIN, 103 verso.
καὶ τὸν Πείσανδρον ὁμοίως,
τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἀντιμάχου,
ὄντα τὸ ποτὲ τῇ Τροίᾳ·
τὸν Μενέλαον μὲ δόλον
ἤθελαν αὐτοὶ τοῦ φθεῖραι,
ἐσκοτώθησαν δ' ἐκεῖνοι·
ὁ δ' Ἱππόλοχος πεσόντα — LEYDE 344 verso.
πολεμίζων ἐν τὸ ἅρμα,
τράχηλον καὶ χεῖρας τούτου
καὶ τοὺς πόδας ξίφει κόψας.
a Ἔκτεινε μὲν τούτους οὕτως,
b ὥσπερ εἶπον, Ἀγαμέμνων·
πρὸς δὲ τὴν πληθὺν τῶν Τρώων
a ὥρμησε μετὰ μανίας·
οἱ πεζοὶ τρέχουν πρὸς ἄλλους
ὁμοίους πεζοὺς τῆς Τροίας·
οἱ δ' ἱππεῖς πρὸς τοὺς ἱππότας·
κἐσκοτώθησαν ἐξ ἄμφω

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 305. ἧσον. — 306. ἧσον μετὸ. — 307. τὸ manque. — 308. ὑπόλοχον αὐτῆκα. — 309. πήσανδρον. — 311. τον. — 314. ἐσκοτόθησαν δ' ἐκείνοι. — 315. ἡπόλαχος. — 316. τῷ. — 319. πληθὴν. — 323. ἐσκοτόθησαν ἐξάμφω.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 305. ἧσον. — 306. ἧσον. μετὰ δόρυ. — 307. δαντίφρον. τὸ manque. — 308. ὑπόλοχον αὐτῆκα. — 309. πήσανδρον. — 311. με. — 313. αὐτῇ. — 314. ἐσκοτόθησαν. ἐκείνοι. — 315. ὁ δηπόλαχος. — 316. τῷ. — 317. τράχολον (*sic*). — 318 *a* et 318 *b*. Essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, XI, vers 84. —. 319 *a*. Essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, XI, vers 85. — 320. πεζοί. — 321. δμιους. — 323. κεσκοτόθησαν ἐξάμφω.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 305. και ἥσον. — 306. ἡσον μετὰ δώρη. — 307. τὸν δὲ ἄντιφρον μεξίφος. — 308. ὑπόλογχον ἀυτοίκα. — 309. ποίσανδρον ὁμοίος. — 310. τοῦς. — 311 manque. — 312. καὶ μενέλαον με. — 313. ἤθελαν. φθείραι. — 314. ἐκείνοι. — 315. ὁ δὲ πόλαχος. — 316. πολεμήζων. ἅρμα. — 317. τράχιλον καὶ χείρας τούτον. — 318. ξίφη. — 319. την πληθεῖν. τρόων. — 320. ἄλους. — 321. ὁμοίος. — 322. ἱπποῖς. — 323. ἐξάμφω.

πάμπολλοι πολλοὶ τῷ πλήθει.
Ἕκτωρ τὸν στρατὸν οὐ παύει,
ἀλλὰ μᾶλλον ἀναγκάζει
πρὸς τὸ μάχεσθαι γενναίως·
τοὺς δ' Ἀχαίους Ἀγαμέμνων
κατὰ Τρώων ἐρεθίζει·
Ἰφιδάμαντα γὰρ πλήξας
τὰ πρὸς τὸν αὐχένα ξίφει·
ἀδελφὸς τοῦ Φιδαμάντου
Κόων τοὔνομα, τὴν κλῆσιν,
Ἀγαμέμνονος ἀγκῶνα
ἐπερόνησεν ἐν λόγχῃ·
κἐδειλίασεν μεγάλως,
Τέλος τῆς τετρασκαιδέκα, Paris, 70 recto.
γράμμα τῆς ο ῥαψωδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 329. ἐρεθήζει. — 330. ἀμφιδάμαντα. λῆξας. — 333. κῶον τοῦνομα. κλίσιν. — 334. ἀγκόνα. — 335. ἐπερώνησεν. — 337. τετρὰς καὶ δέκα. — 338. γραμματῆς δ.

Manuscrit de Paris. Vers 324. πάμπολοι. — 325. ἕκτωρ. τὸ. — 327, 328 et 329 manquent. — 330. ἀμφιδάμαντα. — 333. κῶον. κλίσιν. — 334. ἀγαμέμνωνος ἀγγόνα. — 335. ἐπερώνησεν. — 337. τετρὰς κὰι δέκα. — 338. γραμμα. ὁράψωδίας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 324. πάνπολλοι. πλήθοι. — 325. ἕκτωρου. — 326. μάλλον. — 327. γεναίως. — 328. ἀγχαίους. — 329. τρόων ἐρεθήζει. — 330. ἀφηδάμαντα. — 332. φηδαμάντου. — 333. κώον. την κλήσιν. — 334. ἀγαμέμνωνος ἀγκόνα. — 335. ἐπερῶνησεν. — 336. κ' ἐδειλίασεν. — 337. τετρὰς καὶ δέκα. — 338. ὁ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

ὅμως γὰρ οὐκ ἐπεχώρει·
βαίνει πάλιν πρὸς τὴν μάχην,
ἅπαντας γοῦν ἐρεθίζει· Coislin, 104 recto.
« σταματήσατε πρὸς μάχην
ἵνα νικηταὶ φανῶμεν. »
Ἀλλ' ἐφώρμησεν αὐτίκα
καὶ τὸν Κόωναν ἀνεῖλεν.
Ἐβαρύνθηκεν τὴν χεῖραν
καὶ πεζεύει γοῦν ἐκ τἄρμα,
πρὸς τὰ ξύλα χαμαὶ βαίνων
ὑπαγαίνει τηνικαῦτα.
τὸν στρατὸν δ' ἐγείρας Ἕκτωρ
τῶν Τρωῶν γε κατ' Ἑλλήνων,
τὸν Ὀπίτην ἀποκτένει,
σὺν αὐτὸν καὶ τὸν Ἀσαῖον,
καὶ Αὐτόνοον σὺν τούτοις

Manuscrit de Leyde. Vers 1. ἐπιχώρη. — 3. ἐρεθήζει. — 4. σταματίσατε. — 6. ἐφόρμησεν αὐτῆκα. — 7. κώοναν. — 10. χαμεβαῖνον. — 11. ὑπαγένει τοινικαῦτα. — 15. ἀσέον. — 16. καὶ τὸν νόον γὰρ σὺν.

Manuscrit de Paris. Vers 1. ἐπιχώρη. — 3. ἐρεθήζει. — 4. σταματίσατε. — 6. ἐφόρμησεν αὐτῆκα. — 7. κῶον ἀνανεῖλεν. — 10. χαμεβαίνων. — 11. ὑπαγένει τοινικαῦτα. — 12. ἔγειρας. — 13. τροῶν. μετ' ἐλλήνων. — 14. ὀπήτην. — 15. ἀσέον. — 16. καὶ τὸ νόον γαρ σὺν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. ὅμος γὰρ οὐκεπεχώρη. — 2. βένει. — 3. ἅπαντες. ἐρεθήζει. — 4. σταματίσεται. — 5. να. — 6. ἀλ' ἐφόρμησεν ἀυτοίκα. — 7. κόώναν ἀνήλεν. — 8. χεῖραν. — 9. πεζεύη. ἐκ τάρμα. — 11. ὑπαγένη τοινικάυτα. — 12. ἔκτορ. — 13. τροῶν καὶ μετ' ἐλλήνων. — 14. ὀπήτην ἀπὸ κτείνη. — 15. ἀυτῶ. ἀσέον. — 16. καὶ τὸν νόον γὰρ σὺν.

Ὀφελτίον καὶ Κλυτίδην,
τὸν Ἀγέλαον μετ' αὔτους,
καὶ τὸν Δόλοπα ἐκεῖνον, LEYDE, 345 recto.
τὸν Ἱππόνοον καὶ Ὧρον,
καὶ τὸν Αἴσυμνον τὸν μέγαν.
Οἱ γὰρ τοῦτοι πάντες ὅλοι
ἡγεμόνες τῶν Ἑλλήνων.
Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης
κτείνουσι πολλοὺς ἐκ Τρώων...
Καὶ πιλώσαντες οἱ Τρῶες
κατὰ τῶν δύο γὰρ τούτων...
Εἰς ταρσὸν τὸν δεξιόν γαρ
ὁ δ' Ἀλέξανδρος ὁ Πάρις
ὁ δραξάμενος Ἑλένην
διὰ τόξου γὰρ λαβόνει·
τὸν ὡραῖον Διομήδην·
ἀπεβγάνει γοῦν τὸ βέλος
κεὶς τὰς νῆας ὑπαγαίνει·
καὶ κυκλόνουσιν οἱ Τρῶες PARIS, 70 verso.
μοναχὸν γοῦν τὸν Δυσσέαν·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 17. ἀβελτίον καὶ κλητίδην. — 18. αὔτους. — 20. ὑπόνοον. ὅρον. — 21. ἔσιμον. — 22. τούτοι. — 26. πηλώσαντες. — 33. ἀπ' εὐγάνει. — 34. νήας ὑπαγένει. — 35. κυκλώνουσιν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 17. ἀβελτίον καὶ κλητίδην. — 18. αὔτους. — 20. ὑπόνοον. ὅρον. — 21. ἔσιμον. — 24. ὀδυσσεὺς. — 25-34. Il y a ici plusieurs lacunes. HERMONIACOS a dû avoir sous les yeux un manuscrit incomplet. Il n'a d'ailleurs pas compris ce qu'il lisait, à moins que le texte dont il se servait ne fût lui-même corrompu. Cf. TZETZÈS, *Allégories*, XI, vers 110-127. — 26. πηλώσαντες. — 31. τόξον. λαβόνη. — 32. ὡραῖον δηομήδην. — 33. ἀπ' εὐγάνει. — 34. ὑπαγένει. — 35. κυκλώνουσιν. τρώες.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 17. ἀβελτίον καὶ κλητίδην. — 18. αὔτους. — 19. δόπαλαν ἐκείνον. — 20. ὑπένοον. ὅρον. — 21. ἔσημον. — 22. τούτοι. — 23. ἐλλήνων. — 24. ὀδυσεὺς διόμίδης. — 25. κτεῖνουσιν. τρόων. — 26. πηλώσαντες. τρόες. — 27. κατὰ τούτον γὰρ τὸν δυό. — 28. εις ταρσὸν γὰρ τὸν δεξίον. — 29. ὁ ἀλέξανδρος. — 30. ἐλένην — 31. διά. λαβόνη. — 32. ὡραίον διόμίδην. — 33. ἀπευγάνει γοῦν. — 34. νοίας ὑπαγένει. — 35. κυκλώνουσιν. τρόες. — 36. δυσέα.

κ'ἠντιστάθηκεν ἀνδρείως
κἔφθειρεν πολλοὺς γὰρ τότε·
a Θέωνα, Δηϊοπίτην,
b καὶ τὸν Ὅρμενον ἀνεῖλε·
c Χερσιδάμαντα δὲ τρώσας
d μετὰ τῶν ἑτέρων κτείνει,
καὶ τὸν Χάροπα σὺν τούτοις. Coislin, 104 verso.

οβ'. Ὅρα τὴν λάβωσιν τοῦ Ὀδυσσέως, ὅταν ἐλάβωσεν αὐτὸν ὁ Σῶκος.

Ἀδελφὸς γοῦν τοῦ Χαρόπου
τοὔνομα Σῶκος τὴν κλῆσιν
κατὰ τὴν πλευράν τε τρώσας
a ἔπαυσε τοῦ πολεμίζειν
τὸν πολύστορα Δυσσέαν·
a καὶ αὐτὸς δ' αὖ ἀνῃρέθη
b ὑπ' αὐτοῦ πληγεὶς τὴν ῥάχιν.
Ἐκ δὲ τὴν πλευρὰν Δυσσέως
θεωρήσαντες οἱ Τρῶες
τὴν τοῦ αἵματος τὴν χύσιν,
ἅπαντες ὁρμοῦν πρὸς αὖτον
ἵνα τοῦτον ἀποκτείνουν.
Καὶ Μενέλαος ἰδόντα

Manuscrit de Leyde. Vers 39. χάρωπα. — 40. χαρόπου. — 41. τοῦνομα. κλίσιν. — 47. ὁρμοῦν. αὖτον. — 49. ἰδῶντα.

Manuscrit de Paris. Vers 37. manque. — 38 *a*-38 *d*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, XI, vers 129-132. — 39. χάρωπα. — *Intitulé*. σώκος. — 41. τούνομα. κλῆσιν. — 42 *a*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories* XI, vers 135 et note 135. — 43. πολύστερα. — 43 *a* et *b*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, XI, vers 136 et note 136. — 44. δυσσέος — 45. τρώες. — 47. ὁρμοῦν. ᾽αύτους. — 49. ἰδῶντα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers — 37. κ' ἐντηστάθηκεν ἀνδρίως. — 38. ἔφθειρε πολλοὺς τὸ τότε. — 39. χάροπαν. — *Intitulé*. την. δυσέως. ἐλάβοσεν. σόκος. — 40. χαρόπου. — 41. τοὔνομα σώκος. κλήσιν. — 43. δυσίαν. — 44. δυσέως. — 45. θεώρήσαννες. τρόες. — 46. αἷματος. — 47. ἅπαντες ὁρμοῦν. ἄυτον. — 48. ἥνα τούτον ἀπὸ κτείνουν. — 49. δώντα.

σὺν γὰρ Αἴαντι παρέστην,
ἀπεκβάλασιν αὐτίκα
ἐκ θανάτου τὸν Δυσσέαν·
εἰς δὲ τοῖς Τρωσὶν ὁ Αἴας
ὡς ὁ λέων προπηδήσας
τόν τε Δόρυκλον σκοτόνει,
νόθος ἦν υἱὸς Πριάμου·
Πάνδοκόν τε καὶ Πυλάρτην
καὶ τὸν Πύρασον σὺν τούτοις
μετὰ καὶ Λυσάνδρου ταῦτα·
καὶ πεζούς, ἱππεῖς καὶ ἵππους
πάντας γὰρ ὁμοῦ συγκόπτουν,
κἐξ ἀριστερὸν γὰρ μέρος
πάλιν Ἕκτωρ ἄλλους κόπτει
ἐκ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων· Leyde, 345 verso.
τὸ γὰρ αἷμα πλημμυρίσας
ὡς ἐκ ποταμοῦ χειμῶνος.
Ὁ δ' Ἀλέξανδρος τοξεύει
τὸν Μαχάονα τὸν μέγαν,
τὸν καλὸν γὰρ ἀριστέαν,
κἔπαυσεν τοῦ πολεμίζειν· Coislin, 105 recto.
ὁ δὲ Βρίονις σὺν Ἕκτωρ
μετὰ προθυμίας πάσης

Manuscrit de Leyde. Vers 51. ἀπ' ἐκβάλασιν αὐτῆκα. — 52. δῦσσέα. — 54. προπηδίσας. — 55. δώρηκλον. — 57. πάνδοχον καὶ πελαργίαν. — 58. πήρασον. — 60. πεζοὺς ἵππους καὶ ἵππους. — 62. ἐξαριστερὸν. — 65. πλημμηρήσας. — 66. χιμῶνος.

Manuscrit de Paris. Vers 51. ἀπ' ἐκβάλασιν αὐτῆκα. — 54. ὁ. — 57. πάνδοχον καὶ πελαργίαν. — 58. πήρασον. — 59. καὶ μετὰ τοῦ λυσάνδρου. — 60. ἵππους καὶ ἵππους. — 61. συνκόπτο. — 62. ἐξαριστερον. — 65. πλημμηρήσας. — 71. δὲ βρίονος σὺνέκτωρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 50. ἀίαντα. — 51. ἀπευγάλασιν αὐτοίκα. — 52. δυσέα. — 53. τοῖς δὲ τοῖς τροσὶν. — 54. λέον. — 55. δώρηκλον σκοτώνη. — 56. ἦν. πριάμου. — 57. πάνδοχον καὶ πελαργίαν. — 58. πήρασον. τούτεις. — 59. λισάνδρου ταύτα. — 60. πεζοὺς ἵπποις. — 62. κεξαριστερόν. — 63. ἕκτορ. κόπτη. — 64. το. ἑλλήνων. — 65. ἀίμα πλημηρίσας. — 66. χημώνος. — 68. μαχάόνα. — 70. κ' ἔπαυσεν ἡ τύλμη τούτου. — 71. βρύόνις. ἕκτορ.

ἐν πολέμῳ βαρυτάτῳ — Paris, 71 recto.
ἅμα μετὰ τῆς καρούχας
εἰς τοὺς Ἕλληνας ἐμβαίνει.

ογ'. Ὅρα ὅταν ἐκατέκοψαν οἱ Ἕλληνες τοὺς τροχοὺς τῆς καρούχας τοῦ Ἑκτόρου
καὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων οἱ ἕλκοντες τὴν καροῦχαν,
καὶ καταβὰς ὁ Ἕκτωρ ἐκ τῆς καρούχας ἐπολέμισεν πεζὸς μὲ τὸν Αἴαντα.

Καὶ κυκλώσαντες ἐκείνους,
τοὺς τροχοὺς αὐτῶν συγκόπτουν
καὶ τοὺς πόδας γοῦν τῶν ἵππων·
καὶ πεζὸς γὰρ συνεκρότει
σὺν τὸν Βρίονιν ὁ Ἕκτωρ
πρὸς τοὺς Ἕλληνας τὴν μάχην.
Κατὰ πρόσωπόν ὁ Αἴας
μετὰ τοῦ Ἑκτόρου στήκει
μετὰ ξίφων καὶ δοράτων
καὶ μὲ λίθοις βαρυτάτοις.
Ὁ δὲ Βρίονις ἐν μέρει
πάλιν ἄλλους πολεμίζειν
ὁ ἡνίοχος Ἑκτόρου.
Ὁ δὲ Ζεὺς καὶ εἱμαρμένη

Manuscrit de Leyde. *Intitulé*. καρούχαν. μετὸν. — Vers 78. πόδας τῶν ἑλ-λήνων. — 80. βρύενειν. — 83. στίκει. — 86. βρύενεις. — 88. ἐινίοχος. — 89. ἡμαρμένη.

Manuscrit de Paris. Vers 74. καροῦχας. — *Intitulé*. ἐκατάκοψαν. καροῦχας. ἐκτώρου. ἵππων. καροῦχας. ἐπολέμησεν. — 78. πόδας τῶν ἑλλήνων. — 79 manque. — 80. βρύενειν. — 83. ἐκτώρου στῆκα. — 84. μετα. δωράτων. — 85. με. — 86. βρίενος. — 87. Le ν de πολεμίζειν est euphonique. — 88. οἰνίοχος — 89. ἡμαρμένη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 74. ἅμα. — 75. τοῦς ἕλληνας. — *Intitulé*. ορα. ἕλληνες. ἐκτόρου. τὸν ἵππον. ἕλκοντες την καρούχαν. κατὰβὰς ἕκτορ ἀπε την καρούχαν. με. αἴάντα. — 77. αὐτῆς. — 80. βρύἐνην. ἕκτορ. — 81. ἕλληνας. — 83. ἐκτόρου. — 84. δωράτῶν. — 85. μελύθοις. — 86. βρίἐνης. — 87. πολεμίζει. — 88. ἡνίόχος ἐκτόρου. — 89. ἡμαρμένη.

τὸν γὰρ Αἴαντα δειλαίνει,
καὶ τὸ σάκος θεὶς ὀπίσω
ἀποστρέφεται βραδέως·
ἐφορτώθησαν οἱ Τρῶες
τὸν γὰρ Αἴαντα πρὸς μάχην,
καὶ στρεφόμενος ἠπείλει — Coislin, 105 verso.
καὶ τὴν μάχην συνεκρότει·
κἐφορτώθηκεν τὸ σάκος
λόγχας γὰρ καὶ πλεῖστα βέλη,
κἐτοξεύθην εἰς τὸν ὦμον
μετὰ τριχαχάλου βέλους.

Leyde, 346 verso.

οδ'. Ὅρα ὡς ἐτοξεύθην ὁ Αἴας ἐν τῷ νώμῳ, καὶ ἐκινδύνευεν
ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐβιάσθην ὁ Εὐρύπυλος
περὶ τούτου πολλὰ, καὶ ἐτοξεύθην ἐν τῷ μηρῷ καὶ ἐφώνησεν ἐκ τοῦ φόβου·
« τρέχετε, κινδυνεύειν ὁ Αἴας! » — Paris, 71 v°.
καὶ δραμόντες διὰ τὸν Αἴαντα, ἐλυτρώθη καὶ αὐτὸς τοῦ κινδύνου.

Ὁ δ' Εὐ ύπυλος ὡς εἶδε
τὴν τοῦ Αἴαντος τὴν βίαν,
πέμπει παραυτίκα λόγχην

Manuscrit de Leyde. Vers 90. δειλένει. — 91 τὸν σάκκον θεῖς. — 93. ἐφορτόθησαν. τρόες. — 95. ἠπύλει. — 97. ἐφορτόθηκεν. σάκκος. — 100. βέλος. — *Intitulé.* νόμῳ. τρέχεται (et ε sur αι). — 101. οἶδε. — 103. παρ' αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 90. δειλένει. — 91. τὸν σάκκον θεῖς ὀπίσω. — 92. ἀπὸ στρέφεται. — 93. ἐφορτόθησαν. τρώες. — 95. ὑπήλει. — 97. ἐφορτόθηκεν. σάκκος. — 98. πλεῖστας βέλους. — 99. ἐτοξευθην. — *Intitulé.* ὅμῳ. τολέμῳ (*sic*). τρέχεται. — 101. οἶδε. — 103. γὰρ αὐτῆκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 90. τοῦ γὰρ αἴἀντα δειλένει. — 91. τὸν σάκκον θεῖς ὀπίσω. — 92. ἀπὲ στρέφεται. — 93. τρόες. — 94. τὸν γοῦν ἀἰάντα. — 95. ἠπήλει. — 97. ἐφορτόθηκεν. σάκκος. — 98. καὶ βέλη πλήστα. — 99. ἐτοξεύτην. τὸν νόμον. — 100. βέλος. — *Intitulé.* πῶς ἐτοξεύτην. τῶ ὅμω. ἐδιᾶστην. ρερίπιλος. ἐτοξεύτην. μυρῶ. ἐφώνισεν. φόβου του τρέχεται κινδυνεύη. δραμῶντες διατὸν ἀἰάντα ἐγλύτωσεν καὶ ὁ εὐρίπηλος τοῦ κινδύνου. — 101. εὐρίπηλος. ἴδεν. — 102. τοῦ γὰρ αἴἀντος τὴν βίαν. — 103. πέμπει γὰρ τῶ δώρη τούτου.

τὸν υἱὸν γὰρ τοῦ Φαυσίου,
παραυτίκα τὸν ἀνεῖλεν·
θέλων γὰρ γυμνῶσαι τοῦτον,
τόξευμαν ἐξ Ἀλεξάνδρου
ἐν τῷ μήρῳ τῷ δεξίῳ
ἐλαβώθηκεν αὐτίκα,
καὶ τὸ ξύλον ἀπεκλάστην
ἐν τῷ Εὐρυπύλου μήρῳ·
κἐδειλίασεν αὐτίκα
κεὶς τοὺς Ἕλληνας φωνάζει·
« δράμετε, συστρατιῶται,
ὁ γὰρ Αἴας κινδυνεύει. »
Τὰς ἀσπίδας ἐν τοῖς ὤμοις
ἕκαστος σὺν λόγχαις θέτουν,
εἰς τὸν πόλεμον οἱ πάντες Coislin, 106 recto.
μετ' ὀργῆς γοῦν ἐσεβαίνουν.
Ἀπεσπάσασιν τὸν Αἴαν
ἐκ τὸν θάνατον αὐτίκα·
τὴν δὲ βάσιν ὡς καρκῖνος
ὀπισθοφανὲς βαδίζει
κεὶς τὰς νῆας ὑπαγαίνει.
Ὁ δ' Ἀχίλλιος ἀκούσας

Manuscrit de Leyde. Vers 104. φωνίου. — 105. παρ' αὐτῆκα. — 108. κύρῳ. — 109. ἐλαβόθηκεν αὐτῆκα. — 112. αὐτῆκα. — 113. φονάζει. — 114. σὺν στρατίῶται. — 117. λόγχες. — 121. αὐτῆκα. — 122. καρκίνος. — 124. ὑπαγένει. — 125. ἀχίλληος.

Manuscrit de Paris. Vers 104. φωνίου. — 105. παρ' αὐτῆκα. — 107. αλεξάνδρου. — 108. μύρῳ. — 109. ἐλαβόθηκεν αὐτῆκα. — 110. ἀπεκλάσθην. — 112. αὐτῆκα. — 113. φονάζει. — 114. σὺν στρατιῶται. — 116. τῶ ὄμῳ. — 117. λόγχες θέτο. — 119. μετοργῆς. — 120. ἐπεσπάσασιν. — 121. αὐτῆκα. — 122. καρκίνος. — 124. ὑπαγένη. — 125. ἀχίλληος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 105. παρ' αὐτοίκα γαρ ἀνεῖλεν. — 106. γυμνώσαι τούτον. — 107. ἐξ' — 108. μύρω. — 109. αὐτοίκα. — 110. ἀπὲ κλάστην. — 111. εὐριπύλω μύρω. — 112. ἀυτοίκα. — 113. καὶ τοὺς ἕλληνας. — 114. δράμεται. — 116. ἀσπήδας. ὤμοις. — 117. ἕκαστος. — 118. κεὶς. — 120. ἀπεσπάσασιν. — 121. ἀυτοίκα. — 122. καρκήνος. — 123. ὀπισθωφαναὶς. — 124. νοίας ὑπαγένει. — 125. ἀχιλλεὺς δὲ ὡς ἀκούσας.

τὴν τοῦ Αἴαντος τὴν βίαν,
τόν τε Πάτρουκλον ἐκπέμπει
νὰ γνωρίσῃ περὶ τούτου.
Κράξας γοῦν ὁ Νέστωρ τοῦτον
ἐνουθέτησεν πρεπόντως
ἐξελθεῖν τὸν Ἀχιλλέα
πρὸς τὴν μάχην τοῦ Ἑκτόρου,
ἢ τὰ ἅρματα φορέσαι
ἀντ' ἐκείνου πολεμῆσαι.
Ἔβγαλεν εὐθὺς τὸ βέλος
ἐκ τὸν μῆρον Εὐρυπύλου
ὅ τε Πάτρουκλος ἀτός του· Paris, 72 recto.
ἦτον γὰρ τοῦ Εὐρυπύλου
πρῶτος ἀνεψίος τούτου·
καὶ μετὰ ζεστὸν γὰρ ὕδωρ Leyde, 346 verso.
ἀπενίψατο τὸ αἷμα·
τὴν τῆς ἀριστολογχίας
ῥίζαν τὴν πικρὰν λαμβάνει,
τρίψας ἐν τὸ πλῆγμα θέτει,
καὶ τὸν πόνον γὰρ κουφίζει.
Ἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν
Ἕλληνες κινοῦν τὴν μάχην.
Ὥσπερ ἐν θαλάσσῃ κῦμα Coislin, 106 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 128. γνωρίσει. — 133. ἅρματα. — 135. εὔγαλεν. — 136. μῦρον. — 139. ἀνεψῖος. — 144. τῷ. — 148. κύμα.

Manuscrit de Paris. Vers 128. ναγνωρίσει. — 129. κράξαι. — 130. πρεπόντος. — 131. ξελθεῖν. ἀχιλέα. — 132. ἐκτώρου. — 133. φορέσε. — 134. πολέμῆσαι (Il y avait d'abord πολέμου). — 135. εὔγαλεν. — 136. μῦρον. — 144. τῷ. θέσει. — 145. πόνων. — 148. θαλάσσει κύμα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 126. αἴαντος γὰρ τρώσιν. — 127. πάντρουκλον. — 128. ναγνωρίσει. — 129. τούτον. — 130. πρεπόντος. — 131. ἐξ' ἐλθεῖν. ἀχιλλέαν. — 132. ἐκτόρου. — 133. ἧ. — 134. ἀντεκείνου πολεμήσαι. — 135. εὔγαλεν. — 136. τῶν μύρον εὐριπύλου. — 137. ὁ τε πάντρουκλος. — 138. ἧτον. εὐριπήλου. — 139. πρότος. — 141. ἀπενύψατο τὸ αἵμα. — 142. καὶ τῆς ἀριστολογχίας. — 143. ρύζαν. πηκρὰν. — 144. πλήμα θέτη. — 147. ἔλληνες κυνοῦν. — 148. κοίμα.

ὅταν ἐν μεγάλῳ βράχει
ὑπὸ πνόων σφοδροτάτων
ἦχον γὰρ καὶ κτύπον ποίσῃ ·
οὕτως αἱ συντάξεις τότε
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων
τῶν δοσμάτων γὰρ οἱ κτύποι
ἐπηχοῦσαν ἐν τῷ τόπῳ
καὶ σφοδρὸς πόλεμος τότε
πρὸς τὸ τεῖχος ἀνατρέχει
τὸ κτιστὸν ἐκ τῶν Ἑλλήνων
τὸ πλησίον γοῦν τοῦ τράφου,
τὸ πρὸς φύλαξιν τῶν ξύλων.
Καὶ πιλώσαντες οἱ Τρῶες
πρὸς τὸ κτίσμα καὶ τὸν τράφον,
μέγας πόλεμος ἐγίνη
μετὰ λίθων ταλανταίων ·
τὴν ξυλὴν τῶν πυργωμάτων
καὶ τὰ δόντια σὺν τούτοις
ἐκατέλυσαν αὐτίκα,
καὶ μετὰ βοῆς ἀπῆγαν
εἰς τὸ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων ·
ἔποικαν καὶ ξυλοπύργους
πρὸς ἀφάνισιν τελείαν

Manuscrit de Leyde. Vers 149. βράχυ. — 151. κτῦπον. ποῖσι. — 153. ἐξ ἀμφοτέρων. — 155. ἐπ' ἠχοῦσαν. — 159. πλησῖον. — 160. τὰ πρὸς. — 161. πηλώσαντες. — 163. ἐγίνει. — 164. ταλαντέων. — 165. πυργομάτων. — 167. ἐκατέλησαν αὐτῆκα. — 169. τοῖχος. — 170. ἔπηκαν (et οι au-dessus de η). — 171. ἀφάνησιν.

Manuscrit de Paris. Vers 149. μεγάλα βράχυ. — 150. ποίσει. — 153, 154, 155 et 156 manquent. — 159. πλησίων. — 161. πηλώσαντες. τρώες. — 163. ἐγίνει — 164. μετα. ταλαντέων. — 165. πϋργομάτων. — 167. ἐκατέλησαν αὐτῆκα. — 170. ἔπηκαν. — 171. ἀφάνησαν.

Manuscrit du fonds Coislin. Vers 149. ὅταν ἐν μεγάλω κοίμα, puis : ὅταν ἐν μεγάλω βράχυ. — 151. ἦχον. ποίσι. — 152. οῦτως αἰ. — 155. ἐπὶ χοῦσαν. — 157. τείχος. — 158. ἐλλήνων. — 159. το. τοῦ τάφρου. — 161. πηλώ· σαντες. τρόες. — 162. τὸν τάφρον. — 163. ἐγύνη. — 164. λίθον ταλανταίον. — 165. πυργομάτων. — 166. τα. — 167. ἐκατέλησαν αὐτοίκα. — 168. βολῆς ἀπήγον. — 169. τείχος. ἐλλήνων. — 171. ἀφάνησιν.

τῆς χαράκωσης Ἑλλήνων
καὶ τῶν κατασκευασθέντων
πυργωμάτων τὲ καὶ τείχους
χροσσωτῶν γὰρ μεθοδίαις
σὺν ἑτέραις μαγγανείαις·
τὰς λεγόμενας γοῦν σκρόφας,
καὶ τοὺς λεγομένους κρίους,
τοὺς ἐκείνων προμαχῶνας
ἐκατέρριξαν τοῦ τείχους.

Coislin, 107 recto.
Paris, 72 verso.

οέ. Ὅρα τὴν κατάλυσιν τοῦ κατασκευασθέντος τείχους χάριν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν Ἀχαίων.

Σκουταρόνουσιν Ἀχαῖοι
ταῖς ἀσπίσι κατὰ Τρώων·
συνεμίγησαν αὐτίκα
εἰς τὴν χάλασιν τοῦ τείχους
ἄρδην γὰρ οἱ Τρωαδῖται — Leyde, 347 recto.
μετὰ τῶν Ἀχαίων τότε.
Ὥσπερ γάρ γουν τὰ μεγάλα

Manuscrit de Leyde. Vers 172. χαράκωσις. — 174. πυργομάτων. τοίχους. — 175. χροσσοτῶν. — 176. μαγκανίαις. — 179. προμαχόνας. — 180. ἐκατέρρηξαν. τοίχους. — *Intitulé*. τοίχους. — 182. τὰς ἀσπίσει. — 183. συνεμήγεισαν αὐτῆκα. — 184. τοίχους.

Manuscrit de Paris. Vers 172. χαράκωσις. — 173. τοῦ κατασκευασθέντος. — 174. πύργομάτουνται. — 175. χροσσοτῶν. — 176. συν. μαγγανίαις. — 179. προμαχόνας. — 180. ἐκατέρρηξαν. — *Intitulé*. τοίχους. ασφάλειαν. — 182. τὰς ἀσπίσει. — 183. συνεμήγεισαν αὐτῆκα. — 184. του τοίχους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 172. χαράκοσις ἐλλήνων. — 173. κατασκεδασθέντος. — 174. πυργομάτων. — 175. χροσωτών. — 176. συνετέραις μαγκανίαις. — 177. λεγόμενας γάρ. — 179. ἐκεῖνον προμαχώνας. — 180. ἐκατέρρηξαν τούς. — *Intitulé*. κατάλυσιν τοῦ τείχους τοῦ κατασκευασθέντος. ἀσφαλιαν τῶν ἐλλήνων. — 181. σκοταρόνουσιν ἀγχαίοι. — 182. τὰς ἀσπήσι. τρόων. — 183. συνεμήγεισαν ἀυτοίχα. — 185. τροαδίται. — 186. ἀγχαίων. — 187. ὥσπερ.

κύματα τὰ τῆς θαλάσσης,
ὅταν συνταράξῃ ταύτην
ἄνεμος γὰρ λίαν μέγας,
ἔνθεν γὰρ κακεῖθεν κρούῃ
τῆς θαλάσσης γοῦν τὰ βράχη,
καὶ πρὸς τὴν ἀκτὴν ἐκχύνει,
καὶ μακρόθεν γὰρ ὁ ἦχος
τόν τε βόμβον ἀποπέμπει·
οὕτως γὰρ οἱ Τρῶες τότε
μετὰ τὲ φωνῶν μεγάλων
ἐπεβόησαν ἐν τοίχοις
εἰς τὸν τράφον τῶν ἐκείνων·
καὶ οἱ Ἕλληνες πρὸς τούτους
ὁμοιῶς ἀντιστατοῦνται,
ὁ γὰρ Αἴας περιτρέχει
τὸ φουσσάτο τῶν Ἑλλήνων
σὺν τῷ Αἴαντι τῷ ἄλλῳ
τῷ Λοκρῷ τὴν κλῆσιν ἔχων,
ἐρεθίζων τοὺς Ἀχαίους
πρὸς τὸ μάχεσθαι γενναίως.
Ὁ δὲ Σαρπηδὼν διδάσκων
πάλιν γοῦν τοὺς Τρωαδίτας,
λέγων πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα·

Manuscrit de Leyde. Vers 189. συνταράξει. — 195. βόνβον. — 198. ἐπ'ἐβόησαν. — 199. ἐκεῖνων. — 201. δμοιῶς. — 203. φουσσάτο. — 205. κλῖσιν. — 206. ἐρεθήζων.

Manuscrit de Paris. Vers 188. θαλλάσσης. — 189. σΰνταράξει. — 191. κρούει. — 196. τρώες. — 197. μετὰ τεφων (*sic*) μεγάλων. — 198. ἐπ' ἐβόησαν. τείχοις. — 201. ἀντιστατοῦντες. — 205. κλῖσιν. — 206. ἐρεθήζων. — 208. σαρπιδὼν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 188. κύματά τε. — 189. συνταράζει. — 191. κακείθεν κρούεἰ. — 192. βράχει. — 194. γοῦν ὁ ἧχος. — 195. βοὴν πολλὴν ἀπὸ πέμπει. — 196. οὖτως γουν οἱ τρόἐς. — 197. μετὰ τε φονῶν. — 198. ἐπὲ βόἡσαν ἐν τύχοις. — 199. τὸν τάφρον τὸν ἐκείνων. — 200. ἕλληνες. — 201. ὁμοίος ἀντιστατούνται. — 202. περὶ τρέχει. — 203. ἑλλήνων. — 204. συν. — 205. λογκρῶ. κλύσιν. — 206. ἐρεθήζων. ἀγχαίους. — 207. γεναίως. — 208. σαρπιδῶν διδάσκον. — 209. τοῦς τροάδίτας. — 210. ἀυτοῦς τοιαῦτα.

« τὸν τιμώμενον ὡς πρέπει
ἄρχοντα καὶ στρατιώτην Coislin, 107 verso.
ἔχειν γὰρ τιμὴν καὶ δῶρα
καὶ προνοίας πλειοτέρας
καὶ προκαθεδρίας ἄλλων·
καὶ πρὸς πόλεμον γὰρ εἶναι
ἐκπρωτεύοντα τῶν ἄλλων,
ἵνα μή τις τοῦτον λέγῃ
ἐδοξάσθη γὰρ πρὸς μάτην·
« εἰ μὲν ἤμεσθεν οἱ πάντες
ἔξωθεν τὸ τοῦ θανάτου,
οὐδὲ κἂν ποσῶς ἐξώρμουν
ἅπαντες ἡμᾶς συντρόφοι
τὰ πρὸς πόλεμον καὶ μάχην·
ἐπειδήπερ μύροι τρόποι
τὰ πρὸς θάνατον συμβαίνουν,
ὅπερ δυνατὸν οὐκ ἔστιν
ἄνθρωπον τοῦ φύγειν τοῦτον·
μαχησώμεθεν ἀνδρείως,
καὶ κτεινῶμεν ἢ κτανθῶμεν
ἵνα μετὰ ταῦτα πάντα
δοξασθῶμεν εἰς αἰῶνας. »
Ὥρμησαν εὐθὺς ἀκούσας Leyde, 347 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 211. μιμόμενον. — 217. ἐκπροτεύοντα. — 218. ἵμα (*sic*). λέγει. — 220. ἡ μὲν. — 221. ἔξοθεν. — 222. ἐξ ὅρμουν. — 225. ἐπειδεῖπερ μύρ' οι (*sic*). — 228. φύγε. — 233. ὅρμησαν.

Manuscrit de Paris. Vers 211. μιμόμενον. — 212. στρατΐωτην. — 217. ἐκπροτεύοντα. — 218. λέγει. — 220. ἡ μὲν ἥμεθεν. — 221. ἔξοθεν. — 222. ἐξόρμουν. — 225. ἐπειδείπερ μΰροι. — 226. σΰμβαίνον. — 228. φύγε. — 233. ὅρμισαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 211. ὸν (*sic*) τιμόμενον. — 212. ἄρχωντα καὶ στρατιῶτην. — 213. δώρα. — 214. πλειότέρας. — 215. προκαθεδρίαις. — 217. ἐκπροτέβοντα τὸν ἄλλον. — 218. μὴ τις τούτον λέγει. — 219. ἐδοξάσθην. — 220. ἡ μὲν ἥμεθεν. — 221. ἔξοθεν. — 222. κὰν. ἐξόρμουν. — 223. ἄπαντες ἡμὰς. — 225. ἐπὶ δήπερ γοΰν τα τέλοι. — 227. οὐκέστιν. — 228. φύγει τούτον. — 229. μαχησώμεθα ἀνδρίως. — 230. κτείνομεν ἢ. — 231. ταύτα. — 232. δοξασθώμεν εἰς ἀιῶνας. — 233. ὅρμησαν ευθὺς.

τῆς Τροιᾶς καὶ τῆς Λυκίας
τὰ φουσσᾶτα δριμυτέρως
πρὸς τὴν μάχην γοῦν τῶν πύργων·
εἰς τὸν πύργον Μενεστέως
οἱ χρειττότεροι κινοῦσιν·
ἔρριψε βολὸν ἐξ ὕψους
ὅ τε Μενεστεὺς τὸ τότε
πρὸς τὸν Ἐπικλῆν γὰρ λίθον·
καὶ τὴν κάραν τούτου θλάσας
σὺν τῇ περικεφαλαίᾳ· Coislin, 108 recto.
ὁ δὲ Τεῦκρος γοῦν τοξεύει
a τῷ βραχίονι τὸν Γλαῦκον·
b ὁ δὲ Σαρπηδὼν λαβόνει
τὸν Ἀλκμάοναν μὲ δόρυ·
ἐσκοτώθησαν γὰρ τότε
ἄνδρες τῶν ἁρμάτων πλεῖστοι
εὐγενεῖς γὰρ καὶ γενναῖοι,
οὓς κατ' ὄνομα οὐ λέγω
ἵνα μὴ μακραγοροῦμεν
εἰς τὰς ῥαψῳδίας ταύτας.
Οἱ γὰρ πύργοι τότε πάντες
καὶ σὺν τούτοις καὶ τὸ τεῖχος

Manuscrit de Leyde. Vers 235. φουσάτα δρυμητέρως. — 237. πῦργον. — 238. χριττότεροι. — 245. δαλκάνοραν. — 246. ἐσκοτόθησαν. — 247. ἁρμάτων. — 251. ταῦτας. — 252. πῦργοι.

Manuscrit de Paris. Vers 235. δρυμητέρως. — 236. τὸν πύργον. — 237. πῦργον. — 238. χρἴττότεροι. χυνοῦσῖν. — 241. ἐπἴκλὴν. — 244. ὁ manque. — 244 *a* et *b* sont un essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, XII, 143 et 145. — 245. δαλκάνοραν. (Voir Tzetzès, *Allégories*, XII, note 145. Cette note justifie la leçon adoptée par Hermoniacos.) με. — 246. ἐσκοτόθησαν. — 247. πλοῖστοι. — 249. κατόνομα. — 251. ταῦτας. — 252. πῦργοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 234. τριὰς. λυκύας. — 235. δρυμιτέρος. — 238. χριττότεροι κηνούσιν. — 239. ξρρυψεν. ἐξύψους. — 240. ὅτι. — 241. ἐπὶ κλήν. — 242. κάρα τοῦτου. — 243. περικεφαλέα. — 244. τεύκρος. — 245. δαλκάνοραν μεδώρη. — 247. πλήστοι. — 248. γεναίοι. Après ce vers, on trouve le suivant : ἐν ἐκείνῃ γοῦν τῇ μάχῃ. — 249. κατ' ὄνομαν. — 250. μακριγορούμεν. — 253. καὶ deux fois. τείχος.

ἐκ τοῦ αἵματος ἐβάψαν
ἐξ Ἑλλήνων τε καὶ Τρώων.
Οἱ δὲ Τρῶες σὺν Ἑκτόρου
ἐν κλιμάκοις ἀναβαίνουν
εἰς τὰ τείχη τῶν Ἑλλήνων
μετὰ πύργων γὰρ ξυλίνων
ὑποτρόχοις κινουμένων.

PARIS, 73 verso.

ος΄. Ὅρα τὸν λίθον τὸν βασταχθέντα ὑπὸ Ἑκτόρου καὶ κρούσας τὴν πύλην τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων, καὶ καταρράξας αὐτὴν, καὶ ἅμα εἰσήλθασιν οἱ Τρῶες ἐντός.

Ὁ γὰρ Ἕκτωρ καταβαίνει
ἐκ τῆς κλίμακος αὐτίκα·
λίθον γὰρ μέγαν λαμβάνει,
μέλαν, μέγιστον, εἰς χεῖρας,
ὡς ἐκεῖνον πρὸς ἀμάξαν
μόλις ἂν τεθῶσιν δύο·
ἔκρουσεν τὰς πύλας μέσον
καὶ οἱ στρόφιγγες ἐκπίπτουν, COISLIN, 108 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 255. ἐξ'. — 258. τείχοι. — 259. ξυλήνων. — 260. ὑπὸ τρόχους. — 262. αὐτῆκα. — 265. ὃς. — 266. ἀν. — 268. στρόφυγγες.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 255. ἐξ'. — 256. τρώες. ἐκτώρου. — 257. ἀναβαίνων. — 258. τείχοι. — 259. ξυλήνων. — 260. ὑπὸ τρόχους κινουμένοις. — *Intitulé*. ἐκτώρου. τρώες ἐτός (*sic*). — 262. αὐτῆκα. — 265. ὃς ἐκείνης. ἀμάξαν. — 268. στρόφϋγγες.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 254. αἵματος. — 255. ἐξ' ἐλλήνων ται. τρόων. — 256. τρόες σὺνεκτόρου. — 257. κλημάκοις. — 258. τύχη. ἐλλήνων. — 259. πύργον. ξυλήνων. — 260. ὑπὸ τροχοὺς. — *Intitulé*. ἐκτόρου. τύχους ἐλλήνῶν. καταράξας. ἅμα ἠσεῖλθασιν. τρόες. — 261. ἔκτορ. — 262. αὐτοίκα. — 263. λίθον εἰς χείρας λαμβάνει. — 264. μέγιστον λίαν γὰρ μέλαν. — Au lieu des vers 265 et 266, on lit les trois suivants :

ὅσον μόλης δυνηθῶσιν
ἄνδρες δύο τοῦτε θύναι
ταύτην γάρ γουν πρὸς ἀμάξαν

— 26. κ' ἔκρουσεν. — 268. στρόφηγγαις ἐκπίπτων.

χέσω πέπτωκεν ὁ λίθος.
Εἰσεπήδησεν ὁ Ἕκτωρ
ἔσω γὰρ τοῦ τείχους τότε,
ὅνπερ οὐκ ἂν ἴσχυσέ τις
ἄνευ γὰρ θεοῦ κωλῦσαι·
τόση τόλμη γὰρ εἰσῆλθεν
ἐκ θεοῦ γὰρ πρὸς ἐκεῖνον·
τόλμη γάρ γουν καὶ δειλία — LEYDE, 348 recto.
ἐκ θεοῦ εἶν' δεδομένη.
Ἐπεράσασιν οἱ Τρῶες
ἔσω τῶν πυλῶν καὶ πύργων
καὶ τὸ τεῖχος ἀφανίσαν.

οζʹ. Ὅρα ὅταν ἐκατακλείσθησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς ναυσὶ ἐκ τὸν φόβον τῶν Τρωαδίτων, ὅταν ἐχάλασαν τὸ τεῖχος αὐτῶν.

a Οἱ Ἀχαῖοι δὲ πανδείνως
b Ἕκτορα ἐπτοημένοι,
καὶ τοῖς ξύλοις συγκλεισθέντες
ἄκοντες προσκαρτεροῦσιν
a ὁ δ' ἐκέλευσε τοὺς Τρῶας

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 270. εἰσεπῆδησεν. — 271. ταῦτα. — 273. κολλῆσαι. — 274. εἰσῆλθαν. — 277. ἦν. — 280. ἀφανεῖσαν. — *Intitulé.* ἐν τοῖς. ἐκ τῶν. τροαδίτων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 270. κ' ἰσεπῆδησεν. — 271. ταῦτα. La restitution de τότε est empruntée à TZETZÈS, *Allégories*, XII, 166. — 272. ὅπερ γὰρ οὐκ ἄν τις ἴσχυν. Restitué d'après TZETZÈS, *Allégories*, XII, 167. — 273. θ(εὸ)ν (il faut peut-être lire θεῶν, comme dans les *Allégories*, XII, 167) κωλύσαι. — 274. εἰσῆλθαν. — 275. ἐκείνον. — 277. ἦν. — 278. τρώες. — 279. πύργον. — 280. ἀφανεῖσαν. — *Intitulé.* τῶν φόβων. — 280 *a* et *b*. Restitution tentée d'après TZETZÈS, *Allégories*, XII, 27. — 281. σΰγκλησθέντες. — 282 *a*-282 *t*. Ces vingt vers sont un essai de restitution d'après TZETZÈS, *Allégories*, XII, 29-38.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 270. εἰσὲ πήδησεν ὁ ἔκτορ. — 271. ταύτα. 272. οὐκάντις ἴσχυν. — 273. κολλῆσαι. — 274. εἰσήλθεν. — 275. ἐκείνον. — 276. τόλμει. — 277. ἦν δεδωμένη. — 278. επεράσασιν. τρόες. — 280. τεχος ἀφανεῖσαν. — *Intitulé.* εκατ' ἐκλήσθησαν. ἕλληνες. τοῖς. τῶν φόβῶν. τροάδιτῶν. τείχος. — 281. σὺν γκλεισθέντες. — 282. πρὸς χαρτερούσιν.

b ὑπερβαίνειν γὰρ τὴν τάφρον·
c ἐχμρεέπιζον δ' οἱ ἵπποι
d ἐν τοῖς χείλεσι τῆς τάφρου,
e κἐδειλαίνοντο περάσαι
f σκόλοπας πυκνοὺς ὀξεῖς τε
g ἔχουσαν ἐμπεπηγμένους
h καὶ τῶν κατακρήμνων οὖσαν·
i Ἕκτορι δ' ὁ Πολυδάμας
j συνεβούλευσε τῷ τότε
k νὰ πεζεύσωσιν οἱ πάντες,
l καὶ πανόπλως ὡπλισμένοι
m πυργηδόν τε πεφραγμένοι
n πρὸς τὸ τεῖχος νὰ χωρήσουν.
o Οὕτως εἶπεν, καὶ οἱ πάντες
p συναπέβησαν τῶν ἵππων,
q πρώτου πρὸ πάντων Ἑκτόρου
r ἐκ καρούχας ἀποβάντες·
s καὶ εἰς πέντε στρatαρχίας
t ἄριστα συντεταγμένοι
οἱ μὲν ἄριστοι καὶ πλεῖστοι
καὶ οἱ πνέοντες πολέμου
τῆς Τροιᾶς ἁρματοφόροι
εἰς τὰ ξύλα καταβαίνουν
a μετὰ τὲ Πολυδαμάντου,
b Ἕκτορος καὶ Κεβριόνου·
c ἄλλη δὲ μετὰ τοῦ Πάρι,
μετ' Ἀλγήνορος, Ἀλγάρου
μία σύνταξις μὲ ταύτην

Manuscrit de Leyde. Vers 283. πλείστοι. — 285. ἁρματοφόροι. — 287. ἀλγίνορος. — 288. με.

Manuscrit de Paris. Vers 283. πλείστοι. — 286 *a*-286 *c*. Restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, XII, 40-41. — 287. ἀλγίνορος. — 288. με.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 283. πλήστοι. — 286. κατὰ βαίνουν. — 287. ἀλγίνορος. — 288. μία σύνταξει; μετᾶυτων.

πολεμοῦντα γοῦν τὸ τεῖχος
εἰς τὰ ξύλα καταβαίνει
μετ' Ἑλένου πάλιν ἄλλη Paris, 90 recto.
σύνταξις μεγάλη πάνυ·
μετ' Ἀσίου, Δηϊφόβου
πάλιν ἄλλη κατ' ἀξίαν·
ἄλλη πάλιν μετ' Αἰνείου
μετ' ἀνδρῶν εὐγενεστάτων,
καὶ μετ' Ἀρχελόχου πάλιν
πάμπολλά τε καὶ μεγάλα· Coislin, 109 recto.
ἄλλη γοῦν μετὰ χαβάντων
καλουμένους ἀθανάτους·
κἑτερη μεγάλη πάλιν
σὺν αὐτοῖς γοῦν καταβαίνουν·
τὰ δὲ ξενικὰ φουσσᾶτα
ἦσαν γὰρ ὀκτὼ συντάξεις
καὶ τῶν ἐπικούρων ἄλλη·
τούτους γὰρ τοὺς πάντας ὅλους
κυριεύασιν ἐτοῦτοι·

Manuscrit de Leyde. Vers 291. ἄλλοι. — 293. διηφόβου. — 294. ἄλλοι. — 295. ἄλλοι. — 299. ἄλλοι. — 301. ἕτεροι μεγάλοι. — 303. φουσάτα. — 305. ἄλλοι.

Manuscrit de Paris. Vers 290. κατὰ βαίνει. Après ce vers, qui termine le f. 73 verso, il faut sauter seize feuillets et prendre au f. 90 recto la suite du récit. Cette transposition de 16 feuillets s'est produite lors de la reliure du volume. Spiridion Zambélios, qui a copié jadis une partie de ce manuscrit, a mis dans la marge inférieure du f. 73 verso une note ainsi conçue : Φύλλων ἐστὶν ἐνταῦθα μετάθεσις· ἡ συνέχεια ἐν τῷ ιζ' φύλλῳ τῶν ἑξῆς. Σ. Ζ. — 291. ἑλλήνων. ἄλλοι. — 293. διηφόβου. — 294. ἄλλοι καταξίαν. — 295. αλλοι. — 298. Peut-être faut-il lire πάμπολλή τε καὶ μεγάλη. — 299 et 300. Ces deux vers sont corrompus. Mais je ne serais pas étonné que Hermoniacos eût eu sous les yeux un texte de Tzetzès en mauvais état : 299. αλλοι. Au lieu de μετὰ χαβάντων, il faut sans doute lire μετ' Ἀχαμάντου. Voir *Allégories*, XII, 44. — 301. ἕτεροι μεγάλοι. — 302. καταβαίνῳ. — 303. δε. — 304. ὀκτῶ σύντάξις. — 305. ἄλλοι. — 307. ἐτούτοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 289. πολεμοῦντα. τείχος. — 291. ἑλλήνων. — 293. διήφόβου. — 294. κατὰ ξείαν. — 295. μετ' οἰνίου. — 297. ἀρχελόγχου. — 298. πάμπολλα πολλὰ μεγάλα. — 301. κ' ἕτεροι με ἄλλους πάλιν. — 302. κακατὰ (*sic*) βαίνουν. — 303. ξενηκὰ. — 304. ἧσαν. ὀκτῶ. — 306. ἐκυρίεβασιν (*sic*) τούτοι.

ὁ Σαρπήδης μετὰ Γλαῦκον
μετ' Ἀστέρωπος μεγάλου
ἐσκουτάρωσαν οἱ πάντες
ἐν πυκνώσει τῶν ἀσπίδων.
Τέλος πεντεκαιδεκάτου,
τῆς τοῦ π̄ί γὰρ ῥαψῳδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 311. πικνῶσει. — 312. πέντε καὶ δεκάτου.

Manuscrit de Paris. Vers 308. σαρπίδης. — 309. ἀστέρωπως. — 310. κ' ἐσκουτάρωσαν. — 311. πϊκνῶσει. — 312. πέντε κὰι δεκάτου. — 313. γαρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 308. σαρπίδης. γλαύκου. — 309. μετὰ στέρωπος. — 312. πέντε καὶ δεκάτου. — 313. τῆς της (*sic*) π̄ῆ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΠΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Πρὸς τὰς νῆας γὰρ ὁρμῶσιν
ἵνα τούτους καταφθείρουν,
λέγων πρὸς αὐτοὺς ἀλλήλων
ἣν κἀνεὶς μὴ δειλιάσει,
σὺν τοῖς ἅρμασι καὶ ἵπποις — Leyde, 348 verso.
ἤδη πρὸς αὐτοὺς ὑπάγουν.
Ὑπολάβασιν αὐτίκα
ἐν κατέργοις κτεῖναι τούτους.
Ἀντιστάθησαν οἱ νῆες
καὶ τὴν μάχην συγκροτοῦσιν.
καὶ πολὺς κτύπος ὑπῆρχεν
τῶν ἀσπίδων καὶ θωράκων
καὶ τῶν περικεφαλαίων
τῶν συχνάκις λαβωμένων
μετὰ καὶ ξιφῶν παντοίων
τῶν ἐν μάχῃ συντελούντων,

Manuscrit de Leyde. Vers 4. ἢν κανεὶς. — 6. ἤδει. — 7. αὐτῆκα. — 9. νῆαις. — 11. πολλῆς κτῦπος. — 13. περικεφαλέων. — 14. λαβομένων. — 16. μάχει.
Manuscrit de Paris. Vers 1. ὁρμῶσιν. — 2. κατὰ φθείρουν. — 4. ἣν κανὶς. — 6. ἤδει. — 7. ὑπολάβουσὶν αὐτῆκα. — 9. νῆαις. — 11. κτῦπος. — 14. λαβομένον.
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. νοίας. ὁρμώσιν. — 2. τοῦτους κατὰ φθήρουν. — 4. ἣν κανεῖς μη δειλιάσει. — 5. ἅρμασιν. — 6. ἤδη. — 7. ὑπὸ λάβασιν αὐτοίκα. — 8. κτείνε τούτοις. — 9. οἱ νίες. 10. συγκροτούσιν. — 11. πολλὺς κτίπος ὑπήρχεν. — 12. ἀσπήδων. — 13. περὶ καὶ φαλαίων. — 14. συγχνάκις λαβομένον. — 15. παντίων. — 16. συντελοῦντων.

δίκην συνεχοῦς χιόνος
ἐκ χειρῶν ἐκπεμπομένων. — PARIS, 90 verso.
Ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλας νῆας — COISLIN, 109 verso.
τήν τε μάχην συνεκρότουν.
κἔλαμψεν ἡ πανοπλία
ὥσπερ πῦρ ἀπὸ τῶν ὅπλων·
ἐκ δ' ἐξαμφοτέρων πλεῖστοι
ἔπεσαν χαμαὶ γὰρ τότε
εὐγενεῖς καὶ μεγιστᾶνοι
οὓς οὐ δύναμαι γὰρ λέγειν,
ἵνα μὴ πολυλογοῦμεν
τὰς ὀνομασίας τούτων.

οη'. Περὶ τοῦ ὄφεως τὸν ἐβάσταζεν ὁ ἀετὸς ἐν τοῖς ὄνυξιν αὐτοῦ,
καὶ ἔρριψεν αὐτὸν μέσον τοῦ πολέμου·
καὶ περὶ τοῦ Πολυδάμαντος μάντου τί ἔφη περὶ τούτου.

Μέσον γὰρ τῆς μάχης τότε
ἐγεγόνει τέρας μέγα·
ἀετὸς φέροντα δράκον
ἐν τοῖς ὄνυξι κρατοῦντα

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 17. νίκην (inadvertance du rubricateur) συνεχους χιῶνος. — 21. κ manque. — 23. ἐν. — 24. ἔπεσον. — 25. μεγιστάνοι. — *Intitulé*. ὄφεως τὸν βαστάζοντα ὁ ἀετὸς. ἔφει.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 17. νίκην (erreur du rubricateur) συνεχοὺς χιῶνος. — 20. σύνεκρότων. — 21. πανοπλοία. — 22. ὄπλον. — 23. ἐν δ' ἐξαμφοτέρον. — 24. ἔπεσον. — 25. μεγΐστάνοι. — 28. τοῦτων. — *Intitulé*. τὸν βαστάζοντα ὀετὸς (*sic*). ἔφει. — 30. τἔρμα (*sic*, au lieu de τέρας). — 31. δράκων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 17. συνεχοὺς χιῶνος. — 18. ἐκ χοιρῶν ἐκ χειρῶν (*sic*) πεμπωμένων. — 19. ἄλας νοίας. — 20. τὴν τε. σὺνεκρότουν. — 22. τὸν ὄπλον. — 23. ἐνδεξαμφοτέρων πλήστοι. — 24. χαμὶ. — 25. εὐγενῆς καὶ μεγιστάνοι. — 26. οὒς δύναμε. — 27. πολλοι λογοῦμεν. — 28. ὀνομασίας τούτον. — *Intitulé*. ὄφεος τὸν στατάζοντα (*sic*) ὁ ἀέτὸς. ὄνυξιν αυτου. τί εἶπεν. τοῦτου. — 30. ἐγεγώνει. — 31. ἀέτὸς. — 32. ὄνυξι.

ἔρριψεν μέσον τῶν Τρώων,
καὶ κλαγγάσας γοῦν ἀπῆλθεν.
Τοῖς Τρωσὶν ἐφάνη φόβος
μέγας τῆς συμβάσης θέας.
Εἶπεν δὲ καὶ Πολυδάμας
οἷον γὰρ ὁ μάντις τότε·
« τοῖς Τρωσὶ παλιντροπία
μέλλει γὰρ γενέσθαι πάλιν·
καὶ πολλοὶ μέλλουν τρωθῆναι
ἐκ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων·
καὶ τὸν πόλεμον ἀφῆτε.
Ὥσπερ ἀετὸς ἐτοῦτος
οὐκ ἠμπόρεσεν κρατῆσαι Coislin, 110 recto.
ἐν τοῖς ὄνυξι τὸν ὄφιν
καὶ τοῖς τέκνοις ἐπαγάγειν,
ἀλλ' ἐτρώθην ἐκ τὸν ὄφιν
κἤφηκεν γὰρ ζῶντα τοῦτον·
οὕτως καὶ ἡμεῖς οἱ Τρῶες Leyde, 349 recto.
νικηταὶ γὰρ τοῦ πολέμου
ὥσπερ καὶ τοῦ τείχους τούτων
μέλλομεν γενέσθαι πάντες.
Ὕστερον δὲ πάντων τούτων Paris, 91 recto.
ἀπρεπῶς μέλλομεν ἔβγειν

Manuscrit de Leyde. Vers 34. κλαγκάσας. — 41. τροθῆναι. — 47. ἐπ' ἀγάγη. — 53. μέλλωμεν. — 55. εὔγειν.

Manuscrit de Paris. Vers 34. κεκλαγκάσας. — 39. πάλιν τροπεία. — 40. μέλλει. — 41. τροθῆναι. — 42. ἐλλήνων. — 43. αφῆτε. — 46. ὄνεξι (*sic*). — 47. ἐπ' ἀγαγη (*sic*). — 50. τρώες. — 51. γὰρ πολεμοῦμεν. — 53. μέλωμεν. — 54. ἤστερον. — 55. μέλομεν εὔγειν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 33. μέσων. τρόων. — 34. καὶ γλακάσας. ἀπῆλθεν. — 35. τροσὶν ἐφάνει. — 36. συμβάσεις. — 37. εἶπεν. — 38. θαυμαστῶς ὁ μάντης. — 39. τροσὶν τροπεία. — 40. μέλει. — 41. μέλουν τροθύναι. — 42. χείρας. ἐλλήνων. — 43. ἀφῆται. — 44. ἀετὸς ἐτούτος. — 45. οὐκ' ἡ μπόρεσαι τὸν ὄφιν. — 46. ἐν τοῖς ὄνυξ. κρατήσαι. — 48. ἐτρόθη. ὄφιν. — 49. κ' ἔφηκε γὰρ τῶν τατούτων. — 50. οὔτωις. ὑμεῖς οἱ τρόες. — 52. τούτου. — 53. μέλλωμεν. — 54. τοῦτον. — 55. μέλωμεν εὔγειν.

ἐξ αὐτῆς τῆς Τροίας πάντες·
καὶ πολλὴ χύσις αἱμάτων
μέλλει γὰρ μέσον γενέσθαι. »
Οὕτως εἶπεν Πολυδάμας.
Τηνικαῦτα γοῦν ὁ Ἕκτωρ
μετὰ λύπης οὕτως εἶπεν
πρὸς τὸν Πολυδάμαν τότε·
« ὁ θεὸς τὴν σὴν τὴν γνῶσιν
καὶ τὴν πᾶσαν σου σοφίαν
εἰς ἀπώλειαν ἀπῆγεν·
ὅτι πείθεσθαι πτηνοῖς γαρ
καὶ μαντεύματα ὀφέων
ἄριστη μαντεία μία.
Ὑπὲρ τῆς πατρίδος πάντες
πρέπει τοῦ τεθνάναι ὅλοι
χάριν βοηθείας αὐτης. »
Νημερτὲς ἀναπαυθέντες
ἔπαυσαν τοῦ πολεμίζειν
τὴν ἑσπέραν γοῦν ἐκείνην.
Κἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν,
διαφαύονταν ἡμέραν,
πρὸς τὸν πόλεμον ὑπάγουν
ἅπαντες οἱ Τρωαδῖται.

Manuscrit de Leyde. Vers 56. τῆς manque. — 57. πολλὺ χύσεις. — 60. τοινικαῦτα. — 66. πείθεσθε. — 68. μαντία. — 70. τεθνᾶναι. — 72. νιμερτὲς. — 76. διαφάβοντον. — 78. τρωαδῆται.

Manuscrit de Paris. Vers 57. πολὺ χύσεις. — 60. τοινικαῦτα. — 66. πείθεσθε. — 68. ἀριστὴ μαντία. — 70. τεθνᾶναι. — 72. νιμερτὲς. — 76. διαφάβοντον. — 78. τρωαδῆται.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 56. ἐξ'. τρείας. — 57. πολλὺ χήσης ἀιμάτων. — 59. οὖτως εἶπεν. — 60. τοινικαύτα ο ἔχτωρ. — 61. οὖτως εἶπεν. — 63. τηνσὴν γὰρ γνῶσιν. — 64. πάσασου. — 65. ἀπόλειαν ἀπείγεν. — 67. ὀφέων. — 68. ἀριστοὶ μαντία μία. — 69. ὑπερ. — 70. δλλοι. — 71. βοήθειας αὔτης. — 72. ιμερτὲς (*sic*). — 73. πολεμήζειν. — 74. ἑσπέραν. ἐκύνην. — 75. κὰι πιτῆς. — 76. διἀφάβονταν. — 78. ἅπαντες. τροάδῖται.

Coislin, 110 verso.

οθ'. Ὅρα μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων, ὅταν ἐβουλήθησαν νὰ φύγουν μετὰ τῶν νηῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ἄνεμοι οὐκ ἀφῆκαν αὐτούς.

Καὶ τὰ ξύλα τῶν Ἑλλήνων
ἐβουλήθησαν κινῆσαι
εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας,
καὶ κατέναντι ἀνέμους
ὁ θεὸς πέμπει πρὸς αὐτοὺς
ἵνα μὴ μισεύσουν τότε.
Καὶ θαρρήσας γοῦν ὁ Αἴας
τοῖς Τρωσὶν γενναιοτέρως
μετὰ τοῦ Λοκροῦ τοῦ Αἴα — Paris, 91 verso.
καὶ τῶν κρειττοτέρων πάντων
τόν τε πόλεμον συνάπτουν·
τόπον γὰρ φυγῆς οὐκ εἶχον
τά τε ξύλα τῶν Ἑλλήνων — Leyde, 349 verso.
καὶ στανέο πολεμίζαν.
Σκουταρώσαντες τὰ σάκη,
καὶ πυκνώσαντες τὰς λόγχας
καὶ τὰς περικεφαλαίας

Manuscrit de Leyde. Vers 82. κατ' ἔναντϊ. — 84. μησεύσουν. — 88. κριττοτέρων. — 90. φϋγῆν. ἦχον. — 92. στανέω. — 93. τοὺς σάκκους. — 95. περικεφαλέας.

Manuscrit de Paris. *Intitulé*. αφῆκαν. — Vers 81. ἑαυτῶν. — 82. κατἔναντι. — 84. μησεύσουν. — 88. κριττοτέρων. — 90. φυγην. ἦχον. — 92. στανέω. — 93. τοὺς σάκκους (corrigé d'après les *Allégories*, XIII, 29). — 94. Au lieu de τὰς λόγχας, le texte de Tzetzès (*Allégories*, XIII, 28) donne τοὺς λόχους, mais la leçon d'Hermoniacos s'explique parfaitement et existait peut-être même dans le manuscrit qu'il avait sous les yeux. — 95. περικεφαλέας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. τύχους. ἐλλήνων. τὸν νοιῶν. ἀνέμοι· ἀφῆκαν αὐτοῦς. — Vers 79. ἐλλήνων. — 80. κυνῆσαι. — 81. ἑάυτὸν. — 82. κατέναντη. — 83. πρὸς ταὐτα. — 84. μησεύσουν. — 85. θαρεῖσας. — 86 manque. — 87. λοχρού τε ἅμα. — 88. κριττοτέρων. — 89. τὸν τε. — 90. ουκήχων. — 91. ἐλλήνων. — 92. κ' ἠστανέῶ πολεμίζουν. — 93. τοὺς σάκκους. — 94. πικνώσαντες. — 95. περὶ κεφαλέας.

καὶ τὰ σκεύη καὶ τὰς σπάθας,
καὶ τὸν Ἕκτορα σὺν Τρῶες
γενναιῶς γοῦν ἐκαρτέρουν.
Ὥσπερ δὲ στρογγύλος λίθος
ἐκπεμφθεὶς γὰρ ἐκ τραμπούκου
ἐν ξηρῇ γὰρ πεδιάδα
καὶ πρὸς ὕψος κατὰ τόπον
κουφιζόμενος ὁ λίθος
ἐκπηδῶντα γὰρ συχνάκις
ἕως οὗ καταπραΰνῃ
ἀπὸ τῆς φορᾶς τοῦ ξύλου·
οὕτως Ἕκτωρ ἀπεπέμφθη
μέσον γοῦν τῶν ἀντιπάλων — Coislin, 111 recto.
μέχρι τὰς σκηνὰς Ἑλλήνων
ἐκατέκοπτεν ἐκείνους·
ἕως καὶ θαλάσσης ἦλθεν
κατακόπτοντα ἡ σπάθη
τῶν Ἑλλήνων ὅσους ηὗρεν·
καὶ στρεφόμενος εὑρίσκει
τήν τε σύνταξιν Αἰάντων,
ἀμφιερρωμένοι πάντες
ὥσπερ ἰσχυρὸν γὰρ πύργον
μετὰ τὲ λαμπρῶν δοράτων

Manuscrit de Leyde. Vers 97. τρόες. — 99. στρογγῦλος. — 104. ἐκπηδόντα. — 105. καταπραΰνει. — 107. ἀπεπέμφη. — 109. μέχρη. — 116. ἀμφιερομένως. — 117. πῦργον.

Manuscrit de Paris. Vers 96. τα σκεύη. — 97. τρόες. — 104. ἐκπηδόντα. — 105. καταπραύνει. — 106. φορὰς. — 108. ἀντῦπάλων. — 109. μέχρη. — 116. αμφιερομένος. — 117. πῦργον. — 118. τελαμπρὸν δωράτων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 96. καὶ τὰ σκέβει. — 97. καὶ ὁ ἕκτορ σὺν τοῖς τρόες. — 98. γεναίως. — 99. ὥσπερ στρογγιλὸς δὲ λίθος. — 100. ἐκπεμφθεῖς γὰρ ἐκ τρὰπούκου. — 101. ξυρῆ. παιδιᾶδα. — 103. κούφυζόμενος. — 104. ἐκπιδόντα. — 105. ἕώς οὐ κατὰ πραῦνη. — 106. φορὰς. — 107. οὕτως ἕκτορ ἀπε πέμφει. — 109. μέχρη. ἑλλήνων. — 111. ἕώς. ἦλθεν. — 112. κατατρόγωνταν. — 113. ἑλλήνων. ἧβρεν. — 114. εὑρίσκει. -- 115. την τε. αιᾶντων. — 116. ἀφιέρωμένει. — 117. ἰσχυρὸν. — 118. μετὰ καὶ λαμπρὸν δωράτων.

καὶ σακῶν γὰρ στερεμνίων·
καὶ τὸ τί ποίσειν οὐκ εἶχεν
καὶ συντόμως ἀπεχώρει·
καὶ στραφεὶς εἰς τὸν λαόν του
προθυμοποιεῖ τοὺς πάντας
πρὸς τὸ μάχεσθαι γενναίως...
a Ὁ Ἰδομενεὺς δὲ πρῶτος
b ἀποκτείνει Θρυονέαν,
c ὃς ὑπέσχετο θαρρούντως
τοὺς γὰρ Ἕλληνας διῶξαι
τοῦ μὴ μάχεσθαι τὴν Τροίαν·
τοῦτον τάξαντα Πριάμος
τὴν Κασσάνδραν δοῦναι τοῦτον
τὴν ἰδίαν θυγατέραν Paris, 92 recto.
τὴν ὡραίαν καὶ φρονίμην,
εἴπερ δυνηθῇ γὰρ τοῦτο.
Καὶ τὸν Ἄσυλον ἀνεῖλεν
βοηθὸν τοῦ Θρυονέως
τὸν ἡνίοχον δὲ τούτου
ὁ Ἀντίλοχος φονεύει
πρὸς τὸ στῆθος περονήσας,
καὶ τοὺς ἵππους γὰρ ἐκείνου
πρὸς τοὺς Ἕλληνας κομίζει.

Manuscrit de Leyde. Vers 119. σακκῶν. — 120. ποῖσιν. — 123. προθύμοποιῆ. — 125. διώξαι. — 128. κασάνδρα. — 131. ὑπὲρ δυνηθεῖ. — 132. ἀνῆλει. — 133. θριωναίαν. — 134. οἰνίοχον. — 136. περωνήσας.

Manuscrit de Paris. Vers 119. σακκῶν — 120. ποῖσιν οὐκ ἦχεν. — 124 *a*-124 *c*. Essai de restitution d'après Tzetzès, *Allégories*, XIII, vers 92-93. — 125. διώξαι. — 128. κασάν δραν. — 131. ὅπερ (erreur du rubricateur) δυνηθεῖ. — 132. ἀνῆλει. — 133. τὸν θριωναίαν. — 134. οἰνίοχον. — 136. περωνήσας. — 137. ἵπκους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 119. σακκὸν γαρ στερεμνίων. — 120. τὶ ποίσιν οὐκέχουν. — 121. σὺν τόμως ἀπὲ χώρει. — 122. στραφεῖς. — 123. προθυμωποιῆ τοῦς. — 124. γεναίως. — 125. ἕλληνας διῶξας. — 127. τούτον. πριάμους. — 128. κανσάνδραν (*sic*) δούναι τούτον. — 129. ἰδίαν. — 130. φρονήμην. — 131. ὑπερδυνηθεῖ γὰρ τούτω. — 132. ἀνεῖλεν. — 133 134 et 135 manquent. — 136. στῆθος περωνίσας. — 137. ἐκοίνου. — 138. ἕλληνας.

Κύψαντος Ἰδομενέως
καὶ κρυβέντος τῇ ἀσπίδι
κτείνει γὰρ τὸν Ἱππασίδην,
τὸ διάφραγμα γὰρ τούτου
ἐμπεράσας μετὰ λόγχης·
Τὸν δ' Ἀλκάθοον Αἰσύτου
ὁ Ἰδομενεὺς γὰρ κτείνει
τὸν γαβρὸν τὸν τοῦ Ἀγχίσου·
Ἱπποδάμειαν καλοῦσαν
τήν τε γαμετὴν ἐκείνου,
τὴν χιονοκοπημένην
ἀπὸ κορυφῆς εἰς πόδας·
τήν τε λόγχην πρὸς τὸ στῆθος
ἔβαλεν αὐτὸς πρὸς αὖτον
δίκην γὰρ ἑστῶτος στύλου.
Ἐκ δ' ἐξαμφοτέρων πάλιν
Ἀφαρεὺς σὺν Μηριόνου,
καὶ Ἰδομενεὺς σὺν τούτοις,
μετὰ καὶ τοῦ Δηιπύρου,
ἅπαντες μὲ τὸν λαόν τους
τήν τε μάχην συνεκρότουν·
ἐκ τὸ μέρος πάλιν τἄλλο
εὐγενεῖς γὰρ καὶ γενναῖοι

Coislin, 111 verso.
Leyde, 350 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 139. ἰδομενέας. — 141. κτείνη. ὑποσίδην. — 144. ἀλκάθωον ἐσίπουν. — 146. γαυρὸν. — 153. ἑστῶτος. — 155. ἀφορεὺς. — 157. διηπείρου. 158. μετὸν. — 160. ἄλλω.

Manuscrit de Paris. Vers 139. ἰδομενέας. — 141. κτείνη. ὑποσίδην. — 144. ἐσίπουν. — 145. κτίνει. — 146. γαυρὸν. ἀχίσου. — 147. ἱπποδάμιαν. — 149. χιονοκοπουμένην. — 151, 152 et 153 manquent — 155. ἀφορεὺς σύν. — 157. διηπείρου. — 159. συνεκρότο (*sic*). — 160. τ' ἄλω.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 139. κύψαντους ἰδομεναίας. — 140. κριθέντος τη ἀσπίδη. — 141. κτίνει. ὑπὸ σίδην. — 142. διάφραγμα. τούτο. — 143. λόγχην. — 144. δ' ἀλκόθοον ἐπίπουν. — 145. ἰδομενεὺς. κτίνει. — 146. γαυρὸν. ἀχήσου. — 147. ὑπὸδάμιαν καλλούσαν. — 149. χιώνοκοπουμένην. — 150. κοριφῆς. — 151. στήθος. — 152. αὔτον. — 153. ἐστότος ἐκ δ' ἐξ' ἀμφοτέρον. — 155. ἀφορεὺς. μυριόνου. — 156. ἰδομενεὺς. — 157. διήπειρου. — 158. ἄπαντες μετὸν λαὸν τους. — 159. τὴν τε. σὺν εκρότουν. — 160. τ'ἄλω. — 161. εὐγενῆς γαρ καὶ γεναίοι.

ἀντιστάθησαν ἀνδρείως
κἐσκοτώθησαν ἄπειροι
ἐκ τοὺς μεγιστάνους τότε
ἐκ τῆς ἑαυτῶν στρατείας,
οὓς κατ' ὄνομα οὐ λέγω
ἵνα μὴ μακρηγοροῦμεν.

π'. Ὅρα τὸν πόλεμον τοῦ Πεισάνδρου καὶ Μενελάου.

Ὁ Μενέλαος ὁρμήσας
καταπάνω τοῦ Πεισάνδρου,
καὶ ὁ Πείσανδρος αὐτίκα
καταπάνω Μενελάου
ἀστοχήσασιν τὰς δόσεις. COISLIN, 112 recto.
Εἶτα πάλιν ἐξορμοῦσιν PARIS, 92 verso.
τοῦτ' οἱ δύο κατ' ἀλλήλων
μετὰ ἵππων ἐκλεκτῶν γαρ·
ὁ μὲν Πείσανδρος πελέκει
ἔπληξε κατὰ τὸν λόφον·
καὶ Μενέλαος μὲ ξίφει
χρούσας ἐν μετώπῳ μέσον

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 163. ἐσκοτόθησαν ἀπείροι. — 165. στρατίας. — *Intitulé*. πισάνδρου. — 168. ὁρμήσας. — 169. κατ' ἀπάνω τοῦ πισάνδρου. — 170. πίσανδρος αὐτῆκα. — 171. κατ' ἀπάνω. — 176. πίσανδρος. — 179. μετόπω.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 163. ἐσκοτόθησαν ἀπείροι. — 165. ἑαυτῶν. — 167. μακρηγονοῦμεν. — *Intitulé*. πησάνδρου. — 168. ὁρμήσας. — 169. κατ' ἀπάνω τοῦ πισάνδρου. — 170. πήσανδρος αὐτῆκα. — 171. κατ' ἀπάνω. — 176. πίσανδρος. — 179. μετόπῳ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 162. ἀνδρίως. — 163. σκοτώθησαν πολλοὶ γαρ. — 164. τοῦς. — 165. ἑάυτὸν στρατίας. — 166. οὐχατ' ὄνομαν οὐ. — 167. μακριγορούμεν. — *Intitulé*. πόλέμων (*sic*) πισάνδρου. — 169. κατὰ πάνου τοῦ πισάνδρου. — 170. καὶ ὁ πισάνδρος αὐτοίκα. — 171. κατὰ πάνω. — 172. ἀς τροχήσασιν τὰς δώσεις. — 173. ἐξ' ὁρμούσιν. — 174. τούτοι δύο κατὰλλήλων. — 175. ἵππον ἐκλεκτόν γαρ. — 176. πίσανδρὸς. — 177. ἔπληξεν. — 178. μεξίφη. — 179. μετόπῳ.

ἐν ὀφρύσι καταρρέων,
καὶ σχισθέντων τῶν ὀστέων
ἐξωρύχθησαν αὐτίκα
ἐκ τὸ πρόσωπον αἱ κόραι.
Καὶ πεζοὶ καὶ καβαλλάροι
ἐν τῇ μάχῃ τρέχουν πάντες
οἱ γὰρ Τρῶες σὺν Ἑκτόρῳ — Leyde, 350 verso.
μετὰ τῶν Ἑλλήνων ἅμα
πρὸς συστάδην μαχομένων
βάλλοντες μετὰ σφενδόνων
καὶ τοξίας ἀμετρήτους
καὶ ξυστῶν καὶ λατζονίων.
Καὶ πυκνώσαντες τὰς λόγχας
εἰς τὸν Ἕκτορα καὶ Πάριν
τὰ φουσσᾶτα τῶν Ἑλλήνων
καὶ σύμμαχοι γὰρ ἐτούτων
εἰς τὸν Ἕκτωρ καταβαίνουν
Πολυφοίτης σὺν Ὀρθαίῳ
καὶ ὁ Μόρυς Ἱπποτίων,
καὶ Ἀσκάνιος, ὁ Πάλμυς
μετὰ τῶν ὑπεξουσίων,
χθὲς ἐλθόντες ἐκ Νικαίας

Manuscrit de Leyde. Vers 180. καβὰρρέων. — 181. σχησθέντων. — 182. ἐξορύχθησαν αὐτῆκα. — 184. καβαλάροι. — 188. προσιστάδην. — 190. ἀμετρίτων. — 191. ξιστῶν. — 194. φουσάτα. — 198. ὑπὸ τίων. — 200. ὑπ' ἐξουσίων.

Manuscrit de Paris. Vers 180. κατὰρρέον. — 181. σχησθέντων. — 182. ἐξορύχθησαν αὐτῆκα. — 184. πεζοῖ. καβαλάροι. — 186. εἰ. σὺν ἐκτώροῳ (sic). — 188. προσιστάδην. — 189. βάλωντες. — 190. ἀμετρίτους. — 191. ξιστῶν. λαζωνίων. — 197. πολυφήτης. — 198. ὁ μώρης ὑπὸ τίων. — 199. πάλμων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 180. ὀφρύσι κατὰ ρέων. — 181. σχησθέντων. ὀστέων. — 182. ἐξ' ορίχθησαν αὐτοίκα. — 183. αἱ. — 184. καβαλάροι. — 186. τρόας σὺν εκτόρω. — 187. ἑλλήνων ἅμα. — 188. προσιστάδην. — 190. ἀμετρίτων. — 191. ξιστῶν καὶ λανζωνίων. — 192. πικνώσαντες. — 193. ἕκτορα. — 194. ταφουσάτα. ἑλλήνων. — 195. κ' οἱ σιμάχοι γὰρ ἐτούτον. — 196. ἕκτορ καταβένουν. — 197. πολὺφήτης συνορθαίω. — 198. ὁμώρις ὑπὸ τίων. — 199. ἀσκανιος ὁ πάλμων. — 200. ὑπ' ἐξουσίων. — 201. ἐλθῶντες.

χιλιάδες δεκατρεῖς γαρ
συμμιχθέντες μετ' Ἑλλήνων — Coislin, 112 verso.
μέγαν πόλεμον ἐγεῖραν·
μετὰ τῶν Τρωῶν γὰρ τότε.
Ὥσπερ γὰρ ἀνδρῶν λιχνούντων
εἰς τὴν ἅλωνα τὸν σῖτον,
τάς τε ἄχνας τῶν ἀχύρων
ἐν ἀνέμῳ σφοδροτάτῳ,
κατὰ τόπον γὰρ λευκαίνουν
τῶν ἀχύρων ἀποθῆκαι·
οὕτως ὁμοιῶς γὰρ τότε — Paris, 93 recto.
ἐλευκάνθησαν οἱ πάντες
ἐκ τῆς κόνεως ἐκείνης — Leyde, 351 recto.
εἰς τὴν κίνησιν τὴν τότε
τὴν ἐξ ἵππων γινομένην.
Καὶ θυμοῦ γὰρ πνέων Ἕκτωρ
προπορεύεται πρὸ πάντων
εἰς τὴν μέσην τῶν συντάξων,
κέχαρβάλωσεν τοὺς πάντας
καὶ κατέσφαξεν γὰρ πλείστους·
ὁμοιῶς κὴ φάλαξ τούτου
οὕτως γάρ γουν ἐπολέμει·
καὶ φωνήσας Αἴας τοῦτον·

Manuscrit de Leyde. Vers 203. συμμυχθέντες. ἐλήνων. — 204. ἐγύραν. — 206. λυχνούντων. — 211. ἀποθήκαι. — 219. μεσιν. — 221. κατ' ἔσφαξεν. — 222. ὅμοιῶς (*sic*) ἡ καὶ.

Manuscrit de Paris. Vers 203. σύμμϋχθέντες. — 204. ἐγύραν. — 206. λυχνούντων. — 207. ἅλωνα. — 209. ἐνανέμῳ. — 211. ἀποθήκαι. — 212. οὕτως. — 214. κόνεος. — 216. ἵππον. — 218. προ. — 219. μέσιν. συντάξον. — 221. κατ' ἔσφαξαν. — 222. καὶ ἡ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 202. χϊλϊάδες δεκατρίς γαρ. — 203. ἐλλήνον. — 204. ἐγείραν. — 205. τροῶν τὸ τότε. — 206. λυκμῶντων. — 207. τὸν ἅλονα τὸν σίτον. — 210. λευκόνων. — 211. ἀπὸ θύκαι. — 212. οὕτως ὁμειως. — 215. την κοίνησιν την τότε. — 216. τῶν ἐξ' ἵππον. — 217. θυμόν. ἕκτορ. — 218. προπορεύετε προπάντων. — 219. μέσιν. — 221. καὶ κατέσφαξαι γὰρ πλήστας. — 222. ὁμοίος κ' ηφάλαξ. — 223. οὗτως. — 224. τούτον.

« τί ταράσσεις τὰς συντάξεις;
τί γὰρ ἐκφοβεῖς 'Αργείους,
ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς συμμάχους;
ὧδε δράμε πρὸς ἐμέναν
ἄθλιε, κακὸν γὰρ γένος,
πάντεχέ με δι' ὀλίγου
μετὰ πάντων τῶν 'Ελλήνων
μέσον τῆς Τροιᾶς γὰρ ταύτης. »
Πάλιν Ἕκτωρ πρὸς τὸν Αἴαν
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθην·
« ὦ καυχηματέα πλάνε,
συμφορὰς ἡ νῦν ἡμέρα, Coislin, 113 recto.
τοῖς 'Ελλῆσι πᾶσι φέρει·
καὶ τὰς σάρκας σου κορέσουν
τούς τε κύνας καὶ τὰς γῦπας
τοὺς ἐνθάδ' ηὑρισκομένους. »
Οὕτως γάρ γουν εἶπεν Ἕκτωρ.
Μάχη γοῦν καρτερωτάτη
ἐσυνέβηκεν γὰρ πάλιν·
τὰς δὲ τελετὰς ἁπάσας
ἡσυχάζαν ἐκ πολέμου.
Τοὺς δὲ μερικοὺς πολέμους

Manuscrit de Leyde. Vers 226. ἀργίους. — 228. ὧδε. — 234. ἀντ' ἀπεκρίθη·. — 235. καυχηματαία. — 236. συμφορά σοι. — 237. ἑλλῆσι. φέρειν. — 239-240. Ces deux vers devraient être ainsi conçus :

οἵ τε κύνες καὶ αἱ (ou οἱ) γύπες,
οἱ ἐνθάδ' ηὑρισκομένοι.

242. καρτεροτάτη.

Manuscrit de Paris. Vers 226. ἀργίους. — 228. ὁδὲ. — 234. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 233. καυχηματαία. — 236. σῦμφορά σοι. — 237. ἑλλῆσι. φέρειν. — 239. γύπας. — 242. καρτεροτάτη. — 245. ἡσῦχάζαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 225. ταράσεις τᾶς. — 226. τί γαρ ἐκφοβῆς. — 227. ἄλλὰ. — 228. ὥδε. — 230. διολύγου. — 231. ἑλλήνων. — 232. τροιὰς. — 233. ἕκτορ. — 234 manque. — 236. σύμφορασει. — 237. ἑλλήσει πάσι. — 239. γίπας. — 240. ενδάδ' (*sic*) εὑρησκομένους. — 241. οὗτως γὰρ οἱ πάντες τότε. — 242. γοῦν καὶ τερωτάτη. — 243. γοῦν πάλιν. — 244. τὰς γὰρ τελετᾶς ἀπάσας. — 246. τοῦς.

ὁ γὰρ Ὅμηρος οὐ λέγει·
εἰ δ' ἐβούλετο καὶ τούτους
τοῦ συγγράψαι κατὰ ῥῆμα
καὶ δεκάκις κεἰκοσάκις — **Paris, 93 verso.**
τῶν τοιούτων ῥαψῳδίων
ἤθελε συντάξαι πλεῖον.

**πά. Περὶ ὅταν ἀπῆγεν ὁ Τυδείδης πρὸς τὸν βασιλέα Ἀγαμέμνων
καὶ ἐβουλεύθην αὐτὸν ἵνα φύγουν μετὰ τῶν κατέργων·
καὶ Ὀδυσσεὺς ἐμπόδισε τὴν φυγὴν ταύτην.**

Ὁ Τυδείδης γοῦν ἀπῆγεν — **Leyde, 351 verso.**
τότε πρὸς τὸν Ἀγαμέμνων
καὶ βουλεύεται τοῦ φύγειν
μετὰ τῶν κατέργων ὅλων
καὶ μὴ μάχεσθαι τὴν Τροίαν.
Ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀτρείδης
ἀποδέχθη τὴν βουλήν του,
καὶ γενέσθαι τοῦτο τάσσει.
Ὀδυσσεὺς ἀκούσας ταῦτα
ἐπικράνθη πάνυ λίαν· — **Coislin, 113 verso.**
κεἰς τὸν βασιλέαν τρέχει
καὶ κατονειδίζει τοῦτον·

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* τιδήδης. ἐβουλήθην. — Vers 253. τιδήδης. — 264. κατ' ὀνειδίζει.

Manuscrit de Paris. Vers 248. οἱ (erreur du rubricateur). — 250. δεκάκοις. — *Intitulé.* τιδήδης ἐβουλήθη. — 253. τιδήδης. — 258. ἀτροίδης. — 261. ταῦτας. — 264. κατ' ονειδίζει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 247. — ὅμυρος. 248. ἡ δὲ βούλετο καὶ τους (*sic*). — 249. τουσιγράψαι κατα ρήμα. — 250. κ' ἡκοσάκις. — 251. τιοῦτων. — 252. ἤθελε. πλείον. — *Intitulé.* περι. ἐπίγεν ὁ τιδήδης. ὀδυσεὺς ἐμπόδισεν την φυγην. — 253. τιδήδης. ἀπείγεν. — 257. μη. — 258. ἀτρίδης. — 259. ἀπεδέχθη. — 260. τοῦτου. — 261. ὀδυσεὺς. ταύτα. — 264. κατονιδήζει τούτον.

καὶ μηνᾷ τὸν Διομήδην
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιάδε·
« ἅμ' ἐρέθισε τὴν μάχην. »
Καὶ δραμὼν ὁ Διομήδης
παροτρύνει τοὺς ῥαθύμους
πρὸς τὴν συμβουλὴν Δυσσέως.
Τηνικαῦτα γοῦν Ἀχαῖοι
σακκοφόροι τρέχουν πάντες,
κατὰ τῶν Τρωῶν ὁρμῶσιν·
καὶ οἱ Τρῶες κατ' Ἑλλήνων·
μετὰ τῶν Ἑλλήνων τότε
συνερράγηκεν ἡ μάχη
καρτερὰ γοῦν κατ' ἀλλήλων.

πβ'. Περὶ τὸν πόλεμον τοῦ Αἴαντος μετὰ τοῦ Ἑκτόρου,
ὅταν ἔδωκεν ὁ Αἴας τὸν Ἕκτοραν πετρέαν ἐν τοῖς στέρνοις καὶ ἔμεσεν αἷμα,
καὶ ἔπεσεν ἐν τῇ γῇ ἀποθαμένος·
καὶ ἀπῆραν αὐτὸν βαστακτὸν ὡς νεκρόν. PARIS, 94 recto.

Ὁ δὲ Ἕκτωρ ἀκοντίζει
πρὸς τὸν Αἴαντα μὲ λόγχην,
καὶ περάσας τὴν ἀσπίδα

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 266. τοιᾶδε. — 267. ἐρέθησε. — 269. παρ' ὀτρύνει. — 271. τοινικαῦτα. — 272. σακκοφόροι. — 276. συνερόγηκεν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 265. μηνᾷ. — 266. τοιᾶδε. — 267. ἐρέθησε. — 269. παρ' ὀτρύνει. — 269. τοινικαῦτα. — 272. σακκοφόροι. — 274. ἀλλήλων (corrigé d'après TZETZÈS, *Allégories*, XIV, vers 29). — 276. συνερόγηκεν. — *Intitulé*. βασταζόμενον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 265. μυνᾶ. διόμίδην. — 266. τοιᾶδε. — 267. ἀμηρέθηζε. — 268. δραμῶν ὁ διόμίδης. — 269. ραθύμους. — 270. δυσέως. — 271. τοινἴκαύτα. ἀγχαίοι. — 272. σακκοφόρει. — 273. τροῶν ὁρμούσιν.'— 274. τρόες κατ' ἐλλήνων. — 275 manque. — 276. συνερόγηκεν. — 277. κατὰλλήλων. — *Intitulé*. περι. αἴαντος καὶ ἐκτόρου. τῶν ἔκτορα. αἷμα. γὴ ὡς ἀπὸ θαμένος. ἀπεἱραν αὐτὸν καὶ ἐσήκοσαν βαστακτὸν ὡς νεκρῶν. — 278. ἔκτορ. — 279. αἴάντα γὰρ λόγχην.

τὴν ἑπτάβυρσον ἐκείνην
καὶ σιδεροπεταλοῦσαν,
καὶ τῆς σπάθης γοῦν τὴν ζώνην,
σὺν αὐτοῖς καὶ τὸν χιτῶνα
τὸν φολιδωτὸν ἐκεῖνον,
καὶ τὸ δόρυ γοῦν ῥαγέντα
οὐ γὰρ ἔβλαψεν ἐκεῖνον.
Πάλιν Αἴας πρὸς τὸν Ἕκτωρ — Coislin, 114 recto.
ἔκρουσεν μέσον τοῦ στήθους
στιβαρῷ τραχεῖ γὰρ λίθῳ, — Leyde, 352 recto.
εὗρεν ἀνοικτὸν τὸ σάκος
καὶ κατέβλαψεν ἐκεῖνον.
Ὥσπερ τις εἰ δρῦς γὰρ μέγας
ἔκ τε κεραυνοβολέας
ἐξερριζωθῇ καὶ πέσῃ·
οὕτως ἐν τῇ γῇ γὰρ Ἕκτωρ
ἔπεσεν ἐν τῷ πολέμῳ
ἐκ τὸ κροῦσμα γὰρ ἐκεῖνο.
Τὸ μὲν δόρυ πρὸς τὸ μέρος
τὸ δεξίον γὰρ ἐκείνου
ἔπεσέν του παραυτίκα,
ἐν δὲ τἄλλῳ γοῦν τὸ σάκος·

Manuscrit de Leyde. Vers 282. σιδεροπεταλοῦσαν. — 285. φολιδοτὸν. — 290. στυβαρῶ. — 291. ἄνοικτον. σάκκος. — 293. ὑδρὶς. — 294. κεραυνοβολαίας. — 295. ἐξεριζωθῆ. πέσει. — 298. ἐκεἰνω. — 301. παρ' αὐτῆκα. — 302. σάκκος.

Manuscrit de Paris. Vers 281. ἐπτάβρϋσον. — 282. σιδεροπεταλοῦσαν. — 284. σϋν. — 285. φολιδοτὸν. — 290. στυβαρῶ. — 291. ἄνοικτον. σάκκος. — 292. κατέβλαψαν. — 293. ὑδρὸς. — 294. κεραυνοβολαίας. — 295. ἐξεριζωθῆ. πέσει. — 298. κρούσμα. ἐκείνω. — 301. παρ' αὐτῆκα. — 302. σάκκος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 281. ἐπτὰβηρσον ἐκύνην. — 282. καὶ σϊδηρωπεταλούσαν. — 283. καὶ τὴν ζόνην γοῦν τῆς σπάθης. — 284. σὺναυτῆς. χειτώνα. — 285. ἐκείνον. — 286. δώρη. ραγέντϊ. — 287. ἐκείνον. — 288. ἔκτορ. — 290. στϊβαρώ ταχύ γαρ. — 291. εὖρεν ἀνϊκτὸν τὸ σάκκος. — 292. καὶ κατέβλαψεν ἐκείνον. — 293. ώσπερ δρὺς ἀπὸ τῆς ρήζης. — 294. κεραυνοβολίας. — 295. ἐξερυζωθῆ καὶ πέσει. — 296. ουτῶς (*sic*). ἔκτορ. — 298. τοῦ χρούσμα γὰρ τοῦ άία. — 299. τω μὲν δώρη. — 300. τοδεξίων γὰρ ἐκείνον. — 301. τὸν παρ' ἀυτοίκα. — 302. τάλω. σάκκος.

ὕπτιος πεσὼν ἐν τούτοις
γίνεται πολὺς γὰρ κτύπος.
Καὶ μετὰ βοῆς ἐδράμαν
καὶ πεζοὶ καὶ καβαλλάροι
ἐκ τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων
τοῦ κρατῆσαι τάχα τοῦτον·
τῶν δὲ Τρώων οἱ ἄριστοι — Leyde, 352 verso. Paris, 94 verso.
ἐπλῶσαν τηνικαῦτα
καὶ ἀπῆρασιν ἐκεῖνον,
καὶ πρὸς τὴν Τροίαν ὑπάγουν
ὀδυνώμενον μεγάλως
καὶ στενάζοντα βαρέως.
Εἰς δὲ ποταμὸν τὸν Ξάνθον
ὕδωρ γὰρ τοῦτον ῥαντίζουν·
κἐν αἰστήσει γοῦν ἐλθόντα,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀνοίξας,
καὶ καθίσας γοῦν ἐν γόνυ — Coislin, 114 verso.
εἰς τὸν εὐγενῆν τῆς Τροίας
τοῦ Ἀγχίσου τοῦ μεγάλου
αἷμα παρευθὺς ἐμέσας
ὄπισθεν γὰρ πάλιν πίπτει·
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καλύψας
ἔπεσεν νεκρὸς ὡς πρώην.

Manuscrit de Leyde. Vers 304. κτῦπος. — 306. καβαλάροι. — 310. ἐπηλῶσαν τοινικαῦτα. — 311. ἀπῆρασιν. — 313. ὠδυνάμενος. — 317. ἐνεστήσει. — 319. καθήσας. γόνει. — 320. εὐγενὴν — 322. παρ' εὐθύς.

Manuscrit de Paris. Vers 304. κτῦπος. — 306. καβαλάροι. — 310. ἐπηλῶσαν τοινΐκαῦτα. — 311. ἀπῆρασιν. — 313. ὠδυνάμενος. — 317. ἐνεστήσει. — 319. καθήσας. γόνει. — 320. εὐγενὴν. — 322. παρ' εὐθύς. — 325. ἔπεν (*sic*).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 303. ἴππιος πεσῶν ἐκ τούτοις. — 304. πολλοῖς. κτίπος. — 306. καβαλάροι. — 307. ἐλλήνων. — 308. κρατίσαι. τούτον. — 309. τρόων. — 310. ἐπΐλόσαν τοινΐκαῦτα. — 311. ἀπείρασιν ἐκείνον. — 312. καὶ πρὸς τροΐαν τὸν ὑπάσιν. — 313. ὀδυνόμενος μεγάλος. — 316. τούτον. — 317. κ' ἐνεσθήσει. ἐλθῶντα. — 318. ὀφθαλμούς. — 319. καθήσας. γόνει. — 320. εὐγενῆ. — 321. ἀλχήσου (*sic*). — 322. αἵμα παρεύθύς ἐμ' ἔσας. — 323. ὄπῖσθεν. πίπτη. — 324. ὀφθαλμούς.

Οἱ γὰρ Ἕλληνες τοὺς Τρῶας
συνεκλόνουν γὰρ μεγάλως.
Τέλος ἐξακαιδεκάτου,
ἐδῶ καὶ τὸ ῥῶ τὸ γράμμα.

MANUSCRIT DE LEYDE Vers 326. τρώας. — 328. ἐξακαὶ δεκάτου. — 329. ἔδω.
MANUSCRIT DE PARIS. Vers 326. τρώας. — 328. ἔξα καὶ δεκάτου. -- 329. ἔδω.
MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 326. ἕλληνες. τρόας. — 328. ἐξακαὶ δεκάτου. — 329. γράμμαν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΡΩ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ῥωμαλέως γοῦν ἐλθόντα
ὢ τοῦ θαύματος γὰρ πρῶτον
τὸν τοῦ Ἤνοπος τὸν παῖδα
ἤδη γὰρ κατὰ λαπάραν
χρούσας τοῦτον παραυτίκα
ἀπεσκότωσεν Λοκρός τε.
Εἶτα γοῦν ὁ Πολυδάμας
τὸν Θοήνορα ἀνεῖλεν
τὸν υἱὸν τοῦ Ἀριλύκου.
Ὁ δὲ μέγας Αἴας πέμψας
πρὸς τὸν Πολυδάμαν λόγχην
καὶ παρέκκλινεν ἐκεῖνος,
τὸν Ἀρχέλοχον σκοτόνει·
εὗρε τοῦτον ἐν τῇ κάρᾳ
κεὶς τὸν σύνδεσμον τραχήλου.

Manuscrit de Leyde. Vers 1. ῥωμαλαίως. — 3. ἥνωπος. — 4. ἤδει. — 5. παρ' αὐτῆκα. — 6. ἀπεσκότοσεν. — 8. θιώνειραν. — 12. παρ' ἔκληνεν. — 13. ἀρχέλκον.

Manuscrit de Paris. Vers 1. ῥωμαλαίως. — 3. ἥνωπος. — 4. ἤδει. — 5. παρ' αὐτῆκα. — 6. ἀπεσκότοσεν. — 8. θ:ώνειραν. — 12. παρ' ἔκληνεν. — 13. ἀρχέλαον. — 14. κεῦρε.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. ἐλθῶντα. — 2. ὦ. πρότον. — 3. ἥνοπως. παίδα. — 4. ἤδη. καταλαπάραν. — 5. τούτον παρ' αὐτοίκα. — 6. ἀπὲ σκότωσεν. — 7. γοῦν. — 8. θειὄνειραν ἀνείλεν. — 9. υἱὸν γὰρ ἀδιλύκου. — 12. καὶ παρέκλυνεν ἐκείνος. — 13. ἀρχέλαον ἀνείλεν. — 14. εὗρε. — 15. τραχίλου.

Τῇ δὲ τῆς χειρὸς δυνάμει
καὶ τῇ τῆς βολῆς τῇ βίᾳ
τὸ κεφάλιν γὰρ ἐκ τούτου — PARIS, 95 recto.
ἔγγισεν τῇ γῇ πρὸ πάντων
τῶν μελῶν του γὰρ τῶν ὅλων.
Ὁ δ' Ἀκάμας Ἀρχελόχου
τόν τε Πρόμαχον ἀνεῖλεν·
ὁ Πηνέλαος δὲ πάλιν — COISLIN, 115 recto.
τὸν υἱὸν Ἰλιονέα
περὶ βλέφαρον τὸ ἄνω — LEYDE, 353 recto.
ἔπηξεν τὸ δόρυ πρῶτον,
ἔπειτα τὴν κάραν τούτου
ἀποκόπτει ξίφει ταύτην,
κἐν τῷ δόρατι γὰρ πήξας
τοῖς Τρωσὶν ἐνδείχνει ταύτην.
Ὁ δὲ μέγας Αἴας κτείνει
τὸν γὰρ μέγαν Γυρτιάδην,
στρατηγὸν τῶν Προυσαέων
καὶ Μοισῶν τῶν Ὀλυμπίων·
τὸν δὲ Μέρμερον καὶ Φάλκην
ὁ Ἀντίλοχος φονεύει·
καὶ Ποτίωνα καὶ Μόρυν

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 16. ἐκ. 18. κεφάλην. — 19. ἔγχυσεν. — 20. μελών. — 21. ἐκάμας. — 24. ἠλιοναία. — 29. τὸ. — 30. ἐνδείχνη. — 32. γερτιάδην. — 34. μισὸν καὶ ὀλημπίων. — 35. Comme dans le ms. de Paris. — 37. μώρην.

MANUSCRT DE PARIS. Vers 16. κ(ἐ oublié par le rubricateur). La correction τῇ est faite d'après TZETZÈS, *Allégories*, XIV, vers 60. — 17. τὸν τῆς. — 18. κεφάλην. — 19. ἔγ κΰσεν. προ· — 20. μελών. — 21. ἐκάμας. — 24. ἠλΐοναία. — 25. περΐ. — 26. δώρυ. — 28. τούτην. — 29. το. — 30. ἐνδείχνη. — 32. γερτΐάδην. — 34. μισὼν καὶ ὀλημπίων. — 35. τὸν δ' ἐλμέγερον καὶ φθάλκην. — 37. μώρην.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 16. ἐκ δὲ. — 17. καὶ τὸ/ τῆς τη. — 18. κεφάλην γὰρ ἐτούτου. — 19. ἔγγεισε. προ. — 20. μελών των γάρ. — 21. ὁ δὲ κάμας. — 22. ἀνείλεν. — 23. πινέλαος. — 24. ἠλιοναία. — 25. πε (*sic*) βλέφαρον. — 26. ἔπιξεν τῶ δώρει πρότον. — 27. ἔπιτα. — 28. ἀπὲ κόπτη ξίφη. — 29. δώρατη. — 30. τροσὴν ἐνδείκνΐ. — 31. κτείνη. — 32. γερτΐάδην, — 33. στρατιγὸν. προυσαάίον. — 34. μΰσῶν καὶ ὀλημπίων. — 35. δὲ μέλγερον. — 36. ἀντίλογχος φωνεύει. — 37. ποτΐωνα. μώριν.

κτείνει τούτους Μηριόνης·
Ὑπερήνορα δ' Ἀτρείδης
ἔκρουσεν κατὰ λαπάραν,
ἔντερα τὰ τούτου χύνει·
ἐν δὲ βάσει ταχυτάτῃ
ὁ Λοκρὸς πολλοὺς γὰρ κτείνει
τῶν ποδῶν γὰρ ταχυτῆτι.
Οἱ δ' Ἀχαῖοι βλεψαμένοι
τόν τε κίνδυνον Ἑκτόρου,
τὴν αἱμόρρευσιν ἀκούσας
ἐκ τὸν στόμαχον ἐκείνου,
ὑπολάβαν γοῦν οἱ πάντες
ὅτι τέθνηκεν αὐτίκα·
καὶ θαρρήσας γοῦν ἐκεῖνοι
καθ' ἡμέραν ἐξωρμοῦσαν
πρὸς τὸν πόλεμον τῆς Τροίας.
Καὶ μεθ' ἱκανὰς ἡμέρας — Coislin, 115 verso.
συσταθεὶς ἀπὸ τὴν ζάλην
εὐτρεπίσθην πρὸς τὴν μάχην.
Καὶ τὸν Ἕκτοραν ἰδόντες — Leyde, 353 verso. Paris, 95 verso.
πρὸς τὴν μάχην ἐξορμοῦντα
ἐδειλίασαν οἱ πάντες.
Ὥσπερ ἔλαφον οἱ κύνες
σύν τε κυνηγῶν διώκουν·

Manuscrit de Leyde. Vers 39. ὑπερίνορα. — 42. τραχυτάτη. — 44. ταχυτάτοι. — 46. ἐκτόρου. — 47. αἱμόρευσιν. — 50. αὐτῆκα. — 52. ἐξ ὁρμοῦσαν. — 60. κῦνες.

Manuscrit de Paris. Vers 39. ὁ περίνοσρα (*sic*). — 40. κατα. — 42. τραχῦτάτη. — 44. ταχῦτάτοι. — 47. αἱμόρευσιν. — 49. ἀπολάβαν (erreur du rubricateur). — 50. αὐτῆκα. — 52. ἐξὸρμοῦσαν. — 60. κῦνες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 38. κτείνη τούτοις μυριόνης. — 39. ὑπερίνορα δ' ἀτρίδης. — 40. καταλαπάρας. — 41. κ' ἔντερα. — 42. ταχυτάτου. — 43. ὁ λογκρὸς πολούς. κτείνη. — 44. γὰρ τῆ ταχύτη. — 45. οἱ δαγχαίοι. — 46. τῶν τε. ἐκτώρου. — 47. ἀιμόρευσιν μηνοῦνται. — 48. στομαχον. — 49. ὑπὸ λάβαν. — 50. αὐτοίκα. — 51. καὶ θαρείσαντες ἐκύνοι. — 52. ἐξορμούσαν. — 54. ἡκανὰς. — 55. σῦσταθεῖς. — 57. ἔκτοραν ἰδώντες. — 58. την. ἐξ' ὁρμοῦντα. — 59. ἐδειλίάσαν. — 60. ἔλαφοι. — 61. σὺν τε. διῶκουν.

τηνικαῦτα γοῦν ἐξαίφνης
λέων ἐκ τὸ δάσος ἔλθῃ,
καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς κύνας
εἰς τροπὴν καὶ φόβον θέσῃ
καὶ τὴν προθυμίαν τούτων
ἀπεντεῦθεν ἀποπέμψῃ·
οὕτως ἔπαθον γὰρ τότε
τῶν Ἑλλήνων τὰ φουσσᾶτα
ὡς ἐδίωκαν τοὺς Τρῶας
πλήσσοντες αὐτοὺς πλειστάκις
μετὰ πάσης προθυμίας·
καὶ τὸν Ἕκτοραν ἰδόντες
ἐκ τε τῶν ἀπροσδοκήτων
πρὸς αὐτοὺς γὰρ καταβαίνων,
ἐδειλίασαν αὐτίκα
κεἰς τροπὴν πάντες χωροῦσιν.
Εἶτα τὴν πληθὺν ὁ Θόας
ἀποπέμπει πρὸς τὰς νῆας·
σὺν τοῖς Αἴασιν αὐτός τε
μετὰ τοῦ Ἰδομενέως
σὺν Μηρίονα καὶ Τεῦκρον,
καὶ μεθ' ἕτερων γενναίων — Coislin, 116 recto.
μὲ τὸν Ἕκτορα κροτοῦσιν

Manuscrit de Leyde. Vers 62. τοινικαῦτα. ἐξ ἔφνης. — 65. θέσει. — 67. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀπὸ πέμψει. — 69. φουσάτα. — 70. τρώας. — 74. ἀπροσδοκίτων. — 75. αὐτῆκα. — 77. χοροῦσιν. — 81. ἰδομενέος.

Manuscrit de Paris. Vers 62. τοινικαῦτα. ἐξέφνης. — 64. τους (le second). — 65. θέσει. — 67. ἀπ' ἐντεῦθεν ἀπὸ πέμψει. — 70. ἐδίωκεν. — 71. πλειστάκης. — 74. ἔκ. — 75. κατὰ βαίνων. — 76. αὐτῆκα. — 77. χοροῦσιν. — 80. συν. — 81. ἰδομενέος. — 83. ἕτερον. — 84. με.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 62. τοινϊκαύτα. ἐξ' ἔφνης. — 65. θέσει. — 66. τούτον. — 67. ἀπεντεύθεν ἀπεπέμψει. — 68. οὗτως ἔπαθων. — 69. των ἐλλήνων τὸ φουσάτον. — 70. ἐδίώκαν τους τρόας. — 71. πλήσαν (sic). — 73. ἔκτοραν ἰδόντες. — 74. των ἀπρὸς δοκίτον. — 75. κατὰ βαίνον. — 76. ἐδειλίάσαν αὐτοίκα. — 77. τροπὴν γοργὰ χορούσιν. — 78. την πληθὴν. — 79. ἀπὸ πέμπει πρὸς τὰς νοίας. — 81. ἰδομενέως. — 82. συν μυρίωνϊ καὶ τεύχρου. — 83. μεθέτερον γενέων. — 84. με τον ἔκτορα κροτούσιν.

μάχην στερεμνίαν πάνυ.
Τῶν μερῶν κραυγὴ δ' ἐξ ἄμφω
γέγονεν βαρέα τότε,
καὶ τὰ βέλη γοῦν ἐκπίπταν
ὥσπερ χάλαζα μεγάλη ·
ἐκ τὰ μέρη γοῦν τὰ δύο
αἱ ῥοὲς δὲ τῶν αἱμάτων
ὥσπερ ἐκ βροχῆς ῥυάκαι
ἔτρεχον ἐν τῷ δαπέδῳ
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων
μέχρις ἄν τινος τοῦ χρόνου ·
ἐδειλίασαν Ἀχαῖοι
κεἰς φυγὴν πάντες ὁρμοῦσι.
Ὥσπερ λέων εἰς ἀγέλας — Paris, 96 recto.
εἰ προβάτων, οὕτως ἦλθεν
ὁ γὰρ Ἕκτορας γὰρ τότε — Leyde, 354 recto.
καὶ πολλοὺς φευγόντων κτείνει ·
τὸν γὰρ Μέδονταν Αἰνείας
καὶ τὸν Ἴασον σὺν τούτοις
φεύγοντα γὰρ τούτους κτείνει ·
Πολυδάμας Μηκιστέα,
καὶ τὸν Ἔχιον Πολίτης,
τὸν δὲ Κλόνιον Ἀγήνωρ,
καὶ τὸν Δίοχον ὁ Πάρις
δορί τε βαλὼν κατ' ὤμου,

Manuscrit de Leyde. Vers 86. κραυγῆ. — 91. αἱροαῖς δε. — 94. ἐξ ἀμφοτέρων. — 99. εἰς. — 104. κτεῖναι. — 105. μυκϊστέα.

Manuscrit de Paris. Vers 86. ἄμφω. — 88. τα. — 90. τα. — 91. ροαῖς. — 97. φυγεῖν. ὁρμοῦσι. — 99. εἰς. ἦλθεν. — 104. κτεῖναι. — 105. μυκϊστέα. — 108. δίολον. — 109. δόρυ. τε λαβὼν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 86. κραυγῆ δὲξ' ἄμρω. — 87. γέγωνεν. — 88. τα. ἐκπίπτουν. — 90. μέρει. δυό. — 91. ἡροαὶς. αἱμάτων. — 92. βροχοῖς ῥϊάκαι. — 93. ἔτρεχων. — 94. ἐξ' ἀμφωτέρων. — 96. ἐδειλίασαν ἀγχαίοι. — 97. ὁρμῶσιν. — 99. ἢ προβάτῶν οὖτως ἦλθεν. — 100. ἔκτορας το τὸ (sic) τότε. — 101. πολοὺς φευγόντον κτήνει. — 102. ἐνοίας. — 103. ἴασον. — 104. κτείνη. — 106. ἄχιον. — 107. ἀγίνορ. — 109. δώρηται βαλὸν κατόμου.

κἔξω τῆς ζωῆς ἐγίνη.
Ἕκτωρ τοῖς Τρωσὶν κελεύει
πρὸς τὰς νῆας τούτων φέρειν
πῦρ τοῦ κατακαῦσαι ταύτας.
Ἡ δὲ συρρογὴ μεγάλη
ἐγεγόνει τοῦ πολέμου. Coislin, 116 verso.
Ὥσπερ ἄνεμος σφοδρός γὰρ
ἐμπεσὼν ἐν τῇ θαλάσσῃ
καὶ τὰ κύματα σηκόνει
ἐπαλλήλως καὶ συχνάκις·
οὕτως ἦλθεν εἰς τὰς νῆας
μετὰ τῶν Τρωῶν ὁ Ἕκτωρ,
πεφραγμένοι τὰς ἀσπίδας,
ὡς φλογὶ ὁμοίως πάντες·
ὁ δὲ Αἴας καὶ ὁ Ἕκτωρ
ἐναυμάχουν εἰς ἓν ξύλον·
πρὸς φυγὴν οὐδεὶς ἐκ τούτων
ἐδυνήθη νὰ κινήσῃ.
Φέρνει πῦρ γοῦν ὁ Κλυτίος
ἵνα καύσωσιν τὰ ξύλα
ἀνεψίος τοῦ Ἑκτόρου·
ὁ δὲ πύργος τῶν Ἑλλήνων
Τελαμώνιος ὁ Αἴας
ἐν τὸ στῆθος κρούσας τοῦτον,

Manuscrit de Leyde. Vers 112. ἥνας. — 114. συρωγῆ. — 118. συκόνη. — 119. ἐπ ἀλλήλως. — 120. νήας. — 125. ξύλῳ. — 127. κινήσει. — 128. κλητέας. — 131. πῦργος.

Manuscrit de Paris. Vers 112. τοῦτον. — 114. συρογῆ. — 117. ἐμπεσῶν. — 118. συκόνη. — 119. ἐπ' ἀλλήλως. — 125. ξύλῳ. — 126. φῦγεῖν. — 127. ἐδυνήθην ἀκινήσει. — 128. φέρνῃ. κλητέας. — 131. πῦργος. — 133. τῷ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 110. καὶ ξω. — 111. ἕκτορ. τροσὶν κελεύη. — 112. νοίας τούτον. — 113. κατὰ καύσαι. — 114. σηρογῆ. — 117. ἐμπεσῶν. — 118. κείματα σικόνη. — 119. ἐπὰλλήλος καὶ συχνάκης. — 120. οὗτως ἦλθεν ἐν τὰς νοίας. — 121. τὸν τροῶν. ἕκτορ. — 122. ταὶς ἀσπήσει. — 124. ἕκτορ. — 125. ἐν. — 126. φυγεῖν οὐδεῖς. — 127. ἐδυνήθην νακῦνήσει. — 128. βλέπυργον ὁ κλητείας. — 129. καύσωσει. — 130. ἐκτόρου. — 131. ἑλλήνων. — 132. τελαμόνιος. — 133. τῶ στήθει. τούτον.

ἀπεντεῦθεν ἀπεψύγην.
Βλέπων γὰρ ὁ Ἕκτωρ τοῦτον
τὸν ἀνεψιὸν πεσόντα,
πᾶσι τοῖς Τρωσὶν φωνάζει·
« σώσετε τὸν πεπτωκότα! »
Καὶ μαινόμενος ἐκπέμπει — Paris, 96 verso.
κατὰ Αἴαντος γὰρ λόγχην·
τὸν Λυκόφρονα φονεύει
κρούσας ἐν ὠτίῳ τοῦτον·
εἰς τὸν Αἴαντα πλησίον
ἔπεσεν αὐτὸς αὐτίκα.
Ἐξ ὀνόματος τὸν Τεῦκρον
τὸν καλὸν γὰρ τὸν τοξότην,
ἔκραξεν ὁ Αἴας τοῦτον,
καὶ πρὸς Ἕκτορα τοξεύει· — Coislin, 117 recto.
ἡ νευρὰ τοῦ τοξαρίου
ἀπεκόπηκεν αὐτίκα, — Leyde, 254 verso.
καὶ τὸ βέλος παραρρέει,
καὶ τὸ τόξον ἐκπετάσθη
ἐκ τὰς χεῖρας γοῦν τοῦ Τεύκρου.
Καί, δραξάμενος γὰρ λόγχην
καὶ τὸ σάκος, ἀντιστάθην
πλησίον τοῦ Τελαμῶνος·

Manuscrit de Leyde. Vers 134. ἀπ' ἐντεῦθεν. — 137. φονάζει. — 138. σῶσέται. — 144. αὐτῆκα. — 150. αὐτῆκα. — 151. παραβέει. — 155. σάκκος.

Manuscrit de Paris. Vers 134. ἀπ' ἐντεῦθεν. — 137. φονάζει. — 138. σώσεται. — 139. μενόμενος. — 142. ωτίῳ. — 143. πλησίων. —144. αὐτῆκα — 150. αὐτῆκα. — 151. παραβέει. — 155. σάκκος. — 156. πλησίων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 134. ἀπεντεύθεν ἀπεψήγην. — 135. βλέπον. ἕκτορ τούτον. — 137. πάσϊτοις τροσὶ φονάζει. — 138. σώσεται τὸν πεπτοκώτα. — 139. καὶ μένος (*sic*) ἐκπέμπει (il manque deux syllabes). — 141. φωνεύει. — 142. ἐνοτίω τούτον. — 144. αὐτοίκα. — 145. ἐξονόματος. τεύκρον. — 146. καλὸν γοῦν τὸν τοξέα. — 147. τούτον. — 148. ἕκτορα. — 150. ἐπεκόπηκεν αὐτοίκα. — 151. παραρέει. — 152. ἐπετάσθην. — 153. χείρας γοῦν. — 155. σάκκος. — 156. τελαμώνος.

τὰ τοξεύματα γὰρ εἶδεν
τὰ τοῦ Τεύκρου βεβλαμμένα.
Ἕκτωρ τοῖς Τρωσὶν γὰρ λέγει
τοῦ ἐμβαίνειν εἰς τὰς νῆας·
πάλιν Αἴας παροτρύνει
τοὺς γὰρ Ἕλληνας πρὸς μάχην·
ταῦτα πρὸς αὐτοὺς γὰρ λέγει·
« σμίξωμεν ἐγγὺς ἀλλήλων
τῇ πρὸς κατὰ χεῖρας μάχῃ·
κρεῖττον γὰρ θανεῖν ὑπάρχει
παρὰ ζῆν ἀτιμοτάτως. »
Πάλιν Ἕκτωρ οὕτως λέγει
πρὸς τοὺς Τρωαδίτας ὅλους·
« πρὸς τὰς νῆας πορευθῆτε,
ἅπαντες οἱ Τρῶες· λέγων,
τὸν δὲ μὴ πλησίον εὕρω
ἐν τῇ μάχῃ τῶν κατέργων,
τοῦτον μέλλω θανατῶσαι·
καὶ κηδείαν οὐ ποιήσουν
οἱ προσήκοντες ἐκείνου·
ἀλλὰ κύνες σὺν τοῖς ὄρνοις — Coislin, 117 verso.
μέλλουν γὰρ φαγεῖν ἐκεῖνον. »
Τοὺς γὰρ Ἕλληνας ὁ Αἴας — Paris, 97 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 157. ἴδεν. — 158. βεβλαμένα. — 159. λέγειν. — 161. παροτρίνη. — 164. σμήξωμεν. — 165. τὰ. — 166. κρίττων. — 170. πορευθεῖτε. — 175. κιδίαν. — 178. ἐκείνους.

Manuscrit de Paris. Vers 158. βεβλαμένα. — 159. λέγειν. — 161. αἴας παροτρίνη. — 164. σμήξωμεν. — 165. τα. καταχεῖρας. — 166. κρίττων. — 170. πορευθεῖτε. — 171. τρώες. — 172. πλησίων εὕρω. — 174. μέλω. — 175. κιδίαν. — 178. μέλουν. ἐκείνους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 157. ἴδεν. — 158. βαβλαμένα (sic). — 159. ἔκτορ. τρωσὶν. — 160. τας νοίας. — 161. παροτρίνει. — 162. ἔλληνας. — 163. ταύτα. λέγων. — 164. σμήξωμεν. — 165. τὰ πρὸς κατασχείρας (sic). — 166. κρείττον. — 167. παραζεῖν ἀτϊμωτάτος. — 168. ἔκτορ οὗτως. — 169. τροάδήτας. — 170. νοίας πορευθῆται. — 171. ἄπαντες. τρόες. — 172. μη. εὕρω. — 174. τούτων μέλω. — 175. κηδίαν οὗ ποιῆσουν. — 176. οἱ πρὸς ἤκοντες. — 177. ἀλλακύνες. ὅρνοις. — 178. μέλουν. ἐκείνους. — 179. τοὺς γὰρ αἴας (et rien de plus).

ἔλεγεν αὐτούς· « ὦ φίλοι,
τὰς ψυχὰς γὰρ αἰδεσθῆτε,
καὶ τὸν πόλεμον ἀνδρείως
μεταχερισθῆτε πάντες.
Τῶν ἀνδρῶν γὰρ αἰδουμένων
ἐν καιρῷ τῷ τοῦ πολέμου
ἡ ζωὴ μετ' αὔτους ἔνι
καὶ ὁ θάνατος ἐκλείπει·
βλέποντα τὴν τόλμην πάντες
ἀποφεύγουν ἀπ' ἐκείνους,
καὶ ὁ θάνατος ἐκλείπει·
τῶν ἀνδρῶν γοῦν τῶν φευγόντων,
ὑπὸ πολλῶν γὰρ θανάτων
ἀποκτένονται αὐτίκα
μετὰ πάσης ἀτιμίας·
χερεθίζονται οἱ πάντες
πρὸς γὰρ σκοτωμὸν ἐκείνων· LEYDE, 355 recto.
ἀγαθῶν ἀνδρῶν γὰρ φίλη
ἡ παραίνεσις ἐν πᾶσι. »
Οὕτως γὰρ εἶπεν ὁ Αἴας.
'Αντιστάθησαν ἀνδρείως
καὶ στερρῶς γὰρ ἐκρατοῦντο,
πυργηδὸν γὰρ ἡρμοσμένοι

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 185. τὸ. — 186. ἄυτους. ἔνει. — 187. ἐκλύπει. — 193. ἀποκταίνοντες αὐτῆκα. — 195. ἐρεθήζοντες. — 196. σκοτομὸν ἐκείνου. — 197. φίλοι. — 202. πυργιδὼν. ἡρμοσμένοι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 186. αὔτους ἔνει. — 187. ἐκλύπει. — 188. ʽβδλέποντα (*sic*, par suite d'une erreur du rubricateur). — 192. ἀπὸ. — 193. ἀποκταίνοντες αὐτῆκα. — 195. ἐρεθήζοντες. — 196. σκοτομὸν ἐκείνου. — 197. φίλοι. — 201. στερῶς. — 202. πῦργιδὸν. ἡρμοσμένη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 180. αὐτοῖς ὦ. — 181. ἐδεσθήται. — 182. ἀνδρίως. — 183. μετὰ χειρισθήται. — 184. γαρ. — 186. ζωῆ μεταῦτους ἔνει. — 187. ἐκλύπη. — 188. βλέπωντες την. — 189. ἀπὸ φέγουν (*sic*). — 190. ἐκλύπη. — 192. ὑπὸ γὰρ θανάτον (et rien de plus). — 193. ἀπὸ κτένῶνται αὐτοίκα. — 195. κ' ἐρεθήζωντες. — 196. σκοτομὸν ἐκείνου. — 197. φίλοι. — 198. παρένεσϊς. πάσιν. — 199. οὔτως. εἰπὸν. — 200 manque. — 201. στερὸς γοῦν. — 202. πυργϊδῶν. εἰρμοσμένη.

καὶ τὴν μάχην ἐσυγκρότουν.
Ὥσπερ δὲ πέτρα μεγάλη,
ὑψηλὴ καὶ στερεμνέα
ἀπὸ γῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ
κορυφούμενη πολλάκις
ὑπεράνω τῆς θαλάσσης
τὴν ἰσχὺν γὰρ τῶν ἀνέμων — Coislin, 118 recto.
καὶ τὰ τῶν κυμάτων πλήθη
ὑπομένονταν ἡ πέτρα·
οὕτως Ἕλληνες τοὺς Τρῶας
ἀντιπίπτασιν στερρῶς γαρ
ἐν τῇ μάχῃ γὰρ ἐκείνῃ·
ὅστις ἐκ τῶν Τρώων τούτων
ἤφερεν τὸ πῦρ πρὸς καῦσιν,
τηνικαῦτα γοῦν ὁ Αἴας
ἐκατέσφαττεν ἐκεῖνον·
ἓν παρ' ἓν τὸ πῦρ γὰρ φέρων
ἀποκτένει δεκαδύο.

Manuscrit de Leyde. Vers 205. ὑψηλῆ. στερεμναῖα. — 208. ὑπὲρ ἄνω. — 210. πλήθει. — 212. ἕλληνας. τρώας. — 217. τοινικαῦτα.

Manuscrit de Paris. Vers 205. ὑψηλῆ. στερεμναῖα. — 207. κορυφούμενοι. — 208. ὑπὲρ ἄνω. — 210. πλήθει. — 212. ἕλληνας. — 217. τοινικαῦτα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 203. την. ἐσυνκρότουν. — 205 manque. — 207. κορΐφούμενη. — 208. τῆς manque. — 209. ἰσχὺν. — 210. κοιμάτων πλήθοι. — 211. ὑπὸ μένοντα. — 212. οὗτως ἕλληνες. τρόας. — 213. ἀντετείνασιν στερὸς γὰρ. — 215. ὅστϊς. των τρόων. — 216. ἤφερεν. καύσιν. — 217. ὁ γοῦν γὰρ γεναίως αἴας. — 218. ἐκεῖνον. — 219 et 220 sont intervertis. — 219. ἓν παρἓν. — 220. ἀπέκτεινε δὲ καὶ δύο.

PARIS, 97 verso.

πγʹ. Περὶ τὸν κλαυθμὸν τοῦ Πατρόκλου καὶ τὴν παράκλησιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν, ὅταν εἶδεν ὅτι κινδυνεύουν οἱ μεγιστᾶνοι τῶν Ἑλλήνων.

Ὁ δὲ Πάτροκλος ὡς εἶδεν
τὴν φθορὰν τὴν τῶν Ἑλλήνων
ἤρξατο δακρυρροεῖν γαρ
ὡς ἀπὸ κρονοὺς κεράμου.
Ἀχιλλεὺς ἰδὼν γὰρ τοῦτον
ἔφη πρὸς αὐτὸν τοιάδε·
« ὥσπερ γὰρ γυνὴ δακρύεις·
ὁ πατήρ σου Μενετίων
ζῇ γὰρ καὶ καλῶς ὑπάρχει·
καὶ Πηλεὺς ὁ φυτοσπόρος
ὁ ἐμὸς πατὴρ γὰρ πάλιν
ὁμοιῶς γὰρ ζῇ κἀκεῖνος·
τί θρηνεῖς πολλὰ τοσοῦτον; »
Ὁ δὲ Πάτροκλος αὐτίκα
οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθην· COISLIN, 118 verso.
« οἱ μὲν ἄριστοι γὰρ πάντες
κεῖνται τετρωμένοι ὅλοι·

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* οἶδεν. μεγιστάνοι. — Vers 221. ἴδεν. — 223. ἤρξαντο δακρυδοήν. — 226. τοιᾶδε. — 229. καλὸς. — 231. Après ce vers, on lit ceci : ὁμοιῶς πατὴρ γὰρ πάλιν, avec des points au-dessus et au-dessous. — 233. τοσοῦτον (ον avec deux points au-dessous et α au-dessus). — 234. αυτῆκα. — 235. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 237. κῦνται.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* ἀχϊλέαν. οἶδεν. μεγιστάνοι. — Vers 221. ἴδεν. — 223. δακρυροήν. — 226. τοιᾶδε. — 233. τὸ σούτων. — 234. αὐτῆκα. — 235. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 237. κῦνται.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* τῶν κλαυθμὸν παντρόκλου. ἀχιλλέα. ἴδεν. κϊνδϋνεύουσιν οἱ μεγιστάνοι τῶν ἑλλήνων. — 221. ο. πάντρουκλος ἐμβλέπων. — 222. την φθορὰν. ἑλλήνων. — 223. ἤρξατο δακρϋροῆν γαρ. — 225. ἰδών γαρ τούτον. — 226. τοιᾶδε. — 227. γυνῆ δακρύοις. — 228. μενετίον. — 229. καλλῶς. — 230. πίλεὺς ὁ φϊτοσπόρος. — 232. ὁμοίος. κακείνος. — 233 manque. — 234. πάντροκλος αυτρίκα. — 235. οὔτως γὰρ ἀνταπὲκρίθην. — 236. εἰμεν' ἄριστοι γαρ. — 237. κύνται πετρωμένοι.

ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Τυδέως — LEYDE, 355 verso.
ὁ καλὸς ὁ Διομήδης
κεῖται λαβωμένος πάντως,
καὶ Δυσσεὺς ἐκατετρώθην,
καὶ Εὐρύπυλος ὁμοίως·
κὲν προσώποις γὰρ ὁ Αἴας
μετὰ λόγχης ἐλαβώθην·
ὁ δὲ Σίσυφος καὶ Νέστωρ
σὺν γὰρ τῷ Λοκρῷ τῷ Αἴᾳ
εἶναι γοῦν τοῦ νἀπεθάνουν.
Περὶ δὲ τῶν τεθνηκότων
καὶ τῶν ἄλλων λαβωμένων
τῶν μεγάλων γὰρ ἀνθρώπων
καὶ τῆς παρακάτω τάξης
τίς νὰ τοὺς ἐξαριθμήσῃ;
Καὶ υἱοὶ γὰρ τοῦ Ἀτρέως
ἐλαβώθησαν ἐν τούτοις,
καὶ πρὸς κίνδυνον οἱ πάντες — PARIS, 74 recto.
εἶναι γὰρ τοῦ νὰ γενῶσιν·
κότον γὰρ ἐν τῇ ψυχῇ σου
εἴσβαλες ἐντὸς ἀπέσω,
καὶ βοήθειαν οὐ δίδεις
πρὸς τοὺς Ἕλληνας κἂν ὅλως·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 238. τιδέος. — 240. λαβομένος. — 246. τὸ αἴα. — 247. τὸ νὰ πεθάνουν. — 249. λαβομένων. — 251. τάξϊς. — 253. καὶ οἱ υἱοὶ. — 254. ἐλαβόθησαν. — 239. δίδης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 238. τιδέος. — 240. λαβομένος. — 244. ἐλαβόθην. — 246. τὸ αἴα. — 247. τῶν ἀπεθάνουν. — 249. λαβομένον. — 251. τοῖς. τάξις. — 254. ἐλαβόθησαν. — 256. να. — 257. ψυχή. — 259. δίδης.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 238. δυσέως. — 239. δϊόμίδης. — 240. κείτε λαβομένος πάντος. — 241. δϋσεὺς ἐκατέτρώθην. — 242. εὐρίπηλος ὁμοίος. — 244. ἐλαβόθην. — 246. λοκρῶ γὰρ αία. — 247. γουν τὸν ἀπὸ θάνουν. — 249. λαβομένων. — 250. μεγάλω. — 251. της. τάξις. — 252. τὶς να τοὺς ἐξαρϊθμήσει. — 253. καὶ οἱ υἱοὶ. — 254. ἐλαβόθησαν κακοίνει. — 255. κίνδυνων. — 256. εἶμε (*sic*) γὰρ το να γενῶσι. — 257. ψυχή. — 258. εἴσβαλες. — 258. βοήθϊαν. δίδης. — 260. ἕλληνας.

καὶ μετέπειτα τῆς μάχης
μέλλεις ὑβριστῆναι πάνυ·
ἐν τοῖς σοῖς ἅρμασι δέ με
ὅρισε καθοπλισθῆναι·
καὶ τῶν Μυρμιδόνων δός μοι
ὅλους γὰρ τοὺς Φερσαλίτας,
ὅλον τὸν λαὸν ἐνταῦθα
παροικήσαντες γὰρ ὅπως
οἵ τε Τρῶες ὡς ἑσένα, Coislin, 119 recto.
καὶ τὴν μάχην καταλήψουν
ἵνα μὴ φθαροῦν εἰς τέλος. »

Leyde, 356 recto.

πδ'. Περὶ τὴν ἀπολογίαν τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Πάτροκλον,
ὅταν ἐλυπήθη ὁ Πάτροκλος
διατὶ οὐδὲν ἤθελεν ὁ Ἀχιλλεὺς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν πόλεμον.

Ἀχιλλεὺς δὲ πάλιν οὕτως
πρὸς τὸν Πάτροκλον ἐξεῖπεν·
« εἴθε μήτε τὶς τῶν Τρώων,
μήτε τὶς γὰρ τῶν Ἑλλήνων
τόν τε θάνατον ἐκφύγῃ
πρὸς τὴν ὕβριν τὴν ὑβρίστην

Manuscrit de Leyde. Vers 262. ὑβρυστῆναι. — 263. ἄρμασι. — 264. καθ' ὑπλισθῆναι. — 266. φερσαλήτας. — 268. παρικάσαντες· — 269. εἴτε. — *Intitulé*. διὰ τί. ὑπαγει. — 273. ἐξ εἶπεν. — 274. ἤθε. — 276. ἐκφύγει.

Manuscrit de Paris. Vers 262. ὑβρυστῆναι. — 264. καθ' ὀπλϊσθῆναι. — 266. φερσαλήτας. — 268. παρικάσαντες. — 269. εἴτε. — *Intitulé*. ἀχιλέως. πάτρουκλον. διὰ τί. ἀχιλεὺς. ὑπάγει. — 273. ἐξ εἶπεν. — 274. ἤθε. — 276. ἐκφύγει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 261. μετ' ἔπϊτα. — 262. ὑβρΐστὴν ἐπάνω. — 264. καθ' ὀπλησθύναι. — 266 manque. — 267. ἐνταῦθα. — 268. παρϊκήσαντες. — 269. εἶτε τρόες. — 270. κατὰ λύψουν. — 271. φθαροῦν. — *Intitulé*. την ἀπὸ λογίαν ἀχϊλλέως. πάντροκλον. πάντροκλος. ἤθελεν. ὑπάγι. πόλεμων. — 272. οὗτως. — 273. πάντροκλον ἐξείπεν. — 274. ἤθε. τρόων. — 275. μὴ τε. ἐλλήνων. — 276. ἐκφύγειν. -- 277. την. τὴν ἡβρίστην.

ὑπ' αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνων,
ὅταν τὴν τιμήν μου ἦρεν
τὴν ὡραίαν Βρισηΐδαν. »

πέ. Ὅρα ὅταν ἔκοψεν ὁ Ἕκτωρ τοῦ Αἴαντος τὴν λόγχην, καὶ ἐδειλίασεν ὁ Αἴας καὶ ἔφυγεν ἐκ τῶν κατέργων.

Καὶ μαχόμενος ὁ Αἴας
κατερραίνετον ἱδρῶτι
κὴ πνοή του ἐνεκροῦτο·
καὶ πλησιάσας ὁ Ἕκτωρ
μὲ τὴν σπάθην ἀποκόπτει
τοῦ γὰρ Αἴαντος τὸ δόρυ
τὸ πλησίον γὰρ τοῦ ξίφους
παρὰ τῶν καυλῶν ἐκεῖσε·
καὶ ἡ ἄξιφη γὰρ λόγχη
ἐναπέμεινεν εἰς χεῖρας
τοῦ γὰρ Αἴαντος ἡρώου·
κἐφοβήθη γοῦν ὁ Αἴας
κἐκ τὴν νῆαν ἐπετάσθη.
Ὥσπερ πῦρ ἀπὸ τῶν ὅπλων
μετὰ τοῦ ἀνέμου τρέχει

{ Coislin, 119 verso.
{ Paris, 74 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 282. κατ' ἐρρένετον ὑδρῶτι. — 285. μετὴν. — 290. ἐνἀπέμεινεν. — 293. νήαν.

Manuscrit de Paris. Vers 282. κατ' ἐρρένετον ὑδρῶτι. — 285. με. — 286, 287, 288, 289 et 290 manquent. — 293. νήαν. — 294. ὅπλων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 278. ὑπ' αὐτοῦ τοῦ αγαμέμνων. — 279. τιμὴν μου ἧρεν. — 280. βρϋσηΐδα. — *Intitulé.* ἕκτορ μετὰ τὴν σπάθην τοῦ αἴαντος την λόγχην. τὸ κάτεργων — 282. κατερένετον ὑδρότϊ. — 283. πνοῆ του. — 284. πλησιἄσας γοῦν ὁ ἕκτορ. — 285. μὲ. ἀποκόπτη. — 286. δώρη. — 288. ἐκεῖσαι. — 289. καὶ τὸ ἄξϊφον γὰρ δώρη. — 290. ἐν ἀπέμεινεν. χείρας. — 291. αἴάντος. — 292. κ' manque. — 293. κ' ἐκτηνεῖαν. — 294 et 295 sont remplacés par ce vers : ὥσπερ πῦρ ὑπὸ ἀνέμου.

ὅταν εἰς μεγάλην ὕλην
ἐξανάψη μετ' ἐκείνην,
καὶ τὸ πνεῦμα ὅθεν πνεύση
πρὸς τὸ ἄλλον μέρος τρέχει
τοῦ πυρὸς ἡ δυναστεία·
καὶ πολλὰ βιαζομένοι
οἱ παρατυχόντες σβέσαι
καὶ ποσῶς μὴ δυναμένοι·
οὕτως ὅμοιως ἐκεῖνοι
τῶν Ἑλλήνων τὰ φουσσᾶτα
ἐβιάζοντο τὰ πλήθη
τήν τε μάχην ἀποπέμψαι
ἐξ ὁλκάδων τῶν ἰδίων.
Καὶ ποσῶς οὐκ ἠμπορέσαν
οὔτ' αὐτοὺς οὔτε τὸν Ἕκτωρ
ἀποδιῶξαι τῆς μάχης·
καὶ θαρρήσαντες οἱ Τρῶες
ἔθεσαν τὸ πῦρ γὰρ ἅμα
τῆς Πρωτεσιλάου πρῶτον
τῆς νηὸς γοῦν ἀναφθείσης,
εἶτα γοῦν κεἰς τὰς ἑτέρας.

Manuscrit de Leyde. Vers 297. ἐξ' ἀνάψη. — 298. πνεύσει. — 305. φουσάτα. — 308. ὀλκάδων. — 311. Il faut sans doute écrire ἀποδίωξαι. Les déplacements d'accent pour obtenir le rythme n'embarrassent jamais Hermoniacos.

Manuscrit de Paris. Vers 296, 297, 298 et 299 manquent. — 304. ὅμοιος. — 308. ὀλκάδων. — 310. αὐτὸς. — 311. ἀπὸ διῶξαι. — 316. ἑτέρας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 297. ἐξανάψει. — 298. πνεύμα ὅθεν ρεύσι. — 301. βηάζομένη. — 302. παράτειχόντες σβείσαι. — 303. μη δΰναμένει. — 304. οὔτως ὅμοιος ἐκείνοι. — 305 manque. — 306. ἐβϊάζοντο. — 307. ἀπὸ πέμψαι. — 308. ἐξολκάδων. ἴδίων. — 309. οὐκ' ὑμπορούσαν. — 310. αὐτοῦς οὔτε. ἔκτορ. — 311. ἀπὸ διῶξαι. — 312. θαρείσαντες. τρόες. — 313. ἄμα. — 314. προτοσΰλάου πρότον. — 315. νοιῶς γαρ ἀναφθήσεις. — 316. τῆς ἑτέρας.

πϛ'. Περὶ ὅταν εἶδεν ὁ Ἀχιλλεὺς ὅτι καίεται τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ κάτεργον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ ἑτέρες νῆες αὐτῶν.

Ἀχιλλεὺς τὸ πῦρ γὰρ εἶδεν,
τοὺς μηρούς γὰρ τοὺς ἰδίους
ἔπληξεν εὐθὺς γὰρ βλέπων, LEYDE, 356 verso.
καὶ τὸν Πάτροκλον ὁρίζει · COISLIN, 120 recto.
« σύντομα γοῦν ἁρματώσου. »
Καὶ τοὺς Μυρμιδόνας λέγει,
ἤγουν γὰρ τοὺς Φερσαλίτας,
συντὰ τοῦ φουσσάτου ὅλου ·
« ἅπαντες ἁρματωθῆτε
κεἰς τὸν πόλεμον ἀμέτε. »
Ὁπλισθέντες οὖν οἱ πάντες
ὥσπερ ὠμοφάγοι λύκοι
καὶμοπότες γὰρ γουν σκύμνοι PARIS, 75 recto.
ὥρμησαν εὐθὺς εἰς Τροίαν.
Πέντε γὰρ ἡγεμονεῦαν
τὸν λαόν του τῶν ἁρμάτων ·
πρῶτος οὖν ὁ Μενεσθίος

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* ἴδεν. κέεται. νήαις. — Vers 317. οιδεν. — 318. μυρούς. — 321. σύντωμα. ἁρματόσου. — 324. σὺν τὰ. — 325. ἁρματωθεῖτε. — 327. ὁπλησθέντες. — 328. ὁμοφάγοι. — 330. ὅρμησαν. — 331. ἡγεμονεύαν. — 332. ἁρμάτων. — 333. νομεστῖος.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* ἴδεν. ἀχιλεὺς. κέεται. νήαις. — Vers 317. ἀχιλεὺς. οἶδεν. — 318. μυροὺς. τους. — 320. ὀρίζει. — 321. ἁρματόσου. — 323. φερσαλήτας. — 324. σὺν τὰ. — 325. ἁρματωθεῖται. — 327. ὁπλησθέντες. — 328. ὁμοφάγοι. — 329. καὶμοπότες. — 330. ὅρμησαν. — 331. ἡγεμονεύαν. — 333. νομεστῖος.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* ἴδεν. κέεται τὸ κάτεργον τοῦ προτοσίλάου ἀπὸ. ἐλλήνων ὁμοίως καὶ καὶ οἱ ἕτεροι νοίες. — 317. ἀχίλεὺς. πὺρ. — 318. μυρούς γαρ. ἰδίους. — 320. πάντορκλονορίζει. — 321. σύντομα γὰρ αρματόσου. — 322. μυρμῖδώνας. — 323. ἤγουν. φρεσαλίτας. — 324. σὺν τα. — 325. ἅπαντες ἁρματωθήται. — 326. ἀμέται. — 327. ὁπλησθέντες. — 328. ὁμοφάγοι. — 329. καὶμοπότες γάρ γουν. — 330. ὅρμησαν. — 331. ἡγεμονεύαν. — 332. λαὸν. ἁρμάτων. — 333. πρότος. νομεστίος·

ἔγγων γὰρ ὁ τοῦ Πηλέως,
ἀνεψίος Ἀχιλλέως·
δεύτερος ὑπῆρχεν ἄλλος
Εὔδωρος ὁ εὐεργέτης
ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Κλονίου·
Πείσανδρος ἦρχε τῆς τρίτης,
τῆς τετάρτης ἦρχε Φοῖνιξ
ὁ καλὸς γοῦν ὁ γηραῖος·
τῆς δὲ πέμπτης Ἀλκαμέδων·
ὁ δὲ Πάτροκλος ἁπάντων
ἔμπροσθεν αὐτοῖς ἀπῆγεν
μὲ τὸν ἰσχυρὸν γὰρ Μέδων
εἰς Πρωτεσιλάου νῆαν·
καὶ τὴν λόγχην ἀκοντίζει,
καὶ τὸν δεξιὸν γὰρ ὦμον
τοῦ Πυραίχμου ἡγεμόνος
ἔπληξεν αὐτὸν αὐτίκα· Coislin, 120 verso.
ἡγεμὼν ἦν τῶν Παιόνων
ἤγουν τῶν Οὐγγρῶν τὸ γένος.
Ὑπολάβασιν οἱ πάντες
τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων
τὰ φουσσᾶτα τότε γάρ γουν

Manuscrit de Leyde. Vers 334. ἔγκων. — 338 manque. — 339. πίσανδρος ἦρχεν. — 340. ἦρχε. — 345. μετὸν. — 346. νῆχν. — 349. πυρέχμου. — 350. αὐτῆκα. — 352. οὐγκρῶν.

Manuscrit de Paris. Vers 334. ἔγκων. — 335. ανεψιὸς. — 338 manque. — 339. πίσανδρος ἦρχεν τρόιας (et της au-dessus de ας qui est biffé). — 340. ἦρχε φοίνιξ. — 343. ἀπάντων. — 345. με τὸν ἰσχῦρὸν γὰρ μὲ γὰρ μέδων. — 346. νῆαν. — 348. δεξϊὼν. — 349. πυρέχμου. — 350. αὐτῆκα. — 351. ηγεμῶν ἦν. — 352. οὐγκρῶν. Au lieu de τὸ γένος, il faut peut-être écrire τοῦ γένους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 334. ἔγκον. πηλαίως. — 335. ἀνεψίως. — 336. ὑπύρχεν. — 339. πήσανδρος ἦρχεν τοῖς τρόοις. — 340. τοῖς τετάρτοις ἦρχε φοίνυξ. — 341. γηραίος. — 342. τὴς δὲ πέπτης. — 343. πάντροχλος ἀπάντων. — 344. ἀπείγεν. — 345. μετὸν ἰσχυρόν γαρ μέδον. — 346. προτεσιλάου νοίαν. — 347. την λογχην. — 348. δεξϊῶν γαρ ὦμον. — 349. πυρέχμου ἡγεμώνος. — 350. αὐτοίκα. — 351. ηγεμώνην τῶν παιὄνων. — 352. ἤγουν τῶν ὀυγκρῶν. — 354. ἐλλήνων. τρόων. τρόων. — 355. φουσάτα γάρ γουν τότε.

ὅτι Ἀχιλλεὺς εἰσῆλθε
εἰς τὴν μάχην γὰρ τὴν τότε.

πζ'. Περὶ τὴν δειλίαν τῶν Τρώων, ὅταν ἦλθεν ὁ Πάτροκλος εἰς βοήθειαν
τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰ κάτεργα μὲ τὸν λαὸν τοῦ Ἀχιλλέως
ὅλον καὶ ὑπόλαβαν ὅτι Ἀχιλλεύς ἐστι, καὶ διὰ τοῦτο ἐδειλίασαν.

Κἐδειλίασαν οἱ Τρῶες
κεἰς φυγὴν πάντες κινοῦσιν
καὶ κατέσβεσαν τὰς νῆας, LEYDE. 357 recto.
καὶ ἡμίφλεκτον ἐβγάλαν
τὴν νηὰν Πρωτεσιλάου·
καὶ οἱ Ἕλληνες θαρρήσας
ἐπεχύθησαν εἰς αὔτους.
Ὥσπερ ἐν ξηροῖς γὰρ δένδροις PARIS, 75 verso.
ἐν πολυΰλῳ γὰρ τόπῳ
ἐν γὰρ ταύτης πῦρ ἀνάψῃ
καὶ πνοὴ γὰρ σφοδροτάτη
μετὰ τοῦ πυρὸς συνδράμῃ
καὶ καιόμενα τὰ δένδρα
ὑπὸ τοῦ πυρὸς πιπτόντων

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* μετὸν. — Vers 360. νήας. — 361. ἡμίφλεκτον εὐγάλαν. — 364. ἐπ' ἐχήθησαν. — 365. ξυροῖς. — 366. πολΰϋλώ (*sic*). — 367. ἀνάψει. — 368. πνοῆ. — 369. σὺν δράμει. — 370. κεόμενα.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* με. — Vers 359. φυγεῖν. κινουσιν. — 360. νῄας. — 361. εὐγάλαν. — 364. ἐπ' ἐχήθησαν. — 365. ξυροῖς. — 366. πολΰϋλώ (*sic*). — 367. Il faut probablement lire τούτοις au lieu de ταύτης. ἀνάψει. — 368. πνοῆ. — 369. σὺν δράμει. — 370. κεόμενα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 356. εἰσήλθεν. — *Intitulé.* τρόων. ἦλθεν. πάντρουκλος. βοηθΐαν. ἐλλήνων. χάτερτεργα (*sic*). μετὸν. ὑπὸλάβασιν. ἐστὶν. — 358. ἐδειλίασαν. τρόες. — 359. φυγεῖν. κΰνούσιν. — 360. κατέσβησαν. νοίας. — 361. εὐγάλαν. — 362. την νοιὰν προτεσΐλάου. — 363. ἔλληνες θαρρήσαν. — 364. περὶ χήθησαν εἰς αὔτους. — 365. ὥπερ. ξυροῖς δένδρεις. — 366 manque. — 367. πῦρ ἐξάφνης ἐπανάψει. — 368. πνοῆ. — 369. συνδράμει. — 370. καιὄμενα τα.

κατακόπτονται ἐκεῖσε
κἐν τῇ γῇ καταπεσόντα·
οὕτως γὰρ αἱ κάραι τούτων
ἔπιπτον ἐκ τῶν Ἑλλήνων.
Βλέποντες οἱ Τρωαδῖται
ἔκ τε τῆς φυγῆς τὸν φόνον
ἐκ τὸ κάστρον ἐξεβαίνουν
ὡσεὶ ἄμμος τῆς θαλάσσης·
καὶ ἀμφίπαλος ἡ μάχη — LEYDE, 357 verso.
ἐγεγόνει τηνικαῦτα· — COISLIN, 121 recto.
κἐσκοτώθησαν γενναῖοι
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων
πλεῖον γὰρ ἐννακοσίων
τῶν σταθέντων πρὸς τὴν μάχην.

πή. Ὅρα τὰς σημασίας τῶν ὀνομάτων τῶν κρειττοτέρων ἀρχόντων τῶν σκοτωθέντων ἐν τούτῃ τῇ μάχῃ.

Ὁ υἱὸς ὁ τοῦ Πηλέως,
ὁ ἠνδρειωμένος Αἴας
τὸν Κλεόβουλον πιάσας
ἀποκτείνει μετὰ ξίφους,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 376. τρωαδῖται. — 378. ἐξ ἐβαίνουν. — 381. τοινικαῦτα. — 383. ἐξ ἀμφοτέρων. — 384. πλείων. — *Intitulé.* κριττοτέρων. σκοτοθέντων. — 387. ἠνδριωμένος.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 376. τρωαδῖται. — 378. το. ἐξ ἐβαίνουν. — 381. τοινικαῦτα. — 383. ἐξ ἀμφοτέρων. — 384. πλείων. — *Intitulé.* κρἵττοτέρων. σκοτοθέντων. — 387. ἠνδριωμένος.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 372 et 373 manquent. — 374. οὕτως γὰρ χάρε τῶν τρόων. — 375. ἔπιπτων. ἐλλήνων. — 376. τροαδῖται. — 377. τῶν φόνων. — 378. ἐξεβέναν. — 379. ὥσει. — 380. ἀμφίπαλος. — 381. τοινικαῦτα. — 382. κ' manque. γεναίοι. — 383. ἐξαμφωτέρων. — 384. πλείων γὰρ ἐξακοσίων. — *Intitulé.* σΰμμασίας. ὀνομάτων. κριττοτέρων ἀρχώντῶν. σκοτοθέντων. τ' αὐτῇ. — 386. πηλέος. — 387. ἠνδρἵόμένος. — 388. κλεὄβουλον πΐᾶσας. — 389. ἀπὸ κτένει.

κἐκατηγορήθην πάνυ
καὶ ὑβρίστην ἐκ τοὺς πάντας·
ὁ Πηνέλαος δὲ πάλιν
ἐκ τοὺς Ἕλληνας ὑπῆρχεν
καὶ τὸν Λύκωνα γὰρ πλήττει,
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ σκότους
κατεκάλυψεν αὐτίκα·
ἔφθειρεν καὶ Μηριόνης
τὸν Ἀκάμαντα γὰρ τότε·
τὸν Ἐρύμαντα ὁμοίως LEYDE, 358 recto.
ὁ Ἰδομενεὺς γὰρ πλήξας
ἐν τῷ στόματι, τῷ δόρει
τὸν ἐγκέφαλον περάσας,
καὶ τῆς κεφαλῆς ὀστέοι PARIS, 76 recto.
ἐσκορπίσθησαν αὐτίκα,
καὶ οἱ ὄδοντες σὺν τούτοις
σύν τε τῇ ῥινὶ καὶ στόμα
ἐτινάχθησαν τὰ πάντα·
καὶ σὺν τοῦτο τοῦ θανάτου COISLIN, 121 verso.
ἐκατέπιεν τὸν σκύφον.
Ὁ δὲ μέγας Αἴας πέμπει
πρὸς τὸν Ἕκτοραν γὰρ λέγχην·
ὁ δὲ Ἕκτωρ τοὺς ἰδίους

Manuscrit de Leyde. Vers 394. λύκονα. — 396. αὐτῆκα. — 399. ἐρήμαντα. — 401. τὸ δόρϋ. — 404. αὐτῆκα. — 406. ῥινῇ. — 409. σκῆφον.

Manuscrit de Paris. Vers 391. ἡβρίστην. — 392. ἀπηνέλαος (erreur du rubricateur). — 394. λύκονα. — 396. κατ' ἐκάλυψεν αὐτῆκα. — 397. μυριόνης. — 399. ἐρήμαντα. — 401. τὸ δόρϋ. — 404. αὐτήκα. — 405. σϋν. — 406. ρίνῇ (*sic*). — 409. σκῆφον. — 411. ἔκτωραν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 390. καὶ κατηγορίθην. — 391. τοῦς. — 393. ἕλληνας ὑπήρχεν. — 394. λύκονα. — 395. ὀφθαλμοὺς. — 396. αὐτοίκα. — 397. ἔφθειρε καὶ μϋριὄνις. — 399. ἐρήμαντα. — 400. ἰδομενεὺς. — 401. στώματι. δώρυ. — 403. τοῖς. ὀστέοι. — 404. αὐτοίκα. — 405. ὄδοντες συντούτοις. — 406. σύν τε τυρΐνῆ. — 407. ἐτανήσθησαν. — 408. και. τούτο. — 409. ἐκατέπιον. — 410. ὁ δε μέγας γὰρ ὁ αἴάς. — 411. πέμπει λόγχη πρὸς τὸν ἔκτορ. — 412. ἔκτορ. ἰ δίους.

τῇ ἀσπίδι γοῦν τοὺς ὤμους
συγκαλύψας ἀποφεύγει.
Ὁ δὲ Πάτροκλος γὰρ πάντα
ἐπεθύμει γὰρ τὸν Ἕκτωρ
τοῦ λαδῶσαι τοῦτον ποῦ γαρ...
καὶ τὸν Πρόνον γυμνωθέντα
ἔκ τε τῆς ἀσπὶς ἧς εἶχε,
εἰς τὸ στῆθος κρούσας τοῦτον
ἔλυσεν τὰ μέλη τούτου.
Εἶτα κτείνει καὶ τὸν Θέστωρ,
τήν τε παρειὰν γὰρ κρούσας
μετὰ δόρατος ἐκεῖσε,
τὰ γὰρ οὔλη περονίζει.
Τέλος ἑπτακαιδεκάτου,
τῆς τοῦ σῖγμα ῥαψῳδίας.
Ἐκ δὲ νέων διδασκάλων
ἐτυμολογεῖται σῖγμα ·
ἀφαιροῦσι γὰρ τὸ κάππα,
ἀντ' αὐτῆς θέτουσιν γάμμα.

Manuscrit de Leyde. Vers 414. ἀπὸ φεύεγι. — 416. ἐπεθύμη. — 418. τὸν πρῶνον. — 419. εἰς ἧχε. — 422. παριὰν. — 423. ἐκεῖσαι. — 424. περωνίζει. — 425. ἔπτα (*sic*) καὶ δεκάτου. — 428-431. Dans le ms., ces quatre vers figurent en tête de la rhapsodie suivante. 429. ἐτιμολογεῖται. — 430. κᾶππα. — 431. γᾶμμα.

Manuscrit de Paris. Vers 416. ἐπεθύμη. — 417. Il y a une lacune après ce vers. — 418. πρῶνον. — 419. εἶς. — 422. κτείνη. — 423. παριὰν. — 424. δώρατος ἐκεῖσαι. — 426. ἕπτα κὰι δεκάτου. — 428 (429, 430, 431 sont placés en tête de la rhapsodie suivante). ἐδε. — 430. ἀφεροῦσι. κᾶππα. — 431. γᾶμμα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 413. ἀσπίδη. τοῦς δμους. — 414. ἀπὸ φεύγει. — 415. πάντροκλος. — 416. τῶν ἕκτορ. — 417. λαδώσαι τούτον ποῦ. — 418. τῶν πρόνων. — 419. ἀσποῖς ἧς εἶχεν. — 420. στήθος. τούτον. — 422. κτείνη. θέστορ. — 423. παρῖὰν. — 424. δώρατος ἐκείσαι. — 425. περωνίζει. — 426. ἑπτὰ καὶ δεκάτου. — 427. τῆς τε σήμα. — 428, 429, 430 et 431 manquent.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Σύρνει γὰρ αὐτὸς ἐκεῖνον
ἤδη γὰρ μετὰ τῆς λόγχης
καταχαρφωμένον γάρ γουν
μετὰ τῶν ἁρμάτων ὅλων·
ἅπαντες γὰρ τοῦτον βλέπουν,
λέγουν πρὸς τὸν Ἕκτωρ τότε·
ἤκωμεν τὰ πρὸς τὴν πόλιν,
παρελκύσωμεν αὐτόν τε
ἀναισχύντως ἐν τῇ Τροίᾳ.
Οὕτως ἔσυρνεν ἐκεῖνον — Paris, 76 verso.
ὥσπερ ἁλιεὺς ἰχθύν γαρ
ὅταν ἀγκιστρώσῃ τοῦτον·
ἀνησπάσας δὲ τὴν λόγχην — Leyde, 358 verso.
ἔσφαξεν αὐτὸν αὐτίκα.
Καὶ τὸν Βρύχλον γὰρ πάλιν — Coislin, 122 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 1-5. L'acrostiche formé par les lettres initiales donne σῆκμα au lieu de σῖγμα. — 3. καταχαρφομένων. — 4. ἁρμάτων. — 7. ἤκομεν. — 8. παρ' ἐλκύσωμεν. — 12. ἀγκυστρώσει. — 14. αὐτῆκα — 15. βρίαλον.

Manuscrit de Paris. Vers 3. καταχαρφωμένων. — 7 et 8 manquent. — 9. ἀναισχύντος. — 10. ὄντως ἔσυρεν. — 12. ἀγκυστρώσει. — 14. αὐτῆκα. — 15. βρίαλον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. σῆρνη. ἐκείνον. — 2. ἤδη. — 3. κατὰ χαρφομένον γάρ γε. — 5. ἅπαντες τούτον. — 6. λέγων. ἔκτορ. — 7. ἤκομεν γὰρ. πόλην. — 8. παρελχήσωμεν. — 9. ἀνεσχῦντος. τρίχ. — 10. οὔτως. ἐκείνον. — 11. ἁλιεὺς ἰχθὴν γὰρ. — 12. ἀγκηστρόσει τούτον. — 13. ἀνισπάσας. — 14. αὐτοίκα. — 15. τὸν εὐριάλλον γὰρ πάλιν.

λίθῳ γὰρ μεγίστῳ μέγα
κατὰ μέσον πλήξας τοῦτον
κεφαλῆς αὐτοῦ διχῶς γαρ
ἐκατέρραξεν αὐτίκα·
τὸν Ἐρύμαντα κ' Ἐπάλτην,
τὸν Τληπόλεμον καὶ Πύρην,
Ἔγχιόν τε καὶ Ἰφέαν
καὶ αὐτὸν τὸν Ἀργεάδην,
τούτους ἅπαντας ὁμοίως
τότε Πάτροκλος σκοτόνει.
Ὁ δὲ Σαρπηδὼν γὰρ βλέψας
τὴν φθορὰν τῶν μεγιστάνων
ὥρμησεν εὐθὺς πρὸς τοῦτον,
καὶ πλησίον γὰρ ἀλλήλων
παρεγίνοντο αὐτίκα
καὶ ἀμφίμαχον τὴν μάχην
ἀκοντίζουσι τὰς λόγχας,
ἐλαβώθησαν κοὶ δύο·
εἶτα γοῦν μετὰ ξυστῶν γαρ
καὶ μετὰ φασγάνων πάλιν
ἐλαβώθησαν πλειστάκις,
κἔλαβον ἑτέρας λόγχας
καὶ πλησίον γὰρ ἀλλήλων

Manuscrit de Leyde. Vers 19. αὐτῆκα. — 20. ἐρήμαντα καὶ πάλμην. — 21. πῆρον. — 22. ἀφραίαν. — 23. ἐγγυάδην. — 28. ὅρμησεν. — 30. αὐτῆκα. — 31. ἀφίμαχον. — 33. ἐλαβόθησαν. — 34. ξιστῶν. — 36. ἐλαβόθησαν.

Manuscrit de Paris. Vers 17. πλῆξας. — 19. αὐτῆκα. — 20. ἐρήμαντα καὶ πάλμην. — 21. πῆρον. — 22. λἔγχιόν τε καὶ ἀφραίαν. — 23. ἐγγϋάδην. — 24. τού τοις. — 26. σαρπιδὼν. — 28. ὅρμησεν. — 29. πλησίων. — 30. παρεγένοντο αὐτῆκα. — 31. ἀφίμαχον (il faut peut-être lire ἀψίμαχον). — 33. ἐλαβόθησαν. — 34. ξιστῶν. — 36. ἐλαβόθησαν. — 38. πλησίων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 17. καταμέσον. τούτον. — 19. ἐκατέραξεν αὐτοίκα. — 20. ἐρήμαντα. πάλτην. — 21. τλιπόλεμον καὶ πήριν. — 22. ἐγχιὅντε καὶ ἀφραίαν. — 23. ἐγκιἄδην. — 24. τούτοις ἄπαντες. — 25. πάντροκλος γὰρ κτείνη. — 26. σαρπιδῶν. — 27. την φθορὰν. — 28. ὅρμησεν. τούτον. — 30. παρέγύνοντο αὐτοίκα. — 31. ἀμίμαχον. — 33. καὶ λαβόθησαν κ' οἱ δύο. — 34. ξιστῶν. — 35. φασγάνον. — 36. ἐλαβόθησαν πλησtάκις. — 37. κ' ἔλαβων ἑτέρας.

παρεγένοντο γὰρ πάλιν·
καὶ τὴν λόγχην ἀκοντίσας
ὁ γὰρ Σαρπηδὼν πρὸς αὔτον
οὐκ εὐτύχησεν τὸ δόσμα,
καὶ τὸν Πήδασον εὑρίσκει
μέσον γὰρ τοῦ στήθους τοῦτον,
κεὶς τὸν μόρον τὸν ἐκπέμπει· Coislin, 122 verso.
ἦτον γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως
φίλος γὰρ ὑπὸ τὸ πλεῖστον
καὶ συμβουλευτὴς ἐκείνου. Paris, 77 recto.
Πάλιν Πάτροκλος τὸ δόρυ
πρὸς τὸν Σαρπηδόνα πέμπει
κέβαλεν ἐν τῇ καρδίᾳ·
καὶ πεσὼν αὐτὸς αὐτίκα
ὥσπερ τὶς ἱδρῦς γὰρ μέγας
καὶ τὸν μόρον γοῦν ἐγεύτη·
οὕτως τέθνηκεν αὐτίκα
ὁ καλὸς ὁ Σαρπηδόνας.
Εἷς δ' ἀνὴρ ἐκ Μυρμιδόνων Leyde, 359 recto.
ὁ υἱὸς τοῦ Ἡρακλέος
ὁ Πηγεὺς ὁ πυγματέας
τοῦ νεκροῦ γὰρ ἁπτομένου,
λίθον ἔβαλεν ὁ Ἕκτωρ

Manuscrit de Leyde Vers 41. ἄυτον. — 48. σύμβουλευτῆς. — 52. αὐτῆκα. — 53. ὑδρὺς. — 55. αὐτῆκα. — 56. σαρπηδώνας. — 59. πηγεῦς. πηγματαίας.

Manuscrit de Paris. Vers 41. σαρπιδὼν. αὔτον. — 43. εὐρίσκει. — 48. συμβουλευτῆς ἐκεινου. — 50. σαρπΐδωνα. — 52. πεσῶν. αὐτῆκα. — 53. ὑδρὺς. — 55. αὐτῆκα. — 56. σαρπηδώνας. — 57. τίς (au lieu de εἷς, par erreur du rubricateur). — 59. πηγεῦς ὁ πηγματαίας. — 60. ἀπτομένου. — 61. ἔβαλεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 40. την. — 41. σαρπηδῶν εἰς αὔτον. — 42. εὐτήχῦσεν. — 43. εὐρίσκει. — 44. του. τούτου. — 46. ἦτον γοῦν. — 47. φίλος γοῦν ὑπὸ τῶν πλείστων. — 48. συμβουλευτῆς. — 49. πάντροκλος τῶ δώρη. — 50. σαρπηδῶνα. — 51. καίβαλεν. — 52. πεσῶν. αὐτοίκα. — 53. ἡδρὺς. — 54. ἐγεύθη. — 55 et 56 manquent. — 57. εἶς δ' ἀνῆρ. — 58. ἡρακλέως. — 59. πΐγμ~ταίας. — 60. ἀπτωμένου. — 61. ἔκτορ.

μέλαν μέγιστον αὐτίκα·
διεσχίσθηκεν εἰς δύο
καὶ κατέπεσεν ἐπάνω
εἰς τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ γαρ.
Ὁ δὲ Πάτροκλος γὰρ ἅμα
μετὰ λίθου γὰρ μεγάλου
τὸν υἱὸν τοῦ Θαιωμενέως
τὸν Στενέλαον ἐκεῖνον
κρούσας τοῦτον ἐν τὸ στῆθος
πέμπει γὰρ αὐτὸν εἰς μόρον·
ὁ δὲ τῶν Λυκίων Γλαῦκος
ἡγεμὼν γὰρ τῶν Λυκίων
πρὸς φυγὴν αὐτὸς ἐτράπη,
κατεδίωξεν Θαμβήκλην·
καὶ δραμόντες γὰρ οἱ Τρῶες
ἐκ μερῶν ἄλλοθεν ἄλλος, Coislin, 123 recto.
ὁμοιῶς καὶ τῶν Ἑλλήνων
τὰ φουσσᾶτα σωρευθέντα,
ἄσβεστος ἐγίνη μάχη.
Ὥσπερ γὰρ τῶν δενδροτόμων
τῶν καλῶν γὰρ ξυλοκόπων
ὁ γὰρ κτύπος ἀναβαίνει
ὅταν εἰς τὸ ὄρος κάμνουν·

Manuscrit de Leyde. Vers 62. αὐτῆκα. — 63. διεσχήσθηκεν. — 68. θωμενέος. — 70. τῷ. — 75. κατ' ἐδίωξεν. — 77. ἄλλως. — 79. φουσάτα. — 83. κτῦπος.

Manuscrit de Paris. Vers 62. αὐτῆκα. — 63. διεσχήσθηκεν. — 68. θωμενέως. — 69. ἐκείνον. — 70. κκρούσας. τῷ στῖθος. — 72 ὁ manque. — 74. φῦγεῖν. — 76. τρώες. — 78. ομοιῶς. — 81. δενδροτόμον. — 82. γαρ. — 83. κτῦπος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin Vers 62. μέγιστον οὐκάτη. Après ce vers, on trouve les deux suivants : κατὰ κεφαλῆς ἐκείνου καὶ τὸ κράνος γαρ αὐτοίκα. — 63. διέσχήσθηκεν. — 65. σώμα. νεκρού γαρ. — 66. πάντροκλος. ἅμα. — 68. υἱὸν ἡθομενέως. — 69. τὸν τε στένελον ἐκείνον. — 70. τούτον ἐν τῆ κάσει. — 72. γλαῦκος manque. — 73 manque. — 74. πρὸς φυγεῖν. ἐτραπειν. — 75. κατεδιώξεν. — 76. δραμώντες οὖν οἱ τρόες. — 77. μερων ἄλοθεν ἄλλως. — 78. τὼν ἐλλήνων. — 79. φουσάτα σορευθέντα. — 80. ἐγίνει. — 81. δένδρων τόμων. — 82. τὸν καλὸν. — 83. κτίπως. — 84. ὅρος.

καὶ ὁ ψόφος γὰρ μακρόθεν
ἀκούεται δι' ὠτίων·
οὕτως γὰρ ὁ κτύπος τούτων   PARIS, 77 verso.
ἐσυνέβηκεν τὸ τότε
μετὰ γὰρ ξυστῶν καὶ τόξων,
καὶ πασῶν τῶν πανοπλίων
ἐν τοῖς κάσσις καὶ τοῖς ἄσπσις
κεὶς φολιδωτοὺς χιτῶνας·
ἐπροσίετον ἡ μάχη.

πθ'. Ὅρα πόσοι ν:κ.οὶ ἔπεσαν εἰς τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος ἐπάνω, ἵνα ἐπάρουν αὐτὸ οἱ Ἕλληνες.

Καὶ τριάντα γὰρ ἥρωες,
λείποντος τῶν ἄλλων πάλιν,
ἔπεσαν ἐπάνω τούτων
εἰς τὸν νεκροδέγμον τόπον
τοῦ καλοῦ γὰρ Σαρπηδόνος
ὁλοσκότωτοι γὰρ πάντες·
καὶ μετὰ μεγάλης βίας
ἀποσποῦν τὸν Σαρπηδόνα
τῶν Ἑλλήνων τὰ φουσσᾶτα,   LEYDE, 359 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 89. ξιστῶν. — 92. φολιδοτοὺς. — 94. ἡρόαις. — 97. τὸ — 98. σαρπηδῶνος. — 99. ὁλοσκότοτοι. — 102. φουσάτα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 86. ἀκουεται. — 89. τόξον. — 92. φολιδοτοὺς χιτώνας. — *Intitulé*. σαρπιδῶνος. οἶνα. αὐτῶ. — 94. ἡρόαις. — 95. λίποντος. — 97. τὸ. — 98. σαρπιδῶνος. — 99. ὑλοσκότοτοι. — 100. μετὰγάλης (*sic*). — 101. ἀπὸ σποῦν. σαρπιδῶνα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 85. ψώφος. — 86. ἀκούεται διότίον. — 87. οὗτως. κτύπως τούτον. — 89. ξιστῶν. τόξον. — 90. πανωπλείων. — 92. κεῖς φϊλοδωτοὺς χϊτώνας. — 93. ἐπροσήτον γὰρ ἡ μάχη. — *Intitulé*. τὸν νεκρῶν. ἵνα. αὐτῶ. ἕλληνες. — 94. τριᾶντα γὰρ οἱ ρώαις. — 95. λίπωντος. ἄλλῶν. — 96. ἔπεσων. τούτον. — 97. νεκρωδέσμον. — 98. καλλοῦ. — 100. βείας. — 101. ἀπὸ σποῦν. σαρπηδώνα. — 102. ἑλλήνων. φουσάτα.

κεὶς τὰς νῆας τὸν ὑπάγουν·
καὶ ὁ Πάτροκλος αὐτίκα
ἀντιστράφην εἰς τὴν μάχην
τῇ χειρὶ τῇ εὐωνύμῳ
δόρυ γὰρ κρατῶν μελίνον, Coislin, 123 verso.
τῇ δὲ δεξιᾷ γὰρ πέτραν
στερεμνίαν καὶ μεγάλην·
τὸν γὰρ Βρίονην μὲ ταύτην
ἔπληξεν κατὰ τὴν κάραν
τοῦ γὰρ Ἕκτορος τὸν νόθον
ἀδελφὸν ἐκ τῆς Ἠρτέμης·
ἔμπροσθεν Ἑκτόρου τοῦτος
τῆς ζωῆς γὰρ ἀπεξέβη·
ὁ δὲ Πάτροκλος ὡς λέων
ἐπροθύμει τοῦ συλῆσαι
τὴν ἁρμάτωσιν ἐκείνου·
Ἕκτωρ δ' ἐκ τοῦ ἵππου πίπτει
εἰς τὸν Βρίονην ἀπάνω
κἐμαχήσθησαν ἀνδρείως.
Ὥσπερ λέοντες γὰρ δύο
ὅταν ἔλαφον πεινῶντες
ἀποκτείνουσιν οὐκάπου

Manuscrit de Leyde. Vers 103. νήας. τὸν deux fois. — 104. αὐτῆκα. — 107. μυλίνω. — 108. πέτρα. — 110. μεταύτην. — 115. ἀπ' ἐξεύει. — 117. συλλῆσαι. — 118. ἁρμάτωσιν.

Manuscrit de Paris. Vers 104. πατροκλος αὐτῆκα. — 107. δόρη. μῦλίνω. — 108. δεξιὰ. πέτρα. — 110. βρύενην με. — 112. ἕκτωρος τὸνόθον. — 114. ἐκτώρου. — 115. ἀπ' ἐξεύει. — 117. σῦλλῆσαι. — 119. ἕκτος (*sic*). — 120. τὴν βρύενην. — 124. ἀποκτένουσιν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 103. κἐϊς. νείας τῶν. — 104. πάντρουκλος αὐτοίκα. — 105. ἀντηστράφην. — 106. εὐονήμω. — 107. δώρηται κρατὸν μυλίνω. — 108. καὶ τῆς δεξϊὰ γὰρ. — 110. βρύένην μετ' ἀύτην. — 112. τοῦ γὰρ ἕκτορος γὰρ νόθων. — 113. ἠτέρμης. — 114. ἐκτόρου τούτος. — 115. ἀπὲξεύει. — 116. πάντροκλος. — 117. ἐπροθύμειν. σῦλίσαι. — 119. ἕκτορ. πήπτη. — 120. βρύένην. — 121. καὶ μαχήσθησαν. — 122. λέωντες. δύό. — 123. πεινόντες. — 124. ἀπὸ κτείνουσιν.

καὶ βουλόμενοι χορέσαι
ἐκ τὰς σάρκας τοῦ ἐλάφου — PARIS, 78 recto.
ἀπὸ πείνας δράσσουν ταῦτα
τὰ ὀστᾶ γοῦν καὶ τὰ μέλη,
εἴ τις πλεῖον γὰρ γουν δράξῃ
ἀπὸ τοῦ νεκροῦ γὰρ τότε·
οὕτως ἐπροθύμουν οὗτοι·
ἐπὶ κεφαλῆς μὲν Ἕκτωρ
μὲ τὴν χεῖραν γὰρ τὴν μίαν
τὸν Βρίονον ἐκράτει,
καὶ μὲ τὴν ἑτέραν πάλιν
ἐκ τὸ χέριν τὸν ἀπῆρεν
καὶ πρὸς ἑαυτὸν γὰρ εἷλκεν·
ὁ δὲ Πάτροκλος ἀπῆρεν — COISLIN, 124 recto.
ἐκ ποδὸς γὰρ τοῦ δεξίου,
κἐβιάζετον τοῦ δράξαι
ἐκ χειρὸς γὰρ τοῦ Ἑκτόρου.
Οἱ δ' ἐξ ἀμφοτέρων ἄλλοι
κατεκόπτονταν ἀλλήλως
καὶ δοράτοις γὰρ ὀξέοις
καὶ πτερόεντα γὰρ βέλη
εἰς τὸ σῶμα γὰρ ἐτούτου
κατεπήγνυτο γὰρ τότε·
καὶ μετὰ πετρῶν τὰς ἄσπεις.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 125. βολόμενοι. — 127. δράσουν. — 129. δράξει. — 131. οὗτοι. — 133. μετὴν. — 134. βριένιον ἐκράτη. — 135. μετὴν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 125. βολόμενοι. — 128. ὀστὰ. — 129. δράζει (*sic*). — 131. οὗτος. — 133. με. — 134. βριένιον ἐκράτη. — 136. χαίρειν. — 137. ἥλκεν. — 143. κατ' ἐκόπτονταν. — 144. ὀξέοις. — 145. πτερώεντα. — 147. κατ' ἐπύγνητο.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 125. βουλώμενος. — 126. τὸν ἐλάφον. — 127. δράσουν ταύτα. — 128. ὀστὰ. μέλει. — 129. ἥτις πλοίον. — 131. ουτως. — 132. ἕκτορ. — 133. μετην χείραν. την μιαν. — 134. τὸν βρεδνῖον. — 135. μετὴν ἑτέραν. — 136. χαίρειν. ἀπείρεν. — 137. ἑαυτὸν. ἥλκεν. — 138. δε (*sic*) πάντροκλους ἀπείρεν. — 140. καὶ βϊάζετον τοῦ κράξαι. — 141. ἐκτόρου. — 142. οἱ δὲ 'ξ' ἀμφωτέρων. — 143. κατ' ἐκόπτονταν ἀλλήλων. — 144. δωράτοις. ὀξέοις. — 145. πτερώεντα. — 146. σώμα. ἐτούτο. — 147. κατεπήννηον. — 148. ἄσπις.

συνετρίψασιν τὰς πλείω·
καὶ ἰσόρροπος ἡ μάχη
μέχρι γὰρ ἡλίου δύσιν,
ἐπολέμιζαν ἐξ ἄμφω — Leyde, 360 recto.
ὑπὲρ τοῦ θανεῖν ἀλλήλων·
ἐνικήσασιν τοὺς Τρῶας
καὶ τὸν Βρίονην ἀπῆραν
κεἰς τὰς νῆας τὸν ἀπῆγαν.

ϛʹ. Ὅρα τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου τὸ πῶς ἐσυνέβη.

Πάλιν τρὶς γὰρ μετὰ τούτου
ἐφορμᾷ κατὰ τῶν Τρώων
ὅ τε Πάτροκλος ἐκεῖνος,
καὶ πολλοὺς ἄνδρας γὰρ κόπτει
μετὰ λόγχης καὶ φασγάνου.
Εἶτα καὶ τὸ τέλος ἦλθεν
τοῦ ἀριστοτέρου τούτων,
τοῦ καλοῦ γὰρ τοῦ Πατρόκλου.
Καὶ κυκλώσαντες τὰ πλήθη — Paris, 78 verso.
τῶν ἀριστοτέρων Τρώων,

Manuscrit de Leyde. Vers 154. τρώας. — 155. βρίενην. — 156. νῆας. — *Intitulé.* ἐσυνέβει. — 157. τρεῖς. — 158. ἐφ' ὁρμᾶ. — 163. τῶν ἀριστοτέρων.

Manuscrit de Paris. Vers 149. πλοίῳ. — 152. ἐξάμφω. — 154. τρώας. — 155. βρίενην. — *Intitulé.* ἐσυνέβει. — 157. τρεῖς. — 158. ἐφ' ὁρμᾶ. — 163. τῶν ἀριστοτέρων. — 164. του.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 149. πλείον. — 150. ἡσόροπος. — 151. μέχρη δύσιν γὰρ ἡλίου. — 152. ἐπολέμηζαν ἐξάμφω. — 153. ὑπερτῶν ἀλλήλων τότε. — 154. κ' ἐνϊκήσασιν τοὺς τρόας. — 155. βριένιν ἀπείραν. — 156. κεϋς. νοίας τῶν ἀπήγαν. — *Intitulé.* παντρόκλου πὸς ἐσῦνέβην. — 157. τούτον. — 158. ἐφ' ὁρμᾶ. τρόων. — 159. πάντροκλος ἐκείνος. — 160. ἄνδρας ἐκόπτη. — 162. ἦλθεν. — 163 manque. — 164. ἀριστέως τοῦ παντρόκλου. — 165. κυκλῶσαντες. πλήθοι. — 166. τρόων.

πρῶτον μὲν ἡ κόρυς πίπτει,
ἤγουν τὸ κασίδιν τούτου,
καὶ τὸ δόρυ συνετρίβη· Coislin, 124 verso.
καὶ τὸ σάκος τούτου δράσσουν
ἐκ τὰς χεῖρας γὰρ ἐκείνου,
καὶ τὰ μέλη του χαλῶσιν·
ὁ γὰρ Ἔφορβος ἐν δόρυ
ὁ υἱὸς γὰρ ὁ τοῦ Πάνθου
πλήττει τοῦτον ἐν τῷ ὤμῳ,
καὶ δειλίασας ἐκφεύγει
ἐκ τὸν πόλεμον αὐτίκα·
καὶ βλεψάμενος ὁ Ἕκτωρ
τὴν δειλίαν τοῦ Πατρόκλου,
φθάνει τοῦτον ἐν συντάξεις,
κἔτρωσεν ἐν τῇ λαπάρᾳ
μετὰ λόγχης τῆς κρατούσης·
κἔπεσεν χαμαὶ γὰρ κάτω, Leyde, 360 verso.
καὶ κατέσφαξεν αὐτόν γαρ.
Καὶ Μενέλαος ἰδόντα
τόν τε Πάτροκλον θανέντα,
μετὰ τῆς ἀσπίδος τρέχει
καὶ τοῦ δόρατος ἐκεῖσε,
ὑπὸ τοῦ νεκροῦ παρέστη·
καὶ ὁ Ἔφορβος ἐκ Τροίας

Manuscrit de Leyde. Vers 167. κόρης. — 168. κασίδην. — 170. σάκκος. δράσουν. — 175. πλείττει. — 176. δειλιάσας ἐκφεύγη. — 177. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 167. κόρης. — 168. κασίδην. — 170. δράσουν. — 175. πλείττει. — 176. ἐκφεύγη. — 177. αὐτῆκα. — 178. ἔκτωρ. — 188. ἐκεῖσαι. — 190. ἐφοβος (*sic*).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 167. πρότον. κόρις πίπτη. — 168. ἤγουν τὸ κασίδη. — 169. τῶ δώρη. — 170. σάκκος. δράσουν. — 171. χείρας. — 172. τοῦ χαλούσιν. — 173. ἔφοβος ἐν δώρη. — 174. ὁ υἱὸς γαρ ὁτουπάνθου. — 175. τούτον ἐν τω ὅμω. — 176. δειλῖάσας. — 177. πόμεμον (*sic*) αὐτοίκα. — 178. ἔκτορ. — 179. δειλίαν γὰρ παντρόκλου. — 180. τούτον. συνάξις. — 181. ἐν ταῖς λαπάραις. — 183. κέπεσεν χαμὲ. — 184. καὶ κατέσφαξεν αὐτοίκα. — 185. ἰδῶντα. — 186. manque. — 188. δώρατος ἐκεῖσαι. — 189. ὑπουτοῦ. — 190. ἔφοβος ἐκ τρόας.

ἔδραμεν εἰς τὸν θανέντα·
τὸν Μενέλαον φωνάζει·
« ἄφες τοῦ νεκροῦ τὰ ὅπλα,
πρῶτον γὰρ ἐμοῦ κανεὶς γαρ
εἰς αὐτὸν οὐκ ἐδυνήθη
τρῶσιν ἐν τῷ δέμα ποῖσαι·
κεῦγα 'κ τοῦτον, ἵνα λάβω
δόξαν ἐκ στρατείας πάσης,
μήπως πλήξω γὰρ καὶ σένα
καὶ ἐξάξω τὴν ψυχήν σου. »
Καὶ Μενέλαος στραφέντα
πρὸς τοὺς ἰδιοὺς γὰρ λέγει· Coislin, 125 recto.
« οὔτε κάπρος, οὔτε λέων, Paris, 79 recto.
οὔτε πάρδαλις, οὐ τίγρις
ἢ κορκόνδειλος τροχίλος
τὴν ἀλαζονείαν ἔχει
ὡς ὁ Ἔφορβος ἐτοῦτος,
ὁ υἱὸς γὰρ ὁ τοῦ Πάνθου. »
Καὶ Μενέλαος στραφεὶς γαρ
ἐπεφώνησεν ἐτοῦτον·
« ὑποχώρησόν, σοι λέγω,
ἵνα γοῦν ὑγὴς ὑπάγῃς
εἰς τὴν χώραν τὴν ἰδίαν. »
Καὶ ὁ Ἔφορβος αὐτίκα

Manuscrit de Leyde. Vers 192. φονάζει. — 194. κανίς. — 196. δέμα πίσαι. — 197. εὔγα κτοῦτον. — 204. πάρδαλης ὁ τύγρης. — 205. κορκόνδηλος. — 206. ἀλαζωνίαν. — 214. αὐτῆκα.

Manuscrit de Paris. Vers 192. φονάζει. — 194. κανίς. — 195. ἐδυνήθει. — 196. πίσαι. — 197. κ' εὔγακ (sic). — 204. ὁ τύγρης. — 205. κορκόνδηλος τροχῆλος. — 206. ἀλαζωνίαν. — 211. ὑπὸ χώρησόν μοι. — 214. αὐτῆκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 191. τοῦ. — 193. ὅπλα. — 194. πρότον. κανεῖς. — 195. οὐκηδὖνήθει. — 196. τρώσας ἐντω δέμαπίσω. — 197. κεὖγα κτούτον. — 198. στρατίας. — 202. ἰδίους. — 203. οὔτε. οὔτε. — 204. οὔτε πάρδαλης οὐ τίγρης. — 205. ἢ κορκόδηλος τροχῆλος. — 206. ἀλαζονίαν. — 207. ἔφορβος ἐτούτος. — 208. του. — 209. στραφῆς. — 210. ἐτούτον. — 211. ὑπὸ χώρισόν σοι. — 212. ἵνα ὑγιοῖς ὑπάγεις. — 213. εἰς την. την ἰδίαν. — 214. ἔφορβος ἀὐτοίκα.

οὕτως γὰρ ἀνταπεκρίθη·
« τὴν ἐκδίκησιν ἐκδώσεις,
ἄμε μετ' ἐμὲν ἐνθάδε. »
Τηνικαῦτα τὴν ἀσπίδα,
λέγοντα τὸν λόγον τοῦτον,
τοῦ Μενέλαου ἐκπλήττει·
καὶ Μενέλαος ἐκπέμπει
πρὸς τὸν Ἔφορβον τὴν λόγχην,
τόν τε στομαχὸν εὑρίσκει
καὶ διαμπερὲς ὑπάγει,
κἔπεσεν νεκρὸς γὰρ ἅμα.
Εἶτα γοῦν τὰ ὅπλα τούτου
ὁ Μενέλαος λαμβάνει·
τηνικαῦτα γὰρ ὁ Ἕκτωρ
πρὸς Μενέλαον ὑπάγει,
καὶ Μενέλαος στραφέντα — Leyde, 361 recto.
πρὸς τὸν Αἴαντα γὰρ τρέχει.

Manuscrit de Leyde. Vers 215. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 218. τοινικαῦτα. — 223. στομαχὸν est bien la leçon du ms. Cette accentuation ne provient pas de la fantaisie d'Hermoniacos, on la rencontre dans d'autres textes en grec vulgaire du moyen âge. — 228. τοινικαῦτα.

Manuscrit de Paris. Vers 215. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 218. τοινικαῦτα. — 220. τὸν μενέλαον. — 228. τοινικαῦτά.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 215. οὗτως. — 216. ἐκδόσεις. — 217. ἄμα. — 218. τοινΐκαύτα. — 219. λέγωντα. τούτον. — 220. τοῦ μενελάου γὰρ πλήττει. — 221. μενέλαος. γὰρ πέμπει. — 222. ἔφορβον. — 223. στωμαχὸν εὑρίσκει. — 224. καὶδιάπερὲς ὑπάγη. — 225. Le signe paléographique de και surmonté d'une apostrophe, puis ἔπεσεν. ἅμα. — 226. οὖν. — 227. μενέλαο;. — 228. τοινικαύτα. ἔκτορ. — 229 et 230 manquent. — 231. αἴαντα πρὸς τρέχει.

ϛιά. Ὅρα ὅταν ἀπῆρεν ὁ Ἕκτωρ τὰ ἅρματα
τοῦ Ἀχιλλέως ἐκ τὸ πεφονευμένον σῶμα τοῦ Πατρόκλου.

Καὶ τὰ τοῦ Πατρόκλου ὅπλα,
τὰ γὰρ Ἀχιλλέως ἦσαν,
κατεσκύλευσεν ὁ Ἕκτωρ · Coislin, 125 verso.
καὶ δραμὼν ὁ Αἴας ἅμα
'ς τὸ νεκρὸν σῶμα Πατρόκλου
ἐν ἀσπίδι γοῦν καλύψας,
ὡς γὰρ λέων γὰρ ἱστήκει,
εἰς τοὺς ἰδίους τοὺς σκύμνους,
περιφύλαττεν ἐκεῖνον · Paris, 79 verso.
καὶ στρεψάμενος ὁ Γλαῦκος
πρὸς τὸν Ἕκτοραν γὰρ λέγει ·
« τί φοβεῖσαι γὰρ τὸν Αἴαν,
καὶ τὴν μάχην δειλιάζεις; »
Καὶ στρεψάμενος ὁ Ἕκτωρ
ἔφη πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα ·
« τῶν ἁπάντων γὰρ Λυκίων
φρονιμώτερόν σ' ἐκράτουν ·
ἐμεψάμην δέ σε πάνυ

Manuscrit de Leyde. Vers — 233 manque. — 234. κατεσκέυκσεν. — 236. 'στὸ. — 238. ἱστείκει. — 240. περιφύλλαττεν. — 243. φοβῆσαι. — 248. φρονημότερον σεκράτουν.

Manuscrit de Paris. Vers 234. κατεσκεύασεν. — 235. δραμῶν. — 236. στονεκρὸν. — 237. ἐνασπίδι. — 238. ἱστείκει. — 242. ἕκτωραν. — 243. φοβῆσαι. — 248. φρονΐμότερον σεκράτουν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. ὁρα. ἀπείρεν ὁ ἕκτορ. πεφωνευμένον σῶμα παντρου (*sic*). — Vers 232. τα. παντρόκλου. — 233. ἦσαν. — 234. ἕκτωρ. — 235. δραμὸν. ἅμα. — 236. 'ς manque. τὸ νεκρῶν σώμα παντρόκλου. — 237. ἀσπίδη. — 238. ὥσπερ λέων γὰρ ἡστΐκει. — 239. τοῦς ἰδίους γὰρ σκήμνους. — 240. καὶ ἐφύλαττεν ἐκείνον. — 241. γλαύκος. — 242. ἕκτορα. — 243. τί φοβήσαι γοῦν αἴαν. — 244. την. δειλιάζεις. — 245. στρέφεται ὁ ἕκτορ ἅμα. — 246. λέγει. τοιαῦτα. — 247. ἀπάντῶν — 248. φρονημότερόν σε κράτουν. — 249. κ' ἐπεμψάμην δέσαι.

ὅτι λέγεις γοῦν τὴν μάχην
περιφόβημαι γὰρ πάνυ
καὶ τὸν Αἴαντα δειλίω·
οὐ γὰρ ἔστιν τοῦτο, φίλε,
ἀλλ' ἡ τοῦ θεοῦ βουλή γαρ
χρείσσων τῶν ἀνθρώπων ἔστιν·
ὡς γὰρ ἰσχυρὸν ταράσσει
καὶ φοβεῖ καὶ τολμητέας,
καὶ τοὺς βασιλεῖς δειλαίνει
κἐν ἑτέροις γοῦν θρασύνει·
ἀμὴ δεῦρο γὰρ πλησίον
καὶ βλεψάμενος νὰ ἴδῃς
τοὺς πολλοὺς γὰρ πρcθυμοῦντας
τοὺς ἐχθροὺς τοὺς μαχcμένους
πῶς γὰρ μέλλω παραπέμψαι.

Coislin, 126 recto.

ϞϐΆ. Ὅρα ὅταν ἡρματώθην ὁ Ἕκτωρ τὰ ἅρματα
τοῦ Ἀχιλλέως κεἰς τὸν πόλεμον ἐξέβη.

Καὶ στραφεὶς ἐν τῇ Τροιᾷ γαρ
ἀπεξέβαλεν τὰ ὅπλα
τὰ ἐφόρει γὰρ ἐκεῖνος

Manuscrit de Leyde. Vers 254. βουλῆ. — 255. χρεῖσσον. — 257. τολμηταίας. — 258. δουλώνει. — 259. θρασύνη. — *Intitulé.* ἡρματώθην. ἅρματα. ἐξεύει. — 266. ἀπ' ἐξέβαλεν.

Manuscrit de Paris. Vers 254. ϐουλῆ. — 255. χρεῖσσον. — 257. τολμηταίας. — 258. δουλώνει. — 259. θρασύνη. — 260. πλησίων. — 262. προθυμοῦνται. — 264. μέλω. — *Intitulé.* ἐξεύει. — 266. ἀπ' ἐξέβαλεν. ὅπλα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 251. περὶ φόβημε. — 252. τῶν. — 253. οὐγαρ. τούτο φύλοι. — 254. ἀλλ'ἡ τοῦ θ(εο)θ γὰρ βούλη. — 256. ἰσχυρὸν ταράσει. — 257. φοβῆ. τολμηταίας. — 259. κ' ἑτέροις γοῦν θρασύνη. — 260. ἀμη δεύρω. — 261. ναΐδης. — 262. πολλὰ. προθυμοῦντας. — 263. τοῦς εχθρούς. — 264. πῶς γὰρ παρα πέμψαι μέλω. — *Intitulé.* ἡρματίθηκεν. ἕκτορ. καὶ ἐξέβην εἰς τὸν πόλεμῶν. — 265. στραφεῖς. τροϊάγὰρ. — 266. ἀπεκδύθηκεν τὰ. — 267. ἐφώρει. ἐκείνος.

καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ἅμα
ἐπενδύθηκεν αὐτίκα·
εἶτα μετ' ὀργῆς μεγάλης
καὶ μὲ προθυμίας πάσης
εἰς τὸν πόλεμον ὑπάγει·
κεἰς τὴν μάχην γὰρ τοὺς Τρῶας
τοὺς καλοὺς γοῦν ἀριστέας
παρεκίνει μετ' ἐκεῖνον.

Leyde, 361 verso.

Paris, 80 recto.

ΛΓʹ. Ὅρα ὅταν ἐλάβωσεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸ ῥικτάριν τὸν Αἴαντα [περαστὴν εἰς τὴν σιαγόνα.

Καὶ πλησίασας ἐκεῖσε
καὶ μετὰ ξυστοῦ γὰρ πέμψας,
τὸν γὰρ Αἴαντα λαβόνει
περαστὴν ἐν σιαγόνι·
καὶ στρεψάμενος ὁ Αἴας
πρὸς τοὺς Ἕλληνας γὰρ λέγει·
« βασιλεῖς γὰρ τῶν Ἑλλήνων,
δράμετε γενναίως πάντες,
καὶ τὸ σῶμα τοῦ Πατρόκλου

Manuscrit de Leyde. Vers 269. ἐπ' ἐνδύθηκεν αὐτῆκα. — 273. τρώας. — 275. παρ' ἐκείνη. — *Intitulé*. μετὸ ρηκτάριν. — 276. πλησιάσας ἐκεῖσαι. — 279. σιαγόνη.

Manuscrit de Paris. Vers 269. ἐπ' ἐνδύθηκεν αὐτῆκα. — 271. με. — 273. τρώας. — 275. παρ' ἐκείνη (en tête du f. 80 recto, les vers 267-275 sont répétés. Nous y trouvons les légères variantes orthographiques ci-après : 269. ἐπενδύθηκεν αὐτῆκα. — 271. με. — 272. ὑπάγη. — 273. τρώας. — 275. παρ' ἐκείνη). — *Intitulé*. με. ριχτάρην. — 276. πλησϊάσας ἐκεῖσαι. — 279. σιαγόνει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 268. ἅμα. — 269. ἐπενδύθη τοινϊκαύτα. — 270. μετὀργῆς. — 271. μεπροθυμίας. — 272. ὑπάγι. — 273. κεἰς. τρόας. — 275. παρεκείνοι μετ' ἐκείνον. — *Intitulé*. ἐλαβωσεν. ἔκτορ μετορϊκτάριν τὸν αἴάντα. την σιάγώνα. — 276. πλησιᾶσας δὲ ἐκείσαι. — 277. ξιστοῦ. — 278. τὸν αἴαντα γοῦν λαβόνη. — 279. σϊάγώνει. — 280. στρεψαμενος. — 281. ἕλληνας. — 282. ὦ βασιλεῖς τῶν ἐλλήνων. — 283. δράμεται γεναίως. — 284. τῶ σώμα. παντρόκλου.

μὴ ἀφῆτε συληθῆναι
ἐκ τῶν ἀντιμαχομένων. »
Εἶτα γοῦν ἐλθὼν ὁ Αἴας
ὁ Λοκρὸς ὁ ταχυδρόμος
μετὰ τὸν Ἰδομενέαν·
σὺν αὐτοῖς ὁ Μηριόνης
καὶ Κλιζομενεὺς ὁ μέγας Coislin, 126 verso.
μετὰ τοῦ παιδὸς Σισύφου,
καὶ μετὰ πολλῶν ἑτέρων
ἀνδρισμένων καὶ γενναίων
εἰς τὸν νεκροδέγμον τόπον
τοῦ καλοῦ γὰρ τοῦ Πατρόκλου,
ἐκατέλαβαν αὐτίκα
ἀμφοτέρως τὰ φουσσᾶτα·
τὴν δ' αἱμορραγίαν στήσας
τοῦ λαβώματος ὁ Αἴας,
εἰς τὸν πόλεμον εἰσῆλθεν Paris, 80 verso.
μετὰ πάσης προθυμίας,
ὥσπερ λάβωμα μὴ ἔχων·
πᾶσα γὰρ ἡ γῆ πλησθεῖσα
αἱματόφυρτος ὑπῆρχεν,
καὶ κατέπιπτον ἐκεῖσε
συνεχῶς ἐξ ἀμφοτέρων
πάμπολλοι νεκροὶ καὶ πλεῖστοι

Manuscrit de Leyde. Vers 285. σύλληθῆναι. — 297. αὐτῆκα. — 298. φουσάτα. — 300. λαβόματος. — 308. πλείστοι.

Manuscrit de Paris. Vers 285. σύλληθῆναι. — 297. αὐτῆκα. — 300. λαβόματος. — 303. λάβωμαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 285. μη ἀφήται σύλληθύναι. — 286. ἀντϊμαχομένον. — 287. γοὖν ἐλθῶν. — 288. ταχηδρόμος. — 289. τῶν ἰδομεναίκ. — 290. συν αὐτοῖς. μυριδνης. — 291. κληζομενεὺς. — 292. συσίφου. — 293. μετὰ καὶ πολλῶν ἑτέρον. — 294. ἀνδρισμένων καὶ γεναίων. — 295. νεκροδεύγμον. — 296 manque. — 297. αὐτοίκα. — 298. ἀμφοτέρων τὰ φουσάτα. — 299. τὴν δὲ μωραγίαν. — 300. λαβόματος. — 301. εἰσήλθεν. — 302. μετα. — 303. λάβωμαν. — 304. πάσα γὰρ ἡ γῆ πλυσίον. — 305. αἱματόφυρτος ὑπήρχεν. — 306. ἐκείσαι. — 307. σύνεχῶς ἐξ' ἀμφωτέρων. — 308. πάν πολοὶ. πλήστοι.

ὑπὲρ τὸ νεκρὸν Πατρόκλου.
Καὶ φορὰς γὰρ τρεῖς ἀπῆραν
τὸ γυμνὸν γὰρ σῶμα τούτου
οἱ Ἀχαῖοι τοῦ Πατρόκλου·
καὶ τὰς τρεῖς ἐξανασπάσαν
μετὰ ἑλκυσμοῦ μεγάλου
ἐκ τὰς χεῖρας τῶν Ἑλλήνων
τῆς Τροιᾶς γὰρ τὰ φουσσᾶτα.

ϞΔʹ. Ὅρα πόσοι ἐσκοτώθησαν ἥρωες ἕνεκεν τὸ νεκρὸν σῶμα Πατρόκλου ἵνα ἐπάρουν αὐτό.

Πλεῖον γὰρ πενταχοσίων
ἐσκοτώθησαν ἡρῶοι
εὐγενεῖς γὰρ καὶ γενναῖοι
τῶν μερῶν ἐξ ἀμφοτέρων — Coislin, 127 recto.
τῶν ἐκεῖσε μαχομένων
λείποντος τῶν παρακάτω
τῶν ἐν βέλει τοξευθέντων
ἕνεκεν τὸ σῶμα τούτου.

Manuscrit de Leyde. Vers 309. τόν. — 316. φουσάτα. — *Intitulé*. ἥροες. — 317. πλείων. — 318. ἡρώοι. — 322. λίποντος. — 323. βέλη.

Manuscrit de Paris. Vers 309. τὸν. — 314. ἐλκΰσμοῦ. — *Intitulé*. ἐσκοτόθησαν ἥροες ἕνεκεν τὸν. — 317 à 324 manquent.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 309. ὑπερ τῶν νεκρῶν παντρόκλου. — 310. καὶ manque. ἀπείραν. — 311. σώμα. — 312. ἀγχαίοι τοῦ παντοῦ παντρόκλου. — 313. ἐξ' ἀνισπάσαν. — 314. ἐλκΐσμοῦ. — 315. χείρας. ἐλλήνων. — 316. τροιὰς γὰρ τοῦ φουσάτου. — *Intitulé*, ορα. ἥρωες manque. ἕνεκιν τὸν νεκρῶν παντρόκλου. — 317. πλείον γὰρ τριάκοσίων. — 318. ὡραίοι. — 319 manque. — 320. ἐξ' ἀμφοτέρων. — 321. ἀικήσαι μαχομένον. — 322. λοίποντος τῶν. — 323. βέλη. — 324. ἕνεκεν τῶ σώμα τοῦτου.

ληέ. Ορα τὴν ἀποστολὴν ἣν ἀπέστειλαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν περὶ τὸν σκοτωμὸν τοῦ Πατρόκλου.

Ἀπορήσασιν Ἀχαῖοι
καὶ τὸ τί ποίσειν οὐκ εἶχαν·
τὸν Ἀντίλοχον γὰρ πέμπουν,
τὸν τοῦ Νέστορος υἱόν γαρ,
ἄγγελον πρὸς Ἀχιλλέαν,
καταγγέλλοντα Πατρόκλου
τήν τε συμφορὰν θανάτου.
Εὗρε γὰρ τὸν Ἀχιλλέαν
ἐπὶ θώκου καθημένον.
Ὁ Ἀντίλοχος παρέστη
καὶ τὴν συμφορὰν μηνύει·
« Πάτροκλος πολέμῳ κεῖται
ξίφει γὰρ πεφονευμένος·
μάχονται ἐπὶ νεκρόν γαρ
νῦν γὰρ μεθ' Ἑλλήνων Τρῶες,
θέλοντες ἐπιλαβέσθαι
τὸ γὰρ σῶμα τοῦ Πατρόκλου·
οἱ γὰρ θνήσκοντες ἐκπίπτουν

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* σκοτομὸν. — Vers 325. ἀπορρήσασιν. — 326. ποῖσιν. ἤχαν. — 333. θόκου. — 339. τρόες.

Manuscrit de Paris. *Intitulé* manque. — Vers 325. ἀπορρήσασιν. — 326. ποῖσιν. ἤχαν. — 328. νέστωρος. — 330. καταγγέλοντα. — 332. ἀχιλλέα. — 333. ἐπιθόκου. — 334. αντίλοχος. — 338. ἐπὶνεκρόν. — 339. τρόες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ορατην ἀπὸ στολὴν. εἰ ἕλληνες τὸν ἀχίλλέα διαλαμβάνων περὶ. σκοτομῶν παντρόκλου. — Vers 325. ἀπορρήσασιν ἀγχαίοι. — 326. τίποισιν οὐκήχαν. — 327. ἀντίλογχον. — 328. νέστωρος υἱὸν γαρ. — 329. ἀχίλλαία. — 330. κατὰγγέλον παντρόκλου. — 332. εὕρε. — 333. θόκου καθηθημένον (*sic*). — 334. ἀντίλογχος παράστη. — 335. μὖνίει. — 336. πάντροκλος. κείται. — 337. ξίφη. — 338. νεκρῶν. — 339. μετ' ἐλλήνων τρόες. — 340. ἐέπὶ (*sic*) λαβέσθαι. — 341. γαρ σώμα. παντρόκλου. — 342. γαρ θνήσκοντες γοῦν πίπτουν.

ἄλλος γὰρ νεκρὸς ἐπ' ἄλλον. »
Ἀχιλλεὺς οὕτως ἀκούσας
τὸν γὰρ ἀπευκταῖον λόγον,
ταῖς χερσὶν ἐν ἀμφοτέραις PARIS, 81 recto.
δράσσεται τῆς κόμης ἅμα,
πρὸς τὴν γῆν πρηνὴς γὰρ πίπτει, COISLIN, 127 verso.
καὶ θρηνεῖ πολλὰ τὸν παῖδα.

ϞϚ'. Ὅρα ὅταν ἠνέβη ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ὄχθον τοῦ τράφου μετὰ λόγχης, καὶ ἐφώνησεν πρὸς τοὺς Τρῶας, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀφῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Πατρόκλου.

Καὶ δραξάμενος γὰρ λόγχην LEYDE, 362 verso.
εἰς τὸν τράφον ἐβεβήκει,
καὶ βοήσας τρὶς πρὸς αὔτους
ὥσπερ σάλπιγγα μεγάλην,
ἡ φωνή του γὰρ ἠκούσθη
εἰς τῶν Τρώων τὰς συντάξεις,
ἐπεφόβηκεν αὐτίκα,
καὶ τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ γὰρ
ἀποσπάσαν τοῦ πολέμου
κεἰς τὰς νῆας τὸν ὑπάγουν.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 345. ἀπ' εὐκταῖον. — 347. δράσεται. — 348. πριvεῖς. — *Intitulé*. ἠνεύει. τρώας. — 352. τρεῖς. — 356. αὐτῆκα. — 359. νήας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 345. ἀπ' εὐκταῖον. — 346. ἐν'. — 347. δράσεται. — 348. γὴν πρὶν εἶς. — 349. θρήνει πολλα. — *Intitulé*. ἠνεύει. τάφου μετα. τρώας. — 352. τρεῖς. — 356. ἀπεφώβηκεν αὐτῆκα. — 358. ἀπὸ σπάσαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 343. ἀλλο. ἐπάλλον. — 344. οὔτως. — 345. ἀπευκταίον. — 346. ἐν' ἀμφοτέροις. — 347. δράσεται συνκόμης ἅμα. — 348. την γὴν πρινὴς γαρ. — 349. παίδα. — *Intitulé*. ἀνέβην. αχὶλλεὺς ὄκτον τοῦ τάφου μεταλόγχης. τρόας. διατὴς. ἀφήκαν. σώμα. παντρόκλου. — 350. γὰρ δώρη. — 351. τάφον ἐέβεβήκει (*sic*). — 352. βοῆσας τρεῖς. αὔτους. — 353μεγάλη. — 354. κ' ἡ. ἠκούσθη. — 355. τρόων. — 356. ἐπ' ἐφόβηκεν ἀυτοίκα. — 357. τῶ σώμα.. — 358. ἀπ' ἐσπάσαν. — 359. κεἲς. νοίας.

Καὶ προθέμενος ἐν κλίνῃ,
αἰχμαλώτιδας γυναῖκας
ἔστησεν πρὸς θρηνῳδίαν,
σὺν αὐταῖς καὶ Βρισηΐδαν,
ἣν γὰρ Ἀγαμέμνων ἦρεν,
παρ' αὐτοῦ πεμφθεῖσαν ἅμα
μετὰ δώρων πολυτίμων·
μετὰ ὅρκου δὲ βεβαίου
Ἀγαμέμνων πρὸς Ἀχίλλην
ταύτην γὰρ ὡς ἀδελφήν γε
ἐν ναυσὶ γὰρ ἐκατεῖχεν.

ϛζʹ. Ὅρα ὅταν ἀπέκειρεν τὴν κόμην τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου, καὶ διὰ τὴν αὐτοῦ λύπην, εἰσῆλθεν εἰς τὴν μάχην τῆς Τροίας. LEYDE, 363 recto. COISLIN, 128 r.

Ἀποκείρας δὲ τὰς τρίχας
Ἀχιλλεὺς γοῦν τηνικαῦτα
τῆς ἰδίας κεφαλῆς τε
ἐναπέθετο μὲ θρῆνον.
Τέλος ὀκτακαιδεκάτου,
τῆς τοῦ ταῦ γὰρ ῥαψῳδίας.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 367. ὄρχου. — 368. ἀχήλλην. — 370. ἐν ἀυσὶ. ἐκατῆχεν. — *Intitulé*. ἀπέκηρεν. — 371. ἀποκήρας. — 372. τοινικαῦτα. — 374. ἐν ἀπέθετο.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 360. προσθέμενος. — 363. σὺν. — 366. δώρον. — 367. ὄρκου. βαιβαίου (et un ε au-dessus du premier βαι). — 368. ἀχήλλην. — 370. ἐν αὐσὶ. ἐκατῆχεν. — *Intitulé*. ἀπέκηρεν. — 371. ἀποκήρας. — 372. τοινικαῦτα. — 374. με. — 375. ὄκτα κὰι δεκάτου.

MANUSCRIT 346 DU FONDS COISLIN. Vers 360. πρὸς θέμενος. — 361. γυναίκας. — 362. θρηνοδίαν. — 363. βρυσιῆδαν. — 364. ἀγαμέμνως ἧρεν. — 365. πεμφήσαν ἅμα. — 366. δώρον πολλυτίμων. — 370. ἔναυσὶ. ἐκατήχεν. — *Intitulé*. ὅτὰν. την. διά. παντρόκλου. διά την. εἰσῆλθεν εῖς. — 371. ἀπὸ κύρας. — 372. τοινῒκαύτα. — 373. της ἰδίας κεφαλής τε. — 374. μεθρήνων. — 375. τέλος ὀκτὰ καὶ — 376. τῆς τε ταῦ.

PARIS, 81 verso.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΤΑΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Τάς τε κουρευθείσας τρίχας
ἅπαντας ἐπὶ τὸ στῆθος
ὑποθέτει τοῦ Πατρόκλου,
λέγων γὰρ μετὰ κλαυθμοῦ τε·
« ἀνυπόφορας γὰρ θλίψεις
ἴαμαι κἀγὼ σὺν σοί γε,
λεοντόψυχη καρδία,
ὅπως γὰρ συναποθάνω. »
Ὥσπερ θηρευτὴς ἐν τόπῳ
τοῦ γὰρ λέοντος τοὺς σκύμνους
κυνηγήσας συνεπάρῃ
λείποντος τοῦ φυτοσπόρου,
κὕστερον ἐλθὼν ὁ λέων
καὶ μὴ εὑρηκὼς τοὺς σκύμνους
ἐκ τῆς ἀθυμήτου λύπης
εἰς τὸν βρυχισμὸν ἐμπέσῃ·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 1. κουρευθήσας. — 11. συνεπάρει. — 12. λύποντος. — 14. εὑρικῶς. — 16. βραχυσμὸν ἐμπέσει.

MANUSCRIT DE PARIS. TITRE. στοιχοίου. —Vers 1. κουρευθήσας. — 6. ἴαμαὶ (*sic*). — 9. θηρευτῆς. — 12. λύποντος. — 14. εὑρικῶς. κύμνους. — 16. βραχῦσμὸν ἐμπίσει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Le titre manque. — Vers 1. τὰς τε κουρευθήθας. — 2. ἅπαντες. — 3. ὑπὸ θέτει τῶπατρόκλου. — 4. μετα κλαυθμού ται. — 6. ἵεμαι καγῶ. — 7. λεώντόψυχη. — 8. συναποθάνη. — 9. ὤσπερ θῦρευθῆς. — 10. λέωντος. σκήμνους. — 11. κυνηγίσας. — 12. λοίποντος. — 13. κ᾽ ὕστερον ἐλθῶν. — 14. μη εὑρῑκῶς τουσκήμνους. — 15. ἐκτης. — 16. εἰς ἐμβρῦχησμῶν ἐνπίσει.

οὕτως Ἀχιλλεὺς βαρέως
ἐδρυχήθην περὶ τούτου
τοῦ καλοῦ γὰρ τοῦ Πατρόκλου,
καὶ τοὺς Μυρμιδόνας λέγει·
« Πάτροκλος μάτην ἐλάλει
λέγων πρὸς ἐμὲ τοιάδε·
ὅταν λάβωμεν τὴν Τροίαν,
εἴτε γὰρ ἀπὸ τὴν λείαν
εἰς τὴν μοῖραν μου γὰρ τύχῃ, Coislin, 128 verso.
ὅλην τοῦ πατρός μου μέλλω
δοῦναι ταύτην ἀσπασίως.
Καὶ καλῶς ἦτον ὃ εἶπας·
ἄλλα μὲν τὰ τῶν ἀνθρώπων
τὰ βουλεύματα γὰρ εἶναι,
ἄλλα δὲ θεὸς γὰρ κρίνει. »
Κήρματώθηκεν αὐτίκα,
καὶ ὡς λέων αἱμοβόρος
εἰς τοὺς Τρῶας καταβαίνει,
ἀφειδῶς ῥαχίζων, σφάττων
τοὺς αὐτοῦ γὰρ συναντῶντας.
Συμπεσὼν ὥσπερ γὰρ φλόγα Leyde, 363 verso.
τοῖς ἐχθροῖς γὰρ οὗτος τότε,
τὸ γὰρ ξίφος Ἀχιλλέως Paris, 82 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 21. μάττειν. — 22. τοιᾶδε. — 24. ἦτοι. λίαν. — 23. μύραν. τύχει. — 28. καλῶς εἰπὼν δν. — 32. ἡρματώθηκεν αὐτῆκα. — 34. τρώας. — 35. ἀφιδῶς.

Manuscrit de Paris. Vers 18. περι. — 21. μάττειν. — 22. τοιᾶδε. — 23. τροῖαν. — 24. λίαν. — 25. μύραν. τύχει. — 26. μέλω. — 28. καλῶς εἰπὼν δν. — 30. τα. — 32. ἡρματώθηκεν αὐτῆκα. — 34. τρώας. — 35. ἀφιδῶς. — 36. συναντῶνται. — 37. σύμπεσων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 17. οὗτως. — 18. εὐριχήσθην. — 19. γαρ. παντρόκλου. — 20. μυρμιδώνας. — 21. πάντροκλος. ἐλάλη — 22. ἐμὲν τἴἄδι. — 23. τρείαν. — 24. ἦτἴ. την λίαν. — 25. την μύρα μου γὰρ τύχη. — 26. δτι τοῦ. μέλω. — 27. δῦναι. — 28. καλὸς ἦτον ὁ εἶπας. — 32. κὴρματώθησαν αὐτοίκα. — 33. ἀιμοβόρος. — 34. τρόας. — 35. ἀφηδῶς ραχήζων. — 36. αὐτοῦς γὰρ σὺν αντόντας. — 37. συμπεσὼν γὰρ ὥσπερ φλόγα. — 38. οὗτως. — 39. τογὰρ.

ἀπεθέριζεν τοὺς πάντας
ὥσπερ δρέπανον τὴν χλόην·
καὶ τὰς ῥόας τοῦ Σκαμάνδρου
αἱματόφυρτας ἐποῖκεν·
οὐ γὰρ ἔληξεν ἡ μάχη
ἕως γὰρ ἡλίου δύσιν.

ϟή. Περὶ τὴν βουλὴν ἣν ἐβουλεύθην ὁ Ἕκτορ μετὰ τῶν Τρώων ἵνα πολεμήση τὸν Ἀχιλλέα.

Βλέπων τὴν ὁρμὴν τῆς μάχης
τὴν ἀκράτητον ἐκείνου,
ἐκαθίσασιν οἱ Τρῶες
εἰς βουλὴν περὶ τῆς μάχης
τῆς μελλούσης Ἀχιλλέως·
καὶ βουλὴν ὁ Ἕκτωρ λέγει·
« θέλω τοῦ νὰ πολεμήσω
Ἀχιλλέαν μοναχός μου. »
Ὁ δ' Ἀντίλοχος ἐξεῖπεν· Coislin, 129 recto.
« τοῦτο γὰρ τώρα μὴ ποίσῃς,
ἀλλ' ἐν τοίχοις ἂς σταθῶμεν·
Ἀχιλλεὺς γὰρ οὐ δυνήσει
εἰς τὴν Τροίαν εἰσελθῆναι,

Manuscrit de Leyde. Vers 46. ὁρμὴν. — 48. ἐκαθήσασιν. — 54. ἐξ εἶπεν. — 55. τόρα. — 56. τείχοις ἂς.

Manuscrit de Paris. *Intitulé*. ἐβουλήθην. πολεμήσει. — Vers 46. ὀρμὴν. — 48. ἐκαθήσασιν. — 52. να. — 54. ἐξεῖπεν. — 55. τόρα. — 56. τείχοις ἂς.

Manuscrit 316 du fons Coislin. Vers 42. ῥώας τοὺς καμάνδρου. — 43. ἀιματόφυρτας ἐποίκεν. — 44. ἔλυξεν. — 45. ἕως. — *Intitulé*. ἔκτορ. τρόων να. ἀχίλλη. — 46. βλέπον. ὀρμὴν. — 47. την. — 48. ἐκαθήσασιν. τρόες. — 50. μελούσης. — 51. ἔκτορ. — 52. τον νὰ. — 53. ἀχιλλέαν μονομάχος. — 54. ἀντίλογχος ἐξείπεν. — 55. τούτο. τόρα μη πείσεις. — 56. τείχος ἀσταθῶμεν. — 58. εἰσελθύναι.

ὅσην γὰρ ὁρμὴν ἂν ἔχῃ·
καὶ μετὰ τὸ χορεσθῆναι
τοῦ πολέμου γὰρ τὴν μάχην,
τότε νὰ τὸν πολεμήσῃς. »
Καὶ βλεψάμενος ὁ Ἕκτωρ
πρὸς Ἀντίλοχον ἀγρίως,
λέγει πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« Ἀχιλλέαν ἐκ πολέμου
οὐκ ἐκφεύξομαι κἂν ὅλως,
ἀλλὰ μετ' αὐτὸν γὰρ μᾶλλον
πολεμήσω μονωμένος
εἰς τὴν ὅρμησίν του τώρα,
ἵνα δόξαν ἐξ ἡμῶν γαρ
ὁ νικήσας λάβῃ μᾶλλον.
Ὁ γὰρ πόλεμος ὑπάρχει   PARIS, 82 verso.
ἐν ταῖς τύχαις τε κοινῶς γαρ. »
Καὶ τοῦ Ἕκτορος τοὺς λόγους
ἐπεφεύμησαν οἱ πάντες·
καὶ συνέβησαν ἐκεῖνοι   LEYDE, 364 recto.
οὐκ ὀρθῶς πρὸς τὴν στρατείαν
βουλευσάμενοι ἀφρόνως·
τὴν δὲ συνετὴν βουλήν γαρ
τοῦ καλοῦ γὰρ Πολυδάμου
κατεκρίνασιν οἱ Τρῶες.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 59. ὅσιν. ἂν ἔχει. — 67. οὐκ'. — 69. μονομένως. — 70. τόρα. — 71. ἐξ'. — 72. λάβει. — 74. τείχαις. — 75. ἐπ' ἐφήμησαν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 59. ὅσιν. ἀνέχει. — 62. να. — 67. οὐκ' ἐφεύξομαι. — 69. μονομένος. — 70. τόρα. — 71. ἐξ'. — 72. λάβει. — 74. τείχαις. — 76. ἐπ' ἐφήμησαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 59. ὅσιν. ὁρμὴν ἀνέχει. — 60. μετατὸ χορεσθῆναι. — 61. την. — 62. πολεμήσεις. — 63. ἕκτορ. — 64. ἀλντίογχον — 65. τοιαῦτα. — 66 et 67 manquent — 68. μάλλον. — 69. μονομένος. — 70. τοῦ τόρα. — 71. ἐξ'. — 72. μάλλον. — 74. εἰς ταις τύχεσται κεινὸς γαρ. — 75. ἕκτορος. — 76. ἐπεφήμησαν. — 77. καὶ συνέβησαν ἐκύνοι. — 78. οὐκ' ὀρθὸς. στρατίαν. — 79. ἀφρόνος. — 81. καλοῦ γοῦν. — 82. κατακρίνασιν. τρόες.

Ἀβουλήτως οἱ ἄνθρωποι
τὰς βουλὰς γὰρ τὰς κρειττόνας
ἀποστρέφονται τὰς πλεῖον,
τὰς δὲ χείρονας φυλάσσουν.
Ἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν,
πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου,
Ἕλληνες μετ' Ἀχιλλέως
εἰς τοὺς Τρῶας καταβαίνουν·
καὶ κραυγαὶ καὶ πάλιν στύγος, Coislin, 129 verso.
πάλιν γὰρ ἀνδροκτασίαι·
αἱματόφυρτα δὲ πάλιν
τοῦ Σκαμάνδρου γὰρ τὰ ῥεῖθρα·
Πάρις γὰρ ἐκεῖ χορεύει
μετ' αὐτῶν τῶν ἐρριμμένων.
Ὥσπερ χίονα γὰρ τότε
συνεχὴς γὰρ καὶ πυκνή τε
ἐκ τῶν οὐρανῶν φερούσης
καὶ βαρέως ῥιπιζούσης
καὶ τὸν τόπον γὰρ λευκαῖνον·
τὰ κασίδια γὰρ οὕτως,
καὶ τὰ δόρη σὺν τὰς ἄσπεις,
καὶ φολιδωτοὶ χιτῶνες
σὺν κρικελλωτῶν θωράκων,

Manuscrit de Leyde. Vers 84. κριττόνας. — 85. ἀποστρέφοντε. — 86. χείρωνας. — 88. προανατολῆς. — 91. στύνος. — 96. ἐρρημένων. — 97. χίωνα. — 98. συνεχεῖς. πυκνεῖται. — 100. ῥυπηζούσης. — 103. ἄσπις. — 104. φολιδοτοὶ. — 105. συγκρικελωτῶν.

Manuscrit de Paris. Vers 83. ἀν(θρώπ)οι. — 84. κριττόνας. — 86. χείρωνας. — 88. πρὸς. — 91. στύνος. — 96. ἐρρημένων. — 97. χίωνα. — 98. συνεχεῖς. πυκνεῖται. — 100. ῥυπηζούσης. — 103. δόρϋ. ἄσπϊς. — 104. φολιδοτοὶ. — 105. συγκρϊκελωτῶν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 83. ἀβουλήτος οἱ ἀν(θρώπ)οι. — 84. βουλᾶς τὰς κρϊττοτέρας. — 85. ἀπὸ στρέφονται. πλείον. — 86. φυλάσουν. — 88. πρὸς. — 89. ἔλληνες μετὰχϊλλέως. — 90. ειτοὺς τρόας κατα βένουν. — 91. στήνος. — 92. ἀνδροκρασίαι. — 94. ταρειθρα. — 95. ἄρις. ἐκεί. — 96. ἐρτμένων. — 97. ὤσπερ γὰρ χιῶνα τότε. — 98. γαρ. πηκνήται. — 99. οὐρανών. — 100. βορέως ρυπηζούσης. — 101. λευκένων. — 102. κασίδϊάγὰρ οὔτως. — 103. δώρη. τοῖς ἄσποις. — 104. κ' οἱ φολϊδοτεί χϊτώνης. — 105. συν κρϊκέλω τῶν θοράκων.

ἐκ τῶν νήων οὕτως ταῦτα
ἐξεφέροντο συντόμως·
ἡ δὲ λαμπηδὼν τῆς αἴγλης
καὶ ἡ στῖλβα τῶν ἁρμάτων
πρὸς τὸν οὐρανὸν ἀπῆγεν·
καὶ ὁ τόπος ἐφωτίσθη
ἐκ τῆς ἄγαν λαμπηδόνος
ὥσπερ ἥλιος χυθέντα PARIS, 83 recto.
ἐκ τῶν οὐρανῶν πρὸς γῆν γαρ.
Ἐν δὲ μέσον γὰρ ἐκείνων
Ἀχιλλεὺς ὡς φλόγα στήκει,
καὶ τὸ στιβαρὸν τὸ δόρυ
εἰς τὰς χεῖρας του λαμβάνει·
ἦτον γὰρ τὸ βάρος τούτου
τῶν ἑξήκοντα λιτρῶν γαρ
σὺν τοῖς ἕξι γὰρ παράνω
μετὰ τοῦ σιδήρου ὅλου,
ὡς οἱ παλαιοί γαρ γράφουν· COISLIN, 130 recto.
ὁμοιῶς καὶ τὴν ἀσπίδαν LEYDE, 364 verso.
τὴν πολλὰ γὰρ βαρυτάτην
ἔλαβεν αὐτὴν εἰς χεῖρας,
κεἰς τοὺς Τρῶας καταβαίνει
μετὰ τῶν Ἑλλήνων πάντων.
Ἐξ ἑτέρωθεν οἱ Τρῶες

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 107. ἐξ ἐφέρωντο σὺν τόμως. — 108. λαμπηδῶν. — 109. ἀρμάτων. — 112. λαμπηδῶνος. — 117. στυβαρὸν. — 118. χεῖράς του. — 120. λυτρῶν. — 121. ἔξη. — 127. τρώας. — 129. ἐξ'.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 107. ἐξεφέρωντο. — 108. ἰδὲ λαμπηδῶν. — 109. στιλβα. — 112. λαμπηδώνος. — 114. οὐ(ρα)νὸν. — 116. ἀχιλεὺς. — 117. στυβαρον. δώρυ. — 118. χείρας. — 120. ἐξήκοντα λυτρῶν. — 121. ἔξη. — 127. τρώας κατὰ βαίνει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN Vers 106. των νοίων οὔτως ταύτει. — 107. ἐξεφέρων το σὺν τόμως. — 108. λαμπηδῶν της. — 109. στίλβει. — 110. ἀπήγεν. — 111. ἐφωτίσθην. — 112. λαμπηδώνος. — 114. οὐ(ρα)νών. γὰρ. — 115. ἐκεῖνον. — 117. στηβαρὸν τωδώρη. — 118. χείρας. — 119. ἦτον. — 120. ἐξ' ήκωντα λυτρῶν. — 121. ἔξη. — 124. ἀσπίδα. — 126. χείρας. — 127. τοῦς τρόας κατὰ βαίνει. — 128. ἐλλήνων πάντῶν. — 129. ἐξετέρωθεν οἱ τρόες.

ἐπὶ τοῦ πεδίου πάλιν
καθωπλίσθησαν οἱ Τρῶες,
ἅμα σὺν Ἑκτόρου τρέχουν.
Ἀχιλλεὺς γοῦν μετὰ τόλμης
ποταμοῦ τὰ ῥεῖθρα βαίνει
ἐν ποσὶ πεζὸς γὰρ μέσον
καὶ τοῖς ὕδασι χειροῦται·
παῖδας γὰρ ἐννέα Τρώων
συνδεσμεῖ γὰρ ζῶντας τούτους,
κεἰς τὰς νῆας τοὺς ὑπάγει.

ϟθ′. Περὶ ὅταν ἔκαυσεν ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Πατρόκλου τὸ σῶμα καὶ σὺν αὐτοῦ παῖδας ἐννέα πιστοὺς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῆς Τροίας.

Τούτους θύματα γενέσθαι
συντὰ τὴν πυρὰν Πατρόκλου
ὡς τὴν συνηθείαν εἶχον.
Ἔθος γὰρ ὑπῆρχεν τότε
τοὺς νεκροὺς γὰρ κατακαίειν·
τὰ δ᾽ ὀστᾶ συντὰ τῆς τέφρας
ἐσυνέλεγαν εἰς ἄγγος
κὲν τῇ γῇ κατεχωννύον.

Manuscrit de Leyde. Vers 131. καθ᾽ὁπλήσθησαν. — 132. συνεκτόρου. — 138. συνδεσμοὶ. — 140. θύμματα. — 141. σὺν τὰ. — 142. ἦχον. — 146. σὺν τὰ. — 147. ἄγχος.

Manuscrit de Paris. Vers 130. παιδίου. — 131. καθ᾽ ὁπλήσθησαν. — 132. σὺνεκτόρου. — 135. γαρ. — 138. συνδεσμοὶ. — *Intitulé*. τῶ σῶμα. ννέα (*sic*, ἐ a été oublié). — 141. σὺν τὰ. — 142. ἦχον. — 145. ὀστὰ σὺν τὰ. — 146. ἄγχος. — 147. κατεχωνίων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 131. καθ᾽ ὠπλήσθησαν οἱ πάντες. — 132. ἅμα. ἑκτόρου. — 134. ταρήθρα βαίνον. — 135. ἐν ποσοὶ. — 136. χειροῦται. — 137. παίδας. τρόων. — 138. σὺν δεσμοὶ γὰρ τούτους ζώντας. — 139 manque. — *Intitulé*. τὸ παντρόκου (*sic*) σώμα. ἀυτῶν πὰιδας. πῒάστοὺς. ἀρχῶντων. — 141. σὺν τὰ. πῦρᾶν παντρόκλου. — 142. ὥστην συνηθείαν εἶχων. — 143. ὑπήρχεν. — 144. τοῦς. κατακαίεὶν. — 145. τὰ δοστὰ συντὰ. — 147. κατεχωνίων.

Μέσον δ' ἔκτεινεν γὰρ ἄλλους PARIS, 83 verso.
εἰς τὰ τοῦ Σκαμάνδρου ῥεῖθρα.
ἐκατέφθειρεν γὰρ τόσους
ὡς τὸν ποταμὸν στενεύειν COISLIN, 130 verso.
πρὸς τὴν καταντὴν τὴν τρίβον.
Ἀχιλλεὺς δ' ἐπειδὴ κόρον
οὐκ ἐχόρτασεν τοῦ κτείνειν
καὶ τὴν νύκταν ἡ ψυχή του
ἤθελεν τοῦ πολεμίζειν,
ἄσβεστος ἐγίνη μάχη
πανημέριος γὰρ τότε·
κἐσκοτώθησαν ἐξ ἄμφω
ὑπεράπειροι καὶ πλεῖστοι.
Ἠνεπαύθησαν τὴν νύκταν·
ἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν
ηὔγασεν ἡμέρα τότε
τὰς ἐπαμφυεῖς ἀκτῖνας.
Ὥσπερ δὲ πληθὺς ὀρνίθων
τῶν χηνῶν τε καὶ γεράνων
καὶ κυκνῶν μακροτραχήλων LEYDE, 365 recto.
τὸν καιρὸν ὅταν κινοῦσιν
ἔνθεν κἄνθεν μαζωμένα
ἀγαλλόμενα πτερύγοις,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 148. κατεχωνίων. — 151. στενεύων. — 152. κατ' αντὴν. — 153. ἐπιδεκόρον. — 154. κτείνηην. — 159. ἐσκοτόθησαν. — 164. ἐπ' ἀμφυεῖς ἀκτίνας. — 165. πληθεῖς. — 166. χινῶν. — 169. μαζομένα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 151. ποταμῶν στενεύων. — 152. κατ' ἀντὴν. — 153. ἐπιδε. — 154. εχόρτασεν. κτείνην. — 159. κ' ἐσχοτόθησαν ἐξάμφω. — 161. ἐνεπαύθησαν. — 164. ἐπ' ἀμφυεῖς ἀκτίνας. — 165. πληθεῖς. — 166. χινωνται. — 167. μακροτραχίλων. — 169. μαζομένα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 148. δέκτεινεν. — 149. ρείθρα. — 151. στενεύων. — 153. ἐπιδὲ. — 154. οὐκεχόρτασεν. κτήνην. — 155. την. — 156. ἤθελεν. — 158. πανημέριως. — 159. ἐξ'. — 160. ὑπερ ἄπειροι. πλείστοι. — 161. ἀναπαύθησαν. — 162. κ' ἐπὶ. — 163. ἠύγασεν. — 164. ἐπαμφυῆς ἀκτείνας. — 165. πλεῖς (*sic*) ὀρναίων. — 166. χϊνῶνται. — 167. κοικνῶν μακροτραχίλον. — 168. τῶν κερῶν. κεινούσιν. — 169. μαζομένων.

ὅταν ἀπὸ τῆς Ἀσίας
πρὸς τὸν ποταμὸν Καΰστρου
τὸν τῆς χώρας γὰρ Λυδίας
ὑπαγαίνουσιν ἐκεῖσε·
οὕτως καὶ τὰ πλήθη τότε
ἐκ μερῶν ἐξαμφοτέρων
ἀποτρέχαν πρὸς τὴν μάχην·
ἀνθρωπόλεθρος γὰρ πάλιν
καὶ προχύσεσιν αἱμάτων
περιπόρφυρος ἡ γῆ γαρ
ἐν τοῖς λύθροις καθωρᾶτο·
αἱματόφυρτα δὲ πάλιν
ῥεῖθρα γὰρ τὰ τοῦ Σκαμάνδρου,
καὶ νεκρῶν πληθὺς γὰρ πάνυ Coislin, 131 recto.
τοῦ Σκαμάνδρου πεδιάδος
Ἀχιλλεὺς μετὰ Ἕκτόρου
ἐπεθύμει μαχησθῆναι
καὶ συνέπεσαν πολλάκις·
ἀπὸ δὲ τῆς ἐμπειρίας Paris, 84 recto.
εἷς ἐκ τούτων οὐκ ἐτρώθη
ὡς τεχνῖται τοῦ πολέμου
ἐν ἀσπίδων πεφραγμένοι.

Manuscrit de Leyde. Vers 172. καΐστρου. — 173. λιδδίας. — 174. ὑπαγένουσιν ἐκεῖσαι. — 176. ἐξ ἀμφοτέρων. — 178. ἀνθροπόλεθρος. — 181. λίθροις καθ' ὁρᾶτο. — 184. πληθεῖ. — 191. τεχνῆται.

Manuscrit de Paris. Vers 172. ποταμῶν καΐστρου. — 173. λιδδίας. — 174. ὑπαγένουσιν. — 176. ἐξ ἀμφοτέρων. — 178. ἀθροπόλεθρος. — 181. λίθροις καθ' ὁρᾶτο. — 184. πληθεῖς. — 185. παιδιάδος. — 191. τεχνῆται. — 192. ἐνασπίδων.

Manuscrit 346 du fonds Coislin. Vers 172. καΐστρου. — 173. λιδδίας. — 174. κ' ὑπαγένουσιν ἐκείσαι. — 175. οὕτω ταπλήθει. — 176. ἐξ' ἀμφωτέρων. — 177. ἀπετρέχαν. — 179. αἱμάτῶν. — 180. περὶ πόρφυρος. γή. — 181. λίθροις καθ' ὁράτω. — 182. αἱματόφυρτα. — 183. ῥύθρα. — 185. παιδϊάδες. — 186. ἐκτόρου. — 187. ἐπεθήμην μαχησθύναι. — 188. σὺνέπεσον. — 189. ἐμπηρίας. — 190, 191 et 192 sont intervertis. 190. εἷς ἐκ τούτον οὐκετρώθην. — 191. τεχνῆται.

ρ'. Περὶ τὸν πόλεμον Αἰνείου καὶ Ἀχιλλέως.

Ὁ δὲ παῖς ὁ τοῦ Ἀχίσου
ἐκ τῶν Τρωϊκῶν ἀρίστων
κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως
ἔπεμψεν αὐτοῦ τὸ δόρυ·
ὁμοιῶς καὶ Ἀχιλλεύς γαρ
ἐφορμᾷ πρὸς τὸν Αἰνείαν,
ὥσπερ ἄγριος γὰρ λέων,
καὶ πρὸς τὸν Αἰνείαν λέγει·
« οὐ γὰρ ἐνθυμεῖσαι τότε
εἰς τὸ ὄρος τὸ τῆς Ἴδης
πῶς σ' ἐδίωκα γὰρ μόνος;
κἐφοβήθηκες τὸ δόρυ
τὸ ἡμέτερον, Αἰνεία,
κεὶς τὴν Λήρνησον ἀπῆγες;
πάλιν γὰρ μέλλεις φυγῆναι,
πρὸς γὰρ τὴν πληθὺν γὰρ δράμε
πρὶν ἐμοῦ κακόν τι πάθῃς·
ὁ γὰρ ἄφρων ὅταν πάθῃ,
τότε γνώθει τί τὸν ἦλθεν. »
Εἶτα γοῦν πάλιν Αἰνείας — Leyde, 365 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 193. ὁ δ' ὁ παῖς ἀχήσου. — 198. ἐφ' ὁρμᾷ. — 201. ἐνθυμῆσαις — 208. πληθὴν. — 209. πάθεις. — 210. πάθει.

Manuscrit de Paris. Vers 193. ὁ δ' ὁ παῖς ὁ τοῦ ἀχήσου. — 194. ἀρίστου. — 196. αὐτὸ. — 198. ἐφ' ὁρμᾷ. — 201. ἐνθυμῆσαι. — 202. ἴδης. — 208. πληθὴν. — 209. πάθεις. — 210. πάθει. — 211. γνῶθι τίτον. — 212. ὁτε (*sic*, au lieu de εἶτα.).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ἐνίου. — Vers 193. ἀγχίσου. — 194. τροϊκῶν. — 196. τῶ δώρη. — 198. ἐφορμὰ. τὸν τὸν (*sic*) ἐνίαν. — 199. ἄγρϊως. — 200. ἐνίαν. — 201. ἐνθϋμίσαι. — 202. ὄρος. ἴδης. — 203. σὲ διώκα. — 204. τῶ δώρη. — 205. ἐνία. — 206. κεἰς τὸν λήρνησον ἀπήγες. — 207. μέλεις φυγύναι. — 208. πληθὴν γαρ. — 209. κακὸν τῒ. — 210. ἄφρον. πάθει. — 211. γνώθη. — 212. ἐνίας.

οὕτως γοῦν ἀνταπεκρίθη
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν τότε·
« ἐκ γάρ λόγωκοῦ φοβοῦμαι,
εἶδα γάρ γουν τὴν γενέαν,
τοὺς γονεῖς γὰρ ἐξ ἀλλήλων Coislin, 131 verso.
τίνες ἦσαν καὶ ποτάποι·
καὶ μ' εἰς ποταμὸν γὰρ μέσον
ὥσπερ νήπια λαλῶμεν·
ἀλλὰ δράμε γοῦν ταχέως
ἐν σιδήροις τε ἀλλήλων
μαχησώμεθα γενναίως
καὶ γευσώμεθα μωλώπων. »
Οὕτως γοῦν εἶπεν Αἰνείας
καὶ τὴν λόγχην ἀκοντίζει
κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως Paris, 84 verso.
καὶ τὴν ἄσπιν περονίζει.
Πάλιν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοῦτον
ἔπεμψεν πρὸς τὸν Αἰνείαν
τὴν στερέμνιάν του λόγχην
κἔκρουσε τὴν ἄσπιν μέσον
κέμπερὲς γὰρ ἐγεγόνει·
καὶ τὴν ἄσπιν ἀνυψώσας
ἄνωθεν τῆς κεφαλῆς του
καὶ τὸν δεξιὸν γὰρ ὦμον

Manuscrit de Leyde. Vers 213. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 224. γευ. σόμεθα. — 228. περωνίζει.

Manuscrit de Paris. Vers 213. ἀντ' ἀπεκρίθη. — 215. λόγον. — 217. οὺς (*sic*, τ oublié). — 219. μ' manque. ποταμῶν. — 225. υτως (*sic*, ὄ manque). αινήας. — 228. περωνίζει. — 229. προς. — 234. ἀνύψώσας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 213. οὗτως. — 214 manque. — 215. λόγον οὐ φοβούμαι. — 217. γονής γαρ ἐξ'. — 218. ἦσαν. — 219. μεῖς. — 220. νήπϊάλαλόμεν. — 222. σιδήρεις. — 223. γενέως. — 224. μολώπων. — 225. οὗτως γὰρ εἶπεν ἐνίας. — 228. περωνίζει. — 229. τούτον. — 230. ἐνίαν. — 231. την στερέμνιαν τὴν λόγχην. — 232. κ' ἔκρουσεν την. — 233. κ' ἐμποραῖς. — 235. κεφαλής. — 236. ὄμον.

ἐπροσδίεϐην ἡ λόγχη
κἐπὶ γῆς ἐκατεσπήχθη·
καὶ τὴν σπάθην ἐξελκύσας
κατ' Αἰνείου ἐφορμᾷ γαρ·
ὁ δ' Αἰνείας φοϐηθεὶς γαρ Leyde, 366 recto.
εἰς τοὺς Τρῶας ὑπαγαίνει
καὶ τὸν θάνατον ἐκφεύγει.
Θυμωθεὶς ὁ Ἀχιλλεύς γαρ
τοὺς Ἀχαίους ἐρεθίζει
πρὸς τὸν πόλεμον τῶν Τρώων·
Ἕκτωρ δὲ πάλιν τοὺς Τρῶας
ἀναγκάζει πρὸς τὴν μάχην
λέγων πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα·
« μεγαλόψυχοι γὰρ Τρῶες,
Ἀχιλλέαν μὴ φοϐεῖσθε,
κἂν καὶ πῦρ ὑπὸ τὰς χεῖρας Coislin, 132 recto.
ἔχῃ γὰρ ἀναπτομένον,
καὶ σιδήρου προθυμίαν
ἔχῃ γὰρ ἐν τοῖς δακτύλοις. »
Οὕτως Ἕκτορος εἰπόντος
ἐπροθύμησαν οἱ Τρῶες
εἰς τοὺς Ἕλληνας τὰς λόγχας,
καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς Τρῶας.

Manuscrit de Leyde. Vers 237. ἐπροσδιεύειν. — 238. ἐκατεσπίχθη. — 239. ἐξ ἐλκύσας. — 241. φοϐηθεῖς. — 242. τρώας ὑπαγένει. — 245. ἐρεθήζει. — 247. τρώας. — 253. ἔχει. ἀναπτομένας. — 255. ἔχει. — 256. εἰπόντως. — 259. τρώας.

Manuscrit de Paris. Vers 237. ἐπροσδιέυηκεν. — 238. ἐκατεσπίχθη. — 239. ἐξ ἐλκύσας. — 241. ἐνείας φοϐηθεῖς. — 242. τρώας ὑπαγένει. — 245. ἐρεθήζει. — 247. ἔκτων. τρώας. — 250. τρώες. — 253. ἔχει. ἀναπτομένας. — 255. ἔχει. — 256. ὑπόντος. — 257. τρώες. — 258. ἔλληνας. — 259. τρώας.

Manuscrit 16 du fonds Coislin. Vers 237. πρὸσδιἔϐηκεν. — 238. κ'ἐπιγῆς ἐκατεσπίσθην. — 239. ἐξελκίσας. — 240. κατ'ἐνίου ἐφορμὰ γαρ. — 241. ὁ δὲ νίας ἐφοϐήθην. — 242. τρόας ὑπαγένη. — 244. θϋμωθὴς. — 245. ἀγχαίους. — 246. τρόων. — 247. ἔκτορ. τρόας. — 249. τοιαῦτα. — 250. τρόες. — 251. ἀχιλλέα. φοϐήσθαι. — 252. χείρας. — 253. ἔχη. ἀναπτωμένας. — 256. οὔτως ἔκτορος. — 257. ἐπροθύμϊσαν οἱ τρόες. — 258. ἔλληνας. — 259. ἔλληνες. τρόας.

Ὥσπερ νέφη φαινομένα
ἐν ἀέρι πυκνωμένα
καὶ ἀνέμου μὴ πνεόντος
ἵστανται πρὸς ἀτρεμίαν·
οὕτως Ἕλληνες καὶ Τρῶες
ἀντιστῆκαν ἐν τῇ μάχῃ
αἱ συντάξεις γὰρ ἐτούτων.
Ἀχιλλεὺς γοῦν ἀπαντήθη
καὶ τὸν Φυτιῶνα ῥίπτει,
καὶ μετὰ φασγάνου σχίζει
μέσον γὰρ τὴν κεφαλήν του.
Εἶπεν Ἀχιλλεὺς πρὸς τοῦτον·
« ὢ ἀναίσχυντε Φυτίων,
λάβε τὴν ἀναισχυντίαν
ἣν γὰρ εἶχες ὑπὲρ ἄλλους. »
Εἶτα κτείνει Δημολέων,
ὁμοιῶς τὸν Ἱπποδάμαν
φθάσας φεύγονταν ἐτοῦτον
ἔτρωσε κατὰ τὴν ῥάχην
μὲ τὴν στερεμνίαν λέγχην·
καὶ κατέπεσεν ὡς ταῦρος.

{ LEYDE, 366 verso.
{ PARIS, 85 recto.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 260. φενωμένα. — 261. ἀέρει πυχνομένα. — 262. πνεόντως. — 265. ἀντϊστείκαν. — 267. ἀπαντήθη. — 272. φυσίων. — 274. ἦχες. — 276. ὑποδάμαν. — 277. φεύγοντα (l'α est au-dessus du τ, et à droite de l'alpha il y a un trait horizontal) ἐτοῦτος. — 279. μετὴν στερεμνεῖαν. — 280. κατ' ἔπεσεν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 260. φενωμένα. — 261. ἀέρει πΰχνομένα. — 262. πνεόντως. — 264. τρώες — 265. ἀντϊστείκαν. — 267. ἀπαντήθη. — 272. φυσΐων. — 274. ἦχες ὑπερ. — 276. ὑποδάμαν. -- 277. φεύγοντα ἐτούτος. — 279. με. στερεμνεῖαν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 260. φερωμένα. — 261. πΐχνωμένα. — 262. πνεΰντος. — 263. ἵσταντο. — 264. ἔλληνες. τρόες. — 265. ἀντιστήκαν. — 266. αἱ συντάξις. ἐτοῦτον. — 267. ἀπαντίθει. — 268. μετ' αὐτὸν τὸν φυτϊῶνα. — 269. σχήζει. — 271. εἶπεν. πρὸς ἄυτον. — 272. ἀνέσχυντε φυτίον. — 273. λαβε τὴν ἀνεσχΰντείαν. — 274. ἦν. εἶχες ὑπερ. — 275. κτείνη διμολέων. — 276. τοὺς ὑπὸ δάμαν. — 277. φεύγοντα ἐτούτον. — 278. κ'ἔτρωσεν κατατὴν ράχην. — 279. μετὴν. — 280. καὶ κατέπεσεν ὡς ταύρως.

Καὶ τὸν Δρύοπα γὰρ τότε
κατὰ μέσον τοῦ αὐχένος
ἔκρουσεν αὐτὸν μὲ δόρυ,
καὶ τὸν θάνατον ἐγεύθη.
Εἶτα γοῦν καὶ τὸν Δημοῦχον,
τὸν υἱὸν τοῦ Φιλιτόρου,
καὶ τὸν Δάρδανον ὁμοίως
σὺν τῷ ἀδελφῷ Μαυρόπῳ, Coislin, 132 verso.
τοὺς υἱοὺς γὰρ τοῦ Βιάντου,
τὸν μὲν ἕναν μὲ τὸ δόρυ,
τὸν δὲ ἄλλον μὲ τὴν σπάθην
ἐκ τοῦ ἵππου καταβαίνει·
καὶ τὸν Μούλιον ὁμοίως
μετὰ δόρυ περονίζει
ἐμπερὲς ἐκ τῶν ὠτίων·
καὶ τὸν Ἔχεκλον ὡσαύτως,
τὸν υἱὸν τοῦ Ἀντηνόρου,
ἐν τῇ κεφαλῇ γὰρ μέσον
ἐδειλίασεν τὸ ξίφος·
καὶ Δευκάλιος ἐκκόπτει
τήν τε χεῖραν γὰρ πεσόντα
καὶ τὴν κεφαλὴν σὺν κάσει·
Ἀχιλλεὺς γοῦν ἀποκόπτει
καὶ τὸν Ῥίγμον ἐκ τῆς Θρᾴκης

Manuscrit de Leyde. Vers 281. δρίωπα. — 288. μαρώπω. — 290. μετὸ. — 291. μετὴν. — 297. ἀντινόρου. — 300. δευκάλλιος. — 302. κάσι.

Manuscrit de Paris. Vers 281. δρίωτα. — 282. καταμέσον. — 283. με. — 285. δημόχουν. — 288. μαρώπω. — 290. ἕναν μετὰ. — 291. με. — 292. ἵππου. — 294. περωνίζει. — 296. ὡσαύτως. — 297. ἀντινόρου. — 304. ῥῖγμον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 281. δρίδπαν. — 282. καταμέσον. — 283. αὐτόν μεδώρη δημόχουν. — 286. φιλητόρου. — 288. μαρόπω. — 289. βιἄντου. — 290. ἕνα μετὸ δώρη. — 291. μετὴν. — 293. ὁμείως. — 294. μεταδώρη περωνίζει. — 295. ἔμπερες. ὀτίων. — 296. ὡς ἀύτος. — 297. ἀντινόρου. — 298. γαρ. — 300. ἐκκόπτη. — 301. τὴν τε χείραν. — 302. κάσι. — 303. ἀπὸ κόπτη. — 304. ρίγμον ἐν τοῖς θράκης.

ἐν τοῖς μεταφρένοις πλήξας
ἐτελείωσεν αὐτίκα·
καὶ στρεφόμενος εὑρίσκει
τὸν θεράποντα Ῥιθμῶνος
καὶ συνέφθειρεν κἀκεῖνον
Ὥσπερ τίς γαρ βόας νέους Paris, 85 verso.
καὶ πιόνας καὶ θρασίους
ζεύξας τούτους ἐν ἀλῶνι
ἐν κατάξηρη κριθῆδα
κὐπὸ τῶν ποδῶν τῶν βόων
συντριβόμενη εὐκόλως·
οὕτως καὶ οἱ ἵπποι τούτου Leyde, 367 recto.
κατὰ πάντας τοὺς νεκρούς τε
καὶ ἀσπίδων καὶ τῶν ὅπλων
ἐσυνέτριψαν ἐκεῖνα
ὁ δὲ ἄξων τῶν ἁρμάτων
ἐμολύνετόν ἐκ ταῖμα.
Ἄκουσον, καλοὶ δεσπόται, Coislin, 133 recto.
περὶ τούτου γάρ γε πάλιν
παραδείγματος ἀξίου,
ἁρμοδίου πρὸς τὴν μάχην
τὴν τοῦ Ἀχιλλέως τότε.
Ὥσπερ δέλφιν ἐν θαλάσσῃ

Manuscrit de Leyde. Vers 305. μεταφραίνοις. — 306. αὐτῆκα. — 311. πιώνας. — 312. ἀλῶνι. — 313. κατάξηρι. — 315. συντριβόμενοι. — 320. ἁρμάτων. — 327. δέλφοι. θαλάσσης.

Manuscrit de Paris. Vers 305. μετὰ φρένοις πλῆξας. — 306. αὐτῆκα. — 309. κεσύνέφθειρεν. — 310. τίς (deux fois). — 311. πΐώνας. — 312. ἐναλῶνι. — 313. κατάξηρι. — 315. συντριβόμενοι. — 317. πάντα. — 320. ἁρμάτων. — 325. ἁρμοδίου. — 327. δέλφοι. θαλάσσης.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 305. μεταφραίνεις χρούσας. — 306. ἐτελοιώσεν ἀυτοίκα. — 307. ευρίσκη. — 308. τῶν θεράπωντα ριθμώνος. — 309. καὶ συνέφθειρεν. κ' ἐκείνον. — 310. τίς βόας γὰρ ναίους. — 311. πίώνας. — 312. ξεύσας (sic). ἀλόνι. — 313. καταξυρὶ χρυθήδα. — 314. κ' ἐιποτῶν. — 316. οὗτως. — 317. καταπάντας. — 318. τὸν ὅπλον. — 319. ἐσυνέτριψεν ἐκείνα. — 320. ἄξον. αρμάτων. — 321. τόμα. — 322. κουσον (sic) καλλοὶ δεσπότε. — 323. πάλην. — 324. παραδίγματος. — 325. ἁρμοδίου. — 326. πήνας.

μετὰ πείνης γὰρ μεγάλης
τοὺς ἰχθύας κατατρέχει,
καὶ φοβούμενα τὰ πλήθη
τῶν ποικίλων καὶ παμπλήθων
τῶν ἀπείρων γὰρ ἰχθύων
εἰς ὀπὰς γὰρ καταφεύγουν
κὲν τῇ γῇ καταχονοῦνται·
οὕτως γοῦν οἱ Τρωαδῖται·
μετὰ τῶν συμμάχων τούτων
ἐλαυνόμενοι ἐκ τούτου
ὑπὸ τοὺς κρημνοὺς τοῦ ῥείθρου
κεὶς τοῦ ποταμοῦ τὸ ὕδωρ
κατεκρύπτοντο ἐκεῖσε.
Οἰκειότερον γὰρ εἴπω,
ἐκ θεοῦ χαριτωμένοι,
εὐσεβέστατοι δεσπόται,
τὸ παράδειγμαν ἐτοῦτο
ὁμοιάζει πρὸς ἐκεῖνο
τὸ τῆς μάχης Ἀχιλλέως
πρὸς τὴν δειλίαν τῶν Τρώων
τὴν ἐδειλιάσαν τότε.
Ὥσπερ φεύγουσιν ἀκρίδες
ἐκ πυρὸς διωκομένες

Manuscrit de Leyde. Vers 329. κατατρέχειν. — 335. τρωαδῖται. — 338. κρυμνοὺς. — 340. κατ' ἐκρύπτοντο. — 341. οἰκειώτερον. — 342. χαριτωμένη. — 345. ἐκεῖνον. — 346. τὴν τῆς.

Manuscrit de Paris. Vers 329. κατατρέχειν. — 333. ὀπᾶς. — 335. τρωαδῖται. — 338. κρῦμνοὺς. — 340. κατ' ἐκρύπτοντο. — 341. οἰκειώτερον. — 342. χαριτωμένη. — 343. παράδειγμα ἐντούτο. — 345. ὁμιάζει. — 346. τὴν τῆς. — 350. διώκομένες.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 329. ἰχθίας. — 331. πᾶν πλίθον. — 332. ἰχθύων. — 333. ὀπὰς. — 334. κατέχονοῦνται. — 335. οὕτως. τροάδιται. — 336. συμάχουν τούτον. — 338. τοῦ κριμνοὺς τοῦ ρύθρου. — 340. κατ' ἐκρύπτοντο ἐκείσαι. — 341. οἰκειώτερον. εἴπω. — 342. χαριτομένοι. — 344. παράδιγμαν ἐτούτο. — 345. ὁμοιάζει. ἐκεῖνον. — 346. τὸν τῆς. — 347. πρὸς δειλίαν γὰρ τῶν τρόων. — 348. ἦν ἐδειλίασαν γαρ τότε. — 349. φεύγασιν. — 350. διώκομέναι.

καὶ πλησίον ποταμοῦ γαρ
εὑρεθοῦν διωκομένες
φοβιζόμενοι τὸ πῦρ γαρ — Paris, 86 recto.
κεὶς τὸν ποταμὸν ἐμβαίνουν
καὶ χαόνονται αὐτίκα — Coislin, 133 verso.
ἐκ πυρὸς καὶ τῶν ὑδάτων·
οὕτως ἔπαθαν οἱ Τρῶες
τὸν κατὰ καιρὸν ἐκεῖνον
τῇ μὲν ἐκ πυρὸς τὴν σπάθην,
τῇ δὲ τὸν πνιγμὸν τὸ ῥεῖθρον.
Ἀχιλλεὺς δὲ κατακόπτων,
ἀπεκάμασιν αἱ χεῖρες,
καὶ γυρίζονταν εὑρίσκει
τὸν Λυκάονα, Πριάμου·
τὸν υἱὸν ἐκ τῆς Ἀδάρκης,
ἐπιάσεν γὰρ ἐτοῦτον,
κὲν τῷ γόνει γὰρ προσπίπτει — Leyde, 367 verso.
Ἀχιλλέως τηνικαῦτα
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« οὐκ εἰμὶ μετὰ Ἕκτόρου
ὁμογάστριος, Πηλείδη·

Manuscrit de Leyde. Vers 352. διωκομέναις. — 353. φοβηζόμενοι. — 355. χαώνοντεν αὐτῆκα. — 359. τὴν μὲν. — 360. πνυγμὸν. — 362. ἀπ' ἐκάμασιν. — 367. πρὸς πίπτει. — 370. εἰμοὶ. — 371. πηλίδη.

Manuscrit de Paris. Vers 351. πλησίων. — 352. εὑρεθοῦν. — 353. φοβηζόμενοι. πύρ. — 354. ἐμβαίνω. — 355. και χαώνονταιν ἀυτῆκα. — 358. κατα. — 359. τὴν μὲν. — 360. πνυγμον. Il faut très probablement lire 'ς τὸ ῥεῖθρον. — 361. κατὰ κόπτων. — 362. ἀπ' ἐκάμασιν. — 366. ἐπίασεν. — 367. πρὸς πίπτει. — 370. υκειμοὶ (*sic*, le rubricateur a oublié l'ο). — 371. πηλίδη.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 351. πλησίων ποταμού γαρ. — 352. εὑρεθοῦν διόκουμένας. — 353. φοβηθόμενοι. πύρ. — 354. κ' manque. — 355. καὶ χαδνωνται αὐτοίκα. — 356. τὸν ὑδάτον. — 357. οὕτως ἔπαθον. τρόες. — 358. τὸν καιρὸν τὸν κατατότε. — 359. τὴν μὲν. σπάθη. — 360. τοῦ ῥύθρου. — 362. ἀπὲ κάμασιν αἱ χείρες. — 363. καὶ γειρίζονταν εὑρίσκει. — 364. λικάώνα πριάμου. — 365. ἀδράκι. — 366. ἐπιᾶσεν. ἐτούτον. — 367. κὲὶ τὸ γόνει γὰρ πρὸς πίπτη. — 368. ἀχιλλχίως τινοικαύτα. — 369. αὐτοὺς τοιαῦτα. — 370. ὀυκ. ἐκτόρου. — 371. πηλήδει.

ἀλλὰ κράτει με, ὡς οἶδας,
ἵνα λάβῃς ἐκ Πριάμου
τοῦ πατρὸς τοῦ ἐδικοῦ μου
πολυτίμητα γὰρ δῶρα
ἕνεκεν ἐξαγορᾶς μου. »
Ἀχιλλεὺς γὰρ εἶπεν οὕτως·
« πρὶν γὰρ Πάτροκλος κτανθῆναι,
τῶν Τρωῶν γὰρ ἐφειδόμην,
καὶ ὑμῶν πολλοὺς γὰρ ζῶντας
ἐξαπόλουν ἐν πολέμῳ·
μετὰ δὲ θανὴν Πατρόκλου
οὐδὲ εἷς ἐκ τῶν Τρωῶν γαρ
τὸν πιάσω θέλει ζῆσει,
μᾶλλον δὲ περισσοτέρως
ἐκ τοὺς παῖδας τοῦ Πριάμου. »
Οὕτως Ἀχιλλεὺς ἐξεῖπεν
καὶ τὴν σπάθην ἐξελκύσας
ἐκατέσφαξεν ἐκεῖνον — Coislin, 134 recto.
κείς τὸ ῥεῖθρον τὸν ἐκπέμπει.
Τέλος ἐνναχαιδεκάτου,
τῆς τοῦ υ γὰρ ῥαψῳδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 373. λάβεις. — 374. ἐδικού. — 376. ἐξ ἀγοράς. — 382. θανεῖν. — 383. τροῶν. — 387. ἐξ εἶπεν. — 388. ἐξ ἑλκύσας. — 391. ἔννα καὶ δεκάτου.

Manuscrit de Paris. Vers 372. κράτη. — 374. ἐδικόυμου. — 376. ἕνεκεν ἐξαγοράσμου. — 382. θανεῖν. — 383. τροῶν. — 387. ἐξ εἶπεν. — 388. ἐξ ἑλκύσας. — 391. ἔννα κὰι δεκάτου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 372. εἶδες. — 373. πριἄμου. — 374 manque. — 375. πολλυτίμητα. δώρα. — 376. ἕνεκεν ἐξαγοράς. — 377. ἀχιλεὺς γὰρ οὕτως εἶπεν. — 378. κτανθύναι. — 379. τροῶν γαρ ἐφηδώμην. — 381. ἐξ' ἀπόλουν. — 382. μετα. θανεῖν παντρόκλου. — 383. ὀυδε εἷς. τροῶν. — 384. τῶν πιἄσω θέλη ζήσει. — 385. μάλλον. περὶ σοτέρος. — 386. παίδας. πριἄμου. — 387. οὗτος. ἐξείπεν. — 388. καὶ τὸ ξίφος γὰρ ἐλκήσας. — 389. ἐκείνον. — 390. κἐίς. ρύθρον. — 391. ἐνέα καὶ δεκάτου. — 392. τῆς τῆς ὕ γαρ ραψωδία.

Paris, 86 verso.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ὑπὸ λύπης τοῦ Πατρόκλου
γαυριούμενος γὰρ λέγει·
« ἵνα τί μέλλεις καυθῆναι,
νῦν τὸ ῥεῦμα κερδησάτω
ἣν ὡς κύων τὴν ψυχήν σου. »
Ἐσχολάσαν τοῦ πολέμου
ὅτι νὺξ ἤδη 'γεγόνει·
ἠνεπαύθησαν τὴν νύκταν·
ἐπὶ τῆς αὐρίου πάλιν
εἰς τὴν μάχην ὑπαγαίνουν.

ρά. Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ Ἀστεροπέως μὲ τὸν Ἀχιλλέαν,
ὅταν ἐλάβωσεν τὸν αὐτὸν Ἀχιλλέαν ἐν τῇ πήχῃ.

Κεἰς τὴν συμβουλὴν τῆς μάχης

Manuscrit de Leyde. Vers 7. ἤδει 'γεγώνει. — 10. ὑπαγένουν. — *Intitulé.* ἀστεροπαίως μετὸν.

Manuscrit de Paris. Titre. Sur la lettre υ écrite à l'encre rouge, on a tracé un ο à l'encre noire. — Vers 10. ὑπαγένουν. — *Intitulé.* περὶ τὸν. ἀστεροπαίως με. — 11. μάχὴς (l'esprit doux du premier mot du vers suivant a été mis par inadvertance sur la dernière syllabe de μάχης).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. παντρόκλου. — 2. γαυριοῦμενος. — 3. μέλης καυθύναι. — 4. νὺν τῶν αἵμα κερδισάτο. — 5. ἣν ὡς κείων. — 7. ἴδη γεγώνει. — 8. ἀνεπαύθησαν. — 9. κεπὶ. — 10. την. ὑπαγένουν. — *Intitulé.* ἀστερωπαίως μετὰ τὸν ἀχιλλέα. ἐλάβωσεν αὐτὸν τὸν ἀχιλλέα. πήχι. — 11. την.

'Αχιλλεὺς γοῦν ἀπαντήθη
μοναχὸς μεμονωμένος — LEYDE, 368 recto.
μὲ κατάρχην τῶν Παιόνων
τὸν καλὸν 'Αστεροπέαν,
ἤγουν τῶν Οὐγγρῶν τὸ γένος.
Εἰς τὰς χεῖρας δὲ κατεῖχεν
δόρατα μελίνα δύο·
ἀμφιδέξιος ὑπῆρχεν
ὥσπερ 'Αχιλλεὺς καθὼς γαρ·
ὅτε δὲ πλησίον ἦλθεν,
ἔφην 'Αχιλλεὺς πρὸς αὖτον·
« τίς γὰρ, πόθεν εἶς ἀνδρῶν γαρ; »
Εἶτα γοῦν 'Αστεροπέας
πρὸς αὐτὸν ἀνταπεκρίθην·
« τί τὸ γένος ἐρωτᾷς με;
ἐκ Παιόνας γὰρ ὑπάρχω
καὶ Παιόνας ἄνδρας ἔχω· — COISLIN, 134 verso.
δεκατρεῖς ἡμέρας ἄγω
ὅπου γὰρ παραγενόμην
χάριν συμμαχίαν Τροίας,
καὶ τὴν μάχην μὴ ἀργῶμεν,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 12. ἀπαντήθη. — 13. μεμονομένος. — 15. ἀστεροπαῖαν. — 16. οὐγκρῶν. — 17. κατῆχεν. — 18. μυλίνα. — 22. ἄυτον. — 23. εἰς. Il faut peut-être écrire εἶσ', pour εἶσαι. — 24. ἀστεροπαίας. — 25. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 26. ἐρωτάς. — 27. παιώνας. — 28. παιώνας. — 29. δεκατρὶς.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 12. αχίλλεὺς. ἀπαντήθη. — 13. μεμονομένος. — 14. καὶ (au lieu de μὲ). — 15. ἀστεροπαῖαν. — 16. οὐγκρῶν. — 17. κατῆχεν. — 18. μυλιούνκα. — 21. πλησίων. — 23. γαρ (le premier). εἰς. — 24. ἀστεροπαίας. — 25. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 26. ἐρωτάς. — 27. παιῶνας. — 28. παιῶνας. — 29. δεκατρεὶς. ἄγω.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 12. ἀπαντίθη. — 13. μεμονομένος. — 14. μεστρατάρχην. παιῶνον. — 15. ἀστερωπαίαν. — 16. ἤγουν. οὐγκρῶν. — 17. χείρας. κατείχεν. — 18. δώρατα μύλινα δυό. — 19. ἀμφηδέξιος ὑπήρχεν. — 20. καθῶς γαρ. — 21. δε. ἦλθεν. — 22. ἔφη αχιλλεὺς. ἀύτον. — 23. γαρ. εἰς ἀνδρών γαρ. — 24. ἀστερωπαίας. — 25. ἀυτὸν. — 26. ἐρωτάς. — 27. παιῶνος. — 28. καὶ καὶ (sic, deux fois) παιώνας ἄνδρας ἄγω. — 29. δεκατρῖς ἡμέρας ἔχω. — 30. παραγενόμειν. — 31. συμαχίαν. — 32. την. μη. ἀργώμεν.

ἀλλ' ἂς μαχησθῶμεν ἅμα. »
Σὺν τῷ λόγῳ ἅμα πέμπει PARIS, 87 recto.
ζυγηδὸν τὰ δύο δόρη
κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως·
περιδέξιος ὑπῆρχεν
ὥσπερ Ἀχιλλεὺς καθὼς γαρ,
ὡς γὰρ ἔφην ἀνωτέρω·
κἕνεκεν γὰρ τούτου πέμπει
ἄμφω καὶ τὰς δύο λόγχας·
τὸ μὲν ἓν γὰρ δόρυ τούτου
τὴν ἀσπίδαν τούτου πλήττει·
τὸ δὲ ἄλλον γὰρ τὴν πήχην
τὴν δεξίαν περονίζει,
κἔρρευσεν αὐτίκα ταἶμα.
Καὶ τὸ δόρυ τηνικαῦτα
Ἀχιλλεὺς γοῦν ἀκοντίζει
κατὰ τοῦ Ἀστεροπέως·
καὶ ἀπέτυχεν τὸ δόσμα
κεὶς τὸν ὄχθον γὰρ ἐσπήχθην·
καὶ δραξάμενος τὸ δόρυ
ὁ Ἀστεροπεὺς αὐτίκα
ἐκ τοῦ ποταμοῦ τὸ χεῖλος

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 33. ἄς. — 35. ζυγιδῶν. — 38. καθῶς. — 45. περωνίζει. — 46. ἔρευσεν αὐτῆκα. — 47. τοινικαῦτα. — 49. ἀστεροπαῖος. — 53. αὐτῆκα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 33. ἄς. — 35. ζυγιῶν. δόρυ. — 38. καθῶς. — 39. ἔφειν. — 44. ἄλον. — 45. περωνίζει. — 46. κ' ἔρευσεν αὐτῆκα τ' αἶμα. — 47. τοινικαῦτα. — 49. ἀστεροπαίως. — 51. ἐπήχθην. — 53. ἀστεροπαῖς (on pourrait peut-être adopter la forme ἀστεροπὲς, comme βασιλὲς) αὐτῆκα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 33. ἀλλ' ἂς μαχισθῶμεν ἅμα. — 34. καὶ συν γὰρ τῶ λόγω πέμπει. — 35. ζυγηδώντα δυό δώρει. — 37. ἀμφωδέξιος ὑπήρχεν. — 38 manque. — 39. ὥσπερ ἔφην παρεπάνω. — 40. κ' manque. ἔνεκεν. — 42. δώρη τούτο. — 43. ἀσπίδα. — 44. πέχην. — 45. περωνίσας. — 46. κ' ἔρευσεν αὐτοίκα τόμαν. — 47. τωδώρη τοινικαύτα. — 49. τοὺ ἀστερωπαίως. — 50. ἀπέτειχεν τὸ δόσμαν. — 51. ὄχθον. ἐσπίχθην. — 52. τῶ δώρυ. — 53. ἀστερωπαῖς αὐτοίκα. — 54. χείλος.

οὐκ ἀνέσπασεν οὐδόλως·
καὶ τὴν σπάθην ἐξελκύσας
Ἀχιλλεὺς ἐκ τοῦ κουλέου
κατ' Ἀστεροπέως τρέχει·
ἐν γαστέρα πλήττει τοῦτον
καί, τῶν χολαδῶν χυθέντων,
ἐκατέσφαξεν αὐτίκα· Leyde, 368 verso.
καὶ τὴν πανοπλίαν ὅλην Coislin, 135 recto.
τηνικαῦτα γοῦν ἀπῆρεν,
κἐκ τὸν ὄχθον γὰρ τὸ δόρυ
ἐξανήσπασεν ἐκεῖνος,
κεὶς τοὺς Παίονας ὑπάγει·
τὸν Θυρσίλοχον σκοτόνει,
τὸν Ἀστύπυλον καὶ Μῆδον,
Θράσιόν τε καὶ τὸν Μνῆσον,
Ἔννιον καὶ Ὀφελέστην·
καὶ πολλοὺς ἐκ τῶν Παιόνων
ἔμελλεν γὰρ κτεῖναι τότε
εἰ μὲν ἔλιπεν ὁ ὄμβρος,
νὰ κατέβη τὸ ποτάμι
νὰ σκελίσῃ γοῦν τοὺς πόδας Paris, 87 verso.
Ἀχιλλέως γὰρ τὸ τότε.

Manuscrit de Leyde. Vers 55. οὐδ' ὅλως. — 56. ἐξ ἐλκύσας. — 58. κατὰ στεροπαῖος. — 61. αὐτῆκα. — 63. τοινικαῦτα. — 65. ἐξανίσπασεν. — 68. ἀστήπηλον. — 73. ἡ μὲν. — 74. ποτάμη. — 75. σκελήσει.

Manuscrit de Paris. Vers 55. ανέσπασεν οὐδ' ὤλος. — 57. κολέου. — 58. κὰι τὰ στεροπαῖος. — 60. χολαδὼν. — 61. αὐτῆκα. — 62. ὅλην. — 63. τοινῖκαῦτα. — 64. ὄχθον. — 65. ἐξανίσπασεν. — 68. ἀστήπηλον. — 69. μνῆσιν. — 70. ὠφιλέστην. — 73. ἡ. — 74. νακατεύη τὸ ποτάμη. — 75. νασκελήσει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 55. οὐκανέσπασεν. — 56. ἐξελκήσας. — 57. κολέου. — 58. κατὰ στερωπᾶς ὅς. — 59. τόυτον. — 61. ἐκατἕσφαξεν ἀυτοίκα. — 62. την πανοπλοίαν. — 63. τοινικαύτα. ἀπείρεν. — 64. κ' ἐκ τον ὄκτον τε τῶ δώρυ. — 65. ἐξ' ἀνέσπασεν ἐκεῖνος. — 66. παιώνας ὑπάγι. — 67. θρησίλογχον σκοτώνει. — 68. ἀστήπΰλον. μίδον. — 69. θρασιόνται. μνήσην. — 70. ἐνίον καὶ τὸν φελέστην. — 71. παιῶνον. — 72. ἔμελεν. κτεῖναι. — 73. ἡμεν ἔλιπεν ὁ δμβρος. — 74. κατάβη. ποτάμην. — 75. νασκελίσει.

ρϐʹ. Ὅρα ὅταν ἔμελλεν δι' ὀλίγου πνιγεῖν ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τῷ ποταμῷ πολεμίζων.

Ἔθος εἶχαν οἱ παλαῖοι
μετ' ἁρμάτων πολεμίζειν,
ἤγουν εἰς καρούχας ἄνω,
ὅπου τό 'διδεν ὁ τόπος·
ἐπεϐήτορες ἄλλότε,
ἤγουν καϐαλλάρ' εἰς ἵππους
ὡς γὰρ τό 'διδεν ἡ μάχη·
εἰ δὲ καὶ ϐία τοὺς ηὗρεν,
ἐπεζεῦαν ἐκ τοὺς ἵππους
κἐκ τὸ ἅρμα γὰρ ὁμοίως,
κἐπολέμιζαν ὡς χοῖροι.
Κεἴ τι γοῦν μεθόδον ηὗραν
ἵνα νικηταὶ φανῶσιν,
τὸ τυχὸν οὐκ ἀμελοῦσαν.
Οὕτως ἔτυχεν γὰρ τότε
τὸν καλὸν γοῦν Ἀχιλλέαν·
δὶς καὶ τρεῖς φορὰς ἐκεῖνος
καὶ πεζὸς γοῦν ἐπολέμα
καὶ δι' ὀλίγ' οὐκ ἐπνίγη,

COISLIN, 135 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* πνυγεῖν. — Vers 77. ἦχαν. — 81. ἀλότε. — 82. καϐαλάρ'. — 84. ἡ δὲ. — 85. ἐπεζεύαν. — 86. χοίροι. — 93. τρὶς φορᾶς. — 95. ὀλιγ' ὀυκ ἐπνύγει.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* δϊολίγου πνυγεῖν. — Vers 77. ἦθος ἦχαν. — — 78. πολεμίζων. — 79. καροῦχας. — 81. ἀλότε. — 82. καϐαλάρ'. — 83. τόδηδεν. — 84. ἡ. — 85. ἐπεζεύσαν. ἵππους. — 87. χοίροι. — 88. κ manque. — 93. τρὶς φορᾶς. — 94. ἐπολέμαν. — 95. ὀλϊγοῦ κεπνύγει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* ἔμελεν διόλύγου πνηγύναι. αχϊλλεὺς πολεμήζων. — Vers 77. ἦχαν. παλάιοι. — 79. ἥγουν. ἀνω. — 80. τόδειδεν. — 81. ἱπποϐήτωρες. — 82. ἥγουν καϐαλάρις ἵππους. — 83. τόδιδεν. — 84. ἡδὲ και τοὺς ὕϐρεν βία. — 85. ἐπεζεύαν. τοῦς. — 86. κ' ἐν. — 87. χύροι. — 88. κ' ἦτι γοῦν θεδον (*sic*) εὕραν. — 89. φανώσιν. — 90. οὐκ' ἀμελούσαν. — 91. οὕτως ἔτειχεν ἐκείνον. — 92. ἀχιλλέα. — 93. δεῖς. φορὰς γὰρ τότε. — 94. γοῦν. — 95. διόλυγοῦ καὶ πνήγει.

καὶ κᾶν τρεῖς φορὰς βουτᾶτον·
ὁ γὰρ ῥοῦς τοῦ ποταμίου
ἐπιβέβηκεν αὐτίκα
σὺν τοῖς ἄσποις καὶ τοῖς λόγχοις·
κὲκ πτελέαν ἐπιάσθη
κλάδον τρυφερὸν οὐκάτι
κὲξεσκλίστηκεν ὁ κλάδος,
καὶ τοῦ ποταμοῦ τὸ ῥεῖθρον
ἄλλην μίαν τὸν σκελίζει·
κὑπὲρ κεφαλῆς ἐπάνω LEYDE, 369 recto.
ἡ ῥοὴ γοῦν τῶν ὑδάτων
κατεκάλυψεν ἐκεῖνον·
ἔχασεν καὶ τὸ σκουτάριν
καὶ τὴν λόγχην ἐκ τὰς χεῖρας,
καὶ μετὰ βιᾶς μεγάλης
ἀπεξέβην τοῦ κινδύνου
καὶ τὸν ὄχθον ἐκμοχλεύει
κεὶς τὴν γῆν τὴν στερεμνίαν
ἐκπηδήσας τοῦ ὑδάτου
μετὰ βίας ἐγλυτόνει PARIS, 88 recto.
ἐκ τοῦ ποταμοῦ τὴν πνίξιν·
τὸ γὰρ θεῖον ὀξυτέρως
νοῦ παντὸς γὰρ ταχυτάτου

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 96. τρὶς. βουτάτον. — 98. αὐτῆκα. — 100. πταιλέαν — 101. οὐκάτη. — 102. ἐξεσκλήστηκεν. — 104. τὴν. — 107. κατ' ἐκάλυψεν. — 110. βιὰς. — 111. ἀπεξεύειν. — 115. ἐγλητόνει. — 116. πνῆξιν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 96. τρὶς. βουτάτον. — 97. ὁ. — 98. αὐτῆκα. — 99. σὺν τοῖς ἄσπις καὶ τοῖς λόγχης (il faudrait peut-être écrire τὰς ἄσπεις καὶ τὰς λόγχας). — 100. πταιλέαν. — 101. κλάδων τρϋφερὸν οὐκάτη. — 102. ἐξεσκλήστϊκεν. — 104. ἄλην. τὴν. — 107. κατ' ἐκάλυψεν. — 110. βιὰς. — 111. ἀπεξεύειν. — 113. γὴν. — 115. ἐγλητόνει. — 116. πνῆξιν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 96. χὰν. βουτάτον. — 97. ρούς. — 98. ἐπὶ βέβηκεν αυτοίκα. — 99. τῆς λόγχης. — 100. καὶ πτελέας ἐπιᾶστην. — 101. τρυφερῶν. — 102. κ' ἐξεσκήστηκεν. — 103. ποταμούτορύθρον. — 104. ἄλην. — 105. κ' ὑπερ. ἀπάνω. — 106. ἡ ροῆ. — 107. ἐκείνον. — 108. ἔλαχεν. — 109. τᾶς χείρας. — 110. βείας. — 111. ἀπὲ ξεύην. — 112. ὄκτον. — 113. γὴν. — 114. ἐκπίδας τῶν ὑδάτων. — 115. με την βίαν ἐγλυτόνει. — 116. την πλήξιν. — 117. θείον ὀξιτέρως.

πέφυκεν εἰς τὴν γουργότην
κὲν κινδύνοις γὰρ μεγάλοις
κεὶς ἀνίατας γοῦν θλίψεις · Coislin, 136 recto.
εἴ τις γοῦν αἰτήσει τοῦτο
ὀξυτέρως γοῦν τὸ θεῖον
ἐπιτρέχει καὶ φυλάττει
παρὰ πᾶσαν γοῦν ὀξύτην
καὶ τοὺς πλεῖον ἐξ ἀγάπης
μὴ προφθάσας γὰρ αἰτήσας
ἐν τοῖς φοβεροῖς κινδύνοις
ἐκ τοῦ αἰφνιδίου πάθους
ἐν ὀρέξει τῆς ψυχῆς γαρ
τὸν ἐν τῷ κινδύνῳ ὄντα
φθάνει καὶ φυλάσσει τοῦτον
ἀοράτως ἐκ κινδύνου
ὡς τῷ Ἀχιλλεῖ γὰρ τότε
τὸ τυχόν τι μὴ αἰτήσας
ἐφυλάχθην ἐκ θεοῦ γαρ
εἰς τὰς νῆας ὑπαγαίνει
κὴνεπαύθην τρεῖς ἡμέρας
ἐκ τὸν κόπον τοῦ πολέμου
κὲκ τοῦ ποταμοῦ τὴν φρίκην ·
καὶ ἀνίσχοντος ἡλίου
μετὰ τρίτην γὰρ ἡμέραν

Manuscrit de Leyde. Vers 121. ἀνοίατας. — 129. ἐφνιδίου. — 131. ὄντῖ. — 134. ἀχιλλῆ. — 137. νήας ὑπαγένει. — 140. φρύκην.

Manuscrit de Paris. Vers 120. κ' ἐκϊνδύνοις. — 121. ἀνοίατας. θλίψης. — 123. ὀξυτέρως. — 125. παρα. — 126. ἐξαγάπης. — 129. ἐφνιδίου. — 131. ὄντι. — 134. ἀχϊλλῆ. — 133. ἀιτίσας. — 137. ὑπαγένει. — 139. τῶν. — 140. φρύκην.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 119. πέφηκεν. την. — 121. ἀνοίατας. — 122. ἡτις. αἰτίσει τούτο. — 123. ὀξιτέρος. θείον. — 124. ἐπὶ τρέχειχαι. — 125. πάσαν. ὀξίτην. — 126. πίον ἐξ'. — 127. μη. αἰτίσας. — 129. εὐφνηδίου. — 130. ἐνορύξει. — 131. τῶν. ὄντι. — 132. φυλάσση τούτον. — 133. ἀώρατος. κινδύνων. — 134. τοῦ ἀχιλλήγαρ. A la suite de ce vers, on trouve le suivant : ἐκ τοῦ ηλιγγος οὐ φθάσας. — 135. ἀιτήσας. — 137. νείας ὑπαγένη. — 140. καὶ τοῦ. φρήχῆν.

εἰς τὸν πόλεμον ὑπάγει.
Καὶ Ἀγήνωρ ἀπαντήσας
τὸν ποδάρκην Ἀχιλλέα
ἀκουντίζει γοῦν τὸ δόρυ
κἔτρωσεν αὐτὸν ἐν κνήμῃ
κατωθέον τοῦ γονάτου·
οὐκ ἀφῆκεν ἡ κνημίδα
βλάψαι τοῦτον ἐν τῷ πόδι·
μόνον ἔθλασεν ἐτοῦτο, PARIS, 88 verso.
καὶ πρὸς αὖτον γὰρ ὁρμήσας COISLIN, 136 verso.
ἔφυγεν Ἀγήνωρ ἅμα.

LEYDE, 369 verso.

ργ'. Ὅρα διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπολέμησεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸν Ἀχιλλέαν.

Εἶτα κτείνει τὸν υἱόν γαρ
τὸν Πολύδωρον Πριάμου,
τὸν νεώτερον τῶν ἄλλων,
τὸν φιλοῦντ' αὐτὸν ἐξόχως,
τρώσας τοῦτον ἐν ζωστῆρι
Ἀχιλλεὺς γοῦν ὁ γουργόπους,
ἔπεσεν πρηνὴς αὐτίκα.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 144. ἀπαντήσας. — 147. κνίμη. — 148. κατοθέον. — 149. κνιμήδα. — 153. ἀγῆνορ. — *Intitulé*. πίαν. μετὸν. — 158. ζωστήρι. — 160. πρινεὶς ἀυτῆκα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 144. ἀπαντήσας. — 145. ἀχιλλέαν. — 147. κνίμη. — 148. κατοθέον. — 149. κνιμήδα. — 151. ἐτοῦτον. — 152. αὖτον. ὀρμήσας. — 153. ἀγῆνορ. — *Intitulé*. διαπίαν με. — 158. ζωστήρι. — 160. πρὶν εἰς αὐτῆκα.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 143. ὑπάγη. — 144. καὶ ἀγήνοραπαντίσας. — 145. ἀχιλέα. — 146. ἀκοντίζει. τῶ δώρη. — 147. κνήμει. — 149. οὐκ' ἀφήκεν. — 150. τούτον. πόδη. — 151. ετούτο. — 152. αὔτον. — 153. ἀγίνωρ ἅμα. — *Intitulé* διάπείαν ἐτίαν. επολεμησεν. ἔκτορ. ἀχιλλέα. — 154. κτείνη υἱὸν. 155. — πριᾶμου. — 156. νεώτερον τὸν ἄλλον. — 157. αὐτῶν. — 158. τούτον. ζοστήρι. — 159 manque. — 160. κ' αἴπεσεν πρινεὶς ἀυτοίκα.

Ὡς γὰρ εἶδεν Ἕκτωρ τοῦτον
εἰς τὰς χεῖρας τἄντερά του
βασταζόμενα καὶ φεύγων
καὶ κατὰ μικρὸν γὰρ πίπτων
τὸν Πολύδωρον ἐκεῖνον,
ἐπικράνθηκεν γὰρ λίαν
κἐναντίον Ἀχιλλέως
ὡς πυρὸς φλόγαν ὁμοίως
εἰς τὸν Ἀχιλλέαν τρέχει
κατασείοντα τὸ δόρυ.
Ἀχιλλεὺς ἀγρίως βλέψας
λέγει πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« ἐλθὲ πρὸς ἐμὲ πλησίον,
ἵνα τῆς ζωῆς τὰ τέλη
καταλάβουν εἰς ἐσέναν. »
Πάλιν Ἕκτωρ οὕτως λέγει·
« οὐκ ἐν λόγοις γὰρ φοβοῦμαι,
οὐ γὰρ νήπιον ὑπάρχω,
καὶ τὸ ἡμετέρο δόρυ
ὀξυντότατον ὑπάρχει.
Θέλω γὰρ μονομαχῆσαι
πρὸς τὸν τοῦ Πηλέως γόνον. »

Manuscrit de Leyde. Vers 161. ἴδεν. — 162. τάντεράτου. — 164. πίπτον. — 165. πολύδωρα. — 179. ἡμετέρῳ. — 180. ὀξιντότατον.

Manuscrit de Paris. Vers 161. γαρ. — 162. τάντερά. — 164. πίπτον. — 165. πολύδωρα. — 167. ἐναντίων. — 170. κατασίοντα στὸ. — 173. ἔλθε. πλησίων. — 179. ἡμετέρῳ. — 180. ὀξιντότατον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 161. εἶδεν ἕκτορ τούτον. — 162. τᾶς χείρας τάντερά του. — 163. φεύγον. — 164. καταμικρὸν. — 165. πολύδωρα ἐκείνον. — 167. κ' ἐναντίων. — 169. ἀχιλλέα. — 170. κατὰ σίοντα τὸ δώρυ. — 172. αὐτόν ἀυτοίκα. — 173. ἐμὲν πλησίων. — 174. τέλει. — 176. ἕκτορ οὗτως. — 177. οὐκ'. φοβούμαι. — 178. οὗ. — 179. τῶ ἡμετέρω δώρυ. — 180. ὀξιτότατον. — 181. μονομαχίσαι. — 182. πρὸς τε τὸν πηλέως γόνον.

ρδʹ. Ὅρα ὅταν ἐπερίκοπτεν ἡ μήτηρ τοῦ Ἑκτόρου τὸν πόλεμον.

Ἡ δὲ σύζυγος Ἑκτόρου, — Coislin, 137 recto.
ἡ καλὴ γοῦν Ἀνδρομάχη
συντὰ τῆς μητρὸς Ἑκάβης
βλέπων ἄνωθεν ἐκ πύργου
τὴν ψυχήν του προθυμοῦσαν — Paris, 89 recto.
τὴν πρὸς Ἀχιλλέαν μάχην
ἕνεκεν τοῦ Πολυδώρου
μεταθέντες γὰρ ἐβόουν
τοῦ μὴ μαχησθῆναι ὅλως·
ἀλλ' οὐ τῆς μητρὸς οἱ λόγοι
καὶ τῆς τε συζύγου τούτου
τὴν ψυχὴν γὰρ οὐκ ἔπαυαν
τήν τε μάχην ἀποσθῆναι·
καὶ ἀμφίπαλος ἡ μάχη
ἐγεγόνει τηνικαῦτα,
κεἰς τὸν ἄλλον οὐ δειλαίνει. — Leyde, 370 recto.
Καὶ μεθ' ἱκανὴν γὰρ ὥραν
ἐδειλίασεν ὁ Ἕκτωρ
κεἰς φυγὴν γὰρ ἐχωρέθην,

Manuscrit de Leyde. Vers 185. σὺν τὰ. — 194. ἐπάυαν. — 197. τοινικαῦτα. — 198. δειλένει.

Manuscrit de Paris. Vers *Intitulé*. ἐκτώρου. — 183. ἐκτώρου. — 184. καλῆ. — 185. σὺν τὰ. — 189. ἔνεκεν. πολυδόρου. — 190. μετὰ θέντες. — 194. ἐπαύαν. — 197. τοινὶκαῦτα. — 198. δειλένει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. ορα. περίκοπτεν. ἐκτόρου καὶ ἡ γυνή ἀυτοῦ τὸν πόλεμον. — Vers 183. ἐκτόρου. — 185. σὺν τὰ. ἐκάβης. — 187. προθυμούσαν. — 188. ἀχιλλέα. — 189. ἔνεκεν. — 191. μαχησθύναι. — 192. ἄλλου τῆς μ(ητέ)ρας οἱ λόγοι. — 193. οὐδε γὰρ τὰ τῆς συζύγου. — 194. τήν ψυχήν του οὐκεπαύαν. — 195. τὴν τε. ἀπὸ σθύναι. — 197. ἐγεγώνει τοινικαύτα. — 198. κἐ' τὸν. δειλένη. — 199. καὶ μεθηθηκανὴν (*sic*). — 200. ἐδειλίασεν. ἕκτορ. — 201. ἐχωρίσθην.

ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς διώκων
ὁ δὲ Ἕκτωρ ταχυφεύγων·
τρὶς ἐπέδραμον γὰρ ἄμφω
κύκλῳ γοῦν τῆς Τροίας πόλης
μέχρι γὰρ τῶν κεκμηκότων
τῶν ποδῶν ἐξ ἀμφοτέρων.

ρέ. Περὶ ὅταν ἐζήτησεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸν Ἀχιλλέαν μονομαχήσουν πεζοί.

Καὶ κατὰ συστάδην ἄμφω
ἔταξαν νὰ πολεμήσουν·
κλήρους θέτουσιν γὰρ τότε
τίς γὰρ ἀκοντίσῃ πρῶτον·
τοῦ γὰρ Ἕκτορος ὁ κλῆρος
ἔπεσεν νὰ σύρῃ πρῶτον,
καὶ τὴν λόγχην ἀποπέμπει
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν πρῶτον· Coislin, 137 verso.
μέσον γὰρ τοῦ σάκους βάνει
κὐπεγνάφηκεν ἡ λόγχη
τῇ στερρότητι τοῦ σάκους.
Ἀχιλλεὺς εὐθὺς γὰρ βάνει

Manuscrit de Leyde. Vers 204. τρεῖς. — 205. πόλις. — *Intitulé*. μετὸν. — 208. κατασιστάδην. — 212. κληρος (sans accent). — 216. σάκκους. — 218. στερρώτητϊ. σάκκους.

Manuscrit de Paris. Vers 204. τρὶς. — 206. κέκμηκότων. — 207. πολῶν (*sic*) ἐξ ἀμρωτέρων. — *Intitulé*. περι. με. — 208. κατασϊστάδην. — 209. ἔταξα. — 212 et 213 manquent. — 214. ἀποπέμπη. — 216. τοὺς σάκκους. — 217. στερότητι. σάκκους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 202. διὃκων. — 203. ἔκτορ ταχυφεύγον. — 205. της τρείας. — 206. τον. — 207. ἐξ ἀμφωτέρων. — *Intitulé*. ὅταν ἔταξεν. ἔκτορ μετὰ ἀχιλλέα ἵνα πολεμήσουν πεζοὶ. — 208. σιστάδην. — 211. ἀκοντίσαι πρότον. — 212. ἔκτορος. κλήρος. — 213. νασύρει πρότον. — 214. ἀπὸ πέμπει. — 215. ἀχιλέα πρότον. — 216. του σάκκους. — 217. κ'ὑπεγράφηκεν. — 218. στερῶτητι. — 219. ἀχιλεὺς δ' εὐθὺς γαρ.

πρὸς τὸν Ἕκτοραν μὲ λόγχην
κἔκρουσεν αὐτὸν αὐτίκα
ἔνθα κλείδωσις ὑπῆρχεν
τῶν χειρῶν μετὰ τοῦ στήθους,
κἔδλυσεν εὐθὺς τὸ αἷμα PARIS, 89 verso.
ἐκ τὸ δόσμαν τὸ τῆς λόγχης·
καὶ τὸν πόλεμον οὐ παύει,
ἀλλ' ἀνέστησεν γὰρ μᾶλλον
τὸν γοῦν Ἕκτοραν πρὸς μάχην.
Πάλιν δόρατι γὰρ βάνει
πρὸς τὸ σῶμαν Ἀχιλλέως,
καὶ τὴν κεφαλὴν γὰρ κλίνας
ἐπροσδίεδην ἡ λόγχη
κεἰς τὴν γῆν ἐκατεσπήχθην
μέχρι σπιθαμῶν γὰρ ἕξι.
Ὡς γὰρ εἶδεν γὰρ ὁ Ἕκτωρ
ἀστοχήσαντα τὴν λόγχην
καὶ μὴ ἔχων ἄλλο δόρυ,
ἕλκυσε τὴν σπάθην ἅμα,
καὶ πηδήσας γοῦν αὐτίκα
ὡς ἱέραξ ὑψιπέτης
κατ' αὐτοῦ τοῦ Ἀχιλλέως·
τὴν δ' ἀσπίδαν πεφραγμένος LEYDE, 370 verso.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 221. αὐτῆκα. — 222. κλύδωσις. — 229. δώρατι. 232. — ἐπροσδίευειν. — 233. ἐκατεσπίχθην. — 234. σπυθαμῶν. ἔξ. — 235. οιδεν. — 239. αὐτῆκα. — 240. ἱέραξ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 220. ἔκτωραν με. — 221. αὐτῆκα. — 222. κλύδωσις. — 225. ἐκτο. — 227. ἀνέσεν (*sic*). — 229. δῶρατι. — 231. γαρ. — 232. ἐπροσδίευειν. — 233. ἐκατεσπίχθην. — 234. σπῦθαμῶν. ἔξ. — 235. οἶδεν. — 237. ἐχων. — 239. αὐτῆκα. — 240. ἱέραξ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 220. ἔκτορα μελόγχην. — 221. αὐτοίκα. — 222. κλίδωσις ὑπάρχει. — 224. κ'εὔλησεν ευθὺς αἵμα. — 225. τὸ δόσματος τῆς. — 227. μάλλον. — 228. ἔκτορα. — 229. δώρατι. — 230. σώμαν. — 231. Après ce vers, on trouve le suivant : εἰς τὸ ἐμπροσθίον μέρος. — 232. ἐπρὸς διέβην. — 233. γὴν ἐκατεσπίχθη. — 234. ἔξη. — 235. ἴδεν. ἔκτορ. — 237. ἄλλον δώρυ. — 238. ἕλκησεν. ἄμα. — 239. πιδείσας. αὐτοίκα. — 240. ἵεραξ. — 241. κατ' αὐτοῦ τοῦ τοῦ (*sic*). — 242. ἀσπίδα πεφραγμένος.

Ἀχιλλεὺς ἀντικαρέστη·
τῇ δὲ δεξιᾷ τὸ δόρυ
ἐκατεῖχεν πρὸς τὴν μάχην·
καὶ σκοπεύων τόπον εὕρῃ
γυμνωμένον ἵνα βάλῃ — Coislin, 138 verso.
τήν τε λόγχην Ἀχιλλεύς γαρ·
καὶ γυμνὸν γὰρ τόπον ηὗρεν
εἰς τὸν σπόνδυλον καὶ ὦμον
ὅπου γὰρ αἱ ἁρμονίαι
τόν τε τράχηλον χωρίζουν·
καὶ τὸν Ἕκτοραν γὰρ πλήττει
ἐμπερὲς μετὰ τὴν λόγχην·
καὶ πεσὼν εὐθὺς ἐν γῇ γαρ,
ἐκατέσφαξεν ἐκεῖνον.
Ἰσχυρὸς γοῦν ἐν φρονήσει,
φοβερὸς ἐν τῷ πολέμῳ·
εἰ δὲ φρόνησις γὰρ λείπει,
ἡ ἰσχύς του βεβλαμμένη.
Οὕτως γάρ γουν ἐσκοτώθην
ὁ ἠνδρειωμένος Ἕκτωρ.

Manuscrit de Leyde. Vers 245. ἐκατῆχεν. — 247. γυμνομένον. βάλλει. — 250. σπόνδηλον. — 259. ἡ. φρόνης (*sic*). λυπει. 260. βεβλαμένη. — 261. ἐσκοτόθην. — 262. ἠνδριομένος.

Manuscrit de Paris. Vers 244. δεξιὰ. — 245. ἐκατῆχεν. — 247. γυμνομένων. βάλλει. — 250. σπόνδηλον. — 253. ἕκτωραν. — 255. πεσῶν. — 259. φρόνησ (*sic*). λύπη. — 260. βεβλαμένη. — 261. ἐσκοτόθην. — 262. ἠνδριομένος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 244. τῆ δεξίαδε τωδώρη. — 245. ἐκατήχε. την. — 246. σκοπεύον τόπῶν εὕρη. — 247. γυμνωμένων. λάβη. — 248. τὴν τε. ἀχιλεὺς γαρ. — 249. εὗρε. — 250. πόνδηλον. ὅμον. — 251. ἀι ἁρμοδίαι. — 252. τὸν τε τράχιλον. — 253. ἕκτορα. — 254. ἐνπερὲς. λόχην. — 255. πεσῶν. γή γαρ. — 256. ἐκείνον. — 257. ἰσχυρὸν γὰρ ἐν φρονήσι. — 259. ἡ δὲ φρόνισις γὰρ λύπη. — 260. ἰσχὺς. βεβλαμένη. — 261. οὕτωςγαρ. — 262. ἰνδριώμένος ἕκτορ.

PARIS, 98 recto.

ρϛ'. Ὥρα ὅταν ἔδεσεν ὁ Ἀχιλλεὺς
τὸν Ἕκτοραν ἐκ τοὺς πόδας ἀποθαμένον μὲ τὴν ζώνην αὐτοῦ τοῦ Ἕκτορος
καὶ ἔσυρεν αὐτὸν ἐν τῇ γῇ.

Δήσας γοῦν μετὰ τῆς ζώνης
τῆς ἐξ Αἴαντος δοθέντος
ἀμοιβὴν μετὰ τὴν σπάθην
τὴν χρυσόηλον ἐκείνην,
μετὰ τῆς μονομαχίας LEYDE, 371 recto.
ὅταν γοῦν ἐπολεμῆσαν
μὲ τὸν Αἴαντα γὰρ τότε,
ἐν τῇ γῇ γὰρ σύρνει τοῦτον
δεσμωμένον ἐκ τοὺς πόδας
κεὶς τὰς νῆας τὸν ὑπάγει·
καὶ τὰ ξίφη τους οἱ πλεῖστοι
τῶν μωρότερων Ἑλλήνων
ἐκατέβαψαν εἰς τοῦτον.

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* μετὴν. — Vers 263. δύσας. — 264. δωθέντος. — 265. ἀμηβὴν. — 266. χρυσόϋλον. — 268. ἐπολεμήσαν. — 269. μετὸν. — 271. δεσμομένον. — 272. νήας. — 274. μορώτερων.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* (Avec le mot πόδας se termine le feuillet 89 verso. Comme il l'avait fait au verso du feuillet 73, SPIRIDION ZAMBÉLIOS a mis dans la marge inférieure cette note : φύλλων ἐστὶν ἐνταῦθα μετάθεσις. Ἡ συνέχεια ἐν τῷ θ' φύλλῳ τῶν ἑξῆς. Σ. Ζ. Avec le mot ἀποθαμένον commence le f. 98 recto). ἕκτωραν. ἀποθαμένων. ἕκτωρος. ἔσηρεν. — Vers 265. ἀμηβὴν. — 266. χρυσόϋλον. — 268. ἐπολεμήσαν. — 269. με. — 270. τούτον. — 271. δεσμομένων. — 272. ὑπάγη. — 273. ξίφει. — 274. μορώτερων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* ἔδυσεν. ἕκτοραν. ἀποθαμένων. ἐκτόρου. — Vers 263. δύσας. της ζώνις. — 264. ἐξ αἰάτος δωθέντος. — 265. ἀμειβῆν. — 266. χρυσόϋλον. — 267. τὴς. — 268. ἐπολεμίσαν. — 269. μετὰ αἴαντα τὸ τότε. — 270. τούτον. — 271. δεσμομένων. — 272. νοίας. ἀπείγεν. — 273. πλήστοι. — 274. τὸν μορότερον ἑλλήνων. — 275. ἐκατέβασαν εἰς αὕτον.

ρζ'. Περὶ ὅταν ἀπῆγεν ὁ Πρίαμος ὁ γέρων ἵνα ζητήσῃ τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἕκτόρου τὸν Ἀχιλλέαν.

Ὁ δὲ Πρίαμος ὁ γέρων, Coislin, 138 verso.
ὁ σπορεὺς ὁ τοῦ Ἕκτόρου,
ἔλαβεν χρυσᾶς φιάλας
σύν τε σήρικῶν τε πέπλων
ἀργυρῶν τε καὶ χρυσείων,
καὶ χιτῶνας λεπτοτάτας,
παμποικίλας καὶ ὡραίας
μετὰ λίθων πολυτίμων·
ἐπορεύθην κατὰ νύκταν
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν τότε
τοῦ ζητῆσαι γὰρ τὸ σῶμα
τοῦ υἱοῦ του τοῦ Ἕκτόρου·
καὶ τὸν Ἀχιλλέαν ηὗρεν
ἐπὶ κλίνης καθημένον·
ἔφη πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« μνήσθητι πατρός σου, τέκνον,
τὴν ἀγάπην ἥνπερ εἶχεν,

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* ζητήσει. — Vers 278. χρυσὰς φυάλας. — 279. σύρικῶν. — 280. χρυσίων. — 281. λεπτωτάτας. — 282. πανποικίλας. — 287. υἱού. — 288. ἥυρεν. — 292. ἦχεν.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* περι. ζητήσει. — Vers 278. ὁ (le premier). ἐκτώρου. — 278. φυάλας. — 279. σύρικῶν (je couserve à dessein les deux accents dans mon texte). — 280. χρυσίων. — 281. λεπτωτάτας. — 282. πᾶν ποικίλας. — 287. υἱού. ἐκτώρου. — 288. ἡύρεν. — 289. καθημένων. — 292. ἦχεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ἀπήγεν. πριάμος. ναζητήσει τὸν νεκρῶν σώμα. ἐκτόρου του ἀχιλλέως. — Vers 277. ἐκτόρου. — 278. χρυσὰς φυᾶλας. — 279. συντεσυρικῶν τεπέπτων. — 280. ἀργυρών τε. χρυσίων. — 281. χειτόνας λεπτωτάτας. — 282. πανποικίλας. — 283. λίθον. — 285. ἀχιλλέαν οὕτως. — 286. τον ζήτίσαι. σώμα. — 287. ἐκτόρου. — 288. εὗρεν. — 289. καθ' ἡμένων. — 290. τοιάυτα. — 291. μνήσθη τοῦ πατρός. — 292. ὑπερέχει.

Ἀχιλλέα, πρὸς ἐσένα.
Οὕτως γοῦν πονῶ κἐγώ γαρ — PARIS, 98 verso.
εἰς τὸν φονευθέντα παῖδα·
καὶ πεντήκοντα γὰρ τέκνα
εἶχον ἐν σπορᾷ μου τότε
ὅταν ἦλθασιν Ἀχαῖοι
εἰς τῆς Τροίας γὰρ τὴν μάχην.

ρή. Ὅρα πόσα τέκνα ἐποίησεν ὁ πατὴρ τοῦ Ἑκτόρου.

Ἐκ μιᾶς δεκαεννέα
ἐκ γαστρὸς ὑπῆρχεν ταῦτα
ἔννομα μὲ παρρησίαν·
τοὺς δὲ ἄλλους ἐν τοῖς οἴκοις
γυναικῶν ἀποτεκόμην·
καὶ οἱ πλεῖον ἐν πολέμοις
ἀπεκτάνθησαν, υἱέ μου.
Οὗτος ὁ υἱός μου μόνον — COISLIN, 139 recto. LEYDE, 371 verso.
ἀπελείφθην ἕως τώρα
ἐν πατρίδι μαχομένος,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 297. ἦχον. σπορά. — 308. τόρα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 293. ἀχιλλέαν προς. — 294. ἐγῶ (l'accent circonflexe de ce mot est tracé à l'encre rouge). — 297. ἦχον. σποῤά. — 298. ἦλθασιν. — *Intitulé.* ἐκτώρου. — 300. δεκαέννέα. — 301. Je conserve à dessein ὑπῆρχεν, bien qu'on puisse affirmer que, à l'époque où écrivait Hermoniacos, le pluriel neutre ne se construisait plus avec un verbe au singulier. — 302. με. — 305. πλοῖον. — 307. οὗτος. — 308. ἕως τόρα. — 309. πρῖδι (pour πατρίδι).

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 294. οὗτως. καγῶ. — 295. παίδα. — 296. πεντίκοντα. — 297. ἐνσπορα. — 298. ἦλθασιν άγχαίοι. — *Intitulé.* πόσους παῖδας ἐγέννησεν ὁ πρίαμος ὁ πατὴρ τοῦ ἐκτόρου. — 300. μϊὰς δεκαὲννέα. — 301. ὑπήρχαν ταύτα. — 302. ἔνομα μεπαρησίαν. — 303. τοῦς δὲ ἄλους. εἶκοις. — 304. ἀπὸ τεκόμην. — 305. πλοίων. — 306. υἱἕ μου. — 307. οὗτως. — 308. ἀπελύφθην ἕως τόρα. — 309. πατρίδη.

ἀπεκτάνθηκεν κἐτοῦτος·
τοῦτο γάρ γουν δέομαί σου,
δός μοι τὸ νεκρὸν γὰρ σῶμα. »
Ἀχιλλεὺς γὰρ ἀπεκρίθη·
« σιδηρᾶ σου ἡ καρδία,
πάτερ, πέφυκεν, ὡς βλέπω,
πῶς ἐτόλμησας ἐλθεῖν γαρ ;
εἰς τὰς νῆας τῶν Ἑλλήνων,
εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἡρώων
ἐφανήστηκες γὰρ μέσον,
ὅπου φόνους γὰρ πολλούς τε
κατεφόνευσαν οἱ υἱοί σου
ἀγαθοὺς παῖδας Ἑλλήνων.
Φεῦ τῆς τόλμης σου γάρ, πάτερ,
ὢ καὶ τῆς ἀνδρείας ταύτης,
φεῦ καὶ τῆς πικρίας, πάτερ,
τῆς γὰρ γοῦν κατεπικράνθης ! »
Ταῦτα γοῦν ὁ γέρων εἶπεν
πρὸς τὸν Ἀχιλλέαν οὕτως·
« ὥσπερ τοῦ θανὴν ἐτάχθη
πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις θνήσκειν
ἄνευ κίνδυνον γάρ, οὕτως

Manuscrit de Leyde. Vers 314. σιδηρά. — 315. πέφηκεν. — 317. νῆας. — 318. ἡρόων. — 321. κατ' ἐφόνευσαν. — 326. κατ' ἐπικράνθης. — 329. θανεῖν.

Manuscrit de Paris. Vers 310. ἀπ' ἐκτάνθηκεν καὶ τοῦτος. — 312. τὸν. — 313. ἀχιλλεύς γαρ. — 314. σιδηρά. — 315. π(άτ)ερ. — 318. ἡρόων. — 320. ὁπου. — 321. κατ' ἐφόνευσαν. Dans ce vers, υἱοί ne compte que pour une syllabe : c'est, croyons-nous, le seul exemple de synizesis que présente ce long poème. — 323. κεῦ (erreur du rubricateur). π(άτ)ερ. — 325. π(άτ)ερ. — 326. κατ' ἐπικράνθης. — 327. ταῦ (la seconde syllabe a été oubliée). — 329. θανεῖν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 310. ἀπὲκτάνθηκεν και τούτος. — 311. τούτο. δαίώμαί σου. — 312. δώσμει το. σώμα. — 314. σιδηράσου. — 315. πρέ (*sic*, pour πάτερ). πέφηκεν. — 316. πώς. — 317. νοίας. ἐλλήνων. — 318. τοῦς ὀφθαλμοῦς ἰρόων. — 319. ἐμφανέστηκες. — 320. φώνους. — 321. καφώνευσαν (*sic*) υἱοῖ σου. — 322. πάιδας ἐλλήνων. — 323. φέυ. πρέ, (*sic*, pour πάτερ). — 324. ἀνδρίας. — 325. φεῦ. — 326. οὖν. — 327. εἶτα. γέρον. — 328. οὕτως. — 329. θανεῖν. — 330. πάσιν. θνήσκην. — 331. ἄνευ θλίψεως. οὕτως.

οὐ δυνήσεται κἂν ὅλως
τοῦ περάσαι τὶς τὸν βίον PARIS, 99 recto.
ἄνευ κίνδυνον καὶ θλῖψιν ·
τὸ ποτήριον κοινόν γαρ
ἐγεγόνει τοῦ θανάτου,
καὶ ὁδοιπορίαν ἔχει
μὲ τὸ σῶμαν τοῦ ἀνθρώπου ·
πότε παρρησίᾳ τοῦτο
ἀνηλέως κατατρώσει, COISLIN, 139 verso.
πότε καὶ κρυφίως πάλιν ·
ἡ γὰρ μάχαιρα τοῦ ᾅδου
καὶ ἡ σπάθη τοῦ θανάτου
πάντα γὰρ ἀεί τε τέμνει ·
ὄψιν γὰρ ποσῶς οὐ βλέπει,
βασιλέαν οὐ φροντίζει,
οὐ σοφὸν ἀναγυρίζει,
ἀλλ' οὐδὲ τιμὴν γὰρ δίδει
τὸ τυχὸν ἀρχιερέαν ·
οὐδὲ πολιὰν οἰκτείρει,
οὐδὲ κάλλος ἐλεεῖ γαρ,
οὐδὲ φείδεται γὰρ νέων,
οὐδ' ἐξαγορὰν σωμάτων
δελεάζεται ποτέ του ·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 334. θλίψιν. — 335. κϊνόν. — 338. μετὸ. — 349. τυχὼν. — 350. πολυὰν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 334. θλίψιν. — 335. κϊνόν. — 338. με. ἀν(θρώπ)ου. — 339. τότε (erreur du rubricateur). — 340. κατὰ τρώσει. — 345. ὄψιν. — 350. πολυὰν οἰκτείρει. — 352. φειδεται.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 332. κὰν. — 333. τίς. — 334. ἄνευ θλίψιν. — 335. κεινόν. — 337. ὁδηπορίαν ἔχει. — 338. μετὸ σώμα. — 339. τότε παρισίαν τούτο. — 340. κατὰτρόγει. — 341. τότε. κριφίως. — 342. ἄδου. — 344. ἀεὶ τε. — 345. ὄψιν. οῦ. — 346. βασιλεῖς οὐδὲ χωρίζει. — 347. οῦ σοφῶν. — 348. ἀλλουδετιμὴν. — 349. τῶν τειχῶν ἀρχιερέαν. — 350. ουδεπολιὰν οἰκτίρει. — 351. εκάλος ἐλεῆ γαρ. — 352. οὐδεφείδεται. Après ce vers, on trouve le suivant οὐδεκάπτεται δακρύων. — 353. οὐδεξαγορὰν χρημάτῶν. — 354. δελεάζεται.

ἀλλ' ἐπίσης ἀνηλέως LEYDE, 372 recto.
ἐπεισέρχεται εἰς πάντας,
καὶ οἱ σήμερον ἐν κόσμῳ
αὔριον ἐν τῷ μνημείῳ·
σήμερον ἀσπαζομένοι
αὔριον οὐ φαινομένοι,
κἐν αὐτῷ γοῦν τῷ θανάτῳ
προπεμπόμενοι ἐν θλίψει·
σήμερον ταραττομένοι
εὐθυμοῦντες ἐν πολέμῳ
καὶ τὸν κόσμον γὰρ ποθοῦντες,
αὔριον σκωλήκων γέμων·
καὶ τὸ κάλλος τῆς νεότης
ἀμαυροῦται παραυτίκα,
κεἰς μακρὰς γὰρ τὰς ἐλπίδας
τῆς ζωῆς φανταζομένοι,
ἐκ μεταφορᾶς ὀλίγης
εἰς τὸν θάνατον ὑπάγουν.
Τέλος εἰκοστοῦ γὰρ λόγου, COISLIN, 140 recto. PARIS, 99 verso.
τῆς τοῦ φῖ γὰρ ῥαψῳδίας.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 355. ἐπείσεις. — 357. ἢ. ἐκοσμῶ (*sic*). — 361. τοῦ θανάτου. — 366. σκολήκων. — 368. παρ' αὐτῆκα. — 371. μεταφορὰς.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 355. ἐπείσεις. — 358. αὔριον. — 359. ἀσπαζομένη. — 366. ἀύριων σκολύκων. — 368. παραὐτῆκα. — 374. φ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 355. ἀλ' ἐπίσις ἀνιλέως. — 356. ἐπὶ σέρχεται. — 357. ἡ. — 361. τοῦ θανατου. — 362. προπεμπώμενοι. θλίψοι. — 364. καὶ κοινοῦντες. — 365. πορθούντες. — 366. σκολίκον. — 367. κάλος. νεώτης. — 368. ἀμαυρούται παραυτοίκα. — 371. μετὰ φορὰς ὀλύγης. — 373. ἠκοστοῦ. — 374. τῆς τῆς φῆ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΦΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Φείδεται, κατελεεῖ τον
ἵνα πλεῖον γὰρ μὴ τοῦτον
ἐπιφέρῃ δυσωπείαν,
συμπονεῖ πολλὰ Πριάμου
τὴν δυσώπησιν καὶ θλῖψιν.
Εἶτα δέδωκεν τὸ σῶμα
τὸν καλόν του τὸν πατέρα,
κεὶς τὴν Τροίαν τὸν σεβάζει,
καὶ τὰς ἀοιδοὺς καλέσας
τὰς κινούσας γοῦν τοὺς θρήνους.
Ἡ δὲ σύζυγος Ἑκτόρου
Ἀνδρομάχη καλουμένη
μετὰ τῆς μητρὸς Ἑκάβης
καὶ τῶν συγγενῶν τῶν ἄλλων
καὶ τῶν ἐξαιμάτων τούτου
μετὰ πάσης τε πικρίας
καὶ μὲ κοπετοῦ μεγάλου

Manuscrit de Leyde. Vers 1. κατ' ἐλεῆ. — 2. γάρ μοι. — 3. ἐπιφέρει. — 5. θλίψιν. — 10. τοῦ θρήνου. — 14. συγκαινῶν. — 15. ἐξ αἱμάτων.

Manuscrit de Paris. Vers 1. κατ' ἐλεῆ. — 2. μοι. — 3. ἐπιφέρει. — 5. θλίψιν. — 7. π(ατέ)ρα. — 10. τοῦ θρῆνου. — 13. μ(ητ)ρ(ὸ)ς. — 15. ἐξαἱμάτων. — 17. με.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. κατελεῆτων. — 2. ἰνα πλοίων γάρ μοι. — 3. ἐπὶ φέρει δυσοπείαν. — 4. πὸλλὰ πριᾶμου. — 5. θλίψιν. — 6. τωσώμα. — 8. την. — 9. ἀἰδοῦς. — 10. χεινούσας. τοῦς. — 11. δε. ἐκτόρου. — 12. ανδρομάχη. — 13. ἐκάβης. — 14. συγκενῶν. ἄλων. — 15. ἐξ' ἐμάτων. — 17. με.

ἐκατέκλαυσαν ἐκεῖνον
κἔθαψαν αὐτὸν ἐντίμως.
Ἡ δὲ ὀφθαλμῶν ψυχή γαρ
συμφορὰ γοῦν βλεπομένη
μετὰ τὸ κακὸν εἰς λύπην
εἰς αἰῶνας οὐκ ἐβγαίνει·
οὕτως γὰρ οἱ πάντες ὅλοι
ἐνθυμοῦντα τὴν ἀνδρείαν
καὶ τὴν καλογνωμοσύνην — Leyde, 372 verso.
τοῦ καλοῦ γὰρ τοῦ Ἐκτόρου
κἐκ τῆς λύπης ἀποθνῆσκαν·
κεἰς τὸ τεῖχος οἱ Ἀχαῖοι
ἐπλησίαζαν ἀφόβως,
κἐντροπὴν μεγάλην εἶχαν
τῆς Τροιᾶς οἱ εὐγενῆδες· — Coislin, 140 verso.
τὸ γὰρ στένος ἐχαώθην
τοῦ βριόχειρος Ἐκτόρου·
καὶ τὸν Ἕκτοραν γὰρ κλαίουν
ἅπαντες οἱ Τρωαδῖται
ἀκατάπαυστα μὲ λύπην, — Paris, 100 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 23. ἐυγένει. — 28. ἀποθνήσκαν. — 31. ἦχαν. — 32. ἐυγενῆδες. — 34. βριώχειρος. — 36. τρωαδίται.

Manuscrit de Paris. Vers 20. ἰδὲ. — 21. σῦμφορᾶ. — 23. εὐγένει. — 27. ἐκτώρου. — 28. ἀποθνήσκαν. — 30. ἀφόβος. — 32. εὐγενῆδες. — 34. βριώχειρος ἐκτώρου. — 35. τὸν νέκτωραν. — 36. τρωαδεῖται. — 37. με.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 18. ἐκατέκλασαν ἐκείνον. — 20. ὀφθαλμῶν. — 23. εὐγένη. — 24. οὗτως γοῦν. — 25. ἐνθυμοῦνταν τὴν ἀνδρεῖαν. — 26. καὶ τὴν γνομωκαλοσύνην. — 27. ἐκτόρου. — 28. τὴς. ἀπὸθνησαν. — 29 à 34 sont ainsi disposés et orthographiés dans le présent manuscrit :

τὸ γὰρ στένος ἐχαῶθην
τοῦ βριδχειρος ἐκτόρου
κἐὶς τὸ τείχος οἱ ἀγχαίει
ἐπὶ σίὰζων ἀφόβος
κεντροπῆν μεγάλην ἦχον
τῆς τροίας οἱ εὐγενεῖς γαρ.

35. ἕκτορα γοῦν κλέγουν. — 36 manque. — 37. με.

ἐνθυμοῦντα τοὺς πολέμους
οὓς τοὺς Ἕλληνας ἐφόβει,
καὶ τὰς πτώσεις τῶν Ἀχαίων
ἐκ τὰς χεῖρας γὰρ ἐκείνου,
καὶ καρδιακῶς ἐπόνουν,
βλέποντα τὴν ἀφοβίαν
τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸ τεῖχος,
ἤθελαν νὰ παραδώσουν
εἰς θανὴν γὰρ τὰς ψυχάς τους.

ρθ'. Περὶ ὅταν ἀπέστειλαν οἱ Τρῶες πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέαν τὸν προφήτην περὶ συμμαχίας αὐτῶν.

Ἐκαθίσασιν οἱ Τρῶες
καὶ βουλεύονται καὶ πέμπουν
εἰς προφήτην τὸν Δαβὶδ γὰρ
περὶ συμμαχίας τούτων·
ἀποστείλασιν ἀγγέλους
μετὰ δώρων πολυτίμων
ἵνα συμμαχίαν στείλῃ
εἰς βοήθειαν τῶν Τρώων.
Ὁ Δαβὶδ οὐκ ἠβουλήθη
συμμαχίαν ἀποστεῖλαι

Manuscrit de Leyde. Vers 46. θανεῖν. — 48. ἐκαθήσασιν. — 53. στείλει.

Manuscrit de Paris. Vers 45. ἤθελα να παραδόσουν. — 46. θανεῖν. — *Intitulé*. δα(βὶ)δ. — 47. ἐκαθήσασιν. — 49. δα(βὶ)δ. — 50. τούτον. — 52. δῶρον. — 53. στείλει. — 55. δα(βὶ)δ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 38. ἐνθυμοῦντας τοῦς. — 39. τοῦς ἕλληνας. — 40. πτώσης. ἀγχαίων. — 41. χείρας. — 42. χαρδιάκῶς. — 43. βλέπωντες την ἀφοβείαν. — 44. ἐλλήνων. τείχος. — 45. ἤθελαν ναπαραδόσουν. — 46. θανῆν. ψυχὰς τους. — *Intitulé*. τρόες. πρὸς δαβιδ τὸν βασιλέα τὸν προφήτην μεσυμμαχίας αὐτῶν. — 47. ἐκαθήσασιν. τρόες. — 48 βουλεύουντε. — 50. περισυμαχήας τούτον. — 51. ἀπὸ στείλασιν. — 52. δώρον. — 53. πέμψει. — 54. βοήθειαν τῆς τροίας. — 55. οὐκηβουλήθη. — 56. συμαχίαν απὸ στείλε.

ὑπὸ δύο γὰρ αἰτίων·
μίαν γὰρ καὶ πρώτην ταύτην
μυσαττόμενος τοὺς Τρῶας
ὡς γὰρ λατρευτὰς εἰδώλων·
καὶ δευτέραν πάλιν ἄλλην,
τοὺς Ἑβραίους ἐφοβεῖτο
μὴ ζηλώσουν τοῖς εἰδώλοις
καὶ λατρεύσωσιν ἐκεῖνα. Coislin, 141 recto.

ρί. Ὅρα ὅταν ἀπέστειλαν οἱ Τρῶες πρὸς τοὺς Αἰθίοπας περὶ συμμαχίας αὐτῶν.

Εἰς Αἰθίοπας γὰρ πάλιν·
οἱ Τρῶες ἀγγέλους πέμπουν
μετὰ παμπληθεὶ γὰρ δώρων Leyde, 373 recto.
κὐποσχέσεων μεγάλων.
Ὁ γὰρ Αἰθιὸψ αὐτίκα
ἐδελεάσθην ἐν δώροις,
καὶ τῆς συμφορᾶς οἰκτείρας Paris, 100 verso.
συμμαχίαν γὰρ μεγίστην
εἰς τοὺς Τρῶας ἀποπέμπει,
κεἰς τὸν πόλεμον ἐβγαίνουν

Manuscrit de Leyde. Vers 59. τρώας. — *Intitulé.* αἰθίωπας. — 65. αἰθίωπας. — 67. παμπληθεῖ. — 69. ἀυτῆκα. — 73. τρώας. — 74. ἐυγένουν.

Manuscrit de Paris. Vers 57. ὠτίων (la correction αἰτίων est écrite en marge, de la main de Spiridion Zambélios). — 59. μισαττώμενος. τρώας. — *Intitulé.* αἰθίωπας. — 65. εἰς ἀιθίωπας. — 66. ἀγγελους. — 67. παμπληθεῖ. δῶρων. — 69. αὐτῆκα. — 71. οἰκτεῖρας. — 73. τρώας ἀπὸ πέμπει. — 74. εὐγένουν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 57. διάδυο γὰρ ἐτίων. — 58. πρότην. — 59. μισατόμενος τοῦς τροίας. — 60. ἠδώλον. — 61. ἄλην πάλιν. — 62. τοῦς εὐραίους ἐφοβήτον. — 63. μη ζηλῶσουν τοὶς ἰδόλοις. — 64. λατρεύουσιν ἐκεῖνα. — *Intitulé.* ὅρα πάλιν ὅταν. τρόες. — 65. ἀιθίοπας. — 66. τρόες ἄγγελους. — 67. μετὰ πᾶν πληθῆ γὰρ δόρων. — 69. ἡ γὰρ ἀιθιόψ αὐτοίκα. — 70. δελεᾶστηκεν. — 71. τὴς συμφορὰς εἰκτείρας. — 72. συμαχίαν. μεγίστιν. — 73. τρόας ἀπὸ πέμπει. — 74. εὐγένουν.

μετὰ καὶ τοὺς Τρωαδίτας.
Οἱ Ἀχαῖοι βλεψαμένοι
μέλανας ἐξαίφνης τούτους
ἐδειλίασαν αὐτίκα,
κεἰς φυγὴν αὐτοὶ κινοῦνται
καὶ τὸν πόλεμον ἐκφεύγουν.
Ὥσπερ γὰρ ἐν τῇ θαλάσσῃ
ναῦται γοῦν ἐκτὸς ἀνέμου
βίαν γὰρ μεγάλην ἔχουν
τοῦ νὰ σώσουν ἐν συντόμῳ
εἰς τὸν τόπον τὸν ἐλπίζουν,
καὶ ποσῶς νὰ μὴ μπορῶσιν
τήν τε ὄρεξιν πληρῶσαι
πρὸς τὴν ἔφεσιν τὴν τούτων·
εἶτα γὰρ θεός γουν πέμψει
ἄνεμον τὸν ἐμφοροῦντα
πρὸς τὸν πόθον τῆς καρδίας·
οὕτως γὰρ οἱ Τρῶες τότε
μετ' αὐτῶν τῶν Αἰθιόπων — Coislin, 141 verso.
τόν τε πόλεμον ἠθέλαν,
κεἰς αὐτοὺς τότε οὐκ ἦλθον·
καὶ μετ' ὀλιγὴν γὰρ ὥραν
ἦλθεν πρὸς αὐτοὺς ἡ μάχη·
βλέπων Ἀχιλλεὺς γὰρ τότε

Manuscrit de Leyde. Vers 77. ἐξ αἴφνης. — 78. αὐτῆκα. — 84. συντόμως. — 87. πληρώσας. — 93. ἀιθιώπων.

Manuscrit de Paris. Vers 75. μετὰς (*sic*). — 76. ἀχαίοι. — 77. ἐξέφνης. — 78. αὐτῆκα. — 79. φῦγεῖν αυτοὶ. — 84. να σῶσουν ἐνσῦντόμως. — 86. να. — 87. πληρῶσας. — 96. ὥραν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 75. μετὰ τροαδίτων ὅλων. — 76. οἱ δ' ἀχαιό (*sic*). — 77. μέλας ἐξ' ἄμφω τούτους. — 78. αὐτοίκα. — 79. κ' εἰς τροπὴν αὐτοὶ κεινοῦνται. — 81. ὤσπερ ἐντη. — 82. ναύται γοῦν ἐκ τοῦ ἀνέμου. — 83. ἔχων. — 84. τὸν να. σὺν τόμως. — 86. νὰμ' ἠμπορούσιν. — 87. τὴν τε ὄρεξιν πληρώσαι. — 88. την. — 89. γοῦν πάλιν. — 90. ἄνεμον ἐμφόρον πέμπει. — 92. οὕτως. τρόες. — 93. μετ' αὐτῶν (deux fois). των ἐθιόπων. — 94. τὸν τε. ἠθέλαν. — 95. οὐκήλθων. — 96. μετολυγὴν. — 97. ἦλθεν. αὐτοῦς. — 98. γαρ.

τὴν δειλίαν καὶ ἀργίαν
τῆς δυνάμεως Ἑλλήνων
εἰς τὸν τοῦ Σκαμάνδρου τόπον
τοὺς Ἀχαίους ἐποτρύνει
μετ' ἀναισχυντίας πλείστης·
καὶ τοὺς Ἕλληνας γοῦν στρέφει
εἰς τὴν μάχην τοῦ πολέμου,
τοὺς Αἰθίοπας γοῦν στρώνουν
εἰς τὸν κάμπον τοῦ Σκαμάνδρου
ὥσπερ στάχυς ἐν τῷ θέρει.

Leyde, 373 verso.

ριά. Περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν Τρώων εἰς τὰς Ἀμαζόνας περὶ συμμαχίας αὐτῶν.

Καὶ ἰδόντες γοῦν οἱ Τρῶες — Paris, 101 recto.
μὴ ποσῶς ὠφελουμένους
ἐκ τῆς συμμαχίας ταύτης
πέμπουν εἰς τὰς Ἀμαζόνας
πρέσβεις μετὰ δώρων ἄλλων
παμποικίλων καὶ πλουσίων.
Πενθεσέλειαν γοῦν γράφουν
τὴν κυρὰν τῶν Ἀμαζόνων

Manuscrit de Leyde. Vers 102. ἐποτρίνει. — 103. πλήστης. — 106. αἰθίωπας. στρόνουν. — 108. στάχεις. — 114. πανποικύλων. — 115. πενθεσέλιαν.

Manuscrit de Paris. Vers 101. τόπων, — 102. ἐποτρίνει. — 103. πλήστης. — 104. στρέφη. — 106. στρόνουν. — 109. τρώες. — 110. ὀφελουμένους. — 112. τοὺς. — 113. πρέσβῢς. δῶρον. — 114. πανποικύλων. — 115. πενθεσέλιαν. — 116. ἀμαζόνον

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 100. δυναμεως ἐλλήνῶν. — 101. εἰς τὴν. — 102. ἀγχαίους ἐτρήνει. — 103. μεταναισχυντείας πλήστοις. — 104. ἕλληνας. στρέφη. — 106. τοῦς ἐθίοπας γοῦν στρόνουν. — 107. καμάνδρου. — 108. στάχους. — *Intitulé*. ἀπὸστολήν. τρόων. τᾶς. πρὸς συμμαχίαν. — 109. ἰδώντες. τρόες. — 110. ὀφελομένους. — 111. συμαχίας. — 112. τας. — 113. πρέσβυς. ἄλων. — 114. πανποικίλων. — 115. πενθεσέλιαν. — 116. τὴν κυρίαν ἀμαζόνον.

οἱ Τρωὲς παρακαλοῦντες.

ριβ′. Περὶ τῶν Ἀμαζόνων γυναικῶν τὸ πῶς καὶ διατί στρατεύουν αὗτες, καὶ οἱ ἄνδρες οὐ στρατεύουν.

Βούλομαι γὰρ δεῖξαι πρῶτον — Coislin, 142 recto.
πῶς κατακρατοῦν τὸν τόπον
ὃν ἐκεῖνες αὐθεντεύουν, — Leyde, 374 recto.
καὶ τοὺς ἄνδρας οὐ φροντίζουν,
ἀλλ' ὑπόδουλους τοὺς ἔχουν.
Εἶτα πάλιν νὰ στραφῶμεν
κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν στράταν,
τὴν γραφὴν γὰρ ἁρμοδίως
τελειώσωμεν ὡς ἔχει.
Εἰ μὲν ἄρρεν τὸ παιδίον
τελεσιουργήσει μήτρα,
γεννηθὲν αὐτίκα τότε
τὸν γὰρ ἕνα πόδα ταῦτα
ἔταξαν νὰ τὸν συντρίβουν
καὶ ἀργὸν τοῦτον ποιῶσιν,
ὅπως ἐν τοῖς οἴκοις μένῃ

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* διὰ τί. αὐταῖς. — Vers 120. ἐκεῖναις. — 124. εὐθείαν. — 125. ἁρμωδίως. — 126. τελειώσομεν. — 127. ἡ. — 128. τελεσιουργίσει. 129. αὐτῆκα. — 133. μένει.

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* στρατέβουν αὐταῖς. — Vers 119. κατὰ κρατοῦν. τόπων. — 120. ὂν ἐκεῖναις. — 123. να. — 124. εὐθεῖαν. — 125. ἁρμοδίως. — 126. τελειώσομεν. — 127. ἡ (erreur du rubricateur?). — 128. τελεσιουργίσει. — 129. αὐτῆκα. — 131. ἔταξα να. — 133. οἶκος μένει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 117. τρόες παρὰ καλοῦντες. — *Intitulé.* τὸν ἀμαζώνον. διατί στρατεύων αὐταῖς. οὐ. — 118. δείξας πρότον. — 119. κατὰ κρατοῦν. — 120. ἐκείναις. — 121. τοῦς. οὐ. — 123. να στραφώμεν. — 124. κατευθήναν. — 125. την στραφὴν γαρ ἁρμοδίος. — 126. τελειῶσωμεν. — 127. ἡ μὲν ἄρεν. — 128. τελεσιούργήσει μράν. — 129. γενηθὲν αὐτοίκα. — 130. τοῦ. ἕνα. ταύτα. — 131. να. — 132. ἀργῶν τούτον ποιοῦσιν. — 133. εἶχοις μένει.

καὶ τὰ γυναικῶν γὰρ πράττῃ·
κὐπὸ τῶν αὐτῶν γυναίων
κυριεύονται οἱ ἄνδρες·
μετ' αὐτὴν τὴν μεθοδίαν
κυριεύουσι τὸν τόπον
καὶ στρατεύουσιν ἐκεῖνες.
Εἰ δὲ θῆλυ γεννηθῇ γαρ,
ὅταν γὰρ θέλῃ τεχθῆναι,
τὸν μαζὸν τὸν δεξιόν γαρ
μετ' αὐξήσεως τὸν κόπτουν,
ἵνα γοῦν ἐν τῷ πολέμῳ — Paris, 101 verso.
τοῦ κρατεῖν εὐκόλως ἔχειν
τήν τε λόγχην ἐν πολέμοις.
Ὅθεν φήμη γὰρ λαλεῖται·
ὁ γὰρ τοπικὸς ἀέρας
τῆς ἐκείνης γῆς ἁπάσης
στερεμνίας τὰς γυναῖκας
ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν γὰρ κάμνει· — Coislin, 142 verso.
καὶ πολλὰ πολὺ τὸ μέτρον
τῶν ἀνδρῶν ἐν τῇ δυνάμει
διαφέρωσιν ἐκεῖνες.
Τούτων γὰρ οὕτως ἐχόντων
ἀξιόμαχην στρατείαν

Manuscrit de Leyde. Vers 134. πράττειν. — 136. κυριεύοντεν. — 140. ἡ. — 141. θέλει. — 145. εὐχόλως (*sic*). — 148. τοπηκὸς. — 149. τῆς ἐέκείνης (*sic*). — 150. στερεμνείας. — 154. ἐκεῖναις.

Manuscrit de Paris. Vers 134. τα. πράττειν. — 135. γυναῖων. — 136, κυρϊεύοντεν. ἄνδρες (*sic*). — 140. ἡ (erreur du rubricateur?). θύλη. — 141. θέλει. — 144. τῖνα (*sic*, par suite d'une inadvertance du rubricateur). πολεμῳ. — 145. εὐχόλω; (*sic*). 148. τοπηκὸς. — 152. πολλὺ. — 154. ἐκεῖναις.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 135. κυπὸ τὸν αὐτὸν γυναίον. — 136. κυριεῦονται. — 137. την. — 138. κυριεῦουσιν. — 139. ἐκύναις. — 140 manque. — 141. ὅταν δὲ θῦλι τεχθήναι. — 142. δεξῖὸν γαρ. — 143. αὐξίσεως. — 145. ἔχει. — 146. την. πολέμεις. — 147. φήμοι. λαλήται. — 148. ἄἶρας. — 149. ἁπάσης. — 150. γυναίκας. — 151. ὑπερ. κάμνη. — 152. το. — 154. διάφέροσιν ἐκείναις. — 155. τούτον. οὔτως ἐχώντον. — 156. ἀξιῶμαχην στρατίαν.

πρὸς τὴν Τροίαν ἀποπέμπουν·
καὶ σὺν τούτοις γὰρ οἱ Τρῶες
κατ᾽ Ἑλλήνων ἐξορμῶσι
μετ᾽ αὐτῶν τῶν Ἀμαζόνων·
ἦτον δὲ καὶ ἡ κυρία
Πενθεσίλεια μετ᾽ αὔτους
μέσον γὰρ ἐν τῷ πολέμῳ. LEYDE, 374 verso.
Ὥσπερ χίονα πυκνή τε
ἐκ τὸν οὐρανὸν ἐκπίπτει
ἐν καιρῷ γὰρ ἀνηνέμου
συνεχῶς γὰρ ἐξιέται
μέχρι κορυφὰς καλύψει
τῶν βουνῶν, τὰς ἐξοχάς τε
καὶ τὰ πεδινὰ τοῦ τόπου·
οὕτως γοῦν τῶν Ἀμαζόνων
μετὰ τῶν Τρωῶν αὐτίκα
πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπέσαν.
Οἱ δὲ Ἕλληνες ἰδόντες
τὴν ἐξέλευσιν ἐκείνην
καὶ τὸ ὅρμημα τὸ μέγα,
ἀναμίχθησαν πολλά γαρ
αἱ συντάξεις τῶν Ἑλλήνων
καὶ πεζοὶ καὶ καβαλλάροι·

Manuscrit de Leyde. Vers 162. πενθεσέλια. ἄυτους. — 164. πυκνῆ. — 166. χνινέμου (*sic*). — 172. ἀυτῆκα. — 176. ὅρμημα. — 177. ἀναμήχθησαν. — 179. Le second καὶ manque. καβαλάροι.

Manuscrit de Paris. Vers 158. σῦν. — 161. οἱ. — 162. πενθεσέλια. αὔτους. — 164. πῦκνῆ. — 165. τῶν οὐ(ρα)νῶν. — 166. ἀνῖνέμου. — 168. κορῦφᾶς. — 170. του. — 172. αὐτῆκα. — 176. ὅρμημα. — 177. ἀναμήχθησαν. — 179. πεζοί.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 157. καραπέμπουν. — 158. τρόες. — 159. ἐλλήνων ἐξὸρμώσιν. — 160. ἀμαζόνων a été oublié. — 161. ἤτον. κύρια (*sic*). — 162. πενθεσέλια με ταύτους. — 164. χΐωνα πηκνεῖται. — 165. τῶν οὐρανῶν ἐνπίπτει. — 166. ἀνινέμου. — 167. σὺνεχῶς γαρ ἐξιἔται. — 168. κοριφὰς. — 169. ἐξ᾽ όχάς γαρ. — 170. πεδινατοῦ. — 171. οὗτως γοῦν. ἀμαζόνον. — 172. τροῶν αὐτοίκα. — 173. ἔλληνας ἐμπέσαν. — 174. ἔλληνες ἰδώντες. — 17. ἀναμήχθεισαν πολλὰ γαρ. — 178. αἱ σὺν τάξεις τῶν ἐλλήνων. — 179 manque.

βλέποντες οἱ κεφαλάδες — Coislin, 102 recto.
τὴν ἀνάμιξιν ἐκείνων
καὶ τὴν ἀνακάτωσίν τους
μέσον τους εἰστρέχουν ἅμα
καὶ κατέστησαν αὐτούς γαρ. — Coislin, 143 recto.
Ὥσπερ τῶν αἰγῶν ποιμνία
ὅταν γοῦν ἀναμιχθῶσιν,
ἐπευκόλως οἱ ποιμένες
ἐκ νομῆς αὐτὰ χωρίζουν·
οὕτως γοῦν καὶ ἡγεμόνες
τὴν στρατείαν τῶν Ἑλλήνων
ἐδιέταττον εὐκόλως.
Καὶ συνεκροτήθη μέγας
πόλεμος θανατηφόρος,
καὶ τοὺς Ἕλληνας γὰρ κτείνουν
ἀνακράτως αἱ γυναῖκες
Ἀμαζόνισσες ἐκεῖνες
μετὰ τῶν Τρωῶν γὰρ τότε.
Μῆναν ἕναν καθ' ἡμέραν
ἐνικούσασιν οἱ Τρῶες,
μέχρις ἂν ἡ βασιλίσση
ἡ Πενθεσιλεία τότε
εἶχεν τὴν πνοὴν ἐν στόμα,

Manuscrit de Leyde. Vers 182. ἀνακάτωσύν. — 186. ἀναμηχθῶσιν. — 187. ἐπ' εὐκ όλως. — 189. οἱγεμόνες. — 196. ἀμαζόνησαις ἐκεῖναις. — 198. μήναν. — 201. πενθεσαλία. — 202. ἦχεν.

Manuscrit de Paris. Vers 182. ἀνακάτωσύν. — 186. ἀναμηχθῶσιν. — 187. ἐπ' εὐκόλως ὑποιμένες. — 188. χορίζουν. — 189. οἱγεμῶνες. — 194. κτεινουν. — 196. ἀμαζόνησαις. — 198. μήναν ἔναν. — 199. ἐνΐκοῦσασιν. — 201. πενθεσαλία. — 202. ἦχεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 180 manque. — 181. ἀνάμηξιν ἐκείνων. — 182. την ἀνακάτωσίν των. — 183. ἅμα. — 184. κατέστηναν αὐτοὺς γαρ. — 185. ὥσπερ τῶν αἰγῶν (d'abord :ε:γῶν (sic), αἱ est dans l'interligne). — 186. ἀναμιχθώσιν. — 187. ἐπ' εὐκόλως. ποιμέναις. — 188. αυτὰ. — 189. οὕτως. καὶ οἱγεμόνες. — 190. στράτιαν (sic). ἐλλήνων. — 191. ἐδιέτατον. — 193. θανατηφόρως. — 194. ἕλληνας. — 195. ἀνακράτος ἀι γυναίκες. — 196. ἀμαζόνισες ἐκείναις. — 197. μετατῶν τροῶν τὸ τότε. — 198. μήναν ἔναν. — 199. τρόες. — 200. ἀν. βασιλήσει. — 201. πενθασέλιά γὰρ τότε. — 202. εἶχεν. πνοῆν. στώμα.

πάντας γὰρ ὑπερνικοῦσαν
τῶν Τρωῶν γὰρ τὰ φουσσᾶτα
μετὰ γοῦν τῶν Ἀμαζόνων·
ὡς γὰρ ἐσκοτώθην αὕτη
ἐκ τὰς χεῖρας Ἀχιλλέως,
ἐν τῇ πόλει πάλιν Τρῶες — Leyde, 375 recto.
ἀπεκλείσθησαν αὐτίκα,
καὶ ἡ συμμαχία τούτων
ἀπεστράφηκεν ὀπίσω.

ριγ'. Περὶ τῆς πανδαισίμου ἑορτῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων.

Εἶτα πάλιν ἄλλον ἦλθεν — Coislin, 143 verso.
ἐν τῇ Τροίᾳ μετ' Ἑλλήνων,
ἑορτῆς ἦλθεν ἡμέρα
πάνδημος Τρωῶν κ' Ἑλλήνων
ὥστε γοῦν ἄδειαν εἶχον
ἑκατέρων τὰ φουσσᾶτα
ἐναλλὰξ ἀναμιγνύσθαι — Paris, 102 verso.
μετὰ γυναικῶν καὶ παιδῶν,
καὶ βαδίζειν ἔνθα βούλει

Manuscrit de Leyde. Vers 204. φουσάτα. — 206. ὃς. ἐσκοτόθην. — 209. ἀυτῆκα. — *Intitulé*. πανδεσίμου. Il faut peut-être lire πανδήμου. Voyez le vers 215. — 216. ἀδίαν ἦχον. — 217. ἑκατέρρων τῶν (et à au-dessus du ν) φουσάτῶν (*sic*). — 218. ἐν ἀλὰξ ἀναμιγνεῖσθαι.

Manuscrit de Paris. Vers 206. ἐσκοτόθην. — 209. αὐτῆκα. — *Intitulé*. πανδεσίμου ἑορτῆς. — 216. ἀδίαν. — 217. ἑκατέρρων τῶν φουσάτων. — 218. ἀνάλαξ ἀναμιγνεῖσθε. — 219. πέδων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 203. πάντα γὰρ ὑπερνικούσαν. — 204. τροῶν. φουσατα. — 206. αὔτη. — 207. χείρας. — 208. πόλη. τρόες. — 209. ἀπ' ἐκλήσθησαν αὐτοίκα. — — 210. συμαχία τούτον. — 211. ἀπὲστράφηκεν ὀπίσω. — *Intitulé*. τῆς πανδεσίμου ἑόρτῆς. ἐλλήνων. τρόων. — 212. ἦλθεν. — 213. ἐλλήνων. — 214. ἑόρτῆς ἦλθεν. — 215. τρόων κ' ἐλλήνων. — 216. γοῦν ἄδιανήχων. — 217. ἑκατέρων. — 218. ἐναλάξανάμυγνεῖσθαι. — 219. παίδῶν.

μὴ φοβούμενοι κἂν ὅλως.
Τὴν γὰρ ἑορτὴν ἐκείνην
τῶν Τρωῶν γὰρ αἱ κουρτέσες
καὶ αἱ θυγατέρες τούτων
παμποικίλοις καὶ παντοίοις
ἀτιμήτοις γοῦν κοσμίοις
στολισθέντες γὰρ ἐξῆλθον
εἰς τὴν ἑορτὴν ἐκείνην·
σὺν αὐταῖς καὶ τοῦ Πριάμου
ἡ θυγάτηρ ἡ ὡραία
ἡ καλὴ γοῦν ἡ κουρτέσα,
τοὔνομαν ἡ Πολυξένη.

ριδ'. Ὅρα πότε ἠράσθην ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν Πολυξένην.

Μελανοφορῶν ἐξῆλθεν,
κὴ μελάνισις ἐκείνης
ὥσπερ ἥλιος ἐφάνη
εἰς τὰς τῶν Τρωῶν ὡραίας·
ὑπερεῖχεν τῆς Ἑλένης
τὸν κατὰ καιρὸν ἐκεῖνον·

Manuscrit de Leyde. Vers 223. κουρτέσαις. — 224. θυγατέραις. — 225. πανποικίλοις καὶ παντίοις. — 232. τὀὔνομαν. — 234. μελάνησις.

Manuscrit de Paris. Vers 222. ἑορτὴν. — 223. κουρτέσαις. — 225. πᾶν ποικίλοις καὶ παντίοις. — 226. ἐτιμήτοις (erreur du rubricateur). — 229. σὺν a son accent en rouge. — 231. καλῆ. — 232. τὸὔνομαν (*sic*). — *Intitulé*. ηράσθην. — 234. μελάνησις. — 237. κὑπέρῆχεν (*sic*, le κ a été mis par le rubricateur). — 238. ἐκείνον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 221. κὰν. — 222. την. ἑόρτὴν. — 223. τροῶν. αἱ κουρτέσαις. — 224. αἱ. τούτον. — 225. πανποικύλοις. παντίοις. — 226. γοῦν. — 227. στολησθέντες. ἐξήλθων. — 228. ἑορτὴν. — 229. πριᾶμου. — 230. θυγάτερ. — 232. τὸὔνομα ἡ πολυξένην. — *Intitulé*. ἠράσθην. — 233. ἐξήλθεν. — 234. μελάνησις. — 236. τροῶν ὁραίας. — 237. ὑπερῆχεν. ἐλένης. — 238. ἐκείνον.

ἦτον δὲ καὶ δεκαέξι
τῶν χρονῶν ἡ Πολυξένη
ὅταν ἐφανίσθην τότε
εἰς τὴν ἑορτὴν ἐκείνην,
ἀνεπέμπασεν τὸ ἔτος COISLIN, 144 recto.
τῆς αὐτῆς καὶ τῆς Ἑλένης·
μνήσθητι καὶ τῶν ἀμφίων
τῶν μελανοφορουμένων
ὑπὲρ τοῦ Ἕκτόρου λύπην,
κἐνθυμήθησε τὸ τ' ἦτον
εἰς τὸ κάλλος γὰρ ἐκείνη
καὶ ποτάπη γὰρ νὰ 'φάνη.
Ἀχιλλεὺς ἰδὼν γὰρ ταύτην,
δαιμονίως τὴν ἠράσθην·
κάλλος γυναικὸς γὰρ βέλος LEYDE, 375 verso.
καὶ τιτρώσκει τὰς καρδίας
τῶν ἐρωτολήπτων πάντων,
πλεῖον γὰρ τῶν μεγιστάνων
καὶ τῶν ἔχοντα γὰρ πλοῦτον·
ἡ γὰρ ἀλλοτρία ὄψις PARIS, 103 verso.
τοῦ συνήθους βλεπομένη
ἐκπληττότερη τυγχάνει.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 237. ὑπερῆχεν. — 239. δεκαέξ. — 248. τίτον. — 250. νά. — 255. αἱροτολύπτων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 239. τον (*sic*, ἦ a été oublié). δεκαέξ. — 241. πῶταν (*sic*, erreur du rubricateur) — 242. ἑορτὴν. — 243. ἐνεπέμπασεν (ἐ a été écrit par le rubricateur). — 245. μνήσθϊτι. — 246. μελανοφορεμένων. — 247. ἐκτώρου. — 248. τίτον. — 250. ν' ἀφάνη. — 253. Le κ de κάλλος est d'une main moderne, probablement celle de SPIRIDION ZAMBÉLIOS. — 255. αἱροτολύπτων. — 257. τὸν. — 258. ὄψις. — 260. ἐκπληττότεροι.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 239. ἦτον δὲ καὶ δεκα ἔξη. — 241. ἐμφανίσθην. — 242. ἑόρτὴν. — 243. ἀνεπέμπασε. — 244. ἐλένης. — 246. μελανοφορουμενῶν (*sic*). — 247. ὑπὸ. ἐκτόρου. — 248. κ' ἐνθυμίσε τὸν γὰρ τίτον. — 249. κάλος. ἐκύνη. — 250. να. — 251. ἰδῶν. — 252. δαιμονίος την ἠράσθην. — 254. τιτρώσκη τᾶς. — 255. ἐρωτολύπτων. — 256. πλοίων δὲ. — 257. ἔχωντα. πλούτων. — 258. ὦψις.

Τὸν πατέρα τὸν τῆς κόρης
περὶ γάμου γὰρ μηνύει.
Πείθεται πατὴρ ὁ ταύτης
μετὰ συμβουλὴν τῶν παίδων
Ἀλεξάνδρου καὶ Δηφόβου
τοῦ συνάψαι γοῦν τοὺς γάμους
μετ' αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέαν.

ριέ. Περὶ τοῦ δολίου θανάτου τοῦ Ἀχιλλέως.

Ὁ Δηίφοβος καὶ Πάρις
δολιῶς βουλευσαμένοι
ἀποκτένουν Ἀχιλλέαν·
μέσον τοῦ ναοῦ γὰρ ἅμα
ἀναρμάτωτον εὑρόντες
κατετόξευσαν ἐκεῖνον,
ὅταν ἦλθαν πρὸς τοὺς ὅρκους
νὰ παγιώσουν τὸν γάμον Coislin, 144 verso.
τάχα σὺν τῇ Πολυξένῃ.
Τηνικαῦτα γοῦν ἀκούσας
Τελαμώνιος ὁ Αἴας,

Manuscrit de Leyde. Vers 265. δ' ἠφόβου. — 268. διήφοβος. πάρης. — 270. ἀποκταίνουν. — 272. ἀναρμάτοτον. — 277. τοινικαῦτα.

Manuscrit de Paris. Vers 265. δ' ἠφόβου (*sic*). — *Intitulé*. δόλιου. — 268. διήφοβος. — 269. Il faut avouer que Hermoniacos en prend parfois trop à son aise avec l'accentuation ; ici, par exemple, il pouvait écrire en demeurant correct : βουλευσάμενοι δολίως, mais la chose lui a sans doute paru trop simple. — 270. ἀποκταίνουν. — 272. ἀναρμάτοτον εὑρόντες. — 274. ὄρκους. — 275. νὰ παγεώσουν. γάμων. — 276. σὺν. — 277. τοινικαῦτα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 261. π(ατέ)ρα γοῦν τῆς. — 262. γάμου τὸν μὐνείῦ. — 264. συμβουλῆν. — 265. κ'ἠδηφόβου. — *Intitulé*. δολίου θάτουτου (*sic*) τοῦ. — 268. δϊήφοβος. — 269. δόλϊος. — 270. ἀπεκτείνουν. — 271. ἅμα. — 272. ἀναρμάτοτον ευρῶντες. — 273. ἐκεῖνον. — 274. ἦλθον. τοὺς. — 275. νὰ τελέσουν γοῦν τὸν. — 276. ταχασυν. — 277. τοινϊκαύτα. ἀκοῦσας. — 278. τελαμόνιος.

τῶν Ἑλλήνων γὰρ ὁ πύργος,
μετὰ τοῦ Λοκροῦ παρέστη·
σὺν αὐτῶν καὶ Ὀδυσσεύς γαρ
μετ' ἠρώων γὰρ ἑτέρων
ἔφησαν πρὸς αὖτον οὗτοι
δακρυόντα μετὰ πόνου·
« πολεμόκλονε Πηλείδη,
γίγαντά τε βριαρόχειρ,
λεοντόψυχε Ἀχίλλη,
ἠνδρισμένε παρὰ πάντας,
τίς ἀνεῖλεν τὴν ψυχήν σου; »
Ἀχιλλεὺς γὰρ μόνον τοῦτο
ἀμυδρῶς πρὸς αὖτους εἶπεν·
« ὁ Δηίφοβος καὶ Πάρις
μετὰ δόλου γὰρ ἀνεῖλαν. »
Καὶ πληρόνοντα τὸν λόγον
ἀπεκδύθην τὴν ζωήν του.
Καὶ τὸ κάστρον ἐξεχύθην — **Paris, 103 verso.**
ἀπό τε μικρὸν εἰς μέγαν
τῶν Τρωῶν γὰρ τὰ φουσσᾶτα· — **Leyde, 376 recto.**
ὁμοιῶς καὶ τῶν Ἑλλήνων

Manuscrit de Leyde. Vers 279. πῦργος. — 282. ἠρόων. — 283. ἔφεισαν. — 285. πηλίδη. — 286. βριανόχειρ (*sic*). — 287. λεωντόψυχε. — 289. ἀνῆλεν. — 291. ἀμηδρῶς. — 292. διήφοβος. — 293. ἀνῆλαν. — 294. τὸν λόν (*sic*). — 295. ἀπ' ἐκδίθην. — 298. φουσάτα.

Manuscrit de Paris. Vers 279. πῦργος. — 281. σὺν a son accent à l'encre rouge. ὀδυσσεύς. — 282. ἠρόων. — 283. ἔφεισαν προς ἄυτον οὗτοι. — 285. πηλίδη. — 286. γίγαντότε βριανόχεις (*sic*). — 288. παρα. — 289. ἀνῆλεν. — 291. ἀμηδρῶς. — 292. διήφοβος. — 293. ανῆλαν. — 295. ἀπ' ἐκδίθην. — 297. ἄποτε.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 279 manque. — 281. ὀδύσεὺς. — 282. μετϊρόων. ἑτέρων. — 283. ἔφησαν αὐτοὶ πρὸς τούτον. — 284. δακρύωντες. — 285. πϊλήδη. — 286. γίγαντα καὶ βριάρόχερ (*sic*). — 287. λεωντόψυχε. — 288. ἀνδρισμέναι. — 289. ἀνείλεν την. — 290. τούτο. — 291. ἀμηδρως. αὗτους εἶπεν. — 292. διήφοβος. — 293. μετὰ δώρον με ἀνεΐλαν. — 295. ἀπεκδήθην τὴν ψυχήν του. Après ce vers on trouve : συναυτῆ καὶ τῆ και (*sic*) τὴν ζωῆν του. — 296. ἐξ' ἐχύθη. — 298. τροῶν. — 299. τὸν ἑλλήνων.

ἅπαν τὸ φουσσᾶτον ὅλον
μετὰ τῶν ὑπεξουσίων
καὶ αὐτῶν γοῦν τῶν ἐρέτων
ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τὸ σῶμα,
τίς τὸ λάβῃ πρὸς τὴν νίκην.
Κἐσκοτώθησαν γὰρ τόσοι
ὑπὲρ ὅλους τοὺς πολέμους
ὅπερ εἴχασιν ἐτοῦτοι.
Ὥσπερ τῶν δενδρῶν τὰ φύλλα — Coislin, 145 recto.
ἐν καιρῷ τοῦ φθινοπώρου
ἐκ τοὺς δρύας ἀποπίπτουν
καὶ τὴν γῆν γὰρ καταστρώνουν·
οὕτως ἔπεσαν γὰρ τότε
ἠνδρισμένοι καὶ γενναῖοι
κἐκ τῆς παρακάτου τάξης,
ἕνεκεν τοῦ λάβειν τότε
τὸ νεκρὸν σῶμα Πηλείδους.
Ἐκατέπαυσεν ἡμέρα
καὶ ἡ νὺξ ἦλθεν αὐτίκα,
καὶ ἐπράϋνεν ἡ μάχη·
καὶ πυρὰς ἐξ ἀμφοτέρων

Manuscrit de Leyde. Vers 300. φουσάτον. — 302. αἱρέτων. — 304. λάβει. — 305. ἐσκοτόθησαν. — 307. ἤχασιν. — 309. φθηνοπόρου. — 310. δρίας. — 311. καταστρόνουν. — 314. τάξϊς. — 316. πηλίδους. — 318. ἀυτῆκα. — 320. πυρᾶς.

Manuscrit de Paris. Vers 300. φουσάτων ὄλον. — 301. τὸν. — 302. αἱρέτων. — 303. το. — 305. ἐσκοτόθησαν. — 306. ὑπερ. — 307. ἤχασιν ἐτούτη. — 309. φθηνοπόρου. — 310. δρίας. — 311. γὴν. κατὰ στρόνουν. — 313. ἠνδρισμένη. — 314. τάξις. — 316. πηλίδους. — 317. ἐκατέπαυσεν (ἐ a été écrit par le rubricateur). — 318. ἀυτῆκα. — 320. ἐξαμφοτέρων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin Vers 300. ἅπαν. — 302. αὐτόν. ἀρέτων (*sic*). — 303. ὑπερ. τῶ σώμα. — 304. την. — 306. ὑπερ ὅλλους τοῦς. — 307. ὑπερίχασιν ἐτούτοι. — 308. τὸν δένδρον. φύλα. — 309. κερῶ. φθηνοπόρου. — 310. δρείας ἀπὸ πίπτουν. — 311. γὴν γοῦν κατ' ἐστρόνουν. — 312. οὕτως. γὰρ manque. — 313. ἀνδριμένος (*sic*) καὶ γενέοι. — 314. τάξις. — 315. ἕνεκεν του. — 316. το νεκρών σώμα πηλίδους. — 318. ἀυτοίκα. — 319. ἐπράϋνεν. — 320. πειρὰς. ἀμφωτέρων.

ἄψαν τὸ νὰ γρηγοροῦσιν
ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ τὸ σῶμα.
Καὶ διὰ νυκτὸς οἱ Τρῶες,
ἔδωκέν τους ἡ βουλή τους
ἵν' ἀφήσωσιν τὸ σῶμα
τὸ νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως
ἵνα λάβωσιν Ἀχαῖοι,
ἵνα μὴ φθορὰ γὰρ πλεῖον
ὑπὲρ πεῖσμα πάλιν γένῃ.
Καὶ μετὰ τὸ διαφαῦσαι
τὸ κατάστημαν ἡμέρας,
τούς τε Ἕλληνας μηνοῦσιν·
« λάβετε τὸ σῶμα τοῦτο
Ἀχιλλέως τοῦ Πηλείδου. »

Paris, 104 recto.

ρις'. Ὅρα πόσους νεκροὺς ἀπέσπασαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ νεκρὸν σῶμαν τοῦ Ἀχιλλέως ἐπάνω, ἕως οὗ νὰ εὕρουν αὐτό.

Ἀπὸ τὸ πουρνὸν ὡς γεῦμα
μετὰ βίας τὸν ἐβγάλαν.
ἔκ τε τῶν νεκρῶν σωρείας Leyde, 376 verso.
τῶν πεσόντων εἰς ἐκεῖνον

Manuscrit de Leyde. Vers 321. τὸναγριγοροῦσιν. — 329. πίσμα. γένει. — 334. πηλίδου. — *Intitulé*. ὁ0. — 336. ἐυγάλαν. — 337. σορίαι.

Manuscrit de Paris. Vers 321. το να γριγοροῦσιν. — 324. ἔδωκεν τους. — 325. ἵναφήσωσιν. — 328. φθορὰν. — 329. πίσμαν. γένει. — 334. πηλίδου. — 335. ἀποῦ. πορνὸν. — 336. εὐγάλαν. — 337. τὸν νεκρὸν σορίας. — 338. πεσώντων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 321. ἄψαν το νὰ γριγορούσιν. — 322. ὑπερ. τῶ. — 323. τρόες. — 325. ἵνα φήγουσιν τὸ σώμα. — 327. ἵνα λαβοῦν οἱ ἀγχαίοι. — 328. πλείον. — 329. ὑπερ πίσμαν. — 330. διάφαῦσαι. — 332. ἔλληνας μυνούσιν. — 333. λάβεται. σώμα τούτο. — 334. ἀχ:λλέος τοῦ πιλίδους. — *Intitulé*. εἰ ἔλληνες. τῶ νεκρῶν σώμα ἀχιλλέως. ἕως οὗ να εὕρουν αὐτὸν. — 335. ἀποτο. γεύμαν. — 336. μεταβείας. εὐγάλαν. — 337. τὸΨ (*sic*). σορίαι. — 338. πεσών τον. ἐκείνον.

σώματα νενεκρωμένα. COISLIN, 145 verso.
Πλεῖον γὰρ νεκρῶν χιλίων
ἦσαν τοὺς γοῦν ἀποσπάσαν
ἐκ τὸ νεκρωμένον σῶμα
τοῦ καλοῦ γὰρ Ἀχιλλέως
μέχρις ἂν νὰ εὕρουν τοῦτον.
Καὶ βαστάσαντες αὐτόν γαρ
εὐγενεῖς γὰρ τῶν Ἑλλήνων
μετὰ πολυτίμου κλίνης
εἰς τὰς νῆας τὸν ἀπῆγαν·
μεγαλοπρεπῶς, ἐντίμως
ἐνταφίασαν ἐκεῖνον.
Καὶ περὶ τῶν ὅπλων τούτου
ἔρις γίνεται μεγάλη·
καὶ καλοῦσιν τῶν Ἑλλήνων
ἄρχοντες τοῦ νὰ δικάσουν
περὶ τῶν ἁρμάτων τούτου
τίς ἀντ' Ἀχιλλέως λάβη.

ριζ'. Ὅρα περὶ τῶν ἁρμάτων τοῦ Ἀχιλλέως τὸ πόσον ἐσυνέβη.

Ἔκρινεν ἡ κρίσις ἅμα

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 340. πλείων. — 342. τὸν νεκρομένον. — 348. νήας. — 352. ἔρεις. — 355. ἀρμάτων. — 356. λάβει. — *Intitulé*. ἁρμάτων. ἐσυνεύει. — 357. κρίσης.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 340. πλείων. νεκρὸν. — 341. γοῦν τοὺς ἀποσπᾶσαν. — 342. νεκρωμένων. — 344. εὕρουν. — 351. ὅπλων. — 352. ἔρεις. — 354. να. — 356. ἀνταχΐλλέως. — *Intitulé*. ἐσϋνέβει. — 357. κρίσης.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 340. πλείον γαρ. χειλίων. — 341. ἦσαν γοῦν τοὺς ἀνασπάσαν. — 342. σώμα. — 343. ἀχιλλέως τοῦ πηλίδους. — 344. ἀνασύρουν τούτον. — 346. ἐλλήνων. — 347. μετὰ κλήνης πολυτίμου. — 348. κεῖς. νοίας. ἀπήγαν. — 350. ἐνταφίασαν ἐκείνον. — 351. τὸν ὅπλον τούτον. — 352. ἔρεις γύνεται. — 353. καλούσιν τῶν ἐλλήνων. — 354. ἄρχωντας να διάκρίνουν. — 356. ἀνταχΐλλέως λάβει. — *Intitulé*. ἁρματῶν. τὸ πῶς ἐσυνέβειν. — 357. κρίσης ἅμα.

ἵνα ταῦτα πάντα λάβη
Τελαμώνιος ὁ Αἴας, Leyde, 377 recto.
ὡς ἐπέχων τῶν ἑτέρων
τῆς ἀνδρείας τῶν Ἑλλήνων.
Τέλος εἰκοστοῦ γὰρ πρώτου,
τῆς τοῦ χί γὰρ ῥαψῳδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 358. λάβει.
Manuscrit de Paris. Vers 362. ἠκοστοῦ. — 363. ῥάψωδίας (*sic*).
Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 359. τελαμόνιος. — 360. ετέρων. — 361. τὴς. ἑλλήνων. — 362. ἡκοστοῦ. πρότου. — 363. ραψωδία γὰρ τῆς χή τε.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΧΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Χαίροντες οἱ πάντες εἶπον — PARIS, 104 verso.
ἵνα πρὸς αὐτὸν δοθῆναι
τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα
ὅλα γοῦν σὺν καὶ καροῦχες,
βέλεμνα σὺν λόγχαις, ἄσπις,
ἵνα μάχεται τοὺς Τρῶας.
Ὀδυσσεὺς ἰδὼν γὰρ τοῦτο
πολυμῆτις καὶ πανοῦργος
ὢν ὑπὲρ τοὺς πάντας ὅλους — COISLIN, 146 recto.
ἐμετεχειρίσθην τούτους,
καὶ μετέστρεψεν τὰς γνώμας
τῶν στρατιωτῶν τῶν πάντων
σὺν αὐτῷ τῷ Ἀγαμέμνων
ἵνα λάβῃ τοῦτος ταῦτα·
καὶ τὴν φρόνησιν δεικνύει
ὑπὲρ τὴν ἀνδρείαν κρείττων.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 6. τρώας. — 8. πολυμήτης. — 9. ὂν. — 14. λάβει. — 16. κρεῖττον.

MANUSCRIT DE PARIS. TITRE. χ. — Vers 5. βέλεμαν (*sic*). — 7. ὀδυσσεὺς. — 8. πολυμήτης. — 9. ὂν. ὅλους. — 11. γνῶμας. — 13. τὸ ἀγαμέμνον. — 14. λάβει. — 16. κρεῖττον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Le titre manque. Vers 1. πάντες ὅλοι. — 2. δοθῶσι. — 3. τα. — 4. ὅλλα. σὶν. — 6. τρόας. — 7. ὀδισεὺς ἰδῶν. τούτο. — 8. πολυμήτης καὶ κακούργος. — 9. ὂν ὑπερ. — 10. ἐμετ' ἐχείσθην (*sic*) τούτης. — 11. μετέστρεψαν. — 12. στρατιώτων. πάντων. — 13. τῶ ἀγαμέμνω. — 14. οὕτως ταύτα. — 15. δεικνείδ. — 16. ὑπερ τὴν ἀνδρίαν κρίττον.

ριή. Περὶ τὴν ἔκστασιν ἣν ἔπαθεν ὁ Αἴας ἀπὸ τῆς λύπης τῶν ἁρμάτων τοῦ Ἀχιλλέως.

Καὶ βλεψάμενος ὁ Αἴας
τὴν παρατροπὴν γὰρ ταύτην,
ἐπληρώθην εἰς ὀργὴν γαρ
καὶ μετὰ θυμοῦ κινεῖται
κατ' αὐτῶν τῶν ἐναντίων,
κεἰς μανίαν μετετράπη·
φάσγανον νυκτὸς γὰρ μέσης
ἔκ τε τῆς σκηνῆς ἁρπάσας
εἰσπηδᾷ μέσον τῆς ποίμνης,
δίκην γὰρ θηρὸς ἀγρίου
a ἐπιπίπτει τοῖς προβάτοις.
ἃ ἐκ τῶν λαφύρων εἶχαν
Ἕλληνες προσσυναγμένα
σφάττων, ἀφειδῶς ῥαχίζων,
ὥστε τῶν Ἑλλήνων πλήθη·
συλλαβὼν γὰρ κρίους δύο,
τόν τε ἄλλον εὐμεγέθους,
τὸν μὲν ἕν' Ἀτρείδην λέγει,
τὸν δὲ ἄλλον γὰρ Δυσσέαν·

Manuscrit de Leyde. *Intitulé.* ἁρμάτων. — **Vers 26.** νίκην. θυρὸς. — **27.** ἅς. ἦχαν. — **28.** πρὸς συναγμένα. — **29.** ἀφιδῶς. — **30.** πλήθει. — **32.** ἄλλων.

Manuscrit de Paris. Vers 24. τῆς κηνῆς ἁρπάσας. — **26.** νίκην (le ν est de la main du rubricateur). θυρὸς. — **26** *a*. Il me semble qu'il y a ici une lacune, que j'ai essayé de combler. — **27.** ἅς. ἦχαν. — **28.** πρὸς σύναγμένα. — **29.** ἀφϊδῶς. — **30.** πλήθει. — **33.** ἕν'.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ἔκτασιν τοῦ αἴαντος ἣν ἔπαθεν ἀπὸ. αχϊλλέως. — **Vers 18.** παρὰτροπῆν γὰρ αὔτην. — **19.** ἐπληρώθηκεν ὀργῆς γαρ. — **20.** κηνείται. — **22.** μετ' ἐτράπην. — **23.** γαρ. — **24.** σκυνῆς ἁρπάσας. — **25.** εἰσπιδὰ. πείμνης. — **26.** θῦρὸς. — **27.** ἀς. ἦχαν. — **28.** ἕλληνες πρὸς συνηγμένα. — **29.** σφάττον. — **30.** ἐλλήνων πλείθει. — **31.** συνλαβῶν γὰρ δύο κρύους. — **33.** ἓν ἀτρίδην. — **34.** δυσέα.

ὡς γὰρ ἰσχυροὺς γὰρ δήσας
μετὰ λούρων γὰρ βοείων
ἀφειδῶς κατάμαστίζει, — Paris, 105 recto.
καὶ κατατεμὼν τὰς γλώσσας, — Coislin, 146 verso.
καὶ κολάσεις βαρυτάτας
ἤθελε νὰ τοὺς κολάσῃ.
Αἰφνιδίως δ' ἐκ τοῦ πάθους
ἐκνηφθεὶς ἐκ τῆς μανίας
τὸ δεινὸν ὁρᾷ τῆς μήνης
τήν τε τῶν προβάτων πτῶσιν·
θέλων δὲ περικαλύψαι
τὴν τοῦ πάθους γὰρ αἰσχύνην,
θάνατον ἀντὶ ζωῆς γαρ
ἐπροέκρινεν ἀτίμου.

ριθ'. Περὶ τοῦ πῶς ἐσφάγην ὁ Αἴας αὐτοθελῶς μὲ τὴν σπάθην τὴν δοθεῖσαν χάριν ἐξ ἀμοιβῆς ὑπὸ Ἕκτόρου πρὸς αὐτόν.

Μὴ παρά τινος θελήσας
πρὸς ἐμποδισμὸν γενέσθαι
τὴν Τεκμῆσσαν τὴν ὡραίαν,

Manuscrit de Leyde. Vers 35. δύσας. — 36. βοίωγ. — 37. ἀφειδῶς κατὰ μαστήζει. — 38. κατὰ τεμῶν. γλῶσσας. — 40. κολάσει. — 41. ἐρνηδίως. — 42. ἐκνυμφθεῖς. μανείας. — 43. ὅρα. μῆνις. — 51. τεκμῆσαν.

Manuscrit de Paris. Vers 36. βοίων. — 37. κατὰ μαστίζει. — 38. τεμῶν τας γλῶσσας. — 40. κολάσει. — 41. ἐφνηδίως (l'ἐ est de la main du rubricateur). — 42. ἐκνυμφθεῖς. μανείας. — 43. μῆνις. — 44. πτώσιν. — 45. μέλων (erreur du rubricateur). — 47. ἀντι. — *Intitulé*. με. αμοιβῆς ὑπο ἐκτώρου προς. 51. τεκμήσαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 35. ἰσχυροὺς. δύσας. - 36. μετὰ λούρον γὰρ βοΐων. — 37. ἀφηδῶς κατὰ μαστίζει. — 38. κατὰ τεμὼν. — 39. κολάσσεις βαρύτάτοις. — 40. ἤθελεν να τοὺς κολάσση. — 41. ἐφνηδιος. — 42. ἐκνυφθῆς. — 43. τὸ δῦνῶν ὁρὰ τῆς μήνης. — 44. πτώσιν. — 45. δε περὶ καλύψαι. — 47. ἀντιζωῆς. — 48. ἐπροΐκρινεν. — *Intitulé*. περι τὸ πῶς ἐσφάγιν. ἀυτωθελῶς μετὴν. τῆν δωλήαν. ἐξ' αμηβεῖς. ἐκτόρου. αὐτοῦ. — 49. μή. — 51. τ' ἐκμήσαν.

ἀφηγεῖται τὰ πραχθέντα,
τὴν παράκοιτιν ἐτούτου
τὴν γεννήσαντα γὰρ παῖδα
ἐκ τοῦ Αἴαντος ἐτούτου
τήν τε κλῆσιν Εὐρυσάκην,
τὴν χιονοκοπουμένην
καὶ πανεύμορφον οὐκάτι.
Ταύτας γοῦν καλεῖ τὰς δύο
καὶ πρὸς τὴν σφαγὴν κομπόνει·
« τὰ πρὸς κάθαρσιν γάρ, λέγει,
ὑπαγαίνω τὰ τῆς νέσου. »
Ταῖς χερσὶ λαβὼν τὴν σπάθην
τὴν ἐξ ἀμοιβῆς δοθεῖσαν
ἔν τε τῇ μονομαχίᾳ
τὴν ποτὲ γὰρ τοῦ Ἕκτόρου,
ὅταν ἔδωκεν τὴν ζώνην — COISLIN, 147 recto.
τὴν χρυσόηλον ἐκείνην
χάριν ἀλλαγμοῦ τῆς σπάθης,
ὅπερ μετ' αὐτὴν τὴν ζώνην
ἔσυρεν ὁ Ἀχιλλεύς γαρ
τὸν γὰρ Ἕκτοραν τῶν Τρώων — PARIS, 105 verso.
τὰ πρὸ τρίτης ἐκ τοὺς πόδας·
μετ' αὐτὴν τὴν σπάθην πάλιν
ἐτελειώθην ὁ Αἴας·

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 52. ἀφειγεῖται. — 53. παράκοιτην. — 56. κλίσιν ἐυρισάκκην. — 58. οὐκάτη. — 59. ταῦτας. — 62. ὑπα. γένω. — 67. ἔδοκεν. — 75. ἐτελιώθην.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 52. ἀφειγεῖται. — 53. παράκοιτην. — 56. κλίσιν εὐρισάκκην. — 58. οὐκάτη. — 59. ταῦτας. — 62. ὑπαγένω. — 64. ἐξαμοιβῆς. — 66. ἐκτώρου. — 67. ἔδοκεν. — 69. πάθης. — 70. ὅπερ. — 72. ἔκτωραν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 52. ἀφυγήται. — 53. παράκητην. — 54. παίδα. — 56. τὴν τε κλήσιν εὐβρϊσάκει. — 57. χειδνουκοπουμενην. — 58. πανέμορφον οὐκάτη. — 59. τὰς γοῦν καλεῖ. — 60. κομπόνη. — 62. ὑπαγένω. — 63. λαβῶν. — 64. ἐξ' ἀμηβεῖς δωθήσανσαν (*sic*). — 65. τὴν. — 66. ἐκτόρου. — 68. την χρυσόυλον. — 69. ἀλαγμοῦ. — 71. ἔπειρεν ὁ ἀχιλληλεὺς (*sic*) γαρ. — 72. ἔκτοραπύργων τῶν τρόων. — 73. δεδεμένων ἐκ τοῦς πόδας. — 75. τελιῶθηκεν.

ἔδραμε τὰ πρὸς ἐρήμους
καὶ πρὸς τόπους γὰρ ἀβάτους·
σταίνει γοῦν τὴν σπάθην κάτω
καὶ τὴν ὄξην της ὀρθίως·
πρὸς αὐτὴν πρηνὴς γὰρ πίπτει — Leyde, 378 recto.
καὶ πρὸς θάνατον ὑπάγει.
Οὕτως τέθνηκεν ὁ Αἴας
καὶ τὸ τέλος ἐσυνέβην.
Ἡ ὑπέρογχος γὰρ θλῖψις — Leyde, 378 verso.
φέρει γὰρ παραφροσύνην·
κὴ ψυχὴ γὰρ ἀθυμίας
εἰς παρατροπὴν ἐμβαίνει
μάλιστα πικροκαρδίων.
Ὡς ἐφθείρασιν οἱ πάντες
οἱ καλοὶ γοῦν ἀριστέοι,
κοἱ φρονίμοι κεφαλάδες
ἔλειψαν ἀπὸ τὴν μέσην,
ἐδειλίασαν αὐτίκα
τῶν Ἑλλήνων τὰ φουσσᾶτα,
κεἰς τοὺς Τρῶας οὐ τολμῶσιν
κατὰ πρόσωπον σταθῆναι.

Manuscrit de Leyde. Vers 76. ἐρήμου. — 78. στένει. — 79. ὄξιν. — 80. προινῆς. — 84. θλίψις. — 90. ἀρισταῖοι. — 92. ἔλυψαν. μέσιν. — 93. ἀυτῆκα. — 94. φουσάτα. — 95. τρώας.

Manuscrit de Paris. Vers 76. προς. — 78. στένει. — 79. ὄξιν τῆς. — 80. προινῆς. — 84, ὑπένογκος (*sic*). θλίψης. — 90. ἀρισταῖοι. — 92. ἔλυψαν. μέσιν. — 93. αὐτῆκα. — 95. τρώας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 78. στήνει. την. — 79. καὶ την ὀξῖτὴν ὀρθείως. — 80. πρῦνῆς γαρ πίπτη. — 81. ὑπάγη. — 82. οὔτως. — 83. τῶ. ἐσυνέβη. — 84, 85, 86, 87 et 88 manquent. — 89. ως ἐφθάρεισαν. — 90. καλλοι. ἀρισταίοι (*sic*). — 91. κ' οἱ φρονήμοι. — 92. ἔλυψαν. μέσιν. — 93. ἀυτοίκα. — 94. ἐλλήνων. — 95. τρόας. — 96. καταπρόσωπον σταθῦναι.

ρκ'. Περὶ τοῦ δουρίου ἵππου τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ Ἑλλήνων ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπαράλαβαν αὐτήν.

Καὶ πολὺς χρόνος δραμόντα,
καὶ ποσῶς μηδὲν ἀνύων,
Ἕλληνες ἐπινοοῦσι — Coislin, 147 verso.
μέθοδον στρατηγημάτων.
Τεχνικῶς ἐν ξύλῳ τοίνυν
ἵππον γὰρ ἐσκευακότες
ἔξωθεν ποικιλομόρφως
ἔν τε χρώμασιν δεικνύντες
ἐκμετρήσαντες γὰρ πρῶτον
τάς τε πύλας τῆς Τρωάδος
ἐκ βουλῆς τοῦ πολυτρόπου
τήν τε γνώμην γὰρ Δυσσέως·
ὃς φυγὰς ἐκ τῶν Ἑλλήνων
καταφεύγει πρὸς τὴν Τροίαν,
καὶ πληγὰς πολλὰς λαβόντα — Paris, 106 recto.
ἑκουσίως ἐξ Ἑλλήνων
ὡς γὰρ ἄναξ νἀπατήσῃ

Manuscrit de Leyde. *Intitulé*. τροῖα. — Vers 101. τεχνηκῶς. — 103. ἔξοθεν. 104. δεικνῦντες. — 105. ἐμετρίσαντες. — 112. ἐξ'. — 113. ἂν νἀξάπατήσει.

Manuscrit de Paris. *Intitulé*. τροῖα. ἕνεκεν. — Vers 97. καὶ πολλοὺς χρόνους δραμῶντα. — 101. τεχνηκῶς. — 103. ἔξοθεν ποικιλομόρφα. — 104. δεικνῦντε. — 105. ἐμετρίσαντες. — 108. τῆς τε γνῶμην γὰρ δασέως. — 110. κατὰ φεύγει. — 111. βαλόντα. — 112. ἐξ'. — 113. ὡς γὰρ ἄναξ ἀπατήσει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. ὕπκου τὰ κατασκεδασθέντος. ἐλλήνων. κένεκεν. ἐπαρέλαβαν. — Vers 97. και πολλῶν χρόνων δραμώντων. — 98. μὴ ἀνυδντων. — 99. ἔλληνες ἐπὶ νοοῦσιν. — 100. μέθοδων στρατΐγημάτων. — 101 τεχνηκῶς. τοίνην. — 102. ἵππων. — 103. ποικηλομόρφος. — 104. εντε χρόμασι δεικνῦντες. — 105. ἐκμετρίσαντες. πρότον. — 106. τὰς τε πύλας γοῦν τῆς τροίας. — 107. πολλυτρόπου. — 108. τής. τε. δυσέως. — 109. ὡς. ἐλλήνων. — 110. καταφεύγη. — 111. λαβώντας. — 112. ἐκουσίως ἐξ' ἐλλήνων. — 113. ως. ἂν ἐξαπατήσει.

τὸν γὰρ ἄνακτα τῆς Τροίας
καὶ δεχθῇ τὰ παρ' αὐτοῦ γαρ
μετὰ πάσης εὐμενείας·
ὅπερ γὰρ πρὸς τὴν βουλήν του
ἐπευτύχησαν γὰρ τότε,
ὥσπερ ἔδειξεν τὸ τέλος.
Καὶ γενόμενος γὰρ ἔνδον
τῆς τε περικλύτου Τροίας,
τῶν πυλῶν μετρεῖται νύκτωρ
τά τε μήκη τά τε πλάτη.
Ἐπιφαύσαντος δὲ πάλιν
μεθ' ἡμέρας ἱκάνας γαρ
παμφαὴς γὰρ ἡ σελήνη
ἐπεφάνηκεν τὴν νύκταν·
προχωρεῖ φυγὰς τῶν Τρώων
τὰ πρὸς τῶν Ἑλλήνων στίφη
διὰ τῆς νυκτὸς ἐκείνης· Leyde, 379 recto.
καὶ τὸν δούριον τὸν ἵππον Coislin, 148 recto.
ἐκμετρεῖ γὰρ τηνικαῦτα,
ἤτοι ξύλινον τὸ ἔργον,
καὶ πλατύτερον ἐνδείχνει
τὴν διάμετρον τεχνίτων·

Manuscrit de Leyde. Vers 118. ἐπ' ἐυτύχησαν. — 121. περικλήτου. — 123. μήκοι. πλάτει. — 124. ἐπιφθάσαντος. — 126. παμφαεῖς. — 128. προχωροῖ. — 129. στήφη. — 132. ἐκμετροῖ. τοινιχαῦτα. — 133. ἦτει. — 134. ἐνδείχνη. — 135. τεχνήτων.

Manuscrit de Paris. Vers 116. εὐμενίχς. — 118. ἐπ' εὐτύχησαν. — 121. περικλήτου. — 123. μύχη. πλάτει. — 124. ἐπιφθάσαντος. — 125. ἱκανάς. — 126. παμφαεῖς. — 128. προχωροῖ. — 129. στήφη. — 131. ἵππον. — 132. ἐκμετροῖ γαρ τοινΐκαῦτα. — 133. εἶτα. — 134. ἐνδείχνη. — 135. τεχνήτων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 114. τόν τε ἄνακταν. — 115. δεχθήται παρ' αὐτοῦ. — 116. εὐμενίας — 117. την. — 118. ἐπευτίχησεν τὸ τότε. — 120. γαρ. — 121. περὶ κλήτου. — 122. πολλῶν με τρί γαρ νύκτορ. — 123. τὰ τε μύκοι καὶ τὰ πλάττει. — 124. ἐπὶ φαύσαντος. — 125. ήκανὰς γαρ. — 126. παμφαεῖς. — 127. ἐπεφάνειχεν την. — 128. προχωρὶ. τρόων. — 129. ἑλλήνων στήφει. — 130. διάτῆς. — 132. τοινΐκαύτα. — 133. ἦτι ξύληνον. — 134. ἐνδίχνη. — 135. διᾶμετρον τεχνήτον.

ὡς γὰρ αὐξυνθῇ τὸ πλάτος
παρὰ τῶν πυλῶν τοῦ κάστρου,
συγχαλάσωσιν κἀντεῦθεν
τά τε τείχη γοῦν τῆς Τροίας.
Ὀδυσσεὺς ταῦτα τελέσας
ἔν τε πολυτρόποις τέχναις
ὥστε τὸν τοιοῦτον ἵππον
ζῆν τε καὶ δοκεῖν κυπνεῖν τε,
χόρτον τρώγειν καὶ βαδίζειν,
ἀφοδεύειν καὶ οὐρεῖν τε,
καὶ ποιεῖν καὶ τἄλλα πάντα
ὅσα πρὸς ζωὴν μετέχουν·
ἐκατέκλεισαν ἐντός γαρ
ἄνδρας γοῦν διακοσίους
τοὺς κρειττότερους τῶν ὅλων
τῶν ἀρίστων ἐν δυνάμει,
ὁπλοφόρους γὰρ τοὺς πάντας — Paris, 106 verso.
σὺν Δυσσεῦ καὶ Μενελάῳ.
Τρὶς γὰρ ἑκατὸν Λυκόφρων
λέγει γὰρ ἐντὸς ἐθέσαν·
ὡς Ἡσύγωρ πάλιν γράφει,
ἑκατὸν ἐντὸς ἐβάλαν·
ὁ μεταφραστὴς γὰρ Τζέτζης

Manuscrit de Leyde. Vers 136. ἀυξυνθεῖ. — 138. σὺν χαλάσωσιν κἂν τεῦθεν. — 141. τέχνοις. — 144. τρόγειν. — 145. ἄμφ' όδεύει. όυρῆν. — 147. μετέχων. — 150. κριττότερους. — 154. τρεῖς.

Manuscrit de Paris. Vers 136. αυξυνθεῖ. — 138. σῦνχαλάσωσιν κἂν τεῦθεν, — 139. τύχοι. — 140. όδυσσεὺς. — 141. τέχνης. — 142. ρῦππον (*sic*). — 144. τρόγει. — 145. ἄμφ' όδεύειν καὶ οὐρῦνται. — 147. μετέχων. — 150. κριττότερους. — 152. ὀπλοφόρους. — 153. δυσεὺ. — 154. τρεῖς. λυκόφρον. — 158. μεταφραστῆς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 136. αὐξινθή. — 137. παρα. — 138. σὺν χαλάσωσιν κὰν τεύθεν. — 140. ὀδϊσεὺς ταύτα. — 142. τοιοῦτων. — 143. ζείν τε. κ' ὑπνείν τε. — 144. τρόγην. — 145. ἀφοδευειν. οὐρείν τε. — 146. πειεῖν. τ' ἄλλα. — 147. ζωῆν μετ' ἔχουν. — 148. καὶ κατάκλησαν. — 149. διάκοσίους. — 150. κριττότερους τῶν ἄλλων. — 152. τοῦς. — 153. σὺν δῦσεὺς. μεννελάω. — 154. τρεῖς γὰρ ἑκατὼν λυκόφρον. — 156. ἡσυγὼρ δὲ πάλιν γράφη. — 157. ἑκατὸν. — 158. μεταφραστῆς δὲ τζέρτζης (*sic*).

λέγει γὰρ διακοσίους.

ρκά. Ὅρα ὅταν ἐχάλασαν οἱ Τρῶες τὴν πύλην τῆς Τροίας καὶ ἔμβασαν τὸν ξύλινον ἵππον, καὶ ἕνεκεν τούτου ἀπῆραν οἱ Ἕλληνες τὴν πόλιν.

Καὶ τὸν ἵππον εἰς πεδίον — Coislin, 148 verso.
ἐκατέλειψαν ἐκεῖνοι·
παρεσκεύασαν Ἀχαῖοι
δῆθεν τὰ πρὸς οἴκους πλέειν.
Ἐξελθόντες οὖν οἱ Τρῶες
τῷ πρωῒ ἐν τῷ πεδίῳ
καὶ τὸν δούριον τὸν ἵππον
δῶρον θεῖον ὑπολάβαν·
τήν τε σύλησιν τοῦ ἵππου
ἐβουλήθησαν οἱ Τρῶες
δοκιμὴν καὶ πεῖραν ποῖσαι
ἵνα ἴδωσιν τὸν ἵππον
εἴπερ αἵματος ὑπάρχει.
Ταῦτα συλλαλῶν ἀλλήλοις, — Leyde, 379 verso.
οἱ ἐντὸς γὰρ τῶν Ἑλλήνων
ἐδειλίασαν μεγάλως,
καὶ πρὸς ἑαυτοὺς λαλοῦσιν·

Manuscrit de Leyde. Vers 162. παρ' ἐσκεύασαν. — 168. σύλλησιν. — 170. πεῖσαι. — 172. ὑπὲρ.

Manuscrit de Paris. *Intitulé*. ὄταν. τοῖς τροίας. ἵππον. ἔνεκεν. — Vers 160. ἵππον. π' αιδίων. — 163. ζεῖθεν. — 164. οὖν. — 166. δόρυον. ἵππον. — 168. σύλλησιν. ἵππου. — 170. δοxῖμὸν. πεῖσε. — 171. ἵππον. — 172. ὑπὲρ. — 176. ἑάυτοὺς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 159. διάκοσίους. — *Intitulé*. ορα. τρόες. τῆν. ἐμβάσαν το ξυλῖνον. ἔνεκεν. ἀπεἰραν. ἕλληνες την τροίαν. — 160. παιδίον. — 161. ἐκατέλυψαν ἐκείνη. — 162. ἀγχαίοι. — 163. δείθεν τα. οἴκους πλέεἰν. — 164. ἐξελθῶντες. τρόες. — 165. προΐ ἐν τῶ παιδίον. — 167. δώρον θείον ὑπὸ λάβαν. — 168. σύλυψην τοῦ. — 169. τρόες. — 170. πείραν πείσαι. — 171. ἴδωσῖν. — 172. ὑπεραίματος. — 173. ταύτα. — 174. ἐλλήνων. — 175. ἐδειλιάσαν. — 176. ἑάυτοῦς λαλούσιν.

« εἴ τις γὰρ τὸν πόνον ἔχει,
τὸν μηρόν του πρέπει θέσει
εἰς τὸ δόσμα γὰρ τῶν Τρώων. »
Καὶ Μενέλαος αὐτίκα
θέλων γὰρ μὴ θέλων θέτει
τὸν ἀριστερόν του μῆρον.
Καὶ κεντήσασιν οἱ Τρῶες,
κατεφοίνιξεν τὸ αἷμα,
καὶ θαρρήσαντες ἀπῆραν
κεἰς τὴν πόλιν τὸν ἀπῆγαν·
καὶ τῇ πύλῃ μὴ χωρέσας, Paris, 107 recto.
τάς τε πύλας σὺν ταῖς φλίαις
ἐξεμόχλευσαν αὐτίκα,
καὶ τοῦ τείχους οὐκ ὀλίγον
ἐκατέρριψαν γὰρ μέρος·
καὶ τὸν δούριον τὸν ἵππον Coislin, 149 recto.
συνεισήγαγον ἀπέσω·
καὶ πρὸς μέθην καὶ χορούς γαρ
καὶ πρὸς εὐωχίαν πάντες
ἐκατήντησαν τοῦ πράττειν.
Ἡ γὰρ γνῶσις στερροτέρα
τῆς δυνάμεως ὑπάρχει
καὶ τὸ βούλευμα σοφίας
ὑπερέχει τῆς ἀνδρείας·

Manuscrit de Leyde. Vers 177. τὸ. — 178. μυρόν. — 180. ἀυτῆκα. — 182. μῦρον. — 188. φλοίαις. — 189. ἐξ ἐμόχλευσαν ἀυτῆκα. — 200. ὑπερέχη.

Manuscrit de Paris. Vers 178. μῦρόν. — 179. δοσμα. — 180. αὐτῆκα. — 182. μῦρον. — 184. κατεφοίνιξέν. — 187. πόλι. — 188. φλοίες. — 189. ἐξέμόχλευσαν αὐτῆκα. — 190. τείχους. ὡλίγων. — 192. ἵπκον. — 194. προς. — 195. προς. — 200. ὑπερἔχει.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 177. ἦτις. — 178. μυρόν. — 179. δόσματο τῶν τρόων. — 180. αὐτοίκα. — 181. μη. — 182. ἀριστερών του μύρων. — 183. καὶ κεντίσαντες οἱ τρόες. — 184. αἶμα. — 185. θαρείσαντες ἀπείραν. — 186. πόλην. ἀπεἰγαν. — 187. χορέσας — 188. τὰς τε. — 189. αὐτοίκα. — 190. τοῦς τείχους οὐκολύγον. — 191. ἐκατώριξαν. — 193. σύνησήγαγων. — 194. χωροῦς. — 195. εὐογίαν (*sic*). — 196. πράττει. — 197. γνώσις στερωτέρα. — 199. το. — 200. ὑπερ ἔχει. ἀνδρίας.

καὶ τὸ νόημα φρονίμου
τὰς πολλὰς νικᾷ γὰρ χεῖρας.
Καὶ, νυκτὸς μέσης ἐλθούσης,
ηὗραν τὸν καιρὸν ἁρμόζον,
κὲκ τὸν δούριον τὸν ἵππον
ἐπηδήσασιν αὐτίκα,
καὶ τοὺς πύργους γὰρ αὐτίκα
ἐπαράλαβαν γὰρ τότε·
καὶ πυρσοὺς γὰρ ἀνυψόνουν
τὰ πρὸς ἔνδειξιν Ἑλλήνων,
ὅπερ εἶχαν συμφωνίαν.
Οἱ δ' Ἀχαῖοι βλεψαμένοι,
ὥσπερ γὰρ φορὰ τοξίας
ταχυτάτης καὶ βιαίας,
οὕτως εἰς τὴν Τροίαν ἦλθον·
καὶ σεμβαίνουσιν ἀθρόως
καὶ παρέλαβον αὐτὴν γαρ·
καὶ λαμβάνουν τὴν Ἑλένην
συντὰ τῶν χρημάτων πάντων.

Manuscrit de Leyde. Vers 201. φρονήμου. — 202. νικὰ. — 206. ἀυτῆκα. — 207. ἀυτῆκα. — 209. ἀνυψώνουν. — 210. Ce vers est écrit en marge. — 211. ῆχαν. — 213. φορᾶ. — 217. παρ' ἔλαβον. — 219. σὺν τὰ.

Manuscrit de Paris Vers 202. νϊκὰ. — 204. ἁρμόζον. — 205. ἵπκον. — 206. αὐτῆκα. — 207. πῦργους. αὐτῆκα. — 209. ἀνῦψωνουν. — 211. ῆχαν. — 213. τὸ ξίας. — 219. σῦντα.

Manuscrit 316 du fons Coislin Vers 201. νόημα φρονήμου. — 202. τᾶς πολλᾶς γαρ νϊκαχάρις. — 204. ἡύραν. καὶ ρὸν ἁρμόζον. — 205. κεκτον. — 206. ἐκπεδίσασιν ἀυτοίκα. — 207. καὶ κρατίστους πύργους ἅμα. — 208. επαρέλαβαν ἐκείνοι. — 209. πυρσοῦς. ἀνυψώνουν. — 210. ἐλλήνων. — 211. εἶχαν. — 212. ἀγχαίοι. — 213. ῶσπερ. — 214. ταχητάτοις καὶ βϊάίας. — 215. οὗτως εἰς την. ἦλθον. — 216. καὶ σεβένουσιν. — 217. καὶ παρέλαβαν αὐτὴν γαρ. — 218. καὶ λαμβάνουσιν ἐλένην. — 219. σὺν τὰ. χρημάτων ὅλων.

LEYDE, 380 recto.

ρκβ'. Ὅρα τὸν σφαμὸν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ὅταν ἐπαράλαβαν οἱ Ἕλληνες τὴν Τροίαν.

Τὸν δὲ Πρίαμον γὰρ σφάττουν
καὶ Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν,
καὶ τοὺς αὐταδέλφους τούτου
ἅπαντας Πριάμου παῖδας, COISLIN, 149 verso.
καὶ τοὺς ἄνδρας ὅσους ηὗραν.
Ἡ τοῦ αἵματος ἐκχύση PARIS, 107 verso.
ἐν τῇ νίκῃ τοῦ πολέμου
τήν τε φρόνησιν γὰρ ὅλην
παντελῶς γὰρ ἀποκρούει.
Τὴν δ' Ἑκάβην τὴν φρονίμην
τοῦ Πριάμου τὴν γυναῖκαν,
σὺν τῶν δύο θυγατέρων
τῆς τοιαύτης γοῦν Ἑκάβης,
Πολυξένης καὶ Κασσάνδρας,
καὶ τῆς Ἀνδρομάχης νύμφης,
γαμετῆς γὰρ τοῦ Ἕκτορου,
τούτων γοῦν τῶν εὐγενίδων
μετὰ πάντων τῶν ὡραίων
τῶν πρωτίστων καὶ πλουσίων,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 225. ἐκχύσει. — 229. φρονήμην. — 233. κασάνδρας. — 235. γαμετὴν.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé*. οι. — Vers 225. ἐκχύσει. — 227. φρονησιν. ὅλην, — 231. συν. — 232. ἐκάβης. — 233. κασάνδρας. — 235. γαμετὴν. ἐκτώρου. — 238. προτίστων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé* manque. La place qu'il devait occuper a été laissée en blanc. — Vers 220. τὸν γὰρ πρίαμον δὲ σφάττουν. — 221. ἀλέξανδρος. — 222. τοὺς. — 223. ἅπαντας πριᾶμου παίδας. — 224. ηὗραν. — 225. τῇ τοῦ αἵματος ἐκχύσει. — 228. παντελὸς γὰρ ἀπὸ κρούει. — 229. ἐκάβην. φρονήμην. — 230. πριᾶμου. γυναίκαν. — 232. τοιαῦτης. ἐκάβης. — 233. κασάνδρας. — 234. τῆς. — 235. γαμετὴν. ἐκτόρου. — 236. τούτον. εὐγενήδων. — 238 manque.

αἰχμαλώτιδας λαμβάνουν·
ἄνευ μὲν τὴν τοῦ Αἰνεία
τὴν οἰκίαν καὶ τοὺς φίλους,
μετὰ καὶ τῶν συγγενῶν του,
διὰ σέβας τοῦ πατρός του,
ὅπερ ἔδειξεν τὸ τότε·
ὁμοιῶς καὶ τὴν οἰκίαν
τοῦ καλοῦ γὰρ Ἀντηνόρου,
μετὰ συγγενῶν καὶ φίλων
ὅσους γὰρ εἶχεν ἐκεῖνος,
τοῦ φυλάξαντος τοὺς πρέσβεις
τοῦ μὴ φονευθῆν' ἐκ Τρώων,
ὅπερ ὄπισθεν ἐγράφη.
Τὰς δ' ἐπίλοιπας οἰκίας
ὅλας ἅπαντας ἐμπρῆσαν,
καὶ κατέσφαξαν τοὺς πάντας
κτείνοντες δεινῶς καὶ σφάττων
τῶν ἀνδρῶν πανολεθρίως,
σὺν βρεφῶν, νέων, γερόντων — Coislin, 150 recto.
καὶ τῶν γυναικῶν τὰ πλήθη·
ἐκ τὰ στέρνα τῶν μητέρων
ἀποσπεύσασιν τὰ βρέφη
ἐκ χειρὸς ἀπηνεστάτης

Manuscrit de Leyde. Vers 242. συγκενῶν. — 246. ἀντινόρου. — 247. συγκενῶν. — 248. ἦχεν. — 252. ἐπίλιπας. — 253. ἐμπρύσαν. — 254. κατ' ἔσφαξαν. — 256 manque. — 261. ἀπεινεστάτως.

Manuscrit de Paris. Vers 239. αἰχμαλώτιδας. — 243. δια. — 245. οἰκείαν. — 246. ἀντινόρου. — 248. ἦχεν. — 249. πρέσβυς. — 250. φονευθῆναι (on pourrait aussi écrire : φονευθῆναι 'κ). — 252. ἐπίλιπας. — 253. ἐμπρύσαν. — 256 manque. — 261. ἀπεινεστάτως.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 239. ἀιχμαλώτιδας. — 240. τῆ τοῦ αινίου. — 241. ἰκίαν. — 242. μετὰ συγγενῶν τῶν πάντων. — 243. διάσέβας. — 244. ἦπερ. — 245. ὁμίως. ἰκίαν. — 246. καλλοῦ. ἀντινόρου. — 247. κὰι φίλον. — 248 manque. — 249. πρέσβυς. — 250. φωνευθήν. τρόων. — 251. ὅπεν (sic) ὄπισθεν. — 252. δὲ πίλοιπας οἰκίας. — 253. ἅπαντας ἐμπρύσαν. — 255. κτείνωντες. καὶ σφάττον. — 257. ναίων γερώντων. — 258. πλήθοι. — 239. στερνα. — 260. ἀπὸ σκούσασιν. — 261. χειρῶν ἀπεινεστάτος.

ἀφαρπάζοντα πρὸς γῆν γαρ
ἐκρουόντο γὰρ φονίως·
ἀποτέμνοντο μητέρες
ἐκ κοιλίας γὰρ τὰ βρέφη
τοῦ τεκεῖν πλησίον οὖσαι
προσεγγίζουσαι πρὸς τόκον
θάνατον αἱματηρὸν γαρ·
ἀποκτείνασιν τοὺς πάντας.

Leyde, 380 verso.
Paris, 108 recto.

ρκγ'. Ὅρα τὴν ἄσπονδον μῆνιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς Τρῶας, ὅτι καὶ τὰς μήτρας τῶν ἐγγαστρωμένων γυναικῶν τὰς ἐξεκοιλιάζαν καὶ ἔρριπταν ἐν τῇ γῇ, καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς κακίας ἐκατεκέντουν.

Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐμβρύοις
ἐκατέτεμνον ἐν γῇ γαρ·
καὶ τῶν φόνων ἀδοκήτως
ἐξεπίασιν οἱ πάντες,
καὶ ἡ γῆ τῆς πόλης πᾶσα·
ἀλλὰ δὴ καὶ τῶν κτισμάτων

Manuscrit de Leyde. Vers 262. ἀφ' ἁρπάζοντα. — 263. ἐκρουόντω. — 266. τεκῆν. — 267. πρὸς ἐγγίζουσαι. — 268. αἱματϊρόν. — *Intitulé.* μήνιν. τρώας. ἐγγαστρομένων. ἔρυπταν. — 270. δεὶ. — 272. ἀδοκίτως. — 273. ἐξ ἐπίασιν. — 274. πόλις. — 275. δεὶ.

Manuscrit de Paris. Vers 262. ἀφαρ''παζοντα (*sic*). γὴν. — 263. ἐκρουόντω. — 266. πλησίων. — 267. πρὸς ἐγγίζουσαι. τόκων. — 268. αἱματιρόν. — *Intitulé.* μήνιν. τρώας. ἐγγαστρομένων. ἔρυπταν. — 270. ἀλλαδεῖ. Il faudrait peut-être lire τοὺς ἐμβρύους (en sous-entendant παῖδας). — 272. φώνων. — 274. πόλις.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 262. γὴν γαρ. — 263. ἐκρουώντων. — 265. κυλίας. — 266. πλησίων. — 267. πρὸς ἐγγιζουσαι. — 268. αἱματυρών. — 269. ἀπὸ κτείνασιν. — *Intitulé* manque. A la place on trouve les vers suivants qui figurent aussi sous les n°s 289-292 :

ὁ θυμος πλειῶν τῶν ἄλλων
τῶν παθῶν ὑπάρχει χεῖρον
ὁ θυμὸς γοῦν ἐν τῷ κόλπῳ
κατοικῆ γὰρ τῶν ἀφρόνων.

270. ἄλλὰ. εὐβρύοις. — 273. ἐξ' ἐπίασιν. — 274. πάσα. — 275. ἀλλαδὴ κὰι.

ἐθαλάσσωσαν τοὺς τόπους
ἐξ αἱμάτων ἀνθρωπίνων·
καὶ πλατεῖαι γὰρ καὶ ῥύμαι
σύν τε στενωπῶν καὶ βόθρων
ἐγεμώσασιν ἐκ τὄμα,
καὶ τὴν γῆν ἤρδευσαν πᾶσαν
ὡς ποταμηδὸν ἐκρέων
τῶν ἀνδρῶν αἱματοφόνων — Coislin, 150 verso.
σύν τε γυναικῶν καὶ παίδων·
καὶ τὴν πόλιν ἐκμοχλεῦσαν.
Δυσανάκλητον τὸ γένος
τῶν βαρβάρων εἰς τὰς μάχας,
ὅταν γοῦν εἰς νίκην ἔλθουν.
Ὁ θυμὸς πλεῖον τῶν ἄλλων
τῶν παθῶν ὑπάρχει χείρων·
ὁ θυμὸς γοῦν ἐν τῷ κόλπῳ
κατοικεῖ γὰρ τῶν ἀφρόνων.
Κἕνεκεν αὐτῆς τῆς πράξης
ἄφρονας αὐτοὺς ἐξεῖπαν
ὕστερον οἱ πάντες ὅλοι,
καὶ μωρὸν τοῦτο τὸ ἔργον
μετὰ νίκης νὰ σκοτόνουν·
τὸ γὰρ ἄδηλον τῆς μάχης

Manuscrit de Leyde. Vers 276. ἐθαλάσσοσαν. — 278. πλατξίαι. — 279. στενοπῶν. — 280. ἐγεμώσασην. τὄ῾μα. — 282. ποταμιδῶν ἐκ ῥέων. — 283. αἱματοφόνου. — 293. πράξεις. — 294. ἐξ εἶπεν. — 298. ἄδειλον.

Manuscrit de Paris. Vers 276. ἐθαλάσσοσαν. — 278. πλατύαι. ῥήμαι. — 279. στενοπῶν. βόθρον. — 280. ἐγεμόσασιν. τὄμα. — 281. γὴν. — 282. ποταμΐδὼν ἐκ' ῥέων. — 283. αἱματοφόνου. — 285. ἐκμοχλεύσαν. — 286. γέννος. — 289. ἄλλον. — 293. πράξεις. — 294. ἐξεῖπεν. — 297. να. — 298. ἄδειλον.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 276. τοῦς. — 277. ἐξ'. — 278. κὰι πλατίαι. κὰι ῥῆμαι. — 279. στενοπῶν. — 280. ἐγομόσασιν ἐκτόμα. — 281. γὴν ἤρδευσαν πάσαν. — 282. ποταμοιδῶν. — 283. ἀιματοφώνου. — 284. κὰι τέκνον. — 285. πόλιν manque. ἐκμοχλεύσαν. — 288. γοῦν. — 289. πλείῶν. — 290. των. χείρον. — 292. κατειχή. ἀφρόνον. — 293. κ' manque. ένεκεν (*sic*) αυτῆς. — 294. ἐξείπαν. — 296. μορῶν τούτον. — 297. μετανίκης νασκοτώνουν. — 298. ἄδειλον.

ἄγνωστον ἀνθρώποις ἔστιν.

PARIS, 108 verso.

ρκδ'. Περὶ τοῦ Μενελάου ὅταν ηὗρεν τὴν Ἑλένην.

Οὐδὲ τὶς γὰρ ὀξυτέρως
εἶδεν τὴν Ἑλένην τότε
γουργοτέρως Μενελάου
παρὰ πάντας τοὺς ἑτέρους.
Πρὸς ἐπίγνωσιν ὀξέως
τῶν ἐρώντων γὰρ ἡ ὄψις
κἐκ κινήματος πολλάκις, LEYDE, 381 recto.
κἐν σχηματισμῷ γὰρ μόνῳ
κἂν ἐκ πόρρωθεν φανέντα·
ἀλλὰ δὴ γὰρ καὶ ἐκ νώτου
ἡ ὁμοία φαντασία
εἰκονίζει γοῦν τὸ σχῆμα
ὥσπερ γάρ γουν οἰστρηθεῖσα
ἐκ τῆς ὄψεως γὰρ μόνης,
τὸ ποθούμενον αὐτίκα
ἐπιτρέχει πρὸς τὸ σῶμα. COISLIN, 151 recto.
Ὁ ἐρώμενος ὀξέως
πρὸς τὸ ἐρωμένον σῶμα

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 301. ἴδεν. — 305. αἰρόντων. — 305. αἰρόντων. — 309. δεῖ. νότου. — 312. ἠστριθεῖσα. — 314. ἀυτῆκα. — 316. αἰρώμενος. — 317. αἰρώμενον.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé*. ὅταν. — Vers 300. οὐδετίς. — 301. ἴδεν. — 303. παρα. ἑτέρους. — 305. αἰρόντων. — 309. δεῖ. νότου. — 312. ἠστριθίσα. — 313. μόνος. — 314. ἀυτῆκα. — 316. αιρώμενος. — 317. αἰρωμένον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé*. του μεννελάου. ἥβρεν. ἐλένην. — Vers 300. ουγὰρ τίς γοῦν ἐξυτέρως. — 301. ἴδεν. ἐλένην. — 302. γοργοτέρως. — 303. ἕτερους (*sic*). — 304. ὀξέως. — 305. ἀιρόντων. ὄψις. — 306. καὶ κυνήματα. — 307. κ' ἐσχηματισμῶ γαρ. — 308. ἐκ^{πο}πόρωθεν (*sic*). — 309. νότον. — 310. ἡμειά φαντασία. — 311. σχήμα. — 312. ἠστριθείσα. — 313. ὄψεως. — 314. αὐτοίκα. — 315. ἐπὶ τρέχει. — 316. ὠ αἰρώμενος ὀξέως. — 317. ἐρωμένων.

ταχυτέρως ἀτενίζει·
πανταχοῦ γὰρ ὅπου τύχῃ
ἡ ἀντίϐλεψις ἐρώτων
ἀναφλέγει τὴν καρδίαν,
ὥσπερ πῦρ γὰρ ἐν τῇ ὕλῃ.
Ὡς γὰρ εὗρεν τὴν Ἑλένην
δυστυχῶς ἣν ἐστερεῖτο
εἰκοσαετίας χρόνον,
βλέποντας αὐτὸς αὐτίκα,
ἡ γὰρ αἴσθησις ἐρράγη
κἡ ψυχὴ σὺν τῇ καρδίᾳ
ἀπεκόπην ἀπ' ἐκεῖνον·
περιπλέκεται γὰρ ταύτην
ἀσπασίως μετὰ πόθου·
γίνονται αὐτοφυεῖς γαρ
κεὶς κλαυθμὸν ἅμα κινοῦνται,
καὶ τὰ νεῦρα τους χαλῶσιν,
κεὶς τὴν γῆν ἄψυχοι κεῖνται·
εἰς τὸ ἔδαφος ἀθρόως — Leyde, 381 verso.
κατεφέροντο ἀλλήλοις
ὥσπερ γὰρ νενεκρωμένοι
καὶ αὐτοὺς συναποθνήσκειν.
Οὕτως γὰρ τὸ ὑπερϐάλλον — Paris, 109 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 319. τύχει. — 320. ἀιρότων. — 324. δισθηχῶς (*sic*). — 326. ἀυτῆχα. — 333. κοινοῦνται. — 334. νεύρα. — 335. κοῖνται. — 336. ἀθρῶος. — 337. κατ' ἐφέροντο. — 338. νενεκρομένοι.

Manuscrit de Paris. Vers 319. τύχει. — 320. αἰρότων. — 323. ἐλλένην. — 324. δῖσθηχῶς (*sic*). — 326. αὐτῆκα. — 330. περὶ πλέκεται. — 333. κοινοῦνται. — 334. τα νευρα. χαλοῦσιν. — 335. ἄψυχοι κοῖνται. — 336. ἀθρῶος. — 337. κατ' ἐφέρεντο (*sic*). — 338. νενεκρομέναι. — 339. σὺν αποθνήσκειν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 318. ταχυτέρος. — 319. τείχη. — 320. ἡμετίϐλεψεις αἰρώτον. — 322. ἡ ἀπόρια τῆς θλίψεις. — 323. εὖρεν. ἐλένην. — 324. διστυχῶς ῆν ὑστερεῖτο. — 325. ἡκοσαετίας χρόνων. — 326. βλέπωνταν. αὐτοίκα. — 327. ἔσθησεις. — 329. ἀπὲ κόπειν ἀπὲ κείνον. — 330. περὶ πλέκεται. — 332. γείνωνται αὐτὸ φαεῖς γαρ. — 333. κλαυθμῶν ἅμα κοινοῦνται. — 334. νεύρα. χαλώσιν. — 335. γὴν. κείνται. — 340. οὕτως. ὑπερϐάλλων.

τῆς χαρᾶς εἰς ἀλγεινόν γαρ
περιέστηκεν πολλάκις·
καὶ τῆς ἡδονῆς τὸ πλῆθος
ἄμετρα γεννᾷ γὰρ λύπην,
οὐ θλιβόμενος τὴν θέαν
τοῦτο γίνεται πολλάκις·
ἀλλ' ὁ νοῦς ἀθεωρήτως — Coislin, 151 verso.
τὴν ὑστέρησιν γὰρ βλέπει
τῆς πολυχρονίας τότε
κένθυμούμενος τὴν θλῖψιν
τῆς καλῆς γοῦν συναυλίας
εἰς γὰρ δάκρυα καὶ λύπην
τηνικαῦτα γοῦν κινοῦνται.
Ἡδονῆς ὑπερβολή γαρ
ἀποτίκτει γοῦν καὶ θρήνη
καὶ παλμὸν γὰρ τῆς καρδίας.
Οὕτως ἔπαθεν ἐκεῖνος
συντὰ τῆς Ἑλένης τότε·
καὶ μὲ ὕδωρ τούτους ῥαίνουν
ἐν προσώποις καὶ μυκτῆρσι·
καὶ τὰς ῥῖνας γὰρ κρατῶντες
ψηλαφώμενοι συχνάκις

Manuscrit de Leyde. Vers 341. ἀλγινόν. — 347. νοὺς ἀθεορήτως. — 350. θλήψιν. — 353. τοινικαῦτα. — 355. θρήνει. — 358. σὺν τὰ. — 359. ῥένουν. — 362. ῥίνας. κρατόντες.

Manuschit de Paris. Vers 341. χαρὰς. ἀλγϊνόν. — 343. ὁ (au lieu de καὶ). ἡδονῆς. — 344. γαρ. — 347. νοὺς ἀθεορήτως. — 350. θλίψιν. — 351. σΰνανλίας (*sic*). — 353. τοινΐκαῦτα. — 354. ὑπερβολῆ. — 355. θρήνει. — 358. σὺν τὰ. — 359. ῥένουν. — 361. ῥίνας. κρατῶνται. — 362. ψῦλαφόμενοι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 341. χαρὰς. ἀλγινῶν γὰρ. — 342. περιἔστηκε. — 343. ἱδωνῆς. πλήθος. — 344. γενὰ. — 345. την. — 346. τούτο. — 347. ἀλλὸὺ νοὺς ἀθεώρήτος. — 348. ὑστέρισιν. — 349. τὴς πολυχρονείας. — 350. κενθυμούμενος. θλίψιν. — 351. σὺν ἀυλίας. — 352. δάκρΰά. — 353. τοινικαῦτα. κεινοῦνται. — 354. ἡδωνής. — 355. ἀπὸ τίκτει. καὶ θρήνων. — 356. παλμὸν γοῦν. — 357. οὗτως. ἐκείνος. — 358. σὺν τὰ. ἐλένης. — 359. καὶ μετΰδατος γὰρ ρένουν. 360. μΰκτήρσει. — 361. κὰι. ρύνας. κρατώντες. — 362. ψιλαφόμένοι (*sic*) συγχνάκης.

μετὰ βίας τοῦ φρονεῖν γαρ
ἐπανήφεραν ἐτούτους,
κἐκ τῆς γῆς γοῦν ἀνανεύουν.
Τράχηλον καὶ παρειάς τε
ὑπεργλύκως κατεφίλουν,
οὐκ ἐλθὼν ποσῶς εἰς κόρον
τοῦ τερπνοῦ ταύτης τοῦ κάλλους.
Τέλος εἰκοστοῦ δευτέρου,
τῆς τοῦ ψΐ γὰρ ῥαψῳδίας.

Manuscrit de Leyde. Vers 363. ψιλαφόμενοι. — 366. παριάς.

Manuscrit de Paris. Vers 365. ἀνχνεύων. — 366. παριάς. — 367. ὑπεργλύκος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 363. βείας τῶν. γὰρ. — 364. αὐτοὺς τε. — 366. τράχιλον καὶ παριᾶς τε. — 367 manque. — 368. οὐκήλθεν. εἰς deux fois. — 369. τερπνοῦν ταύτης. κάλους. — 370. ἡκοστοῦ. — 371. τῆς τῆς ψή γαρ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΨΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ψαύοντες χείλη πρὸς χείλη
ἵνα χορεσθῶσιν πόθου
βάδισμαν πσσῶς οὐκ εἶχον,
λόγον ὁμοιώς γαρ αὗτοι,
ἴσον γὰρ ἐξ ἀμφοτέρων — PARIS, 109 verso.
ὅσον ἂν τοὺς εἶδες τότε
νὰ 'λυπήθην ἡ ψυχή σου.
Πέφυκεν τυφλὸς γὰρ οὗτος — LEYDE, 382 recto.
ἅπας πανταχοῦ γὰρ ἔρως,
καὶ φιλεῖ, καταπλανᾷ γαρ, — COISLIN, 152 recto.
καὶ καταθολοῖ, συγχέει
σύνεσιν καὶ νοῦν καὶ φρένα,
ὅλα γὰρ ἐξοστρακίζει.
Ὅπου γὰρ ἂν τύχῃ πόθος,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 3. ἦχον. — 4. ἅυτη. — 5. Ἴσον. — 6. ἀν. ἴδες. — 7. νὰλυπήθην. — 9. αἴρος. — 10. καταπλανά. — 11. καταβολῆ συγχαίει. — 13. ἐξοστρακίζουν. — 14. ἀν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 1. ψάυονται. — 3. ἦχον. — 4. ὁμοιώς. ἅυτη. — 5. ὕσον. ἐξαμφοτέρων. — 6. ἀν τοὺς ἴδες. — 7. ὑψυχή. — 9. αἴρος. — 10. φιλῆ καταπλανά. — 11. καταβολῆ σῦγχαίει. — 13. ἐξοστρακίζουν. — 14. ἀν τύχη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Le titre manque. — Vers 1. ψάνοντες (*sic*). — 2. χορεσθώσιν. — 3. βάδισμα. οὐκέχουν. — 4. ὁμοίως αὐτοίκα. — 5. ὅσον. ἐξαμφωτέρων. — 6. ὅσουν αὐτὸς ἴδε τότε. — 7. να. — 8. πέφηκεν. οὗτως. — 9 ἄπας ἀέρως. — 10. φιλῆ καταπλανὰ γὰρ. — 11. καταθολὴ συγχαίοι. — 12. καινοῦν καὶ φραίναν. — 13. ὅλλα. ἐξ' ὀστρακίζει. — 14. ὁπου γὰρ ἀντύχη πόθως.

οὐδαμῶς γὰρ τὸ συμφέρον
προγινώσκει καὶ τὸ πρέπον·
οὐ πολυχρονία χρόνων
ἀμαυρόνει τοὺς ἐρῶντας
τῶν ψυχῶν τῶν ποθησάντων
ὁ γὰρ νοῦς ἀναπεμπάζει
τὰς συνάφειας ἐρώτων
καὶ ἀνανεοῖ τὸν πόθον,
συναφθέντες τοῖς ἐρῶσι
σκοτισμὸς μέγας γεννᾶται
καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς βλεπούσοις
μαρτυρούσοις οὐ πιστεύουν
ἀπὸ τῆς ἀχορταγίας.
Ταῦτα γοῦν περὶ Ἑλένης
καὶ τοῦ Μενελάου γάρ γε
ἐσυνέβησαν τὸ τότε.

ρκέ. Περὶ ὅταν ἀπῆρεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τοῦ Πριάμου τὴν θυγατέραν, τὴν Κασσάνδραν, καὶ ὑβρίστην ἐκ τοὺς πάντας.

Βασιλεὺς ὁ Ἀγαμέμνων

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 15. συμφέρων. — 16. πρέπων. — 18. ἀμαυρώνει. αἰρῶντας. — 21. συνάμφιας αἰρότων. — 22. ἀνανεεῖ. — 23. αἰρῶσϊ. — 24. γενᾶται. — 25. βλεπούσης. — 26. μαρτυρούσις. — 30. ἐσυνεύεισαν. — *Intitulé.* κασάνδραν. — 31. κασάνδραν.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 15. συμφέρων. — 16. πρέπων — 17. χρόνον. — 18. ἀμαυρώνει. ἀιρῶντας. — 20. νοὺς. — 21. συνάμφϊας ἀιρότων. — 23. ἀιρῶσι. — 24. γενатαι. — 25. βλεπούσης. — 26. μαρτυρούσης. — 28. περι. — 30. ἐσυνέδεισαν το. — *Intitulé.* περιόταν. κασάνδραν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 15. συμφέρων. — 16. προγυνώσκει. τῶ πρέπων. — 18. ἀμαυρώνει τοῦς αἰρόντας. — 20. νοὺς. — 21. συναφίας τῶν αἰρότων. — 22. ἀνανεεῖ. — 23. συνάφένταις τοῖς ἐρώσιν. — 24. σκωτισμὸς γὰρ γενάται. — 25. ὀφθαλμοῖς βλεπούσης. — 26. μαρτυρούσης. — 27. τὴς ἀχορταγείας. — 28. ταύτα. ἐλένης. — 29. μὲν ἐλάου. — *Intitulé.* ἀπείρεν. ἀγαμέμνων τὴν κασάνδρα τοῦ πριᾶμου τὴν θυγατέρα. Le reste manque. — 31. ἀγαμέμνω (*sic*) βασιλεὺς γαρ.

τὴν Κασσάνδραν γοῦν λαμβάνει
Ἕκτορος τὴν αὐταδέλφην,
τοῦ Πριάμου τὴν θυγάτηρ,
τὴν προφήτιδαν καὶ μάντιν,
τὴν ὡραίαν καὶ φρονίμην,
τὴν καλὴν ὀνειροπόλον,
ἵνα παρακοῖτιν ἔχῃ
ἀντὶ κόρης τῆς Χρυσῆδος,
καὶ ὑβρίστηκεν εἰς τοῦτο. COISLIN, 152 verso.
Ἔννομος τοῦ γάμου μῖξις PARIS, 110 recto.
παρ' ἀνθρώποις γὰρ τιμᾶται,
καὶ παρὰ θεοῦ γὰρ δόξαν·
τῶν δ' ἐν ἡδονῇ πρὸς χάριν
καὶ πρὸς νόθας συνουσίας
θάνατον ἐνδεῖται ταῦτα
κἐν ἀνθρώποις ἀτιμίαν·
λογισμοῦ φιλοσοφοῦντος
ἀφροδίσιον γὰρ βέλος
οὐδαμῶς ἅπτεται τοῦτον·
καὶ τὴν ὕβριν τῶν ἀνθρώπων
εἰς οὐδὲν γὰρ ἐλογίσθην
βασιλεὺς ὁ Ἀγαμέμνων LEYDE, 382 verso.
ἐκ τῆς ἐρωτοληψίας.

MANUSCRIT DE LEYDE Vers 36. φρονήμην. — 38. παρακοίτην ἔχει. — 41. μήξεις. — 46. ἐνδῦται. — 50. τούτων. — 54. αἰροτοληψίας.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 32. κασάνδραν. — 33. ἔκτωρος. — 35. μάντην. — 36. ὡραίαν. — 38. παρακοίτην ἔχει. — 41. μήξης. — 42. ἀν(θρώπ)οις. — 43. θ(εο)ῦ. — 46. ἐνδῦται. — 47. ἀν(θρώπ)οις. — 51. ἀν(θρώπ)ων. — 54. ἀιροτοληψίας.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 32. κασάνδραν. — 33. ἔκτορος. — 34. πριᾶμου θυγατέραν. — 35. προφήτηδαν. μάντην. — 36 manque. — 37. καλην ὀνηροπόλων. — 38. παρακήτην ἔχει. — 39. ἀντικόρης. χρυσίδος. — 40. τούτο. — 41. ἔνομος. μήξεις. — 42. παρ. τιμάται. — 43. θ(εο)ύ γὰρ δόξα. — 44. τον δὲνηδονὶ. — 45. σύνουσίας. — 46. ἐνδείται ταύτα. — 48. λογησμοῦ. — 50. ἅπτεται τούτον. — 51. των. — 52 et 53 sont intervertis. 52. εἰς οὐδὲν ἐλογίσθη. — 53. βασιλεὺς γοῦν ἀγαμέμνων. — 54. ἐρωτολυψίας.

ρκϛ'. Περὶ ὅταν ἐκίνησαν οἱ Ἕλληνες γεμᾶτα τὰ κάτεργα αὐτῶν τὸ χρυσίον καὶ τῶν κοσμίων τῶν Τρώων, ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν.

Πᾶσαν τὴν πληθὺν ἐπείδες
ἐφονεύσασιν τῶν Τρώων,
καθυπέβαλον τὰ πάντα
ἐκλεκτοὺς γὰρ μαργαρίτας
καὶ πολύτιμους γὰρ λίθους
καὶ παμπλείστους θησαυρούς τε
ἐπληρώσασιν τὰς νῆας.
Τέλος ἀφειδῶς χαλῶσιν Leyde, 383 recto.
ἐκ βοτέθρου καὶ τὰ τείχη
τὰ τῆς περιφήμου Τροίας
καὶ μὲ πῦρ ἐμπρῆσαν ταῦτα·
κἐμαυρώθηκεν ἡ πόλις
μετὰ τῶν καλλωπισμάτων
καὶ τῶν περικλύτων οἴκων. Coislin, 153 recto.
Καὶ πρὸς ἑαυτῶν πατρίδας
ἐκινῆσαν μὲ τὰς νῆας,
τὰς ἀγκύρας ἀνελκύσαν

Manuscrit de Leyde. *Intitulé*. γεμάτα. — Vers 55. ἐπεῖδες. — 57. καθ' ὑπέβαλαν. — 60. πανπλείστους. — 62. ἀφιδῶς. — 63. ἐμπρύσαν. — 67. καλλοπισμάτων. — 68. περικλήτων. — 70. ἐκινήσαν. μετὰς νήας.

Manuscrit de Paris. *Intitulé* γεμάτα. χρυσίων. κοσμήτων. τρώων. ἀυτῶν. — Vers 55. πληθὴν ἐπεῖδες. — 57. καθ' ὑπέβαλον. — 60. πανπλείθους θησαυροῦς. — 62. ἀφϊδῶς. — 63. τα τύχη. — 65. με. ἔμπρυσαν ταύτην. — 67. καλοπϊσμάτων. — 68. περικλήτων ὄικων. — 69. ἑαυτὸν π(ατ)ρίδας. — 70. ἐκινήσαν με. — 71. ἀγγύρας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. ἐγέμησαν οἱ ἕλληνες τὰ κάτεργα αὐτῶν χρισίων καὶ λίθων τιμίων καὶ τὰ κόσμιατῶν τρόων καὶ ἐκύνησαν ἵνα ἀπέλθωσιν εἰς τᾶς χωρας ατῶν (*sic*). — Vers 55. πάσαν την πληθεῖν ἐπίδε. — 56. ἐφωνεύσασει. τρόων. — 57. καθ' ὑπέβαλαν. — 58. ἐκλεκτοῦς γὰρ μαρήτας (*sic*). — 60. πανπλήθους θυσαυρούς τε. — 61. ἐπληρῶσασιν. νοίας. — 62. ἀφιδῶς χαλῶσιν. — 63. ἐκτεβάρον καὶ τατείχη. — 64. τα. — 65. με. ἔπρυσαν ταύτην. — 66. κ' ἠμαυρῶθηκεν ἡ πόλης. — 67. καλοπισμάτων. — 68. τὸν περὶ κλητόν εἶχον. — 69. ἐάυτῶν. — 70. ἐκυνήσαν μετὰς. Le reste manque. — 71. ἐκύρας ἀνελκήσαν.

καὶ λυσάμενοι τὰς σχοίνους
ἤρξαντο τῶν πλοίων πλέειν
τὰ πρὸς χώραν τὴν ἰδίαν·
καὶ μακρύναντες ὀλίγον
ἐκ τῶν τρωϊκῶν λιμένων,

Paris, 110 verso.

ρκζ'. Περὶ τῆς φωνῆς τῆς ἀκουστείσης μετὰ τὴν κίνησιν τῶν κατέργων.

ἤκουσαν φωνὴν ὀπίσω
μετὰ φθόγγου γὰρ μεγάλου·
« στρατηγοὶ γὰρ τῶν Ἑλλήνων,
βασιλεῖς τε γοῦν καὶ πρῶτοι,
τῶν Ἀχαίων ἀριστέοι,
πῶς ἐάσατε τὸν τάφον
τὸν ἐμὸν ἀτιμωμένον; »
Τὴν φωνὴν πάντες ἀκοῦσαν·
« δαίμονας, εἴπασιν, εἶναι
καὶ πρὸς κίνδυνον μᾶς κράζει. »
Οἱ ἐρέτες ἠρεμοῦσιν,
καὶ βλεψάμενοι ὀπίσω
ἔνοπλον σκιὰν ὁρῶσιν
ἱσταμένην ἐν τῷ τάφῳ

Manuscrit de Leyde. Vers 74. τὰς πρὸς. — *Intitulé*. ὅρα (au lieu de περὶ). ἀκουστήσεις. — 81. ἀρισταῖοι. — 83. ἀτϊμομένον. — 86. μὰς. — 87. ἐρέταις. — 89. ὡρῶσιν.

Manuscrit de Paris. Vers 74. τὰς πρὸς. — *Intitulé*. ὅρα (au lieu de περὶ). ἀκουστήσεις. — 80. πρώτη. — 81. ἀριστάιοι. — 83. ἀντιμομένον. — 86. μας. — 88. βλεψάμενος. — 89. ὁρῶσιν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 72. τοὺς σχήνους. — 73. ἤρξαντο των. — 74. τὰς πρὸς ἰδίαν. — 75. μακρίναντες ὀλύγον. — 76. τροϊκῶν λυμένων. — *Intitulé*. ὅρα (au lieu de περὶ). ἀκουσθήσις. τῆν κύνησιν. — 77. ἤκουσαν φωνῆς ὀπίσω. — 79. στρατιγοὶ. ἐλλήνων. — 80. γοῦν κὰι πρότοι. — 81. ἀγχαίων ἀρϊσταίοι. — 82. ἐἄσατε. — 83. ἐμονατιμωμένον. — 84. τῆς φονῆς εἴχουσαν πάντες. — 85. δαίμονος εἶπασιν ἀίνε. — 86. μας. — 87. ἐρέταις ἡ ἠρεμούσιν (*sic*). — 88. βλεψάμενει ὀπίσω.

τοῦ καλοῦ γὰρ Ἀχιλλέως
εἰκασμένην ὡς ἐκείνου.
Πάλιν πρὸς ἐκείνους λέγει·
« εἰ μὴ τὸν ἐμὸν τὸν τάφον
τὴν τιμὴν ἐντίμως δοῦναι
αἵματι χλωρῷ καὶ νέῳ,
καὶ ζέοντι καὶ προσφάτῳ
εἰς τὸν τάφον μου χεθῆναι — Coislin, 150 verso.
ἐκ τῶν γυναικῶν τῶν Τρώων
τῶν πασῶν αἰχμαλωτίδων
τὴν εὐπρεπεστέραν τούτων,
ἐξ ὑμῶν τὴν Ἀχαίαν
οὐδὲ εἷς γὰρ καταλάβῃ
τὴν πατρίδαν του ποσῶς γαρ. »
Ὡς ἠκούσασιν ἐκεῖνοι
ἅπαντες τοὺς λόγους τούτους
συνεσχέθησαν τῷ φόβῳ·
« φάντασμα δαιμόνων ἔνι, »
ἔφησαν αὐτίκα πάντες. — Leyde, 383 verso.
Εἴχοντο τοῦ πλέειν πάλιν
καὶ κουπολατεῖν ὁμοίως·
τόπον ὀλιγὸν δραμόντες,
ἔμπροσθεν ὑπαντιάζειν

Manuscrit de Leyde. Vers 91. ἀχιλέως. — 92. ἠκασμένην. — 96. χλορῶ. — 102. ἐξ. — 103. καταλάβει. 108. ἔνει. — 109. ἀυτῆκα. — 110. ἤχοντο.

Manuscrit de Paris. Vers 92. ἠκασμένην. — 96. χλορῶ. — 100. αἰχμαλωτίδων. — 102. ἐξ'. — 104. π(ατ)ρίδαν. — 108. ἔνει. — 109. αὐτῆκα. — 110. ἤχοντο. — 111. κουπολατῶν. — 112. δραμῶντες. — 113. Dans ὑπαντιάζειν, le ν final est euphonique.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 91. ἀχιλλέως τοῦ πηλίδους. — 92. ἠκασμένοι. — 94. εἰμὶ τὸν ἐμὸν γὰρ. — 95. την. ἐντίμος δούναι. — 96. αἵματι χλορῶ. — 97. ζέοντι καὶ (ce dernier mot deux fois). πρὸς φάτω. — 98. χεθήναι. — 99. τρόων. — 101. τούτον. — 102. ἐξημῶν. — 103. οὐδε εἷς. κατὰ λάβη. — 104. την. — 105. εἰκούσασιν ἐκείνοι. — 106. ἄπαντες. — 107. συνεσχέσθησαν. — 108. δαιμονικῶν ἄινει. — 109. αὐτοίκα. — 110. κεῖρξαντο. πλέξίν. — 111. κουπολατήν. — 112. ὀλιγὸν δραμῶντες. — 113. ὑπαντϊάζει.

ἄνεμος σφοδρὸς καὶ μέγας,
χαλεπώτατος, δεινὸς γαρ,
καὶ ὀλοθρευτὴς τῶν πλοίων ·
εἰς χερρόνησον γὰρ τούτους — Paris, 111 recto.
στρέφει γὰρ μὴ βουλομένους.
Δέκα γὰρ ἡμέρας ὅλας
ἐκαρτέρησαν ἐκεῖσε,
μὴ ἰσχοῦντες ἐξ ἀνέμου
τὴν πορείαν γὰρ ποιῆσαι.

ρκή. Περὶ τὴν σύναξιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν βασιλέα τὸν Ἀγαμέμνων, ἵνα ποιήσουσιν βουλὴν ἵνα ὑπάγωσιν εἰς τὰς πατρίδας αὐτῶν διὰ τὴν παράταξιν τῆς θαλάσσης.

Ἐσυνήχθησαν οἱ πάντες
τῶν Ἑλλήνων γὰρ οἱ πρῶτοι
πρὸς αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνων — Coislin, 154 recto.
βουλευσάμενοι γὰρ ὅπως
ἐν πατρίδι γὰρ ὑπάγουν.
Τοίνυν ὁμαδὸν δὲ πάντων
τῶν τε πρώτων καθισθέντων, — Leyde, 384 recto.

Manuscrit de Leyde. Vers 114. σφοδρῶς. — 115. χαλαιπότατος. — 117. χερώνυσον. — 120. ἐκεῖσαι. — 122. ποιήσαι. — 128. ὁμαδῶν. — 129. καθησθέντων.

Manuscrit de Paris Vers 114. σφοδρῶς. — 115. χαλεπότατος δεινῶς. — 116. ὀλοθρευτῆς. — 117. κερώνυσον. — 120. ἐκεῖσαι. — 121. ανέμου. — *Intitulé.* βασιλέα τῶν. ὑπάγουσιν. π(ατ)ρίδας. ἀυτῶν. — 127. π(ατ)ρίδη. — 128. ὁμαδῶν. — 129. πρῶτον καθησθέντων.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 114. σφοδρῶς. — 115. χαλαιπότατος δεινῶς. — 116. ὀλοθρευτῆς. — 117. χερώνῖσον. — 118. στέφη. μη βουλωμένους. — 119. ὅλλας. — 120. ἐκαρτέρεισαν ἐκείσαι. — 121. μη ἰσχοῦντες ἐξ'. — 122. πορίαν. ποιῆσαι. — *Intitulé.* σύναξην. ἐλλήνῶν. βασιλέα ἀγαμέμνων. ποιῆσουσῖν βουλὴν ὅπως ὑπάγωσιν. αὐτῶν. διατὴν παράτάξιν.ξ — 123. εσυνήχθησαν. 124. ἐλλήνων. πρότοι. — 127. πατρίδη πορευθύναι. — 128. τίνην ὁμαδῶν. — 129. πρότῶν καθησθέντων.

'Οδυσσεὺς ὁ ποικιλόφρων
πρῶτος παῖς τοῦ Λαερτίου
μέσον γὰρ σταθεὶς ἐξεῖπεν ·
« πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων πάντες,
εἰ μὲν θέλετε εἰδέναι
τήν τε προσφιλῆν πατρίδαν
τὴν τερπνὴν τῆς 'Αχαΐας,
δότε σφάγιον τὸν τάφον
'Αχιλλέως Πολυξένην,
ὡς ἀδίκως ἐφονεύθη. »
Γίνεται φιλονεικία
εἰς τὰ πλήθη περὶ τούτου ·
δίκαιον τῶν μὲν λεγόντων
σφάξαι γοῦν τὴν Πολυξένην ·
ἄδικον τῶν δὲ βοώντων
καὶ ἀνόσιόν τε πέλει
ἀφειδῶς σφάξαι τὴν κόρην
δούλην γὰρ κεκρατημένην.
Πλὴν γὰρ ἴσχυσε τῶν πλείων
ἥ τε ψῆφος καὶ κυροῦται
τὴν πυρσόλευκον ὡραίαν
εἰς τὸν τάφον του σφαγῆναι.

Manuscrit de Leyde. Vers 130. ποικιλόφρον. — 132. ἐξ' εἶπεν (*sic*). — 137. τότε (erreur commise par le rubricateur) σφάγειον. — 139. ἧς. — 142. τὸν. — 148. πλῆν. — 149. ἥτε ψῖφος. — 150. ὡραῖαν. — 152. μετ' ἐστράφησαν.

Manuscrit de Paris. Vers 130. ὀδυσσεὺς ὁ ποικΐλόφρον. — 132. ἐξεῖπεν. — 134. θέλεται. — 135. προσφΐλὴν π(ατ)ρίδαν. — 137. τότε (erreur du rubricateur). — 139. ἧς. ἰφονεύθην. — 141. πλήθει. — 142. τὸν. — 146. ἀφειδὼς. — 147. κεκρατημένων. — 148. πλοίων. — 149. ἥτε ψῖφος. — 150. ὡραῖαν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 130. ὀδυσεὺς. — 131. πρότος. λαέρτίου. — 132. μεσων. σταθεῖς ἐξεΐπεν. — 133. πρότοι. ἐλλήνων. — 134. θέλεται ἰδέναι. — 135. πρὸς φιλὴν πατρίδα. — 136. τερπνῆν. — 138. πολλῦξένης. — 139. εἶς. ἐφωνεύθην. — 140. φυλονΐκεία. — 141. πλήθει. — 142. δίκαιων. — 143. την. — 144. βοῶντων. — 145. ἀνόσιόνται. — 146. ἀφηδῶς. την. — 147. δούλην γὰρ 1καὶ κρατουμένην. — 148. ἴσχησεν. πλέων. — 149. ἦται ψίφος καὶ κυρούται. — 150. την πυρσώλευκον. — 151. σφαγίναι. Après ce vers, on lit le suivant : ἀχιλλέως τοῦ πηλήδους.

Μετεστράφησαν τὰ ξύλα
ἵνα τὴν σφαγὴν ποιήσουν.
Τήκομαι λαλῶν γὰρ ἅμα — PARIS, 111 verso.
τὰς ἀπροσεξίας τούτων,
κὴ καρδία μου λυπεῖται·
ὑπὲρ τῆς σφαγῆς ἐκείνης — COISLIN, 154 verso.
τῆς ἀδίκου γινομένης.

ρκθ'. Ὅρα ὅταν ἔμελλον σφάξαι τὴν Πολυξένην.

Παῖς λαβὼν τοῦ Ἀχιλλέως
ἐκ χειρὸς τὴν Πολυξένην,
ἐν τῷ μνήματι ἐπάνω
Ἀχιλλέως τοίνυν σταίνει·
τοῦ φασγάνου δὲ κρατήσας
ἐκ χρυσῆς ἀπὸ τῆς κώπης
Νεοπτόλεμος ἐξεῖλκεν
ἀπ' αὐτῆς τῆς ξιφοθήκης·
ἔκραξεν τοὺς ἐπιλέκτους
Νεοπτόλεμος ὁ Πύρρων
λέγων πρὸς αὐτοὺς τοιαῦτα
τῆς νεάνιδος κρατῆσαι

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 154. τίκομαι. — 157. τὴν σφαγὴν. — 162. στένει. — 164. κόπης. — 165. ἐξῆλκεν. — 168. πείρων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 152. μετ' ἐστράφησαν. — 154. τίκομαι. — 156. λυπειται. — 162. στένει. — 164. κόπης. — 165. ἐξῆλκεν. — 168. πείρων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 152. μετ' ἐστράφησαν. — 153. σφαγῆν ποιῆσουν. — 154. τίκομαι λαλλῶν γὰρ ἄμα. — 155. τούτον. — 156. κ' manque. καρδιάμου λυπήται. — 157. ὑπερ. σφαγίς. — 158. γενομένης. — *Intitulé.* ἔμελων. πὸλΰξένην εἰς τοῦ τάφού τοῦ ἀχιλλέως. — 159. λαδῶν γὰρ ἀχιλλέως. — 162. τοίνειν στέκει. — 163. κρατίσας. — 164. κόπης. — 165. νεόπλόλεμος (*sic*) ἐξήλκεν. — 167. τοῦς ἐπὶ λέκτους. — 168. νεόπτόλεμος. πύρων. — 169. τοιαῦτα. — 170. της νεἄνιδος κρατίσαι.

ταῖς χερσὶ στερραῖς ἰδίαις
σὺν τοὺς πόδας ἅμα τούτης,
ἵνα ταύτην κατασφάξω. »

LEYDE, 384 verso.

ρλ'. Ὅρα ὅταν ἔμελλεν σφάξαι τὴν Πολυξένην, τί λόγους ἀπεφήνατο πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

Παρευθὺς ὅπερ ἰδοῦσα
ἡ καλὴ γοῦν Πολυξένη
προσεφθέγξατο τοιαῦτα·
« ἄρχοντες Ἑλλήνων πάντες,
μή τις μου προσψαύσῃ σῶμα·
μετὰ προθυμίας θνήσκω·
τὸν δὲ τράχηλον παρέξω
ἐκ καρδίας μετὰ τόλμης·
ὡς ἐλεύθερον γὰρ δίδω
τὸ ἡμέτερον γὰρ σῶμα.
τοῦ θανεῖν γὰρ ἑκουσίως· COISLIN, 155 recto.
οὐ γὰρ δίδομαι ὡς δούλη·
τοὺς γὰρ δούλους δεσμουμένους
οἱ κατέχοντες γὰρ κύρουν·
ὡς γὰρ δούλην με τεθνάναι PARIS, 112 recto.
δέσμιον, κεκρατημένην,

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 171. στεραῖς ἰδέαις. — 174. παρ' ἐυθὺς. — 176. πρὸς ἐμφθέγξατο (*sic*). — 178. προσψχύσαι. — 187. κήρους. — 188. τεθνᾶναι.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 171. στεραῖς ἰδέαις (*sic*). — 172. τούτους. — 174. παρ' εὐθὺς. — 175. καλῆ. — 176. πρὸς ἐφθέγξατο. — 178. πρὸς ψαῦσαι. — 187. κήρους.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 171. στεραῖς ἠδέαις. — 172. ἅμα. — 173. κατὰ σφάξω. — *Intitulé*. ἔμελων. πολϋξένην εἰς τὸν τάφον τοῦ ἀχιλλέως τί λόγους ἀπεφοίνατο. ἕλληνας. — 174. ὡς γὰρ ἰδούσα. — 176. πρὸς ἐφθέγξατο αὐτοίκα. — 177. ἄρχωντες ἐλλήνων. — 178. πρὸς ψαύσαι σώμα. — 180. καὶ τὸν τράχῖλον. — 181. μετα. — 183. τῶ. γοῦν σῶμα. — 184. ἐκουσίως. — 185. δίδωμαι. — 187. οἱκατέχωντες. — 189. κρατειμένην.

πέφυκεν αἰσχρόν μοι πάνυ. »
Τῶν δ' Ἑλλήνων ἀκουσάντων
τὴν καλὴν δημηγορίαν,
ἐπεφεύμησαν αὐτίκα
τὴν καρτερικὴν ψυχήν τε
τῶν ὑστάτων της λογίων.
Τὸ γὰρ ὑπερβάλλον κάλλος
τὴν ἐμφάνειαν εἰς πλεῖον
τὴν προσθήκην ἐρεθίζει,
κεἰς ὑπακοὴν κινοῦνται·
ἐν γὰρ τούτοις καὶ ἡ φύσις
τῶν ἀνθρώπων γὰρ προστρέχει
πρὸς ἐκθειασμὸν τοῦ κάλλους
καὶ αὐκράσεων τῶν λόγων·
καὶ ἀκόρεστος ἡ θέα
γίνεται τοῖς θεωροῦσιν·
οὐ γὰρ μόνον ἐν σωμάτων
τῶν ἐμψύχων γὰρ ὑπάρχει,
ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἀψύχοις·
θεωρίαις γὰρ ὡραίαις
μανικῶς ἀναπτεροῦνται
πάντες γὰρ οἱ καλλοφίλοι.
Παρευθὺς ὁ Ἀγαμέμνων
ἐπεφώνει πρὸς τοὺς πάντας·

Manuscrit de Leyde. Vers 193. ἐπ' ἐφήμησαν αὐτῆκα. — 195. ἰστάτων. — 202. ἐσθιασμὸν (*sic*). — 212. παρ' εὐθὺς.

Manuscrit de Paris. Vers 193. ἐπ' ἐφήμησαν αὐτῆκα. — 195. ἰστάτων τῆς (l'accent de ce dernier est tracé à l'encre rouge). — 197. πλείων. — 199. κϋνοῦνται. — 201. ἀν(θρώπ)ων. — 202. ἐσθιασμὸν (*sic*). — 212. παρ' εὐθὺς.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 190. πέφηκεν. — 191. ἐλλήνων. — 192. δημϊγορίαν. — 193. ἐπεφήμησαν αὐτοίκα. — 194. ́την. — 195. τῶν σϊστάτων της. — 196. ὑπερβάλλων κάλος. — 197. ἐμφάνιαν. πλείον. — 198. πρὸς θήκην ἐρεθήζει. — 199. ὑπακοῆν κεινοῦνται. — 201. πρὸς τρέχει. — 202. ἐσθιάσμὸν του κάλους. — 203. αὐχράσεων τὸν λόγον. — 204. ἀκόρεστως. — 205. θεόρούσιν. — 206. μόνων. — 207. ἐκψύχων. — 208. δῆ. — 209. θεώρίαις γὰρ ὡρέαις. — 210. μανιάκῶς αναπτεροῦνται. — 211. φϊλοκάλλοι. — 213. ἐπεφώνη.

« τὴν νεάνιδαν ἀφῆτε,
τήνδε βασιλίδα κόρην. » Coislin, 155 verso.
Τῆς βασιλικῆς φωνῆς γαρ
ἐπακούσαντες αὐτίκα
ὑπεχώρησαν μακρά γαρ·
τὴν παρθένον οὖσαν μόνην
μὲ τὸν Πύρρον ἐπαφῆκαν.
Καὶ φορέσας ἐφεστρίδαν Leyde, 385 recto.
ἐκ χειρῶν τῶν εὐγενίδων,
καὶ τὴν κεφαλὴν γὰρ κλίνας
μετὰ πάσης εὐκοσμίας,
λόγον ἔφη τὸν τοιοῦτον·
« ἐν λαιμῷ βάλε τὸ ξίφος. »
Νεοπτόλεμος ὁ δέ γε
κἂν ἐθέλων κἂν μὴ θέλων Paris, 112 verso.
τέμνει τοῦ λαιμοῦ σιδήρῳ
ἅπασας τὰς ἀρτηρίας.

ρλά. Ὅρα τὴν πρόγνωσιν τῆς Πολυξένης ὅταν ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς,
πόσην φροντίδαν εἶχεν ἵνα ἀποθάνῃ εὐσχημόνως, ἵνα μὴ ἴδῃ τις
ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἅπερ ἔδει κρύπτεσθαι ἐξ ὀφθαλμῶν ἀρρένων.

Εἰς τὴν γῆν χρουνοὶ δ' αἱμάτων

Manuscrit de Leyde. Vers 214. ἀφεῖτε. — 215. τὴν δὲ. — 217. ἀυτῆκα. — 220. μετὸν πεῖρον. — 226. λεμῶ. — 229. λεμοῦ. — 230. ἀρτυρίας. — *Intitulé*. πόσιν. ἦχεν. ἴδει. ἔδυ.

Manuscrit de Paris. Vers 214. ἀφεῖτε. — 217. ἀυτῆκα. — 219. οὖσα. — 220. με. πεῖρον. — 223. γαρ. — 226. λεμῶ. — 228. ἐιθέλων (*sic*). μη. — 229. λεμοῦ. — 230. ἀρτυρίας. *Intitulé*. La numérotation est ici en lettres capitales, à l'encre noire, et d'une main moderne, probablement celle de Spiridion Zambélios. πόσιν. εὐσχημόνος. ἔδυ. ὀφθαμῶν (*sic*). — 231. γὴν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 214. νεᾶϊδαν ἀφήται. — 215. τὴν δὲ. — 216. φωνής. — 217. αὐτοίκα. — 218. ὑπεχώρισαν μακρᾶ. — 220. μετὸν πύρον ἐπ' ἀφήκαν. — 222. χειρὸν. — 223. κεφαλῆν. κλήνας. — 225. ἔφη γὰρ τοιοῦτον. — 226. λεμῶ. ξίφως. — 227. νεόπτόλεμως. — 228. κᾶν. κᾶν μῖθέλων. — 229. τέμνη. λεμοῦ. — 230. ἄπασας. — *Intitulé*. την. κεφαλῆν αὐτὴς. πόσιν. εἶχεν ἥνα ἀπὸθάνη εὐσχήμονος. ἴδη τίς. αὐτῆς ἄπερ. ὀφθαλμῶν ἀρένων. — 231. γὴν. αἱμάτων.

ὡς ποταμηδὸν ἐχώρουν·
θνήσκουσα γὰρ ὅμως αὕτη
εὐαισθήτως καὶ φρονίμως
πρόγνωσιν πολλὴν κατεῖχεν   LEYDE, 385 verso.
ὥστε γὰρ πεσεῖν εὐσχήμως
καὶ τὰ πρέποντα γὰρ κρύπτειν·
ὡς φησὶν γὰρ Εὐριπίδης
ὑπὸ Πύρρου Πολυξένην
φονευμένην οὕτως γράφει·   COISLIN, 156 recto.
« ἡ καὶ θνήσκουσα γὰρ ὅλως
πρόνοιαν πολλὴν γοῦν ἔχει
τοῦ πεσεῖν γὰρ εὐσχημόνως,
καὶ συγκρύπτειν ἅπερ ἔδει
κρύπτεσθαι διὰ παντός γαρ
ἐξ ὀμμάτων γὰρ ἀρρένων. »
Οὕτως γὰρ τὸ αἷμα τούτης
ἐξεχύθην ἐν τῷ τάφῳ
τοῦ καλοῦ γὰρ Ἀχιλλέως.

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 232. ποταμιδῶν ἐχόρουν. — 233. θνήσκουσαι. — 234. ἐυεσθήτως. φρονήμως. — 235. κατῆχεν. — 236. παισὶν. — 238. ἐυρεπίδης. — 239. πολυξένης. — 240. φονευμένη. — 241. εἰ.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 232. ποταμιδὼν ἐχόρουν. — 233. θνήσκουσαι. — 234. εὐεσθητως. — 235. κατῆχεν. — 236. παισὶν. — 237. κρύπτην. — 238. εὐρεπίδης. — 239. πείρου πολυξένης. — 240. φονευμένη. γράφη. — 241. ἡ. — 246. ἐξομάτων. — 247. τούτοις. — 248. ἐξεχύθη.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 232. ποτάμοι δὼν ἐχόρουν. — 233. ἄυτη. — 234. εὐγεσθήτως (*sic*) κὰι φρονήμως. — 235. πολὴν κατείχεν. — 236. ὦστε γὰρ πεσὶν. — 237. πρέπωντα. κρύπτει. — 238. φυσὶ. ευριπίδης. — 239. πύρου πολλυξένην. — 240. φωνευμένη οὗτως γράφη. — 241. εἰ κὰι θνίσκουσα. — 242. πρόνιαν πολὴν. ἧχεν. — 243. πεσὶν. εὐσχημόνος. — 244. κὰι συνγκρίπτει ἄπερέδει. — 245. διὰπαντὸς γαρ. — 246. ἐξ' ὑμάτων τῶν ἀρένων. — 247. οὗτως. ἆιμα ταύτης. — 248. ἐξεχήθειν. — 249. ἀχιλλέως τοῦ πιλίδους.

ρλϐʹ. Περὶ τοῦ νεκρωθέντος σώματος τῆς Πολυξένης, ὅταν ἀπῆρεν αὐτὴν ἡ μήτηρ αὐτῆς ἵνα κηδεύσῃ.

Τὸ δὲ νεκρωθὲν γὰρ σῶμα
ἐπαρέλαϐεν ἡ μήτηρ
πρὸς τὸ νὰ κηδεύσῃ τοῦτο·
καὶ τὴν δούλην της ἐκπέμπει PARIS, 113 recto.
ἐν ἀγγείοις ἐν θαλάσσῃ
νὰ κομίσῃ γάρ γουν ὕδωρ
ἵν' τῆς Πολυξένης σῶμα
ἀπολούσῃ γοῦν καὶ θάψῃ.
Τὸν Πολύδωρον γὰρ βλέπει
κείμενον ἐν γῇ πρὸς ψάμμον
τῆς ἁλὸς παρὰ τὸ τεῖχος
εἰς ἀκτὴν πεφονευμένον·
καὶ γνωρίσασα γὰρ τοῦτον,
τὴν ἐσθῆταν ἐγυμνώθην
καὶ τὸ νεκρωμένον σῶμα
τοῦ Πολύδωρος τυλίσσει·
καὶ πρὸς τὴν Ἑκάϐην κλαίων

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* κηδεύσει. — Vers 252. κηδεύσει. — 254. ἀγγίοις. θαλάσσει. — 255. κομήση. — 257. ἀπολούσει. θάψει. — 258. πολύδορον. — 259. ψᾶμμον. — 260. τῆς σαλῶς. — 263. ἐσθήταν. — 265. τυλήσσει.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* μ(ήτ)ηρ. κηδεύσει. — Vers 250. δε. — 251. μ(ήτ)ηρ. — 252. κηδεύσει. — 254. αγγίοις. θαλάσσει. — 255. να κομήσει. — 256. ἦν. — 257. ἀπολούσει. θάψει. — 258. πολύδορον. — 259. ψᾶμμον. — 260. τῆς σαλῶς. — 261. πεφωνευμένον. — 262. γνωρήσασα. — 263. ἐσθήταν. — 264. τὸν νεκρωμένων. — 265. τῆ λύσει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* σώματος πὸλυξένης. ἀπείρεν αὐτὸ. κηδεύσι. — 250. σώμα. — Vers 252. τονὰ κηδεύσει τούτω. — 254. μεταγκίως ἐν. — 255. κακομίσει γὰρ γουν ὕδωρ. — 256. ἦν. σώμα. — 257. ἀπελούσυν γοῦν καὶ θάψει. — 258. βλέπη. — 259. ἐν τῆ (*sic*). ψάμον. — 260. τῆς σαλῶς παρατὸ τείχος. — 261. πεφωνευμένον. — 262. τούτον. — 263. την ἐσθήταν. — 264. τῶ. σώμα. — 265. πολυδώρου γὰρ τυλίσει. — 266. ἐκάϐιν κλάιων.

ἀπεντεῦθεν ἀπεστράφη,
λέγων πρὸς αὐτὴν τοιάδε
μετὰ θρήνου γὰρ μεγάλου· Coislin, 156 verso.

ρλγ'. Ὅρα τί ἔφην ἡ δούλη τῆς Ἑκάβης πρὸς τὴν κυράν της,
καὶ ἡ κυρὰ αὐτῆς πάλιν πρὸς αὐτήν.

« ὦ παντάλαινα κυρία,
νῦν γὰρ ὄλωλας τελείως,
νῦν γὰρ ὅλως ἐτυφλώθης
καὶ τὸ φῶς ποσῶς οὐ βλέπεις·
ἄνανδρος, ἄπολις, ἄπαις
πανολοσχερῶς ὑπάρχεις,
κεὶς τὸν κόσμον γὰρ οὐκ εἶσαι
κἂν ἐν κόσμῳ φαινομένη. »
Ἡ δὲ δέσποινα τὸν λόγον
ἡ Ἑκάβη τοῦ Πριάμου
μάθονταν ἐκ θεραπαίνης,
καὶ τὸ σῶμα τοῦ νεκροῦ γαρ
ἐν χερσὶ βασταζομένη
σύντομως ἐξεστηκυῖα

Manuscrit de Leyde. Vers 268. τοιᾶδε. — 271. ὤλωλας. — 272. τετῦφλώθης. — 274 à 336 manquent dans le ms., par suite, sans doute, de la disparition de plusieurs feuillets.

Manuscrit de Paris. Vers 267. ἀπεντεύθεν ἀπεστράφην. — 268. τοιᾶδε. — *Intitulé*. οἱ δοῦλοι. ἐκκάβης. — 270. ὦ. — 271. ὤλωλας. — 272. τετῦφλώθης. — 274. ἀπὸ λεράπαις (*sic*). — 275. πανολέσχερος — 276. εἶσε. — 279. ἐκάβη. — 280. κάθοντα (*sic*). θεραπαίνις. — 282. βασταζομένης. — 283. σύντομος ἐξεστικῦῖα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 267. ἀπὲντεύθεν ἀπὲ στράφη. — 268. τοιᾶδε. — 269. γαρ. — *Intitulé*. ἔφη. δούλη πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς τῆς ἐκάβης. κυρία. πάλην. — 270. παντάλενα. — 271. γαρ ὅλολας. — 272. νὺν. ἐτυφλόθης. — 274. ἄπολης. — 275. πανολεσχερῶς, — 276. οὐκήσαι. — 277. κὰν. — 279. ἐκάβη. πριᾶμου. — 280. θεραπένης. — 281. τῶ σώματου — 282. βασταζομένης. — 283. ἐξ' ἐστηκὰ (*sic*).

τὴν θεράπαιναν προσέφη·
« ὢ βαβαὶ τῇ ταλαιπώρῳ,
φεῦ μοι, φεῦ μοι τῇ ταλαίνῃ·
οὐ γὰρ εἶν' τοὺς δυστυχοῦντας
εὐθυμῆσαι γοῦν ποτέ τους,
ἀλλ' ἐν πᾶσι δυστυχοῦσιν.
Καὶ χερσὶ γὰρ κατατύψας — PARIS, 113 verso.
τοῦ προσώπου της τὴν ὄψιν,
καὶ τοῖς ὄνυξι μαγούλοις
κατεκμάξασα δακτύλων
γοηρῶς οἰμωξαμένη
ἀπὸ μέσης τῆς καρδίας.
Οἱ δ' αἰχμάλωτες γυναῖκες
ἅπαντες οἱ εὐγενίδες
ἔφησαν πρὸς τὴν Ἑκάβην·
« τίς ἐφόνευσεν ἐτοῦτον;
εἴπερ γὰρ γινώσκεις, φράσον. »
Ἀπεκρίνατο δ' Ἑκάβη
μετὰ καὶ κλαυθμοῦ καὶ γόων· — COISLIN, 157 recto.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 284. θεράπαινα. — 285. ταλαιπόρῳ. — 287. ἦν. διστιχουνται. — 289. διστιχοῦσιν. — 293. κατ' ἐκμάξασα. — 294. ἡμοξομένη (*sic*). — 300. ὅπερ.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 284. θεράπεναν πρὸς ἔφη. — 285. ὦ. ταλαιπόρω. — 286. φεύ. φεύ. τηταλένη. — 287. ἦν τους διστιχοῦντας ἐν θυμήσαι. πάσι διστιχοῦσι. — 290. χερσὶν. κατὰ τύψας. — 291. ὄψιν. — 292. ὄνιξιν μαγούλης. — 293. καμετάξασιν δακτύλων. — 294. γοήρῶς ἡμοξαμένη. — 296. δὲ αἰχμάλωταις γῦναικες. — 297. ἅπαντες. — 298. ἐκάβην. — 299. ἐφώνευσεν. τούτον. — 300. ὕπερ. γυνώσκεις φράσων. — 301. ἀπὲ κρίνατο δὲ κάβη. — 302. καὶ κλαυθμὸν.

ρλδ'. Ὅρα πρὸς τίνα βασιλέαν ἐπαρεδόθην τῆς Ἑκάβης ὁ παῖς ὁ ἔσχατος τοὔνομα Πολύδωρος, χάριν φυλάξεως μετὰ χρημάτων πολλῶν, καὶ ζηλώσας διὰ τῶν χρημάτων ἐφόνευσεν αὐτόν.

δόλιος ψευδὴς γὰρ φίλος
βασιλεὺς ὁ Πολυμήστωρ
ἔκτεινεν ἀνηλεῶς γαρ
καὶ πρὸς κῦμαν τοῦτον ῥίπτει·
ἔπεμψεν κρυφίως τοῦτον
ὁ πατήρ του πρὸς αὐτόν γαρ
ὅ τε Πρίαμος ὁ γέρων,
ὁ κλεινὸς ὁ τῆς Φρυγίας
βασιλεὺς ὁ αὐτοκράτωρ,
a προσπεμφθέντων ἐν τῷ ἅμα
τὰ πρὸς τήρησιν ἐτούτου,
τὰ πρὸς φυλακὴν χρημάτων·
φοβιζόμενος τὴν μάχην
τὴν συμβᾶσαν τῶν Ἑλλήνων
μήπως λάβουσιν τὴν πόλιν
τὴν Τροιὰν ἀπὸ σπαθίου
καὶ σὺν τοῖς ἑτέροις πάθῃ
καὶ αὐτὸς μετὰ τῶν ἄλλων,
ὅπερ ἐσυνέβην πάντως,

Manuscrit de Paris. *Intitulé.* πρός. τούνομα πολύδορος. — **Vers 303.** ψευδὸς. — 305. ἀνηλεώς. — 306. κύμαν. — 308. π(ατ)ήρ. — 309. γερων. — 311 *a*. Essai de restitution. Il me semble qu'il y a en cet endroit une lacune d'un vers au moins. — 314. φοβηζόμενοι. — 318. ἑτέροις πάθει. — 319. αὐτοὶ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé.* ορα. βασιλέα ἐπαρεδώθη τῆς ἑκάβης ὁ παῖς ὁ ἔσχατος τούνομα. χάρην. χριμάτων. δια. χριμάτων ἐφῶνευσεν. — Vers 303. ψευδῆς. — 305. ἀνιλεῶς. — 306. κήμαν τούτον ρύπτει. — 307. κρυφίος τούτον. — 309. πριάμος. — 310. κλινῶς. — 311. αὐτοκράτορ. — 312. τύρισιν ἐτούτον. — 314. φοβηζόμενοι. — 315. συμβάσαν τὸν ἑλείνων. — 316. λάβωσιν τὴν τροίαν. — 317. πόλην γὰρ μετὰ σπαθείου. — 318. ἑτέροις πάθη. — 319. αὐτὸς. των — 320. ἐσυνέβειν πάντος.

ἀποστεῖλαμεν αὐτόν γαρ
μετὰ λίθων καὶ μαργάρων,
καὶ χρυσίου καὶ ἀργύρου PARIS, 114 recto.
ὑπεράπειρα καὶ πλεῖστα
εἰς αὐτόν γε μας τὸν φίλον,
κἂν αὐτὸς μὴ νὰ γλυτώσῃ.
Τώρα γοῦν ἀκούσας τοῦτος
τὴν φθορὰν τὴν ἡμετέραν
ἐδελεάστην τοῦ πλούτου·
ἀπεκότησεν καὶ πεῖχεν COISLIN, 157 verso.
τοῦτο γοῦν ὅσον θωρεῖτε·
ἐν βροτοῖς ὄλωλεν ὄντως
ἕνεκεν αὐτοῦ τοῦ πλούτου.
Τέλος εἰκοστοῦ γὰρ τρίτου·
ἐδῶ καὶ τὸ ω τὸ μέγα
καὶ τὸ τέλος ῥαψῳδίων.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 321. αὐτό. — 325. φίλων. — 326. να γλητήσει. — 327. τόρα. — 330. ποίκεν. — 332. βροντῆς ὤλωλεν. —333. ἕνεκεν. — 335. ἔδω.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 321. ἀπὸστεiλαμεν. — 322. λίθον κὰι. — 324. ὑπερ ἄπειρα. πλήστα. — 326. κᾶν. μὴνα γλυτώσει. — 327. τόρα. τούτο. — 328. φθορὰν την. — 329. δελεᾶστηκεν. — 330. ἀπεκότισεν κὰι ποίκεν. — 331. τούτο. θορείται. — 332. ὀλωλεν ὄντως. — 333. ἕνεχεν αὐτού. — 334. ἡκοστοῦρ — 335. ἔδῶ καὶ τὸ ὦ μεγάλον. — 336. ραψωδία.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ

Ὦ τῆς ἀσεβείας τούτου
τοῦ κακοῦ γὰρ ἀπανθρώπου!
ὅλως γὰρ σκεῦος δαιμόνων
ἀπεφάνηκεν ἐκεῖνος.
Τῶν λειξούρων γὰρ ἀνθρώπων
ὅλως γὰρ πρὸς πιστοσύνην
καὶ λογίζονται μὲν φίλοι
ἀλλ' αὐτοῖς τοῖς εὐτυχοῦσιν
ἢ δ' αὐτοῖς τοῖς ἀτυχοῦσιν
οὐκ ἐφεύρηταί τις φίλος.
Μετατρέπονται καὶ φίλοι,
τούτου γὰρ πρὸς ἔχθραν εἶναι,
ἀναφαίνονται καὶ θῆρες
καὶ τοὺς λύκους ἐκμιμοῦνται,
σπεύδοντες διασπαράξαι

Manuscrit de Leyde. Les 104 premiers vers de cette rhapsodie manquent dans le manuscrit.

Manuscrit de Paris. Vers 2. ἀπ' ἀν(θρώπ)ου. — 3. σκεύος. — 5. λυξούρων. ἀν(θρώπ)ων. — 6. ὅλος. πΐστωσύνην. — 9. οἱ. — 10. ἐφεύρητε. — 11. μετὰ τρέποντε. — 12. ἄνευ (au lieu de εἶναι). — 14. ἐκμΐμουνται

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Le titre manque. Vers 1. ὦ. — 2. καλοῦ. ἀπανθρόπου. — 3. σκεύος. — 4. ἐκοίνος. — 5. τὸν λυξούρων. — 7. καὶ λογίζωνται μὲν γὰρ ὅλοι. — 8. εὐτΐχούσιν. — 9. οἱ δ' αὐτοῖς ἀτειχούσιν. — 10. ἐφ' εὔριται τίς. — 11. μετὰ τρέπωντε. — 12. εἶναι. — 13. ἀναφέρονται κὰι θύρες. — 14. λίκους ἐκμιμοῦνται. — 15. σπεύδωντες διάσπαράξαι.

τὸν πολλὰ βραχέως φίλον. »
Ἐν κλαυθμῷ ταῦτα λεγούσης
τῆσδε δυστυχοῦς Ἑκάβης,
ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀτρείδης
τὴν δευτέραν γοῦν ἀκούσας
τὴν ἀνίατον γὰρ λύπην
τῆς δεσποίνης τῆς Ἑκάβης,
πρὸς αὐτὴν καταλαμβάνει · PARIS, 114 verso.
καὶ λελυπημένους λόγους
πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀποφαίνει ·

ρλέ. Ὅρα ὅταν ἐγκάλεσεν ἡ Ἑκάβη τοῦ Πριάμου τὸν βασιλέα Ἀτρείδην μετὰ λύπης μεγάλης.

« χθὲς γὰρ βασιλὶς ὑπῆρχον COISLIN, 158 recto.
καὶ πλουσία καὶ ὀλβία,
ταπεινὴ σήμερον δούλη
προστυγχάνω γοῦν τοῦ κράτους,
κἂν ἐχθὲς εὐτυχεστέρα
ἐπί τε τῆς γῆς ὠρώμην,
πολυχρήματος, πολύπαις,
ἐβασίλευσα καὶ πλείστων
καταρχοῦσα γοῦν ἀνθρώπων
καὶ χωρῶν ὑπεραπείρων ·

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 18. διστιχοὺς. — 23. κατὰ λαμβάνει. — 24. λελυπομένους. — *Intitulé*. οἱ ἐκκάβη. ἀτρίδην. — 26. ὑπῆρχεν. — 28. τὰ πεινῆ. — 29. πρὸς τυγχάνω. — 31. ἔπι. ὀρώμην. — 33. πλεῖστον. — 34. κατ' ἀρχοῦσα. ἀν(θρώπ)ων. — 35. χορῶν ὑπεράπειρων.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 16. τὸν τε προβραχέως φίλον. — 17. ταύτα λεγούσις. — 18. διστηχοὺς ἐκάβης. — 19. ἀτρίδης. — 20. γὰρ ἀκούσας. — 22. της. ἐκάβης. — 25. ἀπὸ φαίνει. — *Intitulé*. εκάβη τῶν πολυμήστωρα πρὸς τὸν βασιλέαν ἀτρίζην (rien de plus). — 26. ὑπήρχων. — 28. ταποινῆ. — 29. πρὸς τυχάνω γοῦν τὸ κράτος. — 30. καί προχθὲς εὐτῆ χεστέρα. — 31. ἐπὶ τε. ὀρώμην. — 33. εὐασίλευα κὰι πλείστον. — 34. κατάχρουσαν γοῦν. — 35. χορῶν ὑπερ ἀπείρων.

ἔρημη νῦν δ', ἄπαις ὅλως,
ἄπολις γάρ, ἀναξία,
τῶν βροτῶν ἀθλιωτέρα
πάντων γὰρ ἐκατεστάθην. »
Ὑφηγήθη δὲ τὰ πάντα
ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως
περὶ τῆς φιλοδολίας
τῆς τοῦ βασιλέως Θράκης
κατὰ ῥῆμαν, ὡς ἐγίνη,
λέγων πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·
« βασιλεῦ, ποῖσον ἀξίαν
τὴν ἐκδίκησιν γὰρ πρός με
εἴς τε τὸν φονέαν τοῦτον. »

ρλϛ'. Περὶ ὅταν ἀπολογήσατο ὁ βασιλεὺς ὁ 'Αγαμέμνων τὴν Ἑκάβην περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τὸν θάνατον, ὅταν ἐγκάλεσεν αὐτόν.

Ταῦτα γοῦν ἐκεῖνος λέγει
τὰ πρὸς τὴν Ἑκάβην γάρ γουν·
« δέσποινα, φοβοῦμαι μήπως
μὴ κακῶς με διαβάλουν
τῶν Ἑλλήνων τὰ φουσσᾶτα
καὶ πρὸς μέμψιν ὀνειδίσουν. »
Βύθιον Ἑκάβη τοῦτον PARIS, 115 recto.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 36. ἐρριμμένην. — 37. ἄπολις. — 38. ἀθλίωτέρα (*sic*). — 40. ἡφηγήθη. — 42. φιλοδολίας. — 43. τὴν τοῦ. — 44. ῥῆμα. — *Intitulé*. βασιλεῦς. — 52. διαβάλης. — 53. φουσάτα. — 54. μέμψην ὀνειδήσουν. — 55. βύθειον.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 36. ἔρρημοι νῦν δὲ π' αἰς ὅλη. — 38. ἀθλιώτέρα. — 39. ἐκατ' ἐστάθην. — 40. ὑφυγήθειν. — 42. ὑπερ τῆς δολοφιλίας. — 43. τὴν τοῦ. θράκις. — 44. ρήμαν ὡς ἐγύνην. — 45. τοιαῦτα. — 46. βασιλεὺ. — 48. εἴς τε. τούτον. — *Intitulé*. ἀπὸ λογίσατο. ἐκάβη. αὐτῆς ἐγκάλεσεν εἰς αὐτῶν. — 49. ταῦτα. ἐκείνος. — 50. την ἐκάβην. — 51. φοβούμε. — 52. κακῶς (με manque). διὰβάλλουν. — 53. ἐλλήνων. — 54. ὀνιδείσουν. — 55. βήθιον ἐκάβη τότε.

COISLIN, 158 verso.

μετὰ στεναγμοῦ προσέφη·
« δός μοι σὺ ἄδείαν μόνον
τὸ λοιπὸν καὶ σύγγνωθί μοι
ἥνπερ γὰρ κακόν τι πράξω·
βούλομαι γὰρ τοῦτον κτεῖναι. »
Κἔφησεν ὁ Ἀγαμέμνων
ταῦτα γοῦν πρὸς τὴν Ἑκάβην·
« ἄνδρα βάρβαρον πῶς κτείνεις
μᾶλλον γὰρ καὶ βασιλέαν,
τὸν κατάρχοντα τὴν Θράκην
καὶ δυνάμενον τὰ πλεῖστα; »
Ἡ δ' Ἑκάβη πρὸς ἐκεῖνον
οὕτως γοῦν ἀνταπεκρίθην·
« τῶν τε γυναικῶν εἰς ἔχθραν
πέφυκεν δεινὸν τὸ γένος,
ὥσπερ πρὸς φιλίαν πάλιν
οὐδεὶς πόθον γάρ γουν σώζει
ἄνευ γὰρ μόνον τοῦ θείου·
τῶν γὰρ γυναικῶν ἡ ἔχθρα
δύσμαχος ὑπάρχει λέων
καὶ πολὺν δόλον εὑρίσκει,
ὅταν λυπηθῇ ψυχή της. »

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 56. πρὸς ἔφη. — 57. δούνε μοι ἀδίαν μόνων. — 58. λιπὸν. σΰγνωθή. — 59. ἥνπερ. — 63. ἀνδρα. κτεινης. — 66. πλοῖστα. — 68. ἀντ' ἀπεκρίθην. — 72. οὐδεῖς. — 75. δύσμαχον. — 76. πολὴν. εὑρίσκει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 56. στεναγμοῦ γὰρ ἔφη. — 57. δόσμεισυ ἄδιαν. — 58. κὰι σύγνωθή μει. — 59. ἤτι γὰρ κακόν να πράξω. — 60. γοῦν τοῦτονκτείναι. — 61. κ' manque. — 62. ταύτα. ἐκάβην. — 63. ἄνδραν βάρβαρων πὸς κτείνης. — 64. βασιλέα. — 65. τὸν κατάρχωντα γὰρ θράκης. — 66. πλείστα. — 67. ἡ δὲ κάβη. ἐκείνον. — 68. οὔτως γὰρ. — 70. πέφηκεν δυνῶν. Après ce vers nous trouvons ce qui suit :

καὶ μικρὰ πᾶσα κακία
πρὸς γὰρ γύναιτο γένος.

— 72. οὐδεῖς πόθος. σῶζει. — 73. ἄνευ μόνον γὰρ τοῦ θείου. — 75. λίαν. La leçon λίαν est peut-être meilleure que λέων donné par les deux autres manuscrits. — 76. πολὴν δόλων εὑρίσκει. — 77. λυπηθεί.

Καὶ πρὸς αὔτην γὰρ ἀντεῖπεν·
« εἴ τι θέλεις νὰ ποιήσῃς,
ποίησον ἐκτός γαρ φόβου. »

ρλζ'. Ὅρα ὅταν ἐπάτησεν ἡ Ἑκάβη τὸν βασιλέα τὸν Πολυμήστορα τῆς Θρᾴκης καὶ ἐτύφλωσεν αὐτὸν διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Πολυδώρου.

Δούλην προσελθεῖν ὁρίζει — COISLIN, 159 recto.
πρὸς τὴν νῆαν τοῦ φονέως·
ἡ δὲ δούλη τῆς Ἑκάβης
ἐν ποδὶ ταχεῖ προβᾶσα
ἔφθασεν ἐν ξύλοις τούτου·
προσεκύνησεν πεσοῦσα
καὶ τὸν Πολυμήστωρ λέγει·
« ἄναξ γὰρ Θρᾳκῶν ὡραῖε,
κύδιστέ τε Πολυμῆστορ,
ἡ γὰρ τλήμονος Ἑκάβη, — PARIS, 115 verso.
καὶ βασίλισσα τῆς Τροίας
ἡ ποτὲ βασιλευοῦσα,
σοῦ καλοῦ καλεῖ σε χάριν·
καὶ κοινώσασθαι γὰρ θέλει
κεκρυμμένην γὰρ βουλήν γε
μὲ πασῶν γὰρ τῶν φιλτάτων

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 79. ἤτι θέλης να ποιήσις. — *Intitulé.* πολεμήστην (au lieu de πολυμήστορα). φόνων. — 81. ὀρίζει. — 83. ἡ a été oublié. — 84. ταχὺ προβάσα. — 86. προσεκύνησαν. — 87. πολυμῆστορ. — 88. ὡραῖε. — 89. κῆδος τότε. — 93. καλῆσαι. — 94. κοινώσαστε. θέλη. — 95. κεκρυμένην. — 96. με.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 78. αὔτην γοῦν ἀντείπεν. — 79. ἤτει θέλης να ποιῆσεις. — 80. ποίησον. — *Intitulé.* ἐκάβη τὸν πολυμήστορα βασιλέα τὴς. ἐτύφλοσεν. διάτῶν αὐτῆς. — 81. πρὸς ἐλθεῖν. — 82. νοίαν. — 83. ἐκάβης. — 84. ποδῆ ταχὺ προβάσα. — 85. ξυλοις. — 86. προέκύνης ἐμπεσούσα. — 88. ὡραίὲ. — 89. κ' ἴδης τε τε. — 90. ἐκάβη. — 91. βασίλεισα. τρίας. — 92. ὑπὸ τε βασιλευοῦσα. — 93. σοῦ καλοῦ χάρισε χάριν. — 94. κὰι κεινώσασθαι. θέλη. — 95. κεκρυμένην. — 96. μετὰ σῶν.

καὶ παμπόθητων τεκνίων,
ὅπως γὰρ προσεπακούσουν
παρ' αὐτῆς τὰ λελεγμένα. »
'Αναστὰς δ' ἀκούσας ταῦτα
παρευθὺς ὁ Πολυμήστωρ,
μετὰ τῶν αὐτοῦ γὰρ παίδων
ἐκ τὰς νῆας γὰρ ἐβγαίνει
καὶ πρὸς τὴν 'Εκάβην τρέχει.

LEYDE, 368 recto.

ρλη'. Ὅρα πόσους παῖδας εἶχεν ὁ Πολυμήστωρ,
καὶ πόσοι ἐσκοτώθησαν ἐκ τούτων εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τροίας,
τοὺς δὲ ἀπολειφθέντας παῖδας ἐσκότωσεν ἡ 'Εκάβη.

Δεκατρεῖς δὲ παῖδας εἶχεν,
κἐσκοτώθησαν οἱ πέντε
εἰς τῆς Τροίας γοῦν τὴν μάχην
οἱ πρωτότεροι τῶν ἄλλων·
οἱ δ' ὀκτὼ γοῦν οἱ ἐσχάτοι
εἰς τὴν μάχην οὐκ ἐμβαῖναν   COISLIN, 159 verso.
ὡς ἀνάξιοι πολέμου·
εἶχεν τους εἰς θέαν μόνον,
νὰ διδάσκωνται τὴν μάχην,

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* ἦχεν. ἐσκοτόθεισαν. ἐσκότοσεν. — Vers 105. ἦχεν. — 106. αἱ. — 110. ἐμβαίναν. — 113. διδάσκονται.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 101. πολυμῆστωρ (dans le manuscrit, ce vers figure après le 98e). — 103. αὐτοῦ. — 104. εὐγένη. — *Intitulé.* ἦχεν. ἐσκοτόθησαν ἐσκότοσεν. — 105. ἦχεν. — 106. ἐσκοτόθησαν αἱ. — 108. προτότεροι. — 109. ὀκτῶ. ἐσχάτη. — 110. ἐμβαίναν. — 112. εἴχεν. — 113. να διδάσκουνται.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 97. παν πόθητων. — 98. πρὸς ἐπακούσουν. — 99. παράυτῆς. — 100. ταύτα. — 101. πολυμήστορ. — 103. νοίας. εὐγένη. — 104. την ἐκάβην τέχει (*sic*). — *Intitulé.* παίδας ἦχεν. πηλυμίστορ. πόσει. τούτον. πόλεμων. ἀπὸ λυφθέντας. ἐσκότοσεν ἡεκαβη. — 105. παίδας εἶχεν. — 106. καὶ σκοτώθησαν αἱ (*sic*) πέντε. — 108. προτότεροι. — 109. ὀκτῶ γουν. — 110. την. οὐκεμβαίναν. — 113. να διδάσκονταὶ.

ὡς γὰρ βασιλέως παῖδες·
ὁμοιῶς καὶ τῆς Ἑκάβης
τὸν υἱὸν ἐκεῖ τὸν εἶχε
τὸν Πολύδωρον ἐκεῖνον
ὡς υἱὸν αὐτοῦ σὺν τούτοις
τὸν ἐφόνευσεν ἐκεῖσε.
Καὶ βλεψάμενος Ἑκάβη
τόν τε Πολυμήστωρ τότε
λέγει πρὸς αὐτὸν τοιάδε
κρυφιῶς καὶ μονωμένη·
« βούλομαι συντύχειν γάρ σοι
τῶν γὰρ σῶν ὅπερ οὐδένα PARIS, 116 recto.
βούλομαι μαθεῖν κἂν ὅλως
μόνον σοῦ καὶ τῶν τεκνίων
πρέπει γὰρ μαθεῖν τοῦ ταῦτα·
πέμψε γὰρ μακρὰν γὰρ ὅθεν
παρεστῆναι τοὺς οἰκέτας,
ὥστε μὴ προσυπακούσουν
τῶν τε λεγομένων ὅλως. »
Καὶ στραφεὶς ὁ Πολυμήστωρ
πρός τε τοὺς οἰκέτας λέγει·
« πρὸς μακρὰν ἀποχωρεῖτε

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 116. ἦχε. — 121. πολυμῆστορ. — 123. μονομένοι. — 129. πέυψαι. — 131. πρὸς ὑπακούσουν. — 133. πολυμῆστορ. — 135. ἀποχορεῖτε.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 114. παῖδας (que l'on pourrait conserver). — 116. εἶχεν. — 117. πολύδορον. — 118. σῦν. — 119. ἐφώνευσεν. — 121. πολεμῆστορ. — 122. τοιᾶδε. — 123. μονομένοι. — 127. σου. — 128. του. — 130. οἰκέτας. — 131. μοι πρὸς ὑπακούσουν. — 133. πολῦμῆστορ. — 134. οἰκέτας. — 135. ἀποχωρειται.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 114. παίδες. — 115. ἐκάβης. — 116. ἐκείτον εἶχεν. — 117. ἐκείνον. — 118. συν. — 119. ἐφώνευσεν ἐκείσαι. — 120. βλεψαμένη ἡ ἐκάβη. — 121. πολεμήστορ. — 122. τοιᾶδε. — 123. μομονομένει (*sic*). — 125. τὸν γὰρ σὸν. — 126. μαθεῖν κἅν. — 128. πρέπει τοῦ μαθεῖν γὰρ ταύτα. — 129. πέμψαι γοῦν μακρά γαρ. — 130. παρεστήναι. ἱκέτας. — 131. πρὸς ὑπακούσον. — 132. τών τε λεγωμένων. — 133. στραφεὶς ὁ πολυμήστορ. — 134. πρός. ἱκέτας. — 135. ἀπὸ χορεἱται.

μοναχὸν μετὰ τῶν παίδων
τῶν οἰκείων καὶ ἰδίων
ἐν τῷ οἴκῳ αἰχμαλώτων
τῶν τε γυναικῶν ἀφῆτε »
Ἐτελέσασιν αὐτίκα
τόν τε ὁρισμὸν ἐκείνου ·
καὶ περὶ τοῦ τέκνου ταύτης
ἐπερώτησεν αὐτίκα ·
« τὸν Πολύδωρον εἰπέ μοι   Coislin, 160 recto.
πῶς γὰρ ἐν κάτεργοις ἔχει. »
Ἔφησεν ὁ Πολυμήστωρ ·
« ὁ Πολύδωρος ὁ παῖς σου   Leyde, 386 verso.
ζῇ γε τοῖς ἐμοῖς γὰρ ξύλοις,
μηδαμῶς γὰρ χάριν τούτου
ἐν φροντίσι γάρ γουν ἔχῃς. »
Ἡ δ' Ἑκάβη πρὸς αὐτόν γαρ
ἐν ἡσύχῳ ἀπεκρίθη ·
« θησαυρὸν ἐγκεκρυμμένον
ἐκ Πριαμιδῶν χρυσίου
ἔχω γάρ σε δεῖξαι πλεῖον
παρ' ἐκεῖνον τό σ' ἐδῶκα

Manuscrit de Leyde. Vers 136. μοναχῶν. — 139. ἀφεῖτε. — 140. ἀυτῆκα. — 143. ἀυτῆκα. — 146. πολυμῆστορ. — 149. μὴ δαμῶς. — 150. ἐφροντίσει. — 152. ἡσύχω. — 154. πριάμιδῶν. (On pourrait conserver cette accentuation; mais elle n'est pas absolument nécessaire au rythme). — 156. τὸ σε δώκα.

Manuscrit de Paris. Vers 136. μοναχῶν. — 139. ἀφεῖτε. — 140. ἀυτῆκα. — 141. ὁρϊσμὸν. — 143. ἀυτῆκα. — 144. πολύδορον (et un ω au-dessus du second o). — 145. χαρτέργοις (*sic*). — 146. πολυμῆστορ. — 147. ὁ (le premier). — 149. μὴ δαμῶς. — 150. ἐφροντίσει. ἔχεις. — 152. ἐνησύχω (peut-être ἐνησύχως est-il la vraie leçon). — 153. ἐγκεκρυμμένων. — 154. πρϊάμιδῶν. — 155. πλοίων. — 156. τὸ σε δώκα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 136. μετα. — 137. οἰκίων. ἰδίων. — 138. εἴκω. — 139. τών τε. ἀφήται. — 140. αὐτοίκα. — 143. αὐτοίκα. — 144. πολύδωρον ἐκείνον ἐιπέ μοι. — 145. ἔχης. — 146. πολυμήστορ. — 147. παίς. — 148. ζή γε. ἐμεῖς. — 150. φροντίσει. — 151. ἡδεκάβη. — 152. ἐνησύχω. — 153. θυσαυρὸν ἐγκεκριμένων. — 154. πριάμιδων χρυσίων. — 155. δειξω πλείων. — 156. παρεκείνον τὸ σε δώκα.

τὰ πρὸς χάριν Πολυδώρου·

ρλθ′. Ὅρα τὸν ἔπαινον ὃν ἐπαίνεσεν ἡ Ἑκάβη ἀπατητικῶς τὸν Πολυμήστοραν, ἵνα ὑπάγῃ ἐν μοναξῷ τόπῳ καὶ τυφλώσῃ αὐτόν.

ὡς χρηστότροπον γὰρ φίλον
καὶ καλὸν ἐν τῇ συνέσει,
καὶ θεοὺς καθ' ἃ δεῖ σέβων, PARIS, 116 verso.
καὶ τοὺς νόμους γὰρ φυλάττων
ὑπὲρ τοὺς ἑτέρους πάντας
τοὺς ἐν γῇ βασιλευόντας,
καὶ θεσμοὺς γὰρ τῆς φιλίας
ἐκτηρῶν ἀπαρατρώτους·
ταῖς χερσὶ τοῦ Πολυδώρου
τούς τε θησαυροὺς ἐμβάλλων. »
Ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἔφη·
« τῶν ἐμῶν τίς δὲ τῶν παίδων
τίς ἡ χρεία τὸ νὰ μάθουν
τοῦ τε θησαυροῦ τὸν τόπον; »
Προσαντέφησεν Ἑκάβη·

MANUSCRIT DE LEYDE. *Intitulé.* ἀπατῖχῶς. ὑπάγει. τυφλώσει. — Vers 160. καθαδυσσέβων. — 163. βασιλευόντων. — — 165. ἐκτυρῶν ἀπαρατρότους. — 167. ἐκβάλων. — 168. πολυμῆστορ. — 172. πρὸς ἀντ' ἔφησεν.

MANUSCRIT DE PARIS. *Intitulé.* La numérotation est à l'encre noire et d'une main moderne. ἔπαινον. ἀπατηκῶς. πολὔμῆστοραν. τυφλώσει. — Vers 158. φίλων. — 160. καθαδυσεύων (la restitution appartient à Maurophrydis. Voir Ἐκλογὴ μνημείων τῆς νεωτέρας ἑλληνικῆς γλώσσης, p. 176, vers 2745). — 162. κὑπὲρ (le κ est de la main du rubricateur). — 163. βασιλευόντων. — 165. ἐκτὔρῶν. — 167. ἐκβάλων. — 168. πολυμῆστορ. — 169. ἐμὸν. — 171. θησαυραὶ (*sic*). — 172. πρὸς ἀντέφησεν.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. *Intitulé.* τῶν αἴπαινων. ἐπένεσεν ἀπατηκῶς ἡ ἐκάβη τὸν πολυμήστορα. τυφλόσει. — 158. ως χρηστότερπνων. — 159. καλλὸν. — 160. θεοῦς καταδυσεύων. — 161. τοῦς. φυλάττον. — 162. ὑπερ. ἑτέρους. — 163. βασιλευώντων. — 164. θεσμοῦς. — 165. ἔκτηρων (*sic*). — 166. τες. — 167. θυσαυροὺς ἐμβάλειν. — 168. πολυμήστορ. — 170. χρία τὸν νὰ. — 171. τού τε θυσαυροῦ τὸν τὸν (*sic*). — 172. πρὸς ἀντέφησεν ἐκάβη.

« γίνωσκε πολλὰ συμφέρει Coislin, 160 verso.
καὶ πολλὰ καλὸν γάρ ἐστιν ·
εἰ γὰρ θάνατος πολλάκις
πρὸ τῶν παίδων σε προφθάσει,
οἵ τε προσφυεῖς σου παῖδες
τούς τε θησαυροὺς γινώσκουν,
δείξωσιν τῷ Πολυδώρῳ,
καὶ τοὺς θησαυροὺς κερδήσει. »
Πάλιν γοῦν ὁ Πολυμήστωρ
πρός τε τὴν Ἑκάβην λέγει ·
« δέσποινα, καλῶς γὰρ λίαν
ἐνθυμήθης περὶ τούτου.
πλὴν φανέρωσον γὰρ πρός με
ἔνθα γὰρ χρυσὸς ὑπάρχει. »
Ἡ δ' Ἑκάβη πάλιν εἶπε
πρὸς ἐκεῖνον γὰρ τοιαῦτα ·
« εἰς τὰ δεξιὰ γὰρ μέρη
τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς τῶν Τρώων
οἶκος γάρ ἐστιν πλησίον Leyde, 387 recto.
τοῦ ναοῦ συγκολλημένος ·
μέσον γὰρ ἐκεῖσε τούτου

Manuscrit de Leyde. Vers 174. καλὸν manque. — 175. ὁ. — 176. πρῶτον. — 177. εἴ. προσφυοῖς. — 190. τὸν τῆς. — 193. συγκωλυμένος.

Manuscrit de Paris. Vers 174. καλὸν manque. Ce mot manque également chez Maurophrydis, ce qui est une des nombreuses preuves que le texte à lui fourni par Spiridion Zambélios avait été copié par celui-ci dans le *Parisinus* n° 444 du supplément grec. Cf. Ἐκλογὴ μνημείων, *etc.*, p. 176, vers 2759. — 175. ὁ γαρ. — 176. πρῶτον. — 177. εἴτε πρὸς φυοῖς. — 181. πολυμῆστορ. — 187. εἶπεν. — 190. τὸν τῆς (τοῦ est la correction de Maurophrydis, Ἐκλογὴ μνημείων, *etc.*, p. 177, vers 2775). — 191. νΐκος (erreur du rubricateur; le ν et l'accent sur l'ι sont de sa main). — 192. σΰγκολυμένος.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 173. γύνωσκε. — 176. ἡ προ παίδων σε. — 177. ἦτε πρὸς φηεῖ σου παί παίδες (*sic*). — 178. θυσαυροὺς γυνώσκουν. — 180. θυσαυροὺς. — 181. γουν. πολυμήστορ. — 182. ἐχάβην. — 184. ἐνθυμήθεις. τοῦτου. — 187. ἡ δεχάβη. εἶπεν. — 188. ἐκύνον. τοιχύτα. — 189. μέρι. — 190. ἀθηνὰς. τρόων. — 191. οἶχος. ἔστι πλησίων. — 192. συγκολυμένος. — 193. ἐκαίσαι.

εἶν' οἱ θησαυροὶ κρυμμένοι ·
ἔνεστιν τόδε σημεῖον ·
κεῖται μέλαινα γὰρ πέτρα
τῆς τε ὀρυκτῆς πλησίον
ὑπερέχουσα τῆς γαίας,
καὶ καλῶς ἐπακολούθει. »

PARIS, 117 recto.

ρμ'. Ὅρα πῶς ἐφόνευσεν ἡ Ἑκάβη μετὰ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τοὺς ὀκτὼ παῖδας τοῦ βασιλέως Πολυμήστωρ, καὶ ἐξώρυξεν καὶ τοὺς αὐτοῦ ὀφθαλμούς.

Καὶ λαβὼν τὸν Πολυμήστωρ · COISLIN, 161 recto.
μετὰ τῶν πασῶν του παίδων
εἰς τὸν οἶκον γὰρ ἐμβάζει,
ὅπου γὰρ οἱ εὐγενίδες
ἦσαν γάρ γουν συνηγμένες
οἱ αἰχμάλωτοι τοῦ κάστρου,
εἶτα γοῦν λέγει πρὸς τοῦτον ·
« κάθισε πρὸς κλίνην τήνδε. »
Τηνικαῦτα γοῦν καθίζει

MANUSCRIT DE LEYDE. Vers 194. ἦν. — 195. ἐνέστιν. — 196. μέλενα. — 197. ὠρυχθείς. — 199. ἐπηκολούθη. — *Intitulé*. ἐξ ὅρυξεν. — 203. ἐυγενίδαις. — 204. συνηγμέναις. — 208. τοινικαῦτα.

MANUSCRIT DE PARIS. Vers 194. ἦν ἡ. χρῦμμένη. — 195. ἔνέστιν. — 196. μέλενα. — 197. ὠρυχθεὶς πλησίων. — 198. ὑπὲρ ἔχουσα τὰς. — 199. ἐπίκολούθη. — *Intitulé*. ἐφώνευσεν. αἰχμαλώτων. ὀκτῶ. πολυμῆστορ. ἐξ ὅρυξεν. — 200. πολυμῆστωρ. — 203. εὐγενίδαις. — 205. σῦνηγμέναις. — 205. αἰχμάλωτοι. — 207. κάθησε. — 208. τοινῖκαῦτα. καθήζει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. Vers 194. ἦν. θυσαυροὶ κριμένοι. — 195. τὸ σιμίον δ' ἔστιν αὔτω. — 196. κεῖται μέλανα (*sic*). — 197. ὀριχθῆς πλησίων. — 198. ὑπερ ἔχουσα. — 199. ἐπικουλούθει. — *Intitulé*. ὅρ (*sic*). ἐφώνευσεν. ἐκάβη. γυναικῶν τὸ τοῦ βασιλέως πολεμήστωρος ὀκτῶ παῖδας. ἐξόρυξεν καὶ τούτο τοὺς ὀφῦθαλμος. — 200. καὶ λάβον. πολλυμήστορ. — 201. μετὰ γὰρ πασῶν τῶν δαίδων (*sic*). — 202. οἶχον γοῦν. — 203. εὐγενήδες. — 204. ἦσαν. συνηγμέναις. — 206. εἶτα. τούτον. — 207. κάθησε πρὸς κρίνειν. — 208. τοινικαύτα.

πρὸς τὴν κλίνην Πολυμήστωρ.
Αἱ γυναῖκες γοῦν τοὺς παῖδας
ἐν χερσὶ γὰρ προσλαβοῦσιν
ἀσπαζόμεναι γὰρ δῆθεν
καὶ φιλοκτυποῦσαι τούτους,
ἐπεγίνοντο πλησίον
πρὸς κατὰ μικρὸν τῆς κλίνης·
τόν τε Πολυμήστωρ αἴφνης
ἐπροσέπεσαν ὡς θῆρες,
καὶ στερρῶς τὰς χεῖρας τούτου
ἐπεκράτησαν γὰρ αὗται,
καὶ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας
αἱ λοιπαὶ καταδεσμοῦσιν·
χεῖρας γὰρ καὶ πόδας δένουν
μετὰ λούρων γὰρ βοείων·
ῥίπτουσιν ἐν γῇ γὰρ τοῦτον
καὶ ὑπτίον γὰρ καρφόνουν
τόν τε δύστυχον ἐκεῖνον
μετὰ πάλους γὰρ ξυλίνους
τῶν προοικονομηθέντων
ἐν ποσὶ γὰρ καὶ σπονδύλῳ,

Manuscrit de Leyde. Vers 212. ἀσπαζόμενοι. δεῖθεν. — 214. ἐπ' ἐγίνοντο. — 215. κατὰ μικρὸν. — 216. ἔφνης. — 219. ἐτοῦτον au lieu de γὰρ αὗται. — 221. λιπαὶ. — 223. βοΐων. — 224. ῥύπτουσιν. — 225. ὑπτεῖον. — 226. δίστιχον. — 229. σπονδήλῳ.

Manuscrit de Paris. Vers 211. πρὸς λαβοῦσιν. — 212. ἀσπαζόμενοι. δεῖθεν. — 214. ἐπ' ἐγίνοντο πλησίων. — 216. πολυμῆστορ ἔφνης. — 218. στερῶς. χείρας. — 219. ἐπ' ἐκράτησαν ἐτοῦτον. — 221. κατὰ δεσμοῦσιν. — 223. βουΐων. — 224. πύπτουσιν (erreur du rubricateur). — 225. ὑπτεῖον. — 226. δίστιχον. — 228. προοἰκονομηθέντων. — 229. σποδήλῳ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 209. κλήνην πολυμήστορ. — 210. αἱ γυναίκες παίδας. — 211. πρὸς λαβοῦσαι. — 212. ἀσπαζόμενοι. δήθεν. — 213. φιλοκτιποῦσαι. — 214. ἐπὶ γύνοντο πλησίων. — 215. κατὰ μικρὸν. — 216. πολυμήστορ ἔφνης. — 217. θύρες. — 218. στερῶς. χείρας. — 219. αὗται. — 220. χείρας. — 221. καὶ λοιπαὶ καταδεσμούσιν. — 222. χείρας. — 223. μετα. βοΐων. — 224. ῥύπτουσιν. τοῦτο. — 225. ἰπτύων. — 226. δύστιχον ἐκείνον. — 228. προϊκονομιθέντων. — 229. σφονδήλω.

καὶ τὰς χεῖρας τεταμένον
κατεκάρφωσαν ἐκεῖνον·
κατασφάζουσιν ἐκεῖσε
ἔμπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν του, Coislin, 161 verso.
ἐκεινοῦ τοῦ παναθλίου,
ὅλους τούτου γοῦν τοὺς παῖδας.
Ἅμα γοῦν ἐθανατῶσαν Leyde, 387 verso.
τούς τε παῖδας ἔμπροσθέν του,
ἐξορύττουσιν τὰς κόρας
ἀφειδῶς μὲ τὸ παλούκιν
τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀθλίου· Paris, 117 verso.
ἀποπαλουκόνουν τοῦτον,
καὶ μετὰ ῥοπάλων ὅλες
ἐξορίζουν ἐκ τὸν οἶκον.

ρμά. Ὅρα ὅταν ἐξώρυξαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Πολυμήστορος
αἱ αἰχμάλωτες γυναῖκες τῆς Τροίας,
καὶ ἀπεδίωξαν αὐτὸν μετὰ ῥοπάλων ἐκ τὸν οἶκον τῆς ταπεινῆς,
τί ἐφθέγξατο.

Καὶ δεινῶς ὁ Πολυμήστωρ

Manuscrit de Leyde. Vers 230. τεταμμένας. — 236. ἐθανατόσαν. — 238. ἐξ ωρίττουσιν (*sic*). — 239. ἀφειδὼς. παλούκην. — 241. τούτου. — 243. ὅλαις. — *Intitulé*. ἐξόριξαν. τὰ πεινῆς.

Manuscrit de Paris. Vers 230. τεταμμένων. — 236. ἐθανατώσαν. — 238. ἔξωρίττουσιν (*sic*). — 239. παλούκην. — 240. ὁμάτων. — 241. ἀπὸ παλουκόνουν τούτου. — 242. δλαις. — 243. τῶν. — *Intitulé*. ἐξόρυξαν. πολϋμῆστορος. τὰ πεινῆς. — 244. πολυμῆστωρ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 230. χείρας τεταμένας. — 231. ἐκοίνον. — 232. κατὰ σφάζουσιν ἐκείσαι. — 233. ὀφθαλμῶν. — 235. ὅλους τοὺς παίδας ἄμα. — 236. τοινικαύτα. θαναατώσαν. — 237. τούτους τε παίδας. — 238. ἐξορίτου σὺν. — 239. ἀφηδῶς μετὸ παλούκη. — 240. ὁμάτων. — 241. ἀπὸ παλουκόνουν τούτον. — 242. ρωπάλων ὅλες. — 243. ἐξορίζουν. οἶκον. — *Intitulé*. ἐξόρυξαν τοῦς ὀφθαλμοὺς. αἱ αἰχμάλωται γυναίκες. ἀπεδίόξαν αυτῶν. ρωπάλων. τῶν εἴκων. πείνης. — 244. πολεμήστορ.

ἐν τῇ γῇ γὰρ ἐψηλάφει,
καὶ πρὸς χοῦν τετραποδίζων
ἐπεφαίνετον ὡς ζῶον,
προσεφθέγξατο τοιαῦτα,
λέγων γὰρ φωνὲς ἀγρίες ·
« τί γενήσομαι βαβαί μοι,
φεῦ μοι γάρ, παπαὶ παπαί μοι,
ποῦ σταθῶ, ποῦ πορευθῶ γαρ,
καὶ πρὸς ποῦ νῦν προσπελάσω;
Ὁ κακὰ γὰρ τεύχων ἄλλῳ
ἑαυτῷ κακὰ γὰρ τεύχει ·
ὁ δὲ τεύχων ἐν τοῖς ἄλλοις
ἀγαθά τινα πρὸς τούτους,
ἑαυτῷ κατασκευάζει
εἴ τι γὰρ καλὸν πρὸς τοῦτον.
Ταῦτα μὲν οὕτως ὑπῆρχαν
εἴς τε τῆς Τροιᾶς τὴν μάχην,
ἕνεκεν τοῦ Ἀλεξάνδρου
τοῦ τε Πάριδος ἐκείνου
τὴν κακὴν ἀπροσεξίαν.

Manuscrit de Leyde. Vers 245. ἐψηλάφη. — 246. προσχόντα τραπεζίδων. — 247. ἐπ' ἐφένετον. — 249. φωναῖς ἀγρίαις. — 254. ἄλλο. — 256. τεῦχον. — 257. τινὶ. — 259. ἦτι.

Manuscrit de Paris. Vers 245. ἐψηλάφη. — 246. καὶ πρὸς χῶν τατραπεζίδων. — 247. ἐπ' ἐφένετον. — 249. φωναῖς ἀγρίαις. — 251. πάπαι (le premier). — 254. κατεύχων ἄλο. — 255. ἑαὐτῶ. — 256. τεῦχον. ἄλλοις. — 257. τινὶ. — 258. κατὰ σκευάζει. — 259. ἦτι. — 261. τροιὰς. — 262. ἕνεκεν. — 263. τοὐ. ἐκεινου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 245. ἐψιλάφη. — 246. τετραποδιίζουν. — 247. ἐπέφετων. ζώον. — 248. πρὸς ἐρθέξατο (*sic*). τοιαῦτα. — 249. φωνὰς ἀγρίας. — 250. τίς γεννήσωμαι βαβαί μου. — 251. πάππαι παππαί μοι. — 253. πρὸς πελάσω. — 254, 255, 256, 257, 258 et 259 manquent. — 260. ταύτα. οὕτως ὑπήρχαν. — 261. τροιάς. — 262. ἔνεκεν. — 263. τούτε. — 264. την.

ρμϐ'. Ὅρα ἐπίλογον τῆς μάχης τῆς Τροίας καὶ πασῶν τῶν μαχῶν τῶν ποτὲ γινομένων, καὶ τὴν διαφορὰν τοῦ νῦν αἰῶνος.

Coislin, 162 recto.

Πᾶς ἀνθρώπου γὰρ ὁ βίος
θλῖψις καὶ στενοχωρία
ἀπὸ τῆς ἀρχῆς αὐτίκα
τῆς ζωῆς γὰρ μέχρι τέλους.
Ὥσπερ γὰρ ἡ νὺξ ὑπάρχει
μέλαινα καὶ ζοφωμένη,
οὕτως ἡ σπορὰ τοῦ κόσμου — Paris, 118 recto.
κἡ προύπαρξις ἀνθρώπου ·
ἐν τῇ μήτρᾳ γὰρ πεσοῦσα
ἡ τοῦ ἄρρενος γὰρ γόνη
καὶ τῷ αἵματι μιχθεῖσα
φυσικῶς τῷ τῆς γυνῆς τε,
καὶ σὺν τοῦτο παχυνθεῖσα — Leyde, 388 recto.
διαπλάττεται πρὸς μέλη,
κἐν στενότητι καὶ σκότει
κἐν στενοχωρίᾳ πλείστῃ
ἔστιν γὰρ ἐν τοῖς ἐγκάτοις ·

Manuscrit de Leyde. Vers 266. θλίψις. στενοχορία. — 267. ἀυτῆκα. — 270. μέλενα. ζοφομένη. — 274. γόνυ. — 275. μιχθέντι. — 276. φησικῶς τὸ τῆς γυνἴς τε. — 277. παχῦνθῆναι. — 280. στενοχορία.

Manuscrit de Paris. *Intitulé*. ἀπήλογον. του. — Vers 265. ἄν(θρώπ)ου. — 266. θλίψις. στενοχορία. — 267. αὐτῆκα. — 270. μέλενα. ζοφομένη. — 272. ἀν(θρώπ)ου. — 274. γόνυ. — 275. μιχθέντι (corrigé par Maurophrydis, Ἐκλογὴ μνημείων, *etc.*, p. 181, vers 2860). — 276. φησϊκῶς τὸ τις γυνἴς τε. — 277. παχυνθῆναι (corrigé par Maurophrydis, *Ibidem*, p. 180, vers 2862). — 278. διὰ πλάττετε. — 280. στενοχορία.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. *Intitulé*. ἀπήλογον. τὸν. γυνωμένον. ἀδιάφορίαν τοῦ αἰῶνος. — Vers 265. πὰς. — 266. θλίψεις. — 267. αὐτοίχα. — 268. καὶ ζωῆς μέχρι θανάτου. — 270. μελένα (*sic*) καὶ ζοφομένη. — 271. οὔτως. — 272. προΰπαρξις. — 273. πεσούσα. — 274. ἄρενος. γόνος. — 275. τὸ αἵματι χυθέντα. — 276. γυνής. — 277. τόυτο παχηνθύναι. — 278. διάπλάττεται. — 280. στενοχορία.

ὅταν δ' ἔλθῃ γὰρ ἡ ὥρα
τῆς γεννήσεως αὐτοῦ γαρ,
μετὰ γὰρ πολλῆς τῆς βίας
σύν τε πόνου γὰρ μεγίστου
ἀποτίκτεται τὸ βρέφος·
καὶ τὰς βρεφουργίας πάσας
ὑπομένει μετὰ πόνου
ὑπὸ πείνης τε καὶ δίψης
καὶ χρυοῦ καὶ κατακαύσης,
κἄτερα πολλὰ γὰρ πλεῖστα
ἔν τε τοῖς σπαργάνοις πάσχει·
εἶτα γοῦν ἡ τελευταία
γίνεται μεγάλη θλῖψις,
ἡ ἀπογαλάκτισίς του.
Καὶ γὰρ δι' ὀλίγου πάλιν
ἄρχεται τῶν μαθημάτων
παίδευσις ἡ πικροτάτη·
καὶ μὲ πόνου γὰρ καὶ μόχθου, Coislin, 162 verso.
καὶ πολλῶν ἀναισχυντίων,
καὶ δαρμῶν ὑπεραπείρων,
ὑπομένει τὰς μαθήσεις.
Εἶτα γοῦν αἱ ἀσθενεῖαι

Manuscrit de Leyde. Vers 289. δίψεις. — 290. χριοῦ. κατακαύσεις. — 291. ἔντερα. — 293. τελευταῖα. — 294. θλίψεις. — 295. ἀπογαλακτησής. — 297. ἔρχεται. — 298. παίδευσης. — 299. μὲ est écrit en rouge au-dessus de la ligne. — 300. ἀν ἐσχυντίων. — 301. ὑπὲρ ἀπείρων. — 302. μαθήσης.

Manuscrit de Paris. Vers 282. ὦρα. — 290. χρϊοῦ. κατακαύσεις (on pourrait aussi lire : καὶ χρυὸν καὶ κατακαύσεις, en faisant de ce vers le régime de πάσχει du vers 292). — 293. τελευταῖα. — 294. θλίψης. — 295. ἀπογαλακτϊσίς. — 297. ἔρχεται. — 299. με. — 300. ἀνεσχΰντίων. — 301. ὑπεράπειρων. — 302. μαθήσης. — 303. ἀσθενείαι.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 282. ὅταν γοῦν ἔλθη ἡ. — 284. μετὰ δὲ πολῆς. — 285. γαρ. — 286. ἀπὸ τίκτεται. — 288. ὑπὸ μένη. — 289. ται καὶ δύψης. — 290. κριοῦ κὰι. — 291. κ' ἕτερα. πλείστα. — 293. εἶτα. — 294. γύνεται. θλίψεις. — 295. ἀπὸ γαλάκτισείς του. — 296. καὶ διόλυγού γὰρ πάλιν. — 297. ἔρχεται. — 298. πέδευσις. — 299. με πόνον. κὰι. — 300. πολῶν ἀνεσχυντείων. — 301. κὰι δαρμὸν ὑπερ ἀπείρον. — 302. ὑπὸ μένει. — 303. γοῦν ἀι ἀσθενίαι.

ἅμα σὺν τῶν ἀλγηδόνων,
σὺν τῶν φαρμακοποσίων
τῶν δεινῶν καὶ ὀλεθρίων.
Ὅταν ἔλθῃ πρὸς τὴν ἥβην
τὴν ποθούμενην ἀνδριῴαν,
φύσιν τὴν τελείαν λέγω,
ἐρεθίζεται πρὸς πλοῦτον
καὶ πρὸς γαμετὴν καὶ τέκνα,
καὶ ἀκόρεστος ὑπάρχει — Paris, 118 verso.
πρὸς τὸν μόχθον γὰρ τοῦ βίου,
καὶ τὰ πρὸς πλεονεξίαν
ἕνεκεν τοῦ νὰ πλουτύνῃ·
ἐπικίνδυνων πραγμάτων
ἐπιστρέφονται συγνάκις
ὑπὲρ τῆς ζωῆς τοῦ κόσμου.
Καὶ σὺν τούτοις συναφθεὶς γαρ
τέσσαρας ἐχθροὺς γὰρ ἔχει·
τὸ γὰρ φλέγμα καὶ τὸ αἷμα
καὶ τὴν μέλαινα χολήν τε,
ὁμοιῶς καὶ τὴν ξανθήν τε.
Εἶτα πάλιν ἔχει χεῖρον
τούτων οὖν τῶν προρρηθέντων
τὰ ἰσόβολα τῶν ζώων, — Leyde, 388 verso.

Manuscrit de Leyde. Vers 304. ἀλγιδόνων. — 307. ὕβριν. — 308. ποσούμενην. — 310. ἐρεθίζετο. — 314. τάς. — 315. πλουτίνη. — 319. σὺν ἀυτῆς. On pourrait écrire συναφτείς.

Manuscrit de Paris. Vers 304. συν. — 307. ὅταν. ὕβριν. — 308. ποσούμενην. — 310. ἐρεθίζετο. — 312. ἀκόρεστως. — 314. τὰς. — 315. ἕνεκεν το να πλουτίνη. — 317. ἐπὶ στρέφονται. — 319. σῦν. σῦναυτοῖς. — 322. μέλενα.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 304. ἅμα. ἀλγιδόνων. — 305. σὺν τῶν φὰρμακοσισίων (*sic*). — 306. δυνῶν. ὀλεθρίων. — 307. ὕβριν. — 308. ποσούμενην ἀνδρόαν. — 309. την τελίαν. — 310. ἐρεθήζετο. πλούτον. — 312. ἀκόρεστως. — 314. τὰς. πλεώνεξιαν. — 315. ἕνεκεν τὸν να πλουτίνει. — 316. ἐπὶ κίνδυνον. — 317. ἐπὶ στρέφεται συγχνάκις. — 318. ὑπερ. του. — 319. σὺν αὐτοίς. — 321. τὸ γὰρ φλέγμα (rien de plus). — 322. την μέλεναν χολὴν τε. — 323. κὰι την. — 324. χύρον. — 325. τούτον. τὸν. — 326. ἴσβολα. ζώον.

σὺν αὐτοῖς καὶ τὰ θηρία,
τοὺς λεόντας καὶ τοὺς ἄρκους,
καὶ τοὺς λυσσιῶντας κύνας,
καὶ κρημνοπνιγμοὺς πολλάκις,
κἔτερα πολλὰ γὰρ τούτων,
καὶ τὸ κρύον τοῦ ἀέρος,
καὶ τοὺς ὑετοὺς γὰρ πάλιν. Coislin, 163 recto.
Εἶτα πάλιν χεῖρον πάντων
καὶ τὰ βάσανα τοῦ γήρους,
εἴπερ γὰρ ὁ βίος τούτου
ἐπὶ ἔτεσι μακρύνει.
Ταῦτα γοῦν τὰ προρρηθέντα
ἔκ τε τῶν ἀπροσδοκήτων
μὴ ποσῶς γοῦν φοβηθέντες,
ὅπερ ἀκριβὸν γάρ ἐστιν,
κἂν τὴν ὥραν τοῦ θανάτου
δεῖ γάρ, μέλλει φοβηθῆναι
καὶ τὴν χώρισιν τοῦ κόσμου·
ταῦτα γὰρ πολλὰ φροντίσει
καὶ τῶν τέκνων καὶ τῶν φίλων
ἀλλὰ δὴ καὶ τῆς συμβίου,
καὶ τῶν ἀδελφῶν γὰρ τούτου·
καὶ τὸ πλεῖον πάντων τούτων

Manuscrit de Leyde. Vers 329. λυσσιόντας. — 330. κρυμνῶ πνυγμοὺς. — 332. κρεῖον. — 336. ἥπερ. — 339. ἀπροσδοκίτων. — 344. χώρησιν. — 345. φροντίση. — 347. δεῖ. — 348. τὸν ἀδελφὸν.

Manuscrit de Paris. Vers 329. λὔσιόντας. — 330. κρῦμνῶ πνὔγμοὺς. — 331. γαρ τοῦτον. — 332. κρεῖον. — 333. υἱέτοὺς. — 336. ἥπερ. βίως. — 339. ἔκ. ἀπρὸσδοκήτων. — 341. γαρ. — 344. χώρησιν. — 347. ἀλλαδὴ. — 348. τὸν ἀδελφὸν (corrigé par Maurophrydis, Ἐκλογὴ μνημείων, *etc.*, p. 182, vers 2933).

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 327. τα θυρία. — 328. λέωντας. — 329. λυτοιὄντας (*sic*). — 330. καὶ κρυμνῶ πνηγμοῦ. — 331. κέτερα πολλὰ γαρ τούτον. — 332. κρίων. αἶρος. — 333. υἱὲ τοὺς. — 334. χειρῶν. — 335. γύρους. — 336. ὕπερ. — 337. μακρίνει. — 338. ταῦτα. — 339. τον ἀπρὸς δωκήτον. — 341. ὤπερ ἀκριβὸν γαρ. — 342. καὶ ἣν τῶραν. — 343. δὴ. μέλει φοβηθύναι. — 344. την χώρυσιν. — 345. ταῦτα. φροντήσει. — 346. τὸν φίλον. — 347. κὰι. — 348. τὸν ἀδελφὸν γὰρ τοῦτων. — 349. τῶ πλείον.

καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος ·
εἴπερ ἀληθῆ γὰρ γνῶσιν
ἔχει γάρ, εἴ τις ὑπάρχει
ἀθαράπευτος ἡ λύπη — Paris, 119 recto.
πρὸς τὸν ἔχοντα γὰρ γνῶσιν,
καὶ ἀναστροφὴ τοῦ κόσμου
αὕτη γὰρ ἀνθρώπων ἔστι
ἀπὸ βασιλέως μέχρι
ἕως πένητος ὑπάρχει ·
καὶ κλαυθμὸς καὶ ὀδυρμός γαρ
ἅπας βίος τῶν ἀνθρώπων.
Τέλος.

Manuscrit de Leyde. Vers 351. ὑπὲρ ἀληθεῖ. — 352. ἥτις. — 357. ἔστη. τέλος manque.

Manuscrit de Paris. Vers 351. ὑπὲρ ἀληθεῖ. — 352. ἥτις. — 355. ἀναστροφῆ. — 356. ἀν(θρώπ)ων ἔστη. — 359. ὀδυρμός. — 360. ἀν(θρώπ)ων. — τέλος manque.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. Vers 350. κὰι. μέλων τὸς. — 351. ὕπερ ἀληθεῖ γὰρ γνωσιν. — 352. ἥτις. — 353. ἡ manque. — 354. τῶν ἔχωντα. γνώσιν. — 355. ἡ ἀναστροφὴ. — 356. αὕτη τῶν ἀν(θρώπ)ων ἔστη. — 357. μέχρη. — 358. ἕως. — 359. ὀδυρμὸς γαρ. — 360. ἄπας ἀν(θρώπ)ων.

Viennent ensuite : τέλος (deux fois, en monocondyle). Λόγος τοῦ ὕπνου :

+ ἄμϐροτων ὑμῖν καὶ γλυκῆν παρὰ πάντων
ὁ μὶ θέλων θέλη με καὶ ὁ μισῶν ἀγαπά με,
καὶ ὅπου με πολλὰ ἠγάπησεν ποτὲ καλὸν ὀυκ·ήδεν.

La table suivante occupe dans le manuscrit de Leyde les feuillets 278 recto à 283 verso; dans le manuscrit de Paris, les feuillets 2 recto à 7 verso; dans le manuscrit 316 du fonds Coislin, les feuillets 13 verso à 21 recto.

ΠΙΝΑΞ ΤΗΣ ΠΑΡΟΥΣΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

α'. Περὶ τὴν πατρίδαν καὶ γονέων τοῦ Ὁμήρου.
β'. Περὶ τὸ πῶς καὶ πόθεν ἐδιδάχθη τὴν σοφίαν ὁ Ὅμηρος.
γ'. Περὶ τῶν βίβλων τῶν ποιηθὲν ἐξ Ὁμήρου.
δ'. Περὶ τῆς θανῆς Ὁμήρου.
ε' Περὶ τῆς Ὁμήρου βίβλου καὶ ἑτέρων πρὸ Ὁμήρου βίβλων, καὶ μετ' Ὅμηρον γὰρ πάλιν.
ϛ'. Ὅρα τὸν μῦθον τοῦ κατασκευασθέντος χρυσοῦ μήλου.
ζ'. Παράδειγμα ἐκ γενεαλογίας ὅτι ψεῦδος ὁ μῦθος.
η'. Περὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάρη μαντείαν, γένναν καὶ ἀνατροφήν.
θ'. Ὅρα πόσας ὀνομασίας εἶχεν ὁ Ἀλέξανδρος.
ι'. Περὶ τῆς ἀποβάσεως τοῦ μαντεύματος.
ια'. Περὶ τοῦ Πάριδος τὴν ἀποστολὴν ἐν τῷ ναῷ δαφνείῳ, ἵνα τὸν φόνον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ διὰ θυσιῶν ἐξιλεώσῃ· ὡσαύτως καὶ τῶν μελλόντων συμβαίνειν κακῶν ἐξ αὐτοῦ.

MANUSCRIT DE LEYDE. γ'. ἐξ. — ἑ. ὁμήρου βίβλων. — ϛ'. τοῦ μύθου. μύλου. — ζ'. μύθος. — ή. πάρι. — ι'. ἀποφάσεως. Le φ est pointillé en dessous et surmonté d'un β à l'encre rouge.

MANUSCRIT DE PARIS. γ'. ἐξ'. — δ'. θανὴς. — ἑ. βίβλων (au lieu de βίβλου). — ϛ'. τοῦ μύθου. κατὰ σκευασθέντως. μύλου. — ζ'. μύθος. — ή. αλεξάνδρου. πάρι. — ἱ. ἀποφάσεως. — ιά. ἀπιστολὴν. ναῶ (dans l'interligne). ἐξ' ἱλεω (et un σ au-dessus de l'ω). συμβαίνει.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. TITRE. Πίναξ τῆς παρούσης βίβλυ (*sic*). — ἁ. γοναίων. ὁμύρου. — β'. ἐδιδαχθη. ὅμυρος. — γ'. ποιήθέντων ἐξ' ὁμύρου. — δ'. ὁμύρου. — ἑ. ὁμύρου. ἑτέρων πρὸς ὁμύρου. μετόμυρον. — ϛ'. τοῦ μύθου. κατὰ-σκευασθέντος. μύλου. — ζ'. γενεάλογίας. ψεύδος. μύθος. — ή. μαντία. — θ'. ὀνομασίας ἦχεν. — ἱ. ἀπὸ φάσεως. — ιά. ἐπὶ στολὴν. δαφνίω. αὐτοῦ manque. διὰ θυσιῶν ἐξηλεώσιε ὡς αὐτὸς. μελόντων. ἐξ'.

ιϐ'. Περὶ τῶν γονέων καὶ πατρίδος Ἑλένης.

ιγ'. Περὶ τῶν ἐτῶν τοῦ Πάριδος καὶ κάλλους αὐτοῦ.

ιδ'. Ὅρα τὸ πῶς καὶ πότε ὁ Πάρις ἠράσθη τῆς Ἑλένης.

ιε'. Ὅρα τὰ κάλλη τῆς Ἑλένης.

ιϛ'. Ὅρα τὴν ἁρπαγὴν τῆς Ἑλένης.

ιζ'. Ὅρα τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Πρωτέως ὅταν ἐπίασε τὸν Πάριν μετὰ τῆς Ἑλένης.

ιη'. Ὅρα τὸ μήνυμα τῶν Ἑλλήνων ἵνα ἐν τῇ μάχῃ συναχθῶσιν τῆς Τροίας.

ιθ'. Ὅρα τὰς σημασίας τῶν συναχθέντων χρειττόνων Ἑλλήνων.

κ'. Περὶ τὰς μορφὰς καὶ ὄψεις τῶν χρειττοτέρων.

κα'. Ὅρα ποῦ ἀπῆγαν ἵνα πεζεύσουν πρῶτον ὅταν ἀπῆγαν εἰς τὴν Τροίαν.

κϐ'. Περὶ τοῦ χρησμοῦ τοῦ λαληθέντος τότε · ὁ ἐξελθὼν πρῶτος εἰς τὸν πόλεμον μέλλει τεθνάναι.

κγ'. Ὅρα τὴν πρώτην τροπὴν τῶν Τρώων.

κδ'. Ὅρα τὴν νυκτομαχίαν Ἀχιλλέως μετὰ τοῦ Ποσειδῶνος.

κε'. Περὶ τῆς παραπέσεως τῆς Τροίας.

κϛ'. Ὅρα τὴν κατασκευὴν τῆς τζάγκρας.

κζ'. Περὶ τῶν καστρῶν τῶν κερδεθέντων παρὰ Ἀχιλλέως καὶ Παλαμήδους.

Manuscrit de Leyde. ιϐ'. ἀπιστολὴν (*sic*). ιξ' ἰλεώσ (le σ est au-dessus du mot). συμϐαίνει. — ιζ'. ὠνειδισμον. — ιή. μήνημα. — ιθ'. χριττώνων. — κ'. χριττοτέρων. — κά. ἀπήγαν. ἀπήγαν. — κγ'. τρόων. — κδ'. ποσιδῶνος. — κζ'. καστρῶν est bien la leçon du manuscrit. παλαμίδους.

Manuscrit de Paris. ιϐ'. ἐλλένης. — ιϛ'. ἀρπαγην. — ιζ'. ὠνειδισμὸν. ἐλένης. — ιή. μήνημα. — ιθ'. χριττόνων. — κ'. χριττοτέρων. — κά. ἀπήγαν. ἀπήγαν. (au lieu de ἀπῆραν). — κγ'. τρόων. — κδ'. ποσιδῶνος. — κζ'. κάστρων. παλαμίδους.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ιϐ'. ἐλένης. — ιγ'. κάλος ἀυτοῦ. — ιδ'. ἠράσθη ὁ πάρης τὴν ἐλένην. — ιέ. κάλει. ἐλένης. — ιϛ'. ἀρπαγὴν. ἐλένης. — ιζ'. ὀνειδισμὸν. προτέως τὸ ἐπίασεν τὸν πάριν. ἐλένης. — ιή. μύνυμα. ἐλύνων. μάχει συνναχθόσει. τρόας. — ιθ'. τῆς συμμασίας. χριττόνων ἐλύνων. — κ'. ὄψις χριττοτέρων. — κά. ὅρα ὅτα (*sic*) ὑπήγαν να πεζεύσουν πρότον ἀπήγαν εἰς τὴν τροίαν. — κϐ'. χρισμοῦ. ὁ εὐγῶν πρῶτος. μέλει τεθνανας (*sic*). — κγ'. πρότην. τρόων. — κδ'. ἀχιλέως. ποσιδόνος. — κέ. παραπτώσεως. τρίας. — κϛ'. κατασκευεῖν τῆς τζάγρας. — κζ'. ἀχιλέως. παλαμίδους.

κη'. Περὶ τὴν μελέτην τοῦ θανάτου Παλαμήδου · καὶ περὶ τῶν ὄψεων καὶ ὡραιοτήτων γυναικῶν.

κθ'. Ὅρα τὴν μηχανὴν τοῦ Ὀδυσσέως πῶς τὸν σοφὸν Παλαμήδην ἐσκότωσεν ἐξ αἰτίας αὐτοῦ.

λ'. Ὅρα τὴν δημηγορίαν Παλαμήδους, μὴ νοήσας τὴν σκευωρίαν τοῦ θανάτου αὐτοῦ.

ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΟΜΗΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

λα'. Ὅρα τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξηγήσεως τῆς ὁμηρικῆς βίβλου τῆς Ἰλιάδος.

λβ'. Ὅρα τὸν ἔπαινον τοῦ ἱερέως τοῦ Χρύσου ὅταν ἐδόξαζε τοὺς Ἕλληνας.

λγ'. Περὶ τῆς ὕβρεως ἱερέως τοῦ Χρύσου ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος βασιλέως.

λδ'. Ὅρα τὴν ἀρὰν ἤγουν τὴν κατάραν ἣν ἐκατηράσθη ἱερεὺς ὁ Χρύσης τοὺς Ἕλληνας, ἔχων ἡ τοιαύτη ἀρὰ παρήχησιν καὶ ἐπιμονήν.

λε'. Περὶ τοῦ θυμοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

λϛ'. Ὅρα τὴν δημηγορίαν Ἀχιλλέως τὴν πρώτην πρὸς τὸν βασιλέα, ἐξ οὗ καὶ διὰ τῆς τοιαύτης δημηγορίας ἐσυνέβη ἡ ἄσπονδος μάχη μετὰ τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνονος.

Manuscrit de Leyde. κή. παλαμίδους. ὡραιοτίτων. — κθ'. ὀδυσέως. παλαμίδην. — λ'. δημιγορίαν παλαμίδους. σκεωρίαν. — λδ'. παρήχυσιν.

Manuscrit de Paris. κή. παλαμίδους. ὡραιοτίτων. — κθ'. μϊχανὴν. παλαμίδην. — λ'. δημιγορίαν παλαμίδους. σκεωρίαν. — λά. ὁμυρικῆς. Le chiffre λά étant répété une seconde fois, la numérotation devient fautive; elle ne redevient exacte qu'avec ξδ' qui, le chiffre ξγ' étant absent, suit immédiatement ξβ'. — λδ'. ἀρὰν. παρήχυσϊν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. κή. την. παλαμίδους. ἰὄψεων. ὁραιώτήτων. — κθ'. μιχανὴν. δυσέως. σοφῶν παλαμίδη ἐσκότωσαν ἐξ ετίας. — λ'. δημιγωρίαν παλαμίδους μὴ νοῆσας. σκαιόρίαν. Les mots ἀρχὴ τῆς ὁμηρικῆς βίβλου manquent. — λά. τῆς ἀφυγίσεως. ὑμυρικῆς. ἰλιάδεις. — λβ'. τῶν ἔπαινων. ἱἐρέως. ἐδόξαζαι. ἔλυνας. — λγ'. ἱέρέως. ἀπὸ ἀγαμεμνὸνος (sic). — λδ'. την. ἤγουν. ἦν ἐκαταράσθη ἱέρεύς ὁ χρύσης ἱέρεὺς. ἔλλυνας. ἔχων τεὶ αὐτὴ παρήχυν (sic) καὶ ἐπίμονην (sic). — λέ. ἀπόλωνος. ἐλλύνων. — λϛ'. ορα. δημιγορίαν ἀχιλέου. πρότον. βασιλαία ἐξ οὖ. διατῆς τοιάύτης δημιγορίας συνέβην.

λζ΄. Ὅρα τὴν φανέρωσιν τῆς μήνιδος τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ στόματος τοῦ μάντεως Κάλχα.

λη΄. Περὶ τῆς ὕβρεως ἣν ὕβρισεν ὁ βασιλεὺς τὸν Κάλχαν μάντιν.

λθ΄. Ὅρα τὴν ἀφαίρεσιν τῆς Βρισηΐδος τοῦ Ἀχιλλέως ἐκ τὰς νῆας αὐτοῦ ἐξ ἀποστολῆς τοῦ βασιλέως Ἀγαμέμνων.

μ΄. Περὶ τοῦ ὀνείρου ὅπερ Ἀγαμέμνων εἶδεν.

μα΄. Περὶ τοῦ ὁρμήματος τῶν Ἑλλήνων ὅταν ἐβουλήθησαν ἵνα στραφῶσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας.

μϐ΄. Ὅρα τὴν βουλὴν τὴν καθολικὴν ἣν ἐβουλεύσαντο οἱ Ἕλληνες τὸν βασιλέα τὸν Ἀγαμέμνων·

μγ΄. Περὶ τῆς μεγάλης κινήσεως τοῦ πολέμου.

μδ΄. Ὅρα τὸν πόλεμον τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἁρπάξαντος τὴν Ἑλένην μετὰ τὸν ἄνδρα αὐτῆς τὸν Μενέλαον.

με΄. Ὅρα τὴν Ἑλένην τίναν ἐπεθύμει ἵνα νικήσῃ.

μϛ΄. Ὅρα τὴν κατηγορίαν ἣν ἐκατηγόρησεν ἡ Ἑλένη τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν μετὰ τὴν μονομαχίαν αὐτοῦ.

μζ΄. Ὅρα τοῦ μεγάλου πολέμου τὴν ἀρχήν, ὅταν ἐταράχθη τῶν Ἑλλήνων τὸ φουσσᾶτον, διὰ τὴν ἐπιορκίαν τῶν Τρώων, ὅταν ἐνίκησε τὴν μονομαχίαν ὁ Μενέλαος τὸν Πάριν.

μη΄. Ὅρα τοῦ Διομήδους τὴν αἴγλην καὶ λαμπηδόνα τῶν ἁρμάτων ἣν κατεσκεύασε τότε καὶ διὰ τῆς τοιαύτης μεθοδίας ἔφθειρε πολλοὺς γενναίους ἐν τῇ μάχῃ ἐκείνῃ.

Manuscrit de Leyde. λθ΄. ἀφέρεσιν. νοίας. — μέ. νικήσει. — μϛ΄. ἐκατηγόρισεν. — μζ΄. φουσάτον (partout avec un seul σ et avec l'accent aigu). — μή. λαμπηδῶ* (sic). ἁρμάτων. μεθωδίας.

Manuscrit de Paris. λθ΄. ἀφέρεσῖν. νοίας. — μά. ἑάυτῶν π(ατ)ρίδας. — μδ΄. ἀρπάξαντος. ἐλένην. — μέ. νικήσει. — μϛ΄. μετα. — μζ΄. φουσάτον. — μή. λαμπηδώνα. ἁρμάτων. κατεσκευασε. μεθωδίας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. λζ΄. την. τοῦ μήνιδος. ἀπόλωνος διὰ στῶματος. τοῦ κάλχα. — λή. τῶν μάντζη (sic) κάλχαν. — λθ΄. ἀφέρεσιν. βρισιῆδως. ἀχιλέως ἀπὸ τὰς νοίας. ἐξ απὸ στολῆς. ἀγαμέμνων manque. — μ΄. ὀνήρου. ἀγαμέμνον ἶδεν. — μά. ὀρμήματος. ἐλλύνων. να. εις. ἑάυτῶν. — μϐ΄. καθολικῆν. ἕλλυνες. βασιλαία. ἀγαμέμνων manque. — μγ΄. τὴς μεγάλης βουλῆς κὰι κυνήσεως. — μδ΄. τῶν πόλεμων. ἀρπάξαντος. ἐλένην. — μέ. ἐλένην. νικήσει. — μϛ . ὴν ἐκατοιγόρησεν. ἐλένη. την. — μζ΄. ἐλύνων. φουσάτων διά. ἐπιόρκίαν. τρόων. ἐνίκησεν. μὲν ἔλαος. — μή. διόμίδους. ὴν ἐκατεσκεύασε. διὰ τὴς τοιαῦτης. ἔφθηρε πολοὺς. τη. ἐκεῖνη.

μθ′. Ὅρα τὴν λάβωσιν τοῦ Διομήδους καὶ τὸν θυμὸν καὶ ἀγριωμὸν αὐτοῦ.

ν′. Ὅρα τὸν πόλεμον τοῦ Ὀδυσσέως εἰς τὸ γένος τῶν Λυκαέων.

να′. Ὅρα ὅταν ἐπανουργεύθην ὁ Διομήδης καὶ ἐλάβωσε τὸν Ἕκτορα.

νϐ′. Ὅρα τὴν κατασκευὴν τὴν ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν τῶν μεγάλων φλαμούλων.

νγ′. Ὅρα τὴν ἄδικον σφαγὴν τοῦ Ἀδράστου, τὴν ὀργὴν τοῦ θεοῦ πῶς ἐμετέϐη, ἡ νίκη τῶν Ἑλλήνων πρὸς τοὺς Τρωαδίτας, καὶ ἐνικοῦσαν αὐτοὺς διὰ τὴν παράνομον σφαγὴν τοῦ πιασθέντος.

νδ′. Ὅρα τὴν μονομαχίαν ἣν ἔταξαν Ἕλληνες τὸν Διομήδην καὶ Γλαῦκον ποιῆσαι.

νε′. Ὅρα τὸν Ἕκτορα ὅταν ἀπῆγεν πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Πάριν, καὶ ἠνάγκασεν αὐτὸν ἵνα ἔϐγῃ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅπως καταλύσῃ τὴν ὕβριν ἣν ὑβρίσθη ἐν τῇ μονομαχίᾳ αὐτοῦ.

νϛ′. Περὶ τὴν ζήτησιν τῆς μονομαχίας Ἕκτορος πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

νζ′. Ὅρα τὴν μονομαχίαν τοῦ Αἴαντος μετὰ τὸν Ἕκτορα.

νη′. Ὅρα μετὰ τὴν μονομαχίαν τὰ δοθὲν δῶρα ἐξ ἀμφοτέρων, ὁ Ἕκτωρ καὶ ὁ Αἴας χάριν φιλίας· σπάθην ὁ Ἕκτωρ τὸν Αἴαντα δίδει· ὁ δὲ Αἴας τὸν Ἕκτωρα ζώνην· ὅς μετὰ τῆς σπάθης ἐσφάγην ὁ Αἴας, καὶ μετὰ τὴν αὐτὴν ζώνην ἔσυρεν θνητὸν ὄντα τὸν Ἕκτορα [ὁ Ἀχιλλεύς].

νθ′. Ὅρα ἐν μεγάλῳ πολέμῳ δειλίαν τῶν Ἑλλήνων ἐξ ἀντιδικίας θεοῦ.

Manuscrit de Leyde. νγ′. ἐμετέϐει. ἡνίκα. — νέ. ἀπήγεν. εὔγει. καταλήσει. ἡυρίσθη. — νή. δωθὲν δόρα.

Manuscrit de Paris. ν′. ὀδυσέως. — νά. ἔχτορα. — νϐ′. κατὰ σκευὴν. — νγ′. ἐμετέϐει ἡνίκα. — νέ. ἔχτορα. ἀπήγεν. εὔγη. κατὰ λήσει. ηὑρίσθη. — νϛ′. ἔχτορος. — νζ′. ἔχτορα. — νή. δωθὲν δόρα. αμφοτέρων. ἔχτωρ. ἔχτωρ. δε. ἔσυραν. ἔχτορα. Les mots entre crochets manquent.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. μθ′. διόμίδους. κὰι. ἀγριόγμῶν. — ν′. δυσέως. λυκαέων. — νά. διόμήδης κὰι ἐλάϐωσεν. ἔχτωρα. — νϐ′. κατασκευῆν τῶν ἐξαμφωτέρον. τιων. — νγ′. σφαγὶν. ἐμετέϐει. νίκα. ἐλύνων. τροάδίτας. αὐτοῦς διά τὴν ἄδικον καὶ καὶ (deux fois) παράνομων σφαγὶν τοῦ πιάσθέντος. — νδ′. ἣν ἔταξαν οἱ Ἕλλυνες. διόμίδην. κὰι. καὶ ποιῆσαι. — νέ. ὅρα ὅταν ἀπήγαν τὸν ἔχτωρα πρὸς. ἀδελφῶν. ἀλέξανδρων. ἡνάγκασεν. εὐγῆ. καταλήσει την ὕβρην ἣν ὑβρήσθει. μονομαχεῖα. — νϛ′. ζήτεισιν. ἔχτωρος. ἐλλύνας (sic). — νζ′. αἵματως μετὸν ἔχτωρα. — νή. μονομαχείαν. δώρ (sic) ἐξαμφοτέρον. ἔχτωρ· ἔχτωρ ἔαντα δίδει. ἔχτωρα ζόνην ὡς μετατῆς. ἐσφάγι. μετα. αὐτοῦ ζώνην ἔσυραν. ὄντα. ἔχτωρα. — νθ′. ἐλύνων.

ξ'. Ὅρα ὅταν ἐτοξεύθην εἰς τὸ προσάγον ὁ ἵππος τοῦ Ἕκτορος.

ξα'. Περὶ τῆς κεραυνώσεως τοῦ Τρονίου καὶ τὴν δειλίαν τοῦ Διομήδους.

ξϐ'. Περὶ τῆς πυρκαϊᾶς τῶν νηῶν τῶν Ἑλλήνων, ἣν ἔκαυσεν ὁ Ἕκτωρ μετὰ σκευῆς.

ξγ'. Περὶ τοῦ μόσχου τοῦ βασταζομένου ὑπὸ τῶν ὀνύχων ἀετοῦ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν μέσον τοῦ φουσσάτου τῶν Ἑλλήνων.

ξδ'. Ὅρα τὸν ἀριθμὸν τῶν πυρκαϊῶν καὶ τὸ μέτρον πῶς ἠριθμήθην τὸν φουσσᾶτον τῶν Τρωαδίτων.

ξε'. Περὶ τῶν ἑτέρων φώτων τῶν Ἑλλήνων.

ξϛ'. Ὅρα τί ἐδειλίασαν οἱ Ἕλληνες.

ξζ'. Ὅρα τὴν βουλὴν τοῦ Νέστορος πῶς ἐϐουλεύσατο ἵνα τὸν Ἀχιλλέα εἰρηνεύσουν πρῶτον, καὶ πῶς νὰ μαχησθῶσιν τότε.

ξη'. Ὅρα τὴν ἀποστολὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος τοῦ βασιλέως πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ τὰ δῶρα ἅπερ τὸν δίδει ἵνα τὸν ἡμερώσῃ ὅπως μαχηστῇ τοὺς Τρῶας.

ξθ'. Ὅρα τί εἶπαν οἱ πρέσϐεις τὸν Ἀχιλλέα ἀπὸ λόγου τους χάριν διδασκαλίας, ὡσαύτως καὶ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ἀπόφασιν πρὸς αὐτούς.

ο'. Ὅρα ὅταν ἀπέστειλαν κατασκόπους οἱ Ἕλληνες κατὰ τῶν Τρώων καὶ οἱ Τρῶες πρὸς τοὺς Ἕλληνας, καὶ ἀπαντήθησαν ἐκ παρ' ἐλπίδος, καὶ τί ἀπεφήνατο ὁ Νέστωρ.

MNUSCRIT DE LEYDE. ξ'. πρὸς ἄγων. — ξγ'. μασταζομένου. — ξέ et ξϛ' sont intervertis dans le manuscrit. — ξζ'. ἐϐουλεύσαντο. ἀχιλέα. — ξή. τρώας. — ό. τρώαις.

MANUSCRIT DE PARIS. ξ'. πρὸς ἄγων. ἕκτορος. — ξϐ'. ἕκτωρ. μετα. — ξγ'. μασταζομένου. φουσάτου. — ξδ'. φουσάτον. τρεαδίτων. — ξέ et ξϛ' sont intervertis. Avec ξέ la numérotation cesse et ne reprend qu'avec le chiffre οά. — ξζ'. ἐϐουλεύσαντο. να. — ξή. τρώας. — ό. κατὰ σκόπους. τρώαις.

MANUSCRIT 316 DU FONDS COISLIN. ξ'. πρὸς ἄγων. ἕκτωρος. — ξά. κερχυνώσεως. τρονοίου. διόμήδους. — ξϐ'. πυρκαΐας. νοιῶν τὸν ἐλλύνων ἣν ἔκλαυσεν. ἔκτωρ μετασκευῆς. — ξγ'. τῶν ὀνύχων ἀέτοῦ. ἔρρυψεν ἀυτῶ. ἐλλύνων. — ξδ'. τῶν ἀριθμῶν. πυρκαίῶν κὰι. ἡριθμήθη. τῶν τρωαδιτῶν manque. — ξέ. ἑτέρων. ἐλύνων. — ξϛ'. τὶ ἐδειλίάσαν εἱ ἔλλυνες. (L'ordre de ces deux sommaires est interverti dans l'original.) — ξζ'. ἀχιλέα εἰρυνεύσουν πρότον. κὰι. ναμαχησθῶσην. — ξή. ἀπὸ στολὴν. τοῦ manque. αχιλαία. τα. ἅπερ των δήδει νατὸν ἡμερώσει ἵνα μαχισθῆ. τρόας. — ξθ'. τὶ εἶπαν. πρέσϐυς. ἀχιλέα. ὡς αὐτὸς. ἀχιλέως. αὐτούς. — ό. ἔλλυνες κὰτὰ. τρόων. εἱ τρόες. ἔλληνας. ἐκ manque. παρελπίδα. τὶ ἀπεφύνατο.

οα'. Περὶ τῶν ἁρμάτων ὧν ἡρματώθη ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἐν ἐκείνῳ τῷ πολέμῳ.

οϐ'. Ὅρα τὴν λάϐωσιν τοῦ Ὀδυσσέως ὅταν ἐλάϐωσεν αὐτὸν ὁ Σῶϐος.

ογ'. Ὅρα ὅταν ἐκατέκοψαν οἱ Ἕλληνες τοὺς τροχοὺς τῆς καρούχας τοῦ Ἑκτόρου, καὶ τοὺς πόδας τῶν ἵππων οἱ ἕλκοντες τὴν καροῦχαν· καὶ καταϐὰς ὁ Ἕκτωρ ἐκ τῆς καρούχας ἐπολέμησεν πεζὸς μὲ τὸν Αἴαντα.

οδ'. Ὅρα πῶς ἐτοξεύθη ὁ Αἴας ἐν τῷ ὤμῳ, καὶ ἐκινδύνευσεν ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ ἐϐιάσθην ὁ Εὐρύπυλος περὶ τούτου πολλά, καὶ ἐτοξεύθη ἐν τῷ μηρῷ, καὶ ἐφώνησεν ἐκ τοῦ φόϐου του· τρέχετε, κινδυνεύει ὁ Αἴας, καὶ δραμόντες διὰ τὸν Αἴαντα, ἐλυτρώθη καὶ αὐτὸς τοῦ κινδύνου.

οε'. Ὅρα τὴν κατάλυσιν τοῦ κατασκευασμένου τοίχου χάριν πρὸς ἀσφάλειαν τῶν Ἑλλήνων.

οϛ'. Ὅρα τὸν λίθον τὸν βασταχθέντα ὑπὸ Ἕκτορος, καὶ κρούσας τὴν πύλην τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων καὶ καταρράξας αὐτήν, καὶ ἅμα εἰσῆλθον οἱ Τρῶες ἐντός.

οζ'. Ὅρα ὅταν ἐκατεϐλήθησαν οἱ Ἕλληνες ἐν τοῖς κατέργοις ἐκ τὸν φόϐον τῶν Τρωαδιτῶν, ὅταν ἐχάλασαν τὸ τεῖχος αὐτῶν.

οη'. Περὶ τοῦ ὄφεως τοῦ βασταχθέντος ὑπὸ ἀετοῦ, καὶ ἔρριψεν αὐτὸν μέσον τοῦ φουσσάτου, καὶ περὶ τοῦ Πολυδάμαντος μάντου τί εἶπεν περὶ τούτου.

Manuscrit de Leyde. οά. ἁρμάτων. ἡρματώθη. — ογ'. τρωχοὺς. χαροῦχαν. — οδ'. εὐρίπηλος. — οέ. κατάλησιν. — οϛ'. τοίχους. — οζ'. τοῖχος.

Manuscrit de Paris. οά. ὃν ἡρματώθη. — οϐ'. ὀδυσέως. ελάϐωσεν. — ογ'. τρωχοὺς. ἐκτόρου. καρούχαν. κατὰ ϐάς. ἔκτωρ. με. — οδ'. ὅμω. εὐρίπηλος. τρέχεται. δια. — οέ. κατάλησϊν. — οϛ'. ἔκτορος. τοίχους. τρώες. — οζ'. τοῖχος. — οή. φουσάτου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. οά. ὧν ἡρματόθην. ἀγαμέμνον ἐνεκείνω. — οϐ'. δυσέως. ἐλάϐοσεν αυτῶν ὁ σόκος. — ογ'. ἕλληνες. τροχοῦς. ἔκτωρος. ἕλκωντες. χαρούχαν. ἔχτωρ. μετὸν. — οδ'. ὅρα. ἐτοξεύτην ὁ αἴας. δμω. ἐκηνδύνευσεν. ἐϐιᾶσθην ὁ εὐρίπιλος. τοῦτο. ἐτὸξεύτην. τωμυρῶ. τρεχέται (sic) κινδυνεύη. δρμαῶντες διὰ τὸν αἴαν ἐγλήτωσεν. — οέ. κατάσκευασμοῦ τυχῶν. ἀσφάλιαν. ἐλλήνων. — οϛ'. λύθον. βασταχθέντον. ἔκτωρος. πόλιν τοῦ τεχους. ἐλλήνων. καταράξὰς αὐτοὺς. ἅμα ἠσῆλθον ειτρόες. — οζ'. ἕλληνες. τῶν. τὸν τροάδιτῶν. — οή. ὄφεος. ὑπὸ τοῦ ἀέτου. ἔρρυψεν αὐτῶ. εἶπεν.

οθ'. Ὅρα μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων ὅταν ἐβουλήθησαν ἵνα φύγουν μετὰ τῶν κατέργων αὐτῶν καὶ οἱ ἄνεμοι οὐκ ἀφῆκαν αὐτούς.

π'. Ὅρα τὸν πόλεμον Πεισάνδρου καὶ Μενελάου.

πα'. Ὅρα ὅταν ἀπῆγεν ὁ Τυδείδης πρὸς τὸν βασιλέαν Ἀγαμέμνων καὶ ἐβουλήθη αὐτὸν ἵνα φύγουν μετὰ τῶν κατέργων, καὶ Ὀδυσσεὺς ἐμπόδισε τὴν φυγὴν ταύτην.

πβ'. Περὶ τοῦ πολέμου τοῦ Ἕκτορος καὶ τοῦ Αἴαντος, ὅταν ἔδωκεν ὁ Αἴας τὸν Ἕκτορα πετρέαν ἐν τοῖς στήθοις, καὶ ἔμεσεν αἷμα, καὶ ἔπεσεν ἐν τῇ γῇ ὡς τεθνηκώς· καὶ ἀπῆραν αὐτὸν βαστακτὰ ὡς νεκρόν.

πγ'. Περὶ τὸν κλαυθμὸν τοῦ Πατρόκλου καὶ τὴν παράκλεσιν αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, ὅταν εἶδε ὅτι κινδυνεύουσιν οἱ μεγιστᾶνοι τῶν Ἑλλήνων.

πδ'. Περὶ τὴν ἀπολογίαν Ἀχιλλέως πρὸς τὸν Πάτροκλον, ὅταν ἐλυπήθη ὁ Πάτροκλος διατὶ οὐδὲν ἤθελεν ὁ Ἀχιλλεὺς νὰ ὑπάγῃ εἰς τὸν πόλεμον.

πε'. Ὅρα ὅταν ἔκοψεν μὲ τὴν σπάθην ὁ Ἕκτωρ τοῦ Αἴαντος τὴν λόγχην, καὶ ἐδειλίασεν ὁ Αἴας, καὶ ἔφυγεν ἐκ τῶν κατέργων.

πϛ'. Περὶ ὅταν εἶδεν ὁ Ἀχιλλεὺς ὅτι καίεται τοῦ Πρωτεσιλάου τὸ κάτεργον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ ἕτεραι νῆες αὐτῶν.

Manuscrit de Leyde. οθ'. κατάλησιν. τοίχους. — π'. πισανδρου. — πά. ἀπήγεν ὁ τιδίδης. Sans doute ἐβουλεύθη. ἐμπόδυσε. — πβ'. αἵμεσεν. τεθνηκός. — πγ'. ἴδε. μεγιστάνοι. — πδ'. ὑπάγε. — πέ. μετὴν. — πϛ'. οἶδεν (à l'encre rouge dans l'interligne). κέεται. πρωτοσηλάου.

Manuscrit de Paris. οθ'. κατάλησϊν. τοίχους. αὐτῶν. αφῆκαν. — π'. πισάνδρου. — πά. ἀπήγεν. τιδίδης. ἀγαμέμνον. ὀδυσσεὺς ἐμπόδυσε. — πβ'. ἕκτορος. ἕκτορα. αἵμεσεν. τεθνηκὸς. — πγ'. ἴδε. μεγιστάνοι. — πδ'. ἀχιλέως. ἐλῦπή (le reste a été oublié). διὰ τί οὐδὲν. να ὑπάγει. — πέ. με. — πϛ'. οἶδεν. κέεται. πρωτοσηλάου.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. οθ'. μετατην. ἐλλήνων. να. αὐτων (*sic*). οὐκαφήκαν αὐτοὺς. — π'. ὅρα τῶν πόλεμων πισάνδρου. μὲν ἐλαου. — πα'. ἀπήγεν. τιδίδης. βασιλέα ἀγαμέμνον καὶ ἐβουληθησαν αὐτοὶ νὰ φύγουν. ὀδυσεὺς ἐμπόδησεν. φυγῆν ταῦτην. — πβ'. πολέμου του αἴαντος κὰι ἐκτῶρου. ὁ αἴαντας. ἕκτωραν. αἴμαν. ὡς ἀπὸ θαμένος. ἀπεῖραν αὐτῶν βαστάντα καὶ ἀπείγαν τον ὡς νεκρῶν. — πγ'. παντρόκλου. ἀχιλέα. εἶδε. κίνδυνεύουσιν. μεγιστάνες. ἐλλύνων. — πδ'. ἀπὸ λογίαν ἀχιλέως. παντροκλον. ἐλυπήθην ὁ πάντρουκλος διὰτὶ. ἤθελεν ἀχιλεὺς. ὑπάγι. πόλεμον τῶν τρόων. — πέ. μετην. ἕκτωρ. ἄιαντος. αἰας. εκ. — πϛ'. εἶδεν. ἀχιλεὺς. κέέται. προτοσηλάου. ἐλλήνων καὶ ἕτερα κάτεργα αὐτῶν.

πζʹ. Περὶ τὴν δειλίαν τῶν Τρώων ὅταν ἦλθεν ὁ Πάτροκλος εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ κάτεργον μὲ τὸν λαὸν τοῦ Ἀχιλλέως ὅλον, καὶ ὑπολάβαν ὅτι ὁ Ἀχιλλεύς ἐστιν, καὶ διὰ τοῦτο ἐδειλίασαν.

πηʹ. Ὅρα τὰς σημασίας τῶν ὀνομάτων τῶν χρειττοτέρων ἀρχόντων τῶν σκοτωθέντων ἐν ταύτῃ τῇ μάχῃ.

πθʹ. Ὅρα πόσοι νεκροὶ ἔπεσον εἰς τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ Σαρπηδόνος, ἵνα ἐπάρουν αὐτὸ οἱ Ἕλληνες.

ϙʹ. Ὅρα τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου τὸ πῶς ἐσυνέβη.

ϙαʹ. Ὅρα ὅταν ἀπῆρεν ὁ Ἕκτωρ τὰ ἄρματα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκ τὸ πεφονευμένον σῶμα Πατρόκλου.

ϙϐʹ. Ὅρα ὅταν ἁρματώθην ὁ Ἕκτωρ τὰ ἄρματα τοῦ Ἀχιλλέως καὶ εἰς τὸν πόλεμον ἐξέϐη.

ϙγʹ. Ὅρα ὅταν ἐλάϐωσεν ὁ Ἕκτωρ μετ' ὀρυκτάριν τὸν Αἴαντα περαστὴν εἰς τὴν σιαγόνα.

ϙδʹ. Ὅρα πόσοι νεκροὶ ἕνεκα τὸ νεκρὸν σῶμα Πατρόκλου ἵνα ἐπάρουν αὐτό.

ϙεʹ. Ὅρα τὴν ἀποστολὴν ἣν ἀπέστειλαν οἱ Ἕλληνες πρὸς τὸν Ἀχιλλέα περὶ τοῦ σκοτωμοῦ Πατρόκλου.

ϙϛʹ. Ὅρα ὅταν ἀνέϐη ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ὄχθον τοῦ τράφου μετὰ λόγχης καὶ ἐφώνησεν πρὸς τοὺς Τρῶας, καὶ διὰ τῆς αὐτοῦ φωνῆς ἀφῆκαν τὸ σῶμα τοῦ Πατρόκλου.

Manuscrit de Leyde. πζʹ. τρόων. μετὸν. — πή. χρϊττοτέρων. πισθοθέντων (*sic*). — ϙʹ. ἐσυνέϐει. — ϙϐʹ. ὅρα ὅτε ὅταν. ὁ manque. ἐξέυει. — ϙγʹ. ὀριχτάριν. περασθὴν. — ϙέ. οἱ manque. σκοτομοῦ. — ϙϛʹ. ἀνέϐει. τρώας.

Manuscrit de Paris. πζʹ. τρόων. με. — πή. χριττοτέρων. πισθοθέντων (au lieu de σκοτωθέντων). — ϙά. ἔκτωρ. — ϙϐʹ. ὅτε ὅταν. ὁ manque. ἐξέυει. — ϙγʹ. ἔκτωρ ὀριχτάριν. περασθήν. — ϙέ. οἱ manque. σκοτομοῦ παντρόκλου. — ϙϛʹ. ἀνέϐει.. ἐφώνησε. τρώας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. πζʹ. τρόων. ἦλθεν. πάντροκλος. βοῆθιαν. ἐλλήνων εἰς τὰ κάτεργα μετὰ τὸν. ἀχιλέος. ὑπόλαϐον ὅτι ἀχιλὲς (*sic*) ἐστὶν. διατοῦτο ἐδειλειάσαν. — πή. σιμασίας. ὀνομάτων χριττοτέρων ἀρχῶντων τῶν πισθωθέντων (*sic*). — πθʹ. ἔπεσαν εις. νεκρὸν manque. αὐτὸν εἰ ἔλλυνες. — ϙʹ. τῶν θάνατων. παντρόκλου. — ϙά. ορα. ἀπείρεν. ἔκτωρ. ἀχιλέως. τῶ πεφωνευμένῶν. παντρόκλου. — ϙϐʹ. ἁρματόθην. ἔκτωρ. ἀχιλέως καὶ ἐξέϐην εἰς τὸν πόλεμον. — ϙγʹ. ὅρα ἔκτωρ μετοριχτάριων. περασθὴν εἰς τὸν σιάγόνα. — ϙδʹ. ὅρα πόσει ἐσκοτόθησαν ἕνεκεν τῶν νεκρῶν σῶμα παντρόκλου. αὐτῶν. — ϙέ. την ἀπὸ στολὴν ἦν. εἰ ἔλληνες. ἀχιλέα. τὸν σκοτομῶν παντροκλου. — ϙϛʹ. ἀχιλεὺς. ὄχτον. μετὰ τῆς λόγχης. τρόας. διά. ἀφήκαν τῶ. παντρόκλου.

ϟζ'. Ὅρα ὅταν ἀπέκειρε τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ὁ Ἀχιλλεὺς διὰ τὸν θάνατον τοῦ Πατρόκλου, καὶ διὰ τὴν λύπην εἰσῆλθεν εἰς τὴν μάχην τῶν Τρώων.

ϟη'. Περὶ τὴν βουλὴν ἣν ἐβουλεύθην ὁ Ἕκτωρ μετὰ τῶν Τρώων ἵνα πολεμήσῃ τὸν Ἀχιλλέα.

ϟθ'. Περὶ ὅταν ἔκαυσεν ὁ Ἀχιλλεὺς τοῦ Πατρόκλου τὸ σῶμα καὶ σὺν αὐτῷ παῖδας ἐννέα πιαστοὺς ἐκ τῶν ἀρχόντων τῆς Τροίας.

ρ'. Περὶ τοῦ πολέμου Αἰνείου καὶ Ἀχιλλέως.

ρα'. Περὶ τοῦ πολέμου Ἀστεροπέως μὲ τὸν Ἀχιλλέα, ὅταν ἐλάβωσε τὸν αὐτὸν Ἀχιλλέα ἐν τῇ πήχῃ.

ρβ'. Ὅρα ὅταν ἔμελλεν δι' ὀλίγον πνιγῆναι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐν τῷ ποταμῷ πολεμίζων.

ργ'. Ὅρα διὰ ποίαν αἰτίαν ἐπολέμησεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸν Ἀχιλλέα.

ρδ'. Ὅρα ὅταν ἐπερίκοπτεν ἡ μήτηρ τοῦ Ἕκτορος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ τὸν πόλεμον.

ρε'. Περὶ ὅταν ἐζήτησεν ὁ Ἕκτωρ μὲ τὸν Ἀχιλλέα μονομαχήσουν πεζοί.

ρϛ'. Περὶ ὅταν ἔδησεν ὁ Ἀχιλλεὺς τὸν Ἕκτορα ἐκ τοὺς πόδας θνητὸν μὲ τὴν ζώνην αὐτοῦ τοῦ Ἕκτορος καὶ ἔσυρεν ἐν τῇ γῇ αὐτόν.

ρζ'. Περὶ ὅταν ἀπῆγεν ὁ Πρίαμος ὁ γέρων νὰ ζητήσῃ τὸ νεκρὸν σῶμα τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Ἕκτορος τὸν Ἀχιλλέα.

Manuscrit de Leyde. ϟζ'. ἀπέκηρε. — ρά. ἀστεροπαῖος μετὸν. — ρβ'. πνυγῆναι, — ργ'. πίαν. μετὸν. — ρέ. μετὸν. — ρϛ'. ἔδυσεν. ἐν τῆγῆ αὐτῶν.

Manuscrit de Paris. ϟζ'. ὅτα ἀπέκηρε. αὐτοῦ. — ϟή. ἐβουλεύθη. ἕκτωρ. πολεμήσει. — ρά. ἀστεροπαῖος με. — ρβ'. πνυγῆναι. — ργ'. πίαν. ἕκτωρ με. — ρδ'. μ(ήτ)ηρ. πόλαμον (*sic*). — ρέ. με. — ρϛ'. ἔδυσεν. με. ἕκτορος. ἀυτῶν. — ρζ'. τὸν νεκρὸν. αὐτοῦ.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ϟζ'. ἀπέκυρε την κόμην (et un ω au-dessus du κ) τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς. ἀχιλεὺς διὰ τὸν τὸν (*sic*) παντρόκλου. διάτην. εἰσῆλθεν. την. τρόων. — ϟή. ἕκτωρ. τρόων ναπὸλεμήσει τὸν ἀχιλαία. — ϟθ'. ἀχιλεὺς. παντρόκλου τῶ. αυτῶ παίδας ἐνναία πιάστοὺς. ἀρχώντων. τρείας. — ρ'. ππερὶ (*sic*) ἀινείου. ἀχιλέως. — ρά. ἀστερωτέως (*sic*) μετὸν ἀχιλέα. ἐλάβωσεν αυτὸν. πύχη — ρβ'. ἔμελεν διὸλύγου πνηγύναι. ἀχιλεὺς. πὸλεκίζων (*sic*). — ργ'. διὰπίαν ἐτίαν. ἕκτωρ μετὰ τὸν ἀχιλέα. — ρδ'. ρα (*sic*). ἕκτωρος. αὐτοῦ του μή πολεμήσει μετὰ τοῦ ἀχιλέως. — ρέ. ἐζήτεισεν. ἕκτωρ μετῶν ἀχιλέα μονομαχήζουν πεζοὶ. — ρϛ'. ἔδεισεν. ἀχιλεὺς τῶν ἕκτωραν. μετηζώνην. ἕκτωρος. αὐτόν manque. — ρζ'. ἀπήγεν. πρίαμος. ναζητήσει τὸ σῶμα τὸ νεκρῶν του υἱοῦ οὗ (*sic*) αὐτοῦ τοῦ ἕκτωρος παρὰ του ἀχιλέως.

ρη'. Ὅρα πόσα τέκνα ἐποίησεν ὁ πατὴρ τοῦ Ἕκτορος.

ρθ'. Περὶ ὅταν ἀπέστειλαν οἱ Τρῶες πρὸς τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα περὶ συμμαχίας αὐτῶν.

ρι'. Ὅρα ὅταν ἀπέστειλαν οἱ Τρῶες πάλιν πρὸς τοὺς Αἰθίοπας περὶ συμμαχίας αὐτῶν.

ρια'. Περὶ τῶν Ἀμαζόνων γυναικῶν τὸ πῶς στρατεύουν αὐτὲς καὶ οἱ ἄνδρες οὐ στρατεύουν.

ριβ'. Περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν Τρώων εἰς τὰς Ἀμαζόνας πρὸς συμμαχίαν αὐτῶν.

ριγ'. Περὶ τῆς πανδαισίμου ἑορτῆς τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν Τρώων.

ριδ'. Ὅρα πότε ἠράσθην ὁ Ἀχιλλεὺς τὴν Πολυξένην.

ριε'. Περὶ τοῦ δολίου θανάτου τοῦ Ἀχιλλέως.

ριϛ'. Ὅρα πόσους νεκροὺς ἀπόσπασαν οἱ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ σῶμα νεκρὸν τοῦ Ἀχιλλέως ἐπάνω, ἕως οὗ νὰ εὕρουν αὐτό.

ριζ'. Ὅρα περὶ τῶν ἁρμάτων τοῦ Ἀχιλλέως τὸ πῶς ἐσυνέβη.

ριη'. Περὶ τὴν ἔκστασιν ἣν ἔπαθεν ὁ Αἴας ἀπὸ τὴν λύπην τῶν ἁρμάτων τοῦ Ἀχιλλέως.

ριθ'. Περὶ τὸ πῶς ἐσφάγην ὁ Αἴας αὐτοθελῶς μὲ τὴν σπάθην τὴν δοθεῖσαν χρυσῆν ἐξ ἀμοιβῆς ὑπὸ Ἑκτόρου πρὸς αὐτόν.

ρκ'. Περὶ τοῦ δουρίου ἵππου τοῦ κατασκευασθέντος ὑπὸ Ἑλλήνων ἔτη τρία, καὶ ἕνεκεν τούτου ἐπαρέλαβον τὴν Τροίαν.

Manuscrit de Leyde. ρθ' et ρι. συμμαχίας, avec le premier μ pointillé en dessous. — ριά. αὐταῖς. — ριβ'. σῦμαχίας. — ριγ'. πανδεσίμου. — ριϛ'. σῶμα νεκροῦ. — ριζ'. τὸ πόσον ἐσυνεύει. — ριθ'. αὐτοθελὸς με. χρυσὶν. ἀμειβῆς.

Manuscrit de Paris. ρή. π(ατ)ὴρ. — ρθ'. δα(βι)δ. αυτῶν. — ριά. αὐταῖς. — ριβ'. σῦμαχίας. — ριγ'. πανδεσίμου. — ριδ'. ἡράσθην. — ριϛ'. νεκροῦ. — ριζ'. ἁρμάτων. τὸ πόσον ἐσυνεύει. — ριή. ἁρμάτων. — ριθ'. αὐτοθελὸς με. χρυσὶν ἐξ ἀμειβῆς. ἐκτόρου. — ρκ'. ἕνεκεν. ἐπαρέλαβεν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ρή. ἐποίήσεν ὁ πρὶ (*sic*) pour πατρὶ τοῦ. ἕκτωρος. — ρθ'. τρόες. βασιλαία. συμαχίας. — ρί. τρόες. αἰθιόπας. συμαχίας. — ριά. ἀμαζώνον. αὐτὲς manque. — ριβ'. ἀπὸ στολὴν. τρόων. συμαχίαν. — ριγ'. πανδεσίμου ἑόρτῆς. ἐλύνων. τρόων. — ριδ'. ηράσθην. ἀχιλεὺς. — ριέ. ἀχιλέως. — ριϛ'. ἑλλὴνες. σώμα νεκρῶν. ἀχιλέως ἕώς οὗνα εὕρουν ἀυτῶν. — ριζ'. ὃρα manque. ἀχιλέως το. — ριή. ερὶ (*sic*). αἴας ἀχιλέως. — ριθ'. ἐσφάγιν. ἀτόθελως μετὰ την δοθάσαν χρυσὶν ἐξ'. ἐκτώρου. αὐτῶν. — ρκ'. ἐλλύνων ἔτι. ἕνεκεν τοῦτο.

ρκα'. Ὅρα ὅταν ἐχάλασαν οἱ Τρῶες τὴν πύλην τῆς Τροίας καὶ ἔμπασαν τὸν ξύλινον ἵππον. Ἕνεκεν τούτου ἀπῆραν οἱ Ἕλληνες τὴν Τροίαν.

ρκϐ'. Ὅρα τὸν σφαγμὸν καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ὅταν ἐπαρέλαϐον οἱ Ἕλληνες τὴν Τροίαν.

ρκγ'. Ὅρα τὴν ἄσπονδον μῆνιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τοὺς Τρῶας, ὅτι καὶ τὰς μήτρας τῶν ἐγκυουσῶν γυναικῶν ἐξεκοιλίαζον, καὶ ἔρριπτον ἐν τῇ γῇ, καὶ πάλιν ὑπὸ τῆς μήνης ἐκατεκέντουν.

ρκδ'. Περὶ ὅταν ἀπῆρεν ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τοῦ Πριάμου τὴν θυγατέραν καὶ ὑϐρίστην ὑπὸ πάντων.

ρκε'. Περὶ τοῦ Μενελάου ὅταν ηὗρεν τὴν Ἑλένην.

ρκϛ'. Περὶ ὅταν ἐκίνησαν οἱ Ἕλληνες γεμᾶτα τὰ κάτεργα αὐτῶν τὸ χρυσίον καὶ τῶν κοσμίων τῶν Τρώων νὰ ὑπαγαίνουν εἰς τὰς χώρας αὐτῶν.

ρκζ'. Περὶ τῆς φωνῆς τῆς ἀκουσθείσης μετὰ τὴν κίνησιν τῶν κατέργων.

ρκη'. Περὶ τὴν σύναξιν τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸν βασιλέα Ἀγαμέμνων, ἵνα ποιήσουν βουλὴν νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὴν πατρίδα αὐτῶν διὰ τὴν παράταξιν τῆς θαλάσσης.

ρκθ'. Ὅρα ὅταν ἔμελλον σφάξαι τὴν Πολυξένην.

Manuscrit de Leyde. ρκά. τρώες (Après cet intitulé, on lit le mot βλέπε écrit à l'encre rouge). — ρκϐ' est écrit dans la marge inférieure du manuscrit. — ρκγ'. τρώας. ἐξ ἐκοιλίαζον. μήνις. — ρκέ. ἧυρεν. — ρκϛ'. γεμάτα. ὑπαγένουν. — ρκζ'. ὅρα (au lieu de περὶ) ἀκουσθήσης.

Manuscrit de Paris. ρκά. A la fin de cet intitulé, on lit à l'encre rouge les mots : βλέπε κάτω, ce qui indique que, comme dans le manuscrit de Leyde, l'intitulé ρκϐ' se trouve dans la marge inférieure. — ρκϐ'. καὶ manque. — ρκγ'. τρώας. ἐξἐκοιλίαζον. μόνις. — ρκέ. ἡύρεν. — ρκϛ'. γεμάτα. αὐτῶν. χρυσίων. να ὑπαγένουν. ἀυτῶν. — ρκζ'. ὅρα (au lieu de περὶ) ἀκουσθήσης. π(ατ)ρίδα ἀυτῶν.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ρκά. τρόες. ξύλον. ἔνεκεν. ἀπείραν. ἔλληνες την τρείαν. — ρκϐ'. τῶν φραγμῶν. ἐπαράλαϐαν. ἔλληνες. — ρκγ'. μύνην. ἐλύνων. τρόας. τῶν γυναικῶν ἐγκαστρομένον ἐξεκοιλίαζαν. ἔριπταν εἰς τῆ γῆ. τῆς κακίας. — ρκδ'. ἀπείρεν βασιλεὺς ὁ ἀγαμέμνον. την. ἡϐρίστει. — ρκέ. μὲν ἐλάου. ὕϐρεν. ἐλένην. — ρκϛ'. ἐκύνησαν εἱ ἕλληνες γεμάτα ὄντα τα. αὐτῶν χρυσίων καὶ τὸν κόσμον τὸν τρόων. ὑπαγένουν. χῶρας. — ρκζ'. ὅρα ἀκουσθήσης. κύνησην. — ρκή. την σύναξηνἐλλήνων. ἀγαμέμνον. ποιῆσουν. ὑπάγουν. την. διατὴν. — ρκθ'. ἔμελων. τὸν.

ρλ'. Ὅρα πάλιν ὅταν ἔμελλον σφάξαι τὴν Πολυξένην, τί λόγους ἀπεφήνατο πρὸς τοὺς Ἕλληνας.

ρλα'. Ὅρα τὴν πρόγνωσιν τῆς Πολυξένης, ὅταν ἀπέκοψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, πόσην φροντίδα εἶχε ἵνα ἀποθάνῃ εὐσχήμως, ἵνα μὴ ἴδῃ τις ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς ἅπερ ἔδει κρύπτεσθαι ἐξ ὀφθαλμῶν ἀρρένων.

ρλϐ'. Περὶ τοῦ νεκρωθέντος σώματος Πολυξένης, ὅταν ἀπῆρεν αὐτὸ ἡ μήτηρ αὐτῆς ἵνα κηδεύσῃ.

ρλγ'. Ὅρα τί ἔφη ἡ δούλη τῆς Ἑκάϐης πρὸς τὴν κυρίαν αὐτῆς, καὶ ἡ κυρία αὐτῆς πάλιν πρὸς αὐτήν.

ρλδ'. Ὅρα πρὸς τίνα βασιλέαν ἐπαρεδόθη τῆς Ἑκάϐης ὁ παῖς ὁ μικρότερος τοὔνομα Πολύδωρος χάριν φυλάξεως μετὰ χρημάτων πολλῶν, καὶ ζηλώσας διὰ τῶν χρημάτων ἐφόνευσεν αὐτόν.

ρλε'. Ὅρα ὅταν ἐκάλεσεν μετὰ λύπης τὸν βασιλέαν Ἀτρείδην.

ρλϛ'. Περὶ τὸ τί ἀπηλογήσατο ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων τὴν Ἑκάϐην περὶ τοῦ υἱοῦ της τὸν θάνατον, ὅταν ἐκάλεσεν αὐτόν.

ρλζ'. Ὅρα ὅταν ἀπάτησεν ἡ Ἑκάϐη τὸν Πολυμήστορα, βασιλέα τῆς Θρᾴκης, καὶ ἐτύφλωσεν αὐτόν, διὰ τὸν φόνον τοῦ υἱοῦ αὐτῆς τοῦ Πολυδώρου.

ρλη'. Ὅρα πόσους παῖδας εἶχεν ὁ Πολυμήστωρ, καὶ πόσοι ἐσκοτώθησαν ἐκ τούτων εἰς τὸν πόλεμον τῆς Τροίας, τοὺς δὲ ἀπολειφθέντας παῖδας ἐσκότωσεν ἡ Ἑκάϐη.

Manuscrit de Leyde. ρλά. πόσιν. ἦχε. ἴδει τίς. μελλῶν. ἴδη. — ρλδ'. βασιλεῖαν τ' ὄυνομα. — ρλζ'. πολεμύ (et στρ au-dessus de ύ). υἱοῦ αὐτοῦ. — ρλή. ἐσκοτόθησαν

Manuscrit de Paris. ρλά. ἦχε. ἴδει. μελλῶν. ἴδη. — ρλϐ'. μ(ήτ)ηρ. — ρλγ'. ἀυτῆς. — ρλδ'. βασιλείαν. τ' ὄυνομα. — ρλϛ'. υἱού. — ρλζ'. ἀπάτησεν. πολεμύ (et au-dessus στρ). υἱοῦ ἀυτοῦ. — ρλή. παίδας. ἐσκοτόθησαν. ἀποληφθέντας.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ρλ'. πάλιν manque. ἔμελων. τόν. ἀπεφήνατο. ἕλληνας. — ρλά. κεφαλὴν αὐτῆς πόσιν. ἀποθάνη. εἴδη τὶς. ἀυτῆς ἀπερέδει. ἐξοφθαλμῶν ἀρένων. — ρλϐ'. σῶμα πολληξένης. ἀπείρεν αὐτῶ. κηδεύσει. — ρλγ'. ἐκάϐης. αυτήν. — ρλδ'. βασιλέα ἐπαρεδώθη. ἐκάϐης ὁ παῖς ὁ υἱὸς ὁ μικρότερος τοὔνομα πολλήδωρος. χριμάτων. διατῶν. ἐφώνευσεν αὐτῶν. — ρλέ. ἐγκάλεσεν μεταλύπης. βασιλέα. ἀτρίδην. — ρλϛ'. ἀπὸ λωγήσατο. ἀγαμέμνον. ἐκάϐην. ἐγκάλεσεν. — ρλζ'. ἀπότησεν. ἐκάϐη τῶν πολεμήστορα. διὰ τῶν φόνων. αὐτῆς. πολλυδόρου. — ρλή. παίδας. εἴχεν. πολεμήστωρ. πόσει. τοῦτον. ἀπὸ λυφθέντας παίδας. ἐκάϐη.

ρλθ'. Ὅρα τὸν ἔπαινον ὃν ἐπαίνεσεν ἡ Ἑκάβη ἀπατητικῶς τὸν Πολυμήστορα ἵνα ὑπάγῃ ἐν μοναξῷ τόπῳ καὶ τυφλώσῃ αὐτόν.

ρμ'. Ὅρα πῶς ἐφόνευσεν ἡ Ἑκάβη μετὰ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν ὀκτὼ παῖδας τοῦ βασιλέως Πολυμήστορος, καὶ ἐξώρυξεν καὶ τούτου τοὺς ὀφθαλμούς.

ρμα'. Ὅρα ὅταν ἐτύφλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Πολυμήστορος οἱ αἰχμάλωτες γυναῖκες τῆς Τροίας, καὶ ἀπεδίωξαν αὐτὸν μετὰ ῥοπάλων ἐκ τοῦ οἴκου, καὶ τί ἐφθέγξατο.

ρμϐ'. Ὅρα ἐπίλογον τῆς μάχης τῆς Τροίας καὶ πασῶν τῶν μαχῶν τῶν ποτὲ γινομένων, καὶ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ νῦν αἰῶνος.

Manuscrit de Leyde. ρλθ'. ἀπατικῶς. ὑπάγει. — ρμ'. γυναικῶν τούτου. ἐξ ὤρυξεν. — ρμβ'. ἀπήλογον. — Immédiatement à la suite de cette table des matières (f. 283 verso), on trouve sous le titre de ὀκτασύλλαβον, les vers suivants que nous reproduisons avec leur orthographe :

πάντα γὰρ τοῦ προναπίδους	Paris. γαρ.
θέλων καὶ πλέον νὰ μάθη	P. πλέων να.
εἰς τὴν αἴγϋπτον ἀπῆλθεν	
κ' ἐξετρύγησεν ἐκεῖσε	
πάσης γὰρ σοφίας ἄνθος	
καὶ σοφὸς ὑπὲρ ἀνθρώπους	
ἐγεγόνει γὰρ ἐκεῖνος.	
Περὶ τῶν βίϐλων τῶν ποιηθὲν ἐξ ὁμήρου.	
Καὶ τρισκαίδεκα βιϐλία	
ἔγραψεν ὅμηρος ἄλλα.	Paris. ὅλλα.

Ce sont, comme on le voit, les sept derniers vers du chapitre II et les deux premiers du chapitre III, avec de légères variantes.

Manuscrit de Paris. ρλθ'. ἀπατικῶς. ὑπάγει. — ρμ'. τούτου après γυναικῶν. ἐξῶρυξεν. — ρμϐ'. ἀπήλογον. — Comme dans le manuscrit de Leyde, on trouve ici les vers que l'on peut lire ci-dessus, et en regard desquels j'ai noté les variantes du présent manuscrit.

Manuscrit 316 du fonds Coislin. ρλθ'. τῶν ἔπαινων ἐπαίνεσεν. ἐκάβη ἀπατικῶς. πολεμήστωρα. καὶ ἐτύφλωσεν αὐτὸν. — ρμ'. ἐφῶνευσεν ἡεκάβημε τατῶν αἰχμαλῶτον γυναικῶν τὸ τοῦ βασιλέως πολεμήστωρος ὀκτῶ παίδας καὶ εξόρηξεν. τοῦς ὀφθαλμοῦς. — ρμά. ὀφθαλμούς. πολεμήστωρος. αἰχμαλῶται γυναῖκες. ἀπεδίωξαν. ρωπάλων ἐκ τὸν οἶχον. ἐφθέξατο. — ρμϐ'. ὅρα ἀπήλογον τῆς μεγάλης τύχης τῆς τροίας. τῶν μαχόντων ποτὲ. τὴν διάφορίαν.

INDEX ALPHABÉTIQUE

(ἀϐλυωπῶ). ἀϐλυώπησεν. I. 104. ἀϐλυώπησαν. VII. 105.
ἀϐρόσαρκον. XIII. 349.
ἀγρίες. XXIV. 249.
ἀδιάντροπε. III. 111.
ἀδιάτρωτος. IX. 233.
ἀδυνάτως. II. 40.
ἀέρας (ὁ). VI. 224. XXI. 148.
ἀθαράπευτος. XXIV. 353.
Αἴα, génitif de Αἴας. XVI. 87.
αἱμοπότες. XVII. 329.
αἱμορραΐας. XI. 5.
αἱμόρρευσιν. XVII. 47.
αἰστήσει, pour αἰσθήσει. XVI. 317.
αἰσχροκέρδη (vocat.). VIII. 127.
αἰχμάλωτες. XXIII. 296.
(ἀκλουθῶ). ἀκλουθοῦσαν. III. 222.
ἀκόμη. XIII. 201.
(ἀκουντίζω). ἀκουντίζει. XX. 146.
(ἀκούω). ἀκουστῆναι. IX. 335. ἀκουστείσης. VI. 292.
ἀλίων (pour ἁλιέων). I. 123.
ἀλληθώρης. V. 13.
ἀλόγων (τῶν), chevaux. XII. 290.
ἀλφαϐήτου (κατ'). Prologue. 51.
ἀμαζόνισσες. XXI. 196.
(ἀμαυρόνω). ἀμαυρόνει. XXIII. 18.
ἄμε. IX. 105. XII. 221. XVI. 267. XVIII. 217. ἀμέτε. XVII. 326.
ἀμετάκλωστα. II. 89.
ἀμή. I. 45. VII. 230. VIII. 41. XI. 218. XVIII. 260.
ἀμφιϐρόντητον. XIV. 232. Voir la note relative à ce mot dans les variantes du ms. de Paris, au bas de la p. 251.
ἀμφοῖ (ἐξ). IX. 325.
ἀμφοῖν (ἐξ). XII. 187.
ἀμφοτέρως. I. 259.
ἄμφω (ἐξ). X. 18.
ἀνακράτως. XI. 236. XXI. 195.
(ἀναλῶ). ἀνάλωσεν. II. 22.
ἀνάλωσιν (τὴν). Titre, p. 1.

(ἀνασηκόνω). ἀνεσήκωσεν. XI. 159.
ἀνάτακτον. XIII. 234.
ἀναφάλας (ὁ). IV. 320.
(ἀνεμβάζω). ἀνεμβάζει. XII. 284.
ἄνευ (avec l'accusatif). III. 15. IX. 39. XXII. 240.
ἀνθηρόχειλος. II. 226.
ἄνθρωπον τοῦ κόσμου (ἕναν). XII. 21.
ἀνοίξης (τῆς). XIV. 274.
ἄντερα (τὰ). XX. 162.
ἀνυπόληπτος. XIII. 388. ἀνυπολήπτοις. XIII. 385.
ἀνυποληψίαν. XIII. 386.
(ἀνυψόνω). ἀνυψόνουν. XXII. 209.
Aoriste vulgaire : ἐφανήστηκες. XX. 319. ἐφοβήθηκες. XIX. 204. ὑβρίστηκες. XIII. 402. ἀπεκτάνθηκεν. XX. 310. ἀπεξέβηκεν. XII. 75. ἀπεστράφηκεν. XXI. 211. ἀπεφάνηκεν. XXIV. 4. διεσχίσθηκεν. XVIII. 63. ἐδέχθηκεν. VII. 312. ἐδιδάχθηκεν. XIII. 224. ἐλυπήθηκεν. VIII. 231. ἐμαυρώθηκεν. XXIII. 66. ἐμποδίστηκεν. XII. 67. ἐξαπλώθηκεν. XII. 176. ἐπενδύθηκεν. XIV. 207. ἐπεφάνηκεν. XXII. 127. ἐπορεύθηκεν. VIII. 132. ἐσυνέβηκεν. XIII. 401. XVI. 243. XVIII. 88. ἐτοξεύθηκεν. XII. 247. ἐφορτώθηκεν. XV. 97. ἠγριώθηκεν. IX. 88. ἠντιστάθηκεν. XV. 37. συνερράγηκεν. XVI. 276. συνετρίβηκεν. IX. 210. ὑπεγνάρηκεν. XX. 217. ὑποσχέθηκεν. XIII. 48.
(ἀπάγω). ἀπῆγεν. IX. 280. XVI. 253.
ἅπαντες ὅλοι. XIII. 241.
(ἀπεβγάνω). ἀπεβγάνει. XV. 33.
ἅπερ (relatif indéclinable). V. 155.
ἀπέσω. XIII. 183.
(ἀπογλυτόνω). ἀπεγλύτωσεν. III. 183.
(ἀποζεύω). ἀποζεύει. XII. 266.
(ἀποκτένω). ἀποκτένει. XII. 283. XV. 14. XVII. 220. ἀποκτένουν. XXI. 270. ἀποκτένονται. XVII. 193.
'Απόλλου (au lieu de 'Απόλλωνος). VII. 237. 287. 317.
(ἀποπαλουκόνω). ἀποπαλουκόνουν. XXIV. 241.
(ἀποπέτομαι). ἀποπέτονταν. IV. 10.
(ἀποσκοτόνω). ἀπεσκότωσεν. X. 263. XVII. 6.
(ἀποσόνω). ἀπεσώθησαν. XIV. 189.
ἀργυρόπεζαν. II. 272.
ἀριστέοι. VII. 8. XXII. 90. XXIII. 81.
ἀριστοβουλίας (τὰς). XII. 48.
ἀριστολογγίας (τῆς). XV. 142.
ἀριστοτέρου. XVIII. 163. ἀριστοτέρων. IV. 96. XVIII. 166.

ἀρκάδης (χώρα τῆς), mais il faut très probablement lire τῶν Ἀρκάδων. I. 135.
ἀρματοφόροι. XV. 285. ἀρματοφόρων. XIII. 182.
ἀρματωσίαν. XI. 194.
ἄρχοντες (acc. pl.). IX. 28.
(ἀσπίς). ἀσπίς (τῆς). XVII. 419. ἄσπιν (τὴν). X. 97. XIX. 228. 232. ἄσπεις (τὰς). XVIII. 148. XIX. 103. ἄσπαις (ταῖς). Prologue. 79. ἄσποις (τοῖς). XVIII. 91. XX. 99.
ἀστέρας (ὁ). XIV. 282.
Ἀστεροπέας (ὁ). XX. 24.
(ἀτιμόνω). ἠτίμωσεν. VII. 307. ἀτιμώσετε. IX. 284.
ἀτός του. VII. 297. XV. 137. ἀτοῦ του. VIII. 72.
Ἀτρεῖδες. XIII. 23.
Ἀτρέοι. VII. 67.
αὐγαζούση. XI. 87.
Augment : ἐπροσκάλεσεν. XIII. 265. ἐπαράλαβαν. Intitulé, p. 393. Intit., p. 399. XX. 208. ἐσυνάξαν. VIII. 362. ἐσυνάχθην. IX. 57. ἐσυνάχθησαν. III. 214. 233. XIV. 122. — ἐδιέβη. VI. 170. ἐδιέπρασσεν. II. 208. ἐδιέφθειρεν. X. 229. XI. 122. ἐκατέβην. XIII. 77. ἐκατέλει. X. 249. ἐκατέπαυσεν. XXI. 317. ἐκατέπιεν. XVII. 409. ἐκατέρραξεν. XVIII. 314. ἐκατεστάθην. XXIV. 39. ἐκατέσφαξεν. XIX. 389. XX. 61. ἐκατεσπήχθη. XIX. 238. ἐκατεσπήχθην. XX. 233. ἐκατέφθειρεν. X. 122. XIX. 150. ἐμετέβη. Intit., p. 189. ἐμετέβην. VII. 337. ἐμετέστρεφεν. VIII. 303. ἐμετεχειρίσθην. XXII. 10. ἐπαρεδόθην. Intit. p. 423. ἐπαρέλαβεν. XXIII. 251. ἐπροέκρινεν. XIV. 154. XXII. 48. ἐπροσδίεβεν (*sic*, leçon des trois mss.). IX. 207. ἐπροσδίεβην (*sic*). XIX. 237. XX. 232. ἐσυνέβη. Intit. p. 386. ἐσυνέβην. V. 167. XXII. 83. XXIII. 320. ἐδιέταττον. XXI. 191. ἐκατέβαψαν. XX. 275. ἐκατέκλεισαν. XXII. 148. ἐκατέλαβαν. XVIII. 297. ἐκατέλειψαν. XXII. 161. ἐκατελοῦντο. XII. 210. ἐκατέλυσαν. XV. 166. ἐκατέρριψαν. XX. 191. ἐκατέτεμνον. XXII. 271. ἐκατέφθειραν. X. 71. ἐκατήντησαν. IX. 115. XXII. 196. ἐκατήρτησαν. V. 208. ἐπροσέπεσαν. XXIV. 217. ἐπροσήγαγον. V. 386. ἐπροσῆλθαν. IV. 63. ἐσυνέβησαν. XXIII. 30. ἐσυνέγραψαν. IV. 83. 283. ἐσυνέδραμον. IV. 44. ἐσυνήχθησαν. VIII. 287. XXIII. 123. ἠνεπαύθησαν. XIX. 161. XX. 8.

ἠνεπαύοντο. XIV. 103. ἠνεφέρασιν. XIV. 80.
αὐθέντες (vocatif). VI. 128.
(αὐκράζομαι). αὐκρασθῆτε. VI. 128.
αὐκράσεων (τῶν). XXIII. 203.
αὐρίου (ἐπὶ τῆς). XI. 44. 165. XII. 159. 175. XV. 146. XVI. 75. XIX. 87. 162. XX. 9.
αὐτοθελῶς. Intitulé, p. 390.
Ἀχιλλέα (vocatif). XIII. 413. XX. 293.

(βάνω). βάνει. XX. 219. 229.
βασάνοις pour βασάνους. Est orthographié βασάνεις dans le ms. 316 Coislin. Pourrait bien n'être que le résultat d'une erreur paléographique. III. 106.
βασιλίσση (ἡ). XXI. 200.
βαστακτόν. Intitulé, p. 288.
βατραχομαχίαν (au lieu de βατραχομυομαχίαν). I. 92.
βλεπούσοις pour βλέπουσι. XXIII. 25.
βοόφθαλμον. I. 300.
βορεύς (ὁ), Borée. XIII. 256.
βοτέθρου, pour βόθρου. XXIII. 63.
(βουτῶ). βουτᾶτον. XX. 96.
βοώπη (ἡ). VI. 53. βοώπης (τῆς). III. 209. VIII. 65.
βραχία (pour βραχέα). II. 204.
βραχυχρόνιον. VIII. 242.
βρεφουργίας (τὰς). XXIV. 287.
βριόχειρος, pour βριαρόχειρος. XXI. 34.
βρίσκω. Voir εὑρίσκω.
βριστικοί, pour ὑβριστικοί. IX. 121.
βροντώδη. XII. 319.

Conditionnel vulgaire : ἤθελε συντάξαι. XVI. 252. ἤθελαν φάγῃ. XIV. 68.
γαβρόν (τὸν). I. 214. XIII. 364. XVI. 146.
γάλα (datif). IX. 56. A moins qu'il ne faille lire τὸ γάλα.
(γαλακτοτρέφω). γαλακτοτρέφουσιν. II. 57.
γαστροκνήμιδες. VII. 69.
γένειν (μέλλει). XII. 338.
(γεύω). ἐγεύτη. XVIII. 54.
γέφυροι (οἱ). X. 194 (leçon des trois mss.).
(γιγνώσκω). γνωστῆναι. X. 93.
γιδίων (τῶν). VII. 147. IX. 26.
(γλαγγίζομαι). γλαγγίζεται. X. 184.
γλαυσκώπην. I. 196.
γλαυκόφθαλμη. VI. 39.
γλαυκοφθάλμων (ὁ). IV. 261.
(γλύω ou γλυῶ). ἔγλυσε. IX. 221. La forme γλυῶ est donnée par le *Trésor* de Somavera.

γλῶσσαν (un prisonnier). XIV. 131. 167. 174.
(γνώθω). γνώθει. XIX. 211.
(γομόζω). ἐγομόζαν. XIII. 184. γομοζούσας. V. 316.
γονάτου (τοῦ). XX. 148.
γουργοβλέπων (ὁ). IV. 117.
γουργοήθης. IV. 333.
γουργόπους. V. 424. VII. 220. XX. 159.
γουργοτέρως. XXII. 302.
γουργότην (τὴν). XX. 119.
γρηγοροφθάλμων (ὁ). IV. 109.
γυναικωτί (vocat.). IX. 100.

δαίμονας (ὁ). XXIII. 85.
δαμίν. XII. 111.
δειλινόν (τὸ). II. 187.
δεκαδύο. V. 150. XVII. 220.
δεκαέξι. XXI. 239.
δεκαπεντάδων. II. 103.
δεκαπτά. V. 162.
δεκοκτώ. IV. 29.
(δελεάζω). ἐδελεάστην. XXIII. 329.
δεσπότες (οἱ). XI. 72.
(διαβάνω). διαβάνει. XIV. 45.
διακοσίες. IV. 66.
Διάς (ὁ), pour Δίας. XIII. 270.
(διαφαύω). διαφαύονταν, participe présent avec ν euphonique. XVI. 76. On trouve aussi διαφαύσαντα (XI. 166) et διαφαῦσαι (XXI. 330), qui peuvent appartenir à διαφαύσκω.
δίδω. XXIII. 182. δίδεις. XVII. 259. δίδει. XIII. 348. ἔδιδεν. XIII. 408. διδόντων. IX. 127.
δισδύο. II. 102.
δὶς δύο. II. 114.
δισχίλιες. IV. 65.
διωκομένες. XIX. 350. 352.
δόντια (τά). XV. 166.
δοράτοις (au lieu de δόρασι). XVIII. 144.
(δουλόνω). δουλόνει. II. 319.
δρύας (τούς). XXI. 310.
(δύναμαι). δυνάμεθεν. XII. 335.
δυόδις. II. 32.
Δυσσεύς. V. 452. VI. 139. VIII. 106. Δυσσέως. III. 166. VI. 24. 81. XV. 44. XXII. 108. Δυσσεῦ (datif). XXII. 153. Δυσσέα. VI. 151. IX. 34. 289. XIII. 331. Δυσσέαν. VI. 95. 131. 250. IX. 289. XII. 46. 254. XIV. 154. XV. 36. 43. 52. XXII. 34.
(δυστυχαίνω). δυστυχαίνει. VI. 318.
δωδεκάπλοιον. III. 309.

ἔβγα (τὸ). XII. 307.
(ἐβγαίνω). ἐβγαίνει. XXI. 23. XXIV. 103. ἐβγαίνουν. XXI. 74. ἔβγα. XVIII. 197. ἔβγη. Intit. p. 192. ἔβγειν. XVI. 55.
(ἐβγάλλω). ἔβγαλεν. XV. 135.

ἐδγάλαν. XVII. 361. XXI. 336.
ἐδδομήντα. V. 179. XIII. 337.
(ἐγκολπίζω). ἐγκολπίζουν. XII. 225.
(ἐγλυτόνω). ἐγλυτόνει. XX. 115. ἐγλυτῶσαν. V. 181.
(ἐγώ). ἔμε (*sic*). XIII. 289. XIV. 140. ἐμέν. XVIII. 217. ἐμένα. VII. 262. VIII. 56. 196. ἐμέναν. VII. 292. VIII. 11. 21. XVI. 228. μᾶς. VII. 328. XXIII. 325.
ἔθνοις, au lieu de ἔθνεσι. VIII. 367. Ce vers doit peut-être se lire : καὶ τὰ ἔθνη σὺν τοῖς ἔθνοις.
εἰκοσάχρονος. VI. 36.
(εἶμαι). εἶσαι. XIII. 429. XX. 23. εἶναι (sing. et pluriel). II. 89. 91. III. 342. VII. 235. VIII. 280. XI. 177. XV. 277. XVII. 247. 256. XIX. 30. XXIII. 85. 287. XXIV. 12. 'ναι (pour εἶναι). VIII. 48. ἤμουν. XIII. 167. ἦτον. II. 147. 163. 299. IV. 167. 239. 252. 260. V. 2. 14. 41. 348. VII. 316. IX. 55. XIII. 166, etc., etc. ἤμεσθεν. XV. 220. ἦσαν. II. 205. III. 251. 338. IV. 24. 298. V. 54. VI. 15, etc., etc.
εἰμί. XIX. 370. ἐστὶν ou ἔστιν. V. 236. 237. 308. VII. 270. 360. etc., etc. ἔνι. III. 28. VI. 148. XIII. 142. XVII. 186. XXIII. 108. ἔν' (pour ἔνι). VII. 290. VIII. 6. 'νι (pour ἔνι). VIII. 102. ἦν. II. 193. III. 304. 325. IV. 54. 139. 147. 152. 176. 180. 184. 188. εἶναι (infinitif). VIII. 14. Les mss. de Leyde et de Paris donnent en cet endroit ἦμαι, et le ms. Coislin ἧμε. Mais l'infinitif nous paraît seul admissible. ὄντα. XIV. 311. XX. 131. ὄντας. XIII. 341. οὔσης. VII. 358.
εἴπει, pour εἴπειν ou εἰπεῖν. II. 242. VII. 273.
εἰς (suivi d'un datif). XV. 53.
ἐκ (suivi du génitif). *passim.*
ἐκ (suivi du datif). V. 446.
ἐκ (suivi de l'accusatif). I. 34. 61. 231. II. 74. 303. III. 35. 169. 243. IV. 42. 159. 256. V. 141. 144. 227. 387. etc. etc.
ἑκατοντάπυλον. I. 83.
ἑκατονταπυλούσαις (τὰς). I. 15.
ἐκεῖνες. XXI. 120. 139. 154. 196.
ἐκπληττότερη. XXI. 260.
Ἕκτορας (ὁ). XVII. 100. Ἑκτόρου. Intitulé, p. 209. XII. 277. 279. 336. XIII. 81.

XV. 88. 256. Int. p. 288. XVII. 130. XVIII. 114. 141. XIX. 186. 370. Int. p. 359. XX. 183. Int. p. 364. XX. 277. 287. Int. p. 365. XXI. 11. 27. 34. 247. XX. 66. Ἑκτόρῳ. XII. 127. XVI. 186.
ἐκχύση (ἡ). XXII. 225.
ἐλεγόμενος. XIII. 407.
ἑλλήνοις au lieu de ἕλλησι. VII. 271.
ἐμπορῶ. Voir ἠμπορῶ.
ἐν (suivi du génitif). II. 359. XXIII. 206. etc. ἐν (suivi de l'accusatif). I. 225. 226. 337. X. 134. X. 117. 154. etc.
ἔνδον suivi de l'acc. V. 87.
ἕνεκεν sans régime. I. 332. ἕνεκεν suivi de l'accusatif. VII. 50. XI. 67. XIV. 167. XVIII. 324.
ἐνενήντα. III. 264.
(ἐνθυμοῦμαι). ἐνθυμήθησε (impératif). XIII. 416. XXI. 248.
ἔνι. Voir εἰμί.
ἐνματρίζειν, pour ἐνμανδρίζειν. XIII. 209.
ἐνναχαιδεκάτου. XIX. 391.
ἐνναχός. V. 142.
ἐνναχοσίων. XVII. 384.
ἐντὸς ἀπέσω. VII. 211. XVII. 258. ἐντὸς ἐν τῇ γῇ (εἰσδύνει). XI. 161-162.
ἐνυπνίοις, peut-être faut-il lire ἐνυπνίως. VIII. 273.
ἐξ suivi d'un accusatif. Prologue. 6.
ἐξαμφοτέρων. XI. 48. XIV. 290. XV. 153. XVI. 23. 154. XVII. 94. 383. XIX. 176.
(ἐξαπολῶ). ἐξαπόλουν. XIX. 381.
(ἐξεύρω). ἐξεύρουν. XII. 228. Voir ἠξεύρω et ξεύρω.
ἐξήντα. III. 262. 292. IV. 174.
ἔξι. Prologue. 86. II. 193. IV. 56. V. 106. XII. 64. XIX. 121. XX. 234.
ἐξονομαστούς. X. 72.
ἐξυστερινήν. I. 98.
ἐπείδες (comme ἐπειδή). XXIII. 55.
ἐπευκόλως. Prologue. 31. I. 308.
ἐπίμηκες (nominatif féminin pluriel). XI. 94.
ἐπίπαν. Prologue. 27. II. 251. IV. 324.
(ἐπιφημέω). ἐπεφήμησαν. VII. 99.
ἐπτάβυρσον. XVI. 281.
ἐπταχόσοι. XIII. 312. ἐπταχόσιες. Intitulé, p. 225. XIII. 198.
ἐρέτες (οἱ). XXIII. 87.
ἔριν, au lieu de ἔριδα. I. 206. VII. 39.
(ἔρχομαι). εἰσελθῆναι. XIX. 58.
ἐρώτου au lieu de ἔρωτος. II. 321.
(ἐσεβαίνω). ἐσεβαίνουν. XV. 119.
ἐσύ. XIII. 418. ἔσε (*sic*). VIII.

324. ἐσέν. VIII. 107. 163. 330. XIII. 426. ἐσένα. VII. 145. 184. IX. 115. XVII. 269. ἐσέναν. IX. 242. XIII. 434. XX. 175.
ἐτοῦτος. VI. 268. XIII. 224. XVI. 44. XVIII. 207. XX. 310. ἐτούτου. IV. 20. 104. V. 227. XII. 26. XVIII. 146. XXII. 53. 55. XXIII. 312. ἐτοῦτον. VII. 141. XIV. 255. XVIII. 210. XIX. 277. 366. XXIII. 299. ἐτοῦτο. XIX. 344. XX. 151. ἐτούτη. XIII. 55. ἐτοῦτοι. XV. 307. XXI. 307. ἐτούτων. IV. 53. 74. XVI. 195. XIX. 266. ἐτούτους. XXII. 364.
εὐανάστρεπτος. IV. 110.
εὐγενῆδες (οἱ). XXI. 32.
εὐμεγέθους (τοὺς). XXII. 32.
εὐπερίστρεπτος. IV. 151.
Εὐρεπίδης. I. 147.
(εὑρίσκω). ηὗρεν. XVI. 113. ηὑρέτε. VIII. 63. βροῦμεν. VII. 230. βρῆτε. VIII. 19.
εὐστολή. VI. 37.
εὐσύνθετος. IV. 268.
εὐχαράκτηρον. II. 44.
ἔχειν (ν euphonique) pour ἔχει. I. 210.

Futur vulgaire : θέλεις εἰπεῖν καὶ φράσαι. VII. 258. θέλεις καταπείσῃ. VIII. 53. θέλει ζῇ. XIII. 244. θέλει ζήσει. XIX. 384. θέλει μένῃ. IX. 240. θέλει παγαίνει. XIV. 40. θέλει περιλάβει. VII. 127. θέλουν γένῃ. VIII. 353. θέλουν ἔχῃ. VIII. 137.

ζαβόν (τὸ). IV. 167.
Ζακύνθοι, au lieu de Ζακύνθιοι. VI. 314.
(ζυγομαχῶ). ἐζυγομάχουν. IX. 263.

ἡμετέρο (*sic*). XX. 179. ἡμέτερες. VIII. 191.
ἡμικύκλῳ. V. 259.
ἡμισφαίριον (adjectif). V. 253. ἡμισφαιρίου. V. 264.
(ἡμπορῶ). ἡμπόρεσεν. XII. 260. XVI. 45. ἡμπορέσαν. XVII. 309. μπορῶσιν. XXI. 86.
ἡνίες, au lieu de ἡνίαι. XII. 296.
(ἠξεύρω). ἠξεύρομεν. VIII. 31. ἤξευρε (impératif). VIII. 250. Voir ἐξεύρω et ξεύρω.
(ἥρως ou ἥρωας). ἡρώου. Prologue. 8. III. 58. ἡρῶσι. XVIII. 318.
(ἠχίζω). ἠχίζει. VII. 188.

θανῆν θνήσκειν. XX. 329-330.
(θέτω). θέτει. VI. 217. XIV. 16. 258. XV. 144. θέτουσιν. XX.

210. θέτουν. V. 274. 289. XV. 117.
θεόπεπτε. VIII. 51.
θέσει pour θέσειν. XXII. 178.
θλιβεροψύχων (ὁ). IV. 127.
(θλίβομαι). θλίβεσαι. XIII. 421.
(θνήσκω, parf. τέθνηκα). τεθνάνω. VIII. 118. τεθνάνῃ. VIII. 118. XI. 218.
θνητὸν avec le sens de νεκρόν. Intitulé, p. 204.
θρασέους. XIX. 311.
θρασύτην (τὴν). IX. 122.
θυγάτηρ (τὴν). XXIII. 34.

ἰδρῦς, au lieu de δρῦς, (ὁ). XVI. 293 (ici on a imprimé par erreur εἰδρῦς). XVIII. 53.
ἱέρις (ἡ), pour ἔρις. I. 222.
Imparfait vulgaire des verbes contractes : θαρροῦσεν. XII. 305. ἀμελοῦσαν. XX. 354. ἐκαλοῦσαν. V. 420. ἐνικοῦσαν. Intitulé, p. 189. ἐξωρμοῦσαν. XVII. 52. ἐπηχοῦσαν. XV. 155. ἐπορθοῦσαν. VIII. 296. ἠγαποῦσαν. VII. 252. 'καλοῦσαν. XVI. 147. ὑπερνικοῦσαν. XXI. 203.
ἱππίους (τοὺς). X. 24. Peut-être faut-il lire ἱππέας.
ἰσομέτρως. VIII. 184.
ἰσόπαλης (ἡ μάχη). XII. 185.
(ἰστήκω). ἰστήκει. XVIII. 238.
ἱστία (τῇ). XIII. 153. ἱστίας (τάς). XIII. 102. 150.
(ἰσχῶ). ἰσχοῦσαν. XII. 203. ἰσχοῦντες. XXIII. 121.

'κ pour ἐκ. XVIII. 197.
καβαλλάροι (οἱ). XII. 181. XIV. 272. XVI. 306. XX. 82. XXI. 179.
(καθίζω). καθέζουν. V. 444.
(καίω). καῦσε, pour ἔκαυσε. XII. 324.
κακόφρων (τῶν). XIV. 61.
καλιππότης. V. 1.
καλλιγένειαν. II. 166.
καλλιπάρειος, au lieu de καλλιπαρείου. VIII. 98.
καλλίτερπνος. II. 279. Il faut peut-être lire καλλίπτερνος.
καλλοφίλοι (οἱ). XXIII. 211.
καλοβούλῳ. IX. 294. καλόβουλον. VIII. 255. καλοβοῦλοι. IX. 318.
καλογνωμοσύνην (τὴν). XXI. 26.
καλοήθης. IV. 106.
καλόηθος. II. 290. VI. 42. 119. καλοήθου. VIII. 12. XI. 258.
καλόνυμφος (ἡ). V. 123.
καλόσαρκος. V. 124. καλόσαρκου. XII. 17.
καλόστολον. V. 345.
καλοσύνθετος. IV. 139.
καλόφθαλμος. VII. 30. καλόφθαλμη. VII. 20.

χαμαροειδῆ. II. 217.
χάνείς. XII. 4. XIII. 166. XVI. 4.
χαρούχας (τῆς). XV. 74. χαροῦχαν. XII. 275. 277. 284. χαροῦχες (mais peut-être faut-il lire χαρούχαις). XXII. 4. χαρούχας (τάς). XX. 79.
(χαρφόνω). χαρφόνουν. XXIV. 225.
χασίδιν. IX. 211. 214. XVIII. 168. χασίδιον. IX. 208. χασίδια. XIX. 102.
(χασίς ou χάσις). χάσης (τῆς). IX. 190. χάσει (τῇ). XIX. 302. χάσιν (τὴν). X. 97. XI. 229. XIV. 258. χάσεις (τὰς). V. 298. χάσοις (τοῖς). XVIII. 91.
καταχαύσης (τῆς). XXIV. 290.
(κατακουφαίνω). κατεκούφαινεν. XI. 85.
κατακράτως. IV. 94.
κατάλευκος. IV. 321.
(καταλέω, καταλῶ). ἐκατέλει. X. 249. ἐκατελοῦντό. XII. 210.
καταπάνου. VII. 266.
καταπάνω. XVI. 169.
(κατασβέννυμι). κατεσβέστην. IX. 98.
κατάστημαν ἡμέρας (τὸ). XXI. 331.
(κατατυφλόνω). κατατυφλόνει. XIV. 12.
(καταφθάζω). ἐκατέφθαζεν. IV. 120.
(καταχόνω). καταχονοῦνται. XIX. 334.
κατόμβων, au lieu de ἑκατόμβων ou ἑκατομβῶν. VII. 238.
κατούνας. XII. 271.
κατωθέον. XX. 148.
καυχηματέα (vocatif). XVI. 235.
κεραυνοβολέας. XVI. 294.
κεφαλάδες (οἱ). XIV. 102. XXI. 180. XXII. 91. κεφαλάδων. XIII. 314.
(κηδεύω). κηδευτῇ. XI. 308.
κιθαρίζων τὴν κιθάραν. III. 216.
κιντηναρίων (τῶν). III. 42.
(κλάζω). ἔκλαξαν. VII. 179.
κλιμάκοις (au lieu de κλίμαξι). XV. 256.
Κλυτομνήστρας. VII. 128.
Κλυτομνήστρης. III. 167. VII. 356.
κνημίδα (ἡ). XX. 149.
κοιλιάρης. IV. 236.
κοκκινόλευκος. VI. 49.
κόκκινους. XIV. 240.
(κολυμβίζω). κολυμβίζειν. VI. 158.
(κομπόνω). κομπόνει. XXII. 60. κομπόνης. VIII. 52. κομπώσας. XI. 29. κομπωμένοι. VIII. 278.
κονδός. IV. 317.
κονταρέαν. V. 202.
κοντεύω (τὸν λόγον). XI. 270.
κοντόθριξ. IV. 195.

χοντοπίπλατος. V. 2.
χοντός. IV. 261.
χορχόνδειλος. XVIII. 205.
χορμόπλασις (ἡ). VII. 363. χορμόπλασιν. IV. 216.
χουλέου (τοῦ). XX. 57. χουλέων (τῶν). X. 20.
(χουρσεύω). χουρσεμένων. V. 216.
χούρση (τά). V. 351.
χουρτέσης (ὁ). III. 288. IX. 70. χουρτέσοι (οἱ). VII. 68. χουρτέσα (ἡ). XXI. 231. χουρτέσας (τῆς). XI. 131. XIII. 67. χουρτέσαν (τήν). I. 299. V. 343. VIII. 66. χουρτέσες (αἱ). XXI. 223. χουρτέσας (τάς). XIII. 362.
χρειττότερος. VII. 298. XII. 235. χρειττότερον. XI. 42. χρειττότεροι. XIII. 313. XV. 238. χρειττοτέρους. XI. 15. XXII. 150. χρειττοτέρων. Int. p. 63. XVI. 88. χρειττοτέρα. I. 227. χρειττοτέραν. I. 246. III. 23. χρειττοτέρας. XIII. 373. XIV. 10.
χρημνοπνιγμούς (τους). XXIV. 330.
χριθῆδα. XIX. 313.
χρονοὺς κεράμου, gouttières, gargouilles. XVII. 224.
(κτίζω). κτιστέν (τό). XV. 158.
χυκέου (pour χυκεῶνος). VI. 178.
(χυκλόνω). χυκλόνουσιν. XV. 35.
χυράν (τήν). XXI. 116.
(κυριεύω). κυριεύονται. XXI. 136.
(κύων). κύου, au lieu de κυνός. VIII. 126. κύνε, au lieu de κύον. VIII. 164.
κώχη. V. 274.

λάδδα (pour λάμδδα). X. 292. 294. Titre, à la page 182.
(λαδόνω). λαδόνει. XV. 31. XVIII. 278. ἐλάδωσεν. Intitulé, p. 183. Intitulé, p. 326. Int. p. 350. ἐλαδώθην. V. 192. 200. X. 288. XVII. 244. ἐλαδώθηκεν. XV. 109. ἐλαδώθησαν. XVII. 254. XVIII. 33. 36. λαδῶσαι. XVII. 417. λαδωθείς. XII. 270. λαδωμένος. XI. 1. XVII. 240. λαδωμένον. XII. 265. λαδωμένων. V. 77. 191. XVI. 14. XVII. 249.
λάδωμα. XVIII. 303. λάδωμαν. XI. 33. XII. 88. λαδώματος. XVIII. 300.
λαβωματέας (τάς). V. 193.
(λαμβάνω). λαμβάνει, synonyme de λαδόνει. XIII. 72.
λαπάρᾳ (τῇ). XVIII. 181. λαπάραν (τήν). XVII. 4. 40.
λατζονίων (τῶν). XVI. 191.
λέβεις, au lieu de λέβητες. XIII. 338.
(λέγω). 'πέ, pour εἰπέ. VII. 288. Voir εἶπει.

λεῖπον (synonyme de ἐκτός). IV. 63. V. 77.
λείποντος (synonyme de ἐκτός), suivi du génitif : XIII. 163. XVIII. 95. 322. Suivi de l'accusatif : IV. 52. 225. V. 152. VII. 128. XIII. 44.
λέσβιος ἵππος. IV. 3. Sans doute le cheval de petite taille que l'on appelle aujourd'hui à Lesbos μυνπλί (τό).
λίγον, pour ὀλίγον. VIII. 196.
(λιχνῶ, vanner). λιχνούντων. XVI. 206.
λογχέαν. V. 198.
λόγχες (αἱ). X. 274. XI. 94.
λόγχοις (τοῖς). XX. 99.
λούριξ. IV. 163.

(μάγουλον, joue). μαγούλων. II. 240. μαγούλοις. XXIII. 292.
(μαζόνω). μαζωμένα. XIX. 169.
μαθούσοις, au lieu de μαθοῦσι. IX. 112.
(μακραγορῶ). μακραγοροῦμεν. XV. 250.
μακρεόνων. III. 261. Il faudrait peut-être écrire μακραιώνων.
μακροβόλος. VII. 346. μακροβόλου. VII. 260.
μακροβοῦλον. VIII. 116.
μακροπρόσωπος. IV. 102.
μακρόρρινοι. IV. 218.
μακροσκέλης. IV. 112.
μάλαγμα χρυσίου. II. 200. χρυσιοῦ (*sic*) μάλαγμα. III. 43. μαλάγματος χρυσίου. XII. 129.
μαλαγματένη. XII. 126.
μᾶλλον πλεῖον. XIV. 67. 87.
μάντη (τοῦ). Intitulé, p. 128.
μαρμένης, pour εἱμαρμένης. IX. 27.
μαρτυρούσοις, au lieu de μαρτυροῦσι. XXIII. 26.
(μάχομαι). μάχωνται. VIII. 152. μαχησώμεθεν. XV. 229. μαχηστοῦν. IX. 278. μαχηστῆναι. V. 165. μαχηστείς. II. 92.
(μβαίνω). μβαίνουν. XI. 44.
μεγαλοβίβλος. I. 88.
μεγαλοβώλῳ. VIII. 142.
μεγιστᾶνοι. IV. 297. V. 137. VIII. 18. XI. 275. XVI. 25. Int. p. 302. μεγιστάνους. VII. 64. XIII. 34. 266. XVI. 164.
μεθοδίαν. VI. 240. VIII. 303. X. 99. μεθοδίαις. XV. 175.
(μεθῶ). μεθοῦν. XIV. 48.
μελάνισις (ἡ). XXI. 234.
μελαπώγων. IV. 258.
μελάχρους. IV. 307.
μελιρρυτοφωνοῦσα. II. 289.
μερτικά (τά). VIII. 37.
μεσίνυκτον (τό). III. 40.
μεσοῆλιξ. IV. 189. 247.
μεσόπαχος. VI. 41.
(μεταχερίζω). μεταχερισθῆτε. XVII. 183.

(μετράω). ἐμέτρα. XIII. 221.
μέτρους (τοῦ). XIII. 195.
μέχρι, μέχρις, suivis de l'accusatif. IX. 69. XI. 108.
μηλίγγου (κατὰ). X. 48.
(μηνῶ). μηνᾷ. XVI. 265.
μήνης (τῆς), au lieu de μήνιος. Intitulé, p. 128. VII. 313. X. 185. XXII. 43.
'μήρου, pour Ὁμήρου. XII. 119.
μητροξάδελφος. IV. 129.
μηχανές (acc. pl.). VI. 186.
Μικιστίας (ὁ). XIII. 84.
(μισεύω). μισεύσουν. XVI. 84.
μονοημέρῳ. XII. 172.
μπορῶ. Voir ἠμπορῶ.
μυῖες (nom. plur.). IX. 56.
μύροι, pour μύριοι. XV. 225.

ν euphonique : κυριεύονταιν. XXI. 136. μάχωνταιν. VIII. 152. φωτίζονταιν. XIV. 18. χαόνονταιν. XIX. 355.
(ναύα, nef, navire). ναύαν (on a imprimé à tort νάβαν). XIII. 135. ναύας (τὰς). IV. 52.
νδύματα (τὰ). XI. 76.
νεότης (τῆς). XX. 367.
νῆα (ἡ) navire. II. 147. νήαις (ταῖς). XI. 290.
νομᾶτοι. XIII. 187.
νύκτα (ἡ). XIII. 308.
νυκτερινῶς. XIII. 324.

(νῶμος, épaule). νώμῳ. Intitulé, p. 262. νῶμον. X. 167. νώμων. X. 169.

'ξ pour ἐξ. III. 349. IV. 275.
ξανθογένης. IV. 244. 323.
ξεύρω. VII. 267. ξεύρεις. VII. 287. Voir ἐξεύρω et ἠξεύρω.
ξυλήν (τὴν). XV. 165.
ξυλοπύργους. XV. 170.

ὀγδοήντα. IV. 19. V. 134. 142. 185.
οἱ (article féminin pluriel). I. 253. 266. 324. II. 256. IX. 45. X. 274. XI. 94. XV. 268. XVI. 9. XXIII. 296. 297. XXIV. 203.
ὀκτακαίδεκα. V. 74.
ὀκτακαιδεκάτην. II. 126.
ὀκτακόσοι. V. 139.
ὀλεθρέαν (τὸν). VI. 75.
ὀλόγομος. II. 292.
ὅλοις πᾶσιν. IX. 153-154. ὅλας ἅπαντας. XXII. 253. Voir πάντες ὅλοι.
ὁλοσκότωτοι. XVIII. 99. ὁλοσκότωτους. V. 75.
ὀμαδόν. XXIII. 128.
ὅμοι, pour ὅμοιοι. VIII. 282.
ὁμομήτροι, pour ὁμομήτριοι. III. 250.
ὁμοπάτροι, pour ὁμοπάτριοι. III. 250.

ὀμοφάλοις, pour ὀμφάλοις. XIV. 242.
ὀμπρός. XIV. 235.
(ὀνομᾶτοι). ὀνομάτων. Prologue. 41. IV. 92. XIII. 317.
ὀξέσις. XVIII. 144.
ὄξην (τὴν). XXII. 79.
ὀξυντότατον. XX. 180.
ὀξυπονίας. XII. 102.
ὀξύτην (τὴν). XX. 125.
ὅπερ (indéclinable). VII. 270. 273.
ὁποῦ, qui. V. 88.
(ὁρμίζω). ὁρμίζει. XII. 301.
ὄρνοις, pour ὀρνέοις. XVII. 177.
ὀρογάλκου (ἐξ). XIV. 215. 245.
ὀρυκτάριν (τὸ). Voir ῥικτάριν.
ὀστέοι (οἱ). XVII. 403.
ὀσφράδιον (τὸ). VI. 91.
οὐγκαρδέποτε. VIII. 141.
οὐκάπου. XIII. 398. XVIII. 124.
οὐκάπις. III. 170. οὐκάπι. II. 44. 262. 290. IV. 322. VI. 41. 57. XIII. 178. XIV. 210. XX. 101. XXII. 58.
οὔτη. II. 342. Peut-être faut-il lire αὔτη.

παγαίνω. VIII. 200. παγαίνει. XI. 206.
παγγλυκύτερος. XIV. 202.
(πάγω). πᾶν. XIV. 152. πῆγεν. XIII. 197.
(παίρνω). πῆρα. VIII. 182.
πάμπληθα (τὰ). XIII. 21?.
πανάπειρα. IV. 85.
πανάψογος. VII. 300.
πανηχώδη (nominatif). XII. 319.
πάντες ὅλοι. XVI. 69-70. XVII. 236-237. πάντων ὅλων. XVII. 19-20. XXI. 24. πάντας ὅλους. XXII. 9. Voir ὅλοις πᾶσιν.
(παντέχω). πάντεχε. XVI. 230.
πάνυ λίαν. VII. 131. XVI. 262.
πανώραιας (génit.). XIII. 67.
παππόων, pour πάππων. XI. 177.
(παραβιβάζω). παραβιβάζων, avec un sens intransitif. I. 116.
παρακάτου. VIII. 308. X. 76. XXI. 314.
παρακάτω. V. 147. XVII. 251.
(παραλῶ). παραλοῦνται. IX. 94.
παραξενᾶτα (τὰ). X. 96.
παραπέσεως (τῆς), blocus, siège. Intitulé, p. 85.
(παραπίπτω, assiéger, bloquer). παρέπεσαν. V. 81. 209.
Πάρις. Génitif Πάρεσι. II. 53. Accusatif Πάρεσιν. II. 54.
Participes indéclinables : ἀφαρπάζοντα. XXII. 262. βλέποντα. VII. 292. XVII. 188. XXI. 48. βλέποντα. XXII. 326. γυρίζονταν. XIX. 363. δακρυῶντα. VIII. 239. XXI. 284. διαφαύονταν. XVI. 76. διαφαύσαντα. XI. 166. δραμόντα. XXII. 97. ἐνθυμοῦντα.

XXI. 25. 38. ἐκπηδῶντα. XVI. 104. ἔχοντα. XXI. 257. ἰδόντα. VIII. 112. V. 68. XV. 49. XVIII. 185. κατακόπτοντα. XVI. 112. κατασείοντα. XX. 170. κρατοῦντα. XVI. 32. κρούσαντα. X. 48. λαβόντα. XXII. 111. λέγοντα. XVIII. 219. μαθόντα. I. 70. V. 440. μαθέντα. XXIII. 280. οἰκοῦντα. VII. 80. περικόπτοντα. VI. 161. πεσόντα. XIII. 83. XIV. 315. πίπτοντα. XIII. 74. πληρόνοντα. XXI. 294. πνέοντα. VI. 224. ποθοῦντα. V. 431. ποιοῦντα. XI. 239. στραφέντα. XVIII. 201. 230. σύρνοντα. X. 40. φέροντα. XVI. 31. χρυσίζοντα. IV. 245. χυθέντα. XIX. 113. — λαβόντας. VI. 191.

πᾶς ὁποῦ. V. 88.

πασῶν, au lieu de πάντων. XXIV. 96. 201.

πατρονομίας (τῆς). V. 405.

παχεοῦ. XI. 55.

(πείθω). πειστῆς. VI. 154.

(πέμπω). πεφθέντων au lieu de πεμφθέντων. II. 153.

πενήντα. III. 242. 271. IV. 2. 67. XIII. 122. 154. 198.

πενταχῶς. II. 70.

πεντηκοντάδων (τῶν). IV. 75.

(περονίζω.) περονίζει. V. 297. XVII. 425. XIX. 228. 294. XX. 45.

(περπατῶ). περπατεῖς. VII. 366.

(περυψόνω). περυψόνει. XIII. 258.

πετρέαν. Intitulé, p. 288.

πετροκαλάμου. IV. 168.

πήχη (τῇ). Intitulé, p. 350. πήχην (τὴν). XX. 44.

(πλανῶ). ἐπλανούμεθεν. XIII. 245.

πλατανίδος (τῆς). XIII. 249.

πλατυμάγουλος. IV. 243.

πλατύσγουρος. IV. 140.

(πλουτύνω). πλουτύνῃ. XXIV. 315.

ποικιλεργούς (γυναῖκας). XIII. 343.

ποίσεως, pour ποιήσεως. II. 271. Voir aussi ποιῶ.

(ποιῶ). ἐποῖκα. Prologue. 35. ἐποῖκες. XIV. 87. ἔποικε. X. 95. ἔποικεν. I. 223. V. 315. ἐποῖκεν. V. 75. IX. 232. X. 218. XIII. 250. XIX. 43. ποῖκεν. XXIII. 330. ἐποίσαμεν. VII. 240. ἔποικαν. XV. 170. ἐποῖκαν. V. 82. ποίσει. X. 118. ποίσῃς. XIX. 55. ποίσῃ. II. 155. XIII. 386. XV. 151. ποίσουν. VII. 326. ποῖσον. VII. 262. XXIV. 46. ποίσειν. XIII. 261. XIV. 25. XVI. 120. XVIII. 326. ποῖσαι. XVIII. 196. XXII. 170.

(πολεμάω). ἐπολέμα. XX. 94.
(πολεμέω). ἐπολέμει, faisait. XI. 90.
(πόλις ou πόλη). πόλης (τῆς). IX. 279. XX. 205. XXII. 274. πόλας, au lieu de πόλεις (τάς). II. 19.
πολλές. V. 148.
πολυμβρίας. V. 110.
πολύστορα. XV. 43.
ποτάμι (τὸ). IX. 331. XX. 74.
πουρνόν (τὸ). XXI. 335.
πούπετε. VII. 231.
πράξης (τῆς). XIV. 133. XX. 293.
(πράττω). πεπραχθέντα. VI. 325.
πρεκνός. IV. 249.
προεπάνω. V. 265.
προμετώπια (τὰ). XI. 82.
προόδῳ, guide. I. 107.
προσάγον (τὸ), mâchoire. Intit. p. 209. XII. 246.
πρὸς κατά. XVII. 165.
προσφιλίαν. VIII. 168.
προσώποιαν (au lieu de προσωποποιίαν). VII. 16.
πρωτότεροι. XXIV. 108.
πτερύγοις. XIX. 170.
πυγματέας (ὁ). XVIII. 59.
πυλοεκατοντάδα (τὴν), aux cent portes. V. 391.
πυρράκης. IV. 317.
πυρσόλευχον. II. 240.
πῶγον (τὸν). II. 236.
ῥαβδέαν (τὴν). V. 199.
ῥασούχτιν (τὸ). XIV. 246.
ῥάχην (τὴν). XIX. 278.
Régime direct au datif : δάκρυσιν πολλοῖς ἐκχύνει. IX. 172. Hermoniacos aurait pu écrire δάκρυα πολλὰ ἐκχύνει. La crainte de l'hiatus lui a sans doute fait préférer le datif.
ῥῆμα (κατά). Prologue. 40. I. 21. VII. 288. XVI. 287. XXIV. 44.
ῥικτάριν (τὸ) Intit. p. 326. Il faut peut-être lire τ' ὀρυκτάριν.
ῥίνᾳ (τῇ). X. 209.
ῥιπίδιν (τὸ). XIV. 259.
ῥοές (αἱ). XVII. 91.
ῥυάκαι, pour ῥύακες. XVII. 92.
ῥύμαι (αἱ), rues. XXII. 278.

'σ (pour εἰς). V. 104.
σαγίττας (acc. pl.). VII. 195.
σαγιττέαν (τὴν). V. 197.
σαράκοντα. IV. 275.
Σαρπηδόνας (ὁ). XVIII. 56.
σγοῦρος. IV. 190.
(σεβάζω). σεβάζει. XXI. 8.
(σεμβαίνω). σεμβαίνουσιν. XIV. 21. XXII. 216.
(σηκόνω). σηκόνει. XVII. 118. ἐσηκώθη. VII. 219. VIII. 267. ἐσηκώθην. IX. 66. XIII. 299. σηκωθῆκαν. IX. 40.

στήθω (dans les trois mss.) XIII. 82. Mais il faut peut-être lire στήθει.
σιδεροπεταλοῦσσαν. XVI. 282.
σιδηρόφολον. XIV. 210.
(σιμόνω ou σιμῶ) σιμῶσαι. X. 222.
σκάλαν ἱππικήν, étrier. V. 244-245.
σκοτίδιν[οι]. XI. 98.
(σκοτόνω). σκοτόνει. X. 246. XVII. 13. XX. 67. XVIII. 25. σκοτόνουν. XXII. 297. ἐσκότοναν. X. 27. ἐσκοτώθην. XII. 135. XX. 261. XXI. 206. ἐσκοτώθησαν. XI. 272. XIV. 314. 323. XV. 246. XVI. 163. XVII. 382. XVIII. 318. XXI. 305. Intitulé, p. 430. XXIV. 106.
σκοτωμόν (τὸν). XVII. 196.
σκουτάριν (τὸ). XIV. 280. XX. 108.
(σκουταρόνω). σκουταρόνουσιν. XV. 181. ἐσκουτάρωσαν. XV. 310. σκουταρώσαντες. XVI. 92.
σκρόφας (τὰς). XV. 177.
σούβλας (τὰς). XIII. 154.
σουσάνιν (τὸ). XIV. 211.
(σταίνω). σταίνει. XXII. 78. XXIII. 162. σταίνουν. III. 244. ἔσταινεν. IV. 173.
(σταματῶ). σταματήσατε. XV. 4.
στανεό (malgré). VIII. 70. στανέο. XVI. 92.
στάφνης (τῆς). V. 277.
στάχος τῆς ῥάχεως (τὸ). X. 190.
(στέλνω). στέλνουν. XII. 159.
στεναρός. IV. 310.
στένος (τό). XXI. 33.
στερεμνέα (fém. sing). XVII. 205.
στερεότην (τὴν). III. 22.
(στήκω). στήκει. XIX. 114.
(στηρίζω). ἐστηρίζονταν. XIII. 7.
στίλβα (ἡ). XI. 86. XIX. 109. στίλβαν (τὴν). II. 231.
στραβόσγουρος. IV. 148.
στραβόχειλος. IV. 237. V. 34.
στράταν (τὴν). VI. 28.
στρεβλογνώμων. IV. 184. Tandis que les mss. de Paris et de Leyde donnent στριβλογνώμων (*sic*), on trouve dans le *Coislinianus* la curieuse forme στριγλογνώμων.
σύ. XIV. 94. σέν. VIII. 157. σένα. XVIII. 199. σας. VI. 263.
συγγενούς, au lieu de συγγενεῖς. III. 179.
συγκακοπαθητῶν (τῶν). VIII. 179.
συκωτίων (τῶν). VII. 232.
συλλεκτούσα (τῇ). Prologue. 11.
σύν, suivi du génitif : Titre, p. 1. I. 292. 325. II. 153. III. 249. V. 79. 186. 374. VI. 153. etc., etc. Suivi du datif et du génitif : III. 90-91. Suivi de l'accusatif : II.

225. IX. 31. X. 213 et 214. XI. 305. XII. 77. 85. etc.
(συνάγω). συνηγμένες. XXIV. 204.
(συναντηχῶ). συναντήχησαν. XI. 37.
(συναντῶ). συναντᾷ. XII. 287.
συντά. II. 259. 265. III. 166. V. 177. XI. 97. XIV. 193. XVII. 324. XIX. 141. 145. XX. 185. XXII. 219. 358. Ce mot est toujours écrit σὺν τὰ dans les trois manuscrits. Il eût peut-être été préférable d'écrire σύντα. Dans un acte daté du 25 novembre 1571, publié par les traducteurs de Nicolas Bulgaris : Ἀληθὴς ἔκθεσις περὶ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ θαυματουργοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος (Corfou, 1857, in-8), on trouve, pages 34-35, trois exemples de σύντα : σύντα μὲ τὸ βάρος τους. σύντα μὲ τὰ σκαφώνια. σύντα μὲ τὸν ἥμισυ τόπον.
(σύνταξις ou σύνταξη). συντάξων au lieu de συντάξεων. XVI. 219. συντάξαις au lieu de συντάξεσι. XIV. 268.
συντεπαρυπῆρχε. III. 319.
συντομόδακρος. IV. 126.
συντομολόγος. II. 185.
(σύρνω). σύρνει. IX. 218. XVIII. 1. XX. 270. ἔσυρνεν. XVIII. 10. σύρνοντα. X. 40.
συρρογή (ἡ). XVII. 114.
σφαμόν (τὸν). Intitulé, p. 399.
σφάττει, pour σφάττειν. VI. 150.
σωλήνης (génitif), tube. V. 280. σωλήνῃ (datif). V. 275. σωλῆν (accusatif). V. 242.
σωμάτοις, au lieu de σώμασι. XIII. 57.
σωφρόνης (τῆς). IV. 204.

τὰ κατά. II. 3.
ταλανταίου. X. 211.
τάξης (τῆς). VIII. 300. X. 76. XVII. 251. XXI. 314.
τὰ πρό. XXII. 73.
τὰ πρός. II. 130. 149. IV. 284. VI. 147. 194. 233. 260. 304. VIII. 219. IX. 152. XIII. 133. 311. XIV. 60. 331. XV. 224. XVIII. 7. XXII. 61. 76. 129. 210. XXIII. 74. 312 et 313.
ταυλίων (τῶν). V. 219.
ταυρίων (τῶν). VII. 147.
ταχυπέδαρος. IV. 119.
ταχυτοτέρα. VI. 280.
Terminaison en ασιν de la troisième personne du pluriel de l'imparfait et de l'aoriste : ἀπεκάμασιν. XIX. 362. ἀπεκβάλασιν. XV. 51. ἀπεσπάσασιν.

XV. 120. ἀπεσφάξασιν. VI. 200. ἀποθνήσκασιν. XII. 116. ἀπορήσασιν. XVIII. 325. ἀποσπούσασιν. XXII. 260. ἀστοχήσασιν. XVI. 172. αὐθεντεύασιν. V. 27. ἐγεγόνασιν. XIII. 188. ἐγεμώσασιν. XXII. 280. ἐδεσπόζασιν. III. 277. ἐδοξάσασιν. VI. 171. ἐθαρρήσασιν. V. 205. XIII. 101. εἴπασιν. XIV. 26. XXIII. 85. εἴχασιν. XXI. 307. ἐκαθίσασιν. XXI. 47. ἐκινήσασιν. IX. 59. ἐκρεμάσασιν. IV. 170. ἐλιθάξασιν. VI. 313. ἐνικήσασιν. XIV. 270. XVIII. 154. ἐνικούσασιν. XXI. 199. ἐξανάψασιν. XIII. 114. ἐξεβαίνασιν. XIII. 185. ἐξεδράμασιν. V. 103. ἐπαινέσασιν. XIV. 98. ἐπεράσασιν. XV. 278. ἐπηδήσασιν. XX. 206. ἐπληρώσασιν. XXIII. 61. ἐπορθήσασιν. V. 361. ἐσεβαίνασιν. XIII. 183. ἐτελέσασιν. XXIV. 140. ἐτραφεύσασιν. XIII. 177. ἐτυχάνασιν. XIII. 121. ἐφθείρασιν. XXII. 89. ἐφονεύσασιν. XXIII. 56. ἐχωρίσασιν. VI. 241. ἠκούσασιν. XXIII. 105. ἦλθασιν. XX. 298. ἠνεφέρασιν. XIV. 80. ἠριθμήσασιν. XIII. 181. ἡσυχάσασιν. XIII. 275. XIV. 134. ηὐθεντεύασιν. V. 47. ἠφέρασιν. IV. 38. κατεκρίνασιν. XIX. 82. κατεφθείρασιν. VI. 312. κυριεύασιν. XV. 307. σεβαίνασιν. XIII. 186. συνετρίψασιν. XVIII. 149. ὑπερείχασιν. IV. 36. ὑπολάβασιν. XVI. 7. XVII. 353.

τετρακόσοι. V. 185.

(τετραποδίζω). τετραποδίζουν. VIII. 331.

τετραχῶς. IX. 211.

(τεφρόνω). ἐτεφρόναν. VII. 203.

τζάγκρας (τῆς). Intitulé, p. 86. V. 307. τζάγκραν (τὴν). V. 224. 234.

τίτλον (τὸν). XIII. 173.

τλήμονος (ἡ). XXIV. 90.

τολμητέας (ὁ). IV. 240. 253. 330. V. 86. τολμητέας (τοὺς). V. 96. XVIII. 257.

τοξίας (τῆς). V. 306. XXII. 213. τοξίας (τὰς). XVI. 190.

τραμπούχου (τοῦ), trébuchet. XVI. 100.

(τρέπω). τρέπουνται. V. 111.

τριακοντάδος. III. 346.

τριακός. IV. 174.

τριάντα. II. 98. III. 329. XVIII. 94.

τριαντάδα. II. 116.

τριχαχάλου, pour τριχάλου. XV. 100.

Τρώσις, pour Τρῶσι. IX. 155.

τώρα. VII. 374. XIX. 55. 70.

XX. 308. XXIII. 327. τώρα νῦν. I. 263. VII. 151.

ὕβρη (ἡ). XIII. 401. ὕβρης. III. 211. VIII. 252. 302. ὕβριταν (τὴν). III. 208. ὑβριτάς (τὰς). III. 132.
(ὑβρίζω). ὑβρίστην. XVII. 277. 391. Intitulé, p. 408. ὑβρίστηκεν. XXIII. 40. ὑβριστῆναι. XVII. 262.
ὑγής, pour ὑγιής. XVIII. 212.
ὑδάτου (τοῦ), au lieu de ὕδατος. XX. 114.
ὕμνος, masculin. I. 84; féminin, I. 90.
ὑπαγαίνω. XXII. 62. ὑπαγαίνει. IX. 223. XV. 11. 34. 124.
(ὑπάγω). ὑπάγωσιν. XIII. 288. ὕπαγε. XIII. 282.
(ὑπερμαχῶ). ὑπερμάχεσε. VII. 140.
ὑπερυψόνω. Voir περυψόνω.
ὑπόσπανος. IV. 113.

φάλαξ (ἡ). XVI. 222.
(φαυλίζω). ἐφαυλίστην. III. 117.
(φέρνω). φέρνει. III. 238. φέρνουν. VIII. 224.
(φεύγω). φυγῆναι. XIX. 207.
φθαλμικὸν, pour ὀφθαλμικόν. XIV. 15.
(φθέγγομαι). φθέγγεσαι. VIII. 174.
(φιλοχτυπῶ). φιλοχτυποῦσαι. XXIV. 213.
φλαμούλων (τῶν). IX. 61.
φολιδωτόν. XVI. 281. φολιδωτοί. XIX. 104. φολιδωτούς. XVIII. 92.
φουσσάτο (τὸ), sans ν final. XV. 203. Voir aussi ἡμετέρο (*sic*).
φρικώδους, au lieu de φρικώδεις. III. 192. V. 214.
φρυγμαμός (ὁ). XI. 84.
φυλακάτωρας (ὁ). V. 431.
φωνές. (acc. pl.). XXIV. 249.
(φωτίζω). φωτίζονταιν. XIV. 18.
φώτοις, au lieu de φῶσι. XIII. 126.

χάλασιν (τὴν). XV. 184.
χαλκοχρύσου. XIV. 247.
χαμαιβάμων. X. 26. Cf. χαμαὶ βαίνων. XV. 10.
χαμόν (τὸν). II. 28. VII. 154. XIII. 411.
(χάνω). χάνει. XIII. 308. χάσε. VII. 154.
(χαόνω). χαόνονταιν. XIX. 355. ἐχαώθην. XXI. 33. χαῶσαι. VII. 372. χαώσας. IX. 37. XI. 148. XII. 15. χαώσαντος. III. 165.
χαρακτῆρος (τῆς au lieu de τοῦ). II. 246.
χαράκωσης (τῆς). XV. 172.

(χαρβαλόνω). ἐχαρβάλωσεν. XVI. 220.
χάριν (avec régime à l'accusatif). XX. 31.
(χάρις, ἡ). χάρη. VII. 163. χάρεις. VII. 165.
χαριτοπροσωποῦσα. II. 220.
χαριτόχαρτε. VII. 171.
χαροπρόσωπος. II. 183.
χειρόβολα (τά). XIV. 293.
(χιονοκοπῶ). χιονοκοπημένην. XVI. 149. χιονοκοπουμένην. XXII. 57.
χιονοπέζαν. XII. 16.
(χλοΐζω). κεχλοϊσμένον. VI. 67.
χολωσύνη (ἡ). VII. 340.
χοντρόσαρκος. IV. 177.
χρησμωδημάτων, au lieu de χρησμοδοτημάτων. V. 62.
χρυσοκοκκίνοις. XIV. 243.
χρυσοπάφυλος. XI. 192.
χρυσοφόρος. XI. 193.

ψευδούς, au lieu de ψευδεῖς. I. 204.
ψυχοσπαράκτην (τὸν). III. 13.

(ὠθίζω). ὠθίζει. V. 269.
ὠλένες (οἱ). II. 256.
ὠμοκλεῖδι (τῇ). X. 255.
ὡραιόκαλλος. II. 298. ὡραιόκαλλον. VI. 57. ὡραιοκάλλους. II. 261. ὡραιόκαλλα. XI. 83.
ὡραιοκαλομαργάρων (τῶν). II. 233.
ὡραιότης (τῆς). II. 241. ὡραιότην (τὴν). II. 213.
ὡραιόφθαλμος. II. 223.
ὡς δίκην. XI. 223.

ADDITIONS ET CORRECTIONS

Page 34. Vers 187. Lire ἐν au lieu de ἐκ.
— 158. Vers 154. Lire δῆτα au lieu de δὴ τά.
— 196. Vers 294. Lire ἐτούτων.
— 246. Vers 140. Lire μετ' ἔμε au lieu de με' ἔμετ.
— 271. La leçon du vers 272 dans le ms. de Leyde est identique à celle du ms. de Paris.
— 272. Vers *b*. Lire ὑπερβαίνειν. Vers *c*. Lire ἐχρεμέτιζον.
— 394. Vers 125. Lire ἱκανάς.

ΤΟ ΑΝΑ ΧΕΙΡΑΣ ΒΙΒΛΙΟΝ ΕΤΥΠΩΘΗ ΕΝ ΑΝΔΕΓΑΥΟΙΣ
ΠΑΡΑ ΤΟΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΝ ΑΝΔΡΕΑΝ ΒΥΡΔΙΝΟΝ
ΠΡΟΤΡΟΠΗΙ ΜΕΝ ΙΩΑΝΝΟΥ ΨΥΧΑΡΗ
ΔΑΠΑΝΗΙ ΔΕ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΥ
ΚΑΙ ΠΕΡΑΣ ΕΙΛΗΦΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΧΙΛΙΟΣΤΟΝ
ΟΚΤΑΚΟΣΙΟΣΤΟΝ ΟΓΔΟΗΚΟΣΤΟΝ
ΕΝΝΑΤΟΝ ΕΤΟΣ
ΜΗΝΟΣ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΦΘΙΝΟΝΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΗΙ
ΗΜΕΡΑΙ ΔΕΥΤΕΡΑΙ ΤΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

